

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

دەرد و دەرمات

وەلامی ئەواو

بۆ چارەسەری ئەخۆشیەکان

ئوروسپی

پێشەوا ئێن القیم الھوزی

وەرکێرانی

ھێناڵ علی سەنکاوی

٢٠٠٩

چاپخانهی رۆژه‌لالت

- ناوی کتیب : دوردو دهرمان
- ناوی نووسەر: الأمام العلامة أبین القيم الجوزية
- وەرگێڕان : م. هیلال علی سهنگاوی
- تایپ : شیرزاد محمود حسن
- بەرگ: کەییوان
- تۆرهی چاپ : چاپی بەکەم
- له بەرپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (٧٤)
- سالی ٢٠٠٩ ی داوه‌تی
- شوێنی چاپ: چاپخانهی رۆژه‌لالت - هه‌ولێر

Email: h.daneshfar@yahoo.com

Mob: 0750 449 3561

هه‌ولێر - شه‌قامی ئاراس - کۆلانی سینهما سیروان

- پیشه کی ۱۱
ده سپیک ۱۶

به شی یه که م

خستنه رووی پله وپایه ی نزا (دوعاء) له نیسلا مدا
دیاری کردنی مه رجه کانی قبول بوونی نزا (دوعاء)

- پیشه کی دانه ر ۱۸
ده ردو نه خوښی تووښی دل وجهسته و پوچیش ده بیت ۲۰
قورثان مه مووی چاره سه رو شیفایه بؤ پوچ وجهسته ۲۱
چه ک به نده له سه ر چه ک به ده سته که ۲۴
پارانه وه و نزا "الدعاء" له گرنگترین هوکاره کانی نه هیشتنی مهینه تی ۲۵
پارانه وه و نزا له چاکترین دهرمان و چاره سه ره کانه ۲۸
حالی نزاو پارانه وه له گهل بلادا ۲۸
سووربوون و تکا کردن له نزاو پارانه وه یه کی که له مه رجه کانی ۲۹
خیراو په له نه کردن له وه لامدانه وه ی نزاو پارانه وه ۳۰
به دل پارانه وه و مه رجه کانی تری پارانه وه ۳۲
نه و نزاو پارانه وانه ی که ناوی مه زنی خودای تیدایه ۳۲
نهینه کانی نزاو پارانه وه چه ک به خاوه نه که ی که و تووه ۴۰
له نیوان نزاو قه دهردا ۴۱
نزاو پارانه وه له به هیزترین هوکاره کانی قه زاو قه دهره ۴۲
به خته وهری مروؤ له ناسینی هوکاره کانی چاکو خرابه دایه ۴۸
به خته وهری له وه دایه که خوت به هله دا نه بهیت ۴۹
جیاوازی له نیوان ته و به ی راسته قینه و "النصح" ته و به ی زاره کی ۴۹

- جۆره كانى تىگە يىشتىنى ھەلە بۆ ئەم دەقانه لەلايەن خراپەكارانەو ۵۰.....
- گومانى باش بردن بەخوای گەرەو... تىگە يىشتىنى ھەلە ۵۵.....
- تاوانكار وياخى بوو، بى ئاگايە لەسيفاتە جوانەكانى خودا كە ۵۷.....
- تىگە يىشتىنى دروست لەمەر گومانى باش بردن بەخودا ۵۸.....
- جياوازی لەنيوان گومانى باش بردن بەخودا و بوغرابوون بەخودا ۵۹.....
- ئەو كەسانە زۆر نەقام ونەزانن كە پشت بەپرەحمەت ولى بوردەيى ۶۰.....
- لەھەمان كاتدا فەرمايشتەكانى پشت گوي دەخەن ۶۰.....
- گومرپابوونى نەقامان بەوھى خودا لەدونيادا نىعمەتى پى بەخشىو ۸۲.....
- گەرەترين گومرپايى بوون ئەوكەسەيە كە بەدونيە گومرپادەبيت ۸۵.....
- باوەر بوون بەقيامەت بەلام تەمەلى لەخواپەرستيدا ۸۷.....
- گومانى باش بردن بەخودا بزوينەرى كارى چاكەيە نەك كەم ۸۹.....
- جياوازی لە نيوان تەككاري و ھيوا خوازی دا ۹۰.....
- ترس و تەك لەژيانى ھاوھلاند ۹۲.....

بەشى دووھم :

شوينەواری تاوان..... سزای لە دنیا و قیامەتدا

- تاوان ھۆكاری ھەموو تاوان و دەردىكە ۹۸.....
- تاوان شوينەواری خراپى ھەيە، ھەرچەندە نىستا دەرەكە ویت ۱۲۲.....
- شوينەوارە ناشيرينەكانى تاوان ، وە ئەو سزايانەي لەسەر ۱۲۴.....
- ۱- بى بەش بوون لەزانست: ۱۲۴.....
- ۲- بى بەش بوون لە پڤق و پڤزى: ۱۲۵.....
- ۳- بيزارى لە دل و دەروونى تاوھنكاردا دروست دەبيت ، ۱۲۵.....
- ۴- دلپەنگى و بيزارى تاوھنكار لەخەلكى وەپيپرى چاكەخووزان: ۱۲۵.....
- ۵- دژواربوونى كارەكانى: ۱۲۶.....
- ۶- تاريكى و تارمايى دل و دەروونى دادەپۆشيت: ۱۲۶.....

- ۷- تاوانکاری سستی ولاوازی یه بۆ دل وجهسته: ۱۲۷
- ۸- تاوانکاری پیگری دهکات له گوپرایه لی: ۱۲۷
- ۹- تاوانکاری دهبیته مایه ته من کورتی: ۱۲۸
- ۱۰- تاوان... تاوانی تر به کیش دهکات وزیاد دهکەن: ۱۲۹
- ۱۱- تاوان ئیراده ی دل لاواز دهکات: ۱۳۰
- ۱۲- تاوان... ناشیرینی خۆی له دلدا ناهیلێت: ۱۳۰
- ۱۳- هەر تاوانێک له تاوانه کان پاشماوه ی نه ته وه کانی پیشووترن ۱۳۱
- ۱۴- تاوانکاری هۆکاری پيسوا بوونه: ۱۳۲
- ۱۵- به بچوک زانینی تاوان: ۱۳۲
- ۱۶- تاوانکاری مۆف کاریگه ری خراپی له سهر گیانله به رانیش هه یه: ۱۳۳
- ۱۷- تاوانکاری دهبیته مایه ی سهرشۆپی: ۱۳۳
- ۱۸- تاوان ژیری دهشیوینیت: ۱۳۴
- ۱۹- پۆچوون له تاوانکاریدا مایه ی تیاچوونی دل له بی ئاگایی: ۱۳۶
- ۲۰- مۆفی تاوانکار توشی نه فره تی پیغه مبه ر ﷺ ده بیته: ۱۳۶
- ۲۱- تاوانکار ده بیته مایه ی بی به ش بوون له نزاو پارانه وه کانی ۱۳۸
- ۲۲- سزای تاوانکاران له گۆردا: ۱۳۹
- ۲۳- تاوانکاری جوړه ها خراپه و گه نده لی له سهر زه ویدا به رپا: ۱۴۵
- ۲۴- تاوان ده بیته مایه ی پوودانی کاره ساته کانی بومه له رزه ۱۴۷
- ۲۵- تاوان کاریگه ری له سهر شیوه ی دیمه ن و دروست کراوه کان ۱۴۸
- ۲۶- تاوان پووناکی غیره ت و په رۆشی ده کوژینیت ه وه: ۱۴۹
- ۲۷- تاوان ماده ده ی سهره کی ژیا نی دل له ناوده بات که ئه ویش ۱۵۴
- ۲۸- تاوان گه وره یی ومه زنی خودا له دلدا که م ده کاته وه: ۱۵۶
- ۲۹- تاوان له خودا ترسان له دلدا له ناو ده بات: ۱۵۶
- ۳۰- تاوان ده بیته مایه ی ئه وه ی که خودای گه وره به نده که ی له ۱۵۷

- ۳۱- تاوان مړوځ له نزيكى خودا دوورده خاته وه: ۱۵۸.....
- ۳۲- تاوانكارو ياڅى بوو... هاوۀ ليټى باوه پرداران له ده ست دۀ دات: ۱۵۹.....
- ۳۳- تاوان به ربه ستى دلۀ له گۀ يشتن به به زه يى خواى گۀ وړه: ۱۶۲.....
- ۳۴- تاوان نيعمه ت له ناو دۀ بات و به لا به شويټيدا دينټت: ۱۶۳.....
- ۳۵- تاوان دۀ بيټه مايه ي ترس وسامناكى له دلى مړوځدا: ۱۶۴.....
- ۳۶- تاوان مايه ي خه مناكي و غه مبارى و ته نهايى يه له دلى مړوځدا: ۱۶۵.....
- ۳۷- تاوان دل توشى نه خوڅى ولادان دۀ كات: ۱۶۵.....
- ۳۸- تاوان بينايى دل كوير دۀ كات و پرووناكى له ناو دۀ بات و: ۱۶۸.....
- ۳۹- تاوان دۀ وړونى مړوځ بچوك و پيسوا دۀ كات: ۱۶۹.....
- ۴۰- تاوان و تاوانكار... به هه ميشه يى ديلي شه يتان و به ندى هز: ۱۷۰.....
- ۴۱- تاوان مايه ي له ده ست دانى پړيژوپله وپايه يه له لاي خوا و خه لك: ۱۷۱.....
- ۴۲- تاوانكار بى به ش دۀ بيت له ناو و سيفه ته جوانه كان: ۱۷۲.....
- ۴۳- تاوان كاريگري له سهر راده ي پړوپوختى و كم كردنى ژيرى: ۱۷۳.....
- ۴۴- تاوان دۀ بيټه مايه ي داپرانى به نده له خوداى خو: ۱۷۶.....
- ۴۵- تاوان به ره كه تى دين و دونيا له ده ست دۀ دات: ۱۷۸.....
- ۴۶- تاوان مايه ي سوكى و نزمى و پيسواييه: ۱۸۲.....
- ۴۷- تاوان دۀ بيټه مايه ي زال بوونى خه لكى به سهر بكه ره كه ي دا: ۱۸۷.....
- ۴۸- تاوان دۀ بيټه مايه ي له ده ست دانى تواناكان: ۱۸۸.....
- ۴۹- تاوان بينايى دل كوير دۀ كات يا خود لاوازي دۀ كات: ۱۹۳.....
- ۵۰- تاوان شه يتان له دلدا جينشين دۀ كات: ۱۹۶.....
- ۵۱- تاوان و سهر پيچى له چه كه به هيژه كانى شه يتانه: ۱۹۹.....
- پيلانه كانى شه يتان بؤ له خسته بردنى مړوځ: ۲۰۳.....
- ناموزگارى ئيبليس بؤ نه وه كانى: ۲۰۳.....
- مه ترسى ته ماشاى نادروست "نه زه رى حرام" ۲۰۳.....

- مه ترسی گوینگرتن له حه رام ۲۰۴
- له ئامۆزگاری ئیبلیس بۆ سه ربازه کان ۲۰۴
- پیلانی شه یتان بۆ ده ست به رداریوون له پرۆسه ی فه رمان کردن ۲۰۵
- پیلانی شه یتان له شیواندنی یه کتاپه رستی و په دکردنه وه ی ۲۰۵
- مه ترسیدارترین ساتمه ، ساتمه ی زمانه ۲۰۷
- سه نگه ری ده ست وپی یه کان ۲۱۰
- سه ربازه کانی ئیبلیس ۲۱۰
- ۵۲- تاوانکار خودی خۆی له بیر ده کات: ۲۱۵
- ۵۳ و ۵۴- تاوان نیعمه ته به رده ستیه کان له ناوده بات و نیعمه ته ۲۲۱
- ۵۵- تاوان مایه یی دوورخستنه وه ی پشتیوانی فریشته یه : ۲۲۲
- ۵۶- تاوان هیته رو پاکیشه ری که ره سه کانی له ناوچوونی ۲۲۷
- دل به باوه روکرداری چاکه زیندوو ده بیته وه ۲۲۷
- سزا شه رعیه کانی تاوان ۲۲۸
- جۆره کانی سزا ۲۳۰
- سزا شه رعیه کان ۲۳۰
- سزا قه ده ریه کان ۲۳۰
- ۵۷- سزا قه ده ریه کانی تاییه ت به دل: ۲۳۹
- ۵۸- سزا قه ده ریه کان به سه ر جه سه ت دا: ۲۳۹
- ۵۹- تاوان مایه ی په رده پۆش کردنی دل و بیستن و بینایی یه : ۲۴۴
- ۶۰- تاوان ده بیته هۆی نه هیشتنی گوێرایه لی و ته مه لی له په رستندا: ۲۴۴
- ۶۱- تاوان دل کوێر و که پولا ل ده کات: ۲۴۴
- ۶۲- تاوان ده بیته مایه ی پۆچوونی دل بۆ ئاسه نزمه کان: ۲۴۶
- ۶۳- تاوان دل کوێر ده کات: ۲۴۷
- ۶۴- فیل کردنی خوای گه وره له فیل بازان: ۲۴۸

- ۶۵- خهله تاندنی فیلبازان له لایه ن خواى گوره وه: ۲۴۸.....
- ۶۶- گالته کردنی خواى گوره به گالته جاران: ۲۴۸.....
- ۶۷- که نار خستنی ئه و دلانه ی که له حق لایان داوه: ۲۴۸.....
- ۶۸- تاوان دل تیک ده شکینیت و ئاوه ژووی ده کاته وه: ۲۴۸.....
- ۶۹- تاوان دل په رده پوښ ده کات له خواى گوره له دنیاو: ۲۴۹.....
- ۷۰- تاوانکار توشی د ژوارترین ژیان ده بیت له دنیاو به رزه خ: ۲۴۹.....
- ئاکاره کانی دلی پاک وساغ: ۲۵۳.....
- هؤکاره کانی خراب بوونی دل: ۲۵۴.....
- مروځ پیویستی به پشتیوانی خودایه تا پینمایي بکات: ۲۵۴.....
- نه زانین و سته م کاری بنه پرتی دهرونی ئاده میزاده: ۲۵۵.....
- ۷۱- تاوان و تاوانکاری ده بیتته مایه ی ترازان و خزان له سهر: ۲۵۷.....
- بنه پرتی تاوان و جوړه کانی: ۲۵۷.....
- تاوان دابهش ده بیت بو چوار جوړ: ۲۵۸.....
- (مولکيه کان ، شهيتانيه کان ، دپنده ييه کان ، ئاژه ليه کان) ۲۵۸.....

به شی سی یه م

تاوانه بچوک وگوره کان وگوره ترين تاوانه گوره کان

- تاوان دوو جوړه: گوره و بچوک: ۲۶۲.....
- کرده وه چاکه کان پوچهل که ره وه ی تاوانه بچوکه کان: ۲۶۲.....
- ژماره ی تاوانه گوره کان: ۲۶۴.....
- ئو پیړه ی که تاوان له لایان هره مه مووی یه ک ناسته: ۲۶۷.....
- گوره ترینی تاوانه گوره کان: ۲۶۸.....
- هاوبه شی بریاردان بو خودا بیانووی هاوبهش دانه ران: ۲۶۸.....
- جوړه کانی هاوبه شی: ۲۷۲.....
- حوکمی پوپه رمایی "الریاء": ۲۷۷.....

جۆره كانى ئەم ھاوبەشە.....	۲۷۷
ھاوبەش بېرىداران لە كەردار ووتە و نىيەتە كاندە.....	۲۷۹
تايىبەتمەندىيە كانى خاويەتى.....	۲۸۶
گومانى خراپ بىردن بەخودا، گەورەترىن تاوانە.....	۲۹۱
پەرسىن جگە لەخودا، گەورەترىن سىتەمە.....	۲۹۲
قسە كەردنە لە سەر خودا بەبى زانىارى تەواو.....	۳۰۲
داهىنراو "بىدە" گومرا كەرهكان.....	۳۰۳
كوشتەنە بە سىتەم و نارەوايى.....	۳۰۴
تەوبە كەردن و پاشەگەزىبونەو لە دى.....	۳۰۷
زىنا يەككە لە تاوانە گەورەكان.....	۳۱۶
نەزەر "تەماشاكەردنى ھەرام" پۆستەي زىنايە.....	۳۱۹
دەرگاكانى تاوانكارى.....	۳۲۰
دەرونى دۇنيائى و دەرونى فەرمانكار بە خراپە "خراپەكار".....	۳۲۲
زمان... دەروازەي خراپەكارىيە بۆ مەروۇف.....	۳۲۴
ئايە فرىشتەكان ھەموو ووشەيەك تۆمار دەكەن.....	۳۴۱
گەورەترىن بەلاكانى زمان.....	۳۴۲

بەشى چىوارەم

ھەرام كەردنى خراپەكارى و پاراستنى داوین

ھەرام كەردنى خراپەكارى و پاراستنى داوین.....	۳۴۵
توندترىن سزا لە ھەدى زىنا دايە.....	۳۵۱
سزاي ئەوكەسانەي كە كارى گەلى "لوط" ئەنجام بەدات، واتە.....	۳۵۳
كۆتا شەپى "ئاخر شەپى".....	۳۵۵
پىشت كەردن لە ئايىن لە پىناوئى ئافرەت.....	۳۵۸
سزاي نىرېاز لە دونيا و قىيامەت.....	۳۶۰

- گفتوگویی که له سەر بە لگەکان ۳۷۱
- جووت بوون له گەڵ ئازەلدا ۳۷۵
- له نیوان نێربازی و پانیانۆکی دا "السحاق" ۳۷۷

بەشی پێنجەم چارەسەر و دەلامی پرۆپوخت

- چارەسەر و دەلامی پرۆپوخت ۳۸۰
- رێگای یەكەم:
- خۆپاراستن باشتەر له چارەسەر كردن ۳۸۱
- سوودەکانی چاوپاراستن ۳۸۱
- رێگای دووهم:
- چارەسەر كردن له پاش تووش بوون ۳۸۶
- بۆ چه سپاندنی خۆشه و یستی خودا، پێویستە دل خالی ۳۸۸
- جۆر و پله کانێ خۆشه و یستی ۳۸۹
- ژیانی کامەرانی ۳۹۲
- پله و پایە ی بە ندایە تی ۳۹۷
- بنەرە تی هاو بە شی دانان بۆ خودا ۳۹۹
- جۆرە کانێ خۆشه و یستی بۆ خودا ۴۰۳
- له نیوان خۆشه و یستی و خەلیل دا ۴۰۷
- جیاوازی له نیوان خۆشه و یستی و خۆشه و یستین ۴۰۸
- هەولێ خەلکی بۆ بە دەست هێنانی بەرژە وەندی ۴۰۹
- بە شەکانی خۆشویستراو "المحبوب" ۴۱۱
- خۆشه و یستی بنەرە تی خواپەرستی یه ۴۱۴
- له پێداویستیه کانێ خۆش و یستی خودا ۴۱۴
- دۆستایە تی و دژایە تی كردن ۴۱۴

- ۴۱۵.....إله إلا الله...ئەو ووشەيە بوو كە ئىبراهيم بۇ ھۆزەكەى
- ۴۱۶.....پۇح ونهينى ئەم ووشەيە
- ۴۱۸.....ژيانى بەختەوہى لە دونياو قىامەتدا
- ۴۲۰.....ژيانى راستەقىنە، ژيانە لە گەل خودا
- ۴۲۱.....لە بنەرەتدا خۆشەويستى تەنھا شايەنى خوداى گەورەيە
- ۴۲۴.....خۆشەويستى بنەماو بزوينەرى ھەموو کارو جولەيە لە جىھاندا
- ۴۲۷.....خۆشەويستى و ئىرادە لە پەيوەستىەکانى ھەموو مرقۇقىكە
- ۴۲۸.....ناکۆكى پادشاكان، بناغەى خراپەکارىەکانى جىھانە
- ۴۳۱.....پەيوەستى يەکانى خۆشەويستى
- ۴۳۴.....واتايى ئايىن
- ۴۴۳.....عەشقى نىربازى
- ۴۴۶.....چارەسەرى نىربازى
- ۴۴۷.....خراپەکانى ئەم جۆرە عىشقە
- ۴۵۰.....پىگىرى کردن لە عىشق
- ۴۵۴.....باشىەکانى عىشق گومان و وەلام
- ۴۶۶.....خواستەکانى خۆشەويستى
- ۴۷۱.....لوتکەى چىژو پەيوەستە بەکەمالى و خۆشەويستىەوہ
- ۴۷۵.....چىژەکانى دوونىا ھۆکارن بۇ گەيشتن بەچىژەکانى قىامەت
- ۴۸۰.....خۆش ويستنى دروست
- ۴۸۷.....تکاکردن لەنتوان دوو عاشق بۇ بەيەك گەيشتنيان بەدروستى
- ۴۹۴.....پوچەل کردنەوہى فەرموودەى عىشق

سو پاس و ستایش بُو پہر وہ ردگار، سلاو درود لہ سر گیانی پاکی
پیغمبری نازیز (ﷺ) .

پیشہوا "ابن القیم" یہ کیکہ لہ زاناو پسپورہ لیہاتو وہ کانی بواری فیکہ
و فکر و دہرونزانی. وہ لہم بوارہ جیاجیانہ دا بہرہ می نایاب و
سرچا وہی گرنگی پیشکش بہ مرقایہ تی کردوہ. کہ نہ مرق وہک
سرچا وہ سودی لی و ہر دہ گرین. وہ نہم زانا لیہاتو وہ خواہن چہ ندین
بُوچوون و تیوری تایبہ تی یہ لہم بوارانہی کہ باسماں کرد. کتیب و
نوسرا وہ کانی بوونہ تہ سرچا وہی زورہی تویرہ ران و جیسی بایہ خ و
گرنگی پیدانہ. نہ مرق کتیبخانہی کوردی لہ بہرہ می نہم زانایہ خالی یہ و
بی بہ شہ.

نیمہ ش بہ نہرکی خومان زانی کہ بہم نہرکہ پیروزہ ہستین و یہ کیک
لہ کتیبہ کانی و ہر گپین بوسہر زمانی کوردی شیرین. تاخوینہری کوردی
لہ بہرہ می کانی بی بہش نہ بن. لہم کتیبہ دا تہنہا چہ ند برکہ یہ کی کہم
نہ بیت کہ پیمان باش بوو و ہری نہ گپین لہ بہر ہکاری بہ سرچوونی
بابہ تہ کہ. نیتر ہر ہموو بابہ تہ کانی وہک خوئی و ہر گپراون. دواتر نہم
کتیبہ شعریکی زوری عہرہ بی تیدا بووہ. کہ نیمہ بہ پیویستمان نہ زانیوہ
لہم و ہر گپہ دا باس بکریٹ تہنہا نہ و پوپلہ شیعرا نہ بیت کہ پیویست
بوو بُو بابہ تہ کان.

بہ ہیوای نہوہی سود مہند بیت بُو ہموو لایہک وہ خوای گہرہ لہ
کہم و کورپہ کانمان ببوریت. دیارہ تہنہا کہ خدا بی کہم و کوری یہ.

وہر گپ

ہیلال علی سہنگاوی

سو پاس وستایش بڑا پھر وہ رنگاری جیہان، کہ قبول گہری توبہ کارانہ
وہ خشنود یہ، نہ رم و نیان ولیٰ بوردہ یہ، داپوشہری تاوانی تاوہ نبارانہ و لیٰ
بوردہ و قبول گہری توبہ ہی توبہ کارانہ۔ وہ سلاو و درود لہ سہر ئو کہ سہی
کہ پڑھتے تو خوری پرشن گدارہ بڑا ہموو دنیا و مژدہ بہ خش و ترسیٹنہ کہ
محمد ﷺ وہ لہ سہر یارو دوستانی۔

پاشان... نووسہر لہ کتیبی (طب النبوی) دا سہ بارہت بہ "عیشق"
دہ لیت:

(نہم نہ خوشی یہ لہ نہ خوشیہ کانی دلہ، جیاوازہ لہ نہ خوشی یہ کانی
تر لہ پووی خودو ہوکارو چارہ سہریشہ وہ، جا نہ گہر نہم نہ خوشی یہ
شوینی خوی بگریٹ زور زہ حمہت دہ بیٹ چارہ سہر کردنی لہ لایہن
پزیشکہ کانہ وہ، وہ نہ خوشہ کہ شتہ واو گرفتار دہ بیٹ پیہ وہ)۔ وہ خوی
گہرہ لہ قورٹانی پیورژدا بہ دوو پیڑ لہ خہ لگی باسی کردوہ۔ کہ "عہ شقی
نافرہ تان و عشقی مندا ل و میرد مندا لانسہ"۔ یہ کہ میان لہ پوودای
ہاوسہرہ کہی عہ زسزی میسر دالہ گہ ل پیغہ مبہر یوسفدا باسی کردوہ
سلاوی خوی لہ سہر بیٹ، وہ دووہ مشیان لہ سہر نہ تہ وہ و قہومی لوط باس
کردوہ۔

وہ نہم کتیبہ مان لہ سہر جوری دووہ باس و خواس دہ کات کہ نہ مپو
بہ چہ مکی "ناموی سیکیسی - شذوذ الجنسی" ناسراوہ۔ وہ پیغہ مبہری
خودا ﷺ دہ فرمویت: (ان اخوف ما اخاف علی امتی عمل قوم لوط....
واتہ: نہ و شتہی کہ زور لیتی دہ ترسم بڑا ٹومہ تہ کہم، بریتی یہ لہ کردہ وہی
قہومی لوط) وہ مہر وہا ﷺ دہ فرمویت: (اقتلوا الفاعل والمفعول بہ فی
عمل قوم لوط) مہر وہا دہ فرمویت (من عمل بعمل قوم لوط
فأقتلوه.... واتہ: بکہرو پیکراوی کرداری قہومی لوط بکوژن)۔ وہ لہ
گنپانہ وہ یہ کی تر دہ فرمویت "ہر کہ سیٹ کردہ وہی قہومی لوط ی
نہ نجامدا بیکوژن۔"

وہ عبداللہ ی کوپی عہ مر رحمۃ اللہ علیہ دہ فہ رمویت کہ پیغہ مہر
فہ رموویہ تی رحمۃ اللہ علیہ: (لہ پوڑی قیامہ تدا نیربازہ کان لہ سہر شیوہ ی بہ راز
ومہ یمون حہ شر دہ کرین) .

جا عیشق زیان ومہ ترسی زوری ہہ یہ بؤ دین ودنیا ، چونکہ دل
سہ رقال دہ کات لہ بیرکردنہ وہو ترس ونزیک بوونہ وہو ناسینی خودای
گہ ورہ مہ روہا سہ رنہ نجامی سنور شکاندنہ کانی دہ بیٹہ ہوی لہ دہ ست
دانی دواپوڑ و توش بوون بہ سزای توندی خوی گہ ورہ . ہرچہ ندہ مرؤڈ
لہ نارہ زوہ کانی نزیک بیٹہ وہ ئہ وائہ ندہ لہ خوی گہ ورہ دور
دہ کہ ویٹہ وہ ، ہر شتیکمان جگہ لہ خودای گہ ورہ خوشویست توشی
سزای خوا دہ بین . وہ زور بہ دہ گمہ نہ عیشق لہ سنوری ری پیدراوی خویدا
نامین بیٹہ وہ ، وہ ہر کاتی پوویدا زوش لہ ناو دہ چیت ، ہر وہ کو
دہ وتریت: "ہم مو یساغ کراویک پہ سہ ندکراوہ ."

وہ پیشہ و "ابن القیم" شیوازی نایابی خوی ہہ یہ لہ توینہ وہ ی
کیٹہ کان وچارہ سہ رکردنیان ، چونکہ شیوازی ئہ و دورہ لہ ناموژگاری و
استقلاء بہ لکو وہ کو پزیشکیکی پسپوڑ وہ ولکی موشدہ و شارہ زا بہ
نہ خوشی وچارہ سہ رکان ووتہ کانی وہ کہ مہ لہ می ساپوڑ وایہ بؤ
برینہ کانی دل و پوج . وہ وہ لامہ کانی لہم بوارہ داو چارہ سہری تہ وای
وہ لامی پروپوختہ .

لہم کتیبہ دا لہم کارانہ مان لہ نجام داوہ

۱- ریکخستنی دہ قی کتیبہ کہ ، وہ دانانی ہندی ناویشان بؤ ہندی
لہ بہش وپرگہ کان ، وہ ئہ و زیاد کردنہ ی ئیمہ نویمانہ لہ نیوان ئہم
شیوازانہ دا دامن ناوہ (.....) وہ ہر ووشہ و دیریک لابراییت یان
جودا بیٹ بہ ہوی جیوازی چاپ کردنہ کانہ وہ راستہ وخو تیبنیمان
داوہ و نویمانہ .

۲- کتیبہ کہ مان دابہش کردوہ بہ سہر پینج بہ شدا بؤ زیاتر ئاسانکاری
بؤ توینہ و خوینہر .

- ۳- دهرهینانی سه رجه م فرموده کان وووته کان وگپرانسه وه یان بۆ سه رچاوه ره سه نه کان له "قورنان وسونه" دا.
- ۴- قسه له سه ر کردن وشیکردنه وه ی هه ندی له برکه کانی ئه م کتیبه وه زیاتر پوون کردنه وه یان به نوسراوه کانی تری "ابن القیم" وکهسانی تر.
- ۵- پوون کردنه وه ی واتای ووو شه نامۆکان.
- ۶- پیناسه کردنی هه ندی له وپپرو کۆمه لانه ی که له م کتیبه دا ناویان براوه.
- ۷- دروست کردنی پپرسیتکی فراوان بۆ برکه کان ویا به ته کانی ،تابه ئاسانی خوینه ر برکه کانی له به ر چاوییت.
- ۸- هه روه ها دانانی چه ندین نیشانه ی پپویست وه کو ئه ستیره و ژماره بۆ جیاکاری له نێوان برکه کانه دا ، وه هه مو ئه مانه به رچاوت ده که ویت خوینه ری به رپێز له م چاپه دا.

وه دوا ووته مان سوپاس کردنی خوای گه وره یه

رضوان جامع رضوان

قاهیره له شهوی ههینی ۲۲ رهههزان ۱۴۲۲هـ. بهرواری ۲۰۰۱/۱۲/۷

به ناوی خوی گه وره و به خشنده و میهره بان

و ده هر به نه ویش پشت ده به ستین

پرسیان له پیښه واو زانا وخواناس وپه خنه گر شمس الدین أبو عبدالله محمد کوړی صالح اُبی بکر، که ناسراوه به ابن القیم الجوزی) په زای خوی له سره بیټ: (زانا یان وپیښه وایانی ټاین په زای خویان له سره بیټ چی ده لښ سه باره ت به پیاوټک گرفتاری ده ردیک هاتبیټ ، که گر به رده وام بیټ له سهری ده بیټه مایه ی شیواندن دین ودونیایی؟ هر چه نده هول وکوششی کردووه و چه ندین شیوازی به کاره ټناوه بو دریا زبوونی به لام بیسوود بووه و تابیت زیاتر گه شه ی سهندووه. جا چی بکریټ بو دریا ز بوون لیټی؟

وه چی پڼگه یه ک بگریته بهر بو ناشکرا کردنی؟

خوی گه وره په حم به که سیټک بکات که هاوکاری ده رده داران بکات ووه خوی گه وره کومه ک هاوکاری که سیټک تا نه وکه سه هاوکاری براک هی بکات.

فتو امان بو بدن خوا پحمتان لی بکات وپاداشتان بداته وه.

جا پیښه واو زانا و شیخ شمس الدین أبو عبدالله محمد کوړی صالح اُبی بکر ایوب پیښه وای قوتا بخانه ی "الجوزیه" وه لامی دایه وه و فهرمووی:

به شی یه که م
خستنه پرووی پله و پاییه ی نزا (دوعا و)
له ئیسلامدا

دیاری کردنی مهرجه کانی قبول بوونی
نزا (دوعا و)

پیشہ کی دانہر

لہ صحیح البخاری دا لہ فہرموودہ دا اُبی ہریرہ دہ گپڑتہ وہ ﷺ کہ پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: (ما أنزل الله داء إلا أنزل الله له شفاءاً... واتہ خوائ گہ ورہ ہر دہ ردو نہ خوشیہ کی ناردیبت ، چارہ سہرہ کہ شی ناردوہ) .

وہ لہ (صحیح مسلم) دا "جابر بن عبد اللہ" ﷺ دہ گپڑتہ وہ کہ پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: (لکل داء دواء، فإذا أصيب دواء الداء برا بأذن الله) "واتہ: "بؤ ہم موو دہ ردیک چارہ سہرہ ہیہ ، جا ہر کاتی

1 - نئم فہرموودہ یہ (صحیح) ہ ، بخاری گپڑاہ تی یہ وہ لہ بابہ تی (الطب) لہ بہ شی "باب ما أنزل الله داء إلا أنزل الله شفاءاً"

2 - نئم فہرموودہ یہ (صحیح) ہ، مسلم گپڑاویہ تی یہ وہ لہ بابہ تی "السلام" لہ بہ شی "باب لكل داء دواء واستحباب التداوي" بہ زمارہ ی (۶۹/۲۲۰) .

- پٹشہوا نہ وہ وی رہ جہ تی خوائ لیبت دہ فہرمیت: "نئمہ روون کرد نہ وہ یہ کی ناشکرایہ ، چونکہ پٹشہ زانراوہ کہ پزیشکہ کان ووتویانہ : نہ خوشی واتہ دہر چوونی جہ ستہ لہ بارودوخی ناسایی خوی و سروشقی خوی. وہ چارہ سہرہ کردیشی ربریق یہ لہ گپڑانہ وہ ی بؤ نہ باروہ سروشقی یہ. وہ پاراستنی تہ ندروستی : بریق یہ لہ پاراستنی نہو بارودوخیہ وہ پاراستنی بہ ندہ بہ بوختی وچاکی خورا کہ وہ، وہ گپڑانہ وہ ی نہو بارہ بہ ندہ بہ دوزینہ وہ ی نہو دہرمان وچارہ سہری کہ دڑ بہ نہ خوشی یہ کہ یہ."

- وہ بقراط دہ لیت : شتہ کان بہ دڑہ کانی چارہ سہرہ دہ کرت.

نہ وہ وی دہ لیت: ہندی جار پاراستنی نہ خوشی یہ کہ وجوری دہرمانہ کہ نادیار دہ بیت ، ہر بویہ متمانہ بہ دڑہ کان کہم دہ بیتہ وہ. جالیرہ دا بہ تمنہا پزیشکہ کان دہ کہ ونہ ہلہ وہ. چونکہ واگومان دہ بن کہ جوری دہرہ کہ لہ ماددہ یہ کی گہرہ، کہ چسی بہ پچھوانہ وہ وادہ ناچیت. یان سارہ، یان شیوہ یہ کی تری جیاوازہ یاخود گہرہ. بہ لام نہو نہ ندازہ گہرمی یہ نی یہ کہ پزیشکہ کان گومانیان بوی چوہ، ہر بویہ لہم حالہ تہ دا چارہ سہرہ شفا روونادات. ہر وہ کو پیغمبر ہری خودا بہ ﷺ ووتہ کی ناگہ دارمان دہ کاتہ وہ کہ دہ فہرمیت: "فإذا أصيب دواء الداء بدأ بأذن الله" واتہ نہ گہر دہرمانہ کہ ناوتہ تی دہرہ کہ بو نہوا پچھتی خودا چاک دہ بیتہ وہ.

دور نیہ لیرہ دا بلتین: تؤ فہرمووتہ بؤ ہم موو دہ ردیک نہ خوشی یہ کہ چارہ سہرہ ہیہ "لکل داء دواء" کہ چسی نیمہ زوریک لہودہ دہ دار نہ خوشہ کان دہ بنین کہ چارہ سہریش دہ کرتین بہ لام چاک نابہ وہ؟

فہرمووی: لیرہ دا بہ ہوی پدی نہ بردنہ بہ راستی ودروستی شیوازی چارہ سہرہ کرد نہ کہ یہ نہ کہ دہرمان وچارہ سہرہ کہ. وہ نہمہش روونہ واللہ اعلم.

چاره سرکه ناوټه بوو به درده که نهوا به پشتيوانی خوی گوره
 نهخوشه که چاک ده بیته وه. وه له "مسند" الامام احمد "دا هاتوه
 که "اسامه بن شريك" ده گيږي ته وه که پیغمبري خودا فرمودی ته ﷺ:
 (ان الله لم ينزل داء الا انزل له شفاء، علمه من علمه، وجهله من
 جهله) 'واته: "خوی گوره هر درو نهخوشی یه کی نارديت چاره سر

۱. به ده ست کاری کردنه وه له "شرح مسلم للنووی: ۲۰۳/۱۴ چاپی موسسه المختار-
 قاهره."

1 - له فرموده یه (صحیح) ه، ایمامی احمد گيږي ته یه وه له مسند، و(۱/۴۴۳)
 ۴/۲۷۸) وه "اهيمني" له (المجموع) دا هتساوتي له فرموده ی ابن مسعود رضی الله عنه (۸۴/۵)
 ده داته پال ایمام (احمد وطبرانی) وه ده لیت: پیاوه کانی طبرانی متما نه دارن و. اه،
 وه هروه ها "الحافظ" له "فتح" دا هتاوتي (۱۴۱/۱۰) وه ده لیت: له فرموده یه (ابن
 حبان و حاکم) به راستیان ناسیوه. وه ده لیت: نهوی له و ته یه تپی بگین "جهله من
 جهله.... لهوی نه یزانی لایزانیته" له وه یه کله هندی نهخوشیدا رووده دن، کاتیک
 توشی در دیک ده بیت به درمانيک چاک ده بیته وه.

وه دانر له کتبی "طب البوي" ده لیت: له فرموده یه دا له وه مان بۆ روون ده بیته وه که
 پیوسته بۆ هر زانست و پیشه یه ک پشت به که سانی سپۆزی لهو بواره به ستین، چونکه
 له وانه شاره زاترن ونزیکرن له راستی یه کان، هروه ها بۆ که سانی که پیشه ی "فتوادانیان
 هیه" زیاتر پشت به که سانی زانتر ولتیاوو تر لهخویان به ستن.

وه ده لیت: پیریک ووتیان: سمرجم له هه موو درودو درمانه به هوی بارینی بارانه وه یه
 له ناساندا پیدا ده بیته، چونکه هر به هوی بارانه وه یه خواردن وړۆزی یه کان و درودو
 درمانه کان پیدا ده بن وه و کاره کانی دروست ده بیته. وه هرچی توخم و کاناژکان هیه
 هه مووی به وه یه وه له چیا کاند رووه و دۆله کان داده به زیت و شیو و دۆل و به رو بو وه کان
 ده ته نیت.

وه ده لیت له وه له ته وای دانایی و به رو هر دگاری گوره دایه، هر چۆن به ننده کان گرفتار
 ده کات به درودو نهخوشی یه وه به هه مان شیوه ناسانکاریان بۆ ده کات له دۆزیه وه ی
 چاره سره که پیدا. هروه کو چۆن گرفتاریان ده کات به تاوانکاری و ناسانکاریان بۆ ده کات
 به ته و به کردن و نه نجام دانی کرداری چاکه که ده بیته مایه ی سرپنده وه ی تاوانه کان. هروه ها
 چۆن گرفتاری کردوون به روحه شمرانی و خراپه کان که شهتانه کانه، به هه مان شیوه
 پشیمانان ده کات به سهر بازه روحانی یه پاکه کان که فریشته کانه. هروه کو چۆن گرفتاری
 کردوون به ناره زووی سیکسی یه وه، به هه مان شیوه ناسانکاری بۆ کردوون له چۆنییه تی
 نه نجاماندا.

جا خوی گوره هر چۆره گرفتاریکی نارديت، له گه لیشیدا هاوکاری کردوون که چۆن
 به رهنگاری بینه وه و دره بازیان بیت، به لام لیته دا ته نها جیاوازی یه کان له نه ندازه ی لهو

وشیفا که شکی ندارد و وه، نه وهی زانی دهیزانیت، وه نه وهی نهیزانی نایزانیت".

وله ووتیه کی تر دا: (إن الله لم يضع داء الا وضع له شفاء، أو دواء الأداة واحد. قالوا: یا رسول الله ما هو؟ قال ﷺ: الهرم. قال الترمذی: هذا حدیث صحیح) ۱۰.

واته: (خوای گه وره مهر دهر دیککی دانابی، شیفافو چاره سهره که ی بو دانافو، تهنه یه که دهر د نه بیت. ووتیان نهی پیغه مبهری خودا ﷺ نه وه چی یه؟ فهرمووی: پیری یه) .

دهر دو نه خووشی تووشی دل وجهسته و روحیش ده بیت

وه نه م حاله ته هریه که له دل و روح وجهسته ده گریته وه، وه ده بیت چاره سهریش بگریت. وه پیغه مبهری خودا ﷺ نه زانینی "الجهل" به دهر دو نه خووشی پیتاس کردوه، وه پرسیار کردنیش له زانایان و پسپوران به چاره سهری نه زانین باس کردوه.

أبو داود ده گریته وه له (سننه) که له فهرمووده ی جابری کوپی عبدالله ﷺ ده فهرمیت: (خرجنا في سفر، فأصاب رجلاً منا حجر، فشجّه

زانست وهی پی برنده دایه، که چزون پهی بهرن وزانستی چزلیته ی به کاهینانی به ده ست بجهن وه به تهنه به خودا پشت ده به ستین. ۱- هو "الطب النبوی: ص/ ۸۸".

۱- نه م فهرمووده یه ترمذی گپراویته یه وه له کتبی "الطب" له به شکی (باب ما جاء في الدواء الخث علیه) به ژماره ی (۲۰۳۸) وه ووتی: نه م فهرمووده یه (حسن صحیح) ه، وه ههروه ها (أبو داود) له به شکی یه که می کتابی (الطب) به ژماره ی ۳۸۵۵ هتاوتی. وه (الألبانی) به راستی دانافو.

وله ووتیه کی تر دا ووشی "الموت" له بری "الهرم" به کاره تاوه.

"حافظ" ده لیت: جیا کردنه وهی مردن به تایسه تی روون و دیاره، وه ده ست نیشان کردنی دهر دی مهرگ و مردن، واته نه وه دهر دو نه خووشی یه ی که به نه خووشی مهرگ ناوده بریت نه وه که سه تایدا دهر بیت. وه ده ست نیشان کردنی پیری- الهرم که له گپراوه یه کی تری فهرمووده که دا هاتوه له وه ده چیت له بهر له یه که چرونیان بیت له گهل مردن، چونکه له هه ر دوو حاله ته که دا مرؤف ته ندروسق ده شپوت، یا خود له نزیک بووه وهی مهرگ له پیریدا، ههروه ها پیری هیچ چاره سهریکی نی یه. ۱- ه (فتح الباری: ۱۰/ ۱۴۲).

في رأسه، ثم احتلم، فسأل أصحابه فقال: هل تجدون لي رخصته في التيمم؟ قالوا: ما نجد لك رخصته، وأنت تقدر على الماء، فأغتسل فمات، فلما قدمنا على النبي ﷺ. أخبر بذلك، فقال: قتلوه، قتلهم الله ألا سألوا إذ لم يعلموا؟ فأنا شفاء العي السؤال. إنما كان يكفيه أن يتمم ويغسل سائر جسده) ١.

واته: نيمه بۆ گهشت وسه فەريک دەرچووین، بە کیکمان سەری کێشای بە بەردیکدا وسەری بریندارو لەت کرد. پاشان ئەو کەسە توشی "أحتلام" لەش پیسی "هات. پرسى لە هاوێلەکانى ئایا مۆلەتم بۆ دەبینن کە تەیه ميم بکەم؟ ووتیان: نەخێر تۆ دەتوانیت خۆت بشویت، ئەویش خۆى شۆردو پاشان مرد بەهۆى ئاو چوونە نێو سەری یەو. کاتێک کە چوونە لای پیغەمبەر و باسە کە مان بۆ گێڕایەو. فەرمووی: کوشتان، خوا بتان کوژێت. ئایە نەیتوانی پرسىار بکەن کاتى کە نازانن، بى گومان شىفاو چارەسەرى دەردى نەزانین پرسىار کردنە. بە لکۆ ئەو کەسە یە دەیتوانی تەیه ميم بکات و سەرى بپێچێت و سەرچەم جەستەى بشوات.

قورئان ھەمووی چارەسەر و شىفایە بۆ روح و جەستە

خوای گەورە لە قورئانى پیرۆزدا رایگەیاندووە کە قورئان شىفاو چارەسەر. کە دەفەرموێت: (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً.... فُصِّلَتْ: ٤٤) واتە: "ئەگەر ئەم قورئانە مان بە زمانى گەلانى تر بناردایە، ئەوا بى باوە پان

١ - ئەم فەرموودەیە "حسن"ە. ابوداود گێڕاوەتى یەو لە کتێبى (طهارة) لە بەشى (باب انجروح يتيمم) بەژمارەى (٣٣٦) (ابن الملقن) دەلێت: پیاوێکەمانى متمانەن، وە (ابن ابى داود) دەلێت: ئەمە سونەتیکە تەنها ئەهلى مەکه دەیان کرد.

و ئەمە فەرموودەى (عطاء) لە جابەر وە نەگێڕاوەتەو، تەنها "زبیر خریق" کە ئەویش بەهێز نى یە. ٥١. بەهەمان شێو "حافظ" یش ھەروا دەلێت لە "التلخیص" ھو ئەم ووتەى داووتە پان وە چەندین شاھیدى بۆ ئەم فەرموودەى ھێناوەتەو کە بەهێزى دەکات.

و "اللبنانى" ئەم فەرموودەى بە "حسن" دادەنێت بەلام بەبى برگەى (إنا يكفيه... الخ) "صحیح سین ابى داود" و ھەروانە ووتەكەى لەسەر "صحیح الأدب" (ص/ ١٢٣).

دهيان ووت: ئايا نه ده بوو ئايه ته كانى پوون وئاشكرا بوايه به زمانى خومان بوايه، چۆن ده بېت قورئان به زمانى بى گانه بېت؟ له كاتيكدا محمد ﷺ به عه رهبى ده دوييت؟! ئه ي پيغه مبه ر ﷺ بېيان بلى ئه م قورئانه بۆنه وانئى باوه ريان هئناوه هيدايت وړنوينا وشيفايه وچاره سهرى هه موو دهر دونه خوئى يه كان ده كات، جائه وانئى كه باوه ر ناهيئن گويچكه يان كه په به شتى تر ئاخزراوه، هه روه ها كويزن له ئاستيدا، ئه وان هه روه كو له دووره بانگيان لى بكريت وايه نه ده نگه كه به چاكي ده بيسستن ونه پهنه كه به پوونى ده بينن."

هه روه ها ده فه رموييت: (وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ..... الاسراء: ٨٢) واته: "ئيمه له قورئان سوره ت وئايه تانيك داد به زئين، كه ببيت هوى چاره سه رو شيفا بۆ نه خوئى يه جه سته يى وده روونى يه كان هه روه ها په حمه ت وميهره بانيشه بۆ ئيمانداران، بۆ سته مكاران وخوانه ئاسانيش ته نها زياد كردنى زه ره وزيان نه بېت هيچى تر نى يه، هيچ به ره رو سوډيكي لى نابيين."

وه لپره دا بۆ ده رخ ستنى په گه زه كه يه "جنس" نه ك بۆ چه ندانن "التبعيض" چونكه قورئان هه ره مووى چاره سه ره هه روه كو له ئايه تى پيشه كى يه كه دا پونى كردۆته وه. قورئان چاره سه رو شيفايه بۆ دلّه كان له ده ردى نه زانين وگومان، هيچ كاتيك خواى گه وره چاره سه رو شيفاي به سوود و پوخت وگونجاوى وه كو قورئان نه ناردۆته خواره وه.

وه له "صحيحين" دا هاتوه له فه رموده ي "ابى سعيد" ﷺ ووتى: (انطلق نضر من اصحاب النبي ﷺ في سفرة سافرها، حتى نزلوا على حي من احياء العرب فاستضافوهم، فابوا ان يضيوفوهم فلدغ سيد ذلك الحي، فسعوا لو بكل شيء لاينفعه شيء، فقال بعضهم: لو ائيتهم هؤلاء الرهط الذين نزلوا لعله ان يكون عند بعضهم شيء، فاتوهم، فقالوا: ياايها الرهط، ان سيدنا لدغ، وسيعنا له بكل شيء لاينفعه شيء، فهل عند احدكم من شيء؟ فقال بعضهم: نعم والله اني لأرقي، ولكن والله لقد استضافناكم فلم تضيّفونا، فما انا براق لكم، حتى تجعلوا لي

جعلنا، فصالحوهم على قطيع من الغنم، فانطلق يتفل عليه ويقرأ: "الحمد لله رب العالمين" فكانما نشط من عقال، فانطلق يمشي، ومابه قلبة فأوفوهم جعلهم الذي صالحوهم عليه، فقال بعضهم: اقتسموا. فقال الذي رقى: لانفعل حتى ناتي النبي ﷺ فنذكر له الذي كان، فنظر ما يأمرنا. فقدموا على رسول الله ﷺ فنذكروا له ذلك فقال ﷺ: وما يدريك انها رقيه؟ ثم قال: قد أصبتم اقتسموا واضربوا لي معكم سهما) ١.

واته: پيړېك له ياوه راني پيغه مبهري خواډه ﷺ به گه شتيك ده رچوون، تاله لای ناوايه كي عه رب لایان دا، ويستيان بېنه ميوانيان، به لام ناواي يه كه په زامه ندييان نه نواند، پاشان سه روكي نه و ناواييه مار پيوه ي دا، زور ه و لايان دا بويان چاره سر نه كرا. يه كيكيان ووتی: بابچينه لای نه و پيړه ي كه له ته نيشت ناوايه كه مان لایانداوه، به لكو شتيكيان پيښت، پاشان هاتن بؤ لایان، ووتيان: نه ي خه لكينه سه رگه وره كه مان مار پيوه ي داوه و بؤ مان چاره سر ناكړيت، نايا كه ستان چاره سه ريكي لايه، يه كيك له و پيړه ووتی: به لای به خودا من روقيه ده كه م، به لام والله ي چونكه ئيوه پازي نه بوون ميوانداريمان بكن منيش به بي به رامبه ر كارتان بؤناكه م، پاشان پيكه وتن له سه ر بړيک له مه ريان بده نئ وه كه به رامبه به وكاره. پاشاهن هه ستاو پويشت له گه لاياندا. له سه ر برينه كه تفي كردو "الحمد لله رب العالمين" واته سوره تي فاتحه ي ده خویند، راسته وخو سه رگه وره كه يان چاك بؤوه وده ستي كرد به پويشتن وه ك بلای ي زور گورج وگولانه كه هيچی نه بووي. دواتر نه وانيش نه و بړه مه رپه ي له سه ري پيكه وتبوون پتياندا، كه گه پرايه وه ناوبراده ره كاني، يه كيك ووت: بادابه شي بكه ين، به لام نه و كه سه ي كه پوقيه كه ي خویند. ووتی: نه خير، نه م پووداوه بؤ پيغه مبه ر ده گيړپينه وه، تا بزائين فه رمانيك ده دات. كه هاتنه لای پيغه مبه ر باسه كه يان بؤگيړپايه وه، پيغه مبه ر ﷺ فه رمووی: چؤن ده زانيت نه وه پوقيه يه؟ پاشان

١ - نهم فرموده يه "بحاری" گيړاويه تي يه وه له كتيي (الاجارة) له به شي "باب ما يعطي في الرقية" به زماره ي (٢٢٧٦) وه له جه ند شويكي تريش هيناوتي، ته ماشاي شرحي نهم فرموده يه بكه له (فتح الباري ٤/٥٣٢-٥٣٥)

ووتى: "بەپراستى پىكات دابەشى بىكەن، وە وەك خۆتان بەشىكىش بۇ من دابىن".

بەم شىۋەيە ئەم دەرمانە كارى كىردە سەر ئەو دەر دەو چارەسەرى كىردە ھەر وەك بىلى توشى ھىچ نەبوۋىي. وە ئەمە ئاسانتىن چارەسەر، جانەگەر خەلكى بىزان چارەسەر كىردەن بە "فاتحە" بىكەن ئەو كاتە ھەست بە ھىزوكارىگەرى يەكەى دەكەن.

وہ من خۆم بۆماو ھەيەكى زۆر لەشارى مەككە بىووم، ھەرچى يەكەم توش بەھاتايە بە سورەتى "فاتحە" خۆم چارەسەر كىردە. چونكە ھىچ پىزىشىكىم نەدەبىنى لەو شارەدا، تەننەت ھەر كەسىكىش توشى ئازارىكىش بەھاتايە پىنمايم دەكەن بە "فاتحە" چارەسەرى خۆى بىكات، كە زۆر بەيان زۆر بەخىرايى چاك دەبوۋنەو.

چەك بەندە لەسەر چەك بەدەستەكە

لېرەدا كارىك ھەيە پىۋىستە وىيا بىن لىي، ئەو ىش ئەو ھەيە كە ئەو ھەموو ئايەت وىزىكرو نىزايانە كە پوقىەو چارەسەرى پى دەكرىت، خۆى لەخودى خۆيدا چارەسەر وشىفایە. بەلام لەھەمان كاتدا پىۋىستى بە وىرەبەزى وىمتانەى ئەو كەسە ھەيە كە پوقىەكە دەخوئىت. ھەر وەھا پىۋىستى بەمتانەو پەزماھەندى وىلنىابوۋنى ئەو كەسە ھەيە كەنەخۆشەو پوقىەكەى بۇ بەكار دەھىن. جاھەركاتى ئەم پوقيانە بەكارھات و چارەسەر وشىفایان نەدا، ئەو پىۋىستە بگەپنەو بۇ خودى ئەو كەسانەى كە بەم

1- نوسەر لەسەرەتای "المساراج" دا دەلەت: سورەتى "فاتحە" گىرنگى يەكى تايەتى ھەيە كەباشەر لە "فاتحە" خورای گەورە نەپىتاۋەتە خورەو لەكتىبەكانىدا، چونكە سەرچەم واناكانى قورلانى تىدا كۆپوۋەتەو كە بەوردى بىنەماكانى ناور وىفاتەكانى خودای تىدا باس كراو. ھەر وەھا باس لەيەكتاپەرسىتى وىسەلماندى قىامت وزەلىلى بەندەكان بۇ خورای گەورە. داواكردن و پارانەو لەخودا بەگەورەترىن جۆرى پارانەو كەبەخىشىنى رىگى كى راستە "صراط المستقيم" و بەردەوام بوون لەسەرى، ھەر وەھا باس لەجۆرەكانى خەلەك دەكاتلەوانەى كە نىعمەتەكانى بەسەردا رىزانەدون "المنعم علیہ" وەئەوانەى نەفرەتيان لى كراو و گومر ابوۋنە. بۆزانيارى زياتر بروانە (المساراج: ۲۲/۱) وە (فتح البارى: ۲۰۹/۱).

کاره ههستان، یان پێگرو به ربه سستیکی به هیز ههیه که بووه ته مایه ی شیفای نه دانیان. ههروه کو ئه م حاله ته له گه ل ده رمان و چاره سه ره کانیشدا ههیه، که هه ندی جار سروسشتی ئه و که سه ئه و ده رمانه وه رناگریتیان له بهر هه ربه ربه سستیکی ترییت، به لام ئه گه ر ئه و سروسشته ئه و ده رمانه ی به سه ند و قبول کردنه و شیفای ته و او و ده رده گریت.

به هه مان شیوه ش بۆ دڵ، ئه گه ر ئه و نایه ت و پوقیانه ی به دلتیایی ته و او قبول کرد، وه له هه مان کاتدا ئه و که سه ی که ده یخوینیت خاوه ن ده روونیکی هیمه ت به رز و کاریگه ر بیته ئه و ده بیته مایه ی له ناودانی ئه و ده رده و نه خۆشی یه.

پارانه وه و نزا "الدعاء" له گرن گرتین هۆکاره کانی نه هیشتنی مهینه تی یه "المکروه"

به هه مان شیوه پارانه وه و نزا باشترین و گرن گرتین هۆکاری نه هیشتنی به لاو مهینه تی یه، وه به ده ست خستنی خواسته کانه، به لام له هه مان کاتدا کاریگه ری پارانه وه به نده به خودی که سه که وه، هه ندی پارانه وه ههیه جیی خۆی ناگریته هۆکاری ئه مه ش ده گه ریته وه بۆ چه ند هۆکاری که له وانه: لاوازی ده روونی ئه و که سه یا خود په سه ند نه بوونی ئه و نزایه له لای خوای گه وره به هۆی ئه وه ی نزای شه پ له خه لکی ده کات. یان لاوازی دڵ و با وه پی ئه و که سه یه، که به دڵ و ده روونی ته و او ئه و نزایه ناکات. که هاوشیوه ی تیروکه وانیکی شل و شاو وایه که له کاتی تیر هاویشته نا مه به ستی خۆی ناپیکیت. یا خود به هۆی هه ندی به ربه ستی تایبه تی تره وه که پێگه ره له قبول بوون و په سه ند بوونی ئه و نزایه، له وانه: خواردنی هه رام، که له که بوونی تاوان له سه ر دڵ و ده روون، زال بوونی بی ناگیایی ئاره زوو بازی به سه ریدا، ههروه کو له "مستدرک" ی حاکم دا هاتوه له فه رموده ی "أبی هريره" رضی الله عنه که پێغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فه رمیت: (ادعوا الله وأنتم موقنون بالاجابة واعلموا أن الله لا يقبل دعاء من قلب غافل لاه).

واته: بپارینه وه و داوا له خوا بکه ن به شیوه یه که ته و او دلتیا بن له وه لامدانه وه په سه ندبوونی، وه باش بزانن که خوای گه وره پارانه وه ونزای که سیک په سه ند وه لام ناداته وه که دل وده روونی بی ناگابیت له خوای گه وره .

جا نه م ده رمانه چاره سر له ناو به ری ده ردو نه خو شی یه، به لام بی ناگایی دل وده روون له خوای گه وره هیزو کاریگری که م ده که نه وه . هه روه ها خواردنی حه رامی شهبه هه مان شیوه له کاریگری نزا که م ده کاته وه . هه روه کو له "صحیح مسلم" دا هاتوه له فه رموده ی ابی موریره رضی الله عنه ووتی: پیغه مبه ر ده فه رمویت ﷺ: (ایها الناس، ان الله طیب، لا یقبل الا طیباً وان الله امر المؤمنین بما امر به المرسلین فقال: یا ایها الرسل کلوا من الطیبات واعملوا صالحاً انی بما تعملون علیم: المؤمنون: ۵۱. وقال: "یا ایها الذین امنوا کلوا من طیبات ما رزقناکم: بقرة: ۱۷۲"، ثم ذکر الرجل یطیل السفر أشعث أغبر، یمد یدیه الی السماء: یارب یارب، مطعمه حرام، ومشربه حرام وملبسه حرام وغذی بالحرام فانی یتستجاب لذلك) .^۱

واته: نه ی خه لکینه خوای گه وره پاکه ، وه شتی پاک وجوان نه بیت په سه ندو قبولی ناکات، وه خوای گه وره فه رمانی به باوه پداران کردوه به هه مان فه رمانی پیغه مبه ران که ده فه رمویت: نه ی پیغه مبه ران بخون وبخونه وه له نیعمه ته پاک وحه لاله کانی خوای گه وره ، وه کرداری چاکه وچاکه خوازی نه نجام بده ن، وه من ناگه دارم به وه ی که نه نجامی ده ده ن. هه روه ها ده فه رمویت: نه ی باوه پداران بخون له نیعمه ته پاک وحه لاله ی نیمه پیمان به خشیون.

1 - نه م فه رموده یه "صحیح" ه مسلم گیزا ویده ته وه له کتبی زه کات "باب قبول الصدقة من الکسب الطیب وترتیبها" به زماره ی ۱۰۱۵/۶۵. وه پی شه و نه وه ی ده فه رمویت: برگی "چون وه لام ده دیت هه وه" واته چون وه لامی که سیک ده دیت هه وه که نه م ناکاری بیت. وه هه روه ها ده دیت: نه وه ده به ویت نزاو پارانه وه کانی قبول بیت له لای خوای گه وره، پیوسته گرنگی بدات به حه لاتی خواردن وخوا رده وه یوشاک وجل به رگی. (شرح مسلم: ۱۰۴/۷) چایی ده زگای "الختار - قاهره".

پاشان هاته سه ریاسی پایونیک که ریگه یه کی دووری بریوه و جل و به کی و قز و پوخساری شیواوه و دهسته کانی بۆ ئاسمان بهرز ده کاته وه و ده لیت: ئه ی پهروه ردار ئه ی پهروه ردار ، له کاتیکدا خواردن و خواردنه وه و جل و بهرگ و پۆشاکه هه ره مووی حه رامه ، وه به حه رامیش پهروه رده کراوه جا چۆن وه لامی که سیکی واده دریتته وه .

وه "عبدالله کوپی پیشه و احمد" له کیتابی (الزهد) دا له باوکی یه وه ده گیریتته وه ، که به نی ئیسرائیل توشی به لایه ک هاتن ، ئه وانیش له شارده رچوونه دهروه بۆ پارانیه وه نزاکردن ، خوای گه وره ش وه حی بۆناردن و پپی راگه یانندن که: ئیوه ده رچوونه به ره و "الصعيد" به جهسته ی پیسه وه وه ده ستانیک به رزده که نه وه بۆ پارانیه وه که سوورن له خوین پزید ، وه ماله کانتان پرکردوه له شت و مه کی حه رام ، لی ره دا من توپه یی خۆم به سه رتاند ا توند ده که م ، وه جگه له دووری له منه وه هیچی تر وه ده ست ناخن .^۱

وه "أبو ذر" رضی الله عنه ده لیت: خواردن چه ند پتویستی به خوئی هه یه ، نه وه نده ش نزا پتویستی به چاکه هه یه .

^۱ - الزهد للأمام احمد - ج ۶۹

پارانه وه ونزا له چاکترین دهرمان و چاره سهره گانه

نزاو پارانه وه له باشترین دهرمانه گانه که دژی به لایه، پووبه پووی ده بیته وه و چاره سهری ده کات و پیگیری ده کات له دابه زینی و وه سوکی ده کاته وه که دابه زیت، وه مهروه ها چه کی برودارانه. مهروه کو "حاکم" له صحیحه کهیدا له فرموده ی علی کوپی ئه بی طالب رضی الله عنه ده فرمیت: (الدعاء سلاح المؤمن، وعماد الدين، ونور السموات والارض) . واته: نزاو پارانه وه چه کی برودارانه و کۆله که ی ئاینه و پووناکی زهوی و ئاسمانه گانه.^۱

حالی نزاو پارانه وه له گه لّ بلادا

نزاو پارانه وه له بهرامبر به لادا له سێ حاله تدایه:

یه که م: له به لاکه به هیز تره و دووری ده خاته وه.

دووه م: به لاکه به هیز تره و زالّ ده بیّت به سهریدا و به لاکه توشی که سه که ده بیّت، مه رچه نده نزاو پارانه وه که لاواز بیّت، به لام به لاکه سوک ده کاته وه.

سێ یه م: یاخود پووبه پووی یه کتر ده وه ستنه وه وه ره که یان پیگیری نه ویتریان ده کات له گه یشتنی به شویتنی مه به ست.^۲

1 - نه م فرموده یه لاوازه "ضعیف الأسناد" حاکم گنراوه تی یه وه (۴۹۲/۱). ته ماشای (السلسلة الضعيفة) ی "الألبانی" به که ۱۷۹. مهروه ها (الکامل في الضعفاء) ی "ابن عدی" ۲۱۸۱/۶ به که. مهروه ها بره وانه (مجمع الزوائد: ۱۴۷/۱۰).

2 - نه م سهاره ت به نزاو پارانه وه له نه یشتنی به لادا، به لام سه هاره ت به نزاو پارانه وه ی خودی موسولمانان، سێ حاله تی هیه: "حافظ" پاش هیتانه وه ی چه نندین فرموده له سه ر نه وه ی که نزاو پارانه وه ی برودار ره ت ناکرینه وه، به م شیوازه: ۱. یان وه لام دانه وه ی بۆ کاتیکی تر دوا ده خریت.

۲. یاخود به لایه کی پی له ناو ده بریت.

۳. یاخود وه لام دانه وه که ی بۆ قیامه ت هه لده گیریت وه ک پاداشت که نه م به باشترینانه. مهروه ها "حافظ" ده لیّت: نه م بۆ جوونی (داودی ابن جوزی) ده لیّت: جگه له مانه ش پیوسته باوه ردار ده ست به ردار ی پارانه وه نه بیّت چونکه به شیکه له په رستن. ۵۱. (فتح الباری ۱۴۵/۱۱) به ده ستکاری یه وه.

هروه ما "حاكم" له صحیحہ کہ یدا ده گپړتته وه له فرموده ی خاتو عائشه رضی اللہ عنہا که پیغمبر ی خودا ده فرمیت: (لا یغنی حذر من قدر، والدعاء ینفع مما نزل ومما لم یزل، وان البلاء لینزل فیلقاه الدعاء فیعتلجان الی یوم القیامة) ۱.

واته: وریایی و خو پاراستن هیچ بایه خی نی یه له قه دهر دا، وه نزاو پارانه وه کاریگری وسوودی هیه بؤ نه و شتانه ی "قه دهرانه ی" که دابه زیون یا خود دانه زیون، وه به لا داده به زیت به لام نزاو پارانه وه پیښی ده گریت تا پوښی قیامت کیچرکی ده کن.

هروه ما فرموده ی "ابن عمر" رضی اللہ عنہما که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: (الدعاء ینفع مما نزل ومما لم یزل، فعلیکم عباد الله بالدعاء). واته: نزاو پارانه وه کاریگری به سووده بؤ نه و شتانه ی هاتبیتته خواره وه، یان نه وانه شی نه هاتبیتته خواره وه، جا به نده کانی خوا نزاو پارانه وه بکن.

هروه ما فرموده ی "ثوبان" رضی اللہ عنہ که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: (لا یرد القدر الا الدعاء، ولا یزید فی العمر الا البر، وان الرجل لیحرم الرزق بالسنین یصیبه). ۲. واته: هیچ شتیک قه دهر نا گپړتته وه ته نها نزاو پارانه وه نه بیت، وه هیچ شتیکش ته مه ن درېژ ناکات ته نها چا که کردن نه بیت، وه مړوږ به موی تا وانه وه له پښو وپوښی بی به ش ده بیت.

سووربون و تکار کردن له نزاو پارانه وه یه کیکه له مهرجه کانی نزاو پارانه وه

سووربون له نزاو پارانه وه دا باشترین جوړی دهرمانه. و "ابن ماجه" له (سننه) که یدا ده گپړتته وه له (أبی هريره) رضی اللہ عنہ که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

۱ - نه فرموده یه "ضعیف" ه لهروی سه نه ده وه، حاکم گپړایه تی یه وه (۴۹۲/۱) و ده دلت سه نه دی صحیحه پروانه "المجمع ۱۴۶/۱۰"

۲ - نه فرموده یه "حسن" ه بهم شیوه یه گپړاوه ته وه (حاكم - ۴۹۳/۱) وه (امام احمد ۲۸۲، ۲۸۰، ۲۷۷/۵) وه ابن ماجه و البانی ده لتین: حسنه (السلسله الصحیحه/ ۱۵۴)

ده فہر میت: (من لم یسأل الله یغضب علیہ) .^۱ واتہ: ہر کہ سیّک لہ خوی گہرہ نہ پاریتہ وہ خودا لئی تورہ دہ بیت.

وہ لہ "صحیح الحاکم" دا ہاتوہ لہ فرمودہی "أنس" ﷺ کہ پیغہ مہری خودا ﷺ دہ فہر میت: (لاتعجزوا فی الدعاء، فإنه لا یهلك مع الدعاء أحد) .^۲ واتہ: دہ سہ و سہ سان نہ بن لہ نزا کردندا، چونکہ ہیچ کہ سیّک لہ گہ ل نزا کردندا تیا ناچیت.

وہ لہ (الاوزاعی) لہ (الزہری) لہ (عروہ) لہ (عائیشہ) دہ گیتہ وہ، کہ پیغہ مہر ﷺ فرمودہی تی: (ان الله یحب الملحین فی الدعاء) واتہ: خوی گہرہ نہ و کہ سانہی خوش دہ ویت کہ زور تکا دہ کن و سورن لہ سہری.

وہ پیشہ وا (امام احمد) لہ کتبیبی "الزہد" دا لہ سہرزاری (قتادہ) دہ گیتہ وہ کہ (مورق) و تووہ تی: من یتیم وایہ تاکہ نمونہ یک بشیت بؤدہ رخستنی حال پرواداران نہ و نمونہ یک کہ مرقفی باوہ پدار لہ ناوہ ریایہ کہ دایہ لہ سہر پارچہ تہ ختہ یک، ہر ہاواردہ کات و دہ پاریتہ وہ - خودا، خواہ، بہ لکو پزگاری بکات.^۳

خیرا و پہلہ نہ کردن لہ وہ لآمدانہ وہی نزا و پارانہ وہ

یہ کیّک لہ بہ لاگانی نہ مانی کاریگہری پارانہ وہ لہ سہر بہ نندہ کان، بریتی یہ لہ وہی کہ دہیہ ویت زور بہ خیرایی وہ لآمی بدیتہ وہ. کہ وہ لآمدانہ وہ کہ دوا دہ کہ ویت، چیت دہ ست بہرداری پارانہ وہ دہ بیت. نمونہی نہمہ وہ کہ سیّک وایہ کہ نہ مامیک یان درختیک دہ پوینیت بہ ردہ وام ناوی دہ دات، کہ کاتیک دہ بینیت گہ شہ کردنی توژیک سستہ، وازی لی دینیت. وہ لہ صحیح البخاری نہم فرمودہی ہی ناوہ تہ وہ کہ پیغہ مہر

1 - نہم فرمودہیہ حسنہ ابن ماجہ بہ ژمارہی (۳۸۲۸) وہ (امام احمد ۴۴۳/۲ - ۴۷۷) وہ (حاکم ۴۹۱/۱) و (ترمذی) بہ صحیح ناوی بردوہ وہ (البانی) بہ حسن ناوی بردوہ. بروانہ (الصحيحه / ۲۶۵۴).

2 - نہم فرمودہیہ "ضعیف الاسنادہ" لہ مانہ گنرایانہ تہ: (حاکم ۴۹۴/۱) وہ (ابن حبان ۲۳۹۸) وہ (ابن عدی) لہ کامل فی الضعفاء ۱۳/۵ ہتاوتی.

3 - (الزهد لامام احمد ص ۳۰۵)

ﷺ ده فہر میت: (یستجاب لأحدکم ما لم یعجل یقول دعوت فلم یستجیب لی) ^۱

واتہ: خوای گہ ورہ وہ لآمی نزاو پارانہ وہ کانتان دہ داتہ وہ وقبولی دہ کات۔ تہ نہا لہ وکاتانہ دا نہ بیت کہ پہلہ بکات لہ وہ لامدانہ وہی وبلّیت پارامہ وہ لہ خوای گہ ورہ بہ لآم وہ لآمی نہ دامہ وہ۔

وہ لہ (صحیح مسلم) دا ئەم فہرموودہ یہی میناوتہ وہ کہ پیغہ مہر ﷺ دہ فہر میت: (لا یزال یستجاب للعبد ما لم یدع بإثم أو قطیعة رحم، ما لم یستعجل، قیل یا رسول اللہ ما الاستعجال؟ قال: یقول: قد دعوت وقد دعوت، فلم أر یستجب لی، فیسبحر عند ذلك یدع الدعاء) ^۲۔ واتہ: بہ ردہ وام خوای گہ ورہ وہ لآمی پارانہ وکانی بہ ندہ کہی دہ داتہ وہ وقبولی دہ کات، بہ مرجیک دوعای شہو خراپہ وپہ یوہ ندی پچرین نہ کات وہ مہر وہا پہلہ نہ کات۔ ووتیان ئەی پیغہ مہری خودا: پہلہ کردن چی یہ؟ فہرمووی: بلّیت ئەوہ ندہ پارامہ وہ، بہ لآم نہ مبینی وہ لآم بدریتہ وہ، نیت دہست بہرداری پارانہ وہ دہ بیت و وازی لی دینیت۔

وہ لہ "مسند" ی پیغہ وا "احمد" دا ہاتوہ لہ فہرموودہی "انس" ﷺ کہ پیغہ مہر ﷺ دہ فہر میت: (لا یزال العبد بخیر ما لم یستعجل، قالوا یا رسول اللہ کیف یستعجل؟ قال ﷺ: یقول: قد دعوت ربی فلم یستجیب لی) ^۲۔ واتہ: بہ ردہ وام بہ ندہ چاکو لہ خیردایہ تا پہلہ نہ کات۔ ووتیان ئەی پیغہ مہری خودا، پہلہ کردن چی یہ؟ پیغہ مہریش فہرمووی: بلّیت: لہ خوای گہ ورہ پارامہ وہ کہ چی وہ لآمی نہ دامہ وہ وقبولی نہ کرد۔

^۱ - (بخاری) لہ کتابی "الدعوات" بہ زماری (۶۳۴۰) وہ (مسلم) لہ کتبی (الذکر والدعاء) بہ زماری (۲۷۳۵/۹۰) گترایانہ وہ۔

^۲ - (مسلم) بہ زماری (۵۵/۱۷) - نووی گترایہ تی یہ وہ: وہ واتای یستبحر واتہ دہست لہ پارانہ وہ ہلہ گرت، پروانہ سورہ تی (الانبیاء: ۱۹) وہ نہوہی دہ لیت پترستہ دہست لہ دوعا ہلہ گرین وقلہی قبول بروغان نہ بیت (شرح مسلم: ۵۵/۱۷)۔

^۳ - ئەم فہرموودہیہ (ضعیف الأسناد وهو صحیح لفریح: ۵)، (احمد: ۱۹۳، ۲۱۰/۳) (الہیثمی، المجمع: ۱۴۷/۱۰)۔

به دلّ پارانوهو مهرجه گانی تری پارانوه

جا نه گهر له گهل پارانوه دا نه م شتانه يه ك بگريّت:

۱. "به دلّ پارانوه" واته ناماده بوونی دلّ به شیوه يه کی دروست له پارانوه دا.

۲. له کاته شياوه کاندای بیت که تیايدا پارانوه قبول ده کړيت که شەش کاته که بریتين له (سئ يه کی شهو، پيش نویژي به يانی، له کاتی بانگ وقامت کردندا، وه پيش نویژه فره زه کان، له کاتی سرکه وتنی ووتاریژ بؤ میمبر له پوژي هینیدا تاکاتی ته و او بوونی نویژ له و پوژده دا، وه دواکات له پاش عه سردا).

۳. بوونی خشوع و زه لیلی له دلّ و خو به بچوک زانین و ملکه چانه له به رده دست خوی مه زندا.

۴. پوو کردنه پوکه "قبيله".

۵. پاک و خاوین بیت "دهست به دهست نویژ بیت".

۶. وه به رز کردنه وه ی دهسته کان.

۷. وه سهره تاي دهست پیکی به سوپاس کردنی خوابیت.

۸. پاشان سلاوات دان له سرگیانی پاکی پیغمبر ﷺ.

۹. پاشان داوا کردنی لی خو شیعون و گه پانه وه بؤ لای.

۱۰. پاشان بیته سرداوا کردنی مه به سته که ی.

۱۱. پارانوه به ته وه سل کردن به ناووسیفاته جوانه کان و تاک و ته نهایی خوی گه وره.

۱۲. پاشتر بریاری صدقه و خیریک بده، نه نجامی بده.

جا نه م پارانوه یه له وه ناچیت په د بکړیته وه، به تایبه تی گهر بیتوو له و پارانوه وانه بیت که پیغمبری خودا ﷺ ه والی داوه که قبول ده بیت، که ناوی مه زنی خودای گه وره ی له خو گرتووه.

نه و نزاو پارانوه وانه ی که ناوی مه زنی خودای تیدایه

له وانه نه وه ی که له (سنن و صحیح) ی "ابن حبان" هاتووه له فره رموده ی "عبدالله بن بریده" که له باوکی یه وه ده ی گړپرتیه وه که

پيغمبري خودا گويي له پياويك بوو ده يوت: (اللهم اني اسألك باني
 اشهد أنك أنت الله لا إله إلا أنت ، الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم
 يكن له كفواً أحد، فقال ﷺ: "لقد سأل الله بأسم الذي اذا سئل به اعطى
 واذا دعي به أجاب"، وفي لفظ: لقد سألت الله بأسمه الأعظم).^۱

واته: (ئى خودايه من ليّت ده پاريمه وه وشايه تي ددهم كه هيچ
 خوايه ك ني يه به حق وشايه ني پرستن بيت ته نها تو جيى نه بيت، ته نها
 تو پارزو نيازي ، كه نه له دايك بوويته وه كه سيشت لي له دايك نه بيت،
 وه به تاك وته نهاو بي هاوه ليّت. پيغمبر ﷺ فه رموي: به راستي به ناوي
 مه زني كه وره ي خودا پارايه وه كه نه گهر پيى بپاريتته وه ، وه لامت
 دده اته وه داواي ه رشتيكي لي ب كه يت بوّت جي به جي د ه كات).

وه له "سنن" و "صحيح ابن حبان" دا ه اتووه له فه رموده ي "انس بن
 مالك" ﷺ كه پيغمبري خودا ﷺ دانېشتبوو وه پياويك نويزي ده كړدو
 ووتى: (اللهم اني اسألك بان لك الحمد، لا إله إلا أنت المنان وبديع
 السموات والارض، يا ذا الجلال والاكرام، يا حي يا قيوم، فقال
 النبي ﷺ: "لقد دعاء الله باسمه العظيم، الذي اذا دعي به أجاب، واذا سئل
 به اعطى").^۲

واته: خودايه ليّت ده پاريمه وه ده شزانم كه به ته نها شايه ني سوپاس
 وستايشيت وه هيچ خودايه ك ني يه به حق شايه ني پرستن بيت ته نها تو
 نه بيت، كه به ديهي ته ري ناسمانه كان وزه ويّت، ئى خاوه ن شكور پيژ ، ئى
 هه ميشه زيندو وپاوه ستاو. پيغمبر ﷺ فه رموي: "به راستي به ناوي
 مه زني خودا پارايته وه، كه نه گهر پيى بپاريتته وه وه لامت دده اته وه، چي
 لي داوا ب كه يت جي به جي د ه كات".

^۱ - نهم فهرموديه "حسن" ابن حبان له "صحيحه/ ۲۳۸۳" وه "الامام احمد" له "مسند،
 ۳۰۶۰/۵" وه "الترمذي ۳۴۷۵" و (ابو داود ۱۴۹۳) وصحيحه الالباني.

^۲ - نهم فهرموديه "حسن" الامام احمد ۱۵۸/۳ و (ابن حبان ۲۳۸۲) و (حاكم ۵۰۳/۱ -
 ۵۰۴ وصحيحه) غير اويانه ته وه (الباني) به صحيح له قه لثم دده اته (التوسل ص/ ۳۴).

هروه ها فرموده که پیشه و "امام احمد" دهریپناوه و له "جامع الترمذی" له فرموده "اسماء بن یزید" رضی الله عنه که پیغه مبر فرموده رضی الله عنه : (اسم الله الأعظم في هاتين الآتين "والهکم الله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم... بقرة: ۱۶۳" وفاتحة آل عمران "ألم * الله لا إله إلا هو الحي القيوم").^۱ وه ترمذی ده لیت نهم فرموده (صحیح) ه . واته : ناوی مه زنی خودای گه وره له م دوو نایه ته پیروزه دایه : سوره تی بقره : ۱۶۳ . واته "پروه ردگاری نیوه خودایه کی تاک و ته نهایه ، هیچ خودایه کی نی یه ته نها نه و نه بیت که به خشنده و میهره بانه " . وه سه ره تای سوره تی آل عمران که و تاکه ی : "الم * الله خودایه و هیچ خودایه کی نی یه ته نها نه و نه بیت که هه میسه زیندو وراوه ستاوه " .

هروه ها له (مسند) ی امام احمد و له (صحیح حاک) مدا هاتووه له فرموده "ابو هوریره" و "انس بن مالک" و "ربیع بن عامر" رضی الله عنه که پیغه مبر رضی الله عنه فرموده تی : (الظوا بیا ذا الجلال والاکرام) . واته : دهستی پیوه بگرن به رده وام بن له سهری و خوتانی پیوه هه لئاسن به خاوه نی پیز و شکومه ندی یه وه . واته خوتان هه لئاسن و ده ست بگرن به خاوه نی پیز و شکومه نده وه .

وله "جامع الترمذی" دا هاتووه له فرموده ی (ابی هریره) رضی الله عنه فرمیت : (ان النبي صلی الله علیه و آله اذا اهمه امر رفع رأسه الى السماء ، واذا اجتهد في الدعاء قال : يا حي يا قيوم) .^۲ واته : نه گهر هه رکارتیک به لای پیغه مبر وهه گرن گ بوایه سهری به رز ده کرده وه بئو ئاسمان ، وه نه گهر قول بوایه ته وه له پارانه وه دا ده یفرمودو : یا حی یا قیوم .

۱ - نهم فرموده یه "حسنه" (ترمذی ۳۴۷۸) و (ابو داود ۱۴۹۶) و (امام احمد ۴۱۶/۶) گیز او یانه ته وه .

۲ - نهم فرموده یه "حسن لغیره" (امام احمد ۱۷۷/۴) و (حاکم ۴۹۸/۱) و (ترمذی ۵۳۹/۵) .

۳ - نهم فرموده یه "حسن" ه (ترمذی) گیز او یه تی یه وه به ژماره ی (۳۴۳۶) .

هه روه ها له مه مان سه رچاوه ی پيشوودا هاتوو له فهرمووده ی "انس بن مالك" (عليه السلام) ده لیت: (اذا كان النبي ﷺ اذا حزبه امر، قال: يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) ۱. واته: نه گهر کاریک پیغمبره ی سه رقال بگردایه "حزبه" ده یفه رموو: (يا حي يا قيوم برحمتك استغيث) واته: نه ی خودای هه میشه زیندوو راوه ستاو من په نا بۆ ره حمتت ده به م.

وه ده لیت: له "صحيح الحاكم" دا هاتوو له فهرمووده ی "أبى أمامه" (عليه السلام) كه پیغمبر فهرموویه تی (عليه السلام): (اسم الله الأعظم في ثلاث سورة القرآن: البقرة، وآل عمران، وطه) ۲. واته: ناوی مه زنی خودای گه وره له سى سوره تی قورئانی پیرۆزدا هاتوو: بقره، آل عمران، طه. قاسم ده لیت: پشکنیم بۆم پوون بووه وه كه ئایه تی (الحی القيوم) ۳.

وه له (جامع الترمذي) و (صحيح الحاكم) دا هاتوو له فهرمووده ی (سعد بن أبى وقاص) (عليه السلام) كه پیغمبر فهرموویه تی: (دعوة ذي النون، اذا دعا وهو في بطن الحوت: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين: الأنبياء: ۸۷. إنه لم يدع بها مسلم في شيء قط الا استجاب الله له) ۴. واته: نزاو پارانه وه كه ی "زى النون" واته یونسى پیغمبره "كه له ناو سكى نه مه نگه كه دا پاراپه وه فهرمووی: ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين... واته: هيچ خوداو په رستراویك نى یه به راست، ته نها تو نه بیست، پاك وبی گهردى بۆ تو، من یه كیتك بووم له سته مكاران. جا هه موسولمانیتك به م نزایه بهارپیته وه خواى گه وره قبولی ده كات وه لامى ده داته وه.

۱ - نه م فهرمووده یه "حسن" ه، (ترمذي: ۳۵۲۴) وه (حاكم - ۵۰۹/۱) گێڕاویانه ته وه وه (الالمانی) به حسن ی داناوه (التوسل: ص ۳۴).

۲ - نه م فهرمووده یه "حسن" ه، (حاكم - ۵۰۵/۱) گێڕاویانه تی یه وه (السلسلة الصحيحة/ ۷۴۶).

۳ - نه م فهرمووده یه صححه، (ترمذي/ ۳۵۰۵) و (الحاكم: ۳۸۲/۲) و (امام احمد ۱۷۰/۱) و (البهقي ۳۵۵/۱) رپوايه تيان كردوه.

وله "مستدرک الحاكم" دا هاتوو له فرموده ی (سعد) ﷺ که پیغمبر ﷺ ده فرموده ی: (الا اخبرکم بشیء اذا نزل برجل منکم أمر مهم فدعا به یفرج الله عنه؟ دعاء ذي النون) ^۱. واته: ئایا شتیکتان پی بلیم نه گهر پیاویک له ئیوه توشی شتیك هات به وه نزا بکات خوی گهره دهرگای لی دهکاته وه وپزگاری دهکات؟ نه ویش نزای یونسی پیغمبره .

هروه ها له "صحيح حاکم" دا هاتوو که هر "سعد" گوئی له پیغمبره ی خودا بووه فرموده تی: (هل ادلکم علی اسم الله الأعظم؟ دعاء لیونس. قال رجل: یا رسول الله ، هل کانت یونس خاصة؟ فقال ﷺ: الم تسمع قوله تعالی: فأستجبنا له... الأنبياء: ۸۸... فأیها مسلم دعا بها فی مرضه اربعین مرة فمات فی مرضة ذلك اعطی اجر شهید، وان بریء بریء معفورا له) ^۲ واته: ئایا ناوی مه زنی خوی گهره تان پی بلیم؟ که بریتی به له نزای یونس. پیاویک وتی: نه ی پیغمبره ی خودا ئه م نزا به تاییه ت نه بووه به حه زره تی یونس وه؟ پیغمبره ی خودا ﷺ ده فرمیت: ئایا ئه م ئایه ته ی خوی گهره ت نه بیستوو که ده فرموده ی: ئیمه وه لامی ئه ومان دایه وه هر موسولمانیک له کاتی نه خوشیدا چل جار بیخوینیت جائه گهر بریت نه وه پله ی شهیدی هیه، وه نه گهر چاک بووه نه وا خوی گهره لی خوش ده بیت.

وله "صحيحین" دا هاتوو له فرموده ی "ابن عباس" ﷺ که له کاتی ناخوشی وقه یراندا پیغمبره ی خودا ده فرموده ی: (لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب العرش العظيم، لا اله الا الله رب السموات السبع ورب الارض ورب العرش الكريم) ^۳. واته: هیچ پرستراویک نییه به حق

^۱ - ئه م فرموده یه صحیح (حاکم) گیتراویدی به وه (۵۰۵/۱)

^۲ - ئه م فرموده یه "حسن" ه، (حاکم ۵۰۱/۱) به سه نه دیکی لاواز گیتراویدی ته ی وه، هروه ها (حافظ) له (فتح ۱۵۱/۱) وه بی دهنگ بووه له سه ری.

^۳ - ئه م فرموده یه صحیحه، (بخاری ۶۳۴۵) و (مسلم ۲۷۳۰/۸۳). نه وه وی ده لیت: پتویسته ئه م فرموده نایابه له کاتی قهیرانه کاندا بوتريت.

ته‌ن‌ها الله نه‌بیټ که‌مه‌زن و به‌سۆزه، هیچ په‌رستراویک نیه به‌حق ته‌ن‌ها الله نه‌بیټ، که‌خواه‌نی عرش- کۆشکی مه‌زنه، هیچ په‌رستراویک نی یه به‌حق ته‌ن‌ها الله نه‌بیټ که‌په‌روه‌ردگاری هر حوت ئاسمانه‌کان وه‌زه‌وی یه وخواه‌نی عرش ی به‌رزو مه‌زنه.

وله "مسند"ی امام أحمد دا هاتووه له فه‌رمووده‌ی (علي بن ابي طالب) عليه السلام که‌فه‌رموویه‌تی: (پیغه‌مبه‌ری خودا فی‌ری کردووم نه‌گه‌ر کی‌شه‌وقه‌یرانی‌ک پووی تی‌کردم بلیم: لا اله الا الله العلیم الکریم، سبحان الله تبارک الله رب العرش العظیم، والحمد لله رب العالمین) ^۱. واته: هیچ په‌رستراویک نیه به‌حق ته‌ن‌ها الله نه‌بیټ که‌مه‌میشه به‌سۆزو به‌پیزه، پاک وپی‌گه‌ردی بۆ خوی گه‌وره‌وتبارک خواه‌نی عرش ی- کۆشکی مه‌زن، سوپاس وستایش بۆ په‌روه‌ردگاری جیهان.

وه‌مه‌روه‌ها له "مسند" دا هاتووه له فه‌رمووده‌ی (عبدالله بن مسعود) رضی الله عنه که‌پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (ما اصاب احدا قط هم ولا حزن فقال: "اللهم انی عبدک وابن عبدک ابن امتک، ناصیتی بیدک، ماض فی حکمک، عدل فی قضاؤک، اسألك اللهم بکل اسم هو لک، سمیت به نفسک، او علمته احد من خلقک، او انزلته فی کتابک، او استأثرت به فی علم الغیب عندک، ان تجعل القرآن العظیم ربیع قلبی، ونور صدری، وجلاء حزنی، وذهب همی الا ذهب الله عزوجل همه وحزنه، وابدله مكانه فرحاً" فقیل یا رسول الله، الا نتعلمها؟

وه (طبری) ده‌لټت: سه‌له‌ق سالتح همه‌میشه ده‌یان خویند، به‌دوعای کرب- ناسراوه، جانه‌گه‌ر که‌سی‌ک بلیت: نه‌مه یادو زی‌کړه نه‌ک نزا. نه‌وا وه‌لامه‌کی به‌م شی‌وه‌یه‌یه: په‌که‌م: به‌م یادو زی‌کړه سه‌ره‌تای نزاکه‌ت ده‌ست پی‌ بکه، پاشان باسی خواسته‌که‌ی خۆت بکه.

دووه‌م: وه‌لامی (سفیان بن عینه) که‌ووتی نایا نه‌تان بیستووه که‌خوای گه‌وره له‌فه‌رمووده‌ی قودسیدا فه‌رموویه‌تی: (من شفع ذکرى، من مسألتي أعطيته افضل ما أعطى المسألين). واته: هه‌ر که‌سی یادى من سه‌رقالتی بکات وه‌نه‌په‌رژینه سه‌ر نزاوپارانه‌وه لی‌م، نه‌وا من به‌شی ده‌ده‌م له‌و به‌شی که‌ به‌باشترین نزاکه‌رانی ده‌به‌خشم.

^۱ - نه‌م فه‌رمووده‌یه "حسن"ه، (امام احمد ۹۱/۱-۹۴) و (حاکم ۵۰۸/۱) گټی‌راویانه‌توه، ووتی راسته له‌سه‌ر مه‌رجی "مسلم".

قال ﷺ: يَنْبَغِي لَنْ سَمْعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا ^١. واته: ههركه سيك توشى ناخوشى وخهفتهيك هات بلئت: خوايه گيان، من بهندهى تۆم، كورپى بهندهى تۆ وكورپى دايكيكم كه بهندهى تۆيه، چاره نوسى من بهندهستى ميه ره بانى تۆيه، برپيارى تۆ به سه رمندا به جى يه، دادپه روه رى تۆ له برپياره كانتمدا كه به سه رمندا جى به جى وپه واپه، خوايه گيان لئت ده پاريمه وه ونزاده كم به هه ره مو ناوه جوانه كانت كه له خۆت ناوه، ياخود فيرى يه كيك له دروست كراوه كانت كردووه، يان له قورناني پيرۆزدا ناوت بردووه، ياخود له لاي ميه ره بانى خۆت په نهانت كردووه. كه قورناني مه زن وپيژ بگه يته به هارى دلم وپووناكى سنگم وده روونم، وه په وي نه روه وى خه مه كانم. ئه وا خواى گه وره له ناخوشى وخه مه كى پرگارى ده كات وله برپا خوشى وشادى پى ده به خشيت. ووتيان: ئه ي پيغه مبه رى خودا ﷻ نايافى فيرى نه بين؟ پيغه مبه ر ﷻ فه رموى: به لى پتويسته ههركه سيك بيسى فيرى ببئت وله به رى بكات.

وه "ابن مسعود" ده لئت: هه ر پيغه مبه ريك توشى قه يرانيك هاتبئت پاسه وخۆ په نايان بردۆته بهر "سبحان الله" كردن.

(ابن ابى الدنيا) له كتيبى (المجايب) دا له په ل وپايه ي "الدعاو" دا ئه م پووداوه ده گيژپيژته وه كه "حسن" ه په حمه تى خواى لئيت. ده لئت: پياويك له هاوه لائى پيغه مبه رى خودا ﷻ كه له ئه نصاريه كان بوو به "ابا معلق" ناسرابوو، ئه م پياوه به پاره ي خۆى وكه سانى تريس بازرگاني ده كرد وشوينا ده گه پا، وه كه سيكى خاوه ن وه رع وخواناس بوو، جاريكيان چه ته وديك به چه كه وه پيگه ي لى ده گريئت وپيى ده لئت: چيت پييه دايبنى، چونكه ده ت كوژم. ئه ويش ده لئت چيت ده ويئت له پاره بيبه و چيت داوه له كوشتنم؟ دزه كهش ووتى پاره م ناويئت، مه به ستم كوشتنه ته. بازرگانه كهش ووتى: ئه گه ره هه ر سووريت ئه وا مؤلهم بده تا چوار پكات نويز بكه م. دزه كهش ووتى چه ندت ده ويئت نويز بكه.

^١ - ئه م فرموده يه "صحيح"ه، (احمد ٣٩١/١-٤٥٢) وه (حاكم ٥٠٩/١) بروانه "السلسله الصحيحه الاباني - ١٩٩".

بازرگانه‌کش ده‌ست نویژی گرت وچوار پکات نویژی کرد، له‌دوا
 سوجه‌یدا ووتی: (یاودود یاودود، یا ذي العرش المجید، یا فعال لما
 تريد، اسألك بعزك الذي لا یرام، وبملك الذي لا یضام، وبنورك الذي ملأ
 أركان عرشك. ان تكفي شر هذا اللص، یا مغیث أغثنی، یا مغیث
 أغثنی... ثلاث مرات). واته: نهی به‌ره‌م و به‌سۆز نهی خاوه‌ن کۆشکی
 مه‌زن

نهی نه‌و خوایهی که چیت بویت ده‌یکه‌یت، لیست
 ده‌پارینه‌وه به‌گه‌وره‌یت که که‌س پی‌ت ناگات.
 وه به‌و مولکت که هیچ کاتیک که‌م ناگات و به‌راورد ناگریت، وه به‌نورو
 پوناکی‌ت که هه‌موو گۆشه‌کانی کۆشکی مه‌زنی گرتۆته‌وه که له‌شه‌پی نه‌م
 چه‌ته‌یه (دزه) بمپاریزیت، نهی فریاد په‌س فریام که‌وه. نهی فریاد
 په‌س فریام که‌وه (سی جار): له‌م کاته‌دا سوارچاکی‌ک به‌چه‌کی‌که‌وه
 ده‌رکه‌وت و پوه‌و چه‌ته‌که‌هات وله‌پردا لیی داو کوشتی. بازرگانه‌کش
 ووتی باوک ودایکم به‌قوریانت بی‌ت تو کیتیت نه‌ویش ووتی: خوای که‌وره
 منی نارد بۆ فریاکه‌وتنی تو.

من فریشته‌یه‌کم له‌فریشته‌کانی ئاسمانی چواره‌م. له‌یه‌که‌م نزاو
 پارانه‌وه‌ت ده‌رگا‌کانی ئاسمان ده‌نگه‌ده‌نگیان تی که‌وت له‌پارانه‌وه‌ی
 دووه‌مت پشتویه‌کی له‌نیو فریشته‌کاندا نایه‌وه. وه له‌پارانه‌وه‌ی سی‌یه‌مدا
 به‌منیان ووت: نزای به‌لاداره‌ لی قه‌وماوه منیش له‌خوا پارامه‌وه که نه‌رکی
 کوشتنی نه‌و (دزه) به‌من بسپین.

وه (حسن) ده‌لیت: هه‌رکه‌سی ده‌ست نویژ بگریت وچوار رکات نویژ
 بکات و نه‌م نزاو پارانه‌وه‌یه بکات نه‌وا خوای که‌وره وه‌لامی ده‌داته‌وه جا
 چ به‌لادار بی‌ت یان بی به‌لابیت

¹ - نه‌م رووداوه "ضعیف" له‌سه‌نه‌دا. (مجا‌بی الدعوه. ص ۶۳۶، پروانه‌ (الاصابه ۴- ۱۸۲) و
 (اسدالعنابه ۶/ ۲۹۵).

نهيڻه ڪاڻي نزاو پارانه وه

زور جار هه ندي نزاو پارانه وه ده بينيت ڪه ڪه سانڍڪ پڻي پارانه ته وه. جا
خوای گه وره يان به هڙي جوڙي ڪيشه و ڪه سه ڪه قبولي ڪردوه. يا خود
پڻڪه وتي يه ڪيڪ له وڪاته ڪه نزاو تڍا قبول ده بيت. يان خوای گه وره له بري
چاڪه يه ڪه نه و ڪه سه نه نجامي داوه. نه و نزاويه قبول ڪردوه. نيتر خه لڪي
واده زانڀيت نهڻي قبول بوني نه و نزاويه له ووتوه و شه ڪانڍايه ڪه پڻي
پارانه ته وه. نيتر نه و ووتانه به ڪارده هيئن له نزاڪانڍاندا.

هه روه ڪو ڪه سيڪ له ڪاتيڪي شياودا جوڙه ده رمانڍڪ به ڪارده هيڻيت بڙ
نه خوشيه ڪ چاره سهری ده ڪات دواتر ڪه ساني تر هه مان جوڙي ده رمان
به ڪارده هيئن بڙ نه خوشيه ڪانڍان واده زانڀن چاره سهری هه موو نه خوشيه ڪ
ده ڪات. ڪه نه مش خڙي له خڙي دا هه له يه و زور ڪه س تيايدا به هه له دا
چوونه دوور نييه نه و نزاويه له ته نيشت يان له سهر گوڙي ڪه سيڪ دا گيرا
بوو بيت نيتر ڪه ساني نه فام واده زانڀيت نهڻيه ڪه ده گه پڙتوه بڙ جوڙي
نزاو دلپاڪي وده رووني ڪه سه ڪه و شيوازي نزاڪردنه ڪه، جائه گهر له يه ڪيڪ
له ماله ڪاڻي خودا بيت باشته لای خوای گه وره.

چن ڪه به خاوه نه ڪي ڪه ووتوه

نزاو پارانه وه ڪان نموني چن ڪن، وه چن ڪيش به خاوه نه ڪي ڪه ووتوه،
نه ڪه ته نها به چن ڪه ڪه. جا هه رڪاتيڪ چن ڪه ڪه باش بيت، وه هه لگره ڪي
"خاوه نه ڪي" بازو ده ست ومشتي چاڪ بيت و به ربه ستي نه بيت، باشتر
دوڙمن ده پڻڪيت.

جا ڪام له م سڙ هڪاره بوني نه ما، نه و ڪاريگه ريه ڪه متر ده بيتوه.
واته نه گهر ووشه ڪاڻي نزاڪه باش نه بيت و نه و ڪه سي ڪه ده پار پڙتوه دل
وده روون وهوشي يه ڪه نه خات، وه پڻگري يه ڪه هه بيت له قبول بوني نزاڪه
، نه و ڪاريگه ري نابيت.

له‌نیوان نزاو قه‌ده‌ردا

لی‌رده‌دا پرسیاریکی باو‌ه‌یه له نیوان خه‌ل‌کیدا نه‌ویش نه‌ه‌یه که نه‌گه‌ر له‌قه‌ده‌ردا له‌سه‌ر که‌سیک شتی‌ک نوسرابی‌ت، ئی‌تر پووده‌دات جا ئی‌تر نزا‌بکات یان نه‌یکات. هیچ کاری‌گه‌ری نی یه. وه‌ه‌روه‌ها به‌پی‌چه‌وانه‌وه ، نه‌گه‌ر له‌سه‌ری نه‌نوسرابی‌ت نه‌وا پوونادات ، جا نزا بکات یان نا.

پی‌تریک پی‌یان وایه که ناوه‌پۆکی ئه‌م پرسیاره‌ راسته و وه‌ده‌ست به‌رداری نزاو‌پارانه‌وه بوونه ، جا ئه‌م پی‌تره له‌گه‌ل نه‌فامی وگوم‌پایاندا پی‌چه‌وانه‌ن، چونکه نه‌وان ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کان "الاسباب" په‌د ده‌که نه‌وه .

جا نه‌گه‌ر به‌یه‌کیکیان بو‌تری‌ت: نه‌گه‌ر تی‌ری نوسرابی‌ت له‌سه‌رت که قه‌ده‌ره ، نه‌وا پووده‌دات ئی‌تر نان بخوی‌ت یان نه‌یخوی‌ت، وه‌به‌پی‌چه‌وانه‌شه‌وه نه‌گه‌ر مندا‌ل بوون قه‌ده‌ری‌ت ، نه‌وا پووده‌دات نه‌گه‌ر بجینه‌لای خیزی‌انه‌کانمان یان نا، وه‌به‌پی‌چه‌وانه‌وه . جائی‌تر پی‌وی‌ستمان به‌ پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیری وژن هێنان نی یه ؟!

نایا هیچ مرقۆیکی خاوه‌ن ژیر نه‌مه‌ده‌لی‌ت ؟!

ته‌نانه‌ت ناژه‌له‌کان وگیان‌له‌به‌ره‌کانیش نه‌مانه‌ نالی‌ن. که‌ده‌زانن به‌رده‌وام بوونی ژیان به‌نده به‌ده‌ست گرتن به‌هۆکاره‌کانه‌وه ، بگه‌ر نه‌و پی‌تره له‌ناژه‌ل که‌مترن.

وه‌هه‌ندیکی تر ژیری خۆیان به‌وه‌ده‌رخه‌ن که‌ده‌لی‌ن: نزاو‌پارنه‌وه‌وه سه‌رقا‌ل بوون پی‌وه‌ی له‌پووی په‌رسته‌نه‌وه خ‌وای گه‌وره‌ پاداشتی له‌سه‌رده‌داته‌وه . به‌لام هیچ کاری‌گه‌ری یه‌کی نی یه له‌سه‌ر پووداوه‌کان وداواکان جی به‌جی نابن.

لی‌رده‌دا هیچ جیاوازی‌ه‌ک نی یه له‌نیوان ئه‌م پی‌تره‌وه نه‌وانه‌ی پی‌ش‌وو‌دا ، هه‌روه‌کو بل‌یت کاری‌گه‌ری نزاو‌پارانه‌وه وه‌ک بوونی نه‌بی‌ت وایه .

پی‌تریکی له‌مانه ژیرتر ده‌لی‌ن: نزاو‌پارانه‌وه نیشانه‌وبه‌لگه‌یه‌کن که خ‌وای گه‌وره ته‌رخانی کردووه بو جی به‌جی بوونی پی‌وی‌ستیه‌کان. واته هه‌رکاتی‌ک خ‌وای گه‌وره که‌سانیکی سه‌رکه‌وتوو کرد که نزاو‌پارانه‌وه بکه‌ن،

ئەوا بەلگەى ئەوھىيە ئەوکارە جىي بەجىي بووھ . ھەرۈھ کو کاتىك كە
ھەورىكى پەشى سارد لەزستاندا دەبىنىت ، بەلگەى باران بارىنە .

وھ ووتيان : وھەرۈھە بەھمان شىۋە بۆ پەرستىن وپاداشت ، بىي
باوھپى وياخى بوون لەگەل سزا ، ئەمانە نىشانەى پوودانى پاداشت وسزان
بەبى ئەوھى ھۆكارىن . بەھمان شىۋە شان لەگەل شاندىن ، سوتان
لەگەل سوتاندن ، خوین پىشتن لەگەل كوشتندا ، واتە ھىچ كام لەمانە
ھۆكارى تەواو نىن ، وھىوونى پەيوھندى نىوانيان تەنھا لەيەكچوونىكى
ئاسايىيە نەك ھۆكارىكى كاريگەر . بەھش پىچەوانەى شەرە وعەقل و
فىترەت ئەوھستەنەوھ ، بگرە پىپى عاقل و داناکان بەم پىپرە پىدەكەنن .

پاستى يەكەى : (كەپىپى سىي يەم ھەيە كە پرسىار كەرباسى
نەكردوھ) كە پىيان وايە ھەرشىك كەلە قەدەردا نوسرابىت ، بەندە
بەھۆكارەكانى يەوھ ، وھنزاوپاراپانەوھش يەكەكە لەھۆكارەكان .
چاھەركاتىك بەندە دەستى گىرت بەھۆكارەكانەوھ ئەوا
ئەوقەدەرە پوودەدات ، وھەپىچەوانەوھبەنەبوونى ھۆكارەكان قەدەرەكە
پوونادات .

وھەر ئەم واتايە دەگەيەنىت كەھۆكارى تىرى نان خواردنە وھۆكارى
مندال بوون ئنەتەنەو چوونە لاي خىزانەكەتە . وھۆكارى دوورىنەوھ
چاندنە ، وھۆكارى چوونە بەھەشت كىردارى چاكەيە ، وھۆكارى چوونە
دۆزەخ كارى خراپەيە . وھەم پىپرە پاستىن پىپن .

نزاوپاراپانەوھ لەبەھىزترىن ھۆكارەكانى قەزاوقەدەرە

بەم شىۋە نزاوپاراپانەوھ لەبەھىزترىن ھۆكارەكانن ، جانەگەر قەدەرى
كەسىك بەندىت بەنزاوپاراپانەوھ ، كەواتە نابى بوترىت نزاوپاراپانەوھ بىي
سوودە . ھەرۈھكو چۆن نەشپاۋە بوترىت خواردن و خواردنەوھ سەرەجەم
كاروكىردارەكان بىي سوودن . وھىچ ھۆكارىك بەندەندەى نزاوپاراپانەوھ سود
بەخش وكارىگەر نىن بۆ بەدەستەيتەنى خواست و مەبەستەكان ،
ھەربۆيە دەبىنىنەن پىپى ھاۋەلانى پىنەمبەر ﷺ كەلە ھەموو كەسىك زىاتر

شاره زاترو خواناس تر بوون، که به رده وام دهستیان به نزاوپارانه وه ده گرت
مه رجه کانیان به جی ده هیتا.

وه خلیفه عومری کوری خه تاب علیه السلام به نزاوپارانه وه زال ده بوو
به سر دوزمه کانیدا. که هه می شه به هاوه لائی ده ووت: "ئی وه به زوریتان
سه رناکون، به لکو ئی وه له ناسمانه وه سه رده کون". وه هه روه ها
ده یفه رموو: "من خه می قبول بوون وه لآمدانه وه ی نزاکانم نی یه، به لکو
خه می نزاکردمه، چونکه گه به کول نزا بکریت، نه وا وه لآمدانه وه که ی
له گه ل خویدایه".

جا نه وه خودایه ی که نزا ی به خشیوه، مه به سستی وه لآمدانه وه بووه
هه ربویه ده فرمیت: (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَحِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَا... بقرة: ۱۸۶) واته: "ئه ی پیغه مبه ر نه گه به بنده کانم پرسیار
لی بکن ده باره م، نه وا من نزیکم لیان وه، به هاناو هاوارو نزیان وه دیم،
هه رکاتی لیم بیارینه وه و نزا بکن".

وه له سنن ابن ماجه دا هاتوو له فرموده ی (ابی هریره) رضی الله عنه که
پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرمویه تی: (من لو يسأل الله يغضب الله عليه) واته:
هه رکه سیک نزانه کات وله خوا نه بیارینه وه خوی گه وره لی توپه ده بیت.

ئه مه نه وه ده گه یه نیت که په زامه ندی خوی گه وره که هه مووی خوشی
ویه خه وه ری یه، له نزاکردن وپارانه وه لی، وه هه روه ها توپه بوونی
خوی گه وره لیمان که هه مووی به لاو نه هامه تی یه له ده ست به رداریونه
له نزاوپارانه وه.

امام أحمد له کتبی (الزهد) دا نه "اثره" ده گپینه وه که: (انا الله، لا
اله انا، اذا رضيت باركت، وليس لبركتي منتهى. واذا غضب لعنت،
ولعنتي تبلغ السابع من الولد) واته: من (الله) م، هیچ په رستراویک
به راست نی یه ته نها من نه بیت، جا نه گه ره هه رکه سیک رازی بیم نه وا پیت
وبه رکه کت به سه ریدا ده پزینم، وه پیت وبه رکه تی من کوتای

^۱ - نه م فرموده یه "حسن" ه، پیشتر ناماژه مانم بی کردوو.

نایهت، وه نه گه رتوپه بم نه فرهت ده که م ، وه نه فرهتی من تا حهوت نه وه
وه چه ده گات.

وه مهروه ها سه رجه م عه قلّ ونه قلّ وفیترهت و نه زمونه کانی نه ته وه و
میلله تان به جیاوازی زمان و پرهنگ و شوینیش نه وه ده سه لمینن که نزیک
بوونه وه له خوای گه وره مایه ی خیر و چاکه و چاکه خوازی یه وه باشترین
هۆکاره له م بواره دا. وه به پیچه وانه شه وه دوور که وتنه وه له خوای گه وره
مایه ی سه رجه م نه هامه تی وشه پخوازی یه .

وه هیچ هۆکاریک نه بووته مایه ی خویش گوزهرانی بۆکه سه کان
به نه ندازه ی ملکه چ کردن و به ندایه تی کردن و نزیک بوونه وه له خوای گه وره
، وه چاکه کردن له گه لّ دروست کراوه کانی دا. جا خوای گه وره به ده ست
هینانی سه رجه م خیری دونیا و قیامت و شه پی دونیا و قیامت
به ستوته وه به کاره کانمانه وه. وه کاری به ستوته وه به هۆکاره کانه وه. وه له
قورئاندا له مه زاره ها شویندا نه م پاستیه دوویات ده کاته وه که سزا و پاداشت
به نده به جۆری کاره کانه وه. مهروه کو ده فه رمویت: (فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا لُحُوا
عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ.. الاعراف: ۱۶۶) واته: جا کاتیک که مه ر
سه رکیشی یه کیان کرد له وه ی که قه ده غه کرا و بوو لییان ، ئیمه ش پییمان
ووتن: بینه کۆمه له مه یمونیککی سوک و پیسوا و دوور له په حمی خوا.
وه ده فه رمویت: (فلما اسفونا انتقمنا منهم... زخرف: ۵۵) واته: جا کاتیک
ئیمه یان توو په کرد و پقی ئیمه یان مه ستاند، ئیمه ش تو له مان لی سه ندن.

وه ده فه رمویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا
كَسَبَا... مائده: ۳۸) واته: دزی "نیر" و دزی "می" واته له پیاوژندا،
دهسته کانیان پیرنه وه وه ک سزایه که به وه ی نه نجامیان داوه. وه مهروه ها
ده فه رمویت: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمُ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا.... احزاب: ۳۵) واته: به پاستی ئافره تان و پیاوان له
موسولمانان و باوه پداران و ملکه چه کان و پاستگویان و ئارامگره کان و له خوا

ترساوه‌كان وه به‌خشنده‌كان وپوژوو گران وداوین پاكان، وه‌ئوانه‌ی كه‌یادی خواده‌كهن، ئه‌وا به‌خشین ولیبورده‌ی وپاداشتی زۆرمه‌زن وبی سنووریان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بۆ ئاماده‌كراوه.

وه‌له‌م جوړه زۆره‌یه و ئه‌وه‌نده به‌سه.

وه‌هه‌ندی جاریش له‌سه‌رشپوازی مه‌رج وپاداشت به‌نده، هه‌روه‌كو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ... الأنفال: ۲۹) واته: ئه‌ی باوه‌پداران. ئه‌گه‌ر له‌خوا بترسن وپاریزگاری بکه‌ن ئه‌وا خوا به‌رچاو پۆشنی یه‌کی ته‌واتان بۆ فه‌راهم ده‌هینیت. وه‌هه‌له‌و گوناوه‌كانتانی‌ش داده‌پۆشیت ولیتان خو‌ش ده‌بیت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ... توبة: ۱۱) واته: جا ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ بکه‌ن وپه‌شیمانی ده‌ربهن و نوێژه‌كانتان ئه‌نجام بده‌ن وزه‌کات له‌مال و سامانتان ده‌ریکه‌ن، ئه‌وا برای ئایینی ئیوه‌ن. وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَأَلِّزُوا اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا... الجن: ۱۶) واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ پێگه‌ی پاست وئیسلامه‌تی بگرنه‌ به‌ر، ئیمه‌ بارانی به‌پیت و به‌ره‌که‌تیان به‌سه‌رتاندا ده‌بارینن. وه‌ده‌بینن هه‌ندێك جاریش به‌ پیتی (لامی تعلیل) دیت.

هه‌روه‌كو ده‌فه‌رمویت: (لِيَذْكُرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولَئِكَ الْأَبَاب... ص: ۲۹) واته: بۆ ئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌كانی لێك بده‌نه‌وه‌ و بیری لی بکه‌نه‌وه‌ و بۆ ئه‌وه‌ی خاوه‌ن بیروه‌وشه‌كان په‌ند و ئامۆزگاری و به‌ریگرن و تێبفکرن. وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا... البقرة: ۱۴۳) واته: تاوه‌كو ئیوه‌ بینه‌ شاهید به‌سه‌رخه‌لكی یه‌وه‌ و هه‌پێغه‌مبه‌ریش شاهیده‌ به‌سه‌ر ئیوه‌وه‌.

وه‌هه‌ندی جاریش ئامرازی (کی) دیت كه‌ئه‌ویشته‌ بۆ (تعلیل) ه، هه‌روه‌كو ده‌فه‌رمویت: (كي لا يكون دولة بين الأغنياء منكم... الحشر: ۷۰) واته: بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و سامانه‌ ته‌نها له‌نیوان ده‌وله‌مه‌نده‌كانی ئیوه‌دا نه‌بیت.

وه‌هه‌ندی جاریش به‌ئامرازی (باء سببی) واته‌ هو‌كاری دیت كه‌ده‌فه‌رمویت: (ذلك بما قدمت أيديكم... آل عمران: ۱۸۲) واته‌ ئه‌و سزایه‌

له ئه نجامی ده ست پيشخه ری خۆتادايه . وه هه روه ها ده فه رموئيت: (عما كنم تعلمون... مائدة: ۱۰۵) واته: به وه ی كه ئيوه ده تان كرد.

هه روه ها ده فه رموئيت: (عما كنتم تكسبون: يونس: ۱۵۲) واته: به وه ی كه ئيوه ده ستان ده كه وت.

(ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ: آل عمران: ۱۱۲) واته له به رئه وه ی ئه مانه هه ميشه ئايه ته كانی خويان به درۆ ده خسته وه . وه هه ندي جاريش ته واو كه ری به ياريده ده هيئت كه ده فه رموئيت: (فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى... البقرة: ۲۸۲) واته: پياويك دوو ئافره ت له وكه سانه ی كه شايه تی دانيان په سنده له لاتان، كه يه كيك له و دوو ئافره ته له بيري كرد ئه وه ی تريان له يادی ده ميئت. وه ده فه رموئيت: (أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ... اعراف: ۱۷۲) واته: نه ك له پوڤی قيامه تدا بلين ئيمه بي ئاگا بووين له م راستيانه . وه ده فه رموئيت: (أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنَ قَبْلِنَا... الأنعام: ۱۵۶) واته: نه ك بلين: به راستی كتیبي ئاسمانی بو دوو ده سته ی "گا ورجوله كه" پيش ئيمه دابه زينراوه .

وه هه ندي جاري تريش به (ف) ی هوكاری (سببيه) ده هيئت كه ده فه رموئيت: (فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا.... الشمس: ۱۴) واته: باوه پيان پي نه كردو به درۆيان خسته وه وحوشتره كه يان سه رپري ،خوای گه وره له تۆله يدا ولايانی كاول كرد وله گه ل زه ويده ته ختي كرد، كه ده فه رموئيت: (فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً.... حاقة: ۱۰) واته: سه رپيچی وسه ركه شييان نواند به رامبه ر پيغه مبه ره كه يان ئه وا خوای گه وره تۆله ی لی سه ندنه وه به گرتنيکی سه خت. وه ده فه رموئيت: (فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ.... المؤمنون: ۴۸) واته: هه ردوو كيانيان به درۆ ده خسته وه به م شيويه بوونه كه سانيك له تياچووه كان.

وه هه ندي جاريش ئامرازی (لما) ده هيئت كه ده ست نيشانه بو سزايه ك. وه كه ده فه رموئيت: (فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ... زحرف: ۵۵)

واته: جا کاتيک ئيمه يان تورپه کردو پقي ئيمه يان هه ستاند تۆله مان لى سهندنه وه.

وه هه ندى جاريش (بان) ده هينيت كه ده فهرمويت: (انهم كانوا يسارعون في الخيرات... انبياء: ٩٠) واته: نه وان به پاستى له كارى خيردا پيش بركتيان ده كرد. وه ده فهرمويت دژى نه م پيره: (انهم كانوا قوم سوء فأغرقنا هم أجمعين..... انبياء: ٧٧) واته: نه وان پيرو نه ته وه يه كى خراپه كار بوون بويه ئيمه ش هه ره هه موويانمان نوقمى ناو كرد وخنكان.

وه هه ندى جاريش ئامرازي (لولا) به كارده هينيت كه كارى پيكه وه گري داني داهاتوه كه ده فهرمويت: (فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ.... صافات: ١٤٣-١٤٤) واته: نه گه پيغه مبهريونس له وكه سانه نه بوايه كه هه ميشه يادي خواو سبحان الله ي ده كرد. نه وا تاپوژى زيندو بوونه وه ده بوايه له ناو سكي نه هه نكه كه بوايه.

وه هه ندى جاريش ئامرازي (لو) به كارده هينيت كه نيشانه ي مه رجه، كه ده فهرمي: (وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ... نساء: ٦٦) واته: جا نه گه نه وان به پاستى به گويزه ي ئاموزگارى وفهرمانى ئيمه پفتاريان بكردايه، نه وا چاكتر بوو بويان.

وه تيكرپا قورناني پيرۆز نۆد راشكاوانه هه ره له سه رتاوه ي تاكو تايى كارى چاكه و خير وشه پ وحوكم بوونه وه ريه كان ده به ستيته وه به هوكا ره كانيه وه "الاسباب"، به لكو پيخه ستني نه حكامى دونيا و قيامت و به رژه وه ندى وگه نده لى يه كان ده به ستيته وه به هوكارو كارده كانه وه.

جا هه ركه سيك به فراوانى له م بابه ته تى بگات نه وا سوودمه نديه كى نۆر ده بيت. وه هيج كاتيک به نه فامى ونه زانى و بى ده سه لاتى يه وه پشت ناكاته وه له قه ده ر، پشت به ستني به قه ده ر بى ده سه لاتى بيت، وه بى ده سه لاتيش پشت به ستن بيت به قه ده ر. به لكو تيگه يشتوى ژير نه وه كه سه يه كه قه ده ر به قه ده ر وه لام ده داته وه. وه به قه ده ر پال به قه ده ر وه ده نييت وه به قه ده ر به رهنگارى قه ده ر ده بيتته وه، چونكه مروف ناتوانيت بى نه مانه بژييت، چونكه برسيتى وتونيتى سه رماو جوړه كانى مه ترسى و وريايى هه مووى له قه ده ره وه ن.

و دهه می شه بوونه و دهه کان له مه ولی نه و ده دان که قه ده ر به قه ده ر پال
پشته وه بنین. به م شیوه یه نه گه ر که سیك خوی گه وره سه رکه و تووی
بکات، نه و قه ده ری سزاو تو له ی قیامت به قه ده ری توبه و باوه ر و کرداری
باش پال پتوه ده نیئت. جا هیچ کاتیك خوی تاك و ته نها که خاوه نی
مه ردو و دنیا به کارو حیکمه ته کانی پیچه وانه و پوچه ل که ره وه ی به کتری
ناوه ستیته وه.

جا نه م بابه ته له شکۆمه ندرتین بابه ته کانه به مه رجی که سیك نرخ ی
بزانیئت و په چاوی بکات. وه ته نها خودا پشت و په نایه.

به خته وه ری مروؤ له ناسینی هوکاره کانی چاکه و خراپه دایه

به لام له هه مان کاتدا پیویستمان به دوو کاری تر هه یه که به خته وه ری
فه راهه م ده هیئت. نه ویش:

یه که م: به ورده کاری هوکاره کانی چاکه و خراپه بزانیئت، وه به رچاو
پوونی مه بیئت له وه ی که له پیش چاویدا پوو ده دات و له خوی و کهسانی
تریش وه نه وانه ی که ده یان بیستیت له کۆن و نویدا.

وه باشترین پیناسه ییش بو نه م مه به سته توژی نه وه و وردبوونه وه یه
له قورئانی پیروژ که به فراوانی باس له هوکاره کانی چاکه و خراپه ده کات.
پاشان (سونه ت) ه که هاوه لی قورئانی پیروژه، وه به به شمی دووه می
وه حی "نیگا" ناوده بریئت. جا هه رکه سیك له م دووسه رچاوه یه بکات
سه رکه و تووه ده بیئت، چونکه مه ردو وکیان "قورئان و سونه ت" سه رجه م
پینگاکان و هوکاره کانی چاکه و خراپه ی خستۆته پوو. چ له باسی میژوو
پیشینه کانمان له نه ته وه کانی تر، وه نه وه نده ی باسیش که داهاتووه کان
و نایه تی زانستی ده خاته پوو که زیاتر باوه رمان پته و ده بیئت، که قورئان
و سونه ت و پیغه مبه ریش عليه السلام راست و دروستن دوور له گومانن.

وه خوی گه وره ش به لینه کانی خوی به جی ده هیئت، جا میژوو
شیکردنه وه ی پووداوه کانه که خواو پیغه مبه ره که ی چه نده به پوونی
ناماژه یان بو هوکاره کان و چاکه و خراپه کردوه.

به خته وهري له وه دايه كه خوت به هه له دا نه بهيت

دووه م: پيويسته مروژ زور وريا بيت له وهی كه خوی هه له نه خه له تينيت و خوی به مل هه له دا نه بات ، كه نه مه له گرنگترين هوكاره كانه . مروژ خوی باش ده زانیت كه تاوانكارى وياخى بسون وخۆله گيلی دان يه كيكه له هوكاره زيان به خشه كان ومه ترسی ده خاته سهردونيا و قیامه تی، نه مه له لای هه مو كه سيك پوون وئاشكرايه . به لام خو خه له تاندين وخوگيل كردن هه رجاره ی به شتيك، وهك پشت به ستن به لی بورده یی ولی خوش بوونی خواى گه وه جارېك ، وه جارېكى تر به وهی ماوه يه كى تر ساليكى تر توبه ده كه م وده گه پيمه وه، ياخود بيانوو گرتن كه هه رچى به سهرديت له سهري نوسراوه له قه ده ردا . ئيتر نه م ده سه لاتی نى يه وه يان به نه نجامدانى هه ندي كارى خير له چه شنى "مندوب" سونه دايه . يان به بيانووی خو سه رقال كردن به زانسته وه يان چاوليكردن له هه ندي پيشهنگى له خوگه وره تر و... هتد .

نه مانه هه ره مو يان بریتين له خو هه له خه له تاندين .

جياوازی له نيوان ته به ی راسته قينه و "النصح" ته به ی زا ره كى

زوريك له خه لكى وا گومان ده به ن كه هه رچى بكه يت له تاوان و تاوانكارى به ته نها ووتنى وشه ی "استغفر الله" هه ره مووی ده سپرته وه وخودا لى خوش ده بيت . يه كيك له وكه سانه ی كه خوی به شاره زا ده زانیت له "فقه" پى ووتم: من هه رچى بكه م له تاوان ده يكه م، دواتر سه د جا "سبحان الله وبحمده" ده ليم، ئيتر هه ره مووی ده سپرته وه . هه ره كو پيغه مبه رى ئازيز ﷺ مرده ی داوه كه ده فه رميت: (من قال في يوم "سبحان الله وبحمده" مائة مرة" حطت عنه خطاياهُ ولو كانت مثل زبد البحر) ' واته: هه ركه سيك پوژى سه د جار بليت "سبحان الله وبحمده" نه وا تاوانه كانى له سه ر ده سپرته وه نه گه ر چى به قه د كه فى سه ر ده ریا تاوانى هه بيت .

¹ - نه م فه رمووده يه "صحيح" ه، (بخارى ۶۴۰۵) و (مسلم ۲۱۹۶) گيرايانه ته وه .

وهيه كيكي تر له خه لکی شاری مه ککه پیی ووتم: هه رکه سیك له ئیمه
 گهر هه رتاوانیک بکات، دواتر خوی بشوریت وبو ماوهی هه فتهیه ک
 "طواف" بکات به ده ورری که عبه دا ئیتر تاوانه که ی ده سپریته وه.

وه که سیکی تر پیی ووتم: ئه وه تا فه رموده یه کی راست ودروست
 له پیغه مبه ری خودا ﷻ ده گپنه وه که فه رمویه تی: (أذنب عبد ذنباً فقال:
 أي ربي أصبت ذنباً فأغفر لي فغفر له، ثم مكث ما شاء الله، ثم أذنب ذنباً
 آخر، فقال: أي ربي أصبت ذنباً فأغفر لي، فقال الله عز وجل: علم
 عبدي أن له رباً يغفر الذنب ويأخذ به، قد غفرت لعبدي، فليصنع
 ما شاء) 'واته: بهنده یه کم تاوانیکی ئه نجام دا، دواتر ووتی: ئه ی خواجه
 گیان توشی تاوانیک بووم لیم خوشبه. لیی خوش بووم. پاشان
 بوماوه یه کی تر مایه وه، دواتر جاریکی تر تاوانیکی ئه نجامدا. ووتی: ئه ی
 خواجه گیان توشی تاوانیک بووم، لیم خوش به. خوی گه وره فه رموی:
 بهنده که م ده زانییت که خواجه کی هیه خاوه نی لیبوره ده یه و لیی خوش
 ده بییت. بویه له بهنده که م خوش بووم چی ده کات بابیکات.

هه ربویه منیش به وپه ری دلنیا یی یه وه ده زانم که خودایه کم هیه
 له تاوانه کان خوش ده بییت لیمان ده بوریت.

جا له راستیدا ئه م پپه ره له خه لکی خویان هه لواسیوه به م ده ق
 وتیکستانه وه و وه پششت ئه ستور بوونه پیوه ی. وه هه ر کاتیك گله یی
 وره خنه یان ئاراسته که ییت سه باره ت به تاوانیک که ئه نجامیان دابییت،
 راسته وخو ئه م فه رمودانه ت بۆده میننه وه ده رباره ی لی بوردیه ی
 وبه خشنده یی خوی گه وره، به پششت به ستن به م ده قه تکا کاریانه "الرجاء".

جۆره کانی تیگه یشتنی هه له بو ئه م ده قانه له لایهن خراپه کارانه وه

تیگه یشتنی خه لکه نه فام له م باره یه وه شستی سه یروسه مه رهیان هیه:
 وه ک ووته ی هه ر یه که یان که ده لیت:

کثر ما أستطعت من الخطايا اذا كان القدوم علي كريم

١ - ئه م فه رموده یه "صحیح" ه، (مسلم ۲۷۵۸) و (بخاری ۷۵۰۷) گپه رایانه ته وه.

واته: چیت پیّ ده کریت له تاوانکاری نه نجامی بده مادام نه و که سهی
 که بۆ لای ده چیت به خشنده یه وه یه کیکی تر ده لیت: پاک بوون له تاوان
 نه فامی یه سه بارهت به فراوانی به خشنده یی ولیّ بورده یی خوی گه وړه.
 وه که سیکی تر ده لیت: ده ست هه لگرتن له تاوان و تاوان نه کردن بیّ
 شه رمی وبیّ نه ده بی یه سه بارهت به لیّ بورده یی خوی گه وړه و بچوک
 ته ما شا کر دیتي.

وه "محمد بن حزم" ده لیت: هه ندیکم له و که سانه م بینووه له کاتی نزاو
 پارانه و هدا و وتوویه تی: خودایه من پشتت پیّ ده به ستم له "عصمه" واته
 بیّ تاوانی و پاکی وبیّ گونا می.

وه هه ندیکي تر له و پیره له خۆبایی بووه خۆیان هه لده واسن به بابه تی
 "جبر" وه ده لیت: هه رچی مړو هه یه هیچی به ده ست نی یه و ژیرده ست
 و ناچار کراوه که هه موو شتیک بکات له تاوانکاری و یاخی بوون، چونکه
 شته کان هه ره مووی به ده ستی خوی گه وړه.

وه هه ندیکي تر له و پیره به بابه تی "ارجاء" سه ره له خۆیان ده شیوینن
 و ده لیت: باوه پ "ایمان" ته نها په یوه سته به دلّه وه که له دلّه وه خودا
 به راست بزائیت، ئیتز کرده وه کانی مړو هه په یوه ندی به باوه پره وه نی یه.
 وه باوه پری خرابترین مړو فیش وه که باوه پری فریشته کان "جبریل
 و میکائیل" وایه.

وه که سانیکی تر له م پیره خۆیان به وه دلّ خو ش ده کهن که (هه ژاران
 و پیاوچا که کان و خواناسانیان) خو ش ده ویت وه می شه سه ردانی
 گو په کانیان ده کهن ولییان ده پارینه وه و ته وه سولیان پیّ ده کهن
 داوا ده کهن له وان که هاو کاریان بکهن تا خوا لییان خو ش بیت و داوای
 شیفای لیّ ده کهن...

وه هه ندیکي تریان پشت به باو با پیریان ده به ستن که نه وان له لای خوی
 گه وړه پینگه و پله و پایه یه کی گه وړه یان هه یه و فریای وه چه کانیان ده که و ن،
 نمونه ی نه مانه ش ژوړن، له وانه پادشا کان کاتیک یه کی که له وه چه کانیان
 ده که ویته کاریکی ناره واوه، نه وان به سوود و هه رگرتن له پله و پایه یان فریایی
 ده که و ن له دنیا دا.

وہمہندیکی ترپشت بہوہ دہبہستن کہخوای گہورہ لئی بوردہیہ ،
 وہسزادانی بہندہکانی ہیچ لہمولک ودهولہمہندی زیاد ناکات ،
 ولئیوردہیی ولیٰ خوش بوونیش ہیچ لہ دہولہمہندی ومولکی نہوکہم
 ناکات . جائہگہریہکیک لہنئو مالہکہیدا دہریاہک ئاوی سازگار پئی بکات ،
 وہکہسیکی ہہژارو تینوو بؤ چوڑی ئاو بیتہ بہردہرگای ئایا پیگری
 دہکات کہ چوڑی ئاو لہودہریاہی بداتی؟! بئی گومان خوای گہورہ نؤر
 لہوہ دہولہمہند تر وفراواترو بہخشنده ترہ . ہہر بؤیہ ئیمہی ہہژار
 پیویستمان بہچوڑی لئی بوردہیی بہخشندهیی خواہیہ . وہخوای گہورہ
 لہہموو کہسیک بہخشنده ترہ .

وہہیانہ پشت دہبہستیت بہخراپ تیگہیشتن لہدہقہکانی قورئان
 وسونہ . وہکو پشت بہستنی ہہندیک بہئایہتی: (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى...الضحی: ۵) واتہ: خوای گہورہ نہوہندہت پئی دہبہخشیت
 کہپازیت دہکات..... "جا من پازی نابم بہوہی کہ بم خاتہ دؤزہخوہ" نہم
 لیکنانہوہیہ لہ لوتکہی نہفامیدیہ بہرامبہر بہم ئایہتہ . بئی نہدہبی بئی
 نہنجام دانہ ، چونکہ بئی گومان خوای گہورہ پیی خوشہوپازی یہ
 بہسزادانی تاوانکاران وستہمکاران کہسوورن لہسہر تاوانکاری . بئی گومان
 پیغہمبہریش ﷺ بہم کارہی خودا پازیہ .

وہہروہا وہکو پشت بہستنی کہسانیک بہئایہتی: (إن الله يعفر
 الذنوب جميعاً.... زمر: ۵۳) واتہ: خوای گہورہ لہہموو تاوانہکان
 دہبوریت وخوش دہبیت..... کہنہم تیگہیشتنہش لہ ناپرہواترین جوڑی
 تی گہیشتنہ بؤ نہم ئایہتہ پیروژہ ، چونکہ ہاوبہشی پیداکردنیش
 واتہ "شیرک" ییش دہگریتہوہ نہم ئایہتہ؟ کہچلہوپوپی سہرجہم
 تاوانہکانہ؟ وہہیچ کہسیکیش گومانی نی یہ کہنہم ئایہتہ دہرحق
 بہتؤبہکاران دابہزیوہ . کہلہہموو تاوانہکانی پیشووتریان خوش دہبیت
 جائہگہر نہم ئایہتہ دہرحقی تؤبہکاران نہبویہ ، بؤہموو پیڑیک بیت ،
 نہوکاتہ ہیچ واتایہک بؤ بہلینہکانی خوای گہورہ نہدہمایہوہ کہباس
 لہسزای دؤزہخ دہکات بؤ بئی باوہر وموشریک وتاوانکاران ، وہہروہا

فهرموده‌ی دهره‌ینانی پتیریک له‌دۆزه‌خی یه‌کان که‌یه‌کتابه‌رستن
به‌شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ به‌ه‌شت.

که‌ نه‌مه‌ کال فام و‌بیره‌سکی ئه‌وکه‌سانه‌ ده‌سه‌لمینیت ، چونکه
ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره‌ له‌و‌ئایه‌ته‌دا به‌گشتی باس ده‌کات ، به‌لام
له‌سوره‌تی "النساء" نه‌م بایه‌ته‌تایبه‌ت ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ اللَّهَ لَا
يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ۴۸) واته‌:خودا
له‌که‌سانیک خۆش نابیت که‌ هاوبه‌شی بۆ بریار ده‌ده‌ن، جگه‌ له‌مه
له‌هه‌موو شتیکی تر خۆش ده‌بیت.

ئه‌گر خوای گه‌وره‌ مه‌به‌ستی تۆبه‌کاران نه‌بوايه‌، جیاوازی نه‌ده‌کرد
له‌نیوان تاوانه‌کانی "شیرک و‌شتی تریش" مادام له‌پاربدودا کردوویه‌تی و
نیستا ته‌ویه‌ی کردووه‌و نایان کاته‌وه‌. وه‌ه‌روه‌کو گومراکان وه‌ه‌ندی
له‌نه‌فامان به‌ئایه‌تی: (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ... الانفطار: ۶)
واته‌: نه‌ی مرووف تۆ چی وای لی کردوویت که‌سه‌رکه‌ش بیت به‌رامبه‌ر
په‌روه‌ردگاری میهره‌بان و‌به‌پژرت.

وه‌ه‌روه‌ها و‌وته‌ی هه‌ندی له‌گومرایان سه‌باره‌ت به‌ئایه‌تی: (لَا يَصْلَاهَا
إِلَّا الْأَشْقَى * الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى... الليل: ۱۵-۱۶) واته‌:ناچیته‌ ناو
ئاگره‌وه‌ ، مه‌گر که‌سانی دپنده‌و ناپوخت و‌خوانه‌ناس نه‌بیت. ئه‌وه‌ی
به‌نامه‌ی خودای به‌ناپاست ده‌زانی و‌پشتی تی ده‌کرد. وه‌ ئایه‌تی: (اعدت
للكافرين... البقرة: ۲۴) واته‌: بۆ کافره‌کان ئاماده‌کراوه‌.به‌لام ئایه‌تی:
(اعدت للکافرين... البقرة: ۲۴) که‌باس له‌ دۆزه‌خ ده‌کات، به‌هه‌مان
شیوه‌ش فهرموویه‌تی بۆ به‌هه‌شتیش: (اعدت للمتقين... آل عمران: ۱۳۳)
واته‌: ئاماده‌کراوه‌ بۆ له‌خواترسان.

جا که‌ ده‌فه‌رمیت بۆ کافران ئاماده‌کراوه‌خۆ پێگری له‌وه‌ش ناکات
که‌سته‌مکارو فاسقه‌کان بچنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌. هه‌روه‌کو چۆن ئاماده‌کردنی
به‌هه‌شت بۆ له‌خواترسان مانای ئه‌وه‌ نی یه‌ چیت ئه‌وانه‌ی تۆزقائیک
باوه‌ریان هه‌بووه‌ نه‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

ههروهه ها هه نديكي تر به پۆژووگرتنى پۆژانى "عاشوراو عهرفه" ته نانه ت هه يانه ده لاييت پۆژووگرتنى عاشورا تاوانى ساليك ده سپرته وه، وه پۆژووى عهرفه ته نها بۆ زياد كردنى پاداشته، كه چى ئهم بى ناگايه نازانيت كه پۆژووى مانگى په مه زان و نويزه فهرزه كان خيريان له پۆژوى عهرفه وه پۆژى عاشوراش زياتره و بيا به خدار تره. كه بى گومان نويزه كان وه نويزى هه ينى بۆ هه ينى يهكى تر په مه زان بۆ په مه زانيكى تر ده بيه مايه لى خۆش بوون و سپينه وه تاوانه بچوكه كان، به مه رجى خۆى له تاوانه گه و ره كان بپاريژيت.¹

جا نايان چۆن پۆژووويهكى سونه ت ده توانييت ئه وه مه مو تاوانه گه و ره كان به سپرته وه، له كاتي كدا خاوه نه كه ي هيشتا به رده وامه له سه ر نه نجامدانيان؟! ئه مه مه حاله.

جائه گه ر بي تو مرقف ده ست له تاوانه گه و ره كان هه ل بگري ت و پۆژووى سونه ته كان "عاشوراو عهرفه" نه نجام بسدات و ته وبه بكات و نه وساته هه ردوو هوكاره كه يه كده گرن و پال پشتن بۆ يه كترى كه كار له سپينه وه تاوانه گه و ره كانيش بكات، هه ره كه كو چۆن "په مه زان بۆ په مه زان و نويزه فهرزه كان" هاوكارن بۆ سپينه وه تاوانه بچوكه كان به مه رجيك ده ست له گه و ره كانيش هه ل بگري ت. ئه وه تا خواي گه و ره ده فه رموي ت: (إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ.... النساء: ۳۱) واته: ئه گه ر بي تو خۆتان بپاريژن له تاوانه گه و ره كان، ئه و له تاوانه كانتان خۆش ده بين.

¹ - فهرموده يه كى "صحيح" له م باره يه وه هاتوو كه پيغمبه ر پرسياى لى كرا سه باره ت به رۆژووگرتنى "عاشورا" فهرموده يه تى: (يكفر السنة الماضية). (بخارى - باب صوم يوم عاشورا) و (مسلم - الصيام: ۱۹۶-۱۹۷/۱۱۶۲). وه به مه مان شي وه بۆ رۆژى "عهرفه" له هه ردوو "صحيح" دا هاتوو.

² - فهرموده يه كى "صحيح" له م باره يه وه هاتوو كه پيغمبه ر فهرموده يه تى: (الصلوات الخمس، والجمعة، ورمضان الى رمضان، كفارات لما بينهن ما لم تغش الكبائر). (مسلم - الطهارة: ۱۴-۱۶/۲۳۳) گيزا به تى يه وه. وه له سه رووى نه مانه شه وه خوى گه و ره ده فه رموي ت: (إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ.... النساء: ۳۱) واته: ئه گه ر بي تو خۆتان بپاريژن له تاوانه گه و ره كان، ئه و له تاوانه كانتان خۆش ده بين.

جاهه ركاتى مؤكاره كانى سپينه وهى تاوانه كان زؤرين وبه هيژين
 نه وساته زؤتر نه گهرى لى خوشبوون وسپينه وهى تاوانه گه وره كانيش
 ده بيت.

گومانى باش بردن به خواى گه وره... تيگه يشتنى هه له

وه كو پشت به ستن به و فرموده قودسيه ي كه پيغه مبهري
 خودا ﷺ بۆمان باس ده كات كه خواى گه وره فرموديه تي: (وانا عند حسن
 ظن عبدي بي، فليظن بي ماشاء) واته: من به پيى گومانى باشى
 بهنده كه م، كارى له گه له ده كه م جا چۆن گومانم پى ده بات بابييات.
 واتا چۆن گومانم پى ده بات چى به سهردا به يئتم هه روى له گه له ده كه م.
 بى گومان كه سيك گومانى چا كه به خواى گه وره ده بات چاوه روانى

١ - نه م فرموده يه "صحيح"ه، (بخارى ٧٤٠٥ وه (مسلم ٥/١٧) گيژا يانه ته وه. له ده قى
 فرموده يه كي دريژ كه "ابى هريره" ﷺ كه پيغه مبهري فرموديه تي: (انا عند ظن عبدي بي،
 وانا معه اذا ذكرني فبان ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وان ذكرني في ملأ ذكرته في
 ملأ خير منهم، وان تقرب الى بشير تقربت إليه ذراعاً، وان تقرب الى ذراعاً تقربت إليه
 باعاً وان اتاني بمشي آتيته هرولة). واته: من به پيى گومان بردنى بهنده كه م پيتم، وه من
 له گه ليدام هه ركاتى له ده روى خويدا يادم بكاته وه، منيش له لاي خرم يادى ده كه م وه
 ، نه گهر نه وه له لاي كه سانيكى تر يادى كرده وه، منيش له لاي كه سانيكى له وان چاكو
 يادى ده كه م وه، وه نه گهر نه وه بسيك له من نزيك يته وه، نه وه من باليك لى نزيك
 ده م وه. وه نه گهر باليك له من نزيك بو وه، نه وه من هه نكاويكى گه وه ر لى نزيك
 ده م وه. وه نه گهر به رويشتن بيت بۆ لام، نه وه من به خيى ديم بۆ لاي.

وه هه روه ها له لاي مسلم به م شيويه هاتوه. نه م فرموده يه كه "جابر بن عبدالله" ده لى
 گويم له پيغه مبهري بو له پيش مردنى به سى رۆژ ده يفرمودو: (لا يموت احدكم الا وهو
 يحسن الظن بالله) واته: كه سيك له نيوه نه مريت تا گومانى باش به خواى خوى نه بات.

"نووى" ده لى: مه به ستم ليره دا گومانى باش واته باوه رى واييت كه خواى گه وره ره جى لى
 ده كات وسزى نادات. وه زانايان ده لى: له كاتى لهش ساغيدا زؤر له خوا بزيست
 وكارى چا كه نه جام بدات، وه له كاتى سه ره مهر گيشدا تكا كارييت و گومانى باش به خودا
 به ريت كه سه ر فرازى ده كات.

وه فرموده يه "مسلم" پشت راستى نه م حالته ده كاته وه كه پيغه مبهري ده ره مريت: (يعت حل
 عبد على مامات عليه) واته: خواى گه وره مردوه كان له سه ر هه مان حالته تي مردنى
 زينديو ان ده كاته وه.

مامه‌له‌ی چاکه لی‌ی ده‌کات، که خۆی چاکه خواز بی‌ت وه‌چاوه‌پوانی پاداشتی چاکه‌خوازی یه‌که ده‌کاته‌وه. چونکه خوای گه‌وره له‌سه‌ر به‌لێنی خۆیه‌تی و ته‌وبه‌ی لی‌ قبول کردوه.

وه‌هه‌رکه‌سی بکهری تاوانه‌ گه‌وره‌کان و خراپه‌کاری و به‌دپه‌وشتی ویاخی بوون بی‌ت له‌دو‌نیا، هه‌میشه بیر له‌وه‌ده‌کاته‌وه که‌خوای گه‌وره چۆن تۆله‌ی لی‌ ده‌سینیتته‌وه، وه‌هه‌ر ئه‌م تاوانکاریانه ده‌بنه‌ پێگر که‌به‌گه‌شبینه‌وه گومانی باش به‌ریت به‌خوای گه‌وره، ئه‌مه له‌دو‌نیا‌شدا هه‌روایه. تۆسه‌رپیچی له‌خۆت گه‌وره‌تر بکه‌یت چاوه‌پوانیت سزات بدات نه‌ک پاداشت بداته‌وه. جا هه‌رکه‌سیک باشه‌ی ئه‌نجام دای‌ت چاوه‌پوانی باشه ده‌کات له‌خواوه وه‌به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه.

هه‌روه‌کو "حسن البصری" ده‌لێت: ئه‌و باوه‌پدارانه‌ی که‌کاری چاکه‌ده‌که‌ن وه‌هه‌ریۆیه گومانی چاک و باش به‌خوای گه‌وره ده‌بن، به‌لام تاوانکار چونکه گومانی خراپ به‌خوای گه‌وره ده‌بات هه‌میشه خه‌ریکی کاری خراپه‌یه.

چۆن گومانی باش به‌خودا به‌ریت له‌کاتی‌که‌دا هه‌میشه سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی ده‌کات و مافی پێشیل ده‌کات، وه‌دژایه‌تی په‌یامبه‌رانی "بانگخو‌ازانی" رێگه‌ی خواده‌کات، وه‌بی باوه‌ری ده‌نوی‌نیت به‌رامبه‌ر به‌ بوون و سیفات و ناوه‌جوانه‌کانی خوا. وه‌باوه‌پدار به‌نه‌فام و نه‌زان و کۆنه‌په‌رسه‌ له‌قه‌له‌م ده‌دات؟ چۆن گومانی باش ده‌بات که‌خۆی گومانی وایه که ئه‌و خودایه نه‌فه‌رمان ده‌کات و نه‌قه‌سه‌ده‌کات نه‌توپه‌ده‌بی‌ت و نه‌پێگری ده‌کات؟!

هه‌ریۆیه خودای گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمیت: (وَذَلِّكُمُ الظَّنُّ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدَاكُم فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: ئه‌وه به‌رئه‌نجامی ئه‌و گومانه‌ ناپه‌سه‌ندانه‌تان بوو به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگارتان، نی‌ستا بووه‌ هۆی داخزان و تیاچو‌نتان و چو‌ونه‌ پیزی زه‌ره‌رمه‌ندانه‌وه.

جا هه‌رکه‌سیک ئه‌مه‌ بی‌روباوه‌ری بی‌ت، جاچۆن گومان ده‌بات که‌خوای گه‌وره لی‌ی خۆش بی‌ت و به‌هه‌شتی به‌رینی شادبکات؟ ئه‌مه‌ خۆ

خه له تاندنه وسه رلی شیواوی یه که شه یتان دواکه وتووه کانی پی
گومرا ده کات، نه که گومان باش بردن.

تاوانکار ویاخی بوو، بی ناگایه له سیفاته جوانه کانی خودا که ده بی بیټ وده بی بیټ

که به جوانی له حالتو ورده بینه وه که چون له دلی موفیکدا نه م
دوخته کزده بیټه وه. کاتی که دنیایه که خوی گه وره به وردی ده بی بیټ و
وته کانی ده بی بیټ و به ناگایه له نهی و ناشرکراکانی ووه له به رده میدا
پاوه ستاوه که تاوانکاری ده کات و ماف و یاسای خودا پېشیل
ده کات. هر خۆشی به پرپسه له سرکار و ووته کانی که نه نجامی داو.
له گه له مو نه مانه شدا هیشتا پی وایه گومانی باش به خودای گه وره
به ریټ، نه مه جگه له فیلی شه یتان و سرکه شی دهر وون نه بیټ هیچی تر
نی یه.

(أبو امامه سهل بن حنيف) ده لیټ: من و (عروه بن الزبير) چوین بو
لای خاتوو عائشه رضی الله عنہا فرموی: (لو رأیتما رسول الله صلی الله علیہ وسلم فی مرض له،
وكانت عنده ستة دنانیر اوسبعة دنانیر، فأمرونی رسول الله صلی الله علیہ وسلم ان
أفرقها، ففعلت وجمع رسول الله صلی الله علیہ وسلم حتی عافاه الله، ثم سألتني عنها
فقال: ما فعلت؟ اكنت فرقت الستة الدنانیر؟ فقلت: لا والله، لقد كان
شغلني وجعلك، قالت: فدعا بها فوضعها فی كفه، فقال: ما ظن نبي الله لو
لقي الله وهذه عنده؟¹ واته: نه که رئیوه پیغه مبهری خوداتان ببینایه له
یه کی که له نه خۆشیه کاند، پینج یان شه ش دیناری لایو، پی دایم
و فرموی: پرش و به لایو بکه ره وه به سر هه ژارندا. دواتر منیش به هوی
سه رقال بوونم به نازارو نیشی پیغه مبهری خواوه پاسپارده که له یاد
چوو. پاشان پیغه مبهری خودا چاک بووه، لی پیسیم چیت کرد، پاره که ت
بلاو کرده وه؟ منیش پیم ووت به هوی سه رقال بوونم به نازاری تووه له یادم

¹ - نه فرموده یه "صحیح ه"، (امام احمد ۸۶/۶-۱۸۲، ۱۰۴) گزیده تی یه وه سنده ده کدی
صحیح.

چوو. پیغه مبه ریش لیی وه رگرتم وفه رمووی: ئایا ده بیئت گومانی پیغه مبه ری خودا چی بیئت کاتیک به دیداری خودا بگم وئه م بره پاره یه م لابی؟ ... وه له فهرمووده یه کی تردا له بری برگی "نبی الله" برگی "محمد" هاتوو.

جائه گه ر ئه مه دیدو بۆچوون وگومانی پیغه مبه ری خودا بیئت، ئه بیئت گومانی ئه نجامده رانی تاوانه گه وره کان سته مکاران چۆن بیئت... ئایا به ته نها ووتنی ئیمه گومانمان باش بووه به تۆ خودایه که سزمان ناده ییت، ئیتر ئیمه ش بۆیه هه موو جوړه کاریکمان ده کرد. پزگاریان ده بیئت و سزای دۆزه خ ناچیژن؟

پاک ویی گه ردی بۆخوای گه وره... گومپایی مروؤ به چی پله یه که ده گه یه نیئت. ئه وه تا حه زره تی ابراهیم (سه لامی خوای لیبیئت) پووده کاته نه ته وه که ی وده لیئت: (أَفَنُكَا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ... صافات: ۸۶-۸۷) واته: ئیوه شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خواو له جیاتی په روهر دگار ده تانه ویت بیپه رستن؟ باشه ئاخو ئیوه چ گومانیکتان له په روهر دگاری جیهانه کان؟

تیه گه یشتنی دروست له مه ر گومانی باش بردن به خودا

ئه وه ی له م بابه ته ورد بیته وه بۆی ده رده که ویت که گومانی باش بردن به خودا مایه ی کرداری باشه وچا که یه. چونکه مروؤ ده زانیئت که خودای گه وره پاداشتی چا که ی کاره باشه کانی ده داته وه هه ر بۆیه کرداری باشه وچا که ئه نجام ده دات.

جا هه رچه نده گومانی باش بیئت ئه وا زیاتر کاری باش ئه نجام ده دات، به لام گومانی باش بردن به خودا له گه ل شوین که وتنی ئاره زو یه که ناگریته وه. هه ربۆیه له فهرمووده ی (شداد بن اوس) دا هاتوو که (ترمذی) له (مسند) دا هاتوو که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فهرمیئت: (الکیس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت والعاجز من اتبع نفسه هواها وتمنى على الله)

واته: كه سى ژيرو وړيا نه و كه سهيه كه ليپر سينه وه ولي پيچينه وهى (محاسبه ي) خوى دهكات و كار بسوداى مردن دهكات، وه كه سى بى دسه لات وبى تيراده نه و كه سهيه كه به شويني نارهنوبازى وه وه ده كه ويټ، ته نها تاوات ده خوازيت به خواى گه وړه.

به پوختى:

گوماني باش بردن به خدا، هاوړي كه له گهل ده ست گرتن به هو كاره كاني پزگاري له قيامه تذا. به لام له گهل ده ست گرتن به هو كاره كاني تيا چوون به روه ه لدير چوون شتيك نى يه ناوى گوماني باش بيت.

جانگه ر ووترا: به لى ده كړيت، چونكه په حمهت وبه زه يى ولي بورده يى خواى گه وړه بى سنو وړه و پيش تو وړه بوونى كه وتو وړه وه ه موو شتيكى داپوشيوه.

جياوازي له نيوان گوماني باش بردن به خدا و بوغرابوون به خدا

وه نه گه ر ووترا: خواى گه وړه زور له مانه ي كه نيوه باسى ده كه ن دهوله مندتر وبه خشنده تر ولي بورده تر وبه زه يى يه، نيمه هرچى بكه ين په حمهت وبه زه يى يه كه ي ده مانگريته وه. پاسته خواى گه وړه خاوه نى چه ندين سيفاتى جوانى هاوشيوه ي نه مانه يه، به لام له سيفاته نايابه كاني خواى گه وړه بريتي يه له "دانايى - الحكه" وه ه ريه كه له م سيفاتانه ي سهر وه كه باس كران له شويني شياو وگونجاوى خويده به كارده هينيټ وه بو كه سانتيكش شايه نى نه وه بن كه به زه يى وړه حمه تي بيانگريته وه له ته وبه كاران وچا كه خوازان نه كه كه ساني خوانه ناس وتاوه نكارو سته مكار وپيشيل كاري ياساو شهرعى خدا بن.

به لكو بو كه سانتيكه له برى كاري خراپه چا كه ده كه ن وسهرجه م نه وته مه نه ي كه ماويانه له كاري خيږدا به ختى ده كه ن. جابه نه مه يان

¹ - نهم فرموده يه "حسن لغيره" ه، (ترمذي- ۲۴۵۹) وه به "حسن" ي داده نيټ وه (امام احمد ۱۲۴/۴) وه (ابن ماجه- ۴۲۶۰).

ده وتریت گومانی باش بردن به خوی گه وره . وه به وی تریان ده وتریت
"غرور" بوون به خوی گه وره ... په نا به خودای گه وره ده گرین.

نه وه تا خوی گه وره ده فهرموویت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ... البقرة: ۲۱۸) واته:
نه وکه سانه ی که باوه پیان هیناوه وکۆچ ده که ن وتی ده کۆشن له پیتاوی
خودای گه وره، نه وانه مه به ستیان په حمهت و به زه یی ومیهره بانی خواجه.

خوی گه وره نه مانی به پیږی تکار ناوده بات نه ک فاسقه کان.
مه روه ها ده فهرموویت: (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ يَغْفِرُ رَجِيمٍ... النحل: ۱۱۹)
واته: نه وکه سانه ی به نه زانین کاری خراپه یان نه نجام داوه به لام پاشان
ته و به یان کردووه و گه پاونه ته وه بۆ لای خوی گه وره وکاری چاکه خوازیان
نه نجام داوه، نه و خوی گه وره بۆ کاره کانی پیشوو تریان لیبوره
و به زه یی ومیهره بانه.

خوی گه وره پیمان پاده گه یه نیت که لیبوره یه بۆ نه وکه سانه ی به م
شیوه یه گه راییتنه وه بۆ لای خودا. جا که سانی ژیر وزانا بابه تی "رجاء"
تکا "له شوینی شیاوی خۆیدا به کارده هینن، به لام نه زان ونه فامه کان
له شوینی شیاوی خۆیدا به کاری ناهینیت.

**نه و که سانه زۆر نه فام ونه زانن که پشت به په حمهت ولی بورده یی
خودا ده به ستن له هه مان کاتدا فهرماشته کانی پشت گوئی ده خه ن**

زۆرێک له خه لکی به نه فامانه پشت نه ستوری په حمهت ولی بورده یی
خوی گه وره بوونه فهرماشته کانیشی پشت گوئی ده خه ن وداواکاریه کانی
جی به جی نا که ن، وه ک بلایی له یادیان چووه که خوی گه وره خاوه نی
توندترین سزایه وه هیچ به ربه ستیک نییه ریگری له خشم وتوریه یی خودا
بگریت به رامبه ر به تاوه نباران. جا هه رکه سی پشت به لیبوره یی خوا
به ستیت و سوور بیت له سه ر تاوانکاری، نه و وه ک مل هوپ ویاخی
وکه له په ق وایه.

"معروف" ده لایت: تو تکا له که سیڅ ده که یت که په حمت لى بکات ویتبوریت، که چى به به رده وامى تو ش بى فره مانى ده که یت ویاخى ده بیت لى، نه مه نه وپه پى بى عه قلى وسه رشو پى به .

وه به "حسن" یان ووت: ده بینین زور ده گیریت؟

نه ویش ووتى: نه ترسم. فریم بداته دوزه خوه باکى نى به .

وه هه روه ها ده یووت: "هه ندی له خه لکى نه و نه ده پشتیان به لیخو ش بوونى خودا به ستووه که کاتى مردن وله دنیا ده رچوون ته نانه ت فریایى ته وپه کردنیش نه که و تن" هه رده بینى ده لایت: نیمه گومانى باش ده به ین به خودا ، به راستى درو یان کرد ، نه که ر گومانى باشیان بر دایه کارى باشیان نه نجام بدایه .

پیاویک له "حسن" ی پرسى: تو پات چونه به پپړیک که له دانیشتنه کانیا ندا زور ده ترسیتن به نه ندازه یه که ده لایت نیستا ده فرم له ترسانه ؟

حسن ووتى: به پای من هاوړیتى کردنى نه م پپړه که لى با شتره له پپړیک که هه رد لیات که نه وه که ترس و بیرت له قیامت که م بیتوه .

وله هه ردو "صحیح" دا ها تووه له فرموده ی "اسامه بن زید" که ده لایت گویم لى بووه که پیغه مبه صلوات الله علیه فرموویه تی: (يُجاء بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار، فتندلق اُقتاب بطنه فيدور في النار كما يدور الحمار برحاه، فيطوف به اهل النار. فيقولون: يا فلان، ما اصابك، ألم تكن تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنكر، فيقول: كنت أمركم بالمعروف ولأتيه، وانهاكم عن المنكر وآتيه)¹ واته: پیاویک ده هیمن له پوژى قیامت دا ده یخنه ناو دوزه خوه، هه رچى پیخوله کانى ناوسکى هه یه هه ره مووى ده که ویتته سه رزه وى، وه به ده وری پیخوله کانى ده سوړیتته وه وه کو سوړانه وه ی گویدر یز به ده وری میخسکه که یدا. خه لکى پیى ده لایت: نه ی فلان که س چیت به سه ردا ها تووه ، نه ی توله دنیا دا فره مان ت پی

¹ - نه م فرموده یه "صحیح" ه، (بخاری: ۳۲۶۷ - ۷۰۹۸) وه (مسلم ۱۸/۱۱۰ - نووی) گپړایانه وه .

نه ده كړدين به چا كه و پټگريټ ده كړدين له خراپه؟ نه وېش ده لټت: من
 فەرمانم پي ده كړدن به چا كه كه چي خوځ نه ده كړد، وې پټگريټ ده كړدن
 له خراپه، كه چي خوځ ده مكر د.

وہ امام احمد ده گټپټه وه له فەر مووده ي "ابي رافع" كه ده لټت پټغه مېر
 به لای گورستانى (بقيع) دا تى پېرې و فەر مووى: (أف لك، فظننت أنه
 يريدني، فقال: لا، ولكن هذا قبر فلان، بعثته ساعياً الى آل فلان، فقل
 نمره فذرع الآن مثلها من النار) ۱ واته: فەر مووى: توف له تو، منيش وام
 زانى كه مه به ستى من، پټغه مېر فەر مووى: نه خير مه به ستم تو نبييه
 مه به ستم نه وگورپه يه، كه گورپى فلان كه سه، جاريك ناردم له لای فلان تيره
 غنيمه تيره كوكباته وه به لام له وي پارچه قوماشيكي له غنيمه كه
 ه لگرت بو خوځ به يي پرس، نچستا نه و قوماشه وه كه خوځ له ناگر
 دروست كراوه.

و له "مسند" ي امام احمد دا هاتو وه له فەر مووده ي "انس بن
 مالك" ﷺ فەر مووى كه پټغه مېر ﷺ فەر موويه تى: (مررت ليلة أسري الي
 على قوم تقرر شفاهم بمقارض من نار، فقلت: من هؤلاء قالوا
 خطباء من أمك من اهل الدنيا، كانوا يأمرؤن الناس بالبر وينسون
 انفسهم). ۲ واته: له شه وي ئيسر ادا كه به رزكرا مه وه بو ئاسمان، پټريكم
 بينى كه ليوه كانيان ده بېردان به مه قهسى ئاگرين، پرسيم نه مانه كيڼ؟
 ووتيان: نه مانه ووتار بيژن له خه لگى دنيا له نه ته وه كېت، كه هه ميشه
 فەرمانيان ده كړد به چا كه و خوځيان له بېر ده كړد.

و هه روه ها له فەر مووده ي "انس بن مالك" ﷺ ده لټت كه پټغه مېر
 فەر موويه تى ﷺ: (لما عرج بي، مررت بقوم لها أظافر من نحاس يخمشون
 بها وجوههم وصدروهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ فقال: هؤلاء الذين

۱ - نه م فەر مووده يه (ضعيف الاسناد) ه، (امام احمد: ۷/۶، ۳۹۲) (الطبراني
 ۳۰۲/۱) (والنسائي ۱۱۵/۲) بروانه (مجمع الزوائد ۵۳/۳).

۲ - نه م فەر مووده يه "صحيح" ه، (امام احمد: ۳/۲۳۱، ۱۲۰، ۲۳۹) گټپټه يه وه.

كانوا يأكلون لحوم الناس ، ويقعون في أعراضهم) ^١. واته: له کاتی بلند
 کردند و هم له شه وی ئیسراو میعراجدا به سەر نه ته وه و پێرێکدا تیپه پیم که
 نینۆکی دریزیان هه بوو له مس دروست کرابوو به و نینۆکانی چنگیان ده دا
 له دم و چاو سنگیان و دایان ده رنی. به جبریل ووت: ئه م پێره کی یه؟
 ئه ویش ووتی: ئه مانه ئه و پێره ن که هه میسه گۆشتی مرقه کانیا ن
 ده خوارد و به خراپه باسی ناموسی خه لکیان ده کرد... مه به ستی له گۆشتی
 خه لکی واته غه یبه ت کردنه.

وه مه روه ها له "انس" وه که پێغه مبه ر ﷺ به زۆری ئه م ووتیه ی
 دروپیات ده کرده وه که ده یفه رموو: (یا مقلب القلوب والابصار، ثبت قلبي
 على دينك ، فقلنا يا رسول الله ، انا بك وبما جئت به ، فهل تخاف
 علينا؟ قال ﷺ: نعم ، ان القلوب بين اصبعين من اصابع الله يقلبها كيف
 شاء) ^٢. واته: ئه ی ئاوه ژوو که ره وه ی دل و چاوه کان، دل و ده رومان جیگر
 که له سه ر ئاینه که ت. ئیمه ش ووتمان ئه ی پێغه مبه ر ئیمه باوه پمان به تو
 میناوه و وه به وه شی که تو هیناوته و ئایا هیشتا لیمان ده ترسیت
 که بگۆرین؟ فه رموی: به ئی... دل ه کان له نیاوان دوو په نجه ن له په نجه کانی
 خوای که و ره، ده یان گۆریت چۆنی بویت.

وه مه روه ها ها توه که پێغه مبه ری خودا ﷺ به جبریلی ووت: (مالي
 لأرى ميكائيل ضاحكا قط؟ قال: ما ضحك منذ ان خلقت النار.) ^٣ واته:
 بۆچی هیچ کاتیک میکائیل نابینم که پی بکه نیت؟ ئه ویش فه رموی:
 له و پۆژه وه ی که دۆزه خ وئاگر دروست کراوه ئه و ئیتر پی نه که نیوه.

وه له صحیح مسلم دا ها توه که پێغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (يؤتى
 بأنعم أهل النار، فيصبغ في النار صبغة. ثم يقال له: يا ابن آدم، هل

١ - ئه م فه رموده یه "صحیح"ه، هه مان سه ر چاوه ی پێشوو.

٢ - ئه م فه رموده یه "صحیح"ه، هه مان سه ر چاوه ی پێشوو، (١١٣/٤، ٣/٢)،
 (١٨٣/٤) وه (حاكم ٥٢٥/١) به صحیحی داناوه له سه ر مه رجی "مسلم".

٣ - ئه م فه رموده یه (ضعیف الاسناد)ه، (امام احمد ٢٢٤/٣) گێڕاوه یه وه (حافظ الهیثمی له
 المجموع: ٣٨٥/١٠) دا هیناوتی.

رأيت خيراً قط؟ هل مر بك نعيم قط؟ فيقول: لا والله يارب، ويؤتي بأشد الناس بؤساً في الدنيا من أهل الجنة، فيصيح في الجنة صبعة، فيقال له: يا ابن آدم، هل رأيت بؤساً قط؟ هل مر بك شدة قط؟ فيقول: لا والله يا رب، ما مر بي بؤس قط، ولا رأيت شدة قط. واته: كه سيك ده هيئن له وانهي كه خوشترين ژيان ژياييت له دونيادا "كه ئيستا له دوزه خيه كانه". هه لي ده كيشن له دوزه پاشان پيئي ده ليئن: نه ي كوي ئادهم ئايا له ژياندا خوشي وشاديت بينيوه؟ نه ويش ده ليئت: نه خير سويند بيت به تو نه م بينيوه. وه كه سيك ده هيئن له وانهي كه له ناخوشترين و دژوارترين جوړي ژياندا ژياييت له دونيادا "كه ئيستا له به هه شته يه كانه" به به هشتدا هه لي ده كيشن، دواتر ليئي ده پرسن و ده ليئن: ئايا له ژياندا ناخوشي وخه مناكيه كت بينيوه؟ نه ويش ده ليئت: نه خير په روه دگار هيچ ناخوشي وخه مناكيه كم نه بيوه.

وله "مسند" دا هاتووه له فهرموده ي "براء بن عازب" رضي الله عنه ده ليئت: له گه ل ته رمي پياويكي نه نساري به يي كه وتين يو گورستان و پيغه مبه ريشمان له گه لدا يو. كاتي ك كه به خاكان سپارد پيغه مبه رضي الله عنه دانيسشت و ئيمه ش به چوارده وريدا دانيسشتين. زور له كه شيكي ناخوشدا بووين، وه پيغه مبه رضي الله عنه چيلكه يه كي "پارچه داركي بچوك" به ده ستي يه وه بوو زه وي يه كه ي پي هه لده كهن، پاشان سه ري به رزكرده وه دوو تاسي جار فهرموي "استعيذوا بالله من عذاب القبر... واته پشت به خوا بيه ستن له سزاي گور"، پاشان فهرموي: ان العبد المؤمن اذا كان في انقطاع من الدنيا واقبال من الآخرة نزل اليه ملائكة من السماء بيض الوجوه، كأنهم وجوههم الشمس، معهم كفن من أكفان أهل الجنة، وحنوط من حنوط الجنة، حتى يجلسوا منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتي يجلس عند رأسه، فيقول: أخرجني أيتها النفس المطمئنة أخرجني الى مغفرة من الله ورضوان، فتخرج تسيل كما تسيل القطرة من في السقاء

1 - نه م فهرموده يه "صحيح"ه، (مسلم ۱۴۶/۱۷ - نروى) وه (احمد ۲۰۳/۳) وه (نسائي ۳۶/۶) گور ايانه نه وه.

فياخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يأخذها فيجعلوها في ذلك الكفن وفي ذلك الحنوط، فإذا أخذها لم الكفن وفي ذلك الحنوط، ويخرج منها كأطيب نفحة مسك وجدت على وجه الأرض، فيصعدون بها، فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ما هذه الروح الطيبة؟ فيقولون: روح فلان ابن فلان. بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه بها في الدنيا، فيستفتحون له، فيفتح له، فيشيعه من كل سماء مقربوها الى السماء التي تليها، حتى ينتهي به السماء السابعة، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبي في عليين، واعيدوه الى الأرض فأني خلقتهم وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى، قال: فتعاد روحه الى الأرض فيأتيه ملكان، فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول ربي عز وجل. فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام. فيقولان له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هو (محمد) رسول الله. فيقولان له: وما علمك؟ فيقول: قرأت كتاب الله عز وجل فأمنت به وصدقت، فينادي مناد من السماء: ان صدق عبي، فأفرشوا له من الجنة، وألبسوه من الجنة، وافتحوا له بابا الى الجنة. قال: فيأتيه من روحها وطيبها، ويفسح له في قبره مد بصره. قال: ويأتيه رجل الحسن الوجه، حسن الثياب، طيب الريح. فيقول: ابشر بالذي يسرك هذا يومك الذي كنت توعده من انت فوجهك الوجه الذي يجيء بالخير. فيقول: انا عمك الصالح، فيقول: رب اقم الساعة... رب اقم الساعة، حتى أرجع الى أهلي ومالي، قال وان العبد الكافر، اذا كان في انقطاع من الدنيا واقبال من الآخرة نزل إليه ملائكة من السماء، سود الوجوه، معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه، فيقول: أيتها النفس الخبيثة: أخرجي الى سخط من الله وغضب، قال: فتفرق في جسده فينزعها كما ينزع السفود من الصوف المبتل، فيأخذها فإذا أخذها لم يدعوها في طرفة عين، حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كأنتن ريح جيفة وجدت على وجه الأرض، فيصعدون بها، فلا يمرون بها على ملاء من الملائكة الا قالوا: ما هذه الروح الخبيثة؟ فيقولون: روح فلان بن فلان، بأقبح أسمائه التي يسمى بها في الدنيا،

فِيستفتح فلا يفتح له ثم قرأ رسول الله ﷺ: "لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط....:أعراف:٤٠" فيقول الله عزوجل: أكتبوا كتابه في سجين، في الارض السفلى، فتطرح روحه طرْحاً ثم قرأ "وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ...الحج: ٣١) . فتعاد روحه في جسده ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: هاه...هاه، لا أدري. فيقولان له ما دينك؟ فيقول: ها...ها لا أدري. فيقولان له ماهذا الرجل الذي بعث منكم، فيقول: ها...ها لا أدري.. فينادي مناد من السماء: أن كذب عبدي، فأفرشوا له من النار وافتحوا له باباً الى النار. فيأتيه من حرها وسمومها، ويفيق عليه قبره، حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب، منتن الريح، فيقول: أبشر بالذي يسوءك ، هذا يومك الذي كنت توعد، فيقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يجيء بالشر ، فيقول: انا عمك الخبيث، فيقول: رب لاتقم الساعة) ١.

واته: پاش نه وهی فەرمووی پەنا بگرن بەخوا لەسزای گۆڕ ، فەرمووی: کاتێک مۆفای باوەردار کۆتایی بەژيانى دونیایى دیت و بەره و ژيانى قیامەت نزیک دەبێتەوه، پێڕێک لەفریشتەى ئاسمان دادەبەزن بۆ لای کە پوختسارى لەشیۆهى خۆردایه لەپرسنگداریدا. کفنى بەهەشت و بۆنى بەهەشتیان پى یه، لەته نیشتەوه دادەنیشن تا چاوپڕکات. پاشان فریشتەى گیان کێشان دیت و لەژوور سەریه وه دادەنیشیت، پێى دەلێت: ئه ی دەر وونى پاك و ئارام و دلنیا ، دەرچۆ بۆ دیدارى بەخشندهی و لیبۆزدهی پەزنامه ندى خۆای گەوره ، پاشان گیانه که ی دەر دەرچیت لەشیۆه ی دلۆپێک ئاو لەدهمى گۆزەوه ، پاشان وه ی دەرگرن، لیڕه دا پاسته و خۆ لەدهستی وەر دەرگرن لەچاوپروکانیکا. وه دایده پۆشن به و کفنه بهههشتیه. وه بۆن خۆشى ده که ن

١ - ئەم فەرموودهیه "صحیح"ه، (امام احمد: ٤/ ٢٨٧-٢٩٥) وه ابو داود و کسانى تریش گێڕایانه وه له "صحیحین" دا هیه که به "المشهور" به ناوبانگه. بر وانه دهرهێنانى ئەم فەرموودهیه له کتابى "اهوال القبور/ برقم: ٤" نوسى (ابن رجب الحنبلى).

به بۆنى به ههشت ، كه دهري دههين بۆن خوڤ بووه به خوڤترين بۆنى
 ميسك له سه رزهويدا، پاشان به ره و ئاسمان بلندي دهكه نه وه، وه به لاي
 هه ر پيڤيكي فريشته دا تي ده پهن پرسيار دهكه ن: ئه م پوچه پاك ويۆن
 خوڤه كي يه ؟ پتيان ده لتي ن: ئه مه پوحي فلانه كه سي كوڤي فلانه كه سه .
 به خوڤترين ناو ناوي ده به ن كه له دونيادا ناو براوه . پاشان فريشته كان
 داواي كردنه وه ي ده رگاي ئاسمان دهكه ن بۆي ، ئه وانيش ده رگا كه
 دهكه نه وه وله هه ر ئاسمانتيكه وه له لايه ن فريشته زۆر به ريزه كانه وه
 كه له خوداوه نزيكن به مه راسيميكي شكۆدار به پتي ده خه ن، تاده گاته
 ئاسماني حو ته م. خوداي گه وره ده فره مي ت: "كتابي به نده كه م له تو ماري
 (علين) تو مار بكه (كه تاييه ته به به هه شتیه كان) پاشان ده فره مي ت
 بيگه پي ننه وه بۆ زه وي ، چونكه من له زه وي دروستم كردووه ، وه هه ر بۆ
 ئه ويش ده يان گه پي ننه وه وه وه ره له ئه ويشدا جاريكي تر زينديو يان
 دهكه ي نه وه ". پاشان پوحي ده گيڤنه وه بۆ سه رزه وي بۆ ناوچه سته ي ،
 پاشان دوو فريشته دي نه ديارى ولي ي ده پرسن كي خوداته ؟ ئه ويش ده لتي ت:
 الله خوداي گه وره مه . وه لي ي ده پرسنه وه : ئاييني تو چي يه ؟ ئه ويش
 ده لتي ت: ئاييني من ئيسلامه . ديسانه وه لي ي ده پرسنه وه : ئه و پياوه كي يه
 كه له نيو ئيوه ي مرو فدا په وانه كراوه : ئه ويش ده لتي ت: ئه وه "محمد"ه ،
 كه پيغه مبه رو نيز دراوي خوداي گه وره يه . وه لي ي ده پرسن چۆن زانيست ؟
 ئه ويش ده لتي ت: كيتابي خودام خو ينده وه ويا وه پم پي ي هينا و به راستم
 زانيوه . ده نكيك له ئاسمانه وه دي ت و ده لتي ت: به نده كه م راستي كردووه
 له راخه ري به هه شتي بۆ را بخه ن، وپو شاكي به هه شتي له به ر بكه ن ،
 وه ده رگا يه كي بۆ والا بكه ن بۆ به هه شت ، له ويوه بۆن و به رامى خوڤى
 بو دي ت، گۆڤه كه ي بۆ فراوان ده كر ي ت به نه ن دازه ي چاو پركا ت. پيغه مبه ر
 فره مو وي: پيا ويكي پو خوڤ و جل و به رگ جوان دي ت بۆ لاي پي ي ده لتي ت:
 مژده بي ت به وه ي كه ئاسانكا ري بۆ كر دي ت، ئه مه ئه و پوژده يه كه په يمانت پي
 درا. پي ي ده لتي ت: تو كي ي ت؟ كه پو خسا رت له مژده به خش ده چي ت ؟ ئه ويش
 پي ي ده لتي ت: كرده و چا كه كا نتم. لي ره دا مردو وه كه ده لتي ت: خودايه قيا مه ت
 هه ستينه ... بابگه ريمه وه بۆ ناو كه س وكا رو ما لم به لام مرو فى بي

باوهر کاتى کۆتايى به ژيانى دىت وله قيامت نزيك ده بىته وه ، پيړىک
 له فريشتهى ئاسمان دابه به زن بۆلای پوخساريان رهش وناشرينه ،
 توره که يه کى له موو دروست کراويان پى يه ، له تهنيشتى داده نيشن تا
 چاو پرکات ، پاشان فريشتهى گيان کيشان دىت له ژور سهر يه وه
 داده نيشيت وپيى ده لىت: ئه ي ده روونى پيس وهره دهر وه بۆ
 سزاو خشم و توپه يى خوا... پيغه مبه ر ده فهر مويت: "ده ست ده باته پوحى
 له ره گ وريشه به توندى ده رى ده هيتيت هه روه کو ده ره ينانى ته له زى يه ک
 له ناو په مووى ته ردا" هه ر که ده ريان هيتا له چاو پروکانيکا دايد ه پۆشن
 به وتوره که يه ، وه کاتىک ده رى ده هيتن به ناخوشترين و بۆگه نترين بۆن
 که ه بىت له سه رزه ويدا بۆنى لى ده دن ، پاشان به روه ئاسمانه کان
 به کيشى ده کهن ، وه به لای هه رپيړىکى فريشته دا تى په پن ، يه کسه ر
 ده پرسن: ئه م بۆنه ناخوش و بۆگه نه کى يه ؟ ئه وانيش ده لىن: فلانه که سى
 کوپى فلان که سه . به ناشياو ترين ناوى ده بن که بانگيان پى کردوه
 له دونيادا . داوا ده کهن که ده رگاي ئاسمانه کاني بۆ بکه نه وه . پاشان
 پيغه مبه ر ئه م ئايه ته ي خوينده وه: (لَا تُفْتَحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ... الأعراف: ٤٠) واته: ده رگا کاني
 ئاسمانيان لى ناکريته وه و به هشت نابين تا هوشتر نه چيته کونه ده رزى
 يه وه . پاشان خواى گه وره ده فهر مويت: ناوى له کيتابى "سجين" دا
 تو مار بکه ن "که تو مارى دۆزه خى يه کانه" ، له زه وى ژيړه وه دا ، پاشان
 پوحى فرېده ده نه "هه لى ده دن" خواره وه ، پاشان پيغه مبه ر ئه م ئايه ته ي
 خوينده وه: (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي
 بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ... الحج: ٣١) واته: هه رکه سيک هاو هل بۆ خودا
 بپيار بدات ، وه ک ئه وه وايه له ئاسمان به ربىته وه و بالنده په لامارى بدات
 و "پارچه پارچه ي کات" يا خود ره شه بايه کى به هيتن بيفريتييت وبيبات
 بۆ شويتنيکى دور و قول..... پاشان پوحى ده گيړنه وه بۆ ناوچه سته که ي.
 دوو فريشته دينه لای وليى ده پرسن: کى خوداته ؟ ئه ويش
 ده لىت: ها...ها...نازانم . وه لىى ده پرسن: ئاينى تو چى يه ؟ ده لىت:
 ها...ها...نازانم . وه ده پرسنه وه: ئه و پياوه کى يه که له نيو نيوه نيږدرا؟

دەلّیت: ھاھ...ھاھ، نازانم. دەنگێک لە ئاسمانەو دەیت دەلّیت: بەندە کەم درۆی کرد لە پایەخی دۆزەخی بۆ پاخەن و دەرگایەکی دۆزەخی لى والا کەن. بۆن و بەرامێکی ناخۆش و گەرمایەکی بەتینی لىو دەیت، وەگۆرە کەى لە بەرتەسک دەکەنەو، تاوێکەو ھەموو ئیسکەکانى تێکەل بەیەک دەبن ، پاشان پیاویکی پوختار ناشرین و جل و بەرگ شیواو و پێس و بۆن ناخۆش دەلّیت: مژدەبێت ئەم ناخۆشى یەت، ئەمە ئەو پۆزە یە کە پەیمانەت پى درابوو. ووتى: تۆ کىیت؟ کە پوختارەت لە مژدە بەخش نايت، ئەویش دەلّیت: من کردەو و خراپە کانتەم. دەلّیت: خودایە قیامتە دواخە..

وہ لەوتیەکی تردا کە ئیمامی احمد دەگێتتەو: (ثم يقض له اعمى واصم وابکم، في يده مرزبة ، لو ضرب بها جبلا كان ترابا، ثم يعيده الله عزوجل كما كان، فيضر به ضربة اخرى، فيصيح صيحة يسمعها كل شيء الا الثقلين. وقال البراء رضي الله عنه : ثم تفتح له باب الى النار ويمهد له من فراش النار) ^١. واتە: کەسێکی بۆ دەنێرن کە کوێر و کەر و لالە ، چە کوشیکی گەورەى ئاسنی بە دەستەو دەیه ، ئەگەر بیدات لە چایایەک دەیکات بەخۆل ، پاشان خودا وەک جارانی لى دەکاتەو، وە جارێکی تر لى دەداتەو. ھاوارو فیزا حێک دەکات ھەموو شتێک گوێی لى دەبێت تەنھا مژدە و جەنەبێت.

لە ("مسند") ھوہ ھاتووہ لە "براء" ھوہ کە دەفەرمیت: (بينما نحن مع رسول الله ﷺ، اذا بصر بجماعة فقال: علامة اجتمع هؤلاء؟ قيل على قبر يحفرونه، ففزع رسول الله ﷺ ، فبدر بين يدي اصحابه مسرعا، حتى انتهى الى القبر فجنبا على ركبتيه، فاستقبلته بين يديه لأنظر ما يصنع فبكى حتى بل الثرى من دموعه. ثم اقبل علينا فقال: اي اخواني لمثل هذا اليوم فاعدوا.) ^٢ واتە: ئێمە لە گەل پێتەمبەر بووین ،

١ - ئەم بەشەیان (ضعيف الاسناد) ، (امام احمد ٤/٢٩٦) پڕوانە "احوال القبور: ص ٢٧ وفتح الباری ٣-٢٠٧٧."

٢ - ئەم فەرموودە بە (ضعيف الاسناد) ، (احمد ٤/٢٩٤) و (ابن ماجه ٤١٩٥) پڕوانە "احوال القبور- ٢٦٣".

کۆمه‌لئیکى بىنى پىرسى که نه مانه چى ده‌که‌ن؟ پى و ترا: نه وانه گۆرپک هه‌له‌که‌نن ، پىغه‌مبه‌ر سامناکى داىگرت ، به‌خىراى پۆىشت بۆ لایان تا گه‌ىشته گۆرپه‌که ، له‌سه‌ر چۆکه‌کانى دانىشت و منىش پووبه‌پووى وه‌ستام تا بزانه چى ده‌کات، پىغه‌مبه‌رى خودا ده‌ستى به‌گرىان کرد، تا خاکی به‌رده‌مى ته‌ر کرد به‌فرمىسه‌که‌کانى. پاشان پووى وه‌رگىرا بۆلامان و پى فه‌رموین: براکانه بۆ پۆرۆشوپنیکى ناوها خۆتان ناماده‌که‌ن.

وه‌له "مسند" دا هاتوه له‌فه‌رموده‌ى (برىد) ﷺ ده‌لئیت: (خرج إلینا رسول الله ﷺ یوماً، فنادی ثلاث مرات: "یا ایها الناس ، اتدرون ما مثلی ومثلکم؟ قالوا: الله ورسول أعلم. فقال ﷺ: إنما مثلی ومثلکم مثل قوم خافوا عدواً یأتیهم ، فبعضوا رجلاً یترأی لهم، فأبصر العدو، فأقبل لینذرهم، وخشى أن یدرکه العدو قبل أن ینذر قومہ، فأهوی بثوبه: ایها الناس اوتیتم ، ایها الناس اوتیتم... ثلاث مرات").^۱ واته: پۆرپک پىغه‌مبه‌ر هات بۆ لامان و سى جار هاوارى کرد: نه‌ى خه‌لکینه نایا ده‌زانن نمونه‌ى من و ئیوه وه‌کو کى وایه؟ ووتیان: خودا و پىغه‌مبه‌ر ده‌زانن ، پىغه‌مبه‌ر فه‌رمووى: نمونه‌ى من و ئیوه وه‌کو قه‌ومیک وایه که مه‌ترسى نه‌وه‌یان هه‌بوو که دوژمه‌که‌یان بدا به‌سه‌ریاندا، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته پیاویکیان نارد که چاودێرى دوژمه‌کانیان بکات، کاتیک پیاوه‌که بىنى و دوژمه‌کانه‌یان به‌ره‌و پوویان دئیت، ئه‌مىش وىستى قه‌ومه‌که‌ى ئاگه‌دارىکاته‌وه، به‌لام ترسا دوژمه‌کانى پى بزانن و پى لى بگرن پىش نه‌وه‌ى هه‌واله‌که به‌قه‌ومه‌که‌ى بگه‌یه‌نیت. له‌ناچاریدا جل و به‌رگه‌که‌ى داکه‌ندو به‌ده‌ستى یه‌وه‌ پرای ده‌وه‌شاند و هاوارى ده‌کرد نه‌ى خه‌لکینه هاتن بۆگیاقتان... سى جار ئه‌مه‌ى دووباره‌ کردوه.

وه‌له صحیحى موسلىدا هاتوه له‌فه‌رموده‌ى (جابر) ﷺ که پىغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمئیت: (قل مسکر حرام، وإن علی الله عزوجل عهداً لمن شرب المسکر ان یسقیه من طینة الخبال ، قیل ما طینة الخبال؟ قال ﷺ:

^۱ - نه‌م فه‌رموده‌یه "حسن" ه، (احمد ۵/۲۴۸) (المجموع ۲/۱۸۸).

عرق اهل النار ، او عصارة اهل النار) ^۱ واته: هه موو سه رخوشك ريك
 حه رامه.، خواي گه وره به ليئي داوه هه ركه سيك مادده ي سه رخوشك ر
 بخواته وه ، نه وا "طينة الخبال" ي ده رخوارد بدات. پرسيان: "طينة
 الخبال" چي يه؟ پيغه مبه ريش فـه رموي: "طينة
 الخبال" مه ي عاره قى خه لكي دوزه خه ، يان پاشه پوي خه لكي دوزه خ
 وناگره.

وه هه روه ها له "مسند" دا هاتوه له فـه رموده ي "ابي ذر" رضي الله عنه كه
 پيغه مبه ر فـه رموي ته عليه السلام: (اني اري مالا ترون ، واسمع مالا تسمعون،
 اظلت السماء وحق لها ان تظن، ما فيها موضوع اربع اصبع الا وعليه ملك
 ساجد، لو تعلمون ما اعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا وما تلذذتم
 بالنساء على الفراش ، ولخرحبتن الى الصعدات تجارون الى الله عزوجل.
 قال ابو ذر: والله لوددت اني شجرة تعضد.) ^۲ واته: نه وه ي من ده بيبينم و
 ده بيبستم ، ئيوه نايبين ونابيستن، ئاسمان ناحق ني يه ، چونكه شويني
 له پيكي ده ست ني يه فريشته يه كي تيدانه بيت كرنوش ده بات ، والله ي
 نه وه ي من ده يزانم ئيوه بيزانن نه وا كه م پي ده كهنن و زور ده گريان
 و چيرتتان له هاوسه ره كانتان وه رنه ده گرت له سه ر جيگا. يه كسه ر پاده په پين
 وپوه وه ده شته كان ده پويشتن له خودا ده پارانه وه. ئه بو ذر ووتى: خو زگم
 ده خواست كه من داريك بوومايه گازو قه پم لي بگيرايه.

وه له "مسند" دا هاتوه له فـه رموده ي "حذيفة" رضي الله عنه ووتى: ئيمه
 له گه ل پيغه مبه ري خودا دا بووين له به خاك سپاردني ته رميكد. كاتى
 گه يشينه گوره كه ، پيغه مبه ر هاته خواره وه له قاچي ته رمه كه
 ودرېووه وه فـه رموي: (يضبط المؤمن فيه ضغطة تزول منها حمائله

^۱ - نه م فـه رموده يه "صحيح" ه، (مسلم ۱۷۶/۱۳ - نووي) گيژاوي ته ي يه وه.

^۲ - نه م فـه رموده يه "حسن" ه، (ترمذي ۲۳۱۲) وه (ابن ماجه ۴۱۹۰) و (امام احمد ۵/۱۷۳)
 وه (حاكم ۵۱۰/۲ - ۱۰۶۰ - ۱۷۷۲).

ویملاً علی الکافر ناراً).^۱ واته: باوه‌پدار له‌م گۆږده‌دا فشاریکی توندی
توش ده‌بیئت که‌سه‌رجه‌م پهل وپۆ وسنگی وردو خاش ده‌بیئت، بۆ بی
باوه‌پیش پری ده‌بیئت له‌ناگر.

هه‌روه‌ها له (مسند) دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "جابر" رضی الله عنه ده‌لیت:
له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا دا بووین پۆیشتین بۆ به‌خاک سپاردنی (سعد بن
معاذ رضی الله عنه) کاتی که‌ پیغه‌مبه‌ر نوێژی له‌سه‌ر کردو به‌ده‌ستی خۆی له‌گۆڤی
ناو پیغه‌مبه‌ر "سبحان الله" ی کرد، ئیمه‌یش "سبحان الله" ی زۆرمان کرد.
دواتر پیغه‌مبه‌ر "الله اکبر" ی کرد. پرسیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا
بۆچی "سبحان الله و الله اکبر" ت کرد؟ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: (لقد
تضایق علی هذا العبد الصالح قبره حتی فرج الله عنه).^۲ واته: گۆږه‌که
زۆر به‌رتسه‌ک بووه له‌سه‌ر ئه‌م پیاو چاکه، تاخوای گه‌وره‌ فریای که‌وت
ده‌ربازی کرد، وه‌ له (صحیح) ی (بخاری) دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "ابی
سعید" رضی الله عنه که‌ پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رموویه‌تی: (اذا وضعت الجنازة،
واحتملها الرجال علی اعناقهم، فإن كانت صالحة قالت: قدموني
قدموني، وإن كانت غیر صالحة قالت: یا ویلها، این تذهبون بها؟ یسمع
صوتها کل شیء الا الانسان، ولو سمعها الانسان لصعق).^۳ واته: کاتی که
ته‌رمی مردوو یه‌ک داده‌نریت و ده‌خړیته سه‌رشان و ده‌بریت بۆ گۆڤستان.
جا نه‌گه‌ر نه‌وته‌رمه‌ خاوه‌نه‌که‌ی پیاوچاک و صالح بیئت ده‌لیت:
پیشمه‌ن... پیشمه‌ن، واته زووبم گه‌یه‌نن، به‌لام نه‌گه‌ر خراپ بیئت
ده‌لیت: ئه‌ی قورم به‌سه‌ر بۆ کویم ده‌به‌ن. به‌ده‌نگیکی به‌رز ئه‌م فیزاح
وهاواره ده‌کات، که‌هه‌موو شت گوئی لێ یه‌تی ته‌نها مرۆڤ نه‌بیئت، که‌نه‌گه‌ر
گوئی لیبیئت نه‌وا له‌هۆشی خۆی ده‌چیت.

^۱ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه (ضعیف الاسناد) ه، (امام احمد ۴/۵۰۷) (المجمع ۴۶/۳، ۲۶۴/۱۰) وه‌ (بن رجب - هوال القبور ۱۰۸) گێڕایانه‌مه‌وه.

^۲ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه (ضعیف الاسناد) ه، (احمد ۳/۳۶۰، ۳۷۷) وه‌ (المجمع ۴۶/۳) وه‌ پروانه (اهوال القبور ۸۷-۹۱).

^۳ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه "صحیح" ه، (بخاری: ۱۳۱۶-۱۳۸۰) گێڕاویه‌ته‌ وه‌.

وه له "مسند" دا هاتوو له فرموده‌ی "ابی امامه" علیه السلام که پیغمبر فرموده‌تی: (تدنوا الشمس يوم القيامة على قدر ميل، ويزدا حرها كذا وكذا، تغلي منها الرؤوس كما تغلي القدور، يعرقون فيها على قدر خطا ياهم، منهم من يبلغ الى كعبه، ومنهم يبلغ الى ساقه، ومنهم من يبلغ الى وسطه، ومنهم يلجم العرق.)^۱ واته: له پوژی قیامتدا خوږ به میل له مړوځه کانه وه دووره وپله‌ی گرمی خوږ چه نندین وچه نندین جار زیاده کات. هه مو سهره کان تییدا وه که مه نجل ده کولیت وه عاره قیچی زوړ ده کن هر که سهو به پی تاوانه کانی. هه یانه عاره ق ده گاته قوله قاپی، هه یانه عاره ق ده گاته قاچه کانی، هه یانه عاره ق ده گاته که ماره‌ی، وه هه یانه عاره ق داده پوشتیت.

وه هه روه‌ها له "مسند" دا هاتوو له فرموده‌ی "ابن عباس" رضی الله عنه که پیغمبر فرموده‌تی: (کیف انعم وصاحب القرن قد التقم القرن: وحني جبهته يستمع متى يؤمر فينفخ، فقال أصحابه: كيف نقول؟ قال صلی الله علیه و آله: قولوا: حسبنا الله ونعم الوكيل، على الله توكلنا.)^۲ واته: من چوڼ هه ست به خوږشی بکام، که خاوه ن قوچه که واته فريشته "ئیسرافیل" قوچه که‌ی هه لگرتوو، گویي پاگرتوو تاکه‌ی فرماني پی بکړیت نوو به قوچه که دا (بووق) که دا بکات. ووتیان: نه که رکه وتینه نه وکاته وه چی بلین؟ پیغمبریش فرموی بلین: "نه‌ها خودامان به سهو نه و باشتین که سه بومان وپشت به خودا بیه‌ستن".

وه له "مسند" دا هاتوو له فرموده‌ی "ابن عمر" رضی الله عنه یرفعه: (من تعظم في نفسه، او اختال في مشيته، لقى الله تبارك وتعالى وهو عليه غضبان.)^۳ واته: هر که سيک له ناخه وه خو‌ی به فیززل وگوره زانی، یان

^۱ - نهم فرموده‌یه "حسن" ه، (احمد ۵/۲۵۴) وه (حاکم ۴/۵۷۱) گپرایانه ته وه.

^۲ - نهم فرموده‌یه (ضعيف الاسناد وهو حسن لغيره ه)، (احمد ۱/۳۲۶، ۷/۳، ۴/۳۷۴) وه (ترمذي: ۲۴۳۱، ۳۲۴۳) پروانه (السلسلة الصحيحة: ۱۰۷۱).

^۳ - نهم فرموده‌یه "صحيح" ه، (احمد ۲/۱۱۸) پروانه (الصحيحه - ژماره‌ی ۵۴۳).

له پری وپوښتندا به فیزولوت به رزی یه وه ده پوښت ، کاتیک به دیداری
خودا ده گات خوی گه وره لئی تورپه یه .

وله (صحيحین) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی الله عنه
فرموویه تی: (ان المصورین یعذبون یوم القيامة ، ویقال لهم: أحيوا ما
خلقتم.)^۱ واته: په یکه ر تاشه کان سزاده درین له قیامه تدا وپیښان
ده وتریت: نه و په یکه ری دروستتان کردووه زیندووی بکه نه وه وپوښت بڅنه
به ریان .

وه هه روه ها تیدا هاتووه له "ابن عمر" وه که پیغه مبه رضی الله عنه
فرموویه تی: (ان احدکم اذا مات عرض علیه مقعده بالفداة والعشي، ان
کان من اهل الجنة فمن اهل الجنة، وان کان من اهل النار فمن اهل النار.
فیقال: هذا مقعدک حتی یبعثک الله عزوجل یوم القيامة.)^۲ واته: هه
که سیک که له نیوه ده مریتته موئیوارو به یانی یه ک شوین وجیگای خوت
پی نشان ده دن ، نه گه به هه شتی بیت یان دوزه خی . وه پیی ده لئین:
نه مه شوین وجیگه ته تا پوښی قیامه ت وزیندووه ده کریتته وه .

وه هه روه ها له (صحيحین) دا هاتووه له "ابن عمر" وه که
پیغه مبه رضی الله عنه فرموویه تی: (اذا صار اهل الجنة في الجنة، وأهل النار في
النار. جیء بالموت حتی یوقف بین الجنة والنار ثم یذبح، ثم ینادی
مناد: یا اهل الجنة خلود فلا موت. ویا اهل النار خلود فلا موت. فیزداد
اهل الجنة فرحاً الی فردهم ویزداد اهل النار حزناً الی حزنهم.)^۳ واته:
کاتیک به هه شتی به کان به ره به هه شت یه کلا کرانه وه دوزه خیه کانیش به ره
دوزه یه کلا کرانه وه . "مردن و مرگ" ده هینریت له نیوان به هه شت
ودوزه خدا سه رده بریت ، پاشان که سیک چار ده دات وده لئیت: نه ی
به هه شتی به کان نیتر مردن نی یه و زیندوون به هه میشه یی، نیتر
به هه شتی به کانیش له سه روو دل خوشیه که یانه وه هینده ی تر دل خوش تر

۱ - نه م فرموده یه "صحیح" ه، (بخاری ۶۱۰۹) و (مسلم ۹۰/۱۴ نووی).

۲ - نه م فرموده یه "صحیح" ه، (بخاری ۱۳۷۹) و (مسلم ۱۳۷/۱۷ نووی).

۳ - نه م فرموده یه "صحیح" ه، (بخاری ۶۵۴۸) وه (مسلم ۱۷۹/۱۷ نووی).

دهبن، وه دۆزه خييه كان له سه روو ناخوشييه كانيانه وه هينده ي تر ناخوش
وخه فته تبار ترده بن.

هروه ها له "مسند" دا هاتوه له فه رموده ي "ابن عمر" كه پيغمبر
فه رمويه تي: (من اشترى ثوباً بعشرة دراهم فيها درهم حرام لم يقبل
الله له صلاة مادام عليه، ثم ادخل اصبعيه في اذنيه ثم قال: صمّا إن
لم أكن سمعت النبي ﷺ يقول). 'واته: هه ركه سيك جل ويه ريكك به ده
درهم بركيت به لام يه ك درهمي هه رام بيت، نهوا خوي گه وه نويزي
قبول ناكات تا له به ري دا بيت وه پاشان هه ردو ده ستي خزانه
گوچكه كاني يه وه ووتي: ناي خوزگايه گويم لي نه بوويه.

هروه ها له "مسند" دا هاتوه له فه رموده ي "عبدالله بن عمر" ﷺ كه
پيغمبر ﷺ فه رمويه تي: (من ترك الصلاة سكرأ مرة واحدة فكأنما
كانت له الدنيا وما عليها فسلبها، ومن ترك الصلوات سكرأ اربع مرات
كان حقاً على الله ان يسقيه من طينه الخبال. قيل "وما طينة
الخبال" يا رسول الله، قال رسول الله ﷺ: "عصارة اهل جهنم"). 'واته:
هه ركه سيك يه ك جار واز له نويز كردن به نييت به هوي سه رخوشي يه وه ،
نه وه وه كه نه وه وايه كه هه موو دونيا مولكي نهو بووييت دوي
به تالانيدات. وه هه ركه سيك چوا جار واز له نويز كردن به نييت به هوي
سه رخوشي يه وه، نهوا ماني خودايه كه "طينة الخبال" ده رخوارد بدات.
پرسیان: "طينة الخبال" چی يه؟ پيغمبر غه رموي: پاشه پوي نه هلي
دۆزه خه.

هروه ها له هه مان سه رچاوه ي پيشوو وه هه ر له "عبدالله بن عمر" ﷺ
مرفوعاً: (من شرب الخمر مرة لم تقبل له صلاة اربعين صباحاً، فإن
تاب، تاب الله عليه، فإن عاد لم يقبل الله عليه فلا أدري في الثالثة او
الرابعة قال: فإن عاد كان حقاً على الله ان يسقيه من رذغة الخبال يوم

¹ - نعم فه رموده يه (ضعيف الاسناد)، (احمد ۹۸/۲) بروانه (المجم: ۲۹۲/۱۰).

² - نعم فه رموده يه "حسن لغيره ه"، (احمد ۱۷۸/۲) وه (حاكم ۱۴۶/۴) (البيهقي ۳۹۸/۱، ۲۸۷/۸) (صحيحه حاكم).

القيامة).^١ واته: نه گهر مهرکه سيک يه ک جار مهی بخواته وه ، نه و تا ماوهی چل به یانی "پوژ" نویژی لی قبول ناکریت، وه نه گهر تهویهی کردو که پایه وه ، نه و خودا لیی خوش ده بیت. به لام نه گهر جاریکی تر مهی خوارد وه، نه و دیسانه وه چل به یانی نویژی دروست و قبول نابیت، جائه گهر تهویهی کردو که پایه وه نه و خودا لیی خوش ده بیت.

به لام نازانم له سیی یه میاندا یان چواره میاندا فهرمووی: نه گهر جاریکی تر که پایه وه سهر مهی خواردنه وه، نه و مافی خودا خویتی له پاشه پوئی نه هلی دۆزه خی دهرخوارد بدات له پوژی قیامه تدا.

وه مهره ها له "مسند" دا هاتوه له فهرمووده ی "ابی موسی" عليه السلام که پیغه مبه عليه السلام فهرموویته ی: (من مات مدنا للخمر سقاها الله من نهر الغوطة. قيل ما نهر غوطة؟ قال عليه السلام: نهر يجري من فروج المومسات يؤذي اهل النار ريح فروعهن).^٢ واته: مهرکه سيک ئالوده بوبیت به مهیه وه وبمریت، نه و خرای گهره له پوویاری "غوطة" ی دهرخوارد ده دات. ووتیان: پوویاری "غوطة" چی یه؟ پیغه مبه عليه السلام فهرمووی: پوویاری که له دامینی ئافره ته داوین پیسه کانی دۆزه خی یه کان دهرده چیت بۆن و بهرامه ناخۆشه که ی دۆزه خی یه کان سزاوازار ده دات.

وه مهره ها له مه مان سه رچاوه دا له فهرمووده ی "ابی موسی" عليه السلام که پیغه مبه عليه السلام ده فهرمیت: (يعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات ، فاما عرضتان فجدال ومعاذير، واما الثالثة فعند ذلك تطير الصحف في الايدي، فآخذ بيمينيه او آخذ بشماله).^٣ واته: له پوژی قیامه تدا خه لکی سی جار توشی "عرض" کردن ده بیت که یان یه کم ودوه میانه که: که مشت و مپو گفتوگوو بیانو هیئانه وهیه ، وهیا سیی یه میانه که تییدا نامه ی

^١ - نه م فهرمووده یه "حسن" ه، (احمد ٢٥/٢ ، ١٧١/٥ ، ٤٦٠/٦) و (حاکم ٣٠/١ - صحيحه) و (ترمذی ١٨٦٢ - و حسنه) و (الهیتمی - المجمع ٦٩/٥) گێراویانه ته وه.

^٢ - نه م فهرمووده یه "حسن" ه، (احمد ٣٩٩/٤) وه (حاکم ١٤٦/٤) وه (ابن حبان فی صحيحه ١٣٨٠ - موارد) و (الهیتمی - المجمع ٧٤/٥) گێراویانه ته وه.

^٣ - نه م فهرمووده یه (ضعیف الاسناد) ه، (احمد ٤١٤/٤) وه (ابن ماجه ٤٢٧٧) و (ضعفه الالبانی).

کرده و ده‌کان ده‌دریت به‌ده‌سته‌کان ، یان ده‌دریت به‌ده‌ستی راست یان ده‌دریت به‌ده‌ستی چه‌پ.

و ده‌روه‌ها له (مسند) دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "ابن مسعود" رضی الله عنه که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (ایاکم و محقرات الذنوب، فإنهن یجتمعن علی الرجل حتی یهلکنه ، وضرب لهن رسول الله صلی الله علیه و آله ، مثلاً کمثل قوم نزلوا أرض فلاة ، فحضر صنیع القوم، فجعل الرجل ینطلق فیجی بالعود، والرجل یجی بالعود حتی جمعوا سواداً وأجیوا ناراً فأئضجوا ما قذفوا فیها.)^۱ واته: وریای تاوانه بجوکه‌کان بن ، چونکه که‌له‌که ده‌بن له‌سه‌رتان تا به‌هیلاکتاندا ده‌بن. پیغه‌مبه‌ر نمونه‌یه‌کی هینایه‌وه فه‌رمووی: وهک نمونه‌ی پیریک له‌زه‌وی وشک وچۆلدا لایانداوه گه‌وره‌که‌یان پی‌اوان ته‌رخان ده‌کات بۆ هینانی پارچه‌دار، تا داریکی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه و ناگری تی به‌رده‌ده‌ن.، وه‌ئه‌وه‌ی خستیانه‌سه‌ر ناگره‌که کولاندیان. "واته هه‌رچه‌نده پارچه‌داره‌کان بچوک بوون به‌لام که زۆربوون ناگری گه‌وره به‌ریا ده‌که‌ن".

وه له (صحیح) دا هاتوو له‌فه‌رمووده‌ی "ابی هریره" رضی الله عنه که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (یضرب الجسر علی جهنم ، فاکون اول من یجوز، ودعوی الرسول یومئذ: اللهم سلم سلم، وعلی حافیه کلا بیب مثل شوك السعدان تخطف الناس بأعمالهم فمنهم الموثق بعمله، ومنهم المخردل ثم ینجو، حتی اذا فرغ الله من القضاء بین العباد، واراد ان یمخرج من النار من اراد وان یرحم ممن کان یشهد ان لا اله الا الله، امر الملائکة ان یمخرجهم ، فیعرفونهم بعلامة اثار السجود، وحرم الله علی النار ان تأکل من ابن ادم اثر السجود، فیمخرجونهم قد امتحشوا فیصب علیهم من ماء یقال له ماء الحیاة، فینبتون نبات الحبة فی حمیل السیل.)^۲ واته: پردیک له‌سه‌ر دۆزه‌خ دروست ده‌کریت "که به‌پردی سراط

^۱ - نهم فه‌رمووده‌یه "صحیح"ه، (احمد ۴۰۲/۱ ، ۳۳/۵) و (طبرانی ۲۶۱/۱۰) بروانه (الصحیح: ۳۸۹).

^۲ - نهم فه‌رمووده‌یه "صحیح"ه، (بخاری ۶۵۷۳) گێڕاوه‌تی یه‌وه.

ناسراوه "وهيه كم كه سيك له وپرده ده په پټه وه من دهم، وه نزاو پارانه وهی سهرجه م پیغه مبه ران له وړوځه دا بریتی یه له: خودایه به سه لامه تی.. خودایه به سه لامه تی.. وه که نارو قه راغی نه و پرده قولا ب پړژکراوه له شیوه ی دړکی "السعدان" که دهنه هوی سه غلات کردن وړیگرتنی خه لکی هرکه سيك به پیی کرده وه کانی، هه یانه پشست نه ستووره به کرده وه کانی به ناسانی ده په پټه وه، وه هه یانه ده پوات وگیر ده بیټ له قولا به کان وه لده سیټ وړزگاری ده بیټ هه تا خوی گه وړه له دادوهری دادگاکردنی نیوان به نده کانی ته واد ده بیټ پاشتر خوی گه وړه ده په ویټ نه وانه ی که شایه نی به زه یین له دوزخ ده ریان به ینیت له وانه ی که شایه تی گه واهیان داوه که "لا اله الا الله" یان به پاست زانیوه ووتویانه. بۆ ئه م مه به سته فرمان ده کات به فریشته کان که ده ریان به ینن، فریشته کانیش نه وکه سانه به نیشانه ی سوژده ی نیوچاوانیاندا ده ناسنه وه، چونکه خوی گه وړه حرامی کردوه که ناگر شوینه واری سوژده ی وه چه ی ئادهم بسوتینیت. پاشان که ده ریان ده هیټیت هه ره موویان برژاون. دواتر ئاوی "حیاتیان" به سردا ده کن وه کو گه نمه ناو ئاوړیژ سه وز دهنه وه.

هه روه ها له (صحیحین) دا هاتوه له فرموده ی "ابی هریره رضی الله عنه که پیغه مبه رضی الله عنه ده فرمیت: (ان اول الناس یقضي فیہ یوم القیامة ثلاثة: رجل استشهد، فأتی به فعرفه نعمه فعرفها. فقال: ما عملت فیها؟ قال: قاتلت فیک حتی قتلت، قال کذبت، ولكن قاتلت لیقال: هو جریء، فقد قیل ثم أمر به فحسب علی وجهه حتی ألقي فی النار، ورجل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن، فأتی به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فیها؟ قال: تعلمت فیک العلم وعلمته وقرأت فیک القرآن، فقال: کذبت، ولكنک تعلمت لیقال: هو عالم، فقد قیل، وقرأت القرآن لیقال، هو قاریء، فقد قیل، ثم أمر به فحسب علی وجهه حتی ألقي فی النار، ورجل وسع الله علیه واعطاه من اضاف المال کله، فأتی به فعرفه نعمه فعرفها فقال: ما عملت فیها؟ فقال: ما ترکت من سبیل تحب ان ینفق فیها الا أنفقت فیها لك. قال: کذبت، ولكن فعلت لیقال: هو جواد، فقد

قیل، ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقى في النار، "وفي لفظ" فهو أول خلق الله تسعر بهم النار يوم القيامة.)^١ واته: يه کهم پیر که له پۆزی دوايدا دادگایان له گه‌لدا ده‌کریت بریتین له‌سی که‌س: پیاویک شه‌هید بووه خودا نیعمه‌ته‌کانی خۆی بیر ده‌هینیت‌ه وه ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیت‌ه وه، پیتی ده‌لین: چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لئت: کوشتارم کردووه تا کوژرام. ده‌لئت درۆت کرد، کوشتارت کردووه تا‌کو پیت بلین جوامیر وکه‌له‌می‌رد. جا ئه‌وه‌ت پیتوترا، فرمان ده‌کات به‌کیشی که‌ن به‌سه‌رده‌م چاويدا بۆ ناوئاگر. وه‌پیاویک فی‌ری زانست بووه‌و خه‌لکیشی فی‌رکردووه، قورئانی خویندووه‌و خودا نیعمه‌ته‌کانی خۆی بیر ده‌هینیت‌ه وه ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیت‌ه وه، ووتی: چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لئت: فی‌ری زانست وزانیاری بوومه‌و خه‌لکیشم فی‌رکردووه، وه‌قورئانی‌شم خویندووه، ده‌لئت: درۆت کرد، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ وات کرد که پیت بلین زانیه، وه پیتیان ووت: فرمان ده‌کان به‌سه‌رده‌م وچاوی دا به‌کیشی بکه‌ن بۆ ناوئاگر. وه‌پیاویک خوای گه‌وره‌ ده‌رگای پیت وه‌ره‌که‌تی لی‌ والا کردبوو له‌هه‌موو جۆره‌کانی مائی پیدابوو، خودا نیعمه‌ته‌کانی خۆی بیر ده‌هینیت‌ه وه ئه‌ویش هه‌مووی ده‌ناسیت‌ه وه. ووتی: چیت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لئت: هه‌رچی یه‌کم به‌باش زانیبیت له‌ پیناوی خودادا به‌خشیمه. ده‌لئت: درۆت کرد. ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیت بلین سه‌غی ومالّ به‌خشه، وه‌پیتیان وتیت. پاشان فرمان ده‌کات به‌سه‌رده‌م وچاويدا به‌کیشی بکه‌ن بۆ نیوئاگر، وه‌ له‌ وته‌یکی تردا به‌م شیوه‌یه‌ هاتووه: ئه‌مانه‌ یه‌که‌م پیرپێکن که‌ خوای گه‌وره‌ ئاگری دۆزه‌خیان پێ گه‌رم ده‌کات.

وه (شیخ الاسلام ابن تیمیه) ده‌لئت: (باشترین وچاکترین پیر، بریتی یه‌ له‌پیری پیغه‌مبه‌ران، وه‌ خراپترین پیر ئه‌وانه‌ن که‌ واده‌ده‌نیت له‌ پیری پیغه‌مبه‌ران به‌لام له‌ئه‌وان نین. وه‌ باشترین پیر له‌دوای پیغه‌مبه‌ران پیری زانیان وشه‌هیده‌کان وپاستگۆکان ودل‌سۆزه‌کان،

^١ - نهم فرموده‌یه "صحیح"ه، (مسلم: ۵۵/۱۳ - نووی) گێڕاویه‌تی یه‌وه.

وہ خرابترین پیڑیش نہ وانہ کہ وادادہ نین لہ پیڑی نہ مان بن ، بہ لام
لہ نہ مان نین) .

وہ لہ صحیح بخاری دا ہاتوہ لہ فرمودہی "ابی ہریرہ" رضی اللہ عنہ کہ
پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمودہی تی: (من كان عنده لأخيه مظلمة في مال أو عرض
فليأتها، فليستحلها منه قبل أن يؤخذ وليس عنده دينار ولا درهم ، فإن
كانت له حسنات أخذ من حسناته فأعطىها هذا، والا أخذ من سيئات
هذا فطرحته عليه ثم طرح في النار.)^۱ واتہ: ہرکہ سیٹک نہ گہر ستہ می
لہ برابہ کی کرد ، بیان مافیکی لہ لایہ لہ مال و سامان و وہ ستہم و ناپہ واپہ کی
کردوہ لئی ، باپیش نہ وہی بمیٹ بیداتہ وہ ، چونکہ گہر دوابکہ ویت ،
نہ وادہ کہ ویتہ پوژیکہ وہ نہ دیناری پیّ یو نہ درہم ، نہ وکاتہ گہر چاکہ ی
ہہ بیت لہ چاکہ کانی دہردہ میٹریٹ و دہدریٹ بہ خاوہن مافہ کہ . وہ نہ گہر
چاکہ شی نہ بو نہ و لہ خرابہ کانی خاوہن مافہ کہ دہردہ میٹریٹ و دہدریٹہ
سہر تاوانہ کانی ، نہ وساتہ فریّ دہدریٹہ دوزہ خہ وہ .

وہ لہ صحیح دا ہاتوہ لہ فرمودہی "ابی ہریرہ" رضی اللہ عنہ کہ
پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دہ فرمیٹ: (من أخذ شبراً من الأرض بغير حقه خسف به
يوم القيامة الى سبع أرضين.)^۲ واتہ: ہرکہ سیٹک بستیک زہوی بہ ناحق
داگیر بکات نہ و لہ پوژی قیامہ تدا خوا ی گہرہ بہ ناخی حوت زہویدا
دہ بیاتہ خوارہ وہو پوژی دہ کات .

وہ لہ "صحیحین" دا ہاتوہ لہ فرمودہی "ابی ہریرہ" رضی اللہ عنہ کہ
پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دہ فرمیٹ: (نارکم هذه التي يوقد بنو آدم جزء من سبعين
جزءاً من نار جهنم، قالوا: والله إن كانت لكافية، قال صلی اللہ علیہ وسلم: فإنها قد فضلت
عليها بتسعة وستين جزءاً كلهن مثل حرها.)^۳ واتہ: نہم ناگرہ ی
نادرہ میزاد بؤ سوتاندن بہ کاری دہ میٹریٹ ، بہ شیکہ لہ حہ فتا بہ شی گہر می
دوزہ خ ، ووتیان: نہ گہر ہہ نہ مہش بوابہ بہس بوو نہی پیغمبر ی خودا .

۱ - نہم فرمودہی "صحیح" ۵ ، (مسلم ۵۵/۱۳ - نووی) گپراویہ تی یہ وہ .

۲ - نہم فرمودہی "صحیح" ۵ ، (بخاری ۶۵۳۴) گپراویہ تیہ وہ .

۳ - نہم فرمودہی "صحیح" ۵ ، (بخاری ۳۲۶۵) وہ (مسلم ۱۷۵/۱۷ - نووی) گپراوانہ تہ وہ .

ئەویش فەرمووی: لەپاستیدا دۆزەخ شەست و نۆ پلە زیاترە لەم. هەر بەشیکی بە وێنەی ئەم گەرمە.

وە لە مسند دا هاتوووە کە "معاذ" رضی اللہ عنہ دەفەرمیّت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەسیەتی بۆکردم و فەرمووی: (لا تشرك بالله شيئاً، وإن قتلت أو حرقت، ولا تعقن والدیک، وإن أمراك أن تخرج من أهلك ومالك، ولا تترك صلاة مكتوبة متعمداً، فإن من ترك صلاة مكتوبة متعمداً فقد برئت منه ذمة الله، وتشربن خمرأ، فإنه رأس كل فاحشة، وإياك أو العصية، فإن المعصية تحل سخط الله).^۱ واتە: هاوبەشی بۆ خودا بپار مەدە، ئەگەر لەم پێناوەیشتا بکوژیت یان بسوتینیت، وە ئازاری دایک و باوکت مەدە، ئەگەر چی دەریان کردی لە مال و نینو خزمانیشدا، وە بە ئەنقەست نوێژی فەرز لە دەستی خۆت مەدە، چونکە هەرکەسێ بە بێ بیانووی دروست نوێژ لە دەست بـادات ئەوا لە پەناي خـودا دەر دەچـیـت. وە مەـی "عارەق" مەخۆنەو، چونکە سەرچاوەی هەموو خراپە و بەد پەوشتی یەکە، وە وریا بە یاخی نەبی لەخودا، چونکە یاخی بوون دەبێتە مایە توپەربوونی خودا.

فەرمودە لەم بوارەدا زۆر زۆرە جانا مۆژگاری کەسێک دەکەین کەسێ دەیهوێت گویی خۆی دابخات و چاوەکانی دابخات و خۆی فری بباتە ناو دەریایی یاخی بوون و تاوەنکاری، بە ئومیدی ئەوەی گومانی باشی بەخودا هەیە. ئەوا ئەو کەسە سەرگەردانی ئەواوە.

"أبو الوفاء بن العقیل" ^۱ پەحمەتی خۆی لیبیّت "دەلیت: " (پێویستە زۆر وریا بین بە ئومید و گومانی باش بردن بەخودا نەخەلەتیی، بەتایبەتی کاتیك بۆ سێ دەرەم دزین دەست بپێتەو و بۆ خواردنەوێ چۆڕی مەـی داری هەدی لـی بدریت، وە ئافرەتێک بجیتە دۆزەخەو بەهۆی ئازاردانی پشیلەیک، وە شەهیدیک بجیتە دۆزەخەو کاتیك نیەتی پاک نەبوو، ئیتر چۆن بە ئومیدی گومانی باش بردن خۆمان دەس خەپۆ بکەین)

^۱ - ئەم فەرموودەیە (ضعیف الاسناد)، (احمد ۲۳۸/۵) وە (حاکم ۱/۱۴) گێڕایانەتەو.

وه امام احمد "په حمه تی خوی لیبت ده لیت: له "ابو معاویه" که
 "أعمش" بوی گیراینه وه له "سلمان بن مسیره" وه له "طارق بن شهاب" رضی الله عنه
 یرفعه ، ووتی: (دخل رجل الجنة في ذباب، ودخل رجل النار في ذباب،
 قالوا: وكيف ذلك يا رسول الله؟ قال: مر رجلان على قوم لهم ضم
 لایجوزه أحد حتى یقرب له شیئا. قالوا لأحدهما: قرب، قال ليس عندي
 شيء، قالوا له: قرب ولو ذبابا، فقرب ذبابا فخلوا سبيله، فدخل النار،
 وقالوا للآخر: قرب، فقال: ماكنت لأقرب لأحد شیئا من دون الله
 عزوجل، فضربوا عنقه فدخل الجنة.)^۱ واته: پیاویک به هوی می شیکه وه
 ده چیت به هه شته وه ، وه یه کیکی تر به هوی می شیکه وه ده چیت
 دۆزه وه. ووتیان چۆن ئه ی پیغه مبری خودا؟ فرموی: دوو پیاو
 به پریواری پریان ده که ویتته قه ومیک، ئه م قه ومه پیستیکیان هه یه ،
 هه رکه سیك تیپه ریئت ده بیئت قوربانی یه کی بۆ بدات، ئه گه رنا مؤلته ی
 ناده ن تیپه ریئت. به یه که میان ده لین: قوربانی بده. ئه ویش ده لیت: هیچم
 پی نی یه بیکه مه قوربانی. ووتیان ته نها می شیکیش بیئت نه بیئت. ئه ویش
 می شیکی گرت وکرده قوربانی ، ئه و به م کاره چوه دۆزه وه.
 دووهمیان ووتی: من قوربانی ناده م. ووتیان تۆش می شیك بکه قوربانی.
 ووتی: من جگه بۆ خودا قوربانی بۆ که س ناده م. کوشتیان به لام چوه
 به هه شته وه. جاری واهیه به ته نها ووشه یه که ده بیته مایه ی ئه وه ی
 به دۆزه خ شاد بیت.

گومر ابوونی نه فامان به وهی خودا له دونیادا نیعمه تی پی به خشیوه

زۆر ئاده میزاد به وه سه رگه ردان ده بیئت کاتیك ده بینیت خوی گه وه
 له دونیادا نیعمه ت وپیست ویه ره که تی زۆری پشتوو به سه ریدا، واده زانیئت
 خودا خۆشی ده ویت، وه له قیامه تیشدا زۆرتری پی ده به خشیئت. به م
 شیوه یه توشی گومرایی ده بیئت.

^۱ - له کتبی "الزهد" (امام احمد: ل ۱۵) دا هاتوه.

امام احمد ده گزیتیه وه له فه رموده ی "عقبه بن عامر" رضی الله عنه که پیغه مبه رضی الله عنه فه رمویه تی: (اذا رأیت الله عزوجل یعطی العبد من الدنيا علی معاصیه ما یحب، فإنما هو استدراج، ثم تلا قوله عز وجل: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ۴۴) واته: نه گهر که سیکتان بینی سوور بوو له سهر تاوانکاری ویاخی بوون، له هه مانکاتدا خوای گه وره نیعمه تی ده پژاند به سهریدا، واتایی نه وه نی یه که خودای گه وره خویشی ده ویت به لکو نه مه که مه ندکیش کردنیستی. پاشان نه م نایه تی خوینده وه (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ.. الأنعام: ۴۴.... واته: پاشان کاتیک نه وه به رنامه و پربازه ی که یادیان خرابوه وه فه راموشیان کرد، ئیمه ش ده روازه کانی هه موو شتی کمان بۆ والا کردنه وه نازو نیعمه تمان پژاند به سهریاند^۱ هه تا کاتیک دلخۆش وشادومان بوون به وه ی که پیتیان دراوه ئیتر له نا کاوی کدا گرتمان وه موویانمان سهر گهردان و پرسیوا کرد پاشان به وپه پی نا ئومیدی بوونه وه به غم وپه ژاره وه تیاچوون) .

هه ندیک له پشینه کان "سلف" ده لئین: (هه رکاتیک هه ستت کر که خوای گه وره نیعمه تی زۆری به سردا پشت و تۆش سهر پیچی فرمانه کانی ده که یت، نه وه کاته وریابه نه وه که مه ند کیش کردنه. نه وه تا خوای گه وره ده فه رموویت: (وَلَوْ أَن يُكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ * وَلَيُبَوِّتُهُمْ أَبُوَابَا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ * وَزُخْرُفًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ.... زخرف: ۳۳-۳۵) واته: نه گهر له بهر نه وه نه بوایه که خه لکی هه موو ده بوونه یه ک پیپر "له بی باوه ی و تاوانکاریدا" نه وا هه رکه س باوه پی به خوای گه وره و میهره بان نه بوایه سه قفی خانوه که یمان له زیو بۆ دروست ده کرد، هه روه ها قادر مه و پیپیلکانه کان و ئاسنسوارمان بۆ

^۱ - نه م فه رموده یه (ضعیف الاسناد وهو صحيح لغیره) ۵، (احمد ۴/ ۱۴۵) و (طبرانی ۳۳۰/ ۱۷) گزیرایانه وه، بر وانه (الصحيحه - ۴۱۳).

ده كړدن به سهر ياندا سهر يكه ون، وه بڼو مالـه كانيان قاپي وده روازه ي زيو وكورسي وقه نه فـه ي پازاوه شـمان پـي ده به خشين تا پال بده نه وه و شاني له سهر دابدهن، به هـموو جوړه نه خش ونيگاريكي جوان وپازاوه "دارو ديوار وسه قف وكـل وپـهـلي ناو مالـه كانيانمان ده پازانده وه" جا نه وه هـرهـمـووي خوـش گـوزـه راني ژياني دونيا نه بيت هيچي تر نـي يـه . له كاتيـكـدا كه ژياني پر خوـشي وبـه خـته وـهـري ونـه پـراوه لاي پـهـروـهـر دگارت بڼو خواناسان ودوړه په ريژانه له گوناوه .

هـرـوـهـما خـوای گـهـوړه وه لامي دروستي نه و كه سانه ده داته وه كه به وه دلي خويان خوـش ده كه ن. كه ده فـه رميـت: (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ * وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْلَانِ.... الفجر: ۱۵-۱۷) واته: كاتيـك ئاـده ميـزاد له لايـن پـهـروـهـر دگاري يـه وه تاقي ده كـريـته وه پـړـزي لي دـه نيـت وناز ونيـمه تي به سـهـردا ده پـړـنيـت، ده ليـت: واديـاره پـهـروـهـر دگـارم خوـشي ده ويـم وپـړـزم هـيـه له لاي، به لام كاتيـك تاقي ده كـاـته وه به كـم كـرـدنه وه ي پـړـق، وه ليـي ده گـريـته وه ده ليـت پـهـروـهـر دگـارم خوـشي ناويـم وپـړـقي ليـمـه وپـسـوای كـردووم، نه خـيـر...

كه واته هـمـوويـم نيـمه تي وبه خشـتيـك له لايـن خـوداوه واـتي خـه لـات كـردن ني يـه، وه هـمـوويـم نه هـامـه تي يـه كه له لايـن خـوداوه ديـت واـتاي پـسـوا كـردن ني يـه. به لكو هـنـدي جار به نه هـامـه تي به نـده ي خـوي تاقي ده كـاـته وه و به نيـمه تي زـوريش كه سي تر پـسـوا ده كات.

وله "جامع" ترمذي دا هـاتـووه كه پيـغه مـبـه رﷺ ده فـه رميـت: (ان الله يعطي الدنيا من يحب ومن لا يحب، ولا يعطي الايمان الا من يحب). واته: خـوای گـهـوړه دونياو خوـشي يـه كان به وكه سانه ده دات كه خوـشيـاني ده ويـت وبه وانه شـي كه خوـشيـاني ناويـت، به لام باوه پـتـه نها به وكه سانه ده دات كه خوـشي ده ويـن.

1 - نهم فـهـر مـوود هـيـه "حسن" ه، (احـمـد ۳۸۷/۱) وه (حـاـكم ۱۶۵/۴ وصـحـيـحه اسـنـاده).

وہ پتیریک لہ سہ لہ ف دہ لئین: دوور نی یہ کہ سیك بہ نیعمہ تہ کانی خودای
 گہ ورہ کہ مہ ندکیش بیٹ و خوی نہ زانیٹ ، وہ دوور نی یہ کہ سیك
 بہ پەردہ پۆشی کردنی خودا بۆ تاوانہ کانی گومرا بیٹ بہ خوی نہ زانیٹ ،
 وہ مہ روہا کہ سیك بہ پیدا مہ لدانی خەلکی بۆی توشی فیتنہ بووبیٹ ،
 بہ لام بہ خوی نہ زانیٹ.

گہ ورہ ترین گومرایی بوون ئەو کہ سە یە کہ بہ دونیا گومرا دەبیٹ

گہ ورہ ترین گومرایی ئەو جۆرہ یە کہ مرقۆ سەرگەردانی دونیانو خۆشی
 یە کانی بیٹ و قیامەتی بیربەریتەوہ. تەنانەت مەندیك لہ گومرایان دہ لئین:
 دونیا وەك پارە یەکی نەقد وایە ، بہ لام قیامەت وەك قەرز وایە.
 یاخود مەندیکی تر دہ لئین: دونیا پارە یەکی لہ دەستە ، قیامەت
 پارە یەکی دوورہ دەستە.

یاخود دہ لئین: خۆشی یە کانی دونیا لہ بەر چاوە ، بہ لام خۆشی یە کانی
 قیامەت گومانای و خە یالە.

ئەمانە لہ ترسناکترین جۆرہ کانی لہ خشتە بردنی شەیتانە بۆ
 نیچیرە کانی ، بگرە ئازەل و گیان لہ بەرەکان گەلیك لہم پیرە ھۆشیارتن،
 چونکە ئازەل و گیانلە بەرەکان کاتیك مەستیان بہ مەترسی کرد بہ زۆریش
 لییان بەدەیت بەرەو پووی نا پۆن. بہ لام ئەمانە پووبە پووی مەلدیو
 تیاچوون مەنگاو دەنن بە شیوہ یەکی مل ھوپانە.

وہ ئەوانە ی کہ زانیاریان مە یە و ئاگادارن بە پاستی خوداو پیغە مہرە کانی
 ومل ھوپانە بہ دونیا سەرگەردان بوونە، لہ پۆژی قیامەتدا شەرمە زارترین
 پتیرن کہ ئەم مەموو پاستی یە یان زانیوہ و کاریان بۆ نە کردوہ.

وہ لام دانەوہ ی ئەم گومانانە:-

ئەو ووتە یەکی کہ دہ لئیت: (پارە یەکی بہ دەست نەك پارە یەکی دوورہ
 دەست).

وہ لامە کە ی: ئەگەر برۆبە ھاو نرخ و سەنگی پارە ی دوورہ دەستە کە و
 پارە ی دەستە کە ھاو سەنگ بوون و وەك یەك بوون ، ئەوا بی گومان

پاره‌ی به‌دهسته‌که "دونیاکه" باشتره و چاکتره، به‌لام نه‌گه‌ر پاره‌ی دووره دهسته نرخ و به‌هاو سه‌نگی و ژورتر و باشتر بوو نه‌وساته بی گومان پاره‌ی دووره دهسته‌که باشتره. جا دونیا له‌چاو قیامه‌تدا چ نرخ و به‌هایه‌کی هه‌یه؟

وه‌ژیانی دونیا به‌هه‌موو خووشی یه‌کانی یه‌وه وه‌ک هه‌ناسه‌یه‌کی قیامت وایه. هه‌روه‌کو له‌مسندی امام أحمد دا هاتوو له‌فرموده‌ی "المستورد بن شداد" که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمیت: (ما الدنيا في الآخرة الا كما يدخل احدكم اصبعه في اليم، فلينظر بم يرجع؟) ^۱، واته: نمونه‌ی که‌م بایه‌خی و بچوکی دونیا له‌چاو قیامه‌تدا وه‌ک نمونه‌ی که‌سیکه که‌په‌نجی ده‌ستی بکاته ناو ناویکه‌وه پاشان ده‌ری به‌ینیت. نایا چه‌ندی پی‌یه له‌وئاوه چی هیناوه له‌گه‌ل خویدا؟.

جا به‌قوربان کردنی پاره‌ی دووره دهسته‌که‌بو پاره‌که‌م به‌دهسته‌که چ‌گه‌وجی ونه‌فامی یه‌که. به‌واتایه‌کی تر له‌دهست دانی قیامه‌تیکی هه‌تاهه‌تایی وپر له‌خووشی و به‌خته‌وه‌ری وه‌میشه‌یی بو ته‌مه‌نیکی که‌م وپر له‌ناسور وده‌ده‌سه‌ری و خووشی یه‌کی کاتی.... کامیان جیگه‌ی هه‌لسه‌نگاندنی ژیرو عه‌قله‌؟!

به‌لام ووته‌که‌ی تر که‌پوخته‌که‌ی ده‌لئت: (شتیکی دنیایی، به‌شتیکی گومانای ناگۆرمه‌وه)

واته دونیا دنیایی یه‌و قیامت خووشی یه‌کانی جیگای گومانه‌...

نه‌وه پی‌ی ده‌وتریت: تو له‌م دوو حاله‌ته به‌دور نیت، یان گومانته له‌به‌لین و په‌یمان‌ه‌کانی خودای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌قیامت، یاخود دنیایی یه‌کی ته‌واوت پی‌ی هه‌یه. جا نه‌گه‌ر دنیاییه‌کی تواوت پی‌ی هه‌یه، به‌چ ژیری وه‌ژشیاری یه‌که‌وه‌ده‌ست به‌رداری قیامه‌تیک و خووشی یه‌کی نه‌براه ده‌بیت بو چه‌ند پۆژیکی کورت وکالی دونیا؟!

^۱ - نه‌م فرموده‌یه "صحیح"ه، (احمد ۴/۲۲۹) وه (ترمذی ۲۳۲۳) وه به (حسن صحیح)ی داده‌نین.

و نه گه گومان و دوو دلّيت هه يه نه وا ده ست به جي بکه و هره
پياچوونه و ه و ر دبوونه و ه و ليکدانه و ه ي ثايه ته کاني خواي گه و ره که باس
له بوون تاکيکتی و ه ي ز و توانا ده کات، که باس له پاستي و دروستي
به يامبه ره کان ده کات، تا به ته واري پاستي و دلّنيایت بۆ دروست بيته و ه.

جا له ژيرو هزري هيج که سيک جيگه ي نابيته و ه وه بلّيت خوايه که ي
به تواناو بلّند و به ده سلات داناو زاناو بي سه رو بينه ... ده ست به رداري
نه م هه موو ژيان و دونيايه ده بيته. لي پرسینه و ه و پاداشت و سزا نه نجام
نه دات. نه م حالته مه حاله بۆ پادشايه که ي ناده ميزادي بۆ ولّته که ي، جا
چۆن شياوي گه و ره يي خوداي مه زنه و به دانايه. جا نه گه ر مړۆڤ به و ردي
له دروست بووني خوي و رديته و ه که له دلّۆپيک ناوه و ه بۆ نه م پيک و پيکي
يه ي که ئيستا هه يه تي. کي نه م هه موو گرنگي يه و چاوديري يه ي کردووه،
قوناغ به قوناغ گه شهي پي کردووه تابووه ته نه م مړۆڤه. جا چۆن خودا
دروست کراويکي و مه زني پشت گو ي ده خات و ماف و سنوور و نه رکي بۆ
دياري ناکات؟ جا نه گه ر به چاوي تي پامانه و ه ته ماشاي چوار ده و ري
خۆمان بکه ين له وانه ي که ده يانبينين و له وانه ي که نايانبينين هه ر هه موو
نه مانه به لگه ي تاک و نه نها ي و پاستي خودا ناسه لميئن که "قورئان"
و ته ي خودايه؟! که خواي گه و ره بۆ نه م حالته ده فه رميته: (فلا أقسم
بما تبصرون * وما لاتبصرون * انه لقول رسول كريم... الحاقة: ۳۸-۴۰)
واته: سو يند بيته نه و ه ي که ده يبينن و وه نه و ه ي که نايبينن نه مه و ته ي
خواي گه و ره يه.

هه روه ها به لگه ي زۆرمان هيتايه و ه له سه ر نه م بابته، ته نانه ت خوداي
گه و ره ده فه رميته: (وفي أنفسكم افلا تبصرون... الذاريات: ۲۱) واته:
به لگه کانمان له ده رووني خۆتانيشدا هه يه، ئايا ناييني به ته نها مړۆڤه
به لگه ي له سه ر تاكي و دانايي خواي گه و ره يه.
گومرپاسووني مړۆڤه کان بۆ دوو هۆکار ده گه رپته و ه که نه ويش هۆکاري
به پاست زانين و دلّنيابوونه به بوون، يا خود درۆکردن و گومان بردنه.

باوه پر بوون به قیامت به لّام ته مه لّی له خوا په رستیدا

نه گهر ووترا: نه گهر دلّیک باوه پرې تواوی به قیامت و پاداشت وسزا هه بیټ، که چی له هه مان کاتدا زور سست و ته مه لّ له نه نجام گه یانندنی نه رکی خودا په رستیدا؟

نایا نه گهر که سیّک دلّیا بیټ که سبه یینی له لایه ن پادشایه که وه خه لات ده کریت، یا خود سزا ده دریت، نایا نه و شه وه وهک شه وانی تر به بی دوو دلی وپارایی به سر ده بات؟! نایا بیر له سبه یینی ناکاته وه؟ وه خه می بّو ناخوات وخوی بّو ناماده ناکات؟

ووترا: به لّی زور پراسته نه مه پرسپاریکی زور دروسته زور به ی خه لّکی ده گریته وه. که جی سهر سو پمانه نه م ته مه لّی و بی باکی یه! وه نه مه ش بی هوکار نی یه، وه هوکاره کانی بریتین له:

یه که م: نرمی ناستی زانستی وکه می وکوپری له دلّیایی بوونیدا. هه رکه سیّک پیی و بیټ که ناستی زانست چه سپاوه و زیادو که م ناکات، نه وه به هه لّ دا چوه. نه وه "ایبراهیم" ی پیغه مبه ر "س.خ" پرسپار له خودای گه وره ده کات و ده یه ویت شیوازی چونی یه تی زیندو و کړنه وه ی مردوه کانی پی نیشان بدات، که له گه لّ نه وه شدا باوه پرې ته وای هه بوو به پراستی نه م کاره، به لّام ویستی دلّیایی ته وای بی که م وکوپری بّو دروست بیټ، واته سهر چاوه ی نه م پرسپاره له گومان و دوو دلّی یه وه نه هاتووه، به لّکو ویستی دلّیایی بوونی یه کجاری بّو دروست بیټ.

وه له مسندی امام احمد دا هاتووه که پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: (لیس المخبر گالهاین)^۱ واته: هیچ کاتیک هه والّ دهر وهک بینه ری پووداوه که نی یه.

هه رکا تیک نرمی له ناستی زانستدا بوو کاریگری له سر دلّ که م ده بیټ ولیشاوی هه زو ئاره زوو و سهر قالی به دونیاوه هیژشی بّو ده یینیټ و شه یټان کاریگری خوی بّو دروست ده کات له سر دهر وونی و دنیا یی لا

^۱ - بروانه (شرح مسلم للنووی ۱۸۳/۲ - ۱۸۴) وه (فتح الباری) که لم باره یه وه زور و تراوه.

^۲ - نه م فهرمووده یه "صحیح" ه، (احمد ۲۱۱۵/۱ - ۲۷۱) وه (حاکم ۳۲۱/۲) گپړایانه توه.

شرین دهکات و بی ناگایی بیرو هۆشی دهگریت و بهم چه شنه باوه پ
ودلتیایی بهر تهسك ده بنه وه و ههرهس دههینیت.

له بهر ئهم هۆیهیه مۆشه کان له ناستی باوه پو کاردا جیاوازیمان ههیه،
تهنانهت جاری و ههیه لاوازی باوه پ دهگاته ناستی تهنها گهردیک "مثقل
نره" له دلدا.

وه سه رهجه م ئهم هۆکارانه ده گهریته وه بۆ لاوازی له بینایی "البصیره" و
ئارامگرتن "الصبر" هه ریۆیه خوای گه وره مه دج و وه سفی کهسانی ئارام
گرو دلتیا بوو دهکات و ده فهرموویت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا
صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ.... السجدة: ٢٤) واته: ئیمه نه ته وهی
ئیسرا ئیلمان کرده پێشهوا، وه ده سه لاتمان پێ به خشین، فه رمانیان
ده کرد، چونکه ئارامگربوون و باوه پی ته وایان هه بوو به ئایه ته کانمان.

گومانی باش بردن به خودا بزۆینهری کاری چاکهیه نهك کهم تهرخه می

پێشتر پوونمان کرده وه جیاوازی زۆر ههیه له نێوان گومانی باش بردن
به خوای گه وره، وه گومرا بوون. وه پوونمان کرده وه گومانی باش بردن
هه می شه بزۆینهری کاری چاکه و چاکه خوازی بووه و هاندهری پێگه ی پاست
و دروستی خودا په رستی یه، چونکه گومانی باش بردن واتای تکا کاری
به ندهیه بۆ خوای گه وره و ملکه چی کردنیت، ئه و ئه و تکا کاری یه پاست
و دروسته، به لام هه رکه سیک تکا کاری یه که ی هاندهری که م ته رخه می و
بی په پوایی بیت ئه وا گرته بهری پێگای گومرا ییه.

نونه ی ئه مانه وه کو جوتیاریک وایه، که نه گه ر زهوی یه که ی به چاک
وباشی بکێلێت و چاودێری بکات، ئه وا چاوه پوانی به ره می چاک و باش
وپاک دهکات، به لام نه گه ر که م ته رخه م و بی په پوا بیت و ورده کاری نهکات
له کێلان و بزارو چاودێری کردنیدا، ئه وا چاوه پوانی به ره می باش نابیت،
به لام هه می شه گومانی باش به زهوی یه که ده بات، ئایا هه یج سوودیک
ههیه؟

یاخودا که سیڭ به بی ئه وهی بجیته لای خیزانه کهی ته نها به ئومید وگومانی باش بردن مندالی ده بیته؟ یاخود به بی کوشش وخویندن وه ولدان ده بیته باشتین وچاکترین زانای سه رده می خوی؟

به مه مان شیوه ئه گه ره ره چهنده ئومیدی باش وگومانی چاک به خودای گه وره به ریت به لام کوشش وخودا به رستی نه کات نایه پله به رزه کانی به ههشت به ده ست ده هیئت؟

وه خوای گه وره ده فهرمیت: (إِنَّ الدِّينَ أَمْرٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ..... البقرة: ۱۱۸) واته: "ئهو که سانهی که باوه وپدان وکۆچیان کردوه و تیکۆشاوان له پیناو خوای گه وره دا نه وانه به پاستی تکاکاری په حمهت و به زهیی خوا ده کهن"

ته ماشای ئه وه بکه که تکاکاری ئه م پیره چون بزۆینه ری کاری چاکه وه ولدانیان بوه.

ده نهی ئه م بابه ته ئه وه یه که: ئومید و تکاکاری وگومانی باش بردن به خوای گه وره پیویستی به گرتنه به ری هۆکاره کانیتی. که پیویست ده کات بۆ به نه جام گه یاندنی که خوای گه وره له شهرع و به رنامه و سزاو پاداشتی دا دیاری کردوه. که پیویسته ده سستی پیوه بگرین. پاشان ئومید و تکاوگومانی باش به خودا به رین که له سه ر کاری چاکه به رده واما نه بکات له سستی وکه م ته رخمی بمان پارێزیت.

جیاوازی له نێوان تکاکاری و هیوا خوازی دا

پیویسته که هه رکه سی که تکاکاری ده کات (الرجاء) که په یوه ست بیته به سیکاری سه ره کیه وه:

یه که م: خۆش وویستنی ئه وهی که تکاکاری بۆ ده کات

دوه م: ترس له ده ست چوونی

سی یه م: هه ولدان وکۆشش کردن به گویره ی توانا بۆ به ده ست خستنی

جاهه ر (تکاکاریه ک) ئه م سی شته ی تیدا نه بوو. نه واته نها (هیواخوان)

یه کی بێناوه پۆکه .

(تکاکاری) جیاوازه له (هواخوازی). تکاکار هه می شه ده ترسیت وه نه وی بترسیت خیرا ده کات تائه وهی نه نجامه که ی له ده ست نه چیت له (الجامع الترمذی) دا هاتوه له فه رموده ی (أبی هريرة) رضی الله عنه که پیغه مبه رضی الله عنه ده فه رمیت: (من خاف أدلج ومن أدلج بلغ المنزل، الا ان سعة الله غالية، الا ان سعة الله الجنة).^۱ واته: نه وی بترسیت هه لده دات وشه ده که ریت هه نگاو ده نیت وه نه وهی هه نگاو بنیت وهه ولدات. ده گاته شوینی مه به ست. به پاستی کالاو خه لات ی خوای که وره به نرخ و به به هایه. کالای خوداش به هه شتی به رینه.

هه روه ها خودای که وره به هه مان شیوه ی تکاکاری (الرجاء ترس (الخوف) یشی کردوه به بزوتنه ری کاری چاکه و چاکه خوازی پیکه وه دوو فاکته ری هه می شه ی کرده وهی چاکه نه. هه روه کو ده فه رمیت: (إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ عَنْهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ * أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ الْمُؤْمِنُونَ: ۵۷-۶۱) واته: نه وه که سانه ی که ترسی په روه ردگاریان له دلدايه وه ده ترسیت لیتان بره نجیت نه وانه ش برپوا به نایه ت وه فرمانه کانی په روه ردگاریان ده هینن. نه وانه شی هاوه ل وهاوبه شی بۆ په روه ردگار برپار ناده ن. نه وانه ش که ده به خشن له زه کات و خیر دلایان ده ترسیتنه وه کو لیتان وه رنه گریت. چونکه نه وان بنگومانن که بۆ لای په روه ردگاریان ده که رینه وه. نا نه وانه په له ده که ن پيشبرکی ده که ن له نه نجام دانی هه موو چاکه یه ک^۱

وه له (جامع ی (ترمذی) دا هاتوه. له فه رموده ی عائشه رضی الله عنها که ده لیت: (سألت رسول الله صلی الله علیه و آله عن هذه الآية، فقلت: اهم الذين يشربون الخمر ويزنون ويسرقون؟ فقال صلی الله علیه و آله: لا يا ابنة الصديق، ولكن الذين يصمون ويصلون ويتصدقون، ويخافون ان لاتقبل منهم اولئك يسارعون

^۱ - نه م فه رموده یه "حسن" ه، (ترمذی ۲۴۵۰) وه (حاکم ۴- ۳۷۰۷) وه صحیحه بروانه (الصحيحه: ۹۵۴).

في الخيرات.)^۱ واته: خاتوو عائشه فهرمووی: پرسیم له پیغه مبهري خودا ﷺ سه بارهت بهم نايه ته، نایا باسی نه و که سانه دهکات که مهی دهخونه وه و زینا دهکهن دزی له مالئ خه لکی دهکهن؟ پیغه مبهري ﷺ فهرمووی: نه خیر نهی که که کی صدیق. به لکو نه وانهی پوژوو دهگرن ونویژدهکهن خیر و چاکه دهکهن له هه مان کاتدا ده ترسن که خودا لییان قبول نهکات، نه مانه به راستی پیش برکی دهکهن له کاری چاکه دا.

ترس و تګا له ژيانی هاوه لاند

خوای گه وره وه سف و پیناسه ی خوش به ختان دهکات به پرپوختی له گهل ترسدا، وه وه سفی به دبخته کان دهکات به خراپه و هیمنی وناسایشی. هر بویه گه له م سونگه یه وه ته ماشای ژيانی هاوه لانی پیغه مبهري ﷺ بکیت ده بینیت که له گهل پرپوختیان له گهل کاروتی کوشاندا هیشتا دهت رسان له خودای گه وره.

حائى ابو بکرى صديق ﷺ

نه وه "ابو بکر" ه ده لیت: هیوا خواز بوو که من ته نها تاله موویه ک بوومایه له سنگی باوه درایک. وه "احمد" ده گیریت ته وه وه ه روه ها ده لیت: زمانی خو ی ده گرت و ده یووت: "نه مه سه رچاوه ی تاوانه کانه". وه ژور جار له ترسی خودا ده گریاو ده یووت: بگریڼ، نه گه نه گریان خوتان بگریڼ.

وه هر کاتیک که هه لده سا بؤ نویژ کردن وه ک درایک له ترسا راده وه سستا. جاریکیان بالنده یه کی پزگار کردو ووتی: هر نیچیریک پاو بکیت ویا ن درایک بپریت، نه و له یادی خوات خستوه.

کاتیک له سه ره مه رگدا بوو، به خاتوو عائشه ی ووت: (نه ی که که م من له مال و سامانی مه سولمانان نه م عابایه و شیردوشیک نه م خزمهت کارم هه یه، خیرا بیان گه پینه وه دهستی عومهری کوپی خه تاب ﷺ).

^۱ - نه م فهرموده یه "صحیح"، (ترمذی ۳۱۷۵) وه (ابن ماجه ۴۱۹۸).

^۲ - بروه (موسوعه الصحابه) و پشه کی کتبی (الاوائل من الصحابه)

وه ده لئيت: (والله ي ئاواته خواز بووم داريك بوومايه و بخورامايه و گازم لئ بگيرايه) .

وه "قتاده" ده لئيت: (بيستوومه كه ابو بكر فهرموويه تي: ئاواته خواز بووم كه لاسكه سه وزه يه ك بوومايه كرم بيخواردمايه) .

حالي عمري كوري خه تاب ﷺ

ئه وه تا عمري كوري خه تاب ﷺ سوره تي "الطور" ي ده خوينده وه تا گه يشته نايه تي (ان عذب ربك لواقع...الطور: ٧) ده ستي كرد به گريانيكي زؤر له تاوندا نه خووش كه وت وخه لكى سهر يان لئ ده دا.

له كاتي سهر مه رگيدا به كوره كه ي وت: (ئه مه چي ده كه يت، پوومه ت وگزانم بخه ره سهر زه وي تا خواي گه وره به م ديمه نه په حمم پئ بكات)

مه روه ها وتي: (قورپه سهرم دايكه...ئه گه ر خودا ليم خووش نه بيت... "سئ جار ئه مه ي دووباره كرده وه "پاشان يه كسه ر گياني سپارد)

شه وانه قورئاني ده خوينده وه كه ده گه يشته مه ر نايه تيك بيه ره ژاندايه و بترسايه، له تاواندا چهنه پؤژيك نه ده هاته ده ره وه وخه لي وايان ده زاني نه خووشه. ته نانه ت نه وه نده گريا بوو دوو خه تي په ش له سهر دم وچاري ده رده كه وت.

"عبدالله كوري عباس" پئي ده لئيت: خواي گه وره له سهر ده ستي تو ميسري ئازاد كردو چهندين فه تحي گه وره له سهر ده ستي تو هاته دي، ئه ويش فهرمووي: ئاواته خوازم به س ته نها له قيامه تدا ده ربازيم، نه پادا شتم مه بيت نه تاوان.

حالي عثمانى كوري عه فان ﷺ

عثماني كوري عه فان ﷺ كاتييك له سهر گؤرپيك رابوه ستايه نه وه نده ده گريا تاريشي ته ر ده بوو. وه ده لئيت: (ئه گه ر من له نيوان به هه شت وئژه خدا بم، وه نه زانم بؤ كاميان په وانه م ده كه م، له ويذا ئاواته خوازم بيمه خو له ميش پيش ئه وه ي بزانه م بؤ كام لايان ده منيرن) .

حالی علی کوړی نه بی تالېب ﷺ

نه وه علی کوړی نه بی تالېب که زور د ترسا له دووشتی سره کی هیوا دريژي وشوین که وتنی حه زو ناره زووه کان.

یه که میان "هیوا دريژي یه" قیامت بیرده باته وه، به لام شوین که وتنی ناره زووه کان پيگري دهکات له حه ق و ویستی. جا وادونیا به ره و ناو ابوون ده چيټ و قیامت سره ره لده دات، جا هه ریه که یان که س وړولای خوی هیه. وریا بن و بینه وړولای قیامت و دونیا و هلانین. نه مړو ته نه کاره و سبه ینی ته نه لای پرسینه وه یه.

حالی نه بو درداء ﷺ

ده لیت (نه و شته ی که من زور لیای د ترسم، نه وه یه که له پوژي قیامت دا لیم پیرسن و بلین: نه بو دردا عتو فیتری زانست بووی، نایا کارت پی کردوه؟)

وه هه میسه ده یووت: (نه گهر نه تان زانی دواي مردن چیتان بو ناماده کراوه، نه وانا و ناوتان پی نه ده خورا به ناسانی. وه له مال له کانتان خوتان نه ده گرت، به لکو به ره وده دشت وده ره کان هل ده هاتن و سنگتان ده کوتا و بوخوتان ده گریان. و من ناواته خواز بووم داریک بوومایه و بخورامایه)

..

حالی عبدالله ی کوړی عباس ﷺ

نه وه نده ده گریا چاوه کانی شوې بیونه وه نه وه نده ده گریا.

حالی نه بو ذرء ﷺ

ده یووت: (ناواته خواز بووم داریک بوومایه، یا خود هر دروست نه کرامایه. وه کاتیک ویستیان هاوکاری بکه ن له لایه ن ده ول ته وه ووتی: من پیویستم پیی نی یه، چونکه بزنیکیان هیه ده یفروشین و ده گوئی دريژيکیان هیه بو باره لگرتن، خزمه تکاریکیان هیه هاوکاریمان دهکات، وه عابایه کم هیه. و من د ترسم له سر نه مانه توشی لی پرسینه وه بم له قیامت دا).

شه وېکيا ته میمی ی داری سوره تی جائیه ی ده خوینده وه تا گه یشته
 نایه تی: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ... الجائیه: ۲۱) واته:
 نایا نه وانسه ی که تاوانکاریان نه نجام داوه وای داده نیست که له گه
 نه وکه سانه دا وه که یه کن که باوه پریان هیناوه و کرده وه ی چاکه یان نه نجام
 داوه، له ژیان و مردنیاندا زور به هله دا چون.
 نیت له ترساندا ده گریاو هه ردوباره ی ده کرده وه تاوه کو پوز
 ده بووه وه.

حائى نه بو عوبیده ی کوری جه راح ﷺ

نه بو عوبیده ده لیت: زور تاواته خوازم که من مه پیک بوومايه و بکرامايه
 قوریانی و سه برپامايه و گوشتم بخورايه.
 له م باره دا پوداو ووتی زور هه ن که دریژه ده کیشیت، ته نانه ت
 "بخاری" له (صحیح) هکه یدا بابیه تیکی له م باره ی له ژیر
 ناویشانی "باب خوف المؤمن ان یحبط عمله، وهو لایشعر" دا داناوه.

"ابراهیم التیمی" ده لیت: (هه رکاتیک به راوردی نیوان ووتو
 کرده وه ی خوم کردییت، مه ترسیم بۆ دروست بووه له وه ی کرده وه کانم
 ووته کانم به درق بخاته وه.)^۱
 "ابن ابی ملیکه" ده لیت: (سی له هاوه لانی پیغه مبه رم بینوه هه
 هه موویان له وه ترسان ووشی دوو پوی هاتییتن، وه که سیان نه ی ده ووت
 باوه پی من وه که باوه پی جبریل و میکائیل وایه.)^۲
 وه "حسن" ره حمه تی خوی لیبت ده لیت: (ته نها باوه پدار ده ترسیت
 ، وه ته نها دوو پوی ترسه.)^۳

1 - بخاری نه م ووتیه ی له (صحیح) هکه یدا هیناوه، (باب خوف المؤمن ان یحبط عمله،
 وهؤلاء یسعر / کتاب الایمان، باب ۳۷).

2 - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

وه "بخاری" ده لئیت: کاتیک پیغه مبه ر^ع ناوی دوو پوه کانی لای
 (حذیفه) بردبوو، "حذیفه" ده لئیت: "عمری کوپی خه تاب^ع ده مات
 وده یفه رموو: سویتدت ده دم به خودا ناوی به دوو پوه بردم یانا؟ وه
 حذیفه ش ده یفه رموو: نه خیر به لام له دواي عمر به که سی تر نالیم.
 هه روه ها بخاری ده لئیت: بیستم به کیک له زانایان ووتی: مه به سستی
 له حذیفه له وهی که به دواي عمر به که سی تر نالیم، واته نه م ده رگایه
 له خوم ناکه مه وه خه لکی بیت پرسیارم لی بکن له م بواره دا. وه بوخاری
 ده لئیت: منیش ووتم: نه مهی حذیفه وه هه مان فهرمووده ی پیغه مبه ر^ع
 وایه که به کیک له هاوه لانی داواي لی کرد که به کیک له و حه فتا هه زاره بیت
 که به شه فاعه تی پیغه مبه روه ده چنه به هه شته وه، پیغه مبه ر پیی
 فهرموو: سبقك عكاشة^۲. واته عکاشه پیش تو که وت له م داوا کردنه دا.
 پیغه مبه ر مه به سستی نه وه نه بووه که جگه له "عکاشه" ئیتر که سی تر
 نه ماوه، به لکو مه به سستی نه وه بووه که نه م ده رگایه له خوی نه کاته وه
 وه ره که سیك بیت وداوا بکات و تائه ویش بکه ویته به ر نه و تکا کاری
 وشه فاعه تهوالله أعلم.

1 - هه مان سهرچاوه ی پشوو.

2 - نه م فهرمووده یه "صحیح" ه، (بخاری ۶۵۴۲) وه (مسلم ۸۹/۳ - نووی) گنژاویانه ته وه.

به‌شی دووهم:

شوینه‌واری
تاوان.....

سزای له دونیا و قیامه‌تدا

تاوان ھۆكاری ھەموو تاوان و دەردێكە

دینەو ھەسەر باسی دەردو نەخۆشی یەکان ، کە ھۆکاری تیکدەری دۆنیاو قیامەتە . دەبێت بزانی کە تاوان زیانی خۆی دەدات بە تاییەتی لە دایدا . نمونەی ھەژھەر وایە لە جەستەئێ مرقەدا . بە پیتی جۆر و پلەئێ تاوانەکان کاریگەریشی دەگۆڕێت .

ئایا جگە لە تاوان ، ھێچ کاریکی تر ھەبێت دۆنیاو قیامەتیشی شیواندبێت ؟

ھەر تاوان نەبوو ھۆی ھۆکاری بەدەرکردنی " آدم و حوئ " ی باوک و دایکمان لە بەھەشتی خۆش و بەختەو ھەری ؟

ھەر تاوان نەبوو ھۆکاری بەدەرھێنان و ریسوا کردنی (ئیبلیس) لە مەلەکوئی خوای گەورە ، و بەر نەفرەت و خەشم و قینی کەوت و دیمەن و پوختساری بوو ھەژھەرینترین سامناکترین پوختسار ، و ھەژھەر تایی بێ بەش کرا لە بەزەئێ و پەحمەتی خوای گەورە ، و دەدۆزەخ بوو جیگەئێ ھەمیشەئێ . کە ھەموو زیانی سەر و بێن کردو ھە پەحمەتی خودا بەتو پەئێ و غەزەئێ . لە بەھەشتی خۆش بۆ دۆزەخی ئاگرین ، لە باوەر بۆ بێ باوەر ، لە پیرۆزی یەو ھە بۆ دیندەئێ و پیرسوائێ لە بێ تەسبیحات ، کفر و شێرک و دوو پووی ... و لە بێ ئەو ھەموو پیرۆزی و خودا پەرسەئێ یە ، بوو بە پابەر و ھاندەری پێرێ تاوانبار و ستەمکار و خراپەکاران .

ھەر تاوان نەبوو ، بوو ھۆی ھەلکردنی زیانی نەفر و بێون و نەقوم بوونی ھەموو ھەسەر زەوئێ بە ھەموو پێکھاتەکانی یەو ھە ئاو دایبۆشین ؟

ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆی ھەلکردنی زیانی پەشەبا بۆ ھەسەر قەومی "عاد" و ھەبوو ھەمەئێ سەرگەردان و تەفروت و ناکردنیان و لە ناودانیان ، و ھەبوو نمونە پەند بۆ ھەموو مێژوو و جیھان ؟

و ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆکاری ناردنی "ھاوار و قیژەئێ سامناک" بۆ ھەسەر قەومی (شود) کە جەرگ و دل و ھەناویانی بێ و لە ناوی بردن ؟

ھەر تاوان نەبوو بوو ھۆی ھۆکاری لە پەگ و پێشە دەرکردنی گوندەکانی قەومی "لوط" و بەرزکردنەو ھەیان بۆ بەرزاییەکانی ئاسمان و بەشیو ھەیک کە فریشتەکانی ئاسمان گۆییان لەو ھەپنی سەگەکانیان بوو .

پاشان له بهرزييه وه به ناخی زه ويدا پۆيان كردن سهر به ره وخوار پاشان به ردی باران به سهر يانداكه هه موو چه شنه كانی غه زه بيان به سهر دا باران وله ناو بران. وه ئه م قارو سزايه دوور نی یه دووباره بپته وه بۆ سته مكاران.

هه ر تاوان نه بوو... بووه هۆكاری ناردنی هه وری په شی سامناك بۆ سهر قهومی (شعیب) و دواتر كه گه یشته بان سهر یان ئاگری به تینی سوتینه ری به سهر دا باران؟

هه ر تاوان نه بوو... بووه هۆكاری خنكاندنی (فیرعون) و داروده سسته كه ی، دواتر پوحه كانیان په وانیه ی دۆزه خ كردن ولاشه و جهسته كانیشایان وه ك عیبه رت هپشته وه؟

هه ر تاوان نه بوو... قارون و مال و سامان و كۆشكه كه ی به ناخی زه ويدا برد؟

هه ر تاوان نه بوو... بووه مایه ی له ناو بردنی قهومی "یس" به هاواری گه وره؟

هه ر تاوان نه بوو... پپړیكی به تواناو جه به زه ی زال كرد به سهر (بنی اسرائیل) دا پیاو وكوپانی كوشتن و كچ وئا فره تیان به كه نیزه بردو ولاتیان كاو لكرد؟

هه ر تاوان نه بووه... هه موو جوړه كار ه ساتیكی گه وره ی به سهر ياندا هپتا "بنی اسرائیل" له كوشتارو كاو لكاری وویرانسی و كچ وئا فره ت به كه نیزه كردن و وه زال كردنی پاشاو سته مكاره كان و وه بون به مه یمون و به رازه پرسوا... وه دوا به مینیان په یامی خوای گه وره یه كه ده فهر میت: (لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ... اعراف: ۱۶۷) واته: كه سانیك ده نیرمه سهر یان كه تا پۆزی قیامت ئازارو ئه شكه نجه یان بدات.

"امام احمد" ده لیت: (ولید بن مسلم) بۆی گپرامه وه كه ئه ویش له (صفوان بن عمرو) ئه ویش له (عبدالرحمن بن جیبر بن تفر) ئه ویش له باوكی یه وه، ده لیت ووتی: كاتی ولاتی "قبرص" ئازاد كراو ده سه لاتداره كانی سهر گه ردان و پهرش و بلا بوونه وه و وه به سهر یه كدا ده گریان. له وكاته دا "ابو درء" م ﷺ بیانی له كۆشه یه كدا ده گریا. منیش لیم پرسى: بۆچی له م پۆژه دا ده گریت كه خوا ئیسلامی سهر به رزكرد تییدا

نه ویش ووتی: نه وه نه لئی چی "جبر" خه لکی چه ند بی دهسه لاتن به رامبر به گهره یی خودا. نه م قه ومه خاوه ن دهسه لات وپاشای به هیزبون که پشتیان له فرمانی خودا کرد، چیان به سر دا هات.

"علی بن الجعد" ده لیت: (شعبه بن عمرو بن مره) ووتی: گویم له "أبا البحتری" بوو ووتی: نه وان هی که گوئیان لی بوو هه والیان پیدام که پیغه مبه علیه السلام فه رموویه تی: (لن يهلك الناس حتى يعذروا من انفسهم).^۱ واته: خوای گهره خه لکی به هیلک نابات، تاخه لکی خوئیان بیانوو به دهسته وه نه دن.

وه له مسند دا هاتوه له فه رموده ی (ام سلمة) رضی الله عنه که پیغه مبه علیه السلام فه رموویه تی: (إذا ظهرت المعاصي في امتي عمهم الله بعذاب من عنده، فقلت يا رسول الله: اما فيهم يومئذ اناس صالحون؟ قال عليه السلام: "بلى"، فقلت: كيف يصنع بأولئك؟ قال: يصيبهم ما اصاب الناس، ثم يصيرون الى مغفرة من الله ورضوان).^۲ واته: نه گهره ریچی و تاوه نکاری ویاخی بوون سه ری هه لدا له ناو ئومه ته که مدا، نه وا خوای گهره هه موویان توشی سزا ده کات. منیش پرسیم: نایا که سانی چاکه خوازیان تیدا نی یه؟ پیغه مبه علیه السلام فه رمووی: "به لئی تیدیاه". منیش ووت: نه ی چی له وان ده کات؟ پیغه مبه علیه السلام فه رمووی: نه وانیش توشی ده بن به لام دواتر ده گهرینه وه بق لای په حمت و په زامه ندی خوای گهره.

وه له "مراسیل الحسن" له پیغه مبه ره وه که ده فه رمیت علیه السلام: (لا تزال هذه الأمة تحت يد الله وفي كنفه عالم يمالئ قراؤها، وما لم يذل صلاحها فجارها، ومالم يهن خيارها اشرارها، فأذا هم فعلوا ذلك رفع الله يده عنهم، ثم سلب عليهم جبارتهم فساموهم سوء العذاب، ثم ضربهم

۱ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، (احد: ۲۶۰/۴، ۲۹۳/۵) و (أبو داود: ۴۳۴۷).

۲ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، (احد: ۲/۱، ۳۰۴/۶) وه له (صحیح) دا به م چه شنیه: (یهلکون مه لکا واحدا ولكن یعثون علی نیاتهم) له گهرانه وه یه کی تردا (علی أعمالهم).

الله بالفاقة والفقر).^۱ واته: به رده وام ئهم ئومه ته له ژیر دهستی په حم ومیره بانی وچاودیږی خودادایه، کاتیک که قورئان خویننه کانیان چاوله خوارو مه یلداری کار به دهستان نه بن، وه پیاوچا کانیان ژیرده سته ی خراپه کاران نه بن، وه پیاووه باشه کانیان به چاوی سوکه وه ته ماشا نه کرین، به لام کاتیک ئه مانه پویاندا، ئه و دهستی چاودیږی ومیره بانیان له سر ه لده گری وپاشان زورداران زال ده کات به سر یاندا و تووشی خراپترین نازاریان ده کات ودواتر به لای مه ژاری نه بوونیان تووش ده کات.

وله مسند دا هاتووه له فرموده ی (ثوبان) رضی الله عنه که پیغه مبر صلی الله علیه و آله فرموویه تی: (ان الرجل لیحرم الرزق بالذنب یصیبه).^۲ واته: مرقفی وا هیه بی بهش ده بیټ و بزقی لی قه ده غه ده کریت به موی تاوانیکه وه که توشی ده بیټ.

مه روه ها له هه مان سه رچاوه وه مان که سدا هاتووه که پیغه مبر صلی الله علیه و آله ده فرمیت: (یوشک ان تتداعی علیکم الأمم من کل افق، کما تداعی الأکلة علی قصعتها، قلنا: یا رسول الله امن قلّة منا یومئذ؟ قال صلی الله علیه و آله: انتم یومئذ کثیر، ولکنکم غشاء کغشاء السیبل، تنزع المهابة من قلوب عدوکم، ویجعل فی قلوبکم الوهن، قالوا وما الوهن؟ قال: حب الحیاة وکراهة الموت).^۳ واته: نزسکه میله تانی تر له هه موو لایه که وه بیټ و بدهن به سر تاندا، وه کو چوټن که سانیک بانگی یه کتری ده که ن بټو سر نان خواردن، هاوه لان ووتیان: نایا نیمه ئه و پوژه ژماره مان که مه؟ پیغه مبر فرمووی: نیوه ئه و پوژه ژماره تان زوره، به لام وه کو که فی سر دهریان، ترسی نیوه له دلی ئه وان دهرده هیتریټ ولتتان ناترسن" وهن" ده خریقه ناودله کانتان،

۱ - ئهم فرموده یه (ضعیف)، (حافظی عراقی) له (المفنی) دا هیتاوتی وه ده لیت (أسنادها ضعیف).

۲ - ئهم فرموده یه (حسن لغیره) ۵، (احمد: ۲۷۷/۵) و (الحاکم: ۴۹۳/۱) و (ابن ماجه: ۴۰۲۲) بروانه (کنز الفوائد).

۳ - ئهم فرموده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۷۸/۵) و (ابو داود: ۴۸۷۸) بروانه (السلسله الصحیحه: ۹۵۸).

پرسیان: نهی پیغمبر "وهن" چی یه؟ پیغمبر فرمودی: "وهن" واته: خوشویستن دوناو پق لی بوونه وی مردن.

وله (مسند) دا هاتوو له فرموده ی "انس" ﷺ که پیغمبری خودا ﷺ ده فرمیت: (ما عرج بی مررت بقوم لهم اظفار من نحاس يخمشون بها وجوههم وصدورهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: هؤلاء الذين ياكلون لحوم الناس، ويقعون في اعراضهم.)^۱ واته: له شه وی "اسراء" دا قه وميکم بينی نینوکی دريژيان هه بوو له مس دروست کرابوو سنگ ودهم وچاوی خویانی ده پنی، به حه زده تی جبريلم ووت: نه مانه کین؟ نه ویش ووتی: نه وانه نه و پی پهن که به هه میشه یی گوشتی مرفیان ده خواردو به خراپه باسی ناموسی خه لکیان ده کرد.

وله "جامع" ترمذی دا هاتوو له فرموده ی (ابی هريرة) ﷺ که پیغمبر ﷺ ده فرمیت: (يخرج في آخر الزمان قوم يخلون الدنيا بالدين، ويلبسون للناس مسوك الضأن من اللين، السنتهم أحلى من السكر، وقلوبهم قلوب الذئاب، ويقول الله عز وجل: ابي يفترون؟ وعلى يجترئون؟ فبي حلفت، لأبعثن على أولئك فتنة تدع الحليم فيها حيران.) واته: له کۆتایی زه ماندا که سانیک ده رده چن له پنگه ی نایینه وه دونیا به ده ست ده هیئن، هیئده ش خویان نه رم و نیان ده کن به وینه ی مه پ، زمانیان شیرین تره له شه کر، به لام دلیان دلی گورگه. خوی گه وره ده فرمیت: (ثایا ده یانه ویت من بخه له تینن؟ جورثت وبویری به سه ر منه وه ده کن؟ سویند بیت به خودی خوم.. به لاو فیتنه یه کی نه وتویان به سه ر دینم که عاقله کانیان تیدا سه رگه ران بن).

وه (ابن أبی الدنيا) له فرموده ی (جعفر بن محمد) . (عن ابیه عن جده) ووتی که (علی بن ابی طالب) ووتی: (یأتی علی الناس زمان لا یبقی من الاسلام إلا اسمه، ولا من القرآن إلا رسمه، مساجدهم یومئذ عامرة، وهي خراب من الهدی، علماؤهم شر من تحت ادیهم السماء،

^۱ - نه فرموده یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۲۴/۳) و (أبو داود: ۴۲۹۷) پروانه (سلسله الصحیحه: ۹۵۸).

منهم خرجت الفتنة، وفيهم تعود.) واته: پوژانیک دیت به سر خه لکیدا، نیسلام ته نها هر ناوه که ی ده میتیت، وه قورئانیش ته نها وینه که ی و مزگوته کان رازاوهن، به لام ویرانه له پووی خودا په رستی یه وه، زاناکانیان خراپترین پیچن، له وانه وه فیتنه و ناشوب سه ره لده دات، وه هر بو نه وانیش ده گپینه وه.

وه له "سماک بن حرب" وه له "عبدالرحمن بن عبدالله بن مسعود" وه ﷺ له باوکی یه وه ووتی: (اذا ظهر الزنا والربا في قرية اذن الله عزوجل بهلاكها) واته: هرکاتیک زینا و سوخواردن "ریبا" له هر شاریکدا سه ری مه لدا، نه وا خوای گه وره مؤله تی به هیلک بردنیا ن ده دات.

وه له (مراسيل الحسن) ده لیت: (اذا اظهر الناس العلم وضيعوا العمل، وتحابوا بالألسن، وتباغضوا بالقلوب، وتقاطعوا الارحام، لعنهم الله عزوجل عند ذلك، فاصمهم واعمى ابصارهم) واته: هرکاتیک خه لکی خویمان به زانا ده رخست وکاریان پی نه کرد، به زمان یه کیان خو ش ده ویست وه دل وه رقیان له یه ک بوو، وه په یوه نندیان ده پچراند، نه وا خوای گه وره نه فره تیان لی ده کات وکویرو لایان ده کات.

وه له "سنن" ی "ابن ماجه" دا هاتوه له فهرموده ی (عبدالله بن عمر الخطاب) ﷺ فهرمووی: (كنت عاشر عشرة رهط من المهاجرين عند رسول الله ﷺ، فأقبل علينا رسول الله ﷺ بوجهه فقال: يا معشر المهاجرين، خمس خصال اعوذ بالله ان تدركوهن: ما ظهرت الفاحشة في قوم حتى اعلنوا بها إلا ابتلوا بالطواغيت والأوجاع التي لم تكن في اسلافهم الذين مضوا، ولا نقص القوم المكيال والميزان الا ابتلوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان، وما منع قوم زكاة اموالهم إلا منعوا القطر

۱ - فاحشه: هه موو شتیکی نار هواو ناشرین له ووتو کرداردا وه خوای گه وره باسی ده کات که فاحشه قه ده غه یه به نه پتی وناشکرایه وه: (قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن) وه ده فهرمویت: (الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء) وه زور نم ووشه ی ز "زینا" به کار ده هتیریت.

من السماء فلولاً البهائم لم يمطروا، ولا خضر قوم العهد الا سلط الله عليهم عدواً من غيرهم، فأخذوا بعض ما في ايديهم ، وما لم تعمل أئمتهم بما انزل الله عزوجل في كتابه الاجعل الله باسمهم بينهم).^۱ واته: نهى پيرى كۆچه ربييه كان "المهاجرين" په نا نه گرم به خوادا كه توشى نه م پينج خه سله ته نه بن: له قوميكدا زينا سهره لبدات و به ناشكرا نه نجامى بدهن نهوا توشى چه ندين په تاى جوراوجور دهن كه له پيشينه و باوبا پيرياندا نه بووه. وه هر قه وميك دياردهى دزى وفيل كردن له ترازودا نه نجام بدهن، نهوا توشى گرانى وستهمى ده سلات دهنه وه. وه هر قه وميك پيگرى بكن له زهكات دهر كردن، نهوا توشى وشكه سالى دهن، نه گر له بهر گيانله بهران نه بيت هر به يه كجارى باران نابارييت. وه هر قه وميك دياردهى په يمان شكندن تياندا سهره لبدات، نهوا خواى گه وړه دوژمنانيان به سهردا زال دهكات و به شيكى زورى سامان وده سه لايتيان له ده ست ددهن. وه هر قه وميك سهر كرده كانيان به فهرمايشته كان وكتيپه كهى خواى گه وړه فهرمان په وايى نه كن، نهوا خواى گه وړه توشى دويه ره كى و دوژمنايه تيان دهكات له نيو خوياندا.

وله (مسند وسنين) دا هاتوه له فهرموده (عمر بن مروه) له (سالم بن ابى الجعد) عليه السلام له باوكى يه وه ده ليت پيغمبر صلى الله عليه وسلم فهرموده تى: (ان من كان قبلكم كان اذا عمل العامل فيهم بالخطيئة جاءه الناهي تعذيراً، فاذا كان الغد جالساً و اكله و شارباً، كانت لم يره على خطيئة بالأمس، فلما رأى الله عزوجل ذلك منهم ضرب بقلوب بعضهم على بعض ، ثم لعنهم على لسان نبيهم داود وعيسى بن مريم، ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون. والذي نفس محمد بيده لتأمرن بالعرف، ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يد السفية، ولتأطرنه على الحق أطراً او ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض، ثم ليلعنكم كما

^۱ - نه م فهرموده به (حسن) ه، (ابن ماجه: ۴۰۱۹) و (بويصر الباني) به حسن يان داوه ته قه تم.

لعنهم^۱ واتە: لەو خەلکانەى پێش ئێوەدا گەر کەسێک هەڵەى بکردایە ، ئێوا یەکیک لەو کەسانەى ئامۆژگارى خەلکیان دەکرد دەهات و سزای دەداو ئامۆژگارى دەکرد، پێى دەووت: لەخوا بترسە، بەلام بەیانى کەپۆژ دەبوو و ئامۆژگارى کەرەکە لەگەڵ تاوانبارە کەدا پێکەو دەبوون نان و ئاویان دەخوارد هەروەکو بلیى ئێو کەسە دوینى هەڵەى هەرنەکردبى. کاتێک خوای گەورە ئەمەى لى بینین دڵەکانى وەك یەك لى کردن وەبەیهکیانیدا. ئەوجا نەفرەتى لى کردن لەسەر زارى "داود و عیسای کوپى مریم (س.خ)". ئەمەش بەهۆى ئەوێ سەرپێچى خودایان دەکرد ، پاشان پێغەمبەر فەرمووی: سویند بەو کەسەى کە گیانى منى بە دەستە ، ئەگەر فەرمان بە چاکە و پێگى لە خراپە نە کەن ، وە دەستى نە فامان نە گرن و پشیتیوانى لە حق نە کەن، ئێوا خودا دڵە کانتان دەدات بە یە کداو نە فرەتان لى دەکات، وەکو لەوانەى پێشوو ترى کرد.

وہ (ابن ابی الدنيا) لہ "ابراہیم بن عمرو الصعانی" دەلیت: (اوحی اللہ الی یوشع بن نون علیہ السلام، انی مہلک من قومک اربعین الفاً من خیاریہم، وستین الفاً من اشرارہم، قال: یارب، ہؤلاء الاشرار، فما بال الاخیار؟ قال: انہم لم یغضبوا لغضبی، وکانوا یواکلونہم، ویشارکونہم). واتە: خوای گەورە وەحی بو "یوشع بن نون" نارد کە من وچل ھەزار لە پیاو خراپ وچل لە پیاو چاکانی قەومەکەت بەھیلەک دەبەم. ئەویش ووتی: خوایە پێری خراپە کارەکان حەقی خۆیانە، ئەى پێری چاکە کاران بو؟ فەرمووی: چونکە بە ئەرکی خۆیان ھەلنەساون بەوێ پێگى خراپە کاران نەبوون ، توورەنەبوونە بەرامبەر ئەو کارانەى کە من پێم ناخۆشە، وە ئەوان ئەنجامیان داوہ.

ھەروەھا (أبو عمر بن عبدالبر) لہ "أبی عمران" دەلیت: (خوای گەورە دوو فریشتە پەوانە دەکات بو کاولکردنى گوندیک ، بەھەرچى تێدایە. کاتیک کە چوونە سەر گوندە کە بینیان کە پیاویک لە مزگەوتە کە ودا

^۱ - ئەم فەرموودەییە (ضعیف الاسناد)ە، (احمد: ۲۱۹/۱) وە (ابو داود: ۴۳۳۶) وە (ترمذی: ۲۰۴۷) وە (ابن ماجە: ۴۰۰۶) پڕوانە: (ضعیف ابن ماجە ی الیانی: ۸۶۷).

خوابه رستی ده کات وکړنوش ده بات، فریشته کان ووتیان: خوابه گیان فلان به نده ت له گونده که تدا نویژ ده کات، خوابه گوره فره مووی نه ویشی له گه لدا ویران بکه، چونکه هیچ کاتیک نارپه حه ت ودلگران نه بووه له پیناو مندا).

وه "الحمیدی" له (سفیان بن عیینه) ده لیت: (سفیان بن سعد) له "مسعر" ده گپ پته وه: (که فریشته یه که فره مانې پی کرابوو که گوندیک به ناخی زه ویدا به ریت، دواتر ووتی نه ی په روه ردگار فلان که سی خوابه رستی تیدایه. خوابه گوره وه چی نارد که له و که سه وه ده ست پی بکه، چونکه هیچ کاتیک دلگران نه بووه به رامبر به وکاره خراپانه ی که له و گونده دا کراوه).

وه ه روه ها (ابن أبی الدنيا) له "وهب بن منبه" ده لیت: (کاتیک داودی پیغه مبر هه له ی کرد، داوی لی خوشبوونی کرد، خوابه گوره لی خوش بوو. دواتر خوابه گوره باجی نه وه له یه ی دابه سر نه ته وه ی بنی ئیسرائیلا. ه زده تی داود فره مووی: نه ی خودایه تو فره مانې وایی دادپه روه ری په های چون باجه که یت دابه سر که سانی تر که چی من هه له م کردوه. خوابه گوره وه چی نارد و فره مووی: چونکه کاتیک تو هه له ت کرد، نه وان پیگریان نه کردیت).

وه ه روه ها (ابن أبی الدنيا) له (أنس بن مالك) ده لیت: (انه دخل على عائشة رضی اللہ عنہا هو ورجل آخر، فقال لها الرجل: يا ام المؤمنين حدثينا عن الزلزلة. فقالت: اذا استباحوا الزنا، وشربوا الخمر، وضربوا بالعازف غار الله عز وجل في سمائه، فقال للأرض: تزلزلي بهم، فإن تابوا ونزعوا، وإلا هدمها عليهم، قال: يا ام المؤمنين أعذبا لهم؟ قالت: بل موعظة ورحمة للمؤمنين، ونكالا وعذابا وسخطا على الكافرين. فقال أنس رضی اللہ عنہ: ما سمعت حديثا بعد رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم أنا أشد فرحا به مني بهذا الحديث).¹ واته: من وپی او یکی تر چووین بو لای خاتوو

¹ - نه م فره موده یه (ضعیف الاسناد)، (حاکم: ۵۱۶/۴) گپ او یتیه وه له سهر مهر چی مسلم به "صحیح" ی داوه له قه لیم، وه (ذهبی) دلیت: پی م وایه هه له یه ستر او یت، وه نه م

عائیشه عليها السلام، پیاوه که لیسی پرسى: ئه‌ی دایكى بپرواداران باسى بوممه له‌رزهمان بۆكه "زلزله"؟ خاتوو عائیشه‌ش فهرمووى: ئه‌گه‌ر زیناوداوین پیسی به‌ئاشکراکرا و مه‌ی خورایه‌وه و ئامیزى مؤسیقیان ژهنى. خوای گه‌وره له‌سه‌رووی ئاسمانه‌وه توپه ده‌بیست، وه‌به‌زه‌وى ده‌لێت ده‌ست بکه به‌له‌رینه‌وه واته بوممه له‌رزه. جا ئه‌گه‌ر ته‌ویه‌یان کردو گه‌رانه‌وه باشه.. ئه‌گه‌رنا ئه‌وا به بوممه له‌رزه کاو لیان ده‌کات و خانوو کۆشکه‌کانیان به‌سه‌ردا ده‌پوخینیست. پیاوه که ووتى: ئه‌ی دایكى بپرواداران ئه‌مه‌ته‌ن‌ها سزایه که بۆ ئه‌وان؟ خاتوو عائیشه فهرمووى: په‌ندو ئامۆزگارى یه که بۆ بپرواداران وه سزاو توپه‌یى خودایه بۆ بى باوپه‌که‌ن. "انس" ده‌لێت: له‌دوای پیغه‌مبه‌رى خودا فهرمووده‌ی وادل خۆشم نه‌بیستوه.

وه (ابن أبى الدنيا) له فهرمووده‌یه‌کى (مرسل) ده‌گێرێته‌وه: (إن الأرض تزلزت على عهد رسول الله ﷺ، فوضع يده عليها ثم قال: أسكني، فإنه لم بأن لك بعد، ثم التفت إلى أصحابه. فقال: (ان ربكم ليستعبدكم فاتبعوه)، ثم تزلزت بالناس على عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه فقال: أيها الناس ما كانت هذه الزلزلة الا على شيء أحد ثتموه، والذي نفسي بيده لئن عادت لا أساكنكم فيها أبدا.)^۱ واته: له‌سه‌رده‌مى پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بومه له‌رزه‌یه‌ک پوویدا وزه‌وى ده‌ستى کرد به له‌رینه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش ده‌ستى خسته سه‌ره‌وى و پیى فهرموو: هیمن وئارام به هیشتا کاتى ئه‌وه‌ت نه‌هاتوو، پاشان پووى کرده هاوه‌له‌کانى وفهرمووى: خوای گه‌وره لۆمه‌تان ده‌کات، ده‌ی ئیوه‌ش لۆمه‌ی خۆتان بکه‌ن له‌سه‌ر خراپه‌کاریه‌کانتان

پاشان له‌سه‌رده‌مى (عمر بن الخطاب) دا بومه له‌رزه‌یه‌ک پوویدا. (عمر) فهرمووى: (ئه‌ی خه‌لکینه ئه‌م بومه له‌رزه‌یه به‌هۆى کارێکه بووه ئیوه

فهرمووده‌یه (سیوطی) له کتێبى (کتاب الزلازل) دا هیناوێتى و وه‌ده‌یداته پال (ابن أبى الدنيا حاکم) وه ده‌لێت: وه‌ه‌راسق زانیوه (صحیح) پروانه ئه‌وه کتێبه ۹۷-۱۰، به‌ده‌ره‌یتانى نێمه‌وه.

1 - ئه‌م فهرمووده‌یه (ضعیف الاسناد) وه (ابن أبى حاتم) له (المراسیل، ل- ۱۹۰ گێراوێته‌وه، پروانه هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لا ۲۵.

به خراپه نه نجامتان داوه، سوښند بښت به وکړه سهری گیانی منی به دهسته،
 نه م جارهیان پوښتاهو نه من پاریزگاریتان لی ناکه م .

وله پله وپایه ی (عمر بن الخطاب) دا هاتووه له (ابن ابی الدنيا) دوه
 ده گپړتیه وه که: (ان الارض تزلزلت على عهد عمر رضی الله عنه فحضر یسره
 علیها، وقال: مالک؟ ومالک؟ أما إنها لو كانت القيامة حدثت اخبارها،
 سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله يقول: إذا كان يوم القيامة فليس فيها ذراع ولا شبر
 إلا وهو ينطق.) واته: له سرده می (عمر بن الخطاب) رضی الله عنه زهوی له رزی
 یه وه، عمریش دهستی خسته سهری ووتی: نه وه چیته؟ نه وه چیته؟
 خو نه گهر قیامت بښت، نه وه ده بښت بښت وه لاهم، چونکه من گویم
 له پیغه مبر بوو صلی الله علیه و آله نه رمووی: نه گهر پوښی قیامت پوښتاهو نه وه موو بال
 وبستیک له زهوی ده ست ده کات به قسه کردن.

وه (امام احمد) له (صفیه) ده گپړتیه وه که: ووتیه تی: (قالت:
 زلزلت المدينة على عهد عمر رضی الله عنه، فقال: يا أيها الناس ما هذا؟ ما اسرع
 احداثتم. لئن عادت لأسألكم فيها.)^۱ واته: له سرده می "عمر" رضی الله عنه
 زهوی له ریه وه، نه ویش ووتی: نه ی خه لکینه نه مه چی یه؟ چون به خیرایی
 شتیکتان کردوه، جائه گهر نه م جار په پوښتاهو نه من نیوه ی تیدا
 ناپیریزم.

وه (کعب) ده لښت: هرکاتیک خه لکی تاوانی زوریان له سهر زهوی
 نه نجام بدایه نه وه زهوی یه له ترسی نه وه ی که خودای گهره ناگاداریتی
 ده له رزی یه وه.

(عمر بن عبدالعزيز) رضی الله عنه نامه ی نو سراوی ناراسته ی گشت شاره کان
 کرد: (اما بعد فإن هذا الرجف شيء يعاتب الله عزوجل به العباد، وقد
 كتب الى الامصار أن يخرجوا في يوم كذا وكذا شهر كذا وكذا، فمن كان
 عنده شيء فليصدق به، فإن الله عزوجل يقول: قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى *
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى .. أعلی: ۱۴-۱۵. وقولوا كما قال آدم: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا

^۱ - نه م فرموده یه (صحیح ه)، (ابن ابی شیه) له (مصنفه: ۴/۷۷) وه (بیهقی) له (سنه
 الطبی: ۳/۳۴۲) گپړایانه وه.

وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.... الأعراف: ۲۳. وقول كما قال نوح: وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... هود: ۴۷. وقولوا كما قال يونس: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.... الأنبياء: ۸۷) ^۱.
 واته: ئەم داچە لە کینه‌ی زه‌وی گله‌یی خودایه له‌بەنده‌کانی ده‌کات. وه‌له‌نامه‌یه‌کدا که‌ئارا سه‌سته‌ی سه‌رجه‌م شه‌اره‌کانی کردو نووسی بووی: ئەم زه‌مین له‌رزیه‌یه گله‌یی خودایه له‌بەنده‌کانی، جا پێویسته له‌ فلان پوژدا له‌ فلان پوژدا، وه‌له‌ فلان مانگ وه‌له‌ فلان مانگدا ده‌ریچه ده‌ره‌وه‌ی شه‌ار، هه‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌رده‌چیت وه‌یه‌تی باخیر بکات، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى..أعلى: ۱۴- ۱۵). واته: ئەو که‌سه سه‌رفرازه که‌ده‌رونی خو‌ی پاک پاگرتووه، وه‌ناوی په‌روه‌ردگار ده‌بات ونوێژ ده‌کات. ئێوه‌ش هه‌روه‌کو "آدم" ووتی بڵێن: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.... الأعراف: ۲۳). واته: ئە‌ی په‌روه‌ردگار ئێمه سه‌تەمان له‌خۆمان کرد، ئە‌گه‌ر تو‌ی به‌خشنده لی‌مان خو‌ش نه‌بیت وه‌په‌حمان پی نه‌که‌یت ئە‌وا ده‌بینه‌یه‌کیک له‌دو‌پاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "نوح" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... هود: ۴۷). واته: ئە‌ی په‌روه‌ردگار ئە‌گه‌ر تو‌ په‌حمان پی نه‌که‌یت ولێمان خو‌ش نه‌بیت، ئە‌وا ده‌بینه‌یه‌کیک له‌دو‌پاوه‌کان. وه‌هه‌روه‌کو "یونس" ووتی ئێوه‌ش بڵێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.... الأنبياء: ۸۷). واته: هه‌یج خودایه‌ک نی‌یه به‌حه‌ق ته‌نها تو‌ نه‌بیت، پاکی وبی گه‌ردی بۆتو، من یه‌کیک بووم له‌سه‌ته‌مکاران.

وه‌هه‌روه‌ها (أمام أحمد) ده‌لێت: (أسود بن عامر) له (أبو بكر) له (الاعمش) له (عطاء بن أبي رباح) له (ابن عمر) هه‌وه ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێت: (سمعت رسول الله ﷺ يقول: اذا ضن الناس بالدنيا والدرهم وتبايعوا

^۱ - ئەم فهرمووده‌یه (حسن)ه، (أبو نعیم) له "حلیه الاولیا ۳۰۵/۵" گێراوییه‌وه، وه‌ده‌لێت هه‌ندێک که‌سی تێدا به‌ نایاسم، وه‌ "ابن ابی شه‌یه" له "مصنف: ۴۷۳۲" گێراوییه‌وه به‌ "مسند" پیاوه‌کانی هه‌موو متمانه‌داران.

بالعينة، وتبعوا أذناب البقر، وتركوا الجهاد في سبيل الله، أنزل الله بهم بلاء لا يرفعه حتى يراجعوا دينهم).^۱ واته گویم له پیغمبر ﷺ بوو ده فهرمیت: نه گهر خه لکی دینارو درهم وپاره بووه مه به ستيان، وه کارى کرپن و فروشتنيان به شيوهى "عينة" نه جامدا، وه شوين ده سه لاتدارانى قامچى به ده ست که وتن که قامچيه کانيان له شيوهى کلکى مانگادايه. وه پشتيان کرد له تيکووشان له پيناوى خودادا. نهوا خواى گهره به لايه کيان به سهردا داده به زينيت له کوټيان نابيته وه تا نه گهرينه وه سهر نايه کيان.

(وتبايعوا بالعينة) له لای "فقهاء" وزانايانى بوارى فيقه دوو پافه و ليکدانه وه يان هيه:

يه که م: فروشتنى کالايه که به قهرز به که سيک، به نرخى زياتر له نرخى ناسايى خوى.

دووه م: فروشتنى کالايه که به که سيک، پاشتر کرپنه وهى هه مان کالاً له وکه سه، به لام به نرخيکى زور که متر له وهى که پيى فروشتووه.^۲ وه "حسن" ده لیت: فيتنه تهنه سزايه که و توله سندنه وه يه که خواى گهره له خه لکی ده سينيت وه.

وه هه ندى له پیغمبره رانى "بنی اسرائيل" کاتيک وردبوونه وه لهو کاره ساته ی (بختنصر)^۳ به سه رياندا هيئای ووتيان: (نهى خودای گهره به هوى به رنه نجامى ناپاکى و تاوانکارى خومان که سيکت زال کرد به سه رماندا، نه تو ده ناسيت ونه به زه يى به نيئمه دا ديته وه.)

وه (بختنصر) به "دانيال" ي پیغمبره "ى ووت: چى منى به سهر قه ومه که تدا زال کرد؟

^۱ - نهم فہرمودہ (یہ حسن) ۵، (احد: ۲/۲۸) وه (ابو داود: ۳۴۶۲) گتر ايانه نه وه.

^۲ - بروانه: (معجم لغة الفقهاء: ل ۱۱۴).

^۳ - يان نه بو خودنوسر، پاشای بابليه کان بوو که هيرشى کرده سهر شارى "نورشليم - قدس" وشارستانيه تي جولہ کهى کاول کرد زورى لى کوشن وزوريشى لى به دليل گرتن وله بابل به ندى کردن. "وهر گير"

(دانیال) یش ووتی: گه وره یی تاوانکاری تۆو سته مکاری قه ومه که م به رامبه به خودی خۆیان.

وه "ابن ابی الدنيا" له فهرموده ی (عمار بن یاسر) و (حذیفه) ده ده گێریتته وه که پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی: (ان الله عزوجل إذا أراد بالعباد نعمة أمات الاطفال وأعقم ارحام النساء، فتنزل النعمة، وليس فيه مرحوم).^۱ واته: هه ر کاتی که خوای گه وره بیه ویت به لایه ک توشی بهنده کانی بکات، ئه و پێشتر مندانان ده مرینیت و ئافره تان نه زۆک ده کات. ئه و سا به لاکه داده گریتته خواره وه بۆ سه ریان، که که سیکیان تیدا نی یه شایه نی به زه یی خودای گه وره بیت.

وه (ملک بن دینار) ده لیت له "حکه م" دا خویندمه ته وه که خودای گه وره فهرموویه تی: (من الله م پادشاو خاوه نی پادشا کانم، دلای پادشا کان له ده سستی مندا یه. هه ر که سی ملک ه چی وخوا به رستی من بکات، ئه و پادشا که یان دل نه رم و نیان ده که م. وه هه ر که سی که سه رپیچیم بکات. ئه و پادشا که یان ده که م به به لا به سه ریانه وه. جا خۆتان به کاروباری پادشا کانه وه سه رقان مه که ن، به لکو سه رقانی گه رانه وه ته و به بن بۆمن، ئه و ئه وان دل نه رم ده که م.)

وه له (مراسل الحسن) دا هاتوه: (ئه گه ر خوای گه وره ویستی خێر برژینیت به سه ر هه ر قه ومیکدا، ئه و کاروباریان ده داته ده ست که سه نه رم و نیان و دلسۆزه کانیانه وه، به لام ئه گه ر ویستی شه ریان به سه ردا برژینیت، ئه و کاروباریان ده داته ده ست کار به ده ستانی سته مکار و بی عه قل و دل په قه کانیان.)

وه (امام أحمد) و که سی تریش ده گێر نه وه له "قتاده" ده لیت: (حه زه ته ی "موسی" (س.خ) فهرمووی: ئه ی خوای گه وره تۆ له سه رووی ئاسمانه کانی و ئیمه یش له زه و ی. جا نیشانه ی تو په بوون و پازی بوونت

^۱ - نهم فهرموده یه (ضعیف الاسناد)، (سیوطی) له (جامع الکبیر) دا هیناوتی، وه (البانی) له (ضعیف الجامع به ژماره ی ۱۵۴۴) هیناوتی له (اللقابی شیرازی) وه به (ضعیف) داناوه.

له نئیمه چی یه؟ خوای گه وره فه رمووی: نه گهر کاروبارتانم دایه دهستی کاربه دهستانی نه رم و نیان وژیرو لیها توو، نهوا نیشانه ی نه وه یه لی تان پازیم. وه هر کاتیک کاروبارتانم دا به دهستی سته مکارو بی به زه یی نهوا نیشانه ی نه وه یه لی تان توپرم.)

وه (ابن ابی الدنيا) ده گپړتیه وه که "فضیل بن عیاض" ووتی: "خوای گه وره وه چی نارد بؤ ه ندی له پیغه مبه ران که: نهو که سی که من بناسیت وسه پپیچیم بکات، نهوا که سیک به سه ریاندا زال ده که م که من نه ناسیت."

وه هه روه ها (ابن ابی الدنيا) ده گپړتیه وه له فه رمووده ی "ابن عمر" رضی الله عنه یرفعه: (والذي نفسي بيده، لا تقوم الساعة حتى يبعث الله امراء كذبة، و وزراء فجرة، واعواناً خونة، وعرفاء ظلمة، وقراء فسقة، سيماهم سيما الرهبان، وقلوبهم أنتن من الجيف، اهاؤهم مختلفة، فيفتح الله لهم فتنة غرباء مظلومة فيتهاوكون فيها، والذي نفس محمد بيده لينقضن الاسلام عروة عروة، حتى لا يقال الله الله، لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر، او لیسطن الله عليكم شراركم فيسومونكم سوء العذاب، ثم يدعوا خياركم فلا يستجاب لهم، لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر او لیبعثن الله عليكم من لا یرحم صغیرکم، ولا یؤقر کبیرکم.) واته: سویند بیټ بهو که سی گیانی محمدی به دهسته، قیامت پوونادات تاوه کو خوای گه وره نه م که سانه په وانه نه کات: سه رکرده ی دروزن، وه زری تاوه نکارو ناپاک، خواناسی سته مکار، قورئان خوینی خراپه کار که سیم او پوخساریان له سیم او پوخساری پامیه کان ده چیت، وه دل که انیان بؤ که نه ثاره زووه کانیان جیاوازه، خوای گه وره ده رگای ناشوب و فیتنه ی لی ده کاته وه. وه سویند بیټ بهو که سی گیانی محمدی به دهسته ئیسلام پارچه پارچه ده بیټ وله ناو ده چیت، ته نانه ت ووتنی الله الله یش نابیسیت، یان فه رمان به چاکه ده که ن وپیگری له خراپه ده که ن، یا خودای گه وره سته مکاران و خراپه کارانتان ده کاته پابه رو سه رکرده تاوه کو توشی توندترین ئازارتان ده که ن. له م کاته دا پیاو چاکه کانیشتان نزیان قبول نابیت. یان ده بیټ فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه بکه ن، یا خود خوای

گه ورده كه سانيك به سهرتاند زال دهكات كه پز له گه ورده تان نه گريت
وبه زه يي به بچوكيشتان نه يه ته وه .

وله (معجم الطبراني) و سه رچاوه ي تریش هاتووه له فهرمووده ي
"سعيد بن جبیر" له "ابن عباس" رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خودا ﷻ
ده فهرميت: (ما ظفف قوم كيلا، ولا بخسوا ميزاناً ، الا منعهم الله
عز وجل القطر، وما ظهر في قوم الزنا الا ظهر فيهم الموت، وما ظهر في
قوم الربا الا سلب الله عليهم الجنون، ولا ظهر في قوم القتل يقتل
بعضهم بعضاً، الا سلب الله عليهم عدوهم، ولا ظهر في قوم عمل قوم
لوط الا ظهر فيهم الخسف، وما ترك قوم الامر بالمعروف والنهي عن
المنكر الا لم ترفع اعمالهم ولم يسمع دعاؤهم). ¹ (واته: هه رقه وميک
فيل له ته رازو بکات ، ئه وا خواي گه وره توشي وشکه ساليان دهكات و
بارانيان لي ده گريته وه . وه هه رقه وميک زينا وداوين پيسي بيته ديارده
تياندا ، ئه وا خواي گه وره توشي مردنيان دهكات "واته جوړه ها دريو
تاعوني کوشنده ي وه ک ئيدن وسه يه لان وزوهری توش دهكات که هه
به توش بوونيان له پيزي مردوان ده ژميردري ، چونکه چاره سهريان
نه سته مه و دژواره وه رگير" .)

وه هه رقه وميک رپيا خواردن بيته پيشه وديارده تياندا، ئه وا خواي
گه وره توشي شيتيان دهكات. وه هه رقه وميک کوشتن ويه کتر کوژي
سه ره ليدات له ناوياندا، ئه وا خواي گه وره دوژمنه کانيان به سه ردا زال
دهكات. وه کرداري چليسي قه ومي لوط واته نيژ بازي له هه رقه ميکدا
سه ره ليدات، ئه وا خواي گه وره توشي سزاي به ناخي زه ويده چوونيان
دهكات. وه هه رقه وميک ده ست به رداری فرمان کردن به چاکه و پيگري
له خراپه کردن بيست، خواي گه وره کارو دوعايان لي وه رنا گريت ولييان
قبول ناکات.

¹ - (منذرى) له (الترغيب والترهيب) دا هيناو ي . وه (مالك) به (موقوف) ي داوه له فقه له م.
به لام له لاي (الطبراني) و که ساي تر "مرفوعه".

وه (ابن ابی الدنيا) له فرموده‌ی "ابراهيم بن الاشعث" له "عبدالرحمن بن زيد" له "باوكی یهوه" ئه‌ویش له "سعید" ئه‌م فرموده‌یانه گێڕاوه‌ته‌وه.

وه‌له "مسند" و سه‌رچاوه‌ی تریش دا هاتوه له فرموده‌ی "عروه" له "عائشه" وه رضی اللہ عنہا ده‌لیت: (دخل رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وقد حضره النفس، فعرفت في وجهه انه قد صفزه شيء فما تكلم حتى توضأ، وخرج فلبصقت بالحجرة، فصعد المنبر فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: يا أيها الناس، إن الله عزوجل يقولكم: مروا بالمعروف وانهاوا عن المنكر قبل ان تدعوني فلا أجيبكم، وتستنصرون فلا أنصركم، وتسالوني فلا أعطيكم.)^۱ واته: چووم بۆلای پیغه‌مبه‌ری خودا هه‌ستم کرد به‌پوخساریدا شتیك سه‌رقالی کردوه. هیچی نه‌ووت تا ده‌ست نویژی گرت وپۆیشت بۆ مزگه‌وت دواتر چووه سه‌ر بلندگۆیه‌کی و فرمودی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ خوای گه‌وره‌ پێتان ده‌فرمیت: فرمان به‌چاکه‌ و پێگری له‌ خراپه‌ بکه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بپاړینه‌وه و داوا بکه‌ن و وه‌لامتان نه‌ده‌مه‌وه و داوای سه‌رکه‌وتنیش ده‌که‌ن سه‌رتان ناخه‌م.

وه (العمری الزاهد) ده‌لیت: (یه‌کێک له‌و سه‌رکه‌شیانه‌ی تۆ به‌سه‌ر ده‌رونی خۆتدا ده‌یکه‌یت و خوداش له‌خۆت زویر ده‌که‌یت، ئه‌وه‌یه‌ کاتیك که‌ کاریکی نا‌په‌وا که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی تو‌په‌ بوونی خودای گه‌وره‌ له‌ پێش چاوت ئه‌نجام ده‌دری، تۆیش نه‌پێگری ده‌که‌یت و نه‌ فرمان به‌چاک بوونی ده‌که‌یت و وه‌تییده‌په‌رینیت له‌ترسی که‌سانیکێ تر نه‌وه‌ک زیانت پی‌ بگه‌یه‌نن، که‌چی له‌پاستیدا ئه‌وان ناتوانن زیان و قارزانج به‌خۆشیان بگه‌یه‌نن، نه‌خوازه‌ به‌تۆ).

وه‌هه‌روه‌ها ده‌لیت: (هه‌ر که‌سیك له‌ترسی که‌سانی تردا ده‌ست به‌رداری فرمان به‌چاکه‌ و پێگری له‌خراپه‌ بی، ئه‌وا گوێپاڤه‌لی و ملگه‌چی بۆ خوای گه‌وره‌ له‌ده‌ست داوه‌).

^۱ - ئه‌م فرموده‌یه‌ (ضعیف الاسناد)، (احمد: ۱۵۹/۶) وه‌ (الهیثمی) ده‌لیت له‌سه‌نه‌ده‌که‌ی دا (عاصم بن عاوی تیدایه‌) که‌له‌ (مجاهل)ه‌ (۲۶۶/۷).

وه (امام أحمد) له "مسند" دا له فهرموده "قیس بن ابی حازم" هیناوتی که ده لیت "ابو بکر الصدیق" ووتی: (ایها الناس انکم تتلون هذه الآية، وانکم تضعونها علی غیر موضوعها: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ.... المائدة: ١٠٥) وانی سمعت رسول الله ﷺ یقول: ان الناس اذا رأوا الظالم لم يأخذوا علی یدیه، وفي لفظ، اذا رأوا المنکر فلم یغیروه، او شك ان یعمهم الله بعقاب من عنده.)^۱ واته: نهی خه لکینه ئیوه نه م نایه ته پیروزه ده خویننه وه که چی له شوینی خویدا به کاری ناهینن، خوی گه وره ده فهرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ.... المائدة: ١٠٥).

من گویم له پیغه مبهری خودا بوو که ده فهرمیت: "نه گهر خه لکی سسته مکاریکیان بینی سته می کرد و پیرگیان لی نه کرد. یا خود له ووته کی ترا نه گهر ناره وایه کیان بینی و نه یانگوپی و پیرگیان لی نه کرد، نه وا دور نی به خوی گه وره هه موویان توشی سزایه ک بکات.

وه (اوزاعی) ده گپریته وه له "یحیی بن ابی کثیر" له "ابی سلمة" له "ابو هريرة" ده لیت: پیغه مبهری خودا فهرمووی: (اذا خيفت الخطيئة لم تضر الا صاحبها، واذا ظهرت فلم تغير ضرت العامة.)^۲ واته: نه گهر تاوانیک په رده پوښ کرا نه وا ته نها خاوه نه که ی توشی سزا ده بیټ، به لام نه گهر ده رکوت وناشکرا بوو و نه گوږدا نه وا زیانی بو گشت خه لکی ده بیټ.

وه (امام احمد) ده گپریته وه که "عمر بن الخطاب" وتوویه تی: (دور نی به نه و دیهات وگوندانه به ناوهدانی کاول بکریټ؟ ووتیان چوڼ کاول ده بیټ که خوی له خویدا ناوهدانه؟ فهرمووی: نه گهر تاوه نکاره کانیان زال

^۱ - نه م فهرموده به (صحیح) ه، (احمد: ۷/۱) و (ترمذی: ۲۰۵۷) وه به "حسن صحیح" داناوه.

^۲ - نه م فهرموده به (ضعیف جداً) ه، وه (المیشی) له (المجموع: ۲۶۸/۷) هیناوتی وه "طرائیش" له (الاوسط) دا وه (مردان بن سالم الغفاری) تیدایه له سه نه ده کهیدا گه نه م پاوه (تروک) هو شق لی وه رناگریټ.

ببن به سهر پیاو چاکه کانیاندا و خراپه کاران ببنه سه روکی خیَل
و عه شیره ته کانیان.)

وه (اوزاعی) ده گپرتیه وه له "حسان بن عطیه" له پیغه مبه ره وه که
فه رمویه تی: (سیظهر شرار امتی علی خیارها، حتی يستخفی المؤمن
فيهم، كما يستخفی المؤمن فيهم، كما يستخفی المنافق فينا اليوم.) واته:
خراپه کارانی نومه ته که م زال ده بن به سهر چاکه کانیدا. وه باوه پدار تییاندا
وون ویزر ده بیئت، هه ره وه کو چۆن نه مړو دوو پوه کان له نیتوانماندا بزرن و
وون.^۱

وه (ابن ابی الدنيا) له فه رموده ی "ابن عباس" ده گپرتیه وه که:
(يرفعه) قال (يأتي زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء.
قيل: مم ذاك يا رسول الله؟ قال ﷺ: مما يرى من المنكر لا يستطيع
تغيره.) واته: پوژیک دیت که دلی باوه پدار ده توتیه وه وه که توانه وه ی
خوی له ناودا. ووتیان نه ی پیغه مبه ری خودا چۆن؟ فه رموی: به هو ی
نه وه ی که نار هوی و خراپه ده بینیت و ناتوانیت پنگری بکات و چاک ی
بکاته وه.

وه (امام احمد) له فه رموده ی "جریر" ﷺ ده گپرتیه وه
که پیغه مبه ره ﷺ فه رمویه تی: (ما من قوم يعمل فيهم بالعاصي، هم اعز
واكثر ممن يعمل له غيروه إلا عمهم الله بعقاب.)^۲ واته: هه ره قه ومیک
پیژیک ی که م تییاندا خراپه کار سه ریچی بکات. وه زورینه
که بالاده ستیشن، هه ول ی گوړینی پیړه که مه که یان نه دا، نه وا خوی گه وره
سزاو نازاریکی توند ناراسته ی هه ره موویان ده کات.

وه له (صحيح بخاری) دا له فه رموده ی "اسامه بن زيد" که ده لیت
گویم لی بوو که پیغه مبه ری خودا فه رمویه تی: (يجاء بالرجل يوم
القيامة، فيلقى في النار، فتندلق أقتابه في النار، فيدور كما يدور الحمار

^۱ - هه ره کو بلتی پیغه مبه ری خودا ﷺ باسی نه مړو ده کات.

^۲ - نه م فه رموده یه (صحيح) ه، (احمد ۴/ ۳۶۱، ۳۶۴، ۳۶۶) وه (ابو دود: ۴۳۳۸) وه
(ابن ماجه: ۴۰۰۹) وه (البانی) به صحیحی داناوه.

برحاه فيجتمع عليه اهل النار، فيقولون: أي فلان، ماشأنك؟ الست كنت تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنكر؟ قال: بلى ، إني كنت آمركم بالمعروف ولا آتية وأنهاكم عن المنكر وآتية).¹ واته: پیاویک ده هیخن له پوژی قیامه تدا فری دی نه ناو دۆزه خه وه هره موو پیخۆله کانی په رش ویلا ده بیته وه له ناو ناگردا، جا به شیوه ی سوپانه وه ی گو ی دریژ به ده وری میخسکه کهیدا ده سوړپته وه، خه لکی دۆزه خی لی کۆده بیته وه وه دیناسنه وه و پی دی ده لئین: نه ی فلانه که س تو چی ده کهیت لیږه؟ نه ی تونه بوویت له دنیا دا فه رمانت پی ده کردین به چاکه و ږیگری و پرتنماییت ده کردین له خراپه دا. نه ویش ده لئیت: به لئ... من فه رمانم ده کرد به چاکه ، به لام خۆم نه م ده کرد. وه پرتنماییم ده کردن له نه کردنی خراپه، به لام خۆم خراپه م ده کرد.

وه (امام احمد) ده گپړپته وه که "مالك بن الدينار" ووتویه تی: "یه کیک له پیاوه ثابینه کانی بنی نیسرائیل که پله ی "حبر" ی هه بو وه مو کاتیک پیاوان و ثا فره تان ده هاتنه مال ه که ی و نه ویش به هه میشه یی پرتنمایانی ده کرد و یادی خوی ده خستنه وه. جاریکیان هندی له کوپه کانی خوی بینی که چا و برکیان له گه ل ثا فره تان ده کرد ، نه ویش پی دی ووتن: له سر خۆتان نه ی کوپه کانم ، له سر خۆتان، که و ته خواره وه و توشی شه له لی نیوه بوو، وه ثا فره ته که یش توشی شکست هات ، وه کوپه کانیشی کوژران، خوی گه وره وه حی نارد بو پیغه مبه ره که یان که به فلان حبر بلئیت: من به هیچ شیوه هیک له نه وه ی تۆدا پیاو باش دروست ناکه م، وه توپه بوونی من له تۆش ته نها له بهر نه وه بوو که له ږیگرتن له کوپه کانتدا ، ته نها ووت له سر خۆتان کوپه کانم.

وه (امام احمد) له "عبدالله بن مسعود" وه ده گپړپته وه که پیغه مبه ری خودا فه رموویه تی: (ایاکم ومحقرات الذنوب ، فأنهن یجتمعن علی رجل حتی یهلکنه، وان رسول الله ﷺ ضرب لهن مثلاً کمثل قوم نزلوا أرض فلاة، فحضر صنیع القوم، فجعل یطلق فیجیء بالعود، والرجل

¹ - نه م فه رمووده یه (صحیح ه)، پشتر باسما ن کردو وه.

يَجِيءُ بِالْعُودِ، حَتَّى جَمَعُوا سَوَادًا وَاجْبُوا نَارًا، وَأَنْضَجُوا مَا قَذَفُوا فِيهَا).
 ١ واته: وريایی تاوانه بچوکه کان بن، چونکه که له که ده بن له سهرتان
 تابه هیلاکتان ده بن، پیغه مبهه نمونه یه کی هینایه وه فهرمووی، وه
 نمونه ی پیژیک وایه له زهوی یه کی ووشک وچولدا لایان داوه، گهره که یان
 پیاوان تهرخان ده کات بۆ هینانی پارچه دار، تاداریکی زور کوده که نه وه
 وه ئاگری تی به ره ده بن، وه نه وه ی خستیانه سهر ئاگره که کولاندی، واته
 ههرچه نده داره کان بچوک بوون به لام که زوربوون ئاگری گهره به رپا
 ده که ن.

وه له (صحيح بخاری) دا هاتوو له "أنس بن مالك" رضي الله عنه ووتی: (انکم
 لتعملون أعمالاً هي أدق في أعینکم من الشعر، وإن کنا لنعدها علی عهد
 رسول الله ﷺ من الموبقات).^١ واته: ئیوه کاری واده که ن له تاله موویه ک
 بچوکره له چاوتاندا که چی ئیمه له سهرده می پیغه مهردا به یه کی که له و
 تاوانانه مان داناوه که مژۆ به هیلاک ده بات.

وه له (صحيحین) دا هاتوو له فهرمووده ی "عبدالله بن عمر" رضي الله عنه
 که پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی: (عذبت امرأة في هرة سجنها حتى ماتت،
 فدخلت النار، لا هي أطعمتها ولا سقتها ولا هي تركتها تأكل من خشاش
 الأرض).^٢ واته: ئافره تیک خرایه ناو ئاگره وه به هوی پشیل یه که وه،
 که به ندی کردبوو نه ئاوی پی دابووو نه خوراک، وه نه موله تیشی داو نه
 ئازادیشی کر تا خوی شتی زهوی بخوات تاوه کو مرد، خودا ئافره ته که ی
 خسته دۆزه خوه.

وه له (الحلیه) دا (أبی نعیم) ئهم ووته یه ی "حذيفة" ده هینیت که پی
 ووتراوه: "ثایا بنی ئیسرائیل له یه ک پۆژدا ده ست به رداری ئاینی خویان
 بوون؟ حذيفة ده لیت: نه خیر. به لام ئه وان به سهر ههر خراپه یه ک

١ - ئهم فهرمووده یه (صحيح) ه، پیشر باسمان کردوو ه.

٢ - ئهم فهرمووده یه (صحيح) ه، بخاری (٦٤٩٢) گێراوینیه وه.

٣ - ئهم فهرمووده یه (صحيح) ه، بخاری: (٣٤٨٢، ٣٣١٨، ٢٣٦٥) وه (مسلم: ١٤٠٢٤٧، نووی) گێراویانته وه.

تېپە پىنايە پشت گوڭيان دەخست، وه هەر شتېڭيان له سەر قەدەغە بکرایه،
پراسته وخۆ دهیان کرد. بهم چه شنه بهرده وام بوون. تا له ئاينه کهيان
جيا بوونه وهو ده رچوونه دهره وه، ههروهکو چوون پياو قه ميس
و کراسه کهى داده که نیت ولئى دیته دهره وه.

وه هەر له م پوانگه يه هه نديک له زانايانى "سه له ف" ووتويانه:
(تاوانکاری وسه ريڅچى پۆستى بى باوه رى يه.) هەر هکو چوون ماچ کردن
پۆستى کارى سيکسى ژن وميرده، وه گورانى پۆستى داوين پيسى
يه "زينا". و ته ماشا کردن ونه زهر پۆستى عيشق وشه يدا بوونه، وه نه خوښى
پۆستى مردنه.

وه له (الحليه) دا هاتووه له "ابن عباس" عليه السلام ووتوييه تى: (ئه گهر
که سى تاوه نکاريست، له سه ره نه نجامى تاوانه که ت بى خه م مه به
وه به رده واميت له سهر تاوانکاری له خودى تاوانه که گه وره تره).

● وه بى شه رميت به رامبه ر فريشته کانى سهر شانى پراست وچه پت
گه وره تره له خودى تاوانه که ت.

● وه دل خوښ بوونت به نه نجام دانى تاوانه که ت گه وره تره له خودى
تاوانه که.

● وه غه مگيت بو له ده ست دانى تاوانى که له ده ست چووه و فريايى
نه که وتيت نه نجامى بده يت، گه وره تره له خودى تاوانه که.

● وه نه ترسان له وهى که خودا ته ماشا ت ده کات وده تبينى، وه له هه مان
کاتدا ترسانت له وهى نه که يه کيک بتبينى يان ده رگا که بجوليت وهو
که سيک ته ماشا ت کات، گه وره تره له خودى تاوانه که که نه نجامى
ده ده يت.

قورپه سه ر... ئايا ده زانيت هۆکار و تاوانى هه زره تى يونس چى بوو که
خوای گه وره توشى نه وه موو به لايه ي کرد له نه خوښى و تيا چوونى مال
و حال و کوپو سامانى؟! ته نها نه وه نده بوو که که سيکى سته م دیده داواى
هاوکارى کرد له دژى سته مکاره کهى، به لام هه زره تى يونس پشت گوڭى
خست. بۆيه خواى گه وره توشى نه وه موو به لايه ي کرد.

(امام احمد) ده گيرپټه وه له "وليد" نه ویش له "اوزاعي" که گوئی لی بووه و "بلال بن سعد" وتوویه تی: (ته ماشای بچوکی تاوانه که ت مه که ، به لکو ته ماشای گه وره یی نه و که سه بکه که تاوانی له پیش نه نجام نه ده یت.)

وه (فضیل بن عیاض) ده لیت: (هه رچه نده تو تاوانه که ت به بچوک بزانیست به نه ندازه ی نه وه خوای گه وره به گه وره ته ماشای ده کات، وه رچه نده تو تاوانه که ت به گه وره بزانیست به نه ندازه ی نه وه خوای گه وره به بچوک ته ماشای ده کات.)

وه ووتراوه: که خوای گه وره وه حی بو "موسی (س.خ)" نار دووه که یه که م که س له دروست کراوه کانم مردوونه. بریتی بووه له (ئیبلیس) چونکه سه ریچی کردم ویاخی بوو، چونکه من یاخی بووه کان له ریزی مردوان ده ژمیتم.

وه له "مسند" و (جامع الترمذی) دا هاتووه له فه رمووده ی "أبي صالح" که "ابو هريرة" ده لیت که پیغه مبه ری خودا فه رموویه تی ﷺ: (ان المؤمن اذا اذنب "ذنباً" نكت في قلبه نكتة سوداء، فاذا تاب ونزع واستغفر صقل قلبه، وإن زاد زادت، حتى تعلو قلبه، فذلك الران الذي ذكره الله عز وجل: "كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤" قال الترمذی هذا الحديث صحيح).^١ واته: که سی باوه ردار نه گه ر تاوانیک نه نجام بدات، نه و خالیکی رهش له ناو دلیدا دروست ده بیست، جائه گه ر ته و به ی کردو گه رایه وه نه و خوای گه وره دلی پاک ده کاته وه. خوئه گه ر تاوانی زیاد کرد نه و خاله ره شه هه موو دلی ده گریته وه. وه نه مهش واتای وشه ی (ران) ه.

که خوای گه وره ده فه رمیست: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ... المطففين: ١٤) واته: نه خیروانی یه "نه و نه فامانه تی ناگه ن

^١ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ه. (احمد: ٢/٢٩٧) و (الترمذی: ٣٣٣٤) وه (ابن ماجه: ٤٢٤٤) وه ده لیت "صحیح" ه له سه ر مده ی "مسلم".

وداناچه له کڼ "به لکو دلیان ژهنگی هه لهیناوه و پیسی وتاوان دایپویشیوه، له سه ره نه نجامی نه وکاروکرده وانه ی که ده بیان کرد.

وه (حذیفه) ده لیت: "هر بهنده یه ک تاوانیک بکات، نهوا خالیکی رهش له دلی دروست ده بیت، تا دلی وه کو مه پکی سپی لی دیت که خالیکی رهشی تیدایه."

(امام احمد) ده لیت "يعقوب" بوی گپرامه وه له باوکی یه وه له "صالح" له "ابن شهاب" که "عبدالله بن عبدالله عتبه" بوی گپراوه ته وه له "عبدالله بن مسعود" که پیغه مبهری خودا ﷺ فهرموویه تی: (اما بعد یا معشر قریش، فإنکم اهل هذا الأمر مالم تعصوا الله، فإنکم عصیتموه بعث علیکم من یلحاکم کما یلحی هذا القضیة بقضیب فی یده، ثم لحي قضیبه فإذا هو أبيض یصلد).^۱ واته: نه ی پیری قورپه ش، نیوه که سی شیای نه م ناینداری وکاروبارن تاسه رپیچی خودا نه کهن، که سه ره پچی خوداتان کرد، نه وکاته خوی گه وره توشی کاره ساه تیکتان ده کات لاتان ده دن، هه ره کو چون نه م تویکله له م داره ده بیت هه، له م کاته دا پیغه مبه ره داریکی به ده سه ته وه بوو، تویراله که ی لی ده کرده وه وپاک و سپی بووه وه، واته هیجتان به ده سه ته وه نامینیت.

وه (امام احمد) له "وهب" وه ده گپرت هه و ده لیت: "خوی گه وره له به شیک له و رینمایه ی که به بنی ئیسرائیلی ده فهرموو: من نه گهر ملکه چیم بکریت نهوا پازی ده بم، وه نه گهر پازیش بووم نهوا پیست و به ره که ت ده پرتنم به سه رتانا. وه پیست و به ره که تی منیش کوتایی نایه ت. وه نه گهر سه رپیچیم بکریت ویاخی بن لیم، نهوا توپه ده بم، وه نه گهر توپه ش بووم، نهوا نه فره تان لی ده که موه نه فره تی منیش تا وه چه ی حوته میشتان ده گریته وه."

هه ره ها (وکیح) ده لیت: "زکریا" له "عامر" ده گپرت هه خاتوو عایشه (خ. پ) نه م فهرمووده ی ناراسته ی "معاویه بن ابی سفیان" کرد که تیدا هاتوه: (اما بعد فإن العبد اذا عمل بمعصية الله عاد حامده

^۱ - نه م فهرمووده ی (صحیح) ۵، (احمد) ۱/ ۴۵۸ گپراویه ته وه.

من الناس ذاماً).^۱ واته: هه رکاتیک بهنده کان کاریان کردو له خوا یاخی بوون، نه واته و که سانه ی له خه لکی پښتو و هسفیان ده کرد و پښاندا هله ده دا. نه واته زه می ده کن به خراپه باسیان ده کن.

هه روه ها (ابو نعیم) له "سالم بن ابی الجعد" ده لیت "ابو درداء" ده لیت: (با مروقۀ ناگادارو وریایی نه وه بیت که دلی بپواداران نه فره تی لی نه کن، نه میش به خو ی نه زانیت، پاشان ووتی: نه زانی نه مه له بهر چی؟ منیش ووت: نه خیر. ووتی: چونکه نه و مروقۀ به نه یتنی ده ست ده کات به سه ریچی ویاخی بوون له خودا. خوی گه وره ش نه و مروقۀ ناشرین ده کات له دلی بپواداراندا که چی به خو شی نازانیت.)

تاوان شوینه واری خراپی هه یه، هه رچه نده ئیستا ده رنه که ویت

(عبدالله بن أحمد) له کتبی "الزهد" ی باوکیدا ده گپیته وه له "محمد بن سیرین": کاتی قه رزاری زوری بو هیئا زور دل ته نگ بوو، ووتی: من

^۱ - ثم فمرمووده یه (صحيح لغیره)، (ترمذي: ۲۴۱۴) وه (ابن حبان: ۲۷۶- أحسان) وه پروانه (الصحيحه: ۲۲۳۱۱) "مرفوعه" وه بهم ووتیه هاتوو: (من التمس رضا الله بسخط الناس كفاه الله مؤنة الناس، ومن التمس رضا الناس بسخط الله وكله الله الى الناس) نه مه لفظ ی ترمذي یه. واته: هه کسک رهامه ندی خوی گه وه به ده ست به یت، به پښچموانه ی رهامه ندی خملکی، نه و خوی گه وه پشٹیوانی لی ده کات له بری کسان تر. وه هه کسک به پښچموانه ی رهامه ندی خملکی به ده ست به یت له سه حسابی توره بوونی خودای گه وه، نه و خودای گه وه توشی شه ری خملکی ده کات. وه دانه ده لیت: نه مه به سه نه و کسانده ده چسپت که هه میش هانده و پشٹیوانی سه رکرده و پادشاکان ده کن له سه مه به سه خراپه کانه یان، وه هه روه ها نه وانه شی که هاوکاری کسان یی ده چی ده کن که خو یان داو ته پال خواناس وشاره زاکان له نایندا. جا هه کسک خوی گه وه یارمه تی بدات وریتمای بکات، نه و خوراکر ده یت له سه نه خام نه دانی خراپه کاری، وه به رهامه ووتو ره خه ی ناشرین وژایه تی یه کانی خملکی خراپه ویت نارام ده گرت، وه نه نه خامی سه رفرازی دونه و قیامت به ده ست ده یت. هه روه کو نه وه ی به سه پیغمبران وه وه لانیان هاتوو له ژایه تی کردندا.

هه روه ها ده لیت: له هندی حالتی تایه تی دا ریپندراوه رهامه ندی ده بری له سه هندی شق نارمه و تایه تی، به لام له ده وه زورت پی ناخوش یت وه که ده رختنی بی باوه، کله هندی شوی تایه و له کسان تایه و بو حالانی تایه دا پرووده ون، پروانه کتی (کنز الفوائد) بابته (باب المکروهات المقدره علی العبد).

ئەم دَل تەگى وخەفەتە دەزانم ھى چى يە، ئەم ھى تاوانىكە لە چل سال
لەمە وپېش ئەنجامم داوہ...

ئال لىرەدا ئەمە جىگەى تىپرامانە، كە زۆرىك لەخەلكى لەبارەى
كارىگەرى وشوینەوارى تاوان بى ئاگان، وا گومان دەبن كە چىتر
شوینەوارى تاوان تىپەپۆوہ كارىگەرى نەماوہ، ھەرۈەكو شاعىر دەلئىت:
إذا لم يغير حائط في وقوعه فليس له بعد الوقوع غبار
واتە: ئەگەر دیوارىك لەكاتى پوخانىدا ھىچى بەسەر نەھات، ئەوا لە
دواى پوخانى تۆزو غوبارىش ناكات.

پاكى وبى گەردى بۆ خوا.... ئەم بى ئاگایى يە چى بەسەر خەلكىدا
ھىنا؟ چەندىن نىعمەتى لەناو برد. چەندىن بەلاو ئاشوبى ھىنا. چەندىن
زانو خاوەن پلەوپايە لەم بوارەدا تى كەوتن جا نەخوارە نەفامەكان.
چونكە ھەستىيان بەو نەدەكرد كە تاوان كارىگەرى وپرەھەندى زۆرى ھەيە.
وہبى ئاگابوون لەوہى كە تاوان ھەرۈەكو برىنى بۆگەن كە لەژىرەوہ كىم
وچلك دەكات، ھەر پۆژىك بىت كارىگەرىەكەى دەرەكە وىت.

وہ (امام احمد) دەگىرپىتەوہ كە "ابو درداء" وتوويەتى: (بەشىوہيەك
خودا پەرسىتى بكەن خودا دەبينىن، وەخۆتان لەپىزى مردووەكان بژمىرن
، وەدلىيان كە مالىكى كەمى باش، باشترە لە زۆرىك كە ماندووتان بكات.
ودلىيان كە چاكە بزر نابىت وەخراپەش لەبىرناكرى. وەلەگەل ئەمەشدا
تاوان سىمايەكى پاستەوخۆ دەبەخشىت بە بكەرەكەى.)

(سليمان التميمي) دەلئىت: "مروؤ كاتىك كە تاوان دەكات بەنھىنى،
كەچى دواتر پىوہى ديارە."

وہ (يحيى بن معاذ الرازي) دەلئىت: "سەرسوپمانم دىت بەكەسانىك كە
لەنزواپارنەوہكانىدا دەلئىت: خودايە دوژمنانم پى دَل خۆش مەكە، كەچى
ئەم خۆى دلى دوژمنەكانى خۆش دەكات، ووتيان چۆن؟ ووتى: سەرىپچى
دەكات ولە خودا ياخى دەبىت و وەسەرچەم ناحەزانى دَل خۆش دەبن
لەقيامەتدا پىي."

وه (ذو النون) ده لیت: "هه رکه سیك ناپاکی و خیانهت به رامبه ر خودا بکات به نهیئی، نهوا خوای گه وره په رده له سه ری هه لده مالیت وبه ناشکرا پيسوای ده کات."

شوینه واره ناشیرینه کانی تاوان، وه نهو سزایانه ی له سه ر نه نجام دهره که یه تی له دونیادا

تاوان ویاخی بوون.. شوینه وار و کاریگری ناشیرین و خراپی و زوره، که زیان به خشه بو دل وجهسته له دونیاو قیامه تدا. مه گرتنه خوای گه وره بزانت. له و کاریگریانه: _

۱- بی بهش بوون له زانست؛

زانست پووناکی یه خوای گه وره له دل دایناوه، وه تاوان نهو پووناکی یه ده شاریته وه.

کاتئ "امام الشافعی" رحمته الله علیه له به رده سستی "امام مالک" دا ده سستی کرد به خویندن، وه زیره کی و بلیمه تی و لیها تووی و شاره زای ده رکه وت. پیی ووت: وا هه ست ده کم خوای گه وره پووناکی یه کی له دل تدا کردوته وه، وریابه به تاریکی تاوان کردن نه یکوژتینیته وه...

وه (امام الشافعی) ده لیت:

شکوت الی وکیع سوء حظي فأرشدني الی ترک المعاصي
وقال: أعلم بأن العلم فضلٌ وفضل الله لایوتاه عاصي

واته: گله یم کرد له لای "وه کیع" له کم تر خه یم له له به رکردندا.... پینمای کردم بقره زهینان له تاوانکاری پیی ووتم: زانست به خششی خویه.... وه به خششی خودا نادریت به یاخی.

¹ - له دیوانی "امام شافعی" دا هم دپره شاعرانه هاتووه بهم چه شنانه:

وأخبرني بأن العلم نور ونور الله لا يهدي لعاصي
واته: پیی راگه یاندم که زانست پووناکی یه وه پووناکی خودا نادریت به یاخی.

۲- بى بهش بوون له پزق و پوزى:

له (مسند) دا هاتووه: (إن العبد ليحرم الرزق بالذنوب يصيبه)^۱ واته: (مروء بى بهش ده بىټ له پزق و پوزى به هوى تاوانیکه وه که توشى ده بىټ).

هه روه کو چۆن ته قواو خوپاراستن مایه ی زیادبوونی پزق و پوزى یه، وه پشت گوى خستنیشى مایه ی هه ژارى ونه دارى یه. وه هه روه ها واز هیټان له تاوانکارى مایه ی زیادبوونی پزق و پوزى یه.

۳- بى زارى له دل و دهروونی تاوه نکاردا دروست ده بىټ، هه ست به دوور که و تنه وه ده کات له خوا:

هه موو خوښى و تام و چيژه کانی دنیا ناتوانیټ شوینه وارى ئه و دوورى و دلته نگى و بى زارى یه بسړپته وه که له دل و دهروونی تاوه نکاردا دروست ده بىټ. وه ئه م حاله ته ش که سانیک هه سى پى ده کات که دلیان زیندوویټ، چونکه هېچ کاتیک ئازار به جه سته ی مردووناگه یه نیټ. وه که سیک هاواری بۆ یه کیک له خواناسان هیټا له ده سى ئه و دلته نگى و بى زارى یه ی که له دنیا دا هه یه، خواناسه که ش پى ووت:

إذا كنت قد او حشتك الذنوب فدعها إذا شئت واستأنس

واته: ئه گه ر به هوى تاوانه وه ئه م بى زارى ته توش بوو ئه و ده ست به رداری تاوان به دلخوش به ئه گه ر ویستت. وه هېچ شتیک نى یه هیټده ی بى زارى و دلته نگى تاوان له سه ر تاوان کاریگه رى هه بىټ له سه ر دل.

۴- دلته نگى و بى زارى تاوه نکار له خه لکى وه پى پرى چا که خوازان به تاییه تی:

بى زارى پووده کاته نیوان که سى تاوانکارو خه لکى به تاییه تی پى پرى چا که خوازان. که هه رچه نده له م پى پره له دانیشن و هاوپییه تی یان دوور

^۱ - ئه م فەرموده یه (حسن) ه، پشتر باسماں کردووه.

بكه ویته وه توشی زیان ده بیئت وه زیاتر له بهرامبهردا له حزب وپیڤری شه یقان نزیک ده بیته وه، وه دهست بهرداری حزب وپیڤری په حمان ده بیئت. تا کار ده گاته ئه وهی بیزاری ده گاته نیو مال وخیزان و منداله کانیشی. دواتر ته نانه له خودی خویشی بیزار ده بیئت.

هه ندیک له "سلف" ده لئین: کاتیك كه له خودا یاخی ده بم و تاوانکاری ده کهم، ته نانه له خوږه وشت و ئاکاری مال و هاوسه رو و لاغه کانیشم دا په نگ ده داته وه وهستی پی ده کهم.^۱

۵- دژواریوونی کاره کانی:

دژواریوون و گران به دهسته وه هاتنی کاره ئاساییه کانی مروؤ کار دانه وهی تاوانکاری یه، چونکه خوی گه و ره ئاسانکاری بو له خوا ترساوان ده کات "مستقین". وه که سیك تاوه نکاری بیئت وه دهست بهرداری ته قوا بیئت، ئه و ده رگای خیر و چاکه ی لی داده خات. وه دژواری له کاره کانی دا ههست پی ده کات... ئای چه ند مروؤ هیه گرفتاری ئه م حاله ته ن، به لام به خویان نازانن هۆکاره که ی چی یه؟

۶- تاریکی و تارمایی دل و دهروونی داده پوشت:

تاوانکار ههست به م حاله ته ده کات، ههروه کو چۆن ههست به تاریکی شه وه زهنگ ده کات. تاریکی و تارمایی تاوان دل و دهروونی ده ته نی. گوڤاپه لی و ملکه چی پوونا کین، وه یاخی بوون و تاوه نکاری تاریکی و سامنا کین، هه رچه نده ئه و تاریکی و سامناکی یه زیاد بکات، ئه وه نده زیاتر ئه و که سه توشی سه رگه ردانی و گومرایی ده بیئت. به بی ئه وه ی خوی ههستی پی بکات. نمونه ی وه کو نابینایه ک وایه که له شه ویکێ تاریکدا به ته نها ده که ویته پی. ئه م تاریکی یه سامناکی یه ته نها به دل وه

^۱ - (امام جوزی) له (الصفوه: ۴۰۸/۱) دا هیناوتی دهیداته پال (فضیل بن عیاض)، به لام بهم شیوازه له بر گه ی (دابئی و امراتی) بر گه ی (فی خلق حماری و خادمی) داناوه.

۹- تاوانکاری دەبیته مایه‌ی تهمهن کورتی:

هه‌روه‌کو چۆن چاکه‌کاری تهمهن درێژ ده‌کات^۱. به‌پێچه‌وانه‌وه تاوانکاری تهمهن کورت ده‌کات.

که‌م وزیادکردنی تهمهن:

خه‌لکی له‌م بابته نا‌کۆک و جودان:

پێپێک ده‌لێن: که‌م کردنی تهمهنی تاوه‌نکار، واته نه‌مانی پیت و به‌ره‌که‌ته له‌تهمه‌نیدا. که‌ئه‌مه‌ش راسته‌ودروسته وه‌به‌شی‌که له‌ کاریگه‌ری تاوان.

وه‌پێپێکی تر ده‌لێن: به‌لکو به‌راستی تهمهن که‌م ده‌کات. هه‌روه‌کو چۆن پزق که‌م ده‌کات، به‌هه‌مان شیوه هۆکاره‌ن تهمهن کورت ده‌که‌نه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌لێن: ئه‌مه پێچه‌وانه‌ی دیاری کردنی تهمهن و ئه‌جەل نی‌یه، چونکه خۆی گه‌وره به‌خته‌وه‌ری و ته‌ندروستی نه‌خۆشی وه‌ژاری و ده‌وله‌مه‌ندی و... هه‌موو ئه‌مانه‌ی به‌قه‌رده‌ر خۆی دیاری کردووه و په‌یوه‌ستی کردوون به‌هۆکاره‌کانه‌وه "الاسباب"، وه‌تاوانکاری هۆکاری که‌م و کورت کردنی تهمهنه.

وه‌پێپێکی تریش ده‌لێن: راستی و دروستی ژيان به‌نده به‌ده‌وه، وه‌کاریگه‌ری تاوانیش کار له‌سه‌ر زیندووی دل ده‌کات، هه‌ربۆیه خۆی گه‌وره بێ باوه‌په‌کان "کافره‌کان" به‌مردوو داده‌نێت، هه‌رچه‌نده لاشه‌شیان زیندووه، چونکه دل‌یان مردووه. که‌ ده‌فه‌رمێت: "أَمْوات غیر أحياء.... نحل: ۲۱) واته: تهمهن، تهمهن و زیندووی ده‌. "جا کاریگه‌ری تاوانکاری له‌سه‌ر ده‌له و ده‌یم‌رێت و له‌ناوی ده‌بات، بۆیه تهمهن که‌م ده‌کاته‌وه. جا گوێپایه‌لی و چاکه‌کاری تهمهنی زیندووی دل زیاد ده‌کات.

نه‌یانی ئه‌م بابته: تهمهنی راستی ژيانی مرقۆ ئه‌وه‌نده‌یه له‌ ملکه‌چی و گوێپایه‌لی و خواپه‌رستدا به‌سه‌ری به‌ریت. جگه له‌مه به‌تهمهن نا‌ژمێردریت.

^۱ - له‌ فه‌رمووده‌ی (صحیح) دا هاتووه: (ان صلح الرحمن تزیید العمر) بروانه قسه‌کردمان له‌سه‌ر (صحیح مسلم). واته: په‌یوه‌ندی به‌هێزی خزمایه‌تی تهمهن درێژ ده‌کات.

۱۰- تاوان... تاوانی تر به کیش دهکات و زیادهکهن:

تاوان، تاوانی تر به کیش دهکهن و زیادهکهن به ئەندازهک مروقە دەربازبوونی لییان دژوار و ئەستەم دەبێت.

ههروهکو هه‌ندیك له "سلف" ده‌لێن: "له‌ چه‌رمه‌سه‌ری و سه‌لبیاته‌کانی خراپه‌ ئه‌وه‌یه‌ که خراپه‌ی تر به‌شوینیدا دێت. وه‌له‌ باشیه‌کانی چاکه‌ ئه‌وه‌یه‌ که چاکه‌ی تری به‌دوادا دێت."

مروقە کاتیك چاکه‌یه‌ك ئە‌نجام ده‌دات چه‌ندین چاکه‌ی تر به‌دواى خۆیدا به‌کیش ده‌کات. وه‌تا بێت خێروچاکه‌کانی زیاتر ده‌کات و پاداشتی زۆر ده‌بێت. وه‌به‌هه‌مان شیوه‌ش بۆ خراپه‌. تاکارده‌گاته‌ ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌ له‌چاکه‌و خراپه‌ ده‌بنه‌ ئاکارو سیفه‌تی هه‌میشه‌یی ئه‌و مروقە. چیت ناتوانیت لییان جیا‌بێته‌وه‌. وه‌ك نمونه‌ی ماسی که ناتوانیت به‌بێ ئاو بزێت ، وه‌به‌گه‌شتنی به‌ئاو هێمنی و ئارامی پووی تی ده‌کات و ده‌بوژێته‌وه‌.

هه‌ریۆیه‌ ئە‌گه‌ر یاخی بوو و تاوانکاره‌کان ده‌ست له‌ تاوانکاری هه‌لب‌گرن و وه‌ده‌ست بکه‌ن به‌خودا په‌رستی، ئە‌وساته‌ نا‌په‌حه‌ت ده‌بن و پێیان نا‌کرێت و هه‌ر زوو ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر تاوانکاریه‌کانیان. ته‌نانه‌ت هه‌ندیك له‌ خراپه‌کاره‌کان "فاسق" تاوان ده‌کهن نه‌ك له‌به‌ر چیژ و هه‌رگرتن، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ناتوانن له‌ تاوانکاری جیا‌بێنه‌وه‌. هه‌روه‌کو سه‌رکرده‌ی ئە‌م پێره (الحسن بن هانیء) به‌پاشکاوێ ده‌لێت:

و کأْسٍ شربت علی لذو و آخری تداویت منها بها

واته‌: پێکیك مه‌یم خوارده‌وه‌ بۆ چیژ ئە‌وی ترم بۆ چاره‌سه‌ری
ئە‌وی تر خوارده‌وه‌.

¹ - ب‌روانه‌ راڤه‌و ته‌فسیره‌کانی نایه‌ته‌کانی (۵- ۱۰) سوره‌تی "اللیل" وه‌هه‌روه‌ها ب‌روانه‌ خالته‌کانی (۱۱- ۱۲- ۱۴- ۱۸- ۱۹- ۲۶- ۲۷- ۳۰- ۳۱- ۳۴- ۳۶- ۴۱- ۴۷- ۴۸)

وہیہ کیکی تریان دہلّیت:

(فکانت دوائی وہی دائی بعینہ کما تیداوی شارب الخمر بالخمر

واتہ: بہ پراستی ہرئو دہردو دہرمانم بو ہر وہ کو چوّن مہ یخوّر
بہ مہی چارہ سہری مہی دہکات.)

بہ بہردہ وامی مروّف حہزی بہ خودا پەرستی یہ و خوّشی دہویت تاوہ کو
خوای گہورہ بہ سوژی خوئی فریشتہ دہنیریت وپشتیوانی لیّ دہکات
وہانی دہدہن بؤ خودا پەرستی ومل کہچی خودا. بہ ہمان شیوہ مروّقی
تاوانکار بہ بہردہ وامی حہزی بہ تاوانکاری ہہیہ تاوہ کو خوای گہورہ
شہیتانیک دہنیریتو ہانی دہدات بؤ تاوانکاری ویاخی بوون.

۱۱- تاوان ئیرادہی دلّ لاواز دہکات:

ئہمہیان لہ ہموو مہترسیہکانی تر سامناکترہ ، کہ ہیّزو توانا
وئیرادہی یاخی بوون و تاوانکاری زیاد دہکات. و ہلہ بہ رامہریشدا ئیرادہی
تہوبہکاری لہ دلّدا لاواز دہبیت و تادہگاتہ ئہندازہی نہمانی ئہو ئیرادہیہ
بہیہ کجاری. کہ ئہ گہر بیتو لایہکی لہ جہستہی شہل ل بہینیت ئہو ہر
تہوبہ ناکات. ہرچہندہ بہدہم بہ شیوہیہکی دروینہ تہوبہ دہکات و داوای
لیّ خوّشبوون دہکات ، بہ لام دلّی پریوہ لہ تاوان ویاخی بوون، و ہسوورہ
لہ سہر تاوانکاری کہ ئہمہ لہ مہزنترین و ترسناکترین جوّری مہترسی یہ.
وہزور نزیکہ خاوہنہکەئ بہرہو ہیلک بوونی ہہ تاہہتایی بہریت.

۱۲- تاوان... ناشرینی خوئی لہ دلّدا ناہیلّیت:

واتہ لہ دلّدا ہہست بہ ناشرینی تاوان ناکات و وەک نہریتیکی لیّ دیت.
وہلہکاتی ئہنجامدانی تاواندا بینینی خەلک وقسہیانی بہ خەیاڵدا نایہت
وشہرم ناکات. بگرہ زورجار شانازی پیوہ دہکات و وەلہ لای کہسانی
تریش باسی دہکات کہچی کردوہ. ئہم جوّرہ دہرگای تہوبہکاریان

لهسه ر داخراوه ، ههروهكو پيڤه مبه ﷺ ده فره ميټ: (كل اُمّتي معافي الا
 المجاهرون وان من الاجهار: ان يستر الله العبد ثم يصبغ يفضح نفسه
 ويقول: يا فلان عملت يوم كذا وكذا وكذا، فتهتك نفسه، وقد بات
 يستره ربه).^١ واته: هه موو ئومه تي من خواي گه وره ليئي خوش ده بيت،
 ته نها ئه وكه سانه نه بيت كه ئاشكراكه ري خودي خويانن وباسي
 تاوانه كانيان ده كهن ، كاتيڪ خواي گه وره بهنده تاوانكاره كهي په رده
 پّوش ده كات ، كه چي به ياني هه لده سيټ خودي خوي ئا بروي خوي ده بات
 و ده ليټ: فلان كه س من له فلان پوردا ئه وه و ئه وه و ئه وه م كرد،
 حه يا و ئا بروي خوي ده بات، له كاتيكا خواي گه وره ده پيوشيت.

١٣- هه ر تاوانيڪ له تاوانه كان پاشماوهي نه ته وه كاني پيشووترن كه خواي گه وره به هيلايكي بردوون:

نيربازي پاشماوهي به دره وشتي قهومي "لوط" ه. وه پاره وه رگرتن
 به زياده وه ودانه وهي به كه مه وه له پاشماوهي قهومي "شوعيب" ه.
 هه روه ها تيكداني زهوي ولو تبه رزي له پاشماوهي قهومي "فیرعه وني
 يه كان" ه. وه خو به زل زانين له پاشماوهي گه لي "هود" ه... هتد.
 سه رجه م جو ره كاني تاوان هه ريه كه يان پاشماوهي به دكاري يه كيكه
 له گه لاني پيشوو كه هه موويان دوژمني خواي گه وره بوون.

(عبدالله بن احمد) له كتيبي "الزهد" دا له باوكيه وه ده گيريتته وه كه
 "مالك بن دينار" وتوييه تي: (خواي گه وره وه حى بويه كيڪ له پيڤه مبه راني
 بنى ئيسرائيل واته جوله كه ده نيريت كه به گه له كه ت بلّي: كه نه چنه شويني

^١ - نه م فرموده يه (صحيح) ه، (بخاري: ٦٠٦٩) و (مسلم: ٢٩٩٠) گيرايانه ته وه.

دوژمنه کانم ، وه خواردن و پوښاک و ولاغی دوژمنه کانم به کار نه هیڼن،
چونکه دواتر وهک نه وان ده بڼه دوژمنم.)

وه له (مسند) دا هاتووه له فرموده ی "عبدالله بن عمر" ده گپړته وه
که پیغمبر ﷺ ده فرمیت: (بعثت بالسيف بين يدي الساعة. حتى
يعبد الله وحده لا شريك له. وجعل رزقي تحت ظل رمحي، وجعل الذلّة
والصغار على من خالف أمري، ومن تشبه بقوم فهو منهم.)^۱ واته:
نیردراوم به شمشیر وه وه به هاتنیشم قیامت نزیك بووه ته وه ، هه تا خودا
به تاك و ته نهایی بپه رسترتیت. وه روژی من له ژیر سیبهری رپه که مدایه ،
وسه ر شوړی و پړسواوی بوه ر که سیکه سه رپیچی فرمانه کانم بکات ،
وه هه ر که سیکیش هاو شیوه ی هه ر که لیک بکات نه وا له نه وانه .

۱۴- تاوانکاری هوکاري پړسوا بوونه :

(حسن البصری) ده لیت: نه گه ر خوی گه وره که سیك پړسوا بکات
که س نی یه به چاوی پړزه وه ته ماشای بکات. هه رچه نده له بهر هوکاري
ترسان لیتی یان ترسان له شه ری واده رنه خن، به لام له دل وه زور بی پړنو
پړسوا یه ، هه ریویه ده فرمیت: (وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُّكْرَمٍ.... الحج: ۱۸).

۱۵- به بچوک زانینی تاوان :

نه و مورقانه ی که به به رده وامی تاوان نه نجام ده دهن، تاوانیان له بهر
چاودا زور بچوکه . که نه مه ش نیشانه یه که له نیشانه کانی تیاچوون، چونکه

^۱ - نه فرموده یه (صحیح) ۵: (احمد. ۵۰/۲، ۹۲) گپړاویه ته وه (الانی) به (صحیح) ی
داناوه.

تاوان هه چهنده بچوك دهركه ویت له لای مروؤ ، به لام له لای خوای كه وړه
كه وړه یه.^۱

وه له (صحيح بخاری) دا هاتوو كه (ابن مسعود) رضي الله عنه فرموویه تی:
(باوه پدار تاوان له سهر شیوه ی چیا به ك ده بینیت كه زور ده ترسیت
بروخیت به سه ریدا، به لام تاوانكار تاوان نه وه نده به بچوك ده بینیت
كه واده زانیت می شیكه به سهر لووتیه وه "كه پوو" نیشته وه ته وه، هه
كه پئی بلنیت نه هه... بفریت.)^۲

۱۶- تاوانكارى مروؤ كارىگه رى خراپى له سهر گيانله به رانیش هه یه:

به هوى تاوانى مروؤى تاوانكاره وه زوریک له گيانله به رانیش توشى به لا
ده بیت.

(ابو هريرة) رضي الله عنه ده لیت: (باند هه "خبارى" له هیلانه كه ی خویدا
له تاو سسته می سته مكاران گيان له ده سته ده دات). وه (مجاهد)
ده لیت: "گيانله به ران نه فرهت له ئاده میزادى تاوانبار ده كن كه وشكه
سالى دیت وباران نابارىت، ده لیت نه مه به هوى شومى و تاوانكارى
ئاده میزاده وه".

وه (عكرمة) رضي الله عنه ده لیت: گيانله به رانى زهوى ، ته نانهت قالونچه و
دووشكیش ده لیت: به هوى تاوانكارى ئاده میزاده وه بارانمان لى گیراوه.
ئايا نه وه نده به س نى یه كه تاوانكار هوشى بیت وه كه شومى
تاوانه كانى كه سانى تری پیوه تی ده گلیت.

۱۷- تاوانكارى ده بیتنه مایه ی سه رشورى:

هه موو سه ره رزیه ك وشكۆمه ندیه ك له گوێپایه لیدایه بۆ خودا. نه وه تا

^۱ - پیشتر ووته ی (فضیل بن عیاض) مان هیوا وه ته وه له سهر نهم بابه ته.

^۲ - نهم فرموده یه (صحيح) ۵، (بخاری: ۶۳۰۸) وه (ترمذی: ۲۴۹۷) گیرایانه ته وه.

خوای گه وره ده فەرمویت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...
 فاطر: ۱۰) واته: هه رکه سیڤ سهر به رزی بویت باداواى سهر به رزی بکات
 له خودا، که نه ویش ته واو له گوڤرايه لی دایه.

هه ر بۆیه نزاو پاپانه وهی هه ندیک له "سلف" بریتی بووه له: (اللهم
 أعزني بطاعتك ولا تذلني بمعصيتك) واته: خودایه سهر به رزم که
 به گوڤرايه لیم بۆت، وه سهر شوڤم نه که یت به یاخی بوونم لیت.

وه (حسن البصری) ده لیت: نه گه ر چی دهنگی پیی نه سه په کانیان
 ته قه ی بیّت، خو یان به سهر به ز بدهن له قه لیم، به لام سهر شوڤی تاوان له
 دلّیان جیانا بیتته وه وخودا سهر پیچی کاران هه ر سهر شوڤده کات.

وه (عبدالله بن مبارك) ده لیت:

رأيت الذنوب تميت القلوب وقد يورث الذل إدمانها

وترك الذنوب حياة القلوب وخير لنفسك عصيانا

وهل افسد الدين الا الملوك وأحبار سوء ورهبانها

واته:

بینم که تاوان دلّ ده مـریتیت ئالوده بوونی سهر شوڤی دیتیت

دوورکه وتنه وه له تاوان ژیا نی دلّه باشتره بۆ تۆ وازی لی بیتیت

کی ئایین ده شیوینیت جگه له پادشا و پیاوانی ئایین یاخوا نه بیینیت.

۱۸- تاوان ژیری ده شیوینیت:

ژیری وعه قلّ نيعمه تی گه وره ی خودان، وه پووناکی و اتا ده به خشیت
 به ژیا نی مرؤف، تاوانکاری له ناو به ری نه و پووناکی وهو شیاریه یه.

هه ندیک له (سلف) ده لیت: که سانیک تاوانکاری و یاخی ده بن له خودا،
 که ژیری وعه قلّیان نه ماوه له و ساته دا. چونکه عه قلّیه تی مرؤف هیچ کاتیک

ئامادە نى يە ماق كەسانى تر پېشىل بىكات و بەرژە وەندى خۆى
وچواردەورى خۆى بىكاتە مەترسى يە وە . وە دواپۇژى خۆى پېشىل بىكات
وخولقېنەرى ھەموو جىھان لە خۆى برەنجىنىت بۆ تەنھا خۆشى چەند
ساتىكى كەم .

لە ھەمان كاتدا زۆر دوورە لە عەقلاىيەتى مەۋقەى ژىرە وە كە ياساكانى
دەسلەلتى بە ھىزى لە بن نەھاتووى خىۋى گەورە پېشىل بىكات . كە ھەموو
كاتىك دەبىنىت فرىشتەكان كارەكانى تۆ تۆماردەكەن . وە قورئانى پىرۆز
دەست نىشانى جۆرى سزاكانى كىردو وە ، وەمردن لە پېشىدايە ، وە دلنىاش
بىت دۆزەخ سزاي تاوانبارانە . بى گومان كە سىك لەم ساتە وەختانەدا گەر
ژىرى لە دەست نەدەبىت كارى تاوانكارى نەنجام نادات .

۱۹- بۆچۈن ئەتاوانكارىدا مايە تياچوونى دئە ئە بى ئاگايى:

خوای گەورە دەفەرمیت: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ.. المطففين: ۱۴).

هەندىك ئە (سەلف) پېيان وایە كە ئەمە "تاوان لەسەر تاوانە" كە دلیان دادەگریت.

وہ (حسن البصرى) دەلیت: (رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ) واتە: تاوان لەسەر تاوان لە دلیاندا كە ئە كە دەبیئت تا سەرئەنجام دل توشى نابینای وبى ئاگايى دەكەن.

وہ كەسانى تریش دەلین: (هەركاتىك تاوان و گوناھەكانیان زیادى كرد ئەوا دلیان دەتەنیت لە تاوانكاریدا).

وہ پوختەى ئەم بابەتە: دلى مەرۆف بە بۆچوون لە تاوانكاریدا ژەنگ دەگریت. جا ئەگەر ئەم ژەنگە زیادى كرد ئەوا دلى قورس دەبیئت (ران) دواتر گەر بەردەوام بوو ئەوا دەبیئتە مايە ژەنگاوى و قەلەدان و مۆركردنى ، دواتر دل پەردەپۆش دەبیئت و بینایى "بصیر" و ھیدایەت لە دەست دەدات. وەدوژمن بە ئارەزووى خۆى یارى پى دەكات و وەئەو دلى پەق دەبیئت و دەمریت، ھېچ شتىك كارى تى ناکات.

۲۰- مەرۆفى تاوانكار توشى ئەفرەتى پېغەمبەر ﷺ دەبیئت:

پېغەمبەرى خودا ﷺ ھەمیشە ئەفرەتى لە یاخی بووان و تاوانكاران كەردووە. جا چ تاوانكارىك زیانى بۆ خۆى ھەبیئت یاخود بۆ خۆى بەرژەوھەندى كەسانى تر ، یاخود مەترسى ھەبیئت بۆ بەرژەوھەندى بەلاكان.

ئەوھتا خوای گەورە ئەفرەت لەو كەسانە دەكات كە: خال دەكوتن و خالیان بۆ دەكوتریت. وەئەوانەى كە پرچى زیادە دەبەستن بۆ كەسانى تر وەئەوانەشى كە داواى پرچى زیادە دەكەن وەئەوانەى كە برۆ ھەل ئەگرن وەئەوانەى برۆیان بۆ ھەل دەگریت. وەئەوانەى ددانیان بچوك

دهكهنه وه تا گنج دهريكه ون سوورپيا دهخون ودهدن ودهلالی دهكهن
ودهينوسن وشايه تي ددهدن ودزی دهكهن.

■ مهی خوره وه و دروستكهر وه لگرو فروشياري كهی.

■ نه وهی كه نازارو نه فرهت له دايك وباوكی دهكات.

■ له وپياوانه ی كه لاسایی ئافره تان دهكهنه وه وبه پیه وانه وه.

■ له و كه سانه ی كه قوربانی بۆ غهیره خودا ددهدن.

■ له بیدعه كاران و داهینه رانی بیدعه.

■ وه له به دكارانی نیربازو خوی گه لی لوط.

■ وه له و مرقانه ی كه كاری سیكسی له ئاژده لان دهكهن.

■ وه له كه سانیک موسولمانان نازارو عه زیهت ددهدن.

■ وه له كه سانیک له سه ر گزپرستان مؤم هه لدهكهن و مزگهوت دروست

دهكهن.

■ وه له كه سانه ی كه ژبانی هاوسه ریتی خه لك ده شیوینن.

■ وه له و كه سانه ی له دواوه ده چنه لای خیزانه كانیان له كاری

سیكسیدا.

■ وه له و ئافره تانه ی كه شه و جیی ناكهن بۆكاری سیكسی له گه ل

هاوسه ره كانیاندا وه به پیچه وانه وه.

■ وه له و كه سانه ی كه پووی چهك دهكهنه براكانیان وته نانهت

فریشته كانیش نه فره تی لی دهكهن.

■ وه كه سانیک كه جوین وشتی نا په وا به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ

بلیت، وه ئۆری تریش.

وه خوی گه و ره نه فره تی له و كه سانه كردووه كه: _

● ژبانی سه ر پووی زه وی تیک ده دات وده ی شیوینیت.

● كه په یوه ندی خزمایه تی و دوستایه تی ده چرپینیت.

● كه دژایه تی و نازاری پیغه مبه ر ﷺ بدات.

• که پینمایه‌کافی خودا بشاریته وه.

• که ئافره تانی پاک ناوزه ردو تاوانباریان ده‌کهن به بوهتان.

• که بانگه‌واژکه رییت بۆ ریگه‌ی بی باوه‌پی.

وه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌فره‌تی له‌واسته چی یه‌کان کردوه که به

(راشی ومرتشی) ناوی بردوون.

وه زۆر شتی تریش. جانگه‌ر که سیکي هۆشیارو دانا هه‌ست به‌مه‌ترسی

نه‌فره‌تانه‌ی خودا و پیغه‌مبه‌ر بکات، ئه‌وا راسه‌خۆ پاشه‌گه‌ز ده‌بیته‌وه و

ده‌گه‌ریته‌وه بۆ لای خوا.

۲۱- تاوانکار ده‌بیته‌ مایه‌ی بی‌به‌ش بسوون له‌نزاو پارانه‌وه‌کانی

پیغه‌مبه‌ر و فریشته‌کان:

خوای گه‌وره‌ فهرمانی به‌پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان کردوه که داوای لی

خۆش بوون بکه‌ن بۆ باوه‌پداران، وه‌ک ده‌فه‌رمیت: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ

الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آثَائِهِمْ

وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.... عافر: ۷-۹) واته‌ئه‌و

فریشتانه‌ی که هه‌لگری عهرشی مه‌زنی خودان وه‌هه‌روه‌ها ئه‌و

فریشتانه‌شی که به‌ده‌وریدا ده‌سوپیته‌وه. وه‌باوه‌پیان به‌خوای گه‌وره‌هه‌یه

و هه‌میشه‌یادی ده‌که‌نه‌وه‌ پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خودای مه‌زن ده‌رده‌پین

وداوای لی خۆش بوون بۆ برپاداران ده‌کهن. وه‌ده‌پارپینه‌وه‌و ده‌لین: ئه‌ی

ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی هه‌موو شتیکت ته‌نیوه‌ به‌په‌حمه‌ت و زانسه‌ت. له‌و

که‌سانه‌ خۆش به‌ که‌ته‌وبه‌یان کردوه و گه‌پاونه‌ته‌وه‌و شوینی پیبازی

خودا که‌وتن، وه‌له‌ ئازاری دۆزه‌خ بیان پارێزه‌... ئه‌ی په‌روه‌ردگار

به هه شتی به رینیان پی بخه شه هه روه کو خۆت به لێنت پی دابوون. هاوپی له گه له وه که سانه ی که چاک و خواناسن ، له باوک و دایک و هاوسه ره کانیان و نه وه کانیان، به راستی هه ر تو خوايه کی بالاده ست و دانایت.

ئه م نزو پاپانه وه ی فریشته نزیکه کانی خودای گه وره بو ئه وه که سانه ی که تهویه ده که ن و شوینی "قورئان و سونه ت" ده که ون. که جگه له م پیگه راسته هیچ پیگایه کی تر نی به بو پزگار بوون، جابه رکه سیک له م پیگایه لایهات و یاخی ببیت بی به ش ده بیت له م نزو پاپانه وه یه.

٢٢- سزای تاوانکاران له گۆردا:

وه له سزای تاوانکاران له گۆردا له (صحيح بخای) دا هاتوه له فرموده ی "سُمره بن جندب" رضی الله عنه که پیتغه مبه رضی الله عنه رۆر جار ده یووت به هاوه له کانی: (هل رأي أحد منكم البارحة رؤيا؟ فيقيص عليه ما شاء الله أن يقص. وإنه قال لنا ذات غداة: إنه اتاني الليلة آتيان وإنها وإنبعثا لي، وإنهما قال لي: إنطلق، وإني انطلقت معهما وإنا اتينا على رجل مضطجع، وإذا آخر قائم عليه بصخرة وإذا هو يهوي بالصخرة لرأسه، فيثلغ رأسه فيتدهده الحجر ها هنا، فيتبع الحجر، فيأخذه فلا يرجع إليه حتى يصح رأسه كما كان، ثم يعود عليه، فيفعل به مثل ما فعل فيه المرة الأولى. قال: قلت لها: سبحان الله! ما هذا؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا، فأتينا على رجل مستلق لقفاه وإذا آخر قائم عليه بكلوب من الحديد، وإذا هو يأتي أحد شقي وجهه ويشتر شر شدة قفه إلى قفاه، ومنخره إلى قفاه، وعينه إلى قفاه، ثم يتحول إلى الجانب الآخر، فيفعل له مثل ما فعل بالجانب الأول فما يفرغ من ذلك الجانب حتى يصح ذلك الجانب كما كان. ثم يعود عليه فيفعل مثل ما فعل في المرة الأولى. قال: قلت: سبحان الله! ما هذان؟ قال لي: إنطلق.. إنطلق، فإنطلقنا، فأتينا على مثل التنور. فإذا فيه لغط وأصوات، قال: فإطلعنا

فيه، فإذا فيه رجال ونساء عراة، وإذا هم يأتهم لهب من أسفل منها ، فإذا أتاهم ذلك الهمب ضوضوا. فقال: قلت لهم: ما هؤلاء؟ قالالي: إنطلق.. إنطلق، فانطلقنا ، فأتينا على نهر أحمر مثل الدم. فإذا في النهر رجل سابح يسبح، وإذا على شط النهر رجل قد جمع عنده حجارة كثيرة، وإذا ذلك السابح يسبح ماشاءالله أن يسبح، ثم يأتي ذلك الذي قد جمع عنده الحجارة فيفغر له فاه، فيلقمه حجراً، فينطلق فيسبح. ثم يرجع عليه كلما رجع إليه ، فغر له فاه فيلقمه حجراً، قلت لهما: ماهذان؟ قالا لي: إنطلق.. إنطلق، فانطلقنا ، فأتينا على رجل كره المرأة أو كأكره ما أنت راء رجل مرأى، وإذا هو عنده نار يحشها. ويسعى حولها ، قال قلت لهما: ما هذا؟ قال: قالالي: إنطلق.. إنطلق، فانطلقنا حتى أتينا على روضة معتمة. فيها من كل نور الربيع وإذا بين ظهرائي الروضة رجل طويل ، لا أكاد أرى رأسه طويلاً في السماء ، وإذا حول الرجل من أكثر ولدان رأيتهم قط. قال: قلت: ما هذا؟ ما هؤلاء؟ قال: قالا لي: إنطلق.. إنطلق، فانطلقنا ، فأتينا الى دوحة عظيمة، لم أردوحة قط أعظم منها ولا أحسن، قال: قالا لي: إرق فيها ، فارتقين فيها الى مدينة مبنية بلبن ذهب ولبن فيضة. قال:فأتينا باب المدينة فاستفتحنا، ففتح لنا فدخلناها، فتلقانا رجال شطر من خلقهم كأحسن ما أنت راء وشطر كأقبح ما أنت راء، قال: قالالهم: اذهبوا فقعوا في ذلك النهر ، وإذا نهر معترض يجري كأن ماءه المحض في البياض، فذهبوا فوقعوا فيه، ثم رجعوا إلينا ، قد ذهب ذلك السوء عنهم، قال: قالالي: هذه جنة عدن، وهاذك منزلك، قال: فسما بصري صعداً، فإذا قصر مثل الربابة البيضاء، قال:قالا لي: هذا منزلك ، قلت لها: بارك الله فيكما فذراني فأدخله ، قالا: أما الآن فلا ، وأنت داخله، قلت لها: فأني رأيت منذ الليلة عجبا، فما هذا الذي رأيت؟ قال:قالالي: أما إنا سنخبرك:

أما الرجل الأول الذي أتيت عليه يثلغ رأسه بالحجر، فإنه الرجل يأخذ القرآن، فيرفضه، وينام عن الصلاة المكتوبة.

وأما الرجل الذي أتيت عليه يشرشر شذقه الى قفاه، ومنخره الى قفاه، وعينه الى قفاه، فإنه الرجل يغدو من بيته فيكذب الكذبة تبلغ آفاق. وأما الرجال والنساء العراة الذين هم في مثل بناء التنور، فإنهم الزناة والزواني.

و أما الرجل الذي أتيت عليه يسبح في النهر، ويلقم الحجارة، فإنه أكل الربا.

وأما الرجل الكرية المرأة الذي عند النار يحشها ويسعى حولها فإنه مالك حازن جهنم.

وأما الرجل الطويل الذي في الروضة، فإنه ابراهيم عليه السلام."

وأما الولدان الذين حوله ، فكل مولود مات على الفطرة. وفي رواية البرقاني: ولد على الفطرة. فقال بعض المسلمين: يا رسول الله وأولاد المشركين؟ فقال رسول الله: وأولاد المشركين.

وأما القوم الذين كنوا شطر منهم حسن و شطر منهم قبيح، فإنهم قوم خلطوا عملاً صالحاً وآخر سيئاً تجاوز الله عنهم).¹

واته: (پيغمبر ﷺ زور به او ده لائی ده فرموو: کي ئه شهوی رابردو و شهوی بینو، تاجه ندی پی خو شه باسی بکن و وه پی خو شه بووه شه وه کانی بو بگيرنه وه. وه وش گوی بیستی ده بوو. له نیوه پوانیک پیغمبر ﷺ پیی فرمووین: ئه شه وه له وه و مدا ، دوو فریشته هاتن بو لام و ووتیان بابروین ، منیش له گه لیاندا پویشتم تا گه یشتینه لای پایوئک ، پاکشابوو که سیکی تر گاه ردیکی گه وره ی پی بوو به رزی ده کرده وه و ده یکیشا به سه ر پایوه که دا، سه ری وردوخاش ده کرد،

¹ - ئه مه فرموده به (صحیح) ه، (بخاری: ۷۰۴۷) گه او به تیه وه.

ههتا بهردهكی هه‌ده‌گرت‌هه دیسانه‌هه سه‌ری وهك جارانی لی دهاته‌هه به‌همان شیوه به‌رزی ده‌کرده‌وهو دهی کی‌شا به‌سه‌ریدا ، به‌م شیوه به‌رده‌وام بوو. منیش ووتم: پاک وبی گهردی بۆ خودای گه‌وره ، ئه‌مه کی یه‌و‌بوای لی ده‌که‌ن؟ فریشته‌کانیش ووتیان: خیراکه برۆ...برۆ، منیش له‌گه‌لیاندا که‌وتمه ری.

تاگه‌یشتینه لای پیاویک له‌سه‌ر پشت پاكشاپوو، وه‌که‌سیکی تر به‌قولابیکی ئاسنی له‌سه‌ر سنگی راوه‌ستابوو ، به‌قولابه‌کی ده‌یک‌شا به‌پوومه‌تی راستی دا تا پشت‌م‌لی هه‌لی ده‌تلیشان "هه‌لی ده‌پری" و شه‌قی ده‌کرد، پاشان ده‌یدا له‌لووتی وتا پشت‌م‌لی هه‌لی ده‌پری ، دواتر ده‌دا له‌چاوی هه‌لی ده‌کۆلی تا پشت‌م‌لی ، دواتر ده‌چووه لای پوومه‌تی چه‌پی به‌همان شیوه شه‌ق وپه‌تی ده‌کرد ، کاتیك كه‌لای چه‌پی ته‌واو ده‌کرد له‌وکاته‌دا یه‌ک‌سه‌ر پوومه‌تی راستی وه‌ك خۆی لی ده‌اته‌هه ، به‌م شیوه به‌رده‌وام خه‌ریکی شه‌ق وپه‌ت کردنی بوو ، منیش ووتم: پاک وبی گهردی بۆخودا ، ئه‌مه کی یه‌؟ چی کردووه؟ فریشته‌کان ووتیان: خیراکه...برۆ...برۆ.

منیش له‌گه‌لیاندا که‌وتمه ری تا گه‌یشتینه لای کوره‌یه‌کی زۆر گه‌وره که ده‌نگه ده‌نگ ونا‌له‌هاواری لی ده‌هات ، کاتیك لی‌ی نزیک بووینه‌وه وته‌ماشامان کرد له‌ناو کوره‌که‌دا پری بوو له‌ژن وپیاوی پووت وقووت که‌له ژیری کوره‌که‌وه ئاگرو گپوتینیان بۆده‌هات وده‌برژان وهاوارو فیزاحیان ده‌کرد، منیش پرسیم: ئه‌مانه کین؟ فریشته‌کانیش ووتیان: خیراکه...برۆ...برۆ. منیش له‌گه‌لیاندا که‌وتمه ری.

تاگه‌یشتینه پووباریکی سووری خویناوی، که‌پیاویک له‌ناویدا مه‌له‌ی ده‌کرد، له‌که‌ناری پووباره‌که‌دا که‌سیکی لی بوو به‌ردیکی زۆری کۆکردبووه‌وه ، که‌دواتر ئه‌و پیاوه‌ی که‌مه‌له‌ی ده‌کرد ده‌اته‌که‌ناری پووباره‌که‌ وده‌می ده‌کرده‌وه ، ئه‌ویش پری ده‌می ده‌کرد له‌به‌رد، وه‌ئه‌ویش

دهيهارې وده يخوار دو ده چووه وه بڼو مه له كړدن تا خودا ويستی له سهر
 بووايه ديسانو وه ده هاتو وه كه نار پووباره كه وپرده مي ده كرا له بهر د وه
 شيو ه ي جار ان و ئه م ديمه نه دووباره ده بووه وه . پرسيم ئه مانه كيڼ؟
 فريشته كانيش ووتيان: خير اكه .. بڼو... بڼو.

دواتر گه يشتینه لای پياوړي پووخسار ناشيرين وديمه ن ترسناك وه
 بلایي ناشيرين ترين كه س كه بينر ايست، كه له تهنيشتي ناگري كدا
 بووبه ده وريدا ده هات وه لای ده گيرساند. منيش پيم ووت: ئه مه چي يه و
 كي يه ؟ فريشته كانيش پييان ووت: خير اكه .. بڼو... بڼو.

منيش له گه لاياندا پویشتم تاگه يشتینه باخچه يه كي خوشي پر له دارو
 درخت له ه موو جوړه گولتيكي تيدابوو، وه له ناوياندا پياوړيكي به ژن
 دريژي تيدابوو به ئه ندازه يه كه ئه وه نده بلنډ بوو سهر ي به جواني
 ديار نه بوو. وه له چوارده وريدا ژماره يه كي زور ميژدمندالې لي بوو. ووت
 ئه مه چي يه وه مانه كيڼ؟ فريشته كان ووتيان: خير اكه .. بڼو... بڼو. منيش
 له گه لاياندا پویشتم.

تا گه يشتینه لای داريكي مهن كه تاوه كو ئيستا داري وا مهنم
 نه بينيوه له گه وره يي وچا كيدا. فيشته كان ووتيان: سهر كه وه به سهريدا.
 ئيمه يش سهر كه وتين تا گه يشتینه شاريك كه دروست كرابوو له خشتي
 زيرو زيو، كه گه يشتینه ده رگاي شاره كه ، داوامان كرد ده رگا كه مان لي
 كرايه وه و چووينه ژووره وه و پيشوازيما لېكرا له لايه ن ه نديك كه سه وه
 ، پوخساريان نيوه ي هينده قه شهنگ وجوان بوو له جوانيدا كه سي وات
 نه بيني بوو وه نيوه كه ي تري هينده ناشيرين بوو له ناشيريندا كه سي وا
 ناشيرين نه بيني بوو. فريشته كان پييان ووتن: بڼو خوتان فرې بده نه
 نيو ئه و پووباره وه ، ئاوي پووباره كه له پاكي وپوختيدا وه كه ماست سپي
 بوو ، ئه وانيش خويان فرې دايه ناوي. پاشتر كه هاتنه دهر وه له ئاوه كه
 ه موو ديمه نه ناشيرينه كه يان نه مابوو. فريشته كان ووتيان: ئه مه

بههشتی (عدن) ه وهئو جيگايه شويني تويه ، ئاماژهيان بؤ جيگايه ك
 كرد ، كه چاوم هه لبري ته ماشم كرد كؤشكيكي مه زن كه له په له هه وري
 سبي ده چوو. فريسته كان ووتيان: ئه مه جيگاي تويه، منيش ووتم: خودا
 ريژدارتان بكات ،مؤله تم بدهن بچمه ژووره وه. فريسته كان ووتيان: ئيستا
 نا، له داهاتوودا. به راستي من له وشه وهدا ،شتي سهيره و سه مه ره م بيني ،
 ئايا ئه مانه چي بوون؟ فريسته كان ووتيان: ئيمه پيٽ ده ليين ئه مانه چي
 بوون؟

ئو پياوهي كه به بهرده كه سهري پان ده كرايه وه، ئه وه كه سيكه كه
 گوئ بيستي قورئان ده بوو ، پشت گوئي ده خست و پرده ي ده دايه وه ،
 وه نويزي به زايه ده داو ده نووست و نويزي نه ده كرد.

وهئو پياوهي كه دهم و پوخساريان هه لده دپي. ئه وه كه سيكه كه له مال
 ده رده چوو درؤي ده كرد به ئه ندازه يكه درؤكي ده گيشته ئاسؤ
 له ناره وايدا.

وه پياو وئافره ته پووت و قووته كان كه له ناو ته نووره كه دا بوون، ئه وانه
 زيناكارو داوين پيس بوون.

وهئو پياوهي كه له ناو پووباره خوينه كه مه لهي ده كرد و به ردي
 ده خوارد، ئه وه كه سيكه سوو "پيا" خوره .

وه پياوه پوخسار ناشيرينه كه لاي ئاگره كه، ئه وه (مالك) و به رپرسی
 دۆزه خه .

وه پياوه به ژن دريژه كه له نيو باخچه كه دا، ئه وه هه زره تي (ابراهيم)
 ه و ميژمنداله كانيش ه و مندالان كه له سه ر سروشت و فيتره ت مردوون،
 هه نديك له موسلمانان ووتيان: ئه ي پيغه مبه ري خودا ﷺ مندالي بي
 باوه ركه انيش ده گريته وه؟ پيغه مبه ري ﷺ فه رمووي: به لي ئه وانيش
 ده گريته وه .

وه ئه و پیره ی که به شیک له پوخساریان جوان و به شه که ی تریان
 ناشیرین بوو، ئه و ئه و که سانه ن که کاری خراپه و چاکه یان نه نجام داوه و
 وه خوای گه وره له تاوانه کانیان خوش بوو.)

۲۲- تاوانکاری جوړه ها خراپه و گه نده ئی له سه رزه ویدا به ریا ده کات:

جوړه ها فساد له بونه وهر به ریا ده کات له ئاووه و او کیلگه و مال...
 نه وه تا خوای گه وره باسی ده کات ده فهرمیت: (ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ...
 الروم: ۴۱) واته: تاوان و خراپه کاری ده که وتوو و هه موو سه رزه ی
 و ده ریا کانیشی گرتوو ته وه. به هوی ئه و تاوان و گونا هانه وه که خه لکی
 ده ستیان داوه تی، سه رنه نجام ده بیئت تالوی هه ندیک له کرده وه کانیان
 بچیژن "که به ریا بونی جه نگ و کاره ساته سروشتی یه کانه" بو ئه وه ی
 بگه پینه وه بو یه ک خواناسی.

(مجاهد) ده لیئت: به هوی سته می سته مکارانه وه که فساد به ریا
 ده کات. خوای گه وره باران بارین ده گریته وه ووشکه سالی بال ده کیشیت
 به سه ر گوندو شار و کوچه دا. "پاش ئه وه ی ئه و ئایه تی سه ره وه ی
 خوینده وه" وتی: مه به ست له ووشه ی (البحر/ ده ریا) مه به ستی ئه و
 ئاوانه یه که له گونده کانداهیه له پووباره کان.

وه (عکرمه) ده لیئت: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ.. من نالیم مه به ستی
 ئه م ده ریا یانه یه، به لکو مه به ستی ئه و پووبارانه یه که له ته نیشیت
 گونده کانه وه تی ده په ریئت.

وه (قتاده) ده لیئت: خوای گه وره ئاوی شیرینی به بحر ناو بردوو که
 ده فهرمویت: (وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ
 أُجَاحٌ... فاطر: ۱۲) واته: هه ردوو جوړی ده ریا که وه ک یه ک نین، یه کیتیان
 ئاوی سازگارو خۆشه ئه وی تریان سویره وتاله.

وه له دونيادا دهريايه كي شيرين ني يه ناوه كه ي پاره ستايت، به لكو
مه به ستي نه و پووباران هيه كه تي ده پهن. وه دهريايي ناوي سوپر نه وانه
كه ناويان پاره ستاوه. جا نه و گوند ولاديانه ي كه له سهر ناوي پويشتوو
دان به م جوړه ناوه باس كړدوه.

وه (ابن زيد) ده ليت: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ... مه به ستي
له تاوانه.

مني ش ووت: نه گهر مه به ستي نه و تاوانانه بيت كه به هوكاري نه و
فه سادانه وه سهره لده دن، يا خود مه به ستي نه و فه سادانه وه بيت
كه به هوي تاوانه وه سهره لده دن. جا به پتي نه و به شهي ثايه ته كه كه
ده فه رميت: لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا... نه م بيتي "لام" ه پتي ده و تريت
(لامی العاقبه و تعليل) واته به و هوكاره ي پيشووه وه بووه.

وه پيم وايه: مه به ستي يه كه مي به (الفساد) نه و هيه توله سندنه وه ي
خودايه له كه مي بارانوشه پوئاشوب، له بهر نه نجامي نه و تاوانانه ي كه مروف
نه نجامي ده دات.

هه روه كو هه نديك له "سلف" ده ليت: هه رچه نده نيوه تاوان بكن
خوای گه وړه سزاتان ده دات و توله تان لي ده سينتته وه.

وه نه وه ي پوونه "والله اعلم" مه به ستي له و فه ساده تاوان
وپاشماوه كانيتي، وه به به لگه ي نه م ثايه ته كه ده فه رميت: (لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
الَّذِي عَمِلُوا... الروم: ٤١) نه مه حالي نيميه كه به شتيكي كه له سزاي

¹ - له م ثايه ته دا ناماژه بو تيك چوون وپس بووني ژينگه ده كات، كه ژينگه ييك ديت له
سي بنه ماي سهره كي ژيان (خاك و ناو و هه و) كه له م ثايه ته پيروزه دا ناماژه يان بذه كات كه
به هوي خراپه و كړدوه كاني مروف زهوي دو چاري پس بوون و گوراني ناووه واي زهوي
و بهر زبونونه واي پله ي گهر ماو م تروسي بهر زبونونه واي ناستي ناوي زهريكان به هوي
توانه واي به سته له كه به فرينه كاني جه مسره كاني زهوي، كه نه م ش ده يتته هوي نقرم بووني
به شيكي زور له وشكاني كه نار ناوه كان وه نه ندي ده ولته ت به ته واي ژير ناو ده كه ون
وه هژنده و به شيكي زوري دانيمارك. وه له نيمه نجامي بهر زبونونه واي ريژه ي گازي دووه م

تاوانه كانمان و كرده وه كانمان ده چيژين. جا نه گهر بيتو سزاي هه موو
كرده وه كانمان وه ريگرين ، نهوا سهر زهوي ميروولهيشي تيدا نه ده ما
نه وهنده كاو له ده بوو.

٢٤- تاوان ده بيته مايه ي پووداني كاره ساته كاني بومه له رزه و پوچووني زهوي:

تاوان ده بيته مايه ي دروست بووني چه ندين كاره ساتي بومه له رزه و
پوچووني زهوي ونه ماني پيت وبهره كه تي زهوي كه وه كو تو له يه كي خوي
كه وره پووده ده ن.

وه كاتي ك پيغه مبه ر عليه السلام له گه له چه ند هاوه ليكي دا به لاي شوينه وارو
پاشماوه ي گه لي (شمود) تپه پين ريگري كرد له هاوه لاني كه له و شوينه
لابده ن، يا خود ئاو خونه وه، ته نانه ت نه يه شت حوشتره كانيش ئاي لي
بخونه وه له بهر كاريگه ري نه و تاوان وياخي بوونه يان كه خودا تو له ي لي
كرده وه، كه كاريگه ري له سهر به ره كه ت وبه پيتي نه و شوينه كر دبوو،
ته نانه ت له ئاوه كه شيان.

وه (اما احمد) له "مسند" دا له ميانه ي فهرمووده يه كدا ده لي ت:
(له موزه خانه ي "بنی أمیه" دا ده نكه گه نميكي گه وره هه بوو ، كه له
گه وره يدا هينده ي ناو كه خورمايه ك بووه، وه له پارچه شتيك نوسرابوو له
ته نيشتيه وه. كه نه م ده نكه گه نمه له سه رده مي داد په روه ري دا پوواوه.)

نو كسيدي كاربون و گازی يه كه م نو كسيدي كاربون كاريگه ري خراپي كر دوه ته سهر
به رگي چني نو زون نه مقوسفير "به رگه گاز" كه له هه ندي شوين بووه ته هوي كون بووني. كه
نهمه ش ده بيته هوي گه يشتي تيشكه زيان به خشه كان به تاييه تي تيشكي سه روو وه نه وشه يي،
كه مروژ دوجاري نه خوشي جوړاو جوړ ده كات به تاييه تي نه خوشيه كاني پيست.
"وه رگير"

وهه روه ها پيژيک له پياوه به تهمنه کانی بيا بانيش پييان
راگه ياندووم. که پيشتر به رويومي کشتوکال وميوه هات زور له قه باره ي
نيستا گوره تر بووه.

وه زوريک له م به لايانه که به سهر ژياندا هاتووه ، له بهر نه نجامي
تاوانکاريدا پوويان داوه.

۲۵- تاوان کار يگهري له سهر شيوهي ديمه ن و دروست کراوه کان هه يه :

(ترمذي) له "جامع" ده گيژي ته وه ، که پيغه مبه ر ﷺ فهرمو ويه تي:
(خلق الله ادم وطوله في السماء ستون ذراعاً ، فلم يزل الخلق ينقص حتى
الآن).^۱ واته : خواي گه وره "نادهم" ي دروست کرد که دريژي يه کي
شه ست بال بوو، وه به به رده وامي تاوه کو نيستاش قه باره ي مروقه دروست
کراوه کان له بچوک بوونه وه دايه.

که ئه مه ناماژه يه که بو بچوک بوونه وه ي شيوه و قه باره ي مروقه
ودروست کراوه کاني تر.

خواي گه وره که ده يه وي ت سهر پوي زه وي له تاوان و تاوانکاران و
ناپاکان و سته مکاران پاک بکاته وه ، ئه و يه کيک له بنه ماله و خانه واده ي
پيغه مبه ر ﷺ ، واته به پره چه له ک ده گيژي ته وه سهر خانه واده ي
پيغه مبه ر ﷺ^۲ ده نيژي ت، سهر زه وي پرده کات له دادپه روه ري خوش
گوزه راني، وه ده جالي جوله که و خاچ په رسته کان له ناو ده بات. مروقا يه تي
به خته وه رده کات به بلاو کر دنه وه و سه قام گير کر دني ئيسلام. ديسان وه
بيت و به رده کتي زه وي ده گيژي ته وه. ته نانه ت پيژيک له مروقه يه که هه نار يک

^۱ - ئه م فهرمووده يه (صحيح) ه، (بخاري: ۳۳۲۶) وه (مسلم: ۱۷/۱۷۳- نووي)
گيژاويانه ته وه.

^۲ - مه به ست لي ره ده سهر هه لداني (محمد مهدي) يه که چه ندين فهرمووده ي صحيحمان
له سهر ي هينا وه ته وه. پروانه باب ته تي: "علامات الساعه الكبرى".

دەخۆن، ئەوەندە گەورەبە. وەتەنھا ھیشوہ "بۆلە" تری یەك ھێندە گەورە بە بارە ھوشتریکە^۱.

ھۆکاری ئەم گۆرپانکاریەش نەمانی تاوانکاری و سەتمە، کە دیسان پیت و بەرەكەتی زەوی سەرھەڵدەداتەوہ. بێ گومان ئەو سزاو تۆلە سەندنەوہی خۆی گەورە لە گەلانی کردۆتەوہ، تا ئیستا کاریگەری وشوینەواری بەسەر زەوی یەوہ ماوہ، چونکە ھاوشیۆ و نمونە ی ئەوتاوانە گەورانە ی گەلانی پێشوو بوونی ھەیە و ماوہ و لەنیۆ کۆمەلگە ی مرقایەتیدا ئەنجام دەدری. ھەر بۆیە بەپێی ئەوتاوانە سزای خۆدایی دەبینرێ. بەپێی ئەندازە ی بچوکی پێژە ی تاوانە کە سزاكەش دەدری.

بەراوردی شەیتان بکە... کاتێك کە سەرپێچی کرد خۆی گەورە پیت و بەرەكەتی لەتەمەن و کارو پلە و پایە و مالدیدا نەھیشت، تەنانت لە ھەر جیگایەکی زەویدا ملکہچی بکری توشی بێ بەرەكەتی دەبێ. وە لە قیامەتیش لە جیگایە کدایە کە بەزەیی و پەحمەت و سۆزی تیدا نی یە کە دۆزەخە...

۲۶- تاوان بووناکی غیرەت و پەرۆشی دەکوژنی ئەوہ: ۲

غیرەت و پەرۆشی پێویستیەکی ھەنووکەیی یە بۆ ژیان، وەك پێویستیە غەریزیەکان بۆ جەستە ی مرقۆ پەرۆشی ئەو ئاگرەبە کە ھەرچی خراپە و ئاكارە ناشیاوہکان ھەیە لیوہی دەردەچێ. ھەر وەکو چۆن لە پێگە ی دەزگای فووکردن بە کورە ی ئاگردا ھەرچی ماددە و بۆنە ناخۆشەکانی زیو وزیر و ئاسن ھەیە لیوہی دەردەچێ. وە شکۆمەندترین مرقۆ لە ھەموو کەس زیاتر پەرۆشی و غیرەتی ھەیە لە چاو خەلکی تردا.

^۱ - ئەمە لەسەر دەمی ھاتنە خوارەوہی (عیسی کوری مریم) لە پێش روودانی قیامەت روودەدات.

^۲ - برۆانە خالەکانی: (۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۷).

هەر بۆیە پیغەمبەر ﷺ بە پەرۆشتین مەرۆف بووه سه بارهت به گه‌ل و
 ئومه ته‌كه‌ی. وه‌خوا‌ی گه‌وره له پیغەمبەر زیاتر به‌پەرۆشه‌ بۆ به‌نده‌کانی.
 هەر وه‌کو چۆن له صحیح دا هاتوه‌ که پیغەمبەر ﷺ ده‌فه‌رمی‌ت:
 (أتعجبون من غیرة سعد؟ لأننا اغیر منه ، والله اغیر مني.)^۱ واته‌: سه‌ر
 سو‌رمانن به‌پەرۆشی سعد؟ من له‌سعد به‌پەرۆشترم ، وه‌خوداش له‌من
 به‌پەرۆش تره‌.

وه‌له (صحیح) دا هاتوه‌ که پیغەمبەر ﷺ له واتاره‌ خۆر گیراندا
 فه‌رمو‌وی: (یا أمة محمد، ما احد اغیر من الله ان یزنی عبده اوتزنی
 امته.)^۲ واته‌: ئه‌ی ئومه‌تی محمد: که‌س نی یه به‌ئهن‌دازه‌ خوا‌ی گه‌وره به
 پەرۆش بی‌ت، که کاتی‌ک به‌نده‌کانی داو‌ین پیسی وزینا ده‌که‌ن.

وه‌له "صحیح" دا هاتوه‌ که پیغەمبەر ده‌فه‌رمی‌ت: (لا احد اغیر من
 الله ،من اجل ذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا احد احب
 إليه العذر من الله ،من اجل ذلك ارسل الله الرسل مبشرين ومنذرين،ولا
 احد احب اليه المدح من الله من اجل ذلك اثنى على نفسه.)^۳ واته‌:
 که‌س له‌خودا گه‌روره‌ تر وه‌به‌پەرۆش تر نی یه، هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌به‌ر
 په‌فتاری حه‌رام کردوه‌ چ نه‌ی‌نی بی‌ت یان ئاشکرا. که‌سیش نی یه پۆزش
 بۆ هینانه‌وه‌ی له‌لا خۆشه‌ویست تربی‌ت له‌ خوا‌ی گه‌وره ، له‌به‌رئه‌وه‌شه‌
 کتیب و پیغەمبهرانی په‌وانه‌ کردوه‌ وه‌ که‌س نی یه مه‌دح و پی‌ هه‌لدانی

¹ - ئەم فەرموودەیە (صحیح)ە، (بخاری: ۶۸۴۶ - ۷۴۱۶) وه‌ (مسلم: ۱۰/۱۲۲ - نووی)
 گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

² - ئەم فەرموودەیە (صحیح)ە، (بخاری: ۱۰۴۴) وه‌ (مسلم: ۶/۲۱۰ - نووی)
 گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

³ - ئەم فەرموودەیە (صحیح)ە، (بخاری: ۷۴۰۳) وه‌ (مسلم: ۱۷/۸۰ - نووی)
 گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

لە لاخۆشەویستەر بێت لە خۆی گەورە ، ھەر لەبەر ئەوەیە مەدحی خۆی کردووە .

ئەم فەرموودەیە ھەردوو بابەتی (پەرۆشی-غیرە) و (پۆزش-عذر) ی ھێناوەتەووە و لەیەک بابەتدا ئاویتەئێ کردوون . وەك دوو چەمکی گرنگ بۆ ژبانی مرقایەتی .

بابەتی پەرۆشی لەووە سەرچاوە دەگرێت پرسی ھەڵدەسێت لەئەنجام دەرانی کاری ناپەرەواو ناشیاو . وە "پۆزشیش" لەووە سەرچاوە دەگرێت کە پێی خۆشە ئەنجام دەرانی ئەو کارانە پۆزشی بۆ بەئیننەووە و ئەویش لییان ببوریت ، کەئەمە بەتەواوەتی سۆز و پەرەحمەت و خۆشەویستی خودایە بۆ بەندەکانی . ھەر ئێوە خۆی گەورە پێغەمبەرەکان و کتیبی پەرەوانە کردووە بۆ مرقایەتی وەك بەھانە ھێنانەووە پۆزش ، وەكو ھەرەشەکردن و ئاگادار کردنەووەیەك . کەئەمەش تەواوی پرۆپۆختی و بێ کەموکۆریە .

بە پێچەوانەووە زۆرێک لەخەڵکی دەبینین کە کەسێک ھەڵیەك دەکات ، یەكسەر بەبێ ئاگادار کردنەووە گوێگرتن لە پۆزشەكە یەكسەر سزای بەسەردا دەسەپێت ، یاخود زۆر جار زۆر شل گیرانە ھەموو بیانوویەك بە پۆزش دادەنێت ، کەئەمەش ناپەرەوایی و کەموکۆریە لە خودی پەرۆشیدا .

ھەر وەكو پێغەمبەری خودا ﷺ دەفەرمیت : (إِنَّ مِنَ الْغِيْرَةِ مَا يَحِبُّهَا اللهُ ، وَمِنْهَا مَا يَبْغُضُهُ اللهُ ، فَالَّتِي يَبْغُضُهَا اللهُ الْغِيْرَةُ فِيْ غَيْرِ رِبِيْةٍ) .^۱ واتە : ھەندێ پەرۆشی ھەيە خودای گەورە پێی خۆشە ، وەھەندێکی تری پێ ناخۆشە ، ئەوێ کە خودا پێیخۆشە بریتیە لە پەرۆشی یەکی بێ تۆھمە .

وہ پەرۆشی ستایش کراو : ئەو پەرۆشی یە کە ھاوڕێک بێت لەگەڵ پۆزشدا . واتە لەکاتی پەرۆشیدا پەرۆش بێت ، وە لەکاتی پۆزشیدا ببوریت .

¹ - ئەم فەرموودەیە (حسن) ە ، (احمد : ۴۴۵/۵) وە (النسائی : ۷۹/۵) گێڕاوەتەووە .

ته نها خواي گه وړه شاينه ستايشه...

خواي گه وړه خواوې سيفاټ وټاكاره بڼنده كان وټاوه جوان وپيروزه كانه. سه رجه م پړوپوختي وكه مائيه تي هيه، وه هر ئه و ته نها شاين و شايسته ي ستايش وپيډاهه لدان ووه سف ومه دح كړنه. هره و كو چوڼ خوي وه سف و سه ناي خوي كړووه.

جا خواي گه وړه پي خوشه بېنده كاني به سيفاټه كاني خواي گه وړه خويان بړاښنه ووه و خودا په رستي پي بكن. وه په روشيش يه كي كه له سيفاټه كاني، نه گهر بېنده يه ك په روشي تيډا بيت، نه و خواي گه وړه خوشي ده ویت. هره و كو خواي گه وړه به به زه يي وپه رجه م، بېنده به به زه يي خوش ده ویت. وخواي گه وړه زانا وانا يه، بېنده زانا وانا كاني خوشي خوش ده ویت. وخواي گه وړه به هيزه، بوي باوه پداري به هيزي زياتر خوش ده ویت به به راورد له گه ل باوه پداري لاواز... هتد.

تاوانكاري وياخي بوون پيگري ده كات كه خواوې كه ي خوي به م سيفاټه پيروز و جوانانه و بړاښنه ووه، به لكو مايه ي سزاي خوداشه. چونكه شيوازه كاني دروست بووني تاوانكاري وياخي بوون به م چند قوناغه تي ده په پيت:

قوناغي يه كه م: ته نها كه وټنه دله ووهيه و كه بېرؤكه يه كي ساده.

قوناغي دووه م: نه و بېرؤكه يه ده بيته وه سوه سه و دوو دلي بو دروست ده كات.

قوناغي سي يه م: نه و وه سوه سه يه ده بيته ئيراده و بيري لي ده كاته وه به هه ميشه يي.

قوناغي چواره م: نه و ئيراده يه ده چي ته قوناغي "عزيمه" نياز و بپارو سور بوون له جي به جي كړنيدا.

قۇناغى پىنجەم: ئەو بىرۆكە و دووللى و دەسۈسە و ئىرادەيە و سوربۇن و عەزىمەيە دەبىتتە كىردارو جى بەجى دەكات وە تاوانەكە بەرجەستە دەكات وەك تاوانىك.

قۇناغى شەشەم: دواتر گەر لەسەر ئەنجامدانى ئەو تاوانە بەردەوام بىت و پاشەگەز نەبىتتەو، ئەو ئەو تاوانە دەبىتتە سىفەت و ئاكارىكى ھەمىشەيى و دەبىتتە بەشەك لەزىيانى كە ناتوانىت دەست بەردارى بىت وەك سەرچەم ئاكارو سىفاتەكانى تىرى.

مەبەستمان: مەبەستمان لىرەدا ئەو يە ئەگەر تاھۆكارەكانى تاوانكارى بەھىزبۇن، ئەو لەبەرامبەردا ھىزى پەرۋشى لەددا كەم دەكاتەو و لاواز دەبىت بەرامبەر بەخۇدى خۇى و خىزم وەسو كارو چواردەورى. تا كاردەگاتە ئەندازەيەك كە ناتوانىت شتى ناپەرەو و ناشىاو ناشىرىن لەخۇدى خۇى و چواردەورىشىدا مەھكۇم بىكات، بەم شىۋەيە دەگاتە دەروازەي تىچوون. بەلكو ئەمە ھەنگاۋىكە كە مەۋقە بەرەو ھەلدەر دەبات و تەنەت پىۋەرەكانى دەگۇرپىت و ەشتى ناشىرىن و داۋىن پىسى و ستەمكارى... ھتە، ھەموو ئەمانە بە شتىكى جوان و شىاو دادەنىت و لايانگىران دەكات و بىگرە بانگەوازو بانگەشەشيان بۇدەكات و دەبىتتە مەۋقەكى قىزەون.

ھەربۇيە "دەيوث" واتە گەواد قىزەونترىن مەۋقە لاي خۇداي گەورە كە بەھەشتى لەسەر قەدەغە كىردو، ھەروەھا بانگەشەكەرانى و بەھەلال كىردنى ستەم و ناپەرەوايى لەنئو خەلكىدا. ئەمانەش ماىەي نەمان و تىچوونى پەرۋشى يە لەدلى ئادەمىزادادا. ئەمەش ئەو دەسەلمىنىت كە كىركى ئاين بىرىتى يە لە "غىرە - پەرۋشى" كە جىاكە رەۋەي پەرەو و ناپەرەوايە وەبىزۋىنەرە ھەلسۈرپىنەرى كارەكانە. وەپارىزگارى دل و دەرونە. وەھەر كەشەك غىرەت و پەرۋشى نەبىت ئەو ئاينىشى نى يە. وەنەمانى پەرۋشى دل دەمرىنىت و پەل و پۆكان پەك دەخات، نمونەي غىرەت و پەرۋشى وەك

هیزی به رهنگاری نه خۆشی وایه له جهستهی مرۆفدا ، به بی بوونی نه بهرگریه ، نه و مرۆف پووبه پووبوونه و هی تیاچوون ده بیته وه .
 نمونه ی وه ک شاخ و قۆچه کانی گامیش "گا" وایه که ده توانیت به هۆیه وه پارێزگاری له خۆی و وه چه کانی بکات . جا هه رکاتی که نه و شاخ و قۆچانه ی شکان ، نه و ده بیته جیی ته ماحی دژمنانی و ده بیته نیچیریکی ئاسان بۆیان .

٢٧- تاوان ماددهی سه ره کی ژیا نی د ل له نا و ده بات که نه ویش شه ره مه :

حه یا و شه رم و ئا بو سه رچا وه ی هه موو خێرو چا که یه که ، وه به تیاچوونی له ده ست دانی هه موو خێری که .

وه له (صحیح) دا هاتو وه که پیغه مبه ره عليه السلام فه رمو یه تی: (الحياء خير كله) ^١ . وه هه رو هه ده فه رمیت عليه السلام: (إن مما أدراك الناس من الكلام النبوة الأولى: إذا لم تستح فاضع ما شئت) . واته : نه وه ی خه لکی له ووتی پیغه مبه رانی تر فی ربوونه نه وه یه : نه گه ر شه رم نه کرد چی نه که یه بی که .

نه م فه رمو و ده یه دوو جو ره لی که دانه وه هه لده گریت: _

^١ - نه م فه رمو و ده یه (صحیح) ه، (مسلم: ٦/٢-٧) گێڕاویه ته وه .
 وه (امام نسوی) ده لیت: شه رم وحه یا هیزی که پائنه ره بژ ده ست به رداری بوونی نا ره وایه کان ، وه ریگری که له دروست بوونی که مته رخمی به رامبه رماف ره واکان .
 وه (الامام جید) ده لیت: (شه رم بیننی نیعمه ته کانی خوا ی گه و ره که م و کورته کانی مرۆفه ، جا له م نیوه نه ده دا شتی که دروست ده بیته پی ده و تریت شه رم) .
 وه (القاضي - عیاض) و که سانی تریش پێیان وایه که : هه رچه نه ده شه رم غه ریزه یه "ره مه که" به لام بژ جی به جی کردنی به پی شه رعی خودا پتوسی به هیزو نیته وزانسته هیه ، هه ر بۆیه له به شتی که ئیمان و با وه ده ژمیر دیت ، وه هانده ری کاری خێرو ریگره له خرا به کاری ته ماشای (شرح مسلم) بکه له لایه ن (النووی: ٩/٢) وه (کنز الفوائد - باب الاخلاق) بکه .

یەكەم: كە ھەپەشە و ترساندنە. بە واتای ئەگەر تۆ شەرمت نە كرد، ئەوا ھەموو شتیکی ناپەوا ئە نجام دە دەیت، وە تەنھا پێگزیەك لەم كارانە بریتی یە لە شەرم و حەیا. ئەمەش لێكدانە وە ی "أبی عبیدە" یە.

دووەم: ھەر كێر دە وەو كارێك گەر لە بەرخودا شەرمت نە كرد، ئەوا ئە نجامی بدە. وە ئەگەر دەست بەرداری بوویت، تەنھا لە بەر شەرم كردن لە خودا دەست بەرداری ببە. ئەمەش بۆچوون و لێكدانە وە ی "امام احمد" ە.

واتە لە یەكەمدا شیوازی ھەپەشە ئامیز لە خۆ دە گزییت كە دە فەرمییت: (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ... فصلت: ٤٠) واتە: چی دەكەن بێكەن.

وە دوو ەمشیان پێ پێدان و مۆلەتدانە.

جا ئەگەر ووترا: ئایا دە كزییت ھەردوو لێكدانە وەكە وەری بگزیین؟

ئەوا دە لێم: نە خێر... چونكە لە نێوان مۆلەتدان و ھەپەشەدا پێچەوانە یەك ھە یە.

پوختە ی مەبەست: تاوانكاری شەرم و حەیا لاواز دەكات. وە دوور نی یە ھەر بە یەكجاری لە دلی مۆفەدا بە یەكجاری دا ی پزنییت، وە ھەرچە ندە كەسانی تر وشیاری بكەن وە، بە لام بی سوود دە بییت تەنانەت دوور نی یە لە لای خەلكی شانازی پێ وە بكات و باسیان بكات. كە مۆفە گە یشتە ئەم قۆناغە چیت چاك بوونە وە ی ئەستەم و دژوار دە بییت.

جا ووشە ی شەرم و حەیا لە ووشە ی (حیاة — ژیانە وە) سەرچاوە ی وە رگرتوو، چونكە ھەر كە سیك شەرمی لە دڵدا نە بییت، واتە دا برا (حیاة — ژیانە وە) و وە لە پزنی مردووان و تیاچووانی دنیا و قیامەت دادە نزییت. جا ھەریەكە لە تاوان و بی شەری و بی پە رۆشی یە كتری كە مە ندكیش دەكەن. جا ھەر كە سیك لە كاتی تاوانێكدا شەرمی لە خودا كرد، ئەوا خودای گە و رەش شەرمی لی دەكات سزای بدات. وە بە پێ وە وە ھەركە سیك شەرم لە خودا نەكات لە تاواندا، ئەوا خودای گە و رە لە قیامەتدا شەرمی لی ناكات لە سزادانیدا.

۲۸- تاوان گه ورهیی و مه زنی خودا له دلدئا کهم ده کاته وه:

که سی تاوانکار هه بیته و گه وره ی و مه زنی خودای گه وره ی له دلدئا کهم ده بیته وه ، هه ر بۆیه بویرانه ده ست ده کات به تاوانکاری. ئه گه ر که سی ک بلایت: نه خیر گه وره یی خودا هه ر له دلدیایه ، به لام کاتی تاوان ده کهین، پشتمان به وه ئه ستوو ره که خودای گه وره به خشنده یه له بهنده کانی ده بوریت. ئه و ئه مه هه لایه و خو خه له تاندنه ، چونکه خوای گه وره به مه زن بزانییت ، یاساکان وقه ده غه کراوه کانی به مه زن ده زانییت و سه ریچی ناکات.

۲۹- تاوان له خودا ترسان له دلدئا له ناو ده بات:

ئه مه گه وره ترین سزایه توشی تاوانکار ده بییت. مرۆفی تاوانکار ترسی له خودا نامینییت ، هه ر بۆیه به ئاسانی سه ریچی ده کات. به ئه ندازه ی خو شویستنی به نده بو خودا ، خوداش به نده که ی خو ش ده ویت، هه روه ها به ئه ندازه ی ترسی به نده بو خودا، خوای گه وره پیزی لی ده نییت. وه چه نده خودا به مه زن بزانییت ، ئه وه نده ش خودای گه وره پایه دارت ده کات له ناو خه لکی دا.

جا چۆن به نده سنوو ره قه ده غه کراوه کانی خودا پیشیل ده کات و له مه مان کاتدا ئاواتی ئه وه ده خوازیت که خه لکی تر مانی پیشیل نه کات؟..

جا چۆن به بچوکی ده پوانیته قه ده غه کراوه کانی خوای گه وره و سه ریچی ده کات. ئه ی چۆن خوای گه وره به بچوک و بی نرخ ته ماشای نه کات. وه خوای گه وره له قورئانی پیروژدا ئاماژه بو ئه وه ده کات که له میانه ی سزای سه ریچی کاراندا که چۆن له به ر ئه نجامی توانکاریاندا

^۱ - پروانه خالی (۱۴).

خوای گه وره دلّ وده رونی داپۆشیون و مۆری کرده وه له بیرى کردوون. وه بى نرخ و پىز سوکى کردوون، وهك چۆن شه وان به سوکى و بى پىزى ته ماشای ئاینى خودایان ده کرد. هه ر بۆیه خودای گه وره ده فهرمۆیت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ... الحج: ۱۸) واته: هه ر كه سىك خوای گه وره سوکى بکات و بى پىزى بکات شه وا كى هه یه پىزداری بکات.

واته كاتىك شه وان سوچه و كپنوش بردنیان بۆ خودا لا بى پىزى بوو وه شه نجامیان نه دا و گالته یان پى ده هات ، شه وا خودای گه وره بى پىزو پىسویان ده كات. جاكى هه یه له پاشاندا پىزدارو بایه خداریان بکات؟ جگه له خودای گه وره؟

۳۰- تاوان ده بیته مایه ی شه وه ی كه خودای گه وره به نده كه ی له بیر بکات:

كه سى تاوانكار بى گومان خودای گه وره له بیر ده كات ، بۆیه بویرانه یاساكانى خودا پىشیل ده كات. شه م كاره ده بیته مایه ی شه وه ی كه خودای گه وره شه وه بنده تاوانكاره پشت گوى بخات وله بیرى بکات، شه مهش مه تر سىترین شوینه وارو كاریگه ریه كانى تاوانه . كه مرۆف چاودىرى خوای گه وره ی له سه ر نه مینیت و به ته نها له نئو ده رونی تاوانكارى وشه یتاندا بمینیت شه وه به ره وه له دیرو نه هه مه تى ده چیت.

خوای گه وره ده فهرمۆیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ * وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الحشر: ۱۸-۱۹) واته: شه ی شه وان شه ی باوه رتان هیتاوه ، خواناسو پارىزگارین، له سنووره كانى مه ترازین. باهه موو كه سىك سرنج بدات و بزانیت چى بۆ سبه ی ده ست پىش كه رى کردووه ، هه ولّ بده ن هه میشه خواناس و پارىزگارین. چونكه خوای گه وره ناگاداره به هه موو شه وه کرده وان شه ی ئیوه شه نجامى ده دن، نه كه ن وهك شه وان به بن كه خویان فه رامۆش کردووه و شوینى به رنامه كه ی نه كه وتوون.

وہمخوای گہورہش ئہوانہی لہبیر خویان بردوہتہوہ، ئہوانہ لہسنوورہ
دہرجوہکان وتاوانکارہکانن.

خوای گہورہ پینمای برپواداران دہکات ،کہئہگہر لہوکہسانہبن کہتہقوا
ناکەن ،دواتر خوا لہبیردہکەن و وہئہو ھۆکارانہش لہبیر دہکەن کہ
دہبیئتہ مایہی پزگاری لہقیامہتدا.وہدہبیئتہ بہندہی دہرونی تاوانکاری
خوئی وشوئیونی ھەواوئارہزوو وحەزەکانی دہکەوئیت وبہرژہوہندیہکانی
ھەمیشہیی قیامہتی لہبیر دہکات. وہخوای گہورہش ئہوبہندہیہ لہبیر
دہکات. وہھۆشیاری و وریایی لہدہست دہدات، وہسەرگەردان دہبیئت
وقیامەت لہدہست دہدات بۆ خوئشیہکانی دنیا.

وہگہورہترین سزای سزایی خوایی ئہوہیہ کہ ئہو بہندہیہ بیّ باک
دہبیئت لہخوای گہورہو وہخودی خوئی لہیاد دہچیت، وہگرنگی بہئاین
وبہرنامہی خودا نادات ، وہبایہخی تہواو دہدات بہدنیا. بہلام ھەموو
شتہ دونیاہکان ناتوانیئت فریادپرسی بیّت لہ دنیاو قیامہتدا، وہجیگہی
رہحمەتوچاودیتری خوای گہورہ ناگرنہوہو فریادپرسی ناکەن ، چونکہ
ھەموو شتێک لہناودہچیت وبیّ بایہخ دہبیئت، تہنہا خوای گہورہ نہبیئت.
ھەربۆیہ ئہوکەسەئ بہرنامہو پینمای خوای گہورہ پشت گوئی بخات ئہوا
خوای گہورہ پشت گوئی دہخات وبہرہولہناوچوون ھەنگاو دہنیت.

۳۱- تاوان مروؤف لہنزیکی خودا دووردهخاتہوہ:

ئەگەر دئی مروؤف ئیحسانی تیدا بیّت، ئہوا پزگەر دہبیئت لہتاوانکاری،
چونکہ ئەگەر ھەموو کاتیئک ھەست بہنزیکی خودا و چاودیتری خودای کرد،
واھەستی کرد کہخودای گہورہ دہبینیئت. خوئئہگەر ئہم خودا نہبینیئت ،
ئہوا خوای گہورہ دہبینیئت. ئەمھۆکارہ بہرہست دروست دہکات
لہپزگہی تاوانکاریدا ، بہلام ئەگەر ئہم لایہنہ لاواز بوو، چیت لہژیر
چاودیتری وپہچاوی خودای گہورہدا نامینیئت و دہترازیئت. ھەروہکو

پيغمبەرى خودا ﷺ دەفەرمئ: (لايزنى الزانى حين يزنى وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن. ولا يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن. ولا ينتهب النهبة ذات شرف يرفع إليه فيها الناس أبصارهم حين ينتهبها وهو مؤمن).^۱ واتە: داوین پيس كاتيک زيناو داوین پيسى دەكات، باوەپى نى يە. وەدزىش كاتيک دزى دەكات باوەپى نى يە. وەعارەق مەيخۆريش كاتيک مەي دەخۆنەو باوەپى نى يە. جەردەش لەكاتيکدا شتيكى گرانبەها كە خەلك چاوى تى بپى بى، تالانى بكات باوەپى نى يە.

۲۲- تاوانكارو ياخى بوو... هاوەلتيى باوەپداران لە دەست دەدات:

باوەپداران كۆمەلێك تايبەتمەندى تايبەتيان هەيە كە لەلای خواى گەورە وەك خەلات و پێزلينان پييان بەخسراو. بەهۆى تاوانەو تاوانكاران و ياخى بووان هاوەلتيى باوەپداران لە دەست دەدەن و دواتر لەو تايبەتمەنديانە بى بەش دەبن. لەو تايبەتمەنديانە:

﴿پاداشتى مەزن: خواى گەورە دەفەرموئ: (وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا... النساء: ۱۴۶) واتە: لە ئاينەدەدا خواى گەورە پاداشتى زۆر بى سنوور دەبەخشئ بە بپواداران.

﴿پارنەوەى فريشتهكان وەلگري عەرشى مەزن بۆ لى خوش بوون لە بپواداران: خواى گەورە دەفەرموئ: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا... الغافر: ۷) واتە: ئەو فريشتانەى كە هەلگري عەرشى مەزنى خودا وە ئەوانەيشى كە بە دەوریدا دەسوپئنەو و تەسبيحات و ستايش

^۱ - نەم فەرموودەيە (صحيح)، (بخارى: ۲۴۷۵) وە (مسلم: ۴۴/۲ - نووى) گئرپانەتەو.

وسوپاسی په روه ردگاریان ده کهن، باوه پری پته ویان پسۍ یه تی.
داوای لیخوش بوون ده کهن بؤ نه وانه ی که باوه پریان هیناوه.

﴿پشتیوانی خوای گه وره بؤ بروداران: که هه میشه پشتیوانیان
ده کات وپشتیان به رنادات: (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا...البقرة: ۲۵۷)
واته: خوای گه وره پشت وپه ناو خاوه نی نه وکه سانه یه که بریویان
هیناوه.

﴿چه سپاندنی باوه پدران له لایه ن فریشته کانه وه: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى
الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَفَتَّيُوا الَّذِينَ آمَنُوا: أنفال: ۱۲) واته: خوای گه وره
وه حی بؤ فریشته کان ده ناردو ده فیه رموو من یارویاوه رتانه ،
نیوه ش دلی باوه پدران پابه ندو دامه زراو بکه ن.

﴿پله وپایه ی به رزی لی خوش بوون له لایه ن خوای گه وره وه:
﴿سهریه رزی وشکومه ندی: (وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... المنافقون: ۸) واته: شکومه ندی وسهریه رزی بؤ
خودای گه وره و پیغه مبه رو بروداران، به لام دوپووه کان به م پاستی
یه نازانن.

﴿نزیك بوونی خوای گه وره بؤ بروداران: (إن الله مع المؤمنين...
انفال: ۱۹) واته: خوای گه وره له گهل بروداران دایه.

﴿بلندبوونی بروداران له دونیاو قیامه تدا: (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ... المجادلة: ۱۱) واته: خوای گه وره
پله وپایه ی بروداران وزانست خوازان بلند پاده گریت.

﴿پیدانی دووبه ش له پره حمه تی خوداو وه پیدانی پووناکي که پریگه ی
پسۍ بکه ن وه لی خوش بوون له تاوانه کانیان.

﴿نهو خوشه ویستی یه ی خوای گه وره پییان ده به خشیت: وکه بریتی
یه له وه ی که خوای گه وره خوشی ده وین ، هه روه ها
خوشه ویستیان ده کات له لای فریشته وپیغه مبه ر وپیواو چاکان.

وده ده فەرموئیت: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا... مريم: ۹۶) واتە: ئەو کەسانەى باوەڕپان ھێناو و کردەو ەى چاکە ئە نجام دە دەن، خۆى گەورە خۆشە و ىستى و پێزى تايبە تيان بۆ ئامادە کات.

سەرفراز بوونيان لە ترس و سامناکى پۆزى قىامەت: (فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.... أنعام: ۴۸) واتە: ئەى ئەو کەسانەى باوەڕتان ھێناو و چاکە خواز بوونە و ھیچ مەترسى يەکیان نى يە و غەمگینیش نابن لە دنیاو قىامەتدا.

ئەو کەسانەى کە پیت و نىعمەت دە پۆزیت بە سەریاندا: ئەو کەسانەى کە پۆزانە ھەشە جار داوا لە خودا دە کەن کە لەو کەسانە بیان ژمیریت.

قورئانى پیرۆز پێنمايى و شىفایە بۆيان: (قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَّانٍ بَعِيدٍ... فصلت: ۴۴) واتە: ئەم قورئانە بۆ ئەوانەى باوەڕپان ھێناو ەیدا يەت و پێنمايى و شىفاو چارەسەرى ھەموو دەرد و نەخۆشى يەکان دە کات. جا ئەوانەى باوەڕنا ھێنن گوێچکە کانيان کە پرەو بە شتى تر ئاخێراو و ديدە کوێر لە ئاستيدا ئەوانە ھەروەکو لە دوور و ە بانگيان لى بکريت وايە "نە دەنگە کە بە چاکى دە بىستن و نە پرەنگە کە بە پرونى دە بينن".

پوختەى مە بەست:

باوەڕ ما يەى فەراھەم ھێنانى ھەموو خێر و چاکە يە کە لە دنیاو قىامەتدا. و ەھۆکارى ھەموو خراپە و نا پرەوا و شەپک بريتى يە لە بى باوەرى. جا چۆن مرقۇ سەرکەشانە دە و پۆزیت ھەندى نا پرەوا يى ئە نجام بدات ولە بازنەى باوەر پارى دەرى بە يئيت و ەئەم ھەموو بەرھەمانەى لە دەست بدات، بە لām لە چوارچێو ەى گشتى مۆسلمانيتى ناچيتە

دەر وه، به لām نه گهر هر سور سوو له سر نه و تاواناکاری
 و خراپه کاریه دا مه ترسی دهرچوونی هیه له چوارچیوهی موسلمانیتی
 و ټایینی ئیسلام به گشتی.

هر نه مه یه پال به هندی له "سلف" وه ده نیت که بلین: "ئیوه
 له تاوان ده ترسن، به لām من له بی باوه پی".

۲۲- تاوان به ربه سستی دلّه له گه یشتن به به زهیی خوی گه وره:

سروشتی دلی مروّف وایه که زور به خیرایی به ره و خوی گه وره ده چیت،
 به لām نه گهر نه و دلّه دوچاری نه خوژی یه کانی تاوان بوو، نه و هیزی
 نامینیت و به ربه سستی بو دروست ده بیت. جائه گهر به رده وام بوو له سر
 تاوانکاری، نه و به یه کجاری په کی ده خات و پیگری ته وای ده کات
 و ده میړینیت.

تاوان دل دوچاری مردن یا خود نه خوژی ده کات، یان لاوازی ده کات
 و هیزی له بهر ده بریت و توشی کومه له دهر دیکي ده کات که پیغه مبه ر ﷺ
 به (هشت) دهر د ناوی بردوون و په نای گرتووه به خوی گه وره، له و
 هشت دهر ده بریتی یه له: (اللهم اني أعوذ بك من الهم والحزن والعجز
 والكسل والجبن والبخل وضلع الدين وغلبة الرجال).^۱ واته: خودایه من
 په نا ده گرم به تو له: خه موپه ژاره، له پیری و به سالآچوونووه له بی
 ده سه لاتی و ته مه لی، و له ترسنوکی و چا وچنوکي و له که له که بوونی
 قهرزازی و زولم و ستمی پیاوان.

جا گهر به وردی له م فهرمووده یه ورد بینووه ده بینین نه م چه مکهانه
 به جووت هاتوون و هاوړیکن: خه م و په ژاره.

^۱ - - نه م فهرمووده یه (صحیح)، (بخاری: ۶۳۶۹) وه (مسلم: ۳۳/۱۷ - سووی)
 گڼی ایا نه ته وه، و بهر گهی (وضلع الدين وغلبة الرجال) له مسلمدا نه هاترووه.

۲۴- تاوان نیعمەت لە ناو دەبات و بە لایە شوینیدا دینیت:

بە هەمیشەیی تاوان ھۆکاری لە دەست دانی نیعمەتی خودای و توش بوونە بە بە لاو ناوخۆشی ھەروەکو (علی بن ابی طالب) دەلالت: (تاوان ھۆکاری ھاتنی بە لایە ، وەتەنھا بە تەویە ئەو بە لایە لادەچیت.)

ھەروەھا خوای گەورە دەفەر مێت: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ.... الشوری: ۳۰) واتە: ھەر بە لاو ئە ھامەتیە کتان بە سەردا ھاتبیت ، ئەوا دەرئەنجامی ئە و کار و کردە وانەیە کە بە ئارەزووی خۆتان دەتان کرد، بە لام خوای گەورە بە میھرەبانی خۆی لە ھەندی لەو تاوانانە خوش دەیت.

ھەروەھا دەفەر مێت: (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعَيَّرًا نُّعْمَةً أُتِعْمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوهَا بِأَنفُسِهِمْ.... أنفال: ۵۳) واتە: خوای گەورە ھیچ ناز و نیعمەتیکی نە گۆڕیوە کە بە خشیبیتی بە ھەر گەل و نەتەوێک، تاو و کو خۆیان بە کردەوێ ناڕەوای خۆیان بوو بێتە مایە گۆڕینی ئەو نیعمەتە، وە خوای گەورە بیسە روزانایە بە کردەوێ کانتان.

خوای گەورە لێرەدا جەخت لە سەر ئەو دەکاتەو کە ھیچ کاتێک بە خشی و نیعمەتی خۆی کە بە خشیبیت بە سەر بە ندەکانیدا نایگۆڕیت، ھەتاو و کو ھۆکاری گۆڕینە کە لە بە ندەکانەو سەرچاوەی نە گرتبیت، کە لە بری ملکە چی یاخی بوو بێت، وە لە بری سوپاس گوزاری، ناسو پاس گوزار بێت. وە ھەر کاتیکش بە ندەکان لە خراپەو گۆرابیت بۆ باشە. بۆ نمونە یاخی بوونی گۆڕیبیت بۆ ملکە چی و خواپە رستی ، ئەوا خوای گەورەش بە لای بۆ کردوون بە نیعمەت و سەر شورشی و پرسیوایی بۆ کردوون بە سەر بە رزی و شکۆمە ندی.

خوای گەورە دەفەر مێت: (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن آلٍ... الرعد: ۱۱) واتە: بێ گومان خودای گەورە بارودۆخی ھیچ قوم و گەلێک ناگۆڕیت "لە خوێشی یەو

بۇناخۇشى، يان لەزەللى يەوہ بۇ سەرہەرزى، يان لەگرانى يەوہ بۇ ھەرزانى "ھەتا ئەوان ئەوہى بەخۇيان دەكرىت نەيگۇپن ونەيكن، كاتىك خودا بىيەوئەك بەلەك بەسەر ھەر مىللەتلىكدا بەئىتەت" لەدەرئەنجامى سەرکەشى وياخى بوونيان "ئەواھىچ ھىزىك ناتوانىت بەرى بگرىت، ھىچ كەسش ناتوانىت جگە لەخودا فريان بگەوئەت وپزگاريان بكات.

وہلە ھەندى "ئارى الابصيه" دا ھاتووہ كەخوای گەورە فەرموويەتى: (وعزتي وجلالي لا يكون عبد من عبدي على ما أحب. ثم ينتقل عنه الى ما اكره الا انتقلت له ما يحب الى ما يكره. ولا يكون عبد من عبدي على ما اكره ثم ينتقل عنه الى ما احب الا انتقلت له مما يكره الى ما يحب.) واتە: ھەر بەندەيەك لە بەندەكانم لەسەر شتىك بىت كەمن پىم خۆشە بىگۇرپىت بۇ شتىك كەمن پىم ناخۇش بىت. ئەوا منىش شتە خۆشەكانى بۇ دەگۇرپم بۇ ئەو شتەناھى كەپىي ناخۇشە. وەھەر بەندەيەك لە بەندەكانم لەسەر شتىك بىت كەمن پىم ناخۇشە، وەبىگۇرپىت بۇ شتىك كەمن پىم خۆشە. ئەوا منىش شتە ناخۇشەكانى بۇ دەگۇرپم بۇ ئەو شتەناھى كە ئەو پىي خۆشە.

۳۵- تاوان دەبىتە ماھەى ترس وسامناكى لەدلى مروۇدا:

مروۇقى برودار ھەمىشە لەئاسايشدا دەژى، چونكە خودا پەرسىتى وگۇرپاھەلى پەرزىنى خوداى مەزە بۇ بروداران كەچاوەترس وسەرہەرزى. بەپىچەوانەوہ، مروۇقى تاوانكار بەھەمىشەيى لەترس وسامناكىدا دەژى وئەلىيى وئارامى وئاسايشى لەژيانىدا بەدى ناكرىت، چونكە ئەمە جۇرىكە لەسزای خوای گەورە بۇيان. وەھەموو نارەھەتى وپرووداويك بە مەترسى بۇسەر خۇيان وەرژەوہەندىەكانيان دەزانن، دوودلى وترس ھەموو ژيانىانى تەنيوہ لەدەروونەوہ،^۱ وەدەرونيان دارووخاوەو زۇریش لەمەرگ دەترسن. وەھەرکەسىك لەخودا بترسىت لەھىچى تر ناترسىت، وەھەر كەسىكىش لەخودا نەترسىت لەھەموو شتىك دەترسىت.

^۱ -خوای گەورە لەباسى دوورووہكاندا دەفەرموئە: (يَحْسُرُونَ كُلُّ صَاحِبَةٍ عَنْهُمْ...) (المافقون: ۴) واتە: ھەر ھاوارو رووداويك و بانگ بكرىت، وادەزانن دژى ئەوانە.

۲۶- تاوان مایه‌ی خه‌مناکی و غه‌مباری و ته‌نهایی یه له‌دلی مروّقا :

مروّقی تاوانکار هه‌میشه هه‌ست به‌خه‌مناکی و غه‌مباری ده‌کات ، که‌ئه‌مش به‌هۆی ئه‌ودا‌پران و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌یه له‌خوای گه‌وره وله خه‌لکیش، هه‌ربۆیه سامناکی و دا‌پران بالّ به‌سه‌ر ژیا‌نیدا ده‌کیشیت. گه‌ر مروّقی تاوانکار به‌راوردیک بکات له‌نیوان چێژی تاوان ئه‌ودا‌پران ته‌نهایی و خه‌مناکی یه‌ی که‌بۆی دروست ده‌بیّت گیلّی و نه‌فامی خۆی بۆده‌رده‌که‌ویت.

وه‌نه‌ینی ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش بریتی یه له :

ملکه‌چی و گوێپا‌یه‌لی ده‌بیّت هه‌یه‌ی نزیک بوونه‌وه له‌خوای گه‌وره . وه‌هه‌رچه‌نده ئه‌م نزیک بوونه‌وه‌یه به‌هێزیّت، ئه‌وا هیمنی و ئاسوده‌یی بالّ به‌سه‌رژیا‌نیدا ده‌کیشیت. وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌رچه‌نده مروّقا تاوانکار بیّت ئه‌وه‌نده زیاتر له‌خودای گه‌وره دوورده‌که‌وێته‌وه و توشی دا‌پران و بیّ که‌سی ده‌بیّت. هه‌ربۆیه مروّقا هه‌ست به‌دووری و دا‌پران ده‌کات به‌رامبه‌ر دوژمنه‌که‌ی هه‌رچه‌نده نزیکیش بن. وه‌به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌ست به‌نزیکی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات هه‌رچه‌نده که‌له‌یه‌کیش دووربن.

وه ته‌نهایی "الوحشه" هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ بوونی به‌ریه‌ستیک ،جا هه‌رچه‌نده ئه‌و به‌ریه‌سته لیّل و ته‌م و مزایوی بیّت، ئه‌وه‌نده زیاتر هه‌ست به‌دا‌پران و ته‌نهایی ده‌کات، وه‌بیّ ئاگایی و گیلّیش دا‌پران و ته‌نهایی دروست ده‌کات. مه‌ترسیدارترین جووری دا‌پران و ته‌نهایی ، بیّ باوه‌ری و هاوبه‌شی په‌یدا‌کردنه که‌دل و ده‌روون داده‌پۆشیت.

۲۷- تاوان دلّ توشی نه‌خۆشی و لادان ده‌کات :

تاوان دلّی مروّقا توشی نه‌خۆشی ده‌کات، وه‌کاریگه‌ری تاوان له‌سه‌ر دلّ زۆرت‌ره له‌کاریگه‌ری نه‌خۆشی له‌سه‌ر جه‌سته . ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی

جسته بریتیبیت له چاره سه رکردن، به لام تاکه چاره سه ری تاوان بریتی یه له وازهینان و ته و به کردن.

وه خواناسان ده لاین: دل ناگات به مهران وئامانجی خوئی تا نه گات به خوای گه وره. وه ناگات به خوای گه وره تا ساغ و ته ندروست نه بیت. وه ساغ و ته ندروست نابیت تا له نه خوشی یه کان ده ربازی نه بیت. وه له نه خوشی یه کان ده ربازی نابیت تا وه کو دژی حه زوئاره زووه کانی نه وه ستیتته وه، چونکه نه خوشی یه کانی بریتی یه له ئاره زووه کانی، جائه گه نه خوشی یه که زال بیت نه و نه و ده تیا ده چیت.

دهروونی بروادار له خوشیه کانی دنیا و قیامه تدایه

مرۆقی باوه پدار خاوهنی دهرونی خاوین که پیگری و به ربه ست له پئی ئاره زووه کانیدا دروست ده کات، نه و له خوشی یه کانی به هه شتدایه چ له دنیا و چ له قیامه تدا. وه کهس هه ست به م راستیه ناکات ته نها نه وانه نه بیت که چه شتویانه. وه نابیت له م ئایه ته پیروزه واتی بگهین که ته نها مه به سستی خوشی یه کانی به هه شت بیت، به لکو مه به سستی خوشی یه کانی دنیا و قیامه ته که به سی قوناغدا تی ده په پیت "دوینا، به رزه خ، قیامه ت". که ده فه رمیت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ.... الا لفظار: ۱۳-۱۴) واته: چاکه کاران له خوشی یه کاندان* وه خراپه کاران له دۆزه خدان.

وه ئایا چ خوشی ونیعمه تیک هه یه بگاته خوشی دل؟

وه چ سزاو ئازاریک هه یه بگاته ئازاری دل؟

وه چ سزایه که هه یه بگاته ئازار و ناپه حه تی یه کانی خه م و ترسو نه خوشی دلته نگی و پشت کردن له خوای گه وره و پشت گوئی خستی قیامه ت و وه په یوه ست بوون به غهیری خوای گه وره وه ده دلنیا بوون له دواپۆژ.

وهه نديكى تر له پياوچاكان ده لښ: "له م دونيا يه دا به هه شتى خوښى هه يه، جا هه ركه سيك نه ي بينيښت، له قيامه تدا ناچيټه به هه شته وه." ^۱

جا هه ركه سيك بى عه قلى ونه فامى بگاته نه دازيه كه كه ژيان وبه خته وه رى هه تاهه تايى له ده ست بدات بو چيژوله زه تيكي كاتى. ئاى له وكه سانه ي كه خواى گه وړه كړپارى كالاگه ي بيت به رامبه ر به به هه شتى به رين، وه پيڅه رى نه و كړين و فروشتنه ش پيغه مبه رى نازدار بيت ^{صلى الله عليه وسلم}، جا كه سيك به م كړين و فروشتنه پازى نه بيت و به حه زوئاره زووه كاني بيفروشيټ دواى له دواړوژدا گله يى له كي ده كات.

هه روه كو شاعير ده لښت:

إذا كان هذا فعل عبيد بنفسه فمن ذا له من بعد ذلك يكرم؟
 واته: نه مه كاري به نده بيت به ددرونى خوښى جا ئيتر كي هه يه
 پيژى لى بنيټ؟

خواى گه وړه ده فه رمويټ: (وَمَنْ يُهْرِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ... الحج: ۱۸) واته: نه وه ي خواى گه وړه قه درو پيژى بشكيټيت و پيسواى بكات نه وا هيچ پيژلښنه ريكي نى يه، به پاستى خواى گه وړه نه وه ي بيويټ نه يكات.

۳۸- تاوان بينايى دل كويړ ده كات و پووناكى له ناو ده بات و به ربه ست له ريگه ي زانست وهيدايت دروست ده كات:

(امام مالك) كاتيڅ نه وه موو زيره كي وژريه ي له "امام شافعي" بينى پيى ووت: من واهه ست ده كه م كه خواى گه وړه پووناكى يه كي باشى پي به خشيوي، ناگادار به به تاريكي تاوان له ناوي نه به يت.

^۱ - بړوانه خالي (۷۰) وهه ماشاى (مدارج السالكين) ي نووسه ر له به شى (منزلة الحياة الطيبة: ۱۸/۲) وه كتيى (السادة والأمان/ رضوان مع رضوان).

جا به بهردهوامی رهشایی وتاریکی تاوان زیاد دهکات له هیزی ئه و پووناکی یه ی دل دهشاریته وه، تا دواتر سیاپۆشی دهکات وهك شهوی تاریک. وه ئه م تاریکی یه له دله وه ته شه نه دهکات تا پوخسارو پهل وپۆکانیشی دهگریته وه. گهر به م دیمه نه توشی مهرگ بیته، ئه و سهراپا گۆره کهشی سیاپۆش ده بیته. ههروهکو پیغه مبه ره ﷺ ده فهرمویته: (إن هذا القبور ممثلة على أهلها ظلمة، وإن الله منورها بصلاتي عليهم) ^۱. واته: ئه م گۆرانه سهراپا تاریکی سیاپۆشی کردوون به وانهشی که تییدان و به لام خوای گهره پوونی دهکاته وه به صلاوات دانی من له سهریان.

وله پۆزی چه شردا سهرجه م پوخسارو کرده وه کانیا ن بلندو به رز ده بن که هه موو که سیك ده یان بینیت که وه کو خه لۆز پهرش داگیرساون، ئه م حالته و دیمه نه به راورد نا کریت به هه موو خۆشی یه کانی دونیا.. ئای له حالته ی ئه و که سانه په ناده گرم به خودا.

۳۹- تاوان دهرونی مرۆف بچوک وریسا دهکات:

دهرونی مرۆف پیز لیتراوه له لایه ن خوای بالاده سته وه، به لام تاوانکاری ئه و دهرونه ده ته پیئیت و بچوک وریساوی دهکات و وه بی پیزی دهکات وله ئاستی که م دهکاته وه. به لام به خودا په رستی و ملکه چی بیرازینیت وه ئاوه دان وشکۆمه ندرت ده بیته. ههروهکو خوای گهره ده فهرمیت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا... الشمس: ۹-۱۰) واته: ئه و که سه سهرفرازه که دهرونی پاک وپوخت کردوه به ملکه چی وخواپه رستی * وه ئه و که سه نا ئومیده که دهرونی خۆی نا پوخت کردو ئالوده ی تاوان وخرابه ی کرد.

^۱ - ئه م فهرمووده یه (صحیح: ۵، مسلم: ۲۹/۷ - نووی) گێراویه تیه وه له نه سلدا له (بخاری: ۴۵۸، ۱۳۳۷) هاتروه.

وه وشهى (دَسَّاهَا) له بنه پرتدا له (تدسيه) وه هاتوه واته
(ته پانندن) ياخود شاردنه وه. وه كو ده فهرمويت: (أُمَّ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ..
الحل: ٥٩) واته: له خوځلدا ونى كردون.

واته ياخي وتاوانكار دهرونى خوځى له تاواندا وونه كړدوه و پيژى
له ده ست داوه و شكومه ندى شكاوه، وه له لاي خواو خه لكى بى پيژو پيسوا
بووه. خواپه رستى و ملكه چى بوون بڅ خودا دهرونى پيژدارو شكومه ند و
ئاست به رز ده كات، كه نه مانه ش دهر نه نجامى خو به كه م زانينى و ملكه چى
بوونه به رامبه ر به خوداى گوره.

٤٠- تاوان وتاوانكار... به هه ميشه يى دياى شه يتان و به ندى جه زوئاره زووه كانيتى:

كه سى تاوانكار هه ميشه ديل وكوټ و به نده ي درنده ترين دوژمنه
كه شه يتان و دهرونيټى. كه دژوار ترين جوړى به نده، به نده ي شه يتانه.
وه دژوار ترين كوټ، كوټى ئاره زووه كانه. جا نه و كه سه چوڼ ده توانيت
پوهو و خواى گوره هه نكاو بنيت كه دل و دهرونى به ند كراوه.

نمونه ي دل و وه كو بالنده يه ك وايه كه هه رچه نده به رز بيته وه به روه قولاي
ئاسمان بفرېټ، نه وا نه ونده زياتر دوور ده كه وېته وه له ته له و پاوچيان.
وه به پيچه وانه وه، هه رچه نده نزم بيته وه پوهو و مه ترسى ده بيته وه. وه له
فه رموده يه كدا هاتوه كه پيغه مبه ر عليه السلام ده فهرميټ: (الشيطان ذئب
الانسان) 'واته: شه يتان بڅ مرؤف وه ك گورگ وايه.

هه روه ها مه پى دوور له شوان و په رژين زياتر توشى مه ترسى گورگ
ده بيته وه. به هه مان شيوره ش كه مرؤف له خودا دوور بيت توشى داوى
شه يتان ده بيته وه، وه هو كاري پاراستنى بريتي يه له خواپه رستى

^١ - نه م فهرموده يه (ضعيف الاسناد)، (امام احمد: ٥/٢٢٣، ٢٤٣) به سه ديكى لاوازه وه
گير او يتيه وه.

و پارێزگاری کردن. هه‌روه‌ها گورگی دپنده زیاتر فورسه‌ت له‌مه‌ری دوور له به‌رژین و دوور له‌شوان ده‌بات ، چونکه‌نیچیریکی ئاسانه .

پوخته‌ی باسه‌که: پوخته‌ی باسه‌که ئه‌وه‌یه که هه‌رچه‌نده به‌نده دوور بێت له‌خوا‌ی گه‌وره ، زیاتر دوچار‌ی مه‌ترسی به‌لا ده‌بیته‌وه . وه‌دووری‌ش جووری زۆره ، هه‌یان‌ه کاریگه‌ری و مه‌ترسی زۆتره . بێ ئاگایی م‌رو‌ف دوور ده‌خاته‌وه له‌خوا‌ی گه‌وره ، به‌لام تاوانکاری و یاخی بوون د‌ژوا‌تره له‌وی تر . هه‌روه‌ها دووری (بی‌ده‌عه) زۆر مه‌زنتر و سامناک‌تره له‌هه‌ردووکیان . وه‌دووری دوو‌روی و هاو‌به‌شی په‌یدا کردن له‌هه‌ره‌هه‌موویان مه‌ترسیدار‌تر و سامناک‌تره .

٤١ - تاوان مایه‌ی له‌ده‌ست دانی پ‌ی‌زو‌پ‌له و پایه‌یه له‌ لای خوا و خه‌لك :

م‌رو‌ف پ‌ی‌ز‌ل‌ی‌ن‌راوه له‌لای‌ن خوا‌ی گه‌وره‌وه . گه‌ری‌یت و ب‌ت‌وا‌ن‌ی‌ت پارێزگاری ب‌کات له‌ و پ‌ی‌زه وه‌ك م‌رو‌ف‌ی‌ك . وه‌له‌نیو م‌رو‌فه‌کاندا پ‌ی‌ز‌دا‌تر‌ین‌یا‌ن لای خوا‌ی گه‌وره ئه‌و که‌سه‌یه که له‌ خواتر‌سه و گو‌ی‌ز‌پ‌ایه‌لی به‌رنامه‌که‌یه‌تی ، وه‌که‌سی یاخی بوو تاوان‌کار ئه‌و پ‌ی‌زو بایه‌خه له‌ده‌ست ده‌دات و وه‌سه‌ر‌ئه‌نجام له‌پ‌ی‌ش چاوی خه‌لكی ده‌که‌وی‌ت و نرخ و شکۆمه‌ندی ده‌د‌پ‌ی‌ن‌ی‌ت . چونکه هه‌موو م‌رو‌ف‌ی‌ك پ‌ق و ق‌ی‌نی له‌تاوان و تاوان‌کاری یه ، ه‌و‌کا‌ره‌که‌شی ده‌گه‌پ‌ی‌ته‌وه ب‌و به‌زاندنی سنووری خودا و خه‌لكی . هه‌رب‌ۆیه له‌پ‌ی‌ش هه‌ردووکیان ده‌که‌وی‌ت و ژیا‌نی پ‌رده‌ب‌ی‌ت له‌نا‌پ‌ه‌حه‌تی ده‌رونی و هیوا‌پ‌راوی و سه‌رگه‌ردانی که‌خ‌زی له‌خ‌ویدا ئازار و سزا‌که‌یه . جا ژیا‌نی به‌م چه‌شنه به به‌راورد له‌گه‌ل چ‌ی‌ژی تاوان‌کاریدا چ ماناو واتایه‌کی هه‌یه ... به‌لام ئاره‌زوو سه‌رخ‌وشی کردوون و عه‌ق‌لی له‌ده‌ست داون .

وه‌له مه‌زن‌ترین نیعه‌ته‌کانی خوا‌ی گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانی یه‌وه‌بری‌تی یه له‌وه‌ی که خوا‌ی گه‌وره ناو و پ‌له و بایه‌خی ئه‌و خ‌وا‌نا‌سا‌نه به‌رز را‌ده‌گر‌ی‌ت هه‌روه‌کو پ‌ی‌غه‌م‌به‌ران که‌چ‌ۆن شکۆمه‌ندی کردوون تا قیامه‌ت

ناو و بایه خ و پیزی پاراستوون ، که ده فهرمویت: (وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ
وِإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَنْصَارِ * إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ... ص: ۴۵-۴۶) واته: یادی بهنده به پیزه کانمان بکه ره وه له ابراهیم
واسحاق یه عقوب که هه موویان ده سستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئاینی
خوداو چاکه خوازی ، هه روه ها به رچا و پوونیان هه بوو له هه موو پوویه که وه
، وه ئیمه کردمان به بهنده یه کی تاییه تی خومان به هوی سیفته تی دنیا
نه ویستی که نه ویش یاده وه ری پوژی قیامه ته .

مه به ست لیـره دا به رزپاگرتن وشکو مه ندی ناو و پودا وه کانه که له م
دونیایه دا باس ده کریت. وه نه مه ئه و زمانی راستگو یه یه که پیغه مبه ر
ابراهیم (س.خ) وه ک نزایه ک داوای کرد له خوای گه وره: (وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ
صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ... الشعراء: ۸۴) واته: په روه ردگارم با یادی خیرم
له سه ر زاری بهنده کانی داهاتوو هه بیـت.

هه ربویه خوای گه وره ش ده فهرمویت: (وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا
لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا... مريم: ۵۰) واته: ئیمه له پرهم و به خشنده بی
خوشمان هه موویانمان به هره مه ند کردو ئیمه زمانی خه لکی دیندارمان
هیتا وه ته گۆ که هه تا هه تایه باسی نه وانه به چاکی و بلندی بکه ن.

هه روه ها سه باره ت به پیغه مبه ر محمد ﷺ ده فهرمویت: (وَرَفَعْنَا لَكَ
ذِكْرَكَ... الشرح: ۴) واته: ئیمه ناو و ناو بانگی تۆمان به رزو بلند پاگرتوو ه.

جا شوین که وتوانی پیغه مبه ریش به نه ندازه ی ملکه چیان بو خودا
به شیان له و به رزی و بلندی به رده که ویت، وه یاخی بووانیش بی به ش ده بن
له و شکو مه ندیه .

۴۲- تاوانکار بی به ش ده بیـت له ناوو سیفه ته جوانه کان:

که سی تاوانکار بی به ش ده بیـت له ناوه جوانه کانی برپاداران که وه کو
پیز لیتانیک خوی پی برازینیتـه وه، وه کو ناوه کانی (باوه پدار، خواناس ،

چاکه خوازی ، چاکه کار ، گوپرایه ل ، خواپهرست ، ژیر...هتد.) . وه له بری
 ئەمانه ناوه ناشیرین و قیزه ونه کانی به سهردا ده بپیت وهك: (تاوانكار،
 یاخی بوو ، سه ریچی کار ، تیکدهر ، پیس ، چلکن ، داوین پیس ، دز ،
 جهرده ، درۆن ، دووپوو ، بی وه فا ، بی متمانه ، سته مکار...هتد.)
 ئەمانه ناوی فاسقه کانه: (بِسَ الْاِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ.. الحِجْرَات: ١١)
 واته: ئای که چه ند ناشیرین و ناشایسته یه ناو و ناتۆره ی خراپ له دوا ی
 موسلمان بوون.

ئەم ناوو سیفاتانە ی که ده بیته مایه ی په نجان دنی خوا ی گه و ره و
 شادبوون به دۆزه خ وله که دار کدرنی که سایه تی. جائه و که سانه تی تاوانکارن
 شایسته ی ئەم ناوانەن.

گه ر نا ئەوا شایسته ی ئەو ناوه جوان و پیرو زانه ده بوون که مایه ی
 په زامه ندی خواوه ند و شادبوونه به به هشت و به رز پاگرتنی که سایه تیانه .
 به لام هیچ پیگری و به ره سته ی نیه له به خشی نی خودا. وه هیچ به خشی نی
 نی یه که خودا پیگری کرد، وه هه رکه سته ی خودا پیسو و سوکایه تی پی
 بکات، کێ هیه پیزی پی بدات. وه خوا ی گه و ره چی بویت ئە نجامی
 ده دات. وهك ده فره مویت: (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا
 يَشَاءُ... الحج: ١٨) .

٤٣- تاوان کاریگه ری له سه ر پاده ی پرپوختی و کهم کردنی ژیری هیه :

هیچ کاتیک نابینی دوو که سی ژیر و عاقل و هۆشمه ند هه بن یه کیکیان
 خواپه رست و ئه ویتریان یاخی بویت ، چونکه که سی هۆشمه ند و ژیر
 هه میشه خواناس و یرتیژ و ریا و دانا هه میشه که سانی خواناسن. هه ربۆیه
 ده بینین قورئانی پیروژ و توو یژ ئاراسته ی مرۆفه ژیر و هۆشیار و
 هۆشمه ند هه کان ده کات، هه ره کو خوا ی گه و ره ده فره مویت: (وَأَنْتُمْ لَا
 أُولِي الْأَلْبَابِ... البقرة: ١٩٧) واته: ئە ی خوا وه ن ژیر و بیرو هۆشیار هه کان
 پارێزگاری و ته قوا ی من بکه ن.

ههروه ها دهفه رموئیت: (فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... المائدة: ۱۰۰) واته: ئه ی هۆشمه نندان له خوا بترسن وپاریزگار بن بۆ ئه وه ی سه رفرازو سه رکه وتووین.

ههروه ها دهفه رموئیت: (وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ... القرة: ۲۶۹) واته: به پاستی ته نها خاوه ن ژیره ویره هۆشمه نده کان په ندو ئامۆزگاری وه رده گرن له پاستی شته کان ده گن. وه چه نده ها ئایه تی تری هاوشیوه ی ئه مانه.

که ی ئه وکه سه ژیره هۆشیاره که تاوانکاری ده کات به رامبه ر به په روه ردگار ه که ی ولێی یاخی ده بیئت. له کاتی کدا له مال و مولکی ته واودایه ، وه له نازونیعه تی ئه و ده خوات و ده خواته وه، له پیش چاوی ئه و نا په وایی ئه نجام ده دات، وه خۆی له په حم ومیهره بانی خودا بی به ش ده کات، وه به هه شتی به رین له خۆی هه رام ده کات ، وه دیداری خوای مه زن له خۆی قه دهغه ده کات. ئه بی ئه وکه سه چی عاقلێک بیئت که بۆ چیژی چه ند ساتیکی که م به خته وه ری هه میشه یی و په زامه ندی خودای له ده ست ده دات. خۆی له پرزی پیاوچا کان وخواناسان وه ده ردی نیئت. وه خۆی توشی خه شم قینی خوای گه وره ده کات^۱. جامرۆفی له م چه شنه له که سانی شیت ئاست نزم ترن.

به لام کاریگه ری تاوان له سه ر که م کردنی پاده ی ژیری: به پاستی ئه م حاله ته جیی سه رسوپمانه، ئه گه ر مڕۆ هۆشیار بیته وه له خه وی غه فله ت به ئاگا بیته وه ئه و ساته بۆی پوون ده بیته وه که خۆش گوزه رانی و به خته وه ری هه میشه یی وچیژوله زه ت له په زامه ندی خوای گه وره

^۱ - ههروه کر شاعیر ده لیئت:

ئهی نفس بۆ هه وهس مله م مه شکینه
رێی راستی ژیم لی مه شیرینه
بۆ خۆشی ته نها چه ند ساتیکی که م
خالقی که وغم لی مه ره غیته

"وه رگیر"

وياداشته كه يدايه . وه مه ينه تي وئازارو تياچوون له ياخي بوون وسهر كه شي دايه ، چونكه مروفي باوه پدار سهر فرازي هه ردوو دونيايه .

هه روه كو بي باوه پان له خووشي يه كاني ئه م دونيا به شداره و له نيعمه ت و به خششه كاني خوداي گه و ره بي به ش ني يه ، حالي وه هه موو مروفيكي ئاساييه ، چ باوه پدار بپيت يان بي باوه پ . وه هه روه ها سهره پاي ئه مانه ش چاوه پواني خه لات و پاداشت و نيعمه تي به هه شتي به رينه له قيامه تا كه بي باوه پان لي بي به شن . هه روه كو خوي گه و ره ده فه رموييت : (إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا تَأْمُونُ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ.... السّاء: ١٠٤) واته : ئه گه ر ئيوه هه ست به ئازارو مانده و و كردن بكه ن برينداري بكه ن ، ئه و ا بي باوه پان يش توشي هه مان حاله ت ده بن . به لام ئيوه به ته ماي به هه شت و پاداشت له لايه ن خوي گه و ره وه ، به لام ئه وان ئه و ئوميده يان ني يه .

په نا به خودا له و بي عه قل و نه فامانه ي كه دونيا به قيامه ت ده گورنه وه ، وه ها و پرييه تي پيغه مبه راو پياوچاكان وشه هيده كان ده گورنه وه به خوانه ناسان و تاوانكارو نه فره ت لي كراوه كان .

٤٤- تاوان ده بیټه مایه ی دابرانی به ننده له خودای خوی:

تاوان به ننده داده بریټ له خودای گه وره. واته هه رکاتیټ خوی گه وره دهستی میهره بانی له به ننده کە ی به ردا ئەوا هۆکاره کانی چاکه خوازی له دهست دهادت و توشی هۆکاره کانی خراپه کاری ده بیټ. جا چی چاوه پوان ده کریټ له ژبانی که سیک که هۆکاره کانی چاکه و باشه ی لی دابرانیټ و په یوه ندی له گه ل خوی بالاده ستدا بچرانیټ. وه له بازنه ی سۆزو میهره بانی و چاودیږی خوی گه وره دا ترازابیټ و له بازنه ی شهیتان و خراپه کاراندا گیرسابیټه وه.

وهه نديک له سه له ف ده لین: مروفه کان له نیوان خوی گه وره وشهیتانی نه فره تیدان. جانه گه ر له خودای گه وره دابراو پشتی تی کرد، ئەوا شهیتان باوهشی بۆ ده گریته وه. وه نه گه ر له خوی گه وره دانه براو یاخی نه بوو، ئەوا شهیتان پیی ناویریټ.

وه خوی گه وره ده فره مویت: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا... الكهف: ٥٠) واته: ئیمه کاتیټ که به فریشته کانمان ووت: سوژده به رن بۆ ئاده م هه رهه موویان سوژده یان برد، جگه له "ابلیس" که له دهسته ی په ری یه کان بوو به هوی ئەوه وه له فره مانی په روه ردگاری یاخی بوو. ئایا په وایه که ئەو ونه وه که ی بکه نه پالپشت و یارویاوه ری خۆتان له جیاتی من، له کاتیټ که دا ئەوا دوژمنی هه میشه یی ئیوه ن. ئای که چی سه رلیشیوان و نه نجام خراپیټ که بۆ سته مکاران که له جیاتی خودا گویریایه لی دوژمنیکی وه ک شهیتان بکه ن.

خوی گه وره به زمانی حال پیتان ده لیټ: ئیمه پیزی تایبه تیمان له باوکتان گرتووه و پله و پایه یمان به رز راگرتووه و له که سانی تر جیامان کردووه ته وه، وه فره مانمان به فریشته کان کردووه سوژده ی پیزی بۆ به رن، وه هه رهه موویان گویریایه ل بوونه ته نها دوژمنه که ی من و ئەو نه بیټ،

که له فرمان و برپاری من یاخی بوون. جا پاش ئه م پووداوه و دژایه تی یه
چوَن ئیوه ری به خوَتان ده دهن گوپرایه لی بکه ن و سه ریچی
په روه ردگار ه که تان بکه ن له کاتی کدا ئه و دوژمنی من وئیوه شه؟

وه ئیوه پشتیوانی ده که ن له کاتی کدا من فه رمانم پیی کردوون
که سه ریچی بکه ن. جاهه ر که سیك پشتیوانی له دوژمنی خودا بکات، ئه و
ئو و دوژمنه که له لای خودا وه کو یه کن. جا گوپرایه لی خودا به بی
سه ریچی دوژمنه که ی نایه ته دی، چونکه گوپرایه لی کردنی خودا و
پشتیوانی کردنی دوژمنه که ی له یه ک کاتدا دووشتی مه حاله ئه مه له لایه ک،
وه له لایه کی تره وه ئه مه زور دژوارومه حاله، که دوژمنه که له یه ک کاتدا
دوژمنی مروّقه و خوداش بیت.

دوژمنایه تی توو ئه و له نیوان شه یتان ونه وه کانی ئاده مدا هیه که زور
قول و گه وره تره له دوژمنایه تی نیوان گورگ ومه پ. ئه وه تا خوای گه وره
ده فه رمویت و ناگادارمان ده کاته وه که دوژمنی سه رسه ختی ئیوه یه: (وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ... الْكَهْف: ۵۰) وه ئاماژه به درنده یی و ناپه سنی ئه و دوژمنه
ده کات که ده فه رمیت: (فَفَسَّقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ... الْكَهْف: ۵۰) جا هوکاری
سه ریچی شه یتان بو خوای گه وره بریتی بوو له هاتنه بوونی مروّقه وه.
شه یتان له یه ک کاتدا دوژمنی سه رسه ختی مروّقه و یاخی بووی خوداشه.
که پیویسته نه وه کانی ئاده م دژایه تی کردنی شه یتان به کاری هه نوکه یی
ژیانیان دابنن. جا ئیتر ئه م گوپرایه لی و ملکه چی یه له پای چی؟

هه روه کو بلتیت له میانه ی ئه م ووته یه دا خوای گه وره نه رمه گله ییه ک
ئاراسته ی مروّقه ده کات، که هوکاری بنه په تی دژایه تی کردنی شه یتان بو
من پیزنه گرتن بوو له باوکتان، که چی ئیوه ش سه ره پای ئه مه ش په یمانی
گوپرایه لی ئه دهنی و ملکه چی ده که ن و ئاشته وایی له گه ل ده به ستن؟

٤٥- تاوان به ره که تی دین و دونیا له دهست دهدات :

هه ربویه ده بینین پیت و به ره که ت له دین و دونیا و ته مه نی یاخی بواندا نی یه ، بگره تاوانکاریه کانیا ن نه مانی پیت و به ره که تی سه رزه ویشه . خوای گه وره ده فه رمویت: (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ... أَعْرَاف: ٩٦) واته: خوئه گه ره خه لکی شاره کان به پاستی باوه پریان به یتایه و خوایان بپاراستایه ، نه وای گومان نیمه ده رگای فه پویه ره که تی ئاسمان و زه ویمان له سه ر ده کردنه وه .

هه روه ها ده فه رمویت: (وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُم مَّاءً عَذَقًا * لِنَقْتَنَّهُمْ فِيهِ... الجن: ١٦-١٧) واته: جائه گه ره خه لکی پښه ی خواناسیان بگرتایه ته به ر نیمه بارانی پریه ره که تمان به سه ردا ده باراند تا تا قیان بکهینه وه ، وه مروؤف به هوئی تاوانه وه له پزق بی به ش ده بیت.

وه پیغه مبه ره ﷺ ده فه رمیت: (ان روح القدس نفث في روعي انه لن تموت نفس حتى تستكمل رزقها فاتقوا الله وأجملوا في الطلب، فإنه لا ينال ما عند الله بطااعته، وان الله جعل الروح والفرح في الرضى واليقين. وجعل الهم والحزن في الشك والسخط.) واته: گیانی پیروژ" واته جبریل "خزاندیه" چرپاندیه" دل مه وه که هیچ که سیک نامریت مه تا هه رچی رزق هه یه ته وای نه کات. جاخوستان پپاریزن وله خودا به جوانی بپارینه وه ونزاکه ن ، چونکه به ملکه چی خواپه رستی نه بیت به مرانو ئومیدتان ناگه ن له لای خوای گه وره . جا خوای گه وره ئاسایش و خوئی وشادی له په زامه ندی و دلنیایدا کو کردوته وه ، وه ناخوئی و خه مناکی له گومان و توپه یدا کو کردوته وه .

^١ - ئهم فهرموده یه (صحیح ه، ابن ماجه: ٢١٤٤) گێراویه ته وه له فه رموده ی جابر رضی الله عنه وه (ابو نعیم) له (الحلیه: ٢٧/١٠) له فه رموده ی (ابی امامه) له (البانی) له (صحیح الجامع) هیناوتی ده لیت "صحیحه".

وهپیشتر ئه‌م (أثر) ه‌مان باس کرد له‌کتیبی "الزهد" دا که (امام احمد) ده‌گیرپته‌وه: (خوای گه‌وره ده‌فرمیت که‌من په‌زامه‌ندیم نواند ئه‌وا به‌ره‌که‌ت داری ئه‌که‌م، وه‌سنووری به‌ره‌که‌تی من کوتایی نایه‌ت. وه‌ئه‌گه‌ر تو‌په‌بووم ئه‌وا نه‌فره‌ت ده‌که‌م، وه‌نه‌فره‌تم به‌حه‌وت نه‌وه‌و وه‌چه‌دا ده‌چیته‌ خواره‌وه) .

جا فراوانی پزق به‌زۆری کارکردن نی یه، هه‌روه‌ها ته‌مه‌ن درێژی به‌زۆری مانگ و سال نی یه، به‌لکو له‌به‌ره‌که‌ته‌که‌ی دایه.

پیشتر نه‌وه‌مکان پوون کرده‌وه که ئه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ته‌مه‌نی مرو‌ف که‌به‌ ژیان ده‌ژمێردریت که‌به‌ دل و گیان و ده‌رون ملکه‌چی و په‌یوه‌ستی و خواپه‌رستی تیدا بکات بو‌ خوای گه‌وره و ئارامی و هیمنی و دل‌نیایی به‌ده‌ست به‌ینیت به‌یادوزیکری خوای گه‌وره. جاجگه‌ له‌م ساتانه ئه‌وانی تر به‌ژیان ناژمێردریت که مرو‌ف تیدا یاخی و سه‌رگه‌ردان و سه‌ره‌که‌شه له‌خوای گه‌وره دووره له‌ ده‌ره‌ون و بیروه‌وشی ده‌ژیت، به‌لکو ژیا‌نی له‌ژیا‌نی ئاژه‌ل که‌م بایه‌ختره، چونکه هیچ که‌سیک ژیا‌نیک نی یه بتوانیت قه‌ره‌بووی ئه‌و ساتانه بکاته‌وه که‌له ده‌ستی چووه. جائه‌گه‌ر میه‌ره‌بانی و سۆزو به‌خشنده‌یی خودا له‌ده‌ست بدات کێ هه‌یه جیگه‌و قه‌ره‌بووی بکاته‌وه. کێ هه‌یه وه‌ک خوای میه‌ره‌بان هه‌میشه زیندوو و بالا‌ده‌ست بیت، تاب‌توانیت قه‌ره‌بووی بکاته‌وه.. جاکه‌سی ته‌نها گه‌ردیله‌یه‌کی به‌ده‌ست نه‌بیت به‌چی قه‌ره‌بووی ده‌کاته‌وه؟..

شه‌یتان نه‌فره‌ت لی‌ کراوه

یاخی بوون سه‌رپێچی کردنی خودا مایه‌ی نه‌مانی به‌ره‌که‌ته، چونکه شه‌یتان نه‌فره‌تی یه وه‌مایه‌ی نه‌مانی به‌ره‌که‌ت، وه‌پالپشتی یاخی بووان و دۆستی سه‌رپێچی که‌ران و تاوانکارانه، جا هه‌ره‌که‌سیک په‌یوه‌ندی به‌شه‌یتانه‌وه‌ه‌بیت، مایه‌ی نه‌مانی به‌ره‌که‌ت. هه‌ر بۆیه پێویست کراوه

له شه رعی خودا که ناوی پیروزی خودا بهینریت وه که دهست پیکی هه موو کاریک، له خواردن و خواردنه وه و بهرگ پۆشین و سواربوون وه سستان و پۆیشن و ته نانهت چوونه لای هاوسه ریش، چونکه ناوی خودا مایه ی بهر که ته، وه هه به ناوه یانی شه یانی نه فرهت دوورده که ویتسه وه و بهر که ته دار بیت.

وه هه شتیک بۆ خودا نه بیت بهر که ته دار نی یه، چونکه خودا خۆی سه رچاوه ی بهر که ته، جا هه رشتیک په یوه ست بیت به خودا وه بهر که ته داره. و ته ی بهر که ته داره، پیغه مبه ری، به نده خواناسه کانی، مالی پیروزی... هه ره موویان پیروز و بهر که ته دارن. جا هه رشتیک و که سیک و کرداریک بۆ خودا نه بیت بی بهر که ته، وه بهر که ته داری و پیروزی شته کان به نده به راده ی نزیکیان له خوی گه وره وه.

نه فرهت دژی بهر که ته: هه ره وه ی و که س و کارو ئا کاریک خودای گه وره نه فرهتی لی بکات ئه وه پیروزی بهر که ته داری له دهست ده دات. وه خوی گه وره نه فرهتی له ئیبلیس کردوه. وه هه رشتیکیش له لایه ن ئه وه وه بیت نه فرهت داره به پیی دوور و نزیکي له ئیبلیس وه.

جا لی ره وه یه کاری گه ری تاوان کاری و سه ریچی له نه هیشتنی بهر که ته له پوزی و ته مه ن و زانست و کاردا. جا هه رکات و کارو سامان و زانستیک سه ریچی خودای تیدا کراییت ئه و له سه ر خاوه نه که ی ده که ویت به ته مه ن ناژمیریت ته نها ئه وساته نه بیت که ئه و شتانه ی سه روه ی له پیناو ملکه چی و خواپه رستیدا به سه ر بردییت و به کاری هی نابیت.

جا که سی واهیه سه د سال له م دونیا یه دا ژیا بیت، به لام ته مه نی راستی خۆی له ده سالیک تیپه رنه کات. وه هیه خاوه نی سه روه ت و سامانیکی ئیجگار زۆره به لام سامانی راسته قینه ی له چه ند دیناریک تی په رناکات که له پیناو په زامه ندی خودا به کاری بردییت. هه روه ها بۆ زانست و که سایه تی و... هتد.

وه له (ترمذی) دا هاتووه له فرموده ی پیغمبر که ده فرمیت:
 (الدنيا ملعونة ملعون ما فيها إلا ذكر الله عزوجل وما ولاء وعالم او
 متعلم) ^۱ واته: دنیا ئه وهی تئیدایه نه فرهت لی کراوه ، ته نها یادی خواو
 خواپه رستی وزانا وزانست خواز نه بیټ.

هه روه ها له (أثر) دا هاتووه که: (الدنيا ملعونة ملعون ما فيها إلا ما
 كان لله). ^۲ واته: دنیاو ئه وهی تئیدایه نه فرهت لی کراوه ، ته نها ئه وه
 نه بیټ که بۆ خودایه. که ته نها له مه یاندا به ره که ت هه یه ، پشتیوانی ته نها
 بۆ خودایه.

^۱ - ئەم فرموده یه (حسن)ه. (ترمذی. ۲۳۲۲) وه (ابن ماجه: ۴۱۱۲) گنځاویانه ته وه
 وه به لای "ترمذی" یه وه "حسن"ه.

^۲ - ئەم فرموده یه (ضعیف الاسناد)ه، (ابو نعیم) له (الحلیه: ۱۵۷/۳، ۹۰/۷) وه (ابن
 الجوری) له (العلل المتناهیه: ۳۱۲/۲) وه (الهیثمی) له (المجموع: ۲۲۲/۱۰) گنځاویانه ته وه
 له فرموده ی (ابی درداء) وه دایانه ته پال (طبرانی) له (الکبیر) وه ووتیه تی جگه له
 (خداش بن مهاجر) هه موو که سه کانی تر جیگه ی متمانن.

هەندىك تاوان مەروۇف توشى دابەزىنى سامناك دەكەت

هه ندىك جار مروفتاوانىكى نارهوا دهكات به شيويهكى زور سامناكانه
داده به زيت ونرم ده بيه وه بو ناسته زور نزمه كان كه دورى نيوانيان
وه كو دورى نيوان پورژه لاپ وپورژئاوا بيهت وه هرچه نده هول بسدا
به ناسانى سه رنه كه ويته وه .

ههروه کوله "صحيح" دا هاتوه که پيغه مبر^{عليه السلام} ده فره مځت: (ان عبد ليتكلم بالكلمة الواحدة لايلقى لها بالاً يهوى بها في النار أبعد مما بين المشرق المغرب) ^۱. واته: جاري واهيه بهنده كان "مروء" تهنا ووشهيه كه نه دركيني وهيج باكي ني يه، كه چي نازانيت نه ووشهيه به ناخي دوزه خدا ده بياته خواره وه زياتر له دووري نيوان پوزه لات وپوژتاوا.

به چ به رزبونونه وهيه كه ده گاته وه ناستي جاراني؟!

دهرون بهرزی ونرمی ۴۴۱۴

دابەزىن كارىكى سىرۇشتى يە بۇ ژيانى مۇڭ، ۋە دابەزىنىش جۇرى
 ئۆرە. جارى ۋاھىيە مۇڭ تۈۋشى دابەزىن دەپىت بەھۇى بى ئاگايىيە ۋە ،
 جاھەركاتىك بە ئاگاھاتە ۋە دەگەرپىتە ۋە ئاستى جارانى خۇى يان زياتر.
 ۋەھەيە بەھۇى كارىكى موباحە ۋە دادەبەزىت، جاھەركاتى گەرپايە ۋە سەر
 ملکہ چى پىشۋى ئەۋا دەگاتە ئاستى پىشۋى خۇى يان زياتر، يان
 كەمتر. ۋەھەر بەھۇى سەرپىچى يە ۋە تۈشى دابەزىن دەپىت. جا جۇرە
 سەرپىچى يە كە گەرە يان بچوك بىت ، لەم كاتە دا بۇ گەرپانە ۋە ۋە
 بەرزىۋنە ۋەى بىۋىستى بە تەۋبە يەكى نەۋسوح ھەيە .

۱- ئەم قەد مودەدە (صحيح) ۵، (بخاری: ۶۴۷۷) ۵ (مسلم: ۱۰۹/۱۸- نووی) گىز او يانە تە ۵.

ئایا تەوبەکار دەگەرپتەو ئاستی پیشووی خۆی

لەم بابەتەدا خەلکی ناکۆکن و چەند ڤاویۆچونیکیان هەیە کە ئایا تەوبەکار دەگەرپتەو بۆ ئاستی پیشووی بەو هی کە تەوبەکردن تاوانەکی دەسپێتەو و سزاكەشی لەناو دەبات. هەر وەکو بلیی ئەم کارە لەبەر پەتدا ڤووی نەدایت، بەلام ناگاتە بەپلهی جارانی خۆی.

هەندیک لەزانایان دەڵێن: بێ گومان ناگەرپتەو ئاستی پیشووتری . چونکە ئەوساتانە لە دەست چوو کە توشی سەرپێچی بوو. نمونە ی وەك بازەرگانیک وایە کە هەرچەندە ڤۆزانە قازانج بکات و بیخاتەو گر ، کە زیاتر ڤارە و قازانج بە دەست دەهێنێت. جائە وکە سە قازانجی ئەو ڤۆزانە ی لە دەست داو کە بە سەرپێچی کردوو ، نیوان ئەم دوو قازانجە ماو هەیەکی زۆرە .

و هەندیک تر دەڵێن: نمونە ی ئەم حالە تە وەك دوو کەس وایە لە پەژەیه کی ناکۆتا سەر دەکەون پیکەو ، لە ڤیدا یەکیکیان پلەیه ک دیتە خواریو ، پاشان دەستی کردوو بە سەرکەوتن ، بەلام ئەو ویتریان لە سەرکەوتنی خۆی بەردەوامە . هەربۆیه یە کە میان بەو هی دوو میان ناگات.

و هەشیخ الاسلام "ابن التیمیة" توانی ڤیریکی پەسەند لەم ڤوو وە بەدات کە دەڵێت: هەندێ لە تەوبەکاران دەگاتە بەرزتر و بلندتری لە ئاستی پیشووتری ، و هەمیشە ناگاتە ئەو ئاستە ی جارانی .

و هەمنیش دەڵێم: واتە ئەمە بەندە لە سەر جۆرو بەهیزی و ڤوپوختی تەوبەکردنە وە کەو . کە ئەگەر تەوبە کە راست و بەهیزی دروست بێت و ڤرپیت لە پەشیمانی و گریان لە ترسی خودا و... هتد. ئەمانە ئەو تەوبەکارانە دەگەیه نیتە بەرزتر و بلندتر لە پله و ئاستی پیشووتری . وەکو بلیی ئەو تەوبەکردنە بوو تە مایە ی خێرو بەرە کەت بۆی ، و دەروازەیه کە بۆ بەخۆداچوونەو و ڤزگاریبون لە دەر دە کوشندەکانی بێ ناگایی . و هپیی

گه یشتبیته دهرگای میهره سوژو لیبوردیهی خودای میهره بان ، وه سه ری
زه لیلی ویی که سی ویی هیزی خوی به و په پی خۆبه که م زانینه وه که چی
کرد بیت له لووت به رزی و خۆبه شت زانین و جوړوئا کاره ناپه واکانی تری پی
له گوړنابیت.

جا چی به خششیک هیه بگاته به نیعمه تی به خۆدا چوونه وه و
هه سترکدن به به خشین ولی بوردیهی خودا ، وه خوی زور به که متر بزانی
به رامبه به و لوتف و میهره بانی یه که خودا پیی به خشیه و . وه چی
به لایه که هیه مه تر سیدارتر بیت له وهی که مروځ خوی له وه به گه وره تر
ببینیت که پیی دراوه له لایه خودا وه ، سزانه دان وتوله نه سه ندنه وهی
خودا لیی به لیها تووی و پایه به رزی خوی بداته قه لم ، که چی نه و که سه
شایه نی سزایه چیاکان به رگه ی ناگرن ، نه خوازه نه و مروځه لاوازه .

هه رچه ندنه تاوانه که بچوک بیت به لام ته ماشای گه وره یی و مه زنی
و بالا دهنه ستی و هیه تی نه و خودایه بکه که سه ریچی ده که یت که
به خشینه ری هه موو نیعمه ته کانه . بی گومان هه موو که سیکی باوه پردارو بی
باوه و جوامیرو نامرد له لایا له نگی یه که به رامبه به پیاویکی گه وره و
پایه دارو دهم سپی و ده سه لاتدار هه ندی شتی ناپه و نه نجام بدات له پیش
چاوی ، نه خوازه نه مه به رامبه به دیهینه ری ناسمانه کان و زه وی و خودا و
په روه ردگاری جیهان نه نجام بده یت ، جا خۆنه گه ر خوی مه زن بریاری
نه دابوایه که په حمه ت و سوژی پیش توپه یی وتوله سه ندنه وهی دابوایه ،
نه و ناسمانه کان ده پوخان به سه ری که دا و زه وی خاپورده بوو له نه نجامی
سه ریچی به ندنه کانداندا . خوی گه وره ده فه رمیت : (إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ عُنْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
غَفُورًا... فاطر: ۴۱) واته : به راستی هه ر خودای مه زنه که راگری
ناسمانه کان و زه وی یه و ناهیلایت بروخیلت و بترازیلت به سه ری که تریدا ، جا
نه گه ر بترازیله و بروخیله به سه ری که دا ، کی هیه جگه له خوی مه زن

بتوانیت پايانگريئت. وه خواي گه وره به رده وام خوگرو ئارامگرو لي خوش بووه.

لي رده دا تيبيني نه وه بکه که خواي گه وره کوتايي نه م ثايه ته پيرۆزه ي به دوو ناوي هه ميشه پيرۆز وجوان هيناوه که نه وانيش (حَلِيْمًا غَفُورًا) ه. خوئه گهر "حليم" ي خودا نه بوايه به رامبه ر تاوانبارن وه "غفور" نه بوايه به رامبه ر به سه رپيچي کاران ، نه وا ئاسمانه کان وزه وي جيگير نه ده بوون. وه خواي گه وره باسي له سه ره نه نجامي هه ندي له بي پړوايي به نده کان ده کات که په حمي خودا نه بيت چي به سه ر بونه وه ردا ده هات له ده ره نه نجامي تاوانه کانين، که ده ده ره رمويت: (تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْسَقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا... مريم: ۹۰) واته: له ده ره نه نجامي نه وه گوفتاره نارپه وايانه دا خه ريکه ئاسمانه کان بپوخين و خاپورين به سه ر يه کتردا و زه وي شق به ريت وړوچيت وچياکان وردوخاش بن.

خواي گه وره له ده ره نه نجامي ته نها تاوانیکدا "دايك وباوکماني" له به هشت وه ده رنا، وه "ئيبليليس" يش له ده ره نه نجامي ته نها سه رپيچي يه ک دوو چاري نه فره تي هه تا هه تايي بوو، به لام ئيمه ي مل هوپو سه رگه ردان ، هه ره وه کو شاعير ده لیت:

نصل الذنوب الى الذنوب ، ونرتجي درج الجنان لدى النعيم الخالد

ولقد علمنا أخرج الأبويت من ملكوته الاعلى بذنوب واحد

واته: ئيمه تاوان گري ده ده ين به ده م تاوانه وه ، وه ئاواته خوازي به هه شتي به رين ده که ين.

وه ده شزانين باوک ودايکمان ، له به ر ته نها تاوانیک له به هشت ده رکران.

پوخته ي مه به ست: مرؤف هه نديک جار ته ويه کردنه که ي ده بيت ه مايه ي خيروبه ره که ت بوي و ئاستي به رزتر ده کاته وه، وه به پيچه وانه وه جاري واهه يه تاوانه که ئاستي داده گريت وناگه پيته وه ئاستي جاراني.

ئەو سەبارەت بە تاوانکاری، بەلام خوانە خواستە دابەزینە کە بەهۆی ناپەروایەکی وەکو گومان و بێ باوەڕی و هاوبەشی پەیداکردن بێت، ئەوا تەنها بەگەڕانەو و تازەکردنەو و باوەڕو ئیسلامەتی نەبێت دەربازبوون و گەڕانەو و دژوارو زەحمەت و مەحالە.

٤٧- تاوان دەبێتە مایە زال بوونی خەڵکی بەسەر بکەرەکەیی دا:

شەیتان بە شێوەیەکی بویرانە زال دەبێت بەسەر تاوانکاردا کە ئەویش بەدڵەپراوکی و ترساندن و غەمبارکردن و لەبیرکردنی بەرژەوێکی کانی. بەردەوام شەیتان هانی دەدات سەرپێچی خوای گەورەیی پێ بکات. وەهەر وەها مەژۆشەیتانیەکانیش بەردەوام ئازاری دەدەن لە ئامادەبوون و ئامادەنەبوونیشدا. تەنها کەس و کارەکەش زال دەبێت بەسەریدا بویرانە ئازاری دەدەن و تەنانەت دراوسی و ئاژەڵەکانیشی.

هەندیک لە سەلف دەڵێن: من کاتێک سەرپێچی خودا دەکەم، هەست بە کاردانەو و کەمی دەکەم لێ ئاکاری هاوسەرەکەم و تەنانەت ئاژەڵەکانیشمدا.^١

هەر وەها کار بە دەستانیش ئەگەر دادپەر وەر بن بویرانە یاسای خودای بەسەردا جێ بەجێ دەکەن. بەم چەشنە هەموو شتەکان دژی دەوێستەو. تەنانەت دەرونی سەرکەش دەبێت لە ژێر ئیرادەو و یستیدا نامێنێت، ئەگەر بیهوێت بەرەو کاری خواپەرستی بگەرێت و ئەو دەرونی گوێراپەڵی ناکات و یاخی دەبێت لێ و بەرەو هەڵ دێری دەبات، چونکە مەژۆشی باوەردار لە نیۆپەرژین و شورای پۆلانی خودای گەورەدایەو پارێزراوە لە هەموو شتێ. وە کاتێک یاخی دەبێت لە وێڵەندە نامێنێت و چیت کەس نایارێزێت. ئێتر هەموو چەتە و ڕیگریک فورسەتی لێ دەهێنێت

^١ - ئەمە ووتەی (فیض بن عیاض)ە.

، به پیتی ئەندازەى ئەو بۆيريهى ئەنجامى داوه له سه رپپچى كردنى خواى
 گه وره دا كه سانى تريس بۆيرانه زال دهن به سه ريدا.
 جا هه ميشه به لاو مهينه تيه كان له كى بركى و پوبه پوبوونه وه دان
 به رامبه ر به چاكه كان، وه سه ركه وتن بۆ به هيز ترين يانه. وه هه روه ها خواى
 گه وره به رگرى له باوه رداران ده كات وه باوه رپش و ته وكرداره، به پیتی
 به هيزى باوه ركه و به رگرى له خراپه كان زياتر ده كات. جا خودا پشت
 و په نامان بىت.

٤٨- تاوان ده بىته مايه ي له ده ستدانى تواناكان:

هه موو مرقۆك پيويستى به ناسين وزانسى هۆكاره كانى قازانچ وزيانى
 خوى هه يه له ژيانى پۆژانهيدا. وه ليه اتوو ترين كه س له م بواره دا نه وه يه
 كه زانبارى ته واوى هه بىت له سه ر باشه و خراپه كانى خوى و چواره ورى ،
 تابه ته واوى به شيوه يه كه به گرپان بخات كه له به رژه وه ندى خويدا بىت.
 په ي بردن به م زانبار يانه و زانسته له كه سيكه وه بۆ كه سيكى تر
 جياوازه ، باش ترين يان ئەوه بوو كه باس مان كرد كه بتوانىت
 به رژه وه ندىه كانى خوى بپاريژىت. وه تيا چوو ترين وه ژار ترين كه س
 له بواره دا نه وه يه كه به رژه وه ندى خوى نه پاريژىت وه يچ وريايى
 وتيگه يشتنىكى له م بواره دا نه بىت.

تاوان ده بىته مايه ي په رده پۆش كردنى ئەو زانست و وريايى وتى
 گه يشتنه، هه ر بۆيه ده بينين كه سى تاوانكار سه رقالى كاره لاوكى وبى
 نرخه كانه و وه كاره هه نوكه ييه كان پشت گوئ ده خات و نه دلئ وريايى
 هه يه و نه هۆش و بىرى ژيرداره نه جه سته ي گوپوتين وه يزي هه يه تا
 به ئاگاي به ينىته وه. واته هه ر هه موو ئەندامه كانى جه سته ي خوى ناپاكى
 لى ده كات و وه كه سيكى دوژمن دار وايه له كاتى كه دوژمن هيرشى
 كوشتنى بۆ دىنىت و په لامارى شيره كه "شمشيره كه ي" ده دات ، به لام

نايه ته ده ستي يه وه و ژهنگ گرتوويه تي و خيانه تي لي ده كات وتوشي مه ترسي كوشتني ده بيته وه . به ه مان شيوه دل ژهنگ ده گريټ وتوشي نه خوشي ده بيټ وه يزي لي ده بريټ . وه له كاتي پووبه پوويوونه وه لي له گه ل دوژمندا دلي هيچ خرؤش و پالنه ريكي "غيره تي" تيډا ني يه تا هانده رو پالنه ري ده ست و بازووه كان بيټ و به رهنكاري دوژمن بيټه وه ، چونكه به رپه تي جه نگاندن و به رهنكاريوونه وه لي مروؤ له خودي دل دايه نهك بازوو . كه مروؤ غيره تي له ده ست دا چيتر بازوو و چهك هيچ پوؤيكي كاريگر نابيين .

مه روه ها ده روني ش به تاوان توشي گنده يي و پيسي ده بيټ . له ده رونيكي دلتيابي و ئارامي يه وه به ره و ده رونيكي خراپه كار هه نكاو ده نيټ ، وه پشت نه ستور ده بيټ به تاوانكاري و چيتر ئارامي و دلتيابي پووناكاته ده روني و ده روني ده مريټ چ له دونيا و به رزه خ و قيامه تيشدا ، واته سودي لي نابيينټ .

پوخته ي مه به ست : هه ركاتيڪ مروؤ كه وته حاله تي ناره حه تي و به لاي به سه ردا هات ، ئه وا نه ندامه كاني جه سته ي ناپاكي له گه لدا ده كهن و دلي نايه ته ژير باري پشت به ستن به خوداو گه رانه وه بق لاي و نواندني ئه وپه ري شيوازي به ندايه تي ، وه زماني گوناكات ويادي خودا بكات و وه هه ماهه نكي نابيټ له گه ل دليدا . وه نه گه ر ياديشي بكاته وه ته نها به زمانه و به س هيچ كاريگه ريهك له سه ر دل دروست ناكات ، چونكه پيشتر له سه ر ئه م كاره رانه هينراون و ژهنگي تاوانكاري لي داوون وله كاري خستون ، وهك كه سيك وايه چه ند سه ر بارزيك بيپاريټ له دوژمن ، به لام له كاتي هيرشه كه دا كه سيان ئاماده نين پاريزگاري لي بكن .

تاوان پښتو له کورنۍ خپری

له همدې موو شتېک سامناکټرو مه ترسیدارتر نه ویه که مړوځ له سهره مرگ وکاتی گیان کپشانی دا زمانی گونځکات و شایه تمنای بونه یه و نه توانیت شه هاده ت بلیت. که دیمه نی له م جوړه زور بینراوه له خه لکی.

ته نانه ت له سهره مرگدا به هندی که س ووتراوه شه هاده ت بیته و بللی (لا إله إلا الله) ووتویه تی: "شاه... شاه... ناتوانم". وه هندی کی تر له بری ووتنی (لا إله إلا الله) ووتویه تی: (شاه، روخ، لیتم برده وه) یه کسه ر گیانی دهرچووه. وه یه زکی کی تر ووتویه تی بللی: (لا إله إلا الله) ئه ویش ووتویه تی: (یا رب قائله یوما، وقد تعبت کیف الطريق الی حمام منجاب؟) واته خودایه کچیک پوژیک ووتی: ئه ری زور ماندوو بووم، پښتو هی حه مامی منجاب له کوی یه؟

پاشان گیانی دهرچووه.

وه به یه کی کی تر ووتویانه بللی (لا إله إلا الله) له بری نه وه گورانی ووتوه و تانا و تننا، پاشان گیانی دهرچووه. وه به که سی کی تر ووتویان بللی (لا إله إلا الله) ئه ویش ووتویه تی: جا چ سودی کی هیه ووتنی ئیستا که من هه رچی تاوان هه بیته کردووه، نه یتوانیوه بلی.

وه یه کی کی تر له وساتانه دا ده لیت: چ سودی کی هیه بیرم نایه ت تاکه نویریکم بؤ خودا کرد بیت، نه یوتووه و مردووه. وه به که سی کی تر که پیان ووت نه ووتی من کافر م ویه وه ی تو ده لیت مرد.

وه که سی کی تر هه رچه نده هه ولی ددهات ده یوت زمانم به ستراره. بویان گپرامه وه که یه کی که له سوالکه ره کان له سهره مرگیدا له بری (لا إله إلا الله) ده یوت: توخوا دیناریک، توخوا دیناریک، پاشان مرد.

¹ -نم دوو ووشیه ناوی ناوی دوو بهردو داشی یاری شه تره نج و دامه ن.

وهه نديك له بازرگانه كان پټيان راگه ياندم كه يه كي له بازرگانه كان له سهرمه رگدا بوو، نه وانيش پټيان ووت: بلي "لا اله الا الله" كه چي نه و دهيووت: نه م پارچه قوماشه زور هه رزانسه، نه مه كړياريكي زور باشه... هتد، هه تا گياني ده رچوو.

سبحان الله... خه لكی چه ندين ديمه ني له م شيوانه يان بينيوه وپه ندي لي وه رنارگرن، جانه گهر مرقفك له پهری تواناو هيژوهوشدا بيت شه يتان زال بووبيت به سهريداو سهرپيچي خوداي پي كړدبيت وله تاوانكاريدا رچووبيت، نه ي نه بيت له حاله تي بي هيژي وپه ككه وتني پهل وپو وه ندامه كاني و نه خوڅسي جه سته ي داوه شانبيت، وه له سهرمه رگدا بيت شه يتان چي پي بكات؟ بي گومان شه يتان به هه موو هيژيكي يه وه هه ولي نه وه ده دات كه نه م هه له زيړينه ي له ده ست بدات كه هه لي شه يتانه له سهرمه رگدا. وه له وساتانه دا نه و مرقفه له بي هيژترين كاتدايه و وه شه يتانيش له وپه پي به هيژي دايه.

جا ليړه دا خوي گه وړه ده فهرميټ: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ.... ابراهيم: ٢٧) واته: خوي گه وړه باوه پداران پايه دار ده كات له سهر گوفتاري به چي ودروست له ژياني دونيادا، وه له سهرمه رگ وقيامه تيشدا "باوه پي دامه زراو فريايان ده كه ويټ" و گوفتاريان پيك وپيك دامه زراوده بيت به باوه پوه ده مرن، وه سته مكارانيش گومرا ده كات وه نه وه ي خوي گه وړه هه رچي يه كي بيه ويټ ده يكات.

جا چون خوي گه وړه كوتايي ژياني سته مكارو خوانه ناس وتاوانكاري چليس خوڅ به خت ده كات؟! كه له م دونيادا به رامبر به به رنامه كه ي لوت به رزو خوڅ به زل زان بووه وديل وپه نده ي هه زو ثاره زووه كاني بووه ويادي خودا به زمانيدا نه هاتووه وپه رده وام سهرپيچي خودايان كړدووه. وهك بليي پهيان نامه ي لي خوڅ بوونيان بو ناماده كراوه

له سه ره مه رگدا، كه چى باوه پدارو خواناسه كان زه ندقيان چووه له ترسى مهينه تى يه كانى سه ره مه رگدا. (أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ * سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ... القلم: ٤٠-٤١) واته: يان سويندتان له سه رمانه كه رۆژى قيامت هه رچيتان بويت ئه وه ده بيت، پرسياريان لى بكن بزانه كاميان زامنى ئه و كارديه.

يا خود هه روه كو ووتراوه:

يا آمنا مع قبح الفعل منه أهمل

اتاك توقية أمن انت تملكه؟

جمعت شيئين: أمانا ، واتباع هوى

هذا ، واحداهما في المرء تهلكه

والمحسنون على درب المخاوف قد

ساروا ، وذلك درب لعت سالكه

فرطت في الزرع وقت البذر من سفه

فكيف عند حصاد الناس تدركه

هذا ، واعجب شيء فيك زهدك في

دار البقاء بعيش سوف تتركه

من السفينه إذا بالله؟ انت ام الـ

- مغبون في البيع غبنا من تدركه

واته:

ئهى ئه وه كه سهى خوت به ئه مين ده زانى له گه ل ئه وهى به فتارت

ناشيرينه...

ئايا پاريزه ريكت بو هاتوو كه بتپاريزيت يان خوت هه ته؟

دوو شتت كۆكر دۆته وه ئه مينى وبى باكى له گه ل ئاره زووبازى...

كه بوونى هه ريه كيكيان له هه ركه سيكدا به هيلاكى ده بات

چا كه كاران له سه ر پنگاي مه ترسي دا هه نكاويان نا....

ئەو پېگايە بوو كە تۆنەت گرتە بەر
 زىيادە پەويت كرد لە چاندنى تۆو بەنە فامى....
 جا چۆن لەكاتى دروینەى خەلكى پىادەگەيت؟
 ئەوەى جىي سەرسوپمانە لەگەل ئەمانەشدا تۆ بە چاوى كەم...
 دەپوانىتە مالى كۆتايى لە پېنناو ژيانىك كە جىي دەهەيت
 جا توخوا كى نە فامە؟ تۆيان ئەوەى لەمامەلەدا...
 زەرەرئ دەكات ، دلنباە پۆزئ پىي دەگەيت

٤٩- تاوان بينايى دل كويز دەكات ياخود لاوازی دەكات^١

بى گومان دل بينايى تايبەتى خوى هەيه، پىشترىش باسى ئەوهمان
 كرد كە تاوان بينايى دل لاواز دەكات ، بەلام ئەگەر بەيەكجارى كويزى
 بكات ، ئەوا بۆ دواجار هيدايت نابىنت وشارپنگاى راستى بەيەكجارى وون
 دەكات.

كەمالى مرقاىەتى لەسەر دووبىنەما بەندە كە ئەویش:—

١- ناسىنى حەق وراستى يە.

٢- هەلبژاردنى ئەو حەقە.

پېزوپلە وپايەى مرقاىەكان لەدونياو قىامەتدا بەندە لەسەر پادەى
 پەيوەست بوونيان وپادەى مامەلە كردنيان لەگەل ئەم دووبىنەمايەدا.

وہمہ ربوونی ئەم دووبىنەمايە پەيوەتە مايەى وەسفى پېغەمبەرەن
 لەلايەن خواى گەورەوہ كە دەفەرمىت: (وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ... ص: ٤٥) واتە: باس وىادى بەندە
 بە پېزەكانمان بكە "ابراھىم وئىسحاق وىەعقوب" كە دەستىكى بالايان
 ھەبوو لە حەق و حەق وىستى و بەرچاوپروونى و شارەزايىەكى تەواويان
 ھەبوو لە ھەموو پەيوەكەوہ.

^١ -بروانە خالەكانى: ١-١٩-٣٦

برگه‌ی (الْأَيْدِي) که له نایه ته پیروزه که دا به واتای هیژ دیت له جی به جی کردن وگه یاندنی حهق و حهق ویستیدا ، وه برگه‌ی "وَالْأَبْصَارِ" به واتای بهرچاو پوونی و بینایی ته واو له نایندا. که واته وه سف وپیناسه‌ی کردوون به که مائی ناسینی حهق و که مائی جی به جی کردنی حهق ویستی، به لام خه لکی له م بواره دا دابهش بوونه به چوار به شه وه: _

به ششی یه که م: نه وه بوو که باسماں کرد له پیغه مبه ران که به پیزترین وجوامیزترین دروست کراوه کانی خوای گه وره ن.

به ششی دووه م: به پیچه وانه‌ی به ششی یه که مه وهن که هیچ بیناییه ک و بهرچاو پوونیه کیان نی یه له ناین و حهق و جی به جی کردنی حهق دا. که نه مانه زورینه‌ی زوری گیلن، نه وانن که بهرچاویان برسی و تهنگ و ژیر ته سک و بیرکورت و بی هوشن ، جگه له پرسیوایی هیچیان لی به ره م نایه ت.

به ششی سییه م: نه م به شه بیناییان حهق و پراستی ده بینیت ، به لام زور بی هیژو بی ده سه لاتن ناتوانن پشتگیری بکه ن و بانگه شه‌ی بۆبکه ن و جی به جی بکه ن ، به لکو به باوه پرداری بی هیژ ناوده برین، که خیر و باشه یان که م تره له چاو باوه پرداره به هیژه کان.

به ششی چواره م: نه م به شه هیژوده سه لات و توانایان زوره وه به هیژن وهیمه ت به رزن، به لام بیناییان زور کورت بین و سسته که ناتوانن حهق و پراستی له ناحهق جیا بکه نه وه، وه دۆستانی خودا جیا بکه نه وه له دۆستانی شه یتان. که زور جار هه موو په نگیکی رهش به خورما ده زانن وهه موو سپی یه که به هیلکه و چاره سه ر به ژه هر و ژه هریش به چاره سه ر...

نه م پیر به به هیچ شیوه یه که بۆ پیشه وایه تی کردنی ئاینداران و برپواداران ده ست ناده ن، به لکو پیشه وایه تی تاییه ته به به ششی یه که مه وه که خوای گه وره ده فره رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَرُّوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ.... السجدة: ٢٤) واته: ئیمه نه وانمان کردووه به پیشه وایانی

خه لکی وبه پښنماییه کانی ئیمه کارده کهن ، چونکه ئارامگر بوون وېرپوای ته وایان هه بوو به ئایه ته کاښمان .

خوای گه وره له م ئایه ته پیروژه دا ئاماژه بو دوو هوکاري سهره کی ده کات وهک مه رجیک بو پیشه وایه تی ، که ئه ویش (صبر- ئارامگری ، یقین- برپوای ته وایوون) که خوای گه وره ئه م پیړه ی پی به هره دار وړیزدار کردووه له به شه کانی تر .

بوچی خودا سویند به کات ده خوات؟

خودای گه وره کات وزه مه ن هه لده بژیریت وسویندی پی ده خوات ، چونکه کات مه ودای هه ول وکو ششی سهر به رزان ودوپاوه کانه . که ده فره میت: (وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ العصر: ۱-۲-۳) واته: سویند بیت به کات * به به رده وای مروژ له خه ساره ت مه ندی دایه * ته نها نه وکسانه نه بیت که باوه رپان هیناوه و کرده وهی چاک نه نجام ده دن وحق ده ناسن پشتگیری ده کهن وبانگه شهی بۆده کهن وئارمگرن له سر به جی گه یانندی .

لیره دا ته نها ناسینی حه ق مه به ست نی یه ، به لکو گه یانندن وپشتگیری کردن وبانگه شه بو کردن وپښمایي بو کردن مه به سته .

جا جگه له م پیړه هه موو پیړیکي تر دپاوو خه ساره مه ندن . ناشکرایه که تاوان و سه ریچی بینایی دل لاواز ده کات حه ق وراستی به پی پیو یست ناناسیت ، وه له هه مان کاتدا هیمه تی بی هیژ ده بیت وئارامگر نابیت له پیناویدا . به لکو زورجا ژه نگی تاوان پیوه ره کانی دل ده گوریت ناحه ق به حه ق و خراپه به چاکه ده داته قه له م ، پیگه ی خودا ون ده کات و پیگه ی نه فامی هه لده بژیریت و دنیا په رستی به راست وحق ده زانیت ، وه له راستی وحق ویستی ئایه ته کانی خودا بی ناگاده بیت . جا ته نها نه مه

به سه له کاریگه ریه خراپه کانی تاوان تا ده ست به رداری بین و خۆمانی لی
ده رباز بکهین.

۵۰- تاوان شه یتان له دلددا جینشین ده کات:

تاوان پئی خۆشکه ره بۆ شه یتان تا بتوانیت جیگه ی له دلی تاوانکاردا
بکاته وه وهیلا نه و مۆلگه ی خۆی تیدا دابمه زینیت وه ههنگاویکه بۆ
گومراکردنی یه کجاری. به پیچه وانه وه ملکه چی وگوپایه لی و خودا په رستی
دل پووناک وپۆشن ده کاته وه وده پرازی نیت ته وه وهک ئاوینه ی ساف
بریه داری ده کات و پرده بیت له یه ک پارچه نور وپووناکی. که زۆرجار
شه یتان له م جوړه دلانه هه لدیت ورا ده کات، چونکه به رگه ی تیشک
وپووناکی یه که ی ناگریت. هه روه که هه ل هاتنی گورگ له ترسی شیر ی نیو
بی شه دا.

که پووناکی تیشکی بهر شه یتان بکه ویت راسته وخۆ ده بیورینیت ته وه،
دواتر که شه یتانه کانی تر لی ی کۆ ده بنه وه ده پرسن چی یه تی؟ ده لێن:
ئاده میزاد پیکایه تی، یان بهرچاوی ئاده میزاد که وتوه.

فيا نظرة من قلب حر منور یکاد لها الشيطان بالنور يحرق
واته: ئای له پووناکی دلی ئازاد که خه ریکه له پووناکی دا شه یتانه کان
بسوتینیت.

ئایا ئه م دله و دلیکی کرماوی و مۆلگه ی شه یتان زالبوو به سه ریدا وجی
به جی که ری هه ز و ناره زووه کانی وه که یه کن؟ که هه می شه هاوه لێکی
خراپه کاری له گه لدایه بۆ سه رلی شیواندنی. خوا ی گه وره ده فه رمیت:
(وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ * وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهُتَدُونَ * حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ * وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ.... الزخرف: ۳۶-۳۹) واته: که سێک خۆی کویر بکات له ناستی

قورئان و يادی خودای میهره بان ، ئهوا ئیمه شهیتانیک دهکهینه ملۆزمی و "هاوه لئ خراب" هه میشه ده بیته یارویاوه ری له گه لیدا ده بیست ، بی گومان ئه وشه ی تانه ریگه ی راستیان لی ده شیوینیت و ده یانخاته سه ریگه ی خراپه کاری که چی واده زانن له سه ریگه ی چاکه ن تا پۆزی قیامت هه موو شتیک پوون ده بیته وه و له کاتی لیپرسینه وه دا به شه ی تانه که ی ده لیت: خۆزگه نیوانی من وتۆ به قه ده ر پۆژه لات و پۆژئاوا له یه ک دوور بووینایه .. ئای که چ هاوه لئکی خراب و ناله باری ، ئه مپۆ ئه و قسه و گله یی و گازنده یانه بی سوودن، چونکه ئیوه کاتی خۆی سته متان له خۆتان وله خه لکیش کردووه ، بی گومان هه ردوولاتان له له سزاو ئازاردا به شدارن له دۆزه خدا.

خوای گه وره له م چهند ئایه ته پیروژه دا ئاماژه به وه ده کات که هه رکه سیك پشت هه ل بکات له به رنامه ی خودا و پیغه مبه ره که ی و دزایه تیان بکات وه ولئ تیگه یشتن و خواناسین نه دات ئه وه گیرۆده ی شه ی تانیک خراب خوازی ده که ین که هه میشه ری نیشاندهری ده بیست له خراپه کاریدا.

وه هه روه ها خالئکی گرنگ ده ست نیشان ده کات که بریتی یه له وه ی کاتیک ئه و مروشه سه رگه ردانه که ریگای راستی وون کردووه ، ئه وه نده ی تر شه ی تانه که گومرای ده کات به شیوازیک که هه رچی ریگای خراپه و خراپه خوازی هه یه له لای ئه و به کاروکرده وه و ریگه ی چاکه خوازی ده ی داته قه لیم واته یه ک بۆ یه کتری ته واکه ری خراپه کاریه کانن هه ربۆیه ساتی له قیامه تدا به راستی کاره کانیان ده گه ن هه ریبه که نه فرین له وی تر ده کات وه هیواخوازی یه کتر نه ناسینن وه دووری له یه کتر ده خوانن.

هه رچه نده سروشتی زیان وایه گه ریبه کیک له به لاو ناره حه تیه ک هاوبه شت بیت ، بی گومان ده بیته مایه ی سوک کردنی خه م و په ژاره که له سه ردل و ده رونت. هه روه کو (خنساء) له باره ی کوژرانی براکه یه وه ده لیت:

فلولا كثرة الباكين حولي على أخوانهم لقتلت نفسي
وما سيكون مثل أخي ، ولكن أعزي النفس عنه بالتأسي
واته: ئەگەر زۆری شیوەن کاران نەبوونیایە لە چواردەورم کە بۆ
براکانیان دەگرین ئەوا من لە هەژمەتا خۆم دەکوشت.
هەرچەندە کەسی وەک براکەمی تێدا نەبوو کۆژاوەکان ، بەلام بۆمن
باروخەم سوکی یە بینینی ئەوان کە دەگرین.
بەلام لەقیامەتدا خوای گەورە ئەم سروشتە دەگۆڕێت وەک
لەئایەتە کەدا ئاماژەی بۆ کراوە ، بگرە بوونیان پێکەووە لە سزادا هیچ بار
سوکی یە کە بۆ هیچ لایەکیان دروست ناکات. خوای گەورە ئەو بار سوکی
یە لەسەر لابردوون و ئەو سروشتە ی لاگۆپیوون وەک دەفەرمیت: ولن
ينفعكم اليوم إذ ظلمتم انكم في العذاب مشتركون الزخرف: ٢٩ واته:
بوونی هەردوولاتان لەسزادا هیچ بارسوکیە کە پەیدا ناکات بۆ ئەوی تێتان
چونکە ئێوە ستەمکار بوون.

۵۱- تاوان وسهر پيچي له چه كه به هيزه كاني شهيتانه :

په كيكي تر له كاريگريه خراپه كاني تاوان وتاوانكاري بریتی يه له وهی كه تو هه ميشه دوژمنه كهت چه كدار ده كهيت و كار ئاسانی بؤ ده كهيت تا به باشتري شينواز له دژي خوت بجه نگيت.

دوژمنيك كه هه ميشه له گه لئدايه ، ته نانهت به ئه ندازه ی چاو پروكانيك لیت بي ئاگا نابيت. به رده وام دت بيني كه چي تو ئه و نابيني و هه موو جوړه ته له و پيلان وفيليك له دژت به كارد هيتيت. به رده وام شهيتاني گه وړه بانگيان ده كات وهانيان ددات و پتيان ده لیت: دوژمنه كه تان دوژمنه كي باوكتان كه مروقه. نه هيلن له دهستان پرزگاري ببيت كه به هويانه وه ئيمه ي شهيتان توشي نه فرهت وده ربه دهری بووين. مؤلت نه دن ئه وان بچنه به هه شت و خوتانیش بؤ دوزه خ. ئه وان به ر په حمهت كه ون وئيمه ش به ر نه فرهت. وهك ئيمه بي به ش بووين له به هه شت و ناتوانين له گه لئاندا به شدارين ، بانه وان له گه لماندا به شدارين له دوزه خ..

جا خوي گه وړه ئه م دوژمنه سه رسه خته ي پي ئاساندووين فرهmani پي كردووين كه خومان ئاماده كه ين له دژيان. كاتيک خوي گه وړه ئا دم ونه وه كي بيني توشي سه رسه خترين دوژمن بوونه ، هوکارو چهك و پيداويستی ئه و جهنگي به هه ردولا به خشي و بانگه شه ي جيهاد و يازاري جهنگ و شه پي كرد له سه ر زه وي له ماوه ي ته مه ندا ، وه مال وده روني له باوه پرداران كړي كه بجه نگين تي بگوشن وكوشتار بكن له به رامبه ر خه لاتی به هه شتي به رين.

وه نه مه ي به به لئن وپه يمان باس كردووه له كتيب به پيروزه كاندا كه "ته ورات وئينجيل وقورئانه". جاهه ر كه سيك ده يه ويت ئه و گري به سته مؤر بكات با ته ماشاي كړپارو خه لاته كه بكات وه چ بازرگانیهك وچ قازانچيكه ؟ كه ده فره ميت: (تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * يَعْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ....
 (الصف: ۱۰-۱۳) واته: ئه‌ی باوه‌پداران ده‌ست نیشانی بازرگانیه‌کتان بۆ بکه‌م که‌له‌ سزایه‌کی به‌ئیش پزگارتان بکات، سه‌ره‌تا باوه‌پ به‌یسن به‌خوای گه‌وره‌ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌تی بکۆشن له‌پیناوی ئه‌م پاستی یه‌دا به‌مال و سامان و به‌خت کردنی جه‌سته‌و گیانتان" واته: ماندووکردنی جه‌سته‌و بیروه‌وش تا ده‌گاته‌گیان به‌خت کردن" بئی گومان ئه‌م کاره‌ چاکتر و به‌فرتیه‌ بۆتان ئه‌گه‌ر بزنان و تی بگه‌ن، ئه‌وسا خوای گه‌وره‌ له‌بری ئه‌مانه‌ له‌تاوانه‌کانتان خۆش ده‌بیست و به‌هه‌شتی به‌رین و پرشادی و خۆشیتان پی ده‌به‌خشیت که‌ پووباره‌کان به‌ژیروکۆشک و ته‌لارو ده‌رخت و باخه‌کانتاندا تی ده‌په‌پیت، به‌پاستی ئه‌مه‌یه‌ سه‌ره‌که‌وتن و سه‌ره‌فرازی دواتر ئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ زۆر هه‌زی پی ده‌که‌ن پیتان ده‌به‌خشیت که‌ سه‌ره‌که‌وتنه‌ به‌سه‌ر دوژمه‌کانتان و کردنه‌وه‌ی ولات و دلّه‌کانه‌، وه‌ئهم مژده‌یه‌ بده‌ به‌ برواداران له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا به‌مه‌رجی ئه‌وان بۆ خودا یه‌کلاین.

خوای گه‌وره‌ به‌م جه‌نگه‌ و یستی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ پێنۆپله‌وپایه‌ی باشترین دروستکراوه‌کانی بنرخینیت پایه‌داریان بکات، ئه‌ویش به‌پیدانی به‌یداخ و ئالای تی کۆشان له‌دژی خراپه‌کاری. دلّی ئاده‌میزاد که‌ چه‌قی خۆشویستنی خوداو خواپه‌رستی یه‌ پۆلی گرنه‌ ده‌بینیت له‌م پووبه‌پووبوونه‌یه‌دا. وه‌کۆمه‌کی کردووه‌ به‌سه‌ریازه‌کانی خۆی که‌ فریشته‌کانن که‌ هه‌میشه‌ وه‌ک گارد پاسه‌وانی ده‌که‌ن. که‌ده‌فه‌رمیت: (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ.... الرعد: ۱۱) واته: فریشته‌ بئی شوماره‌کانی خودا به‌نۆره‌ به‌دوای یه‌کدادین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له‌به‌رو پشت و هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بیپاریزن به‌فه‌رمانی خودا.

شه‌فت به‌شه‌فت نۆره‌ ده‌که‌ن و چه‌سپاوی ده‌به‌خشن به‌باوه‌پداران وه‌اندهری چاکه‌ن به‌زمانی حال به‌ ئاده‌میزاد ده‌لین: کاتر می‌ریک ئارامگر

به تا به خته و هری هه تا هه تایی به ده ست به ئیت. هه روه ها خوای گه وره جگه له مانه هه ر هه مووی پشتیوانی ته وایان ده کات له م جه نگه دا ئه ویش به په وانه کردنی پیغه مبه ران وکتیب بۆیان تا پالپشت و پشت گیری باوه پداران بن.

جگه له هه موو ئه مانه خوای گه وره به عقل و ژیری مروفی به هره مه ند کردووه ، به زانست وشیاری کردۆته وه به باوه ر چه سپاندویه تی به پیتنمای راست و هه له ی بۆ ئاشکرا کردووه . گه ر ورد بینه وه ده بینین خوای گه وره به هه موو چه شنیک پشتگیری وهاوکاری مروفه کان ده کات له م جه نگه دا ده بینین:

ژییری وعقل: سه رکردایه تی سوپا ده کن
زانست ومه عریفه : هۆکاره کانی جه نگ وپیداویستی یه کانی دابین ده کات.

باوه ر: به هیزو خۆپاگری ده کات.
دلتیایی: هه لمه ته کانی بۆ ساز ده کات دژی دوژمنه که ی.
چاوه کان ده زگای بینین وپشکنینیتی.
گوئییه کان: ده زگای هه والگری یه تی.
زمان: ده زگای وه رگێپان وپاده ربپینیتی.
ده سه ته کان وپییه کان: ده زگای جی به جی کردن وه وه له کانیتی.

سه ره پای ئه مانه ش فریشه نزیکه کانی خودای گه وره هه لگرانی عه رشی مه زن، به شیوانی پشتگیری مه عنه وی ده که ن وده پارپینه وه که خوایه سه ریان خه یت و له تاوان بیانپاریزیت وبه به هه شتیان شادکه یت.

وه خوای گه وره ش خودی پیروزی خۆی به رگری له باوه پداران ده کات به پیپو حیزبی خۆی ناویان ده بات. که هه ر حزبی خودا سه رکه وتوو سه رفرازه . (أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ... المجادلة: ۲۲)
. هه روه ها خوای گه وره له چوار ووشه ی پوخدا شیواز ته کنیکی ئه م

جەنگەى پى فەرمووين كە دەفەرمىت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ... آل عمران: ۲۰۰) واتە: ئەى باۋەپداران خۆگروئارامگر بن ، ۋەئارامگرى بەسەرخۆتاندا بەيئەن ھەمىشە لەسەنگەرى كۆشش ۋەخەباتدا بن ، لەخوابترسەن پارىزگار بن بۆئەۋەى سەرفرازى سەركەۋەتنى ھەمىشەيتان دەست كەۋىت.

ئەم جەنگە بەبى ئەم چۈر تەكنىكە سەرنەگىت ، واتە: ئارامگرى ۋ خۇپاگرى ناكىت تا "مصابرە" نەبىت. واتە بەرەنگاربوونەۋەى دوژمن ۋپوۋبەپوۋبوونەۋەى ، جا ئەگەر دوژمنەكەشى ئارامگرىۋو، ئەۋا پىۋىستە "مراپطە" ھەبىت واتە: "سەنگەر چۆل نەكردنى دل" نەك دوژمن زەفەرىيەت ۋە سەنگەرەكانىش بىرىتييەن لە سەنگەرى (چاۋەكان ، گوۋىيەكان ، زمان ، سك ، دەست ، قاچەكان) . چونكە دوژمن لە ھەول دايە لەم سەنگەرەنەۋە ھىرش بەيئەت ۋخۆى بگەيەنئە دل، ۋەجەستەۋىپروھۆش بشىۋىيەت ۋتىكىان بدات.

ئەۋەتا ھاۋەلەكانى پىغەمبەرى خودا ﷺ كە لە دۋاى پىغەمبەران بەپىزتىر پىپى مەۋقەن، لە ھەموو كەسك زىاتر پارىزاۋبوون لەشەيتان، كاتىك سەنگەرى خۇيان چۆل كەرد لەجەنگى "ئوحد" دا دوژمن زەفەرى پىھىتان ۋئەۋەى كەپوۋىدا پوۋىدا..

ۋەبىرپەرى پىشتى ھەر سى بنەماكە كەبرىتى يە لە "تقوى" پارىزكارى كەردن ۋلە خواترسان، چونكە بەبى تەقۋا نەخۇگرى ۋئارامگرى ۋسەنگەر چۆل نەكەردن سوۋدىان نەبىت ، ھەرۋەھا تەقۋاش بەبى ئارامگرى نەبىت.

جا ئىستا لە خودى خۆتدا تەماشائى لەيەكدانى ئەۋ دوو سوپايە بگە ، شەپى ئەۋ دوو لەشكەرەكە كەچۆن ھەندى جار زال دەبن بەسەرتدا ، ۋەھەندى جارىش تۆ زال دەبىت.

پیلانەکانی شەیتان بۆ لەخستە بردنی مەرۆف

بێ گومان شەیتان پیلانی تایبەتی خۆی ھەیە لەم ھوارەدا. شەیتان لە دەست و پێوەندەکان و سەربازەکانی خۆی پرسیاری کرد ، کام سەربازەمی مەرۆف لە مەرۆف زۆرتر نزیکترە و کاریگەری ھەیە لەسەر مەرۆف؟ ئەوانیش ووتیان: "نەفس- دەرونی". شەیتان ووتی: لە دەرونەو دەستی پێ بکەن و خاڵە لاوازەکانی بدۆزنەو و کاری لەسەر بکەن و ھەرزو ئاواتەکانی بۆ بکەن دەوی پاوەردنی و شەو و پوڤ کۆلی لێ نەدەن تا لەخستەمی دەبن. گەر ھاتوو دەرون ھەلگەرایەو دژی پاشا "دل"، وەبەو و ھاوکاری من، ئەوا ئێتر ھەریەکە لەم سەنگەرە گرنگانە داگیر دەکەین و سەنگەرەکانی (چا، گۆی، زمان، دەم، دەست، قاچ) جا لەسەر ئەم سەنگەرە تێ بکۆشین و بچەنگین.

ئامۆزگاری ئیبلیس بۆ نەوەکانی

ھەرکاتێک توانیتان دەست بگرن بەسەر عەرشی دایدا، ئەوا ئەو مەرۆفە یان کوزراوە یان دیلە یاخود بریندارێکی سەختە سەنگەرەتان چۆل نەکەن ، وەمۆلەت و دەرفەتی ھێز و دەستەمی دوژمن نەدەن ھێرش بەھێنن بۆ پزگاکردنی دل. وەئەگەر ھێرشەکە یان زۆر بەھێزبوو، ئێوە کۆل نەدەن، بەردەوام بچەنگین تا کاتێ ئەو ھێزە دەگاتە دل زۆر لاوازو بێ توانا دەبێت، چونکە گەر وابوو ئەوا ھیچیان پێ ناکرێت.

مەترسی تەماشای نادروست "نەزەری ھەرام"

ئیبلیس دەلیت: ئەمی ھێزەکانمان ، کە دەستان گرت بەسەر ئەو سەنگەرە، ئاگەداری سەنگەری چاوبن ، دەرفەتی نەدەن تەماشاکردنەکانی سەرەنج دارو وردەکارییەت ، پاستە و خۆ لێی تێک بدەن بە نەزەری بێ ئاگایی و ئارەزووبازی ، چونکە دەرونیشی ھەزی پێیەتی.

دانیابن سەنگەری "چاو" کاریگەری تەواوی ھەیە لەسەری ، من تەنھا لەو پێگایەو سەرم لەئادەمیزاد شیواند، چونکە بەنەزەری ھەرام تۆوی ئارەزووبازی وشەھوتم لەدلیدا پواندو بە ئاوی ھەزوناوات ئاوی دەدەم تا ھیمەت بەرزى دەکەم لەتاوانکاری وسەرپێچیدا نەزۆی دەکەم. جا چى دەتوانن لە تێکدانى وسەرلى شیواندیان لەم سەنگەرەو ھەیکەن. گومراى بکەن و بڵێن: جا خودا چاوی بۆچى پى داوین؟ وەجوانى بۆچى دروست کردووە؟ ئەگەر بۆ تەماشاکردن نەبێت؟

خۆ ئەگەر ئادەمیزادەکان نەقام بوون ، پێیان بڵێن: ئەم تەماشاکردنە تێیدا گەرەیی خۆی بەدیهێنەرمان بۆ دەردەخات، جوانى بوارێکە لەبوارەکانى گەرەیی شوین دەستى پەرەردگار ، پێویستە تێربین لە تەماشاکردن و پى ھەڵدانیدا.

وەپێیان بڵێن: ئەم وێنە بەشیکی لەدیاردەکانى ھەق ھەول دەن بیری یەك پارچەیی بوون و ھەقیان لادروست کەن ، گەر پازى نەبوون ،ئەوا باسى تەوانەو ھەولولى گشتى وتایەتیا بۆ بکەن تا دەبنە براى نەسرانیەکان کە خودا دا بەش دەکەن لەچەند جەستە یەکا.

بەم چەشنە دواتر بیری دوورە پەرێزى دونیایوستان لادروست بکەن ، وەخەلکی ساویلکەى پى لەخستە بەرن، چونکە ئەمانە لەچەکە بەمیزەکانمانە .

مەترسی گۆنگرتن لە ھەرام

لەئامۆژگارى ئیبلەس بۆ سەربازەکان

ئاگادارى سەنگەرى گوی ئەکان بن. شتانێک نەبیسیتێت کە ببیتە مایەى شیواندنێ کارەکانتان. جگە لە شت و دەنگى پرۆپوچ ھىچى تر بانەبیسیتێت ، خۆشترین ئاواز بە پرۆپوچترین وشە برازینیتەو و بیدەن بەگویتیدا. چى دەرونى پى خۆش بوو باھەرئەو بيسیتێت، نە ئەو ھى کە عەقلى دەیەویت.

به هېچ شيوه يه ك مۆلّت نه دهن ووتەى خواى گه وړه و پيغه مبه ره كەى
 ببيستت يان ووتەى بانگه وازان و پيښمايى كاران، خو نه گه ر شتى وا پوويدا
 دهره فته نه دهن بگاته بپروهي لى بشيونن، يا خود بيخه نه دلى يه وه
 كه وا نه م كار ه دژاره و به تو ناكريت وه سه رقالي بكن به شتى لاوكى
 يه وه. وه نه وهى بو دروست بكن كه دهست بگره به كالوى خوته وه با با
 نه بيات و كى نه مړ له حق ده پرسيتته وه، خوتو له و خه لكه زياتر نيت بو
 ژيان و به رژه وه ندى خوت توشى مه ترسى ده كه يته وه... هتد. تاده توان
 ناحقى بو برازيننه وه و حق له دليدا در به يتن.

پيلانى شهيتان بو دهست به رداربوون له پرۆسهى فرمان كردن به چاكه و ريگري له خراپه

شهيتان پيلانى خوى هيه بو نه وهى ئاده ميزاد دهست به ردارى
 گه وړه ترين فرمانى خوداي بيت كه "فرمان كردنه به چاكه و ريگرتنه
 له خراپه". جا نه گه ر به ویت له پيلانى شهيتان شاره زابيت، پروانه پيلانى
 براكانى له و مړوه شهيتانانه كه چون نه م پرۆسه يه له ناو ده بن به وهى كه
 نه مه خو ه لقرتاندنه له كارومافى خه لكى تردا، وه شويى كه و تنى كه م
 وكوپى و ناته واويه كان و عيبى خه لكى تره، وه خوتوش كردنه به به لا
 و دروست كردنى ناشوبه له نيتوخه لكيدا.

پيلانى شهيتان له شيواندنې يه گتاپه رستى وړه دكردنه وهى سيفاته كانى خواى گه وړه

پيلانى شهيتان له م بواره دا له وه دا خوى ده بينيتته وه كه شويى
 كه وتوانى سونه له پى دريكه ن وسيفات وكاره جوانه كانى خواى گه وړه
 په ك بخه نه له ژير ناوى "جسته پيژى - التجسيم" وه "ليكچواندن -
 التشبيه" وه "چونيه تى - التكييف". بو نمونه:

"بلندبوونی خودای گه وره" وه له نگه رگرتنی له سه ر ته ختی عه رشی مه زن به لایه نگیر باس ده که ن.

وه "دابه زینی خودا بۆ ئاسمانی دنیا" وه فه رموده که ی: (من سألني فأعطية.... کئی پرسیارو داوا بکات داواکاری یه که بۆ جی به جی ده که م) به جولاندنه وه و گواستنه وه وه سف ده که ن.

وه وه سفی خودا بۆ خودی خۆی به "ده ست و پوخسار" به ئەندامه کانی له ش لێک ده ده نه وه.

وه کاره کانی خودا به نوێ "حوادث" داده نین، وه سیفه ته کانی شی به "اعراض" لێک ده ده نه وه.

به م چه شنه سیفاته کانی خودا په ده که نه وه.

وه سه ر له گه و جه کان ده شیوینن که بۆ سه لماندن سیفاته کانی خودا له قورئان وسونه دا هاتوه پێویستی به م کارانه هه یه. جا ئەم پوون کردنه وه یه په کخستنه له قالبی پاک و بیگه ردی ومه زنی و گه وره پاگرتنی خودا پیش که ش ده که ن. وه زۆرێک له کال فامه کان ئەم شتانه وه ک خۆی وه رده گرن و به ووشه ی جیا و ازتر گوزارشتی لی ده که ن. خوای گه وره ده فه رمیت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا... الْأَنْعَام: ۱۱۲) واته: جا بۆ هه ر پێغه مبه رێک و پڕواداریک دوژمنیکمان له شه یتان و په ری سازاندوه، که به رده وام قسه ی زل و پازاوه ده دن به گوێی یه کداو خۆیان وخه لکی پی سه رگه ردان و گومرا ده که ن.

^۱ - ئەمە بەشێکە لە فەرموودەیەکی (صحیح) لەدایەزینی خودای گه وره بۆ ئاسمانی دنیا له سی به شی شه ودا به چه ندین سه نه دی راست و دروسته وه، هه روه ها (بخاری و مسلم) و که سانی تریش ئەم فەرموودەیان گێڕاوەتەوه. بۆ ئەم مەبەستە پڕوانە (اجتماع الخیر) و (مختصر الصواعق) ی نوێسەر.

جا خوائ گه وره ئه ووتته و قسانه ی به پازاوه باس کردووه ،
چونکه ناحهقه بۆ قبول کردنى ده پرازينتته ووه و ده يدات به گوئى نه فام
وسه ركه شه كاندا و پئى گومرا ده بن.

پوخته ی مه به ست:

شه يتان له سه نگرى گوئيدا مؤلگه ی دامه زانددووه و جگه له شتئای
پروپوچ و بى خیر نه بیته مؤلته ی شتى باش وچاكه نادات بیته ژووره ووه و
قازانجی پى بگه یه نیت، وه نه گه ر هاته ژووره ووه ش بى سوودى ده کات.

مه تر سیدارترین ساتمه، ساتمه ی زمانه

شه يتان به یاردو ده سه ته کانی ده لیت: سه نگرى زمان مه زنترین
سه نگره بۆکارى ئیمه، ده زگای گوزارشت و وه رگپرانى دلّه. جا زۆر
پتویسته به وریاییه ووه له سه نگره دا کاربکەین ، که مه ند کیشى بکەین بۆ
ووته ی نابەجى وناپه سه ند که هه ره مه مووى زیان به خش بیته و مؤلته
وده رفه تی یادی خوداو قورئان خویندن و ووته ی ئامۆزگارى مه ده ن
له زمانى یه ووه ده ریچیت. وه ئیوه له م سه نگره دا دووکارى مه زنتان هه یه
پتویسته ده ست به رداری هه چیان نه بن: _

۱. قسه ی ناپه واکردن: چونکه هه ركه سیك قسه ی ناپه واکات ئه و
برایه که له براگه وره کانتان و له سه رپازه گه وره کانتانه.

۲. بى دهنگ بوون له ئاستى حه ق: جا هه ركه سیك له سه ر حه ق
به وه لام نه یه ت وه بى دهنگى هه لپژیریت، برایه که که پولاتى
ئیه ویه ، هه روه که یه که میان قسه که رى ئیه و بوو ئه مه ش برایه که
که پولاتانه.

جا ئه مان نه ک مؤلته تیان بده ن به ووته ی حه ق بدوین و بى دهنگ بن
له ووته ی ناپه واک، به هه موو پىگاگان ناپه وایى پرازينتته ووه، حه ق بیژان
بترسینن که سه رنه نجامیان باش نابیت. دلئیا بن پۆله کانم که سه نگرى

زمان هۆکاریکی سهرهکی سهرگردانی ئادهمیزادهكانه. چهنديان لهم
پيگهيهوه دوچاری گرتن وکوشتن وتياچوون بووه.

ئامۆزگاریتان دهکهم بهوهی یهکیکتان ووتیهک لهسهرزاری
برائادهمیزادهکاتانهوه بلای، ئهوی تریشتان له گوێگرهکی گهوره
بکاتهوه سهرسوهرمانی لادروست بکات وپیوی دووباره بکاتهوه،
بههمیشهیی هاندهروهاوکاریان له گوێگرتن و ووتنی قسهی ناپهوادا.

ههموو دههراو گۆشهیهکیان لی بتهنن، مۆلهتیان مهدهن وهبیری
ئهوهتان دههینمهوه که من چی بهلین وسویندیکم خوارد له بهرامبه
خوداکهیان که ووتم: (ثُمَّ لَا تَنِيَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ
وَعَنْ شِمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ * قَالَ فِيمَا أُغْوِيْنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ... أعراف: ۱۶-۱۷) واته: شهیتان ووتی: بههوی ئهوهی
که تو منت گومپاو سهرگردان کرد، ئهوا سویندیی منیش لهسهر پيگه
پاستهکه بۆیان دانشم ولایان بدهم وبیان ترازینم. پاشان سویند بیت
بهخودا له ههموو لایهکهوه بۆیان بیتم، له پشت وپاش وچهپ وپاستهوه،
وه دونیایان لاخۆشهویست دهکهم وگومان دوودلیان لهسهر قیامهت بۆ
دروست دهکهم، وه زۆریهیان گومپادهکهم، که میان بهسوپاس گوزاریت
دههیننهوه.

ئایا نابینیت من له ههموو پيگایهکهوه پیلان دهگێرم بۆ ئادهمیزاد
تادهریازی نه بیت وگێڕۆدهی بکهه وکۆل نادهه. وه پيغه مبه رهکیان
ئاگاداریانی کردۆتهوه که به ئادهمیزادی ووتوه: (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ قَعَدَ لَأَبْنِ
آدَمَ بِطَرَفِ كُلِّهَا، وَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ: أَتَسْلَمُ وَتَذُرُ دِينَكَ وَدِينَ
أَبَائِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَأَسْلَمَ، فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ. فَقَالَ: أَتَهَاجِرُ وَتَذُرُ
أَرْضَكَ وَسَمَائِكَ؟ فَخَالَفَهُ وَجَاهَرَ. فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ. فَقَالَ: أَتَجَاهِدُ

فتقتل فيقسم المال وتنكح الزوجه؟^۱ واته: شهيتان له سهر هه موو
 پښگان سهنګهري له ناده ميزاد ګرتووه ، هه تا سهر پښګه ئيسلام ،
 ووتی: ئيسلام ده بښت ده ست به رداری ئاينی باو بپیرانی خوت ده بښت؟
 که چی سهر پښچی کردنی ئيسلام بوو. دواتر هاته سهر پښګای کوچ کردن.
 ووتی: ئایا کوچ ده که یت و خاک وولاتی خوت به چی ده هیلتیت؟ که چی
 سهر پښچی کردو کوچی کرد. پاشان هاته سهر پښګه ی جیهاد، ووتی: ئایا تو
 جیهاد ده که یت و ده کوژړیت و مال و سهر و هتت ده بریت و دابه ش ده کریت
 و خیزانیش شوه ده کاته وه؟

جا به هه مان شیوه له سهر هه موو پښګایه کی چاکه خوازی پښان لی
 بګرن. نه ګر ویستی خپرو پاره بیه خشیت پښګری بګن و پښی بلین: ئایا
 نه و پاره و مال ه ی خوت نه بیه خشیت سهر نه نجام وه که نه و سولګه و دروزه
 چیت لی دیت؟ ئایا نه تان بیستووه چیم خسته سهر زمانی که سیک
 که هه ژاریک داوای هاوکاری لی کرد ، نه ویش ووتی: نه مه پاره ی خومانه
 ، جا نه ګر بیده ین به ئیوه ، نه وای ئیمه ش وه که ئیوه مان لی دیت. جا نه ګر
 بچیت بو حج کردن پښی بلین: نه و هه موو پښګه دوورو دریژ ده بریت
 دوور نی یه خوت و مال که ت توشی تیاچوون نه بښت.

به م چه شنه هه موو پښګه یه کیان لی ته نن وباسی مه ترسی و دژواری
 وزه حمه تیان بو بګن. دواتر پښگان کی تاوان و خراپه کاریان بو ئاسان
 بګن و بویان پراختنه وه و خوشی بګن له دلایندا. و ه زیاتر پشت به نافرته
 بیه ستن و بیه کاریان بهینن بو نه م مه به سته ، و له ده رګای نافرته تانه وه
 هیرشیان بو بهرن، چونکه باشتړین پښن بو ئاسانکاری کاره کانتان.

^۱ - نه م فهرموده یه (حسن) ه، (احمد: ۴۸۳/۳) ګیراویه تیه وه.

سەنگەرى دەست وېى يەگان

ئەم سەنگەرە بە باشى بىتەنن ومۆلەت نە دەن كا رى چاكە وچاكە خوازى
پى ئە نجام بدريت. وە بۆ بە دەست ھىنانى ئەم مە بەستە پىويستە ھاوكارى
لە دەرونى خراپەكارە وە ەرىگىت، وە بخىتە گر بۆ دژايەتى كردن ولاواز
كردنى پۆل ھىزى دەرونى چاكەكار ، بە دلتىايى ئەم كارەش بە پىگىرى
كردن دەبىت لە پى گە يشتنى يارمەتى بۆى.

وە لە ھەمان كاتدا پشتگىرى ھاوكارى بە ھىزىوونى دەرونى خراپەكار
بكرىت. بەم چەشنە دەتوانن بگەنە تەختى ەرشى دل، وە پىويستە
لە مەملەكەتە كەى دوور بخىتە وە دەرونى خراپەكار لەبرى دل جىنىشىن
كەن. جا ئەو كاتە ھەموو شتەك بە ئارەزووى خۆتان دەبىت و وە ھەرچى
بپارىك بدات لە بەرژە وەندى ئىوە دايە ، وە مەرج وپپارە كانتان
ھەر ھەمووى جى بە جى دەكرىت لە لايەن ئەو دەروونە وە.

وە ئەگەر ھەست بە جۆلە و ھەولى دلت كرد بۆ ھاتنە سەر تەختى
پاشايەتى، ئەو كاتە ھەول بە دەن ئەو دەرونى بۆ جوان وشىرىن بگەن وە لە
پىش چاوى بپارزىتنە وە وەك بوكىك ھاوسەرىگىرى پى بگەن لە گەل دلتا.
وە سەرمەستى بگەن وپپى بلىن تامى خۆشى بچىژە ھەر وەكو تامى شەپو
ناخۆشە كانت چەشت ، ئەوساتە بە راوردىك بگە لە نىوانياندا. وە دەست
ھەلېگرە لە جەنگ وشەر ، چونكە شەپى ئىمە كۆتايى نايەت تا مەرگ،
وە تۆش ئەى دل بەرگەى جەنگى درىژخايەن ناگىت...

سەربازەكانى ئىبلىس

وە ئەى نە وەكانم پشت بە دوو سەربازى مەزن بپەستن كە لە گەلئاندا
بە ھىچ شىوہەك توشى بە زىن نايەن، ئەو دوو سەربازەش برىتىن لە :

۱. سەربازى بى ئاگايى: بە ھەمىشەى ھەول دە دەن بە ھەموو
شىوہەك دلى ئادەمىزاد بى ئاگا بگەن لە خودا و قىامەت ،

چونکه ئەمە خاڵی وەرچەرخانە لە جەنگی ئێویدا. هەركاتی
دلی بی ئاگابوو لەخودا ، ئەوکاتە زال بوون بەسەریداو
دەسەمۆکردنی زۆر ئاسانە.

۲. سەربازی ئارەزووبازی: ئارەزوو بازی لەپیش چاوی جوان
لەدایاندا شیرین بکەن، وەبەهیزی هەردوو سەربازگە هێرش
بکەن بەسەریاندا ، چونکه چەك و سەرباز لەم دووانە باشتر
و بەهێزترمان نی یە ، وەبۆ بەئەنجام گەیاندنی بی ئاگایی بە
ئارەزوو خەریکیان بکەن ، وەبۆ گەیشتن بەئارەزوو بازی بەبی
ئاگایەو سەرقالیان بکەن.

جا هێرش بەنە سەر کەسە خواناسەکان ، چونکه ئێو بەبوونی
ئارەزوو بازی وشەیتانەكەش و ئادەمیزاد بەو دەبنە چوار کەس و زال
دەبن، وەپێری خواناسان تێك بدەن و بێشپۆیئن بە پشت بەستن بە
بەکارهێنانی ئادەمیزادە بی عەقل و ژیرەکان بۆ شیواندنی کۆپەکانیان.
پوختە ی مەبەست:

ئادەمیزاد سەرمەست بکەن بە ئارەزووبازی و بی ئاگایی، وەئەگەر
خوای گەورە فەرمانی کردەو بەئادەمیزاد بەوێ کە ئارامگرو خۆگرو
سەنگەر چۆل نەکەن، ئێوێش بەهەمان شیوێ خۆگرو ئارامگر بن
وسەنگەرەکان چۆل مەکەن. وەلەکاتی دروست بوونی هەر دەرڤەتێك
لە دەستی مەدەن، بەتایبەتی لەکاتی توپەبوون و ئارەزوو بازیدا کە دوو
هەلی بی وینەن.

وێ ئاگادار بن کە ئادەمیزادی وا هەیه ئارەزووبازی زالە بە سەریدا و
کەتر توپە دەبێت. جا ئێوێ گرنگی بە بواری ئارەزووبازی بدەن و
سەرگەردانی بکەن. وە دەست بەرداری توپە بوونی ببن.

وێ هەیانە بە پێچەوانەوێ پادە ی توپە بوون و هەلچونی زیاترە و
کەتر حەز بە ئارەزوو بازی دەکات. جا لێرە دا گرنگی بە بواری هەلچوون

و تورشه بونه كەي بدهن. هەرچەندە سەنگەرى ئارەزووى چۆل مەكەن. چونكە هەر كەسكە لە كاتى توپە بوون و هەلچوندا خۆگرەبەت ئەو بە دلتىاىەو لە كاتى ئارەزووبازىدا خۆگر نایەت. جا پتووستە ئىو ئاوتتەكە دروست بكەن لە نىوان ەز و ئارەزوو و تورشه بوون دا. بانگەشەى توپە بوونى بكەو لە پىگەى ئارەزووبازىەو.

و بانگەشەى ئارەزووبازى بكەن لە پىگەى توپە بوونەو.

و بزانن كاریگەرترین چەك لە ئادەمیزاد بریتىن لە و دوانە. چونكە بەهوى ەزو ئارەزوو (باوكیان و دایكیان) لە بەهەشت دەركران. و بەهوى توپە بوونەو نەوەكانیان (هابىل و قابىل) دەستیان چوو خوینى يەكترى و ەربەو دوانە پەيوەندى و دوستایەتى و خزمایەتیان لە دەست داو و خوینى يەكتریان پژاندو.

و دلتىابن توپە بوون پشكۆيەكە لە دلى ئادەمیزادا و ەز و ئارەزوو گرپكە لە دلتەو دەجۆشەت. و وریا بن ئاگر و پشكۆ بە ئاوى دەست نوێژ و یادى خودا و نوێژ و الله أكبر دەكوژتەو. جا ئاگادار بن مۆلەت نەدن لە و دوو ساتە دا لە نوێژ و دەست نوێژ و یادى خودا نزىك ببەو. ەربەو بەر ئەم هۆیەكە پتەمبەرەكەیان ئامۆزگارى كردوون دەفەرموێت: (ان الغضب جمرۃ فی قلب ابن ادم ، اما رأیت من) حمراز عینة ، وانتفاخ اوداجة ؟ فمن أحس بذلك فلیتوضأ^۱ (واتە: توپە بوون پشكۆيەكە لە دلى ئادەمیزاد دا ئایا نابینیت كە توپە دەبەت چاوەكانى چۆن سور ەلدەگەپت و دەمارەكانى مى ەلدەسەت ، جا ەركەسى ەستى بەم حالەتە كردو با دەست نوێژ بگریت.) و

^۱ - وە ئەم فەرمودەبە (حسن و لغیرە) یە ، (أحمد : ۱۹/۳) وە (عبدالرزاق : ۲۰۲۸۹) گێڕانەتەو.

ههروهه پښه مبهركه يان پيى وتوون: (إنما تطفأ النار بالماء) ۱ واته: "ناگر به ناو ده كوړي ته وه".

^۱ - وه نهم فېرموده يه (حسن و لغيره) يه، (أحمد : ۱۹/۳) وه (عبدالرزاق: ۲۰۲۸۹) گير يابه ته وه.

وه نهم فېرموده يه (حسن و لغيره) يه (أحمد - ۲۲۶/۴) وه (أبوداود ۴۷۸۴). وه (الحماری) له (تاريخه) وه (طبرانی - ۲۶۷/۱۷) گير يابه ته وه هه رجه نده نهم له سه نده كه يدا (أبى وئل القاص) هه يه. كه ناوه كه ي = (عبدالله بن يحيى) يه كه (ابن حبان) ده لیت: شتى سه ير و سه مره ده گير يه وه. هه رجه نده (ابن معين) متمانې پيى هه بووه. بروانه (السلسلة الضعيفة - ۵۸۲).

دكتور أحمد شوقي (نهدام له كوليژى پزىشكى پادشای له لهندهن) ده لیت: - چاره سه رى ده روئى له حالتې نه وېزو كرژبون و توره بووندا به دوو شيواز ده كريت كه نه ویش: به خاو كړنه وه ي ماسولكه يي و ده روئى وه به كه م كړنه وه ي هه ستي هه لچوونى.

هه ر بويه ده بين له فېرموده يه كي پښه مبه رى خودا ﷺ باس له ده ست نويز گرتن و نويز ده كات، چونكه له ده ست نويز و نويز كړندا كړداريچكي پراكيژه كړدنې خاوبووه وه و هيمس بوونه وه ي ماسولكه و په واندنه وه ي توره ي و هه لچوونى ده رونه. وه زانستى سه رده م گه يشتو ته نه و راستيه زانستيه ي ده لیت: له كاتى توره بوون و هه لچووندا گه ريتو پرشى ناو بهر نه و كه سه بكه ویت له رووناكى دا، نه و هيمنى و بارى ده روئى بؤ ديتسه وه و ماسولكه كانى خاو ده يته وه هو كاره رانستيه كه شى ده گه ريتسه وه بؤ نه وه ي كه رووناكى له دلته په ناوه كاندا بارگه ي سالب دروست ده كات كه ده بنه خاوبوونه وه ي ماسولكه كان. وه له گه ل بوونى رووناكى دا خوشوژدن هيمنى ده روونى دروست ده كات. له چاو نه وه ي همما مه كه تاريخ بيت.

وه زور له زانيان ده لیت: - له خوشوژدندا هيتيكي سيحري هه يه له چلاك كړنه وه ي جهسته و هيمن كړنه وه ي بواړى ده روئى و وه ده رنانى توره يي و هه لچون. دوور نى يه هه ر نهم هو كاره بيت له له شى نه و كه سانه وه كه كه له كاتى خوشوژدندا له خوشياندا گوراني ده لیت، چونكه هيمنى ده روئى يان بؤ ده گه ريتسه وه.

وه هه ر نه وه نه يتى و حيكه مته ي نه وه يه كه نا ينى نيسلام له پيش هه مو نويز نك دا فهرزى كړدووه كه ده ست نويز بگيريت تاوه كو له كاتى نويز دا وه وه ستان له بهرامبه ر به گه وريي خودا دا. هيمنى و نارامى باالى كيتشا بيت به سه ر ده روون و جهسته دا، وه دل و ده روون نارام و هيمن بيت.

وه ليره دا بزمان ده رده كه ویت كه بوچى پښه مبه رى خودا ﷺ هه ركاتى تووشى نارېحه تى و غم و په زاره يه ك بوايه راسته وخو هاناي بؤ نويز كړدن ده برد، وه هه ر بويه هه ركاتى گوى ييسى باگ بوايه له لايهن (بيلالى الحبشى) يه وه پښه مبه ر ﷺ ده يفه رموو (أرحنا بها يا بيلال). واته "بمان هموتيه وه و هيمنيمان بكه پيى نه ي بيلال".

وه خوای گه وره پښمایي بڼو کړدون که پشت ببه ست به نوږو
 نارامگری. به لام ئیوه دهره تیان مه دهن به تورپه بوون و نارووبازی له
 بیریان به رنه وه چونکه چه کی کوشنده ی ئیوه بریتی یه له (بی ئاگای و
 نارووبازی). جا هر کاتی که سیکتان بینسی دژ و پیچه وانه ی
 نارووه کانیوه ده وه سستیته وه ، ئه واه به هموو شیوه یه ک لی ی دور
 بکه ونه وه.

پوخته ی مه به ست:

تاوان و تاوانکاری چه ندیک کوشنده ن به دهستی شه ی تانه ویه که به
 چه کی خوت جه نگت له گه ل دا ده کات ، وه خوت هاوکاری ده کیت و دژی
 خوت که ئه وه ش لوتکه ی بیئاگای و گیلی یه.

ما یبلغ الاعداء من جاهل ما یبلغ الجاهل من نفسه

واته: - ئه وی که سی گیل و گه وچه به خوی ده کات ، دژمنه کانیشی
 ئه وه ی پی ناکن.

وه ئه وه جی ی سهر سورپانه که مروف خوی به دهستی خوی هاوکاری
 و له ناوچونی خو بدات وازانیت پیزی لی دهنیت. وه هه ولی له دهستانی
 به خته وه ری خوی بدات که چی وازانیت به خته وه ری ده کات. هه روه ها پیز
 و پله و پایه ی خوی له که دار و بچوک بکاته وه که چی وازانیت شکومه ند و
 سه ریه رزی ده کات.

هه ربویه هه ندی له (سلف) له وتاره کانیاندا ده یان ووت: - " دور
 نی یه که سیک خوی پيسوا بکات که چی وازانیت شکومه ند بووه. وه
 خوی بچوک بکاته وه که چی وازانیت بایه خدار و ئاست به رزی کردوه ،
 وه خوی له ده ست بدات وازانیت پرزگاری کردوه. کی هیه له وه گیل و
 گه وچه تر که ده ست له گه ل دژمنه که یدا تیکه ل بکات بۆ له ناودانی
 خوی.

مروّقی تاوانکار خودی خوئی له بیر دهکات و دهرونی پشت گوئی دهخات وێرانی دهکات، جا نهگهروتر چۆن مروّقه دهرونی خوئی له بیر دهکات؟ وه چۆن دیته وه یادی؟ وه واتای له بیر کردنی خود چیه؟

ئهوا دهلین: - بهلێ خوئی له بیر دهکات مهترسیتن له بیرکردن ئهوه تا خودای گهوره دهفهرمویت: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ... الحشر: ۱۹) واته: "وهك ئهوكه سانه نهبن كه خوای گهوهریان له بیر کرد، خوای گهورهش خودی خوئیانی له بیر بردنه وه به راستی ئهوانه تاوانکارن و خراپه کارن.

واته خوای گهوره خودی خوئیانی له بیر بردنه وه وهك سزایهك بۆ له بیر کردنی خوای گهوره. بهلێ خوای گهوره له سزای ئهه تاوانه دا. به دوو جوړ سزا ده دات: -

یه کهم: خوای گهوره له بیریان دهکات.

دووهم: خودی خویشیات له بیر کرد.

وه خوای گهوره له بیریان دهکات به واتای پشتیان تی دهکات و له پهم و سۆزی بی بهشیان دهکات و پینمایان ناکات تیا دهچن.

وه خودی خوئیانی له بیر کرد به واتای پیز و بایهخی خوئیانی له بیر کرد و هۆکارهکانی به خته وهری و سه ره رزیان له بیر کرد وه هیچ کاتیك به رژه وه ندیه کانی خوئیانی نایه ته وه یاد و بۆیه کجاری خوئیانی له یاد ده کهن و یل و سه رگه ردان ده بن. هه روه ها کهم و کوپی که مته رخمیه کانی خویشیان له یاد ده کهن له بیرى ئه وه دا نابن که چاکسازی له خودی خویندا ئه نجام بدهن.

وه له گه ل ټه مانه شدا هه رچی برین و ئازاره کانی دل و دهرونیشان له یاد ده کهن وه ک نمونه ی سه رخوش بیریک له ژیان و جهسته و دل و دهرونی خویان ناکه نه وه و چاره سه ری ئیش و ئازاره کانیان ناکه ن که دواتر به هیلاکیان ده بات چونکه هه موو جهسته و دلیان پره له نه خوشی. که ټه مه گه وره ترین سزایه خوای گه وره توشیان ده کات به گشتی و به تایبه تی. جا چیت به لاو نه هه مته تی هه یه بگاته ټه م ده رده کوشنده یه که مروڤ خودی خووی و به رژه وه ندیه کان و به لاگانی له یاد بکات و به ره و تیاچوون بچیت و دواتر به هه شتی به رین له ده ست بدات ؟!

جا هه رکه سیک به وردی حال و بارودوخی خه لکی به گشتی بکوئیته وه بوی ده رده که ویت که زۆرینه ی خه لکی ئیستا پاست و دروستی خودی خویان له یاد کردووه دواتریش قیامه تیان و خویان فروشتوو به به رامبه ر به ته مه نیکی کورت و کرچ و کال و بی نرخ ، فروشتنیکی گیل و گه و جانه . وه ټه م راستیانه یان بو پوون ده بیته وه له کاتی مردن و دوا ی مردندا به ئاگا دینه وه که به چی گری به ستیکی بی نرخ و بی به ها قیامه تی له ده ست داوه بازگانی پتوه کردووه بو ته مه نیکی کورتی دنیا . که چی به پیچه وانه وه خه لکی دنیا ده فروشیت بو به ده سته یانی قیامه ت و ژیا نی هه تا هه تای ی .

جا دوا وه کان:

ټه و که س و گه وچ و گیلانه ن که له گه ل هه موو دوا ندن و سه ر لی شیواویه و خو خوا له یادکر نه که ژیا نی دنیا سه رسام بوون و هه زو ئاره زوو ه کانیان تیر کردووه قیامه تیان به دنیا گوپیوه ته وه و ژیا نی دروست و پاستی له لای ټه وان بریتی بوو له تیر کردنی هه زو ئاره زوو ه کانیان و پابواردن که چی هیشتا هه ر خویان به براوه و قازانجگر ده زانن هه روه کو یه کیک ده لیت: (خذ ماتراه ودع شیئاً سمعت به) واته:

په لاماری نه وه بده که ده بښی و شتی له بیر بکه که ته نها بیستو ته و نه ت بښوه .

جگه له مهش لاوازی باوه پ و چاولیکه ری له خه لکی و زال بوونی هه ز و ناره زووه کانی هه هه مویان کاریگه ریان له سه ر نه م بیر و بوچوونه یان هه یه .

هه ر بویه زوړینه ی خه لکی له م بازرگانیه دا دوړاو خه ساره ت مه ندن . هه روه کو خوی گه وره ده فه رمویت : (أَوَلَيْكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْضِفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.... البقرة: ۸۶) . واته : نه و که سانه ی که ژیا نی دونیایان هه لبراردو گوړپانه وه به ژیا نی قیامه ت . له به ر نه وه سزایان له سه ر که م ناکریته وه و نه وانه هه رگیز یارمه تی نادرین و سه ر ناخرین .

هه روه ها ده فه رمویت : (فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ.... البقرة: ۱۱) واته : نه وانه بازرگانیه که یان قازانجی نه کردوه ، سه رمایه که شیان که هیدایه ته له ده ستیان دا . وه مایه پوچ بوون و پیواری پیگای هیدایه ت نه بوون .

جا له پوژی قیامه تدا کاتی پاستی هه موو شته کان به پوونی ده خریته پیش چاو ، نه و که سانه گیل و گه وچه ی خو یان بو دهرده که ویت و په شیمانی دایان ده گریت هه ر چنده بی سوده .

نه وانه ی قازانجیان کرد :-

نه و که سانه بوون که پیژ و قه دری خو یانیان زانی و به ژیا نی کاتی هه لته خه لته تان و به رق و بریقی دونیاسه ره نجی پانه کیشان ، خو شیه کی کاتیان گوړپه وه به خو شیه کی نه پراوه و هه تا هه تای خوی گه وره و پاداشت و خه لاتی خودایان له بیر نه کرد . هه ر بویه ته مه نی دنیا له لایه ن زوړ بی نرخ و که م و کورت بووه ، چونکه به چاوی بینایه وه ته ماشای قیامه تیان ده کرد .

خوای گه ورش دهرباره یان دهنه رمویت: (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ.... یونس: ۴۵) واته: پوژیک که خودا هر مه موویان کو ده کاته وه ، واهه ست ده کهن که تهنه سعاتیک له پوژیکدا پیچوه "خزمان و ناسیاوان و دۆستان" هه مووان به کتر دهناسنه وه.

هه روه ها دهنه رمیت: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا * فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا * إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا * إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنِ يَخْشَاهَا * كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا.... النازعات: ۴۲-۴۶) واته: پرسپارت لی ده کهن "ئه ی پیغه مبر" که قیامت که یه؟ وه چ کاتیک به رپا ده بییت؟ جا تو له کوئی دهنانیت که ی به رپا ده بییت ، تو له کوئی نه و یاسه له کوئی؟ بی گومان کو تای دنیوا و هاتنی قیامت تهنه خودا دهنانیت. ئه رکی تو تهنه بی دارکردنه وهی نه و که سانه یه که له و ساتانه دهن ترسن، نه و پوژیه قیامت به رپا ده بییت. باوه پداران و دهنان تهنه سهر له ئیواره یه ک یان سهر له به یانیه که تهنه دریزه ی ژیا نی دنیایان بووه.

هه روه ها دهنه رمویت: (كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ.... الأحقاف: ۳۵) واته: نه و پوژیه که به لینیان دراوه تی که پیشهات واده زان تهنه ساته وه ختیکیان له پوژیکدا پی چوه.

هه روه ها دهنه رمویت: (قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ * قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ * قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَكُم كُنُتُمْ تَعْلَمُونَ... المؤمنون: ۱۱۲-۱۱۴) واته: خوای گه وره دهنه پرسیت: نه وه چهنه ساله له زه ویدا ژیا نتان برده سهر؟ نه و انیش ده لین: پوژیک یان که متر، له و که سانه بیرسن که بیروه شیان لای خو یانه و حسابی ژماره و کات ده کهن، خوای گه وره دهنه رمویت: به راستی مانه وه تان له دنیادا هر زور که م بووه نه گهر به راستی دهنان زانی.

هه روه ها دهنه رمیت: (يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا * يَخَافُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا * نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ

طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا..... طه: ۱۰۲-۱۰۴) واته: پوژيک ديت که فوو دهکريست به "صور" دا. ئه و پوژه تاوانباران چاويان کوپر دهبيت. بهچه و سرت به يه که دهلئين تهنها ده شه و نه بيت "له دونيا يان له بهرزه خدا" هيچی تران پي نه چوو. ئيمه چاک ده زانين سه رنه نجام چي دهلئين، چونکه ژيرترين و ورياترينيان دهلئت: تهنها پوژيک نه بيت هيچی تران پي نه چوه !!

ئمه پاستي و دروستي ژيانى دونيايه له چاو قيامه تدا. که کاتي بو موقايه تي پوون ده بيت وه که جگه له ژيانى دونياى کاتي و که م و کورت و پر له کيشه و چه رمه سه ري، دونيايه کي تری پر له شادی و کامه رانی وه تاهه تاي هيه، که ئه مان به ده ستیان هيناوه و فراموشيان نه کردوه وه وليان بو داوه، له بازرگانيه کي قازانکراوى سه ت ده رسه تدا به ده ستیان هيناوه، له به رامبه ر ژيانى دونياى کال و کرچ و کورتدا. هه موو موقايک له م دونيايه دا فرو شياره ...

نرخى فروشته که به هه شته ...

پيغه مبه ر ﷺ ده فره ميوت: (كل الناس يخذو فبائع نفسه، فمعتقها او موبقها) واته: هه موو موقايک که پوژ ده کاته وه فرو شياري ده رونی خويه تي، يان پرگاري ده کات يا خود توشي هيلاک و تياچوونی ده کات.^۱

خوای گه وره ده فره ميوت: (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي كَانَتْ بِه

^۱ - (امام نووی) له رافه ی ئه م فرموده ده دا ده لیت: واتای ئه م فرموده ده نه وه به که هه موو موقايک هه ول ده دات به ده رونی خوی. هه به ده فرۆشیت به خوای گه وره به ملکه چی و خوا به رستی کردن، ئه وا ده رونی رزگاره کات له سزای خوای گه وره. وه هه يشه به شه يتان ده فرۆشیت به شوین که وتن و ملکه چی کردن بو ی ئه وا ده رونی به هيلاک ده بات وه توشي سزای خودای ده کات (شرح مسلم).

وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... التوبة: ۱۱۱) واته: خوی گه وره مال و گیانی له باوهداران کریوه به وهی که به ههشت بۆ ئه وانه و به شیانه، ئه و بپوادارانهی که له پیناو خودادا ده جهنگن و کوشتار ده کن، ده کوژن و ده کوژرین. ئه وه به لئینی "کپینی به ههشته" په یمان و به لئینی پاسیتی خودایه بۆیان ته نانهت له کتیبه پیروژهکانی "تهورات و ئینجیل و قورئان" یشدا باس کراوه و دوپات کراوه ته وه، جا کی ههیه هیندهی خودا به وه فاو به نه مهک بیت له جی به جی کردنی به لئینهکانی. که واته مژده تان لیبت به و مامه له کرین و فروشتنه تان، به راستی هه ره ئه وه یه بردنه وه و قازانج و سه رفرازی هه میسه یی.

جا نه مه یه که م گری به سته له نرخ ی نه و بازرگانیه که کالاکه ی به هه شته. جا نه ی بی پاره و سامانه کان فریاکه ون و بازرگانی بکه ن و نه م هه له له ده ست مه دن. وه نه گه ر که سیك توانای به ستنی نه م گری به سته ی نه بوو، نه واهه لیک و گری به ستیکی تریش هه یه بۆ که سانیک بیه ویت به هه شتی به رین بکپیت، نه و نه م بازرگانیه ی تر بکات،: (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ... التوبة: ۱۱۲) واته: ته و به کاران و خواپه رستان و سوپاس گوزه ران و گه پوکان "که بیرده خاته کار بۆ ناسینی خودا" سوژده به ران و کپنوش به ران، فه رمان که ران به چاکه و پیکران له خراپه، پاریزه رانی سنووری خودا، پاشان مژده بیه خشه به بپواداران.

هه روه ها ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تُمْنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ... الصف: ۱۰-۱۱) واته: نه ی

^۱ - نه مه ش هه شت "۸" جوړی تره له نه خت (نقد) بۆ کرین و به ده ست هینانی به هه شت.

باوه‌پداران بازرگانیه‌کتان بۆ ده‌ست نیشان بکه‌م که پزگارتان کات له‌سزاوئیشیکی گه‌وره ، باوه‌په‌یتن به‌خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ،وه‌تی بکۆشن به‌مال و سامان و گیان و ده‌رونتان له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا. وه‌ئمه‌چاکترو باشت‌ره‌ بۆتان گه‌ر ئیوه‌ بزائن.¹

٥٣ و ٥٤- تاوان نیعمه‌ته‌ به‌رده‌ستی‌ه‌کان له‌ناوده‌بات و نیعمه‌ته‌ به‌رده‌وامه‌کانیش پاده‌گریت:

خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی زۆره‌ به‌سه‌ر به‌نده‌کانی یه‌وه‌ به‌رده‌وامی پی‌ده‌دات. جا تاوان و تاوانکاری ده‌بیته‌ مایه‌ی له‌ده‌ست دانی نیعمه‌ته‌ به‌رده‌سته‌کان و پراگرتنی نیعمه‌ته‌ به‌رده‌وامه‌کان. خوای گه‌وره‌ بۆ هه‌موو شتیک هۆکاری سازاندووه‌ بۆ به‌ده‌ست خستنی، وه‌ هۆکاری بکۆشی داناوه‌ بۆ له‌کارخستنی. جا به‌رده‌وامی نیعمه‌ته‌کان به‌هه‌موو جوړه‌کانی یه‌وه‌ به‌نده‌ به‌ملکه‌چی و گوپزایه‌تی و خواپه‌رستی بۆ خوای گه‌وره‌ و میهره‌بان. وه‌ هۆکاری له‌ده‌ست چوون و نه‌مان و پراگرتنی نیعمه‌ته‌کان به‌نده‌ به‌سه‌رکه‌شی و سه‌رپیچی و یاخی بوون و تاوانکاری و لادان له‌به‌رنامه‌ی خودا.

له‌ پاستیدا جیگه‌ی سه‌رسوپرمانه‌ که مڕۆڤه‌ست به‌م پاستی یه‌ده‌کات و وه‌ک می‌ژووش بیستووێه‌تی که هۆکاری له‌ده‌ست دانی نیعمه‌ته‌کانه‌، که‌چی سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش هه‌ر سووره‌ له‌سه‌رپیچی و سه‌رکه‌شی و یاخی بوون له‌خودای گه‌وره‌ هه‌روه‌ک بلێی بۆ ئه‌م له‌م یاسایه‌ جیاکاری کراوه‌ و ئه‌م ناگریته‌وه‌ و تاییه‌ته‌ به‌خه‌لکی تره‌وه‌. که‌ئمه‌ش ئه‌وپه‌ری بی‌عه‌قلی و سه‌مکاری یه‌ مڕۆڤه‌ له‌ده‌رونی خۆی ده‌کات.

¹ - وه‌تی کۆشان له‌پیناو خردادا "ده‌کاته‌ نه‌ختی" پاره‌ی ئه‌م بازرگانی کردن و کرینی کالای خودا که‌به‌هه‌شته‌.

۵۵- تاوان مایه‌یی دوورخسته‌وه‌ی پشتیوانی فریشته‌یه :

خوای گه‌وره مروّقه‌کانی به‌هره‌م‌ند کردووه به پشتیوانی کردنی فریشته‌کان لیّی ، به‌تاییه‌تی فریشته‌یه‌ک که هه‌میشه پینمایی کارو هاوه‌ل و دۆسته بۆی و نزیکترین که‌سه لیّوه‌ی له‌لایه‌ن خوای میهره‌بانه‌وه ته‌رخان کراوه بۆی له‌به‌رام‌به‌ر خراپ‌ترین و زیان به‌خشته‌ترین که‌س بۆی که‌شیتانه هاوه‌له‌که‌یه‌تی که له‌لایه‌ن شه‌یتانی نه‌فره‌تی گه‌وره‌وه ته‌رخان کراوه بۆ سه‌رلیّ شیواندنی.

جا هه‌رکاتی که مروّقه تاوان و سه‌رپێچی بکات ئه‌وا ئه‌و فریشته‌یه لیّی دوور ده‌که‌وێته‌وه ، به‌م دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ش گه‌وره‌ترین پشت و په‌نا له‌ده‌ست ده‌دات. ته‌نانه‌ت ده‌لێن له "ئه‌شر" یکه‌ داها‌تووه : به‌ئه‌نجام دانی درۆیه‌کی بچوک مه‌وداو ماوه‌یه‌کی زۆر دوور ده‌که‌وێته‌وه لیّی به‌هۆی ناخۆشی بۆن و به‌رامی ئه‌و درۆیه‌وه .

جا ئه‌مه به‌هۆی ته‌نها درۆیه‌کی بچوکه‌وه بیّت، ئه‌ی ئه‌گه‌ر تاوانی گه‌وره تر ئه‌نجام بدات چی ؟

وه‌پێرێک له سه‌له‌ف ده‌لێن : ئه‌گه‌ر تاوانێکی نێربازی ئه‌نجام درا ، ئه‌وا له‌هه‌ژمه‌تا زه‌وی هاوار ده‌کات و ده‌قیژێنێت، وه‌فریشته‌کانیش به‌ره‌و خوای گه‌وره هه‌ل‌دێن گله‌یی و ئه‌و تاوانه ده‌که‌ن که بینیان.

هه‌روه‌ها پێرێکی تر له‌سه‌له‌ف ده‌لێت : کاتی که مروّقه پۆژ ده‌کاته‌وه ، فریشته‌که‌و شه‌یتانه‌که لیّی نزیک ده‌بنه‌وه ، جا ئه‌گه‌ر ده‌ستی کرد به‌سوپاس گوزاری و ناوه‌هێنان و یادکردنه‌وه‌ی خودا، ئه‌وا شه‌یتانه‌که به‌دوور ده‌نێت و پراوی ده‌نێت. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌وه بوو ، ئه‌وا فریشته‌که هه‌ل‌دێت و شه‌یتانه‌که لیّی نزیک ده‌بیته‌وه .

جا ئه‌گه‌ر خواپه‌رست بیّت ئه‌وا به‌رده‌وام ئه‌و فریشته‌یه لیّی نزیک ده‌بیته‌وه تا ده‌بیته‌ دۆستی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام فه‌رمانی چاکه‌وچاکه‌ خوازی پیّ ده‌کات له‌ دنیاو له‌ کاتی مردن و ناوگۆڕو قیامه‌تیشدا. ئه‌وه‌تا

خوای گه وره ده‌فرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ * تَحْنُ أُولِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ... فصلت: ۳۰-۳۱) واته: نه‌وانه‌ی ووتیان "الله" خوامانه‌وه له‌سه‌ر نه‌و شاپرنگایه سه‌قامگیر بیون نه‌وا له‌سه‌ره‌مه‌گدا ده‌سته‌ده‌سته فریشته داده‌بن بولایان وپییان ده‌لین: هیچ ترستان نه‌بیّت له‌داهاتودا هیچ غم وپه‌ژاره‌یه‌کتان نه‌بیّت بو پابردوو. مژده‌تان لی‌بیّت به‌و به‌ه‌شته‌ی خوا به‌لینی پی داون. خوای گه‌وره‌و فریشته‌کان ده‌فرمویون: نیمه یارویاوه‌رو پشتیوانتانین له‌دونیاو قیامه‌تدا، وه‌مژده‌ی به‌ه‌شتان لی‌بیّت که تییدا هه‌رچی دل وده‌رونتان ئاره‌زووی ده‌کات بۆتان ئاماده‌یه .

به‌م شیوه‌یه فریشته‌کان به‌گشتی فریشته تایبه‌ته‌که‌شی پشت وپه‌نای ده‌که‌ن وده‌ی چه‌سپینن و پشتگیری ده‌که‌ن.

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا.. النفال: ۱۲) واته: خوای گه‌وره وه‌حی نارد و فریشته‌کان که‌من یارویاوه‌رتانم ئیوه‌ش دلی پرواداران پابه‌ند ودابمه‌زینن.

وه‌فریشته‌که له‌سه‌ره‌مه‌رگدا پی‌ی ده‌لینت: مه‌ترسه‌ناپه‌حه‌ت مه‌به مژده‌ت لی‌بیّت.... ده‌یچه‌سپینن و پشتگیری ده‌کات به‌ووشه‌و ده‌ری‌پینی جوان وپه‌وان له‌دونیاو سه‌ره‌مه‌رگ و له‌ناوگو‌ریش له‌کاتی پرسیارکردنیدا، هیچ که‌سیک نی‌یه وه‌ک نه‌و فریشته‌یه دلسۆزو خه‌م خوری نه‌و مروقه‌ بیّت که هه‌میشه پشت وپه‌نایه‌تی له‌نوستن وپه‌ناگابوون وژیان وپو‌یشتن وه‌اتن وکاروته‌نهادا وه‌به‌رده‌وام به‌رگری لی ده‌کات وده‌جه‌نگیت له‌دژی شه‌یتانه‌کاندا ،وه‌هاوکاری خیروچا‌که‌ی ده‌کات.

هه‌روه‌کو له (نه‌شه‌ن) دا هاتوو به "مرفوع موقوف": (إن للملك بقلب ابن آدم لمة وللشیطان لمة فلمة الملك إيعاد بالخیر وتصديق بالوعد، و لمة

الشیطان إیعاد بالشر وتکذیب بالحق). ^۱ واته: هریه که له فریشته و شه یتانه کان شت ده خنه دلی مرقه که وه، جا ئه وهی فریشته که پالپشتیه بۆ چاکه و چاکه خوازی و به راست زانینه بۆ قیامت، به لام ئه وهی شه یتان پالپشتیه بۆ خراپه و خراپه خوازی به راست نه زانینی حق و راستی یه.

وه هیئده ئه و فریشته یه له مرقه وه نزیک ده بیته وه ته نانه ت له سه ر زاری مرقه که وه قسه ی چاکه و چاکه خوازی ده رده برپیت و وه ووته ی راست و حق بیژی ده خاته سه ر زاری مرقه که . به هه مان شیوه گه ر که سه که شه یتانه که دۆستی بیت ئه وساته له سه ر زاریه وه ووشه ی ناشرین و ناره و ده رده برپیت وهانی خراپه خوازی ده دات. ته نانه ت ئه م راستی یه خودی که سه کان هه سستی پی ده که ن هه روه کو له فه رموده یه کدا هاتووه: (إن السکینه تنطق علی لسان عمر رضی اللہ عنہ) واته: به راستی دنیایی له سه ر زاری عمره وه ده رده چیت.

وه کاتی یه کیکیان ووته ی راست و دروست و چاکه خوازی ده رده برپیت، ئه ویتریان ده یووت ئه مه فریشته که خستوتیه سه ر زارت، وه کاتی ووته ووشه ی ناره وای ده بیست ده یووت ئه وه شه یتانه که ت ئه م ووتانه ی خستوته سه ر زارت، جا کاری فریشته و شه یتانه که له سه ر دل و زاریشه .

تاوان هوکاری دوور که وته وهی فریشته و دۆسته که یه تی

ئه و فریشته یه ی که هه میشه پشتگیری ده کرد و هاوکاری ده کرد و دژیایه تی ناحه زه کانی ده کرد به هزی تاوانه وه لیی دوور ده که ویتیه وه هه ل دیت، وه له هه مان کاتدا شه یتانه که ی لی نزیک ده بیته وه به ره و هه ل دیری ده بات.

^۱ - ئه م فه رموده یه (حسن) ۵، (ترمذی: ۲۹۸۸) گێراویه تیه وه ده لیلت ئه م فه رموده یه (حسن غریب) وه نازانین ئه مه (مرفوعه) یان ته نها له فه رموده ی.....

ته نانهت نهو فریشته یه زورجار نه گهر که سیك شتی ناشیرینی پی بلیت نهو وه لآمی ده داته وه و بهر گیت لی ده کات. هه روه کو له م فرموده یه دا هاتوه: (اختصم بین یدی النبی ﷺ رجلاں فجعل احدهما یسب الآخر، وهو ساکت، فتکلم بکلمة یرد بها علی صاحبه، فقام النبی ﷺ فقال: یرسول الله لما رددت علیه بعض قوله قمت، فقال ﷺ: کان الملك ینافع عنک، فلما رددت علیه جاء الشیطان فلم اکن لأجلس.)^۱ واته: دوویا و له بهر ده م پیغه مبه ر بوو به ناخوشیان، یه کیکیان جوینی ناشیرینی به وی تردا، به لآم نهو بی ده نگ بوو، به لآم دواتر وه لآمی دایه وه. پیغمبر ﷺ یه کسه ره ستا. دواتر لی پی پرسی ووتی نهی پیغه مبه ر هه رچه نده نهو قسه ی به من ووت تو هه لئه ستایت، به لآم کاتیک من وه لآم دایه وه تو هه ستایت. پیغه مبه ر ﷺ فرمودی: فریشته یه که بهر گری لی ده کردیت به لآم کاتیک وه لآمت دایه وه ئیتر شه یتان هات، منیش له شوینی وادا دانانیشم.

ته نانهت له کاتی پارانه وه و نزا کردن بو برایه کت به نهینی فریشته که "نامین" ده کات، وه ده لیئت: (لک بمثلہ^۲... واته تو ش هه روه ها). وه هه روه ها له کاتی خویندنی سوره تی (الفاتحه) دا نهو فریشته یه "نامین" ده کات.^۳ وه کاتیک که که سیکی باوه ردار تاوانیک نه انجام ده دات فریشته کان به تاییه تی هه لگرانی عهرشی مه زن بوی ده پارینه وه و داوای لی خوش بوونی بو ده کن.^۴

۱ - نه م فرموده یه (حسن) ه، (أبو داود: ۴۸۹۶) گتیاویه تیه وه.

۲ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (مسلم: ۵۲/۱۷ نووی) و (أبو داود: ۱۵۳۴) گتیاویه تیه وه.

۳ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۷۸۰) و (مسلم: ۱۳۲/۱۴) گتیاویه تیه وه.

۴ - نه م نایه ته نامازه بو نهو راستی یه ده کات که ده فرمیت: (الَّذِينَ يَخْلُسُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسَفْتَ كُلِّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ... غافر: ۷-۹) واته: فریشته کان هه لگری عهرش و ته ختی خوای گه وره، وه نهو فریشتانه ی به ده وری عهرشدا ده سورینه وه، هه میشه

ههروه ها ئه گهر مرقوق به ده ست نويزه وه بنويت ، ئه وا فريشته كه له ته نيشته وه ده بيت ، وه ده پياريزيت هاوكاري دهكات وسهرى دهخات و له هه لمه تى ناحه زان ده پياريزيت، بگه وهك درواسييه ك وميوانيكى ئازيزى وايه . وه ئه گهر پيزگرتنى ميوان يه كيك بيت له پيداويستى يه كانى باوه پرداريتى ، ئه وا پيزنان وخزمهت كردنى ئازيزترين وبه پيزترين ميوان ئه بى چى بيت ؟ ..

جا ئه گهر هاتوو ئه و مرقوقه ئازارى ئه و ئه و ميوانه ئازيزه ي دا به تاوانكارى وسه رپيچى ، ئه وا فريشته ميوانه كه گله يى وگازنده له لاي خواى گه وره دهكات و ده ليت: خودا پاداشت نه داته وه ، وه به پيچه وانه وه ئه گهر هاتوو به خواپه رستى وملكه چ بوون بۆ خودا پيزت لى گرت، ئه وا له خودا ده پارپته وه و نزا ت بۆ دهكات .

ته نانه ت پيرپيك له هاوه لان وتويانه: ئيوه فريشته تان له گه ل دايه هيچ كاتي ك ليتان دور ناكه وپته وه ، جا پيزيان لى بنين وشه رميان لى بكن .
 وه ئه مه واتاي ئه و ئايه ته پيروزه يه كه ده فره ميت: (وَإِنَّ عَلَيْنَكُمْ لَحَافِظِينَ * كِرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ... الانفطار: ١٠-١٢) واته: ئيوه چاوديريتان له سه ر دانراوه . له فريشته به پيزه تو ماركاره كان . هه رچى كاريك ئه نجام بدهن ئه وان لاي خويان تو ما رى ده كهن وه ئاگادارى هه موو كارو گو فتاريكتانن .

سوياس گوزارى خودا ده كهن وباوه رى پته ويان به خودا هه به . وه داواى لى خو ش بوون ده كهن بۆ باوه رداران و ده لسين: پهروه ردگار په حهت وميهرى تو ، زانست وزانيارى تو هه موو شتيكى پى گرتو وه ته وه . كه وا بوو خو شبه له وانسه ته وبه يان كردوو وه پاشه گه زبوونه ته وه و شويى به رنامه كهت كه وتوون ، وه له ئاگرى دوزه خ يسان پاريزه . پهروه ردگارا بيان خه ره ئه و باخ وباخاته ي به هه شتى عه ده نه وه كه به ليت پى داو و هاوړى له گه ل نه و كه سانه ي كه خواناس وچاكن، له باوك ودايك وهاوسه رو نه وه كانيان . به راستى به ته نها هه ر تو خاوه ن بالا ده ست وتوانايت .

واته شهرم لهو پاريزگار به پيزانه بکهن ، وه به کرده وهی ناشايسته
 نارپه حه تيان مه کهن که ته نانه ت حه زناکهن که سی وه کو خوتان ببينيت.
 واته نه گهر مروؤ به بينيني تاوانکاری ده بيت ، به هه مان شيوه
 فريشته کانيش به بينيني تاوانکاری نازاريان پي ده گات وناپه حه ت ده بن.

۵۶- تاوان هينهره وراکيشه ري که ره سه کانی له ناوچوونی مروؤن له دونيا و قيامه تدا :

تاوان خوی له خويدا نه خۆشی يه کی کوشنده يه گهر بيتوو به ته واوی
 توشی مروؤ بيت. هه ره کو چۆن جه سته به خۆراکی باش وچاک
 به هيزده بيت ، وه له ريگهی دهره چه وه له سه رجه م پاشه پۆيه
 زيان به خشه کان دهر بازی ده بيت ، جا نه گهر نه وه دهره چانه نه بوایه
 پاشه پۆ زيان به خشه کان به هيلاکي دهر بدن.

دل به باوه پرو کرداری چاکه زيندوو ده بيت وه

به هه مان شيوه دل پيويستی به خۆراکی تايبه تی خوی هه يه تا
 به هيزو پاراوييت که بریتی يه له "باوه پرو کرداری چاکه خوازی".
 وه له هه مان کاتدا پيويستی به دهر چه يه که هه يه بۆ دهر بازيوون له کرده وه
 ناشايسته کان که بریتی يه له "ته وبه ي نه سوح".

جا "تقوی" ناويکه بۆ هه رسی کاره سه ره کی يه که (باوه پرو کرداری
 چاکه وته وبه ي نه سوح) وه له پيک هينهره کانی ته قووان. جا هه ريک له م
 سی بنه مايه لاوازيوو وکه می کرد ، نه وا کزی وکه م وکورتی پرو ده کاته
 ته قوای نه وه که سه . جا تاوان و تاوانکاری دژ ته قوایه واته پوخي نه رو دژی
 پيک هينهره کانيتی. بگهره هۆکاری له ناوبردنی هه ريک هه يانه. جا هه رکاتی
 نه خۆشی تاوان شالالوی هينا بۆ مروؤ نه وا کرداره کانی ده شيوييتيت
 وته وبه کردن راده گريت وته ندروستی دل وباوه پرو ده شيوييتيت.

جا پٽويسته خؤمان له نه خوڅی تاوان و تاوانکاری بپاريزين تا دل
وددرونمان سهلامت ده بټ زياتر له وهی که جه سته مان ده پاريزين.
هه روه کو شاعير ټک ده لټ:

جسمك بالحمية حضته مخافة من ألم ضار
وكان اولی بك ان تحمي من المعاصي خشية الباری

واته: تو جه ستهی خؤت ده پاريزيت له ترسی نازاريکی له ناکاودا
باشتر وایه له پټشدا خؤت له تاوان بپاريزيت له ترسی خودا
جا هه رکه سيک توانی خوی بپاريزيت به گوږپايه لی و دوورکه وتنه وه له
ياساغه کانی خودا به ته و به کردن وه به له ده ست نه دانی خټروچا که خوازی،
نه وا دوور ده بټ له مترسی په کانی تاوان و تاوانکاری.

سزا شه رعيه کانی تاوان

جا نه گه ر که سيک نه م سزايانه نه يترساندووه و کاریگه ری له سه ر نه بووه
نه وا با فريایی خوی بکه وټ.

سزا شه رعيه کان

سزا شه رعيه کان که خواي گه وره و پيغه مبه ر عليه السلام دايانناوه بو له توله ی
تاوانکاری و تاوانباراندا، وه ک ده ست دزی برين و وه هه روه ها برینی ده ست
ويپی پيگرو چه ته کردن و به تالان بردنی مال و سامان و کوشتن وليدانی
قامچی وله ت کردن پيست له توله ی هه لبه ستنی کاری ناپه وا بو ثافره تانی
داوین پاک. وه به ردباران کردن پياويکی زينا که رو وه دارکاری کردن
گه نجی زينا که ر و دوورخستنه وه ی بو دهره وه ی ولات بو ماوه ی ساليک
وله سی داره دانی که سيک که ده ست دريژی بکاته سه ر کچ يان دايک يان
خوشکی... هتد له نزیکه کانی خانه واده که ی خوی يان هه لگه رانه وه و
ده ست له نويزه لگرتن.. هه روه ها کوشتنی نيرياز له بکه رو پيکراو... هتد.

وہ چہ ندینی تر لہ جوڑہ کانی سزا، کہ بہ پیئی لیکہ وتنہ وہی خراپہ سزا کہی
بۆ دارپڑاوه .

جا هر تاوانیک هه لقولای سروشتی که سه که نه بیت، تنها سزایه کی
"تعدزیر" ی هه یه. وهك خوار دنه وهی خوین، یان خوار دنی گۆشتی
مردوو... هتد، به لام نه گهر هه لقولای سروشتی که سه که بوو وهك زینا
ئهوا سزا کهی گهره تره، چونکه مه تر سیدار تره له سهر بهر ژه وهندی
گشتی.

لیره دا ته ماشای دانای خوای گهره بکه له دهست نیشان کردنی
جوړی سزا که، بۆ نمونه ئه وه نه دنامه ی به کاهیناوه لهو تاوانه دا سزای
تاییه تی بهرده که ویت هه روه کو له دهست برینی دزدا هه یه، چونکه دزی
خراپه یه کی گهره یه، به لام نه گهر سزادانی ئه وه نه دنامه ی جهسته یه زۆر
گهره تر بوو وه خراپه کانی زیاتر بوو ئهوا سزا که ده گۆر دیریت بۆ هه موو
جهسته ی. وهك سزای که سیك که بوه تانیکی ناپهوا هه لبه ستیت بۆ
ئافره تیکی داوین پاک که له تاوانه دا زمانی به کارهیناوه، خو ناکریت
له تو لهی دا زمانی بهر دیریت، چونکه شوینه وارو خراپه که ی زۆر زیاده
له سهر که سه که، هه ریویه به بهر که وتنی سه رجه م جهسته ی به سزای
لیدانی حه د دیاری کراوه.

جا نه گهر ووترا: ئه ی بۆ له سزای که سی داوین پیس وزینا کاردا، داوینی
نا بر دیریت یان ناشیوینریت؟

له وه لامدا و تراوه: له بهر چه ند لایه نیک:

یه که م: به برین یان شیواندنی داوین شوینه واریکی زۆر خراپی لی
ده که ویته وه که گهره تره له تاوانی زینا وه له بن بر کردنی وه چه ونه وهی
ئاده میزادو به هیلاک بردنی ئه وکه سه دا.

دووه م: داوین وعه وهره نه دنامه یی هه ستیاری داپۆشراوی ئاده میزاده،
به برینی یان شیواندنی ئه و ئامانجه ناپیکیت له وهی خه لکی به بینینی

كەسەكە پەندو عىبرەت وەربىگىرئەت، چۈنكى غەورەت وداوئىن داپۇشراون
ونابىنرئەت.

سى يەم: ئەگەر دەستى دزىكى ديارو ناسراو بېردا، ئەوا دەستىكى
ترى ھەيەكە دەتوانئەت كارى پى بىكات، بەلام داوئىن وعەورەت تەنھا يەك
دانەيە بەبېنى ھىچى ترنى يە كارى ئەوا بەكاتەوا.

چوارەم: چىژوخۇشى زىنا ھەموو جەستەي گرتۆتەوا، چا پىويستە
ھەموو جەستە سزا بىرئەت نەك تەنھا يەك ئەندام لەلەش.

چا سزاي خواي گەورە بەجوانترين و پوخترين شىواز داپىژراو
كەبەرژەوئەندى ھەموو لايەك دەپارىزئەت.

پوختەي مەبەست:

تاوان وتاوانكارى سزاي لەتۆلەدا دەبىرئەت چا سزاي شەرىي بىت يان
قەدەرى، يان ھەردووكيان پىكەوا، ياخود خواي گەورە بەھوى
تەوبەكردن وچاكەكارىوئە لىيان خۇش دەبىت.

جۆرەكانى سزا

سزاي تاوانەكان دوو جۆرن:

سزا شەرىيەكان وقەدەرىيەكان...

ئەگەر سزا شەرىيەكان ئەنجام دران بەسەرتاوانباردا، ئەوا سزا
قەدەرىيەكان ھەلدەگىرئەت ونامىتئەت ياخود سوك دەبىت، چۈنكى كەم چار
خواي گەورە ھەردوو جۆرى سزاكە دەسەپىنئەت بەسەر بەندەكانى.
ئەويش لەھالەتتىكدايەكەسى تاوانبار شايستەي ھەردوو جۆرەكە بىت. چا
ھەركاتىك بەرىيەست ھەبوو لەبەدەم جى بەجى كردنى سزا شەرىيەكاندا
،لەو كاتەدا سزا قەدەرىيەكان دىتە كايەوئە دوورنى يە سەخت بىت لەوى
ترىان يان سوكترىت، بەلام خاسىيەتى سزا قەدەرىيەكان ئەوئەكە گشتى
يەو ھەمووان دەگىرئەتەوا، بەپىچەوانەي سزا شەرىيەكان تاييەتە بەكەسى

تاوانبار هوه، چونكه خوای گه وره به سزا قه ده ریه کان هه مووان سزاده دات.

به لام سزا قه ده ریه کان: ئه وا توشی تاک وکۆمه ل ده بیّت به تایبه تی وگشتیش، چونكه هه رکاتی تاوانکاری و سه ریچی به نه یّنی ئه نجام دراو ئاشکرا نه کرا، ئه وا زیان و زه ره ری ته نها بو ئه نجام ده ره که ی ده بیّت، به لام ئه گه ر ها توو تاوانکاری و سه ریچی ئاشکرا کراو خه لکی به گشتی پښگریان لی نه کرد ئه وا دوور نی یه هه ره هه موویان توشی سزای خودای گه وره بین.

جوّره گانی سزا شه ریه کان

هه روه کو پښتر پوویمان کرده وه که سزا شه ریه کان خوای گه وره له به رامبه ر پاده ی زیان و مه فسه ده ی تاوانکاریه ک دایناوه که بریتین له سی جوّره: (له سی داره دان، برین، دارکاری).¹

له سی داره دان: بو دژی تاوانی "کفره" که ئاین تیک ده دات، وه زیناو نښیریازی یه که وه چه تیک ده دات.²

(امام احمد) ده لیّت: له دوا ی کوشتن من تاوانیکی به گه وره تر نازانم جگه له داوین پیسی "زینا" وه به لگه ی له سه ر ئه م ووتیه فه رموده ی (عبدالله بن مسعود رضی الله عنه) ه، که له پیغه مبه ری پرسویه: (یا رسول الله ای الذنب اعظم؟ قال صلی الله علیه و آله: ان تجعل لله نداً وهو خلقك، قال: قلت: ثم ای؟ قال صلی الله علیه و آله: ان تقتل ولدك مخافة ان يطعم معك. قال: قلت: ثم ای؟ قال صلی الله علیه و آله: ان تزني بحليلة جارك).³ واته: ئه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله کام تاوان به

¹ - ئه م سزایه بو تاوانه گه وره کانه، به لام بو بچوکه کان ته نها سه رزه نشت کرده به یی حال ته ی تاوانباریه که ی.

² - دباره هه موو کافر نیکش له نیسلامدا ناکوژریت، چونکه کافر جوّری هه یه. ته نها شه رکریان ده کوژریت که ښگرو شه رکهره له به رامبه ر نیسلامدا، چونکه کافرمان هه یه "مسالم" یه وه هه یه "متخالفا". "وه رگښ"

³ - ئه م فه رموده یه (صحیح ه، (بخاری: ۴۷۷) و (مسلم: ۸۳/۲ نووی) گڼراویه تیه وه.

گه وره ترين تاوان ده ژميردريټ؟ فهرمووی: شهريک وهاوهل بۆ خودا بپياردان. ديسان ووتی چيتر؟ پيغه مبه ﷺ فهرمووی: کوشتنی منداله کهت له ترسی برسيټی دا. ديسان ووتی چيتر؟ پيغه مبه ﷺ فهرمووی: زينا بکهيت له گهل هاوسه روحه لالی دراوسی کهتدا.

وه خوی گه وره وهک پشت راست کردنه وهی نه مه ده فهرميټ: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨) واته: هه روه ها نه وانهی له په رستندا هاوبه شی بۆ خودا بپياريادهن، وه که سيش به ناحق ناكوژن که خودا کوشتنی حه رام کردوه وزينا ناکه، به لام نه وانهی نه م کاره خراپانه نه نجام بدات نه و توشی سزاو نازارو پيسوی ده بيټ.

گه وره ترين تاوانه گه وره کان

پيغه مبه ﷺ له سه ر نه و پرسيا ره ی لی کرا جوړه کانی تاوانه گه وره کانی خسته پوو که به م شیوه یه: _

گه وره ترين جوړی شیوک: بریټی یه له هاوبه ش وهاوتايه ک بۆ خودا بپياريدهیت.

گه وره ترين جوړی کوشتن: بریټی یه له کوشتنی منداله کهت له ترسی برسيټیدا، که هاوبه شت بيټ له خواردن و خواردنه وه.

امام نووی ده ليټ: له م فهرموده یه دا ده ست نيشانی تاوانه گه وره کان ده کات که بریټن له: هاوهل وشهريک بۆ خودا بپياردان، هه روه ها کوشتنی به ناحق.

به لام جگه له شهريک پهیدا کردن و کوشتنی ناحق، نيټ چی تر هه به له زيناو نيربازی، رپا خوادن "سو" وه نازاردانی دايک وباوک، جادو گه ری، بوهتان کردن به کچانی داوین پاک، هه له اتان له به ره کانی جهنگ، وه جوړه کانی تر له تاوانه گه وره کان، نه و به پنی جوړ وريژه وه نه ندازه وه کار ی تاوانه که یان حوکم وياسای تايه تی خوښايان هه یه، وه کاتيک به مانه ده ورتيټ تاوانه گه وره کان مه به ست ليټ ره دا وهک نه وه یه بل يټ له به رام بهر نه مه دا (کارو چاکه گه وره کان) هه یه، بۆیه ده ورتيټ تاوانه گه وره کان... والله أعلم. (شرح مسلم: ٨٤/٢).

گه وره ترين جوړى زينا: بریتى يه له زينا كړدن به هاوسه روچه لالۍ
دراوسيكه ت.

واته زينا كړدن جوړى هيه ، جا زينا كړدن له گه ل ټافره ټيكا
كه هاوسه روميږدى هه بيت زورگه وره تره له كچيك و ټافره ټيك كه هاوسه رى
نه بيت، چونكه به نه نجامدانى نه م كار ه تو خيانه ت له حه لالۍ كه سيك
ده كه يت وسه رجنگه ي ده شيو ټينيت وه هه رچه نده وه چه ونه وه ي ټيكل
وده شيو ټينيت. جا زينا كړدن له گه ل ټافره ت وهاوسه رى دراوسى كه تدا زور
مه تر سيدار ترو گه وره تره له لاي خواى گه وره له گه ل زينا كړدن له گه ل سه د
ټافره تى بى ميږد دا ، چونكه هه ربه وه ي كه ميږده كه ي دراوسيته ئيتر
چه ندين ماف پيشل ده كه يت كه له هه ره تاوانه گه وره كانه . وه پيغه مبه رى
خودا ﷻ ده فرميت: (لايدخل الجنة من لا يأمن جاهد بوائقه). واته:
ناچيته به هه شته وه نه وه ي دراوسى كه ي له شهرو خراپه ي نه مين نه بيت.

جا به نه ندازه ي دوورى ونزيكى كه سه كان پيژه تاوانكاريه كه
گه وره ترده بيت ه وه . بو نمونه: نه گه ر زينا بكه يت به رامبه ر دراوسى كه ت،
نه گه ر خزم وكه ست بن نه وا زياتر له پيژه ي تاوانه كه زياد ده كات له پيشل
كردنى مافى تر...

جا نه گه ر "ميږدى ټافره ته كه" دراوسيتانه و زينات كړدوه له گه لى له
مال ده رچو بيت يان بو شاريك چو بيت بو "نويژ" ، خو يندنه وه وه رگرتنى
زانست ، كار ، جيهاد "نه وا تاوانه كه زياتر ده بيت. ته نانه ت نه گه ر زينا
له گه ل خيزانى ټيكو شه ريكا بكه يت كه له پيناو خودادا تى ده كوشيت ،

¹ -نم فرموده يه (صحيح) ه، (مسلم: ۲/۲۰ نووى) گيږاويه تيه وه له فرموده ي (ابى هريره)
وه (بخارى: ۶۰۱۶) بهم جزه گيږاويانه ته وه: (والله لا يؤمن ، والله لا يؤمن ، هيل من يارسول
الله ﷺ: الذي لا يأمن جاهد بوائقه) واته: وه الله ي باوه رى نى يه، والله ي باوه رى نى يه.
ووتيان: كى نه ي پيغه مبه رى خودا ؟ فرمودى: نه و كه سه ي درواسى كه ي له شري
پاريزراو نه بيت.

ئەو لە قیامەتدا بە تیکۆشەرە کە دەوتری: (خُذْ مِنْ حَسَنَاتِهِ مَا شِئْتَ. قَالَ النَّبِيُّ: فَمَا ظَنُّكُمْ؟) ^۱ واتە: بە ئارەزووی خۆت لە خێرو چاکەکانی بەرە چەندت دەتەوێ. وە پێغەمبەر فەرمووی: ئایا پێتان وایە هیچی بۆ جی دەهێڵیت؟ واتە: ئایا گومان دەبەن لە وکاتەدا باوک خواخوایەتی مافیکی لە لای منداڵە کە ی بێت تا لێی وەر بگرتەو، ئایا لە وکاتە ناپەرەتدا هیچ خێرێک بۆ کابرای زیناکەر دەهێڵیتەو؟ بێ گومان نەخێر.

جا ئەگەر ئەو ئافەرەتە ی زینات کرد لە گەڵیدا لە کەس و کاری خۆت بێت، ئەو تاوانە کە زیاتر دەکات بەوێ کە خیانت و ناپاکبێت کرد لە خزم و کەس و کارە کەت. و ئەگەر کەشی زیناکەر خێزاندار بێت، ئەو تاوانە کە زیاتر گەورەتر دەبێت لە سەری. خۆ ئەگەر زیناکەر بە تەمەن و پیربێت، ئەو لە هەمووی خراپترو گەورەترو مەترسیدار ترە. وە بە یەکێک لەو سێ کەسە دادەنرێت کە خوای گەورە لە پۆزی قیامەتدا تەماشایان ناکات، نە قەسەیان لە گەڵدا دەکات و نە پەشتیوانیان دەکات و سزایەکی سەختی بۆ بپار دەدات کە پێغەمبەر دەفەرمێت: (ثَلَاثٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِيَهُمْ. قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ: شَيْخُ زَانَ، وَمَلِكُ كَذِبٍ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ.) ^۲ واتە: سێ کەس لە قیامەتدا خوای گەورە

^۱ - ئەم فەرموودەیە (صحیح) ه، (مسلم: ۴۶/۱۳ نووی) گێڕاویەتیەو.

^۲ - ئەم فەرموودەیە (صحیح) ه، (مسلم: ۱۱۶/۲) گێڕاویەتیەو لە فەرموودەی (ابی هریرە).

و (امام نووی) دەلێت: قەسە ی چاکو باشەیان لە گەڵدا ناکات، بە لکو بە زمانی توندو تیژ و تورەییەو قەسەیان لە گەڵدا دەکات. وە جەماوەری رافە کاران "جههور المفسرين" پێیان وایە کە: مەبەست لەوێ کە قەسەیان لە گەڵدا ناکات، واتا بە شێوازی نادیست تا سودمەند و دل خۆش بن. وە ووتراوە کە: فریشتەکان پێشوازیان لێ ناکەن و بە خێر هاتنیان ناکەن.

و مەبەست لە "تەماشایان ناکات" واتە: رۆیان تی ناکات، چونکە تەماشاکردنی خوای گەورە لەو پۆزەدا واتای رێژاندنی سۆز و میهرەبانی بۆیان.

و مەبەست لە "پێشوازیان ناکات" (زجاج) دەلێت: واتا ستایشیان ناکات. وە ووتراوە: واتە پاکیان ناکاتەو لە پەسی و ژەنگی تاوانکاری.

نه قسه يان له گه ل ده کات نه پشتيوانيان ده کات " معاويه ده لیت " و نه نه
ته ماشايان ده کات، و ه سزايه کی توندوتیژيان هه يه بریتی يه له: پیریکی
زیناکه ر، ده سه لاتداریکی دروژنکار، هه ژاریکی لووت به رزو خو به زل زان.
جا کات وشوین و جیگاش پۆلی خو ی هه يه له زیادکردنی قه باره ی
تاوانه که دا. بۆ نمونه نه گه ر نه و تاوانکاریه له مانگی حه رام و په مه زاندا
بیّت، یا خود له شاری مه که ه ی پیروژدا بیّت، یان کاتیکی مه زن و پیروژ
له لای خودا گه وره بیّت وه ک کاتی نو یژ یان گیرا و قبول بوونی نزا... که واته
به پپی نه م هۆکارانه کاریگه ری زیادوکه می یان گه وره یی و بچوکی قه باره ی
زیانی تاوانه که در ده که ویت و په دار ده کریت. خودا پشت و په نامان بیّت.

حیکمهت و دانایی له برینی دهستی دزدان

خوای گه وره ده ست برینی دزی کردۆته سزایه ک بۆ نه و به دکاریه و
تاوانکاریه ی که له شیوه و دیمه نی پشيله و ماردایه که هر نازانیّت چۆن
وله کو ی په یدا ده بن و کاری چه په لی خو ی نه نجام ده دات و به ره مه ی

وه (قاضي عیاض) ده لیت: نه مه زه نگي مه ترسی به هه ر سیکان جو ره تاوانیکان نه نجام داوه که
نه ده بو بیان کردایه، چونکه دووری هه به له نیوان خودی خو یان و تاوانه که یاندا، چونکه
هیچ پیروستان پشان نی به و بیانووی نه نجام دانی نه م تاوانه یان نی به، له کاتی که دا پیوست
بوو هه ر سیکان زیاتر روویان بکر دایه ت خوای گه وره.

بابه تی "پیری زینا که ر" که ژیری به ره و پوختی ده چیت و حه زو نه ره زووی که م ده یته وه و
ته مه نی به سه ر چو وه له مردن نزیک بو وه ته وه، له مه مان کاتدا حه زو نه ره زووی سیکسی
ته نگي بی هه ل چنیوه وه ک لاو یك، پاشان که حه لالی خو ی هه به بۆ په نا ده بات بۆ نه م
کاره.... بروانه شه رخی نووی بۆ "مسلم: ۱۱۹/۲).

۱ - تییی نه وه ده کریت که هه موو دزیک ده ستی نابریته وه، چونکه سیاقی نایه ته قورئانیه که به
(السارق والسارقة) واته سه ره تای به (الف و لام) ی مه عریفه ده ست پی کردووه. واته
که سیک که پشه ی هه میشه یی بریتی بیت له دزی وه ناسرایت به م کاره چه په له. وه دوور
بیّت له سه ر ده می گرانی و نه هامت ی و برستی و وه بیانووی ته واوی نه بیت له سه ر نه نجام دانی
نه م کاره، چونکه له سه ر ده می خه لیفه عومه ری کوری خه تاب نه م حوکه می ده ست برینی
دزه هه لگرا به هزی بلا و بو نه وه ی بی کساری و برستی و گرانی به سه ر و لاتدا.
"وه رگیز"

ماندووېوون وهول وکوششی چه ندين ساله ی مړوځه کان به ناحق د ه بات ومالی خه لکی کاول ده کات. هه ریویه خوی گه وره سزای داوه به برینی نه و نه دنامه ی که کاری دزی پی نه نجام د ه بات، وه سزای کوشتن و دارکاری له م دوور خستو ته وه.

جوړه کانی که فاره تی تاوان

خوی گه وره بول لئ خوځش بوون له تاوانه کان که فاره تی داناوه وه که رامبه ریځ و نیه ت سافیه که بول لیځوځشون له تاوانه کان. هه روه کو سی جوړ سزا هیه له هه موو تاوانه گه وره کان. به هه مان شیوه ش سی جوړه که فاره ت هیه که فاره ت هیه که بریتین له (پزگارکردن - خواردن دان - پوژووگرتن) پزگار کردن مه به ست لئی - ززگارکردنی به نده یه که مړوځی کی کویله نازادی بکه یت وه نان دان و خواردن و به خشانده وه

به شه کانی تاوانکاری به پیی که فاره ته که ی
خوی گه وره تاوانکاریه کانی کردووه به سی به شه وه.

به شی یه که م: که سزای حد (الحد) ی بول داناوه پیویستی به که فاره ت نه کردووه.

به شی دووه م: پیویستی به (حد) نه کردووه له بری نه وه که فاره تی بول داناوه. وه کو تاوانه کانی (چونه لای خیزان له پوژانی مانگی په مه زان) و کاتی ئی حرام پوشین له حج و عمره دا) وه کوشتنی بیمه به ست و سویند خواردن به درو.

وه به شی سی یه م: که نه پیویستی به که فاره ت هیه وه نه (حد) یش که نه مه ش ده بیته دوو به شه وه:

۱. ئەوانەى كە قەدەغە كەردنىان سىروشتىيە و ھەر لە سىروشتى مەزۇق دان نەشیاو ھەك: خواردنى پىسايى و خواردنە و ھى مىز و خويىن.
۲. جۆرىكە مەفسەدە و خراپەكەى كە مەتر بىت لە ئاستى ئەو ھى كە پىوئىست بە (ھەد) بكات، ھەك نەزىر كەردن و ماچ كەردن و بەركە و تن، قەسە كەردن- ھە دىزى بچوك (دزىنى پارەى كەم) و ھاوشىو ھەكان.

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىوئىستە

ئەو جۆرەى كە كە فارەتى پىوئىستە سى جۆرە: _

يەكەم: ئەو كارەى كە لە بنەپەتدا موباحە و پىپىدراو ھە، بەلام دواتر لەكاتىكدا يان دواتر بۆ ماو ھەك قەدەغە و ھەرام كراو ھە. ھەكو چوونە لای خىزان لەكاتى ئىھرامى ھەج و پۇژووگرتندا. بەلام زانا يان لە چوونە لای ئافرەت لەكاتى "بى نوپىزى- سوپى مانگانە" دا، ناكۆكن كە ئايا لەم جۆرەيە يان ھوكمى جىاوازترە. ئەمە لەبابەتى سەرزەنشەت كراو ھەكانە. "زواجر"

دو ھەم: كارانىك ھەكو "نەزىر كەردن بۆ خۇدا يان سوئند خواردن يان پەيماندىك بە خۇدا" يان ھەرام بوو ھەك كە بىە وئە ھەلالى بكات، ئەو لەسزايدا خۇاى گەورە كە فارەتى بۆ داناو ھە و ھەناو ھە ناو ھە (تەلە)، جا ئەم كە فارەتە تاوانى ئەو بى پىزى يە ناسپىتە ھەكە سوئندى بەدرو بەخۇدا خواردو ھە ھەكو ھەندىك لەزانا يان گومان دەبەن. چوونكە دەگونجىت سوئند خواردن واجب بىت، ھەھەندى ھالەتەش "موسە ھەب" بىت يان "مباح" بىت، بەلكو كە فارەتەكە ھەلال كەردنى بەلئىنەكە يە.

ئەمەيان لەبابەتى ھەلال کردنى "تەلە".

سىيەم: ئەو شتانەى كە پىيويستى بەقەرەبوو ھەيە ھەك كوشتنى بىي مەبەست، كوشتنى بىي مەبەست لەپاوكردندا ھەرچەندە باتاوانىش نەبىت. كەئەمانە لەبابەتى قەرەبووكانن "الجواب".^۱

ھىچ كاتىك لەسزاي تاوانكارىدا ئەم شتانە كۆنابىتەو

لە سزادانى كەسى تاوانكاردا ھىچ كاتىك لەيەك كاتدا ھەد و سەرزەنشت كردن كۆنابىتەو. ئەو ھى پىيويستى بەسەرزەنشتە ئەو ھەدى ناوېت. ئەو ھىشى ھەدى ويست سەرزەنشتى ناوېت. ھە ھەروەھا ئەگەر كەفارەتى ويست ئەو پىيويستى بەھەدى يە، ھەئەگەر ھەدى ويست ئەو پىيويستى بە كەفارەت نى يە.

ئاياسزاي سەرزەنشت كردن تعزىروكەفارەت كۆدەبىتەو لەتاوانىكدا كە پىيويست بەھەد نەكات؟

ھەك چوونە لای خىزان لەكاتى ئىحرام وپۆژووگرتندا و سۈرى مانگانەدا "ھەيز" كە پىيويستى بەكەفارەت ھەيە. لەم بارەدا دوو بۆچۈن ھەيە:

وتراو ھەكە: پىيويستى بەسزاي "تعزىر" ھەيە كەياساكانى پىشپىل كەردو ھەكە چو ھەتە لای خىزانى لەكاتى ھەيزدا.

و ھەكە: پىيويست بە "تعزىر" ناكات تەنھا كەفارەتى ھەيە، چۈنكە كارەكە دەسپىتەو ھەقەرەبوو كراو ھەتەو.

^۱ - كەفارەتى ئەم جۈزەيان: زواجر-سەرزەنشت كراو ھەكە. تەلە: ھەلال كراو ھەكان، جوابر: قەرەبوو كراو ھەكان. بىروانە (فتح البارى: ۸۰/۱۲، ۱۸۴، ۱۸۶).

سزا قەدەر يەكان

سزا قەدەر يەكان دوو جۆرن. جۆر يېكايان تاييە تە بەدل و دەرون،
و ە جۆر ەكەي تريان تاييە تە بە جەستە و مال و سامان.

۵۷- سزا قەدەر يەكاني تاييە تە بە دل:

ئەو ەي تاييە تە بە دل ەكان دوو جۆرن:

يەكەميان: ئيش و ئازار بە دل دەگات.

دو ەميان: پېگرتن و بن بېگرتن ئەو شتەن ەي كەڭياني دليان
بە دەستە. جا ئەگەر ئەم حالە تە پويدا ئە وادزەكاني دروست دەبن. جا
ئازارو ئيشي دل لە ەموو ئيشەكاني تر بە ئيش و ئازار تەرە و بنە پە تي
سزاي جەستە يە. جا ئەم سزايە كەم و زياد دەكات، لە دل ەو ە بۆ جەستە
دە چيە ت و ەلە جەستە شەو ە بۆ دل دە چيە ت. جاكاتيەك دەرون و پوچ
لە جەستە جيا دە بيە تەو ە ئە و كاتە سزاكە تاييە ت دە بيە ت بە دل و دەرون
كە پيە ي دە و تريە ت سزاي گۆر يا خود جيهاني بە رزە خ. كە سزاي ئەم
جيهانە و ەك سزاي جيهاني دونيا وايە.

جۆرەكاني سزا قەدەر يەكان لە سەر جەستە

۵۸- سزا قەدەر يەكان بە سەر جەستە دا:

ديسانەو ە ئەم جۆرە سزايە دە كرىتە دوو بە شەو ە: _

جۆر يېكايان لە دونيا دايە ، و ە جۆر ەكەي تريان لە قيامە ت دايە .
و ە سە ختي و بە ر دە وام بوونيان بە ندە لە سەر پيژە ي و جۆر و زۆري
بە ر ئە نجامي ئەو خراپە يە كە ليە كە و توو ە تەو ە . و ەلە بنە پە تدا نە لە
دونيا و نە لە قيامە تدا شە پو خراپە كاري ني يە تە نها تاوانكاري و سزاكە ي

نه بېت. وه بڼه پرته ټي هه موو تاوان ټيکيش شه پر خراپه ټي دهرون
وبه دکرداريه که ناوی خراپه و شه پر پرواته وه به سر هه مووياندا.

وه هر ټو دووانه ټي که پيغه مېه رڼه هه ميشه له سهره ټي
وتاره کانيدا پشت وپه نای ده به ست به خودا له مه ترسياندا
که ده پيغرموو: (ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا).
١ واته: په نا به خودا ده گرین له شه پر خراپه ټي دهرونمان وبه دکرداري
کرده کانمان.

جا به دکرداري کرده وه کانمان "سيئات الاعمال" به شيکه له به شه زور
خراپه کانی دهرون، واته دهرون "نفس" سه رچاوه ټي هه موو خراپه ټي که.
واتای برگه ټي (وسيئات أعمالنا) له فهرمووده که:

له واتای ټه م برگه دا پای جياواز ه ټي که نایا مه به ستي ته نها "کاره
خراپه کانمانه"؟ وه ک بلایي باسی لقيک بکات له بڼه مایه ک له پره گه زی
خوی؟ یا خود پیتی (من) بؤ زیاتر خستنه پروکاره که هاتوه؟

پایه ک ه ټي وه ووتراوه: واتاکه ټي له وه دا کؤبووه ته وه که په نا به خودا
ده گرم له هه موو شه پرېک که سه رچاه که ټي دهرونه که مایه ټي هی نانی
به لاوسزايه بؤ سر مروؤ. جا مه به ست لی رده دا په ناگرتنه
له سه رچاوه ولقه کانی شه پر خراپه ومه به سته کان وبه رنه نجامه که ټي.
هه ربؤیه کاتيک فريشته کانیش بؤ باوه رداران ده پارینه وه ده لاین:
(وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ... غافر: ٩)

١ - ټه مه به شيکه له فهرمووده ټي که درېژي (صحيح) (اصحاب السنن) وه که سانی تریش
گیراویانه ته وه. وه شیخ الیانی ده لیت: وه به راسقی سه لی تراوه له پیغه مېه ره وه که ټه م
فهرمووده ټي فیتری هاوه لانی ده کرد که له ووتار وده ست پکی گوتاره کانیماندا بلیشه وه
وه ک پشه کی به ک پشتی پی به ست له داواکاریه کانیماندا. ١ ه، پروانه (مقدمه حقیقه
الصیام: ٩).

واته: خوادايه له خراپه و خراپه كاري بيان پاريزه، وه ههركه سيكت له خراپه و خراپه كاري پاراست واته رهحم وميهرى خسوت پزانده وه به سهريدا.

جا ئه م نزايه له م ئايه ته پيروژه دا دووشتى له خو گرتووه:

يه كه ميان پاراستنيانه له خراپه ي كرده وه كان، دووهميان له توله و سزاي خراپه ي كرده وه كان كه ژيانى مروڤ ده شيوئيڤت. جاكه واته ههركاتيڤ خوداي گه وره مروڤى پاراست له به دكاري، ئه وا راسته وخو ده پياريزيڤت له توله وسزاي به دكاريه كانيشي. هه رچه نده ئه م ئايه ته پيروژه ئامازه بو ئه وه دهكات كه بو تي نه كه وتن له توله وسزاي كاره كانمان، پيوسته خو مان له خراپه كاري پياريزين وخو اي گه وره ش بمان پاريزيڤت.

جا ئه گه ر ووترا: مه به ست له م نزايه پاراستنى مروڤه له سزاكاني دوزهخ، كه واته خراپه كان "السيئات" مه به ست ليى خراپه كارييه وه به دكاري يه، واته ئه وه ي فريشته كان بو ت ده پارينه وه هه مان مه به سته كه پيغه مبه ر ﷺ په ناي گرتووه ليى. جا لي ره دا ووشه ي (يَوْمَئِذٍ) واته له وپروژه دا ره دي ئه م بوچوونه نادرينه وه، به لكو مه به ست ليى پاراستنى له خراپه كاري وبه دكاري يه له وپروژه دا، كه بريتيه له خراپه كان له ده روندا.

وه ووتراوه: پاراستن له خراپه كان دوو جو ره:

١. پاراستن له نه نجام نه داني به دكاري و خراپه كاري.

٢. پاراستن له توله و سزاي به دكاري ئه گه ر نه نجام درا، به ليخوش بوون.

كه ئه م ئايه ته پيروژه هه ردوو داواكاريه كه ي له خو گرتووه.

جا با لہ ناوہ پوکی ئہم داواکاریہی فریشتہ کان ورد بینہ وہ لہ و
 ئایہ تہ پیروزہ دا. چۆن چۆنی باسی گہورہی باوہ پوپاوہ پداران دہ کەن
 و کردہ وہی چاکہ دہ نرخیتن وداوای لیّ خوښ بوون بۆ باوہ پداران
 دہ کە نوہ لہ میانہی نزاو پارانہ وہ کە یاندا لہ خودای میہرہ بان
 دہ پارینہ وہ کە خواوہ نی زانست و سۆزو میہرہ بان یہ. زانیارہ بہ لاوای
 مرقّ و سہرسہختی دوزمنہ کسہ یان، بہ حەزو ئارہ زووہ کانیان،
 بہ سہرچاوہی تاوانہ کانیان. کە بہ میہرہ بان زانیاری خوئی کاتیّ کە
 کۆرپہ لہی لہ سکی دایکیدا گہورہی کردن و وەسۆزو پەحمەتی بہ سہردا
 پشتن، ئەو سۆزو پەحمەتی کە ھەموو جیھان ھەموو شتیکی
 داپۆشیوہ. کە پەحمیان پیّ بکات وە باوہ پداران و یەکتاپەستان توشی
 سزای کارہ کانیان نہ بن، چونکہ خوای گہورہ خواوہنی فراوانی
 پەحمەتہ. ھەرکە سیّک ئەو سۆزو میہرہ بان یہ نہ یگریتہ وہ، ئەو
 بہ دکارترین و سەرلیشیاوترین مرقّ و، وەدواتر دہ پارینہ وہ تا خای
 گہورہ لہ تەوبہ کاران خوښبیت، کە بوونہ تہ پتبواری کروانی خواپە رستی
 و دەست بەرداری خراپہ کاری بوونہ، دواتر داواو نزا دہ کەن کە خوای
 گہورہ لہ تۆلہ و سزای دۆزەخ پاریزراویان بکات وە باوہ پداران بہ خویان
 و ھاوسەرہ کانیانہ وہ بہ ہشتی بہرین شاد بکات.

خوای گہورہ خواوہنی بہ لّین و پەیمانی خوئیەتی و وەبە لّینی
 بہ ہشتی پیّ داوون بہ ھۆی کۆمەلّی ھۆکارہ وہ.

پوختە کە ی بریتی یە لہ پارانہ وە ونزای فریشتە کان بۆیان کە خودا
 پەحم و بەزەبیان بہ سہردا برژینیت وەبە وەش لہ کارہ کانیاندا
 سہرکە و تووبن تا فریشتە کانیش لہ پروانگە ی کارہ کانیانہ وہ بۆیان
 بپارینہ وہ. پاشان فریشتە کان کۆتایی نزاو پارانہ وہ کە یان بہم برکە

پیرۆزه ته‌واو ده‌که‌ن. (إنك أنت العزيز الحكيم) واته: به‌پاستی تۆ
عه‌زیزودانایت.

جا "عزیز" له (عه‌زه‌ته‌وه) هاتوه، که که‌مالی هی‌زو قودره‌ته.
وه‌دانایش "الحکیم" لوتکه‌و که‌مالی زانیاری وزانسته. که‌واته به‌م
دووسیفه‌ته پیرۆز وشکۆیه خوای گه‌وره بپیارو فره‌مان ده‌دات
وه‌کاره‌کان یه‌کلا ده‌کاته‌وه، که‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو دروست کردنی‌ک
وشه‌ریعت و فره‌مانی‌که.

پوخته‌ی مه‌به‌ست:

تۆله‌وس‌زای خراپه‌کاری جۆراوجۆره له س‌زا شه‌ریعه‌کان
ووس‌زاقه‌ده‌ریه‌کان که‌توشی یان دل ده‌بی‌ت یاخود جه‌سته ،یاخود
هه‌ردووکیان له‌یه‌ک کاتدا ، وه‌هه‌روه‌ها س‌زاکانی ژبانی به‌رزخ له‌پاش
مردن، وه س‌زاکانی جه‌سته له پۆژی هه‌شردا. جا تاوانکاری خالی نی
یه له‌س‌زا، به‌لام که‌سی تاوانکار وه‌ک سه‌رخۆش و بی‌هۆش وایه هه‌ست
به‌ئازارو ئی‌ش ناکات تاکاتی‌ک به‌ئاگادی‌ته‌وه. جا که‌له‌که‌بوون
و‌کۆبوونه‌وه‌ی س‌زاکان له‌سه‌ریه‌کتری، نمونه‌ی زۆر مانه‌وه‌ی س‌وتاوه
له‌نیو ئاگردا، وه‌مانه‌وه‌ی خن‌کاو له‌نیو ئاودا.

جا زۆر که‌سی تاوانکار هه‌ست به‌خراپه‌کانی ناکات ، چونکه هیچ
دیاردیه‌ک هه‌ست پی‌ ناکات، به‌لام نازانی‌ت که ئه‌مه که‌مه‌ندکی‌ش کردنه
وه‌ک کاری له‌سه‌رخۆی ژه‌ه‌ری کوشنده‌وايه له‌نی‌وجه‌سته‌دا. جا ئه‌گه‌ر
زوو فریای چاره‌سه‌رکردن که‌و‌یت، ئه‌وا به‌ره‌و‌چاک بوونه‌وه ده‌چی‌ت گه‌ر
نا ئه‌وا ئه‌وه به‌ره‌و هه‌لدیر و تیا‌چوون هه‌نگاوده‌نی‌ت. جا به‌هه‌مان
شی‌وه که‌له‌که‌بوون و‌کۆبوونه‌وه‌ی تاوان له‌سه‌ر تاوان مرو‌ف توشی
تیا‌چوون ده‌کات... په‌ناده‌گرین به‌خوا.

جوړه کانی سزاقه دهريه کان له سره دل

ليړه دا هندیك له توله وسزاكان دهينمه وه ياد كه له بهر نه نجامي
تاوانكاريدا دروست ده بن به نوميدي نه وه ي بيته مايه هه لاهتن
ودورگرتن له تاوان و تاوانكاران.

۵۹- تاوان مايه ي پهرده پوښ كردني دل ويستن و بينايي يه :

تاوان دله كان داده خات وموړي بي ناگايي لي ددات وه بينايي
كوړده كات وگويي ه كان كه پرده كات هوشو هستي مړوځ له ناود د بات
يادي خودا بيرده باته وه ، وه مړوځ خودي خوشي له بير ده كاو دله كان
ژهنگايي ده كات ، سنگ وئاسو و بيرته سك ده كاته وه . د درو نه خوشي
وبه لا به سر دل وجهسته دا ده بارينيت و ناره زوي جله وي ده سلات
به ده ست ده هينيت ، پاستيه كان له ده ست ددات.

هه روه كو (امام احمد) ده گيرپته وه كه (حذيفة بن اليمان) ده لیت:
دله كان چوار جوړن: دلتيكي خاوين و پرشنگ دار كه دلي باوه پداره ،
وه دلتيكي تاريك و پهرده پوښ كراو كه دلي بي باوه پره ، وه دلتيكي نه خوش
وشكست خوار دوو كه دلي دوو پوه كانه . وه دلتيك كه هه ميشه له نيوان دوو
جه مسه ردايه ، جه مسه ري دوو پوي وه جه مسه ري باوه پ، جاكاميان زال
بوون سر نه نجامه كه ي به نده له سره ي.

۶۰- تاوان ده بيته هوي نه هيشتنی گويړايه لي و ته مه لي له
پهرستندا :

۶۱- تاوان دل كوړ و كه پولال ده كات :

تاوان دل ژهنگن ده كات و پهرده پوښي ده كات له بهر امبه ر به حقه
وحقه ويستي و پاستي كويړو كه پولالي ده كات، پاستي به ناپاستي

دهبینیت وپووناکي بهتاريکي و وه به پيچه وانه وه، چونکه هوش
وهوشیاری دل له دهست ده دات. له و کاته دا چه ندی که سیکی نابینا له
پهنگه کان تی ده گات. وه چه نده که له ناسینه وهی دهنگه کان ده گات
وه چه نده لال ده توانیت نوازی جوان بچیت و وشه ی جوان ده بریت.
نه ویش هینده ی نه مانه له حق وحق ویستی ده گات ودهیناسیتته وه.

دواتریش کوپروکه پو لالی دل ده گوازیته وه بو نه دنامه کانی جهسته
، چونکه هوشیاری وینای راست ودروست له دل وده روندایه. وه خوی
که وره ده فهرمیت: (فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الْصُّدُورِ..الحج: ٤٦) واته: جاوه نه بیت هر چاوان کوپرونابینا بوبیت ،
به لکو نه ودلانه کوپر ده بن و له سینه کاندان "چونکه هر پواله
ده بینیت وناوه پوک لیك ناداته وه".

جا نه م نایه ته مه بهستی له وه نی یه که به هیچ شیوه یه ک
چاو کوپرنابیت و نابینا نابیت ، نه وه تا له شوینیکي تردا له باسی باسی
حوکمی کاری شهرعی دا ، ده فهرمیت: (ليس على الأعمى حرج...
البور: ٦١) واته: له کاری شهرعیدا کوپرونابینا گله بیان له سهر نی یه.

هه روه ها ده فهرمیت: (عَبَسَ وَتَوَلَّى * أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى..عبس: ١-٢)
واته: پیغه مبه ر پوی گرژ کردو پوی وه رگیړا، کاتیک برودادریکی کوپر
هات بو لای.

به لکو مه بهست لیړه دا هوشیاری وینایی راسته قینه و دروسته که له
دلدايه^١، هر بویه پیغه مبه ر ده فهرمیت: (ليس الشديد بالصرعة،

^١ - نه وه تا مه حوی شاعر ده لیت:

سهر که جوشنیکي نه بی ، ررکه تالم بوجی یه
دل که جوشنیکي نه بی ، شیشه ی به تالم بوجی یه " وه رگیړ"

ولكنه الذي يملك نفسه عند الغضب.)^١ واته: بههيز نه وکسه نی یه که زۆرانبارو پالنه وان بیټ، به لکو نه وکسه یه که له کاتی توپه یدای خۆگر بیټ..

ههروهها دهفه رمیټ: (ليس المسكين بالطواف الذي ترده اللقمة واللقمتان، ولكن المسكين الذي لايسأل الناس، ولايفطن له فيتصدق عليه.)^٢ واته: هه ژارو فه قیر نه وکسه نی یه که ده رۆژه ده کات لیږه وه لوهی پاروویه ک یان دوو پارووی بدریټی، به لکو هه ژار نه وکسه یه که ده رۆژه ناکات داوا له کهس ناکات، وه که سیش ههستی پی ناکات که هه ژاره تاخیری پی بکات.

پوخته ی مه به ست:

تاوان ده ردو به لایه که یه دل کر مه پیزو ژهنگاوی ده کات وه له راستی وکوړو که پولالی ده کات.

٦٢- تاوان ده بیټه مایه ی رۆچوونی دل بو ناسته نزمه کان:

دل خوا ی گه وړه پیزی لی ناوه و کردویه تیه جیگایه کی پیروژ، که خۆشه ویستی وترس و بینی خۆی تیدا پواندوه. وه جیگه ی چه که ره بوونی بیرو باوه پی پاک وبی گه رده که هه می شه به یادی خودا نارام وهیمن و دلنیا بیټ. وه به کرده وه جوانه کانی به رزده بیټه وه تا ده گاته ناستی عرشه ی مه زنی خودا له ناسمانی میهر و سوژی خودا دا مه له ده کات، به لاه به هۆکاری تاوان و تاوانکاری و سه ریچیه وه، ناستی

^١ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ٦١١٤) وه (مسلم: ١٦٦/١٦ - نووی) گێراویانه ته وه.

^٢ - نه م فرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ١٤٧٩) وه (مسلم: ١٣٢/٧ نووی) گێراویانه ته وه.

نزم ده بیته وه و به پوخی خواره وهی خواره وه دا "ناسته نزمه کان"
پژده چیت. که هه میشه ده بیته جیگه ی شته پرپوچ و قیزه ونه کان.

۶۲- تاوان دل کویر دهکات:

هه روه کو چۆن وینه رهش و کویر ده بیته وه، دواتر ئه و دله پروناکی
نامینیت و وه له دلی ئاده میزادی که وه ده گزپیت بۆ دلی ئازله لیک که
دواتر له ئاکاری خاونه کهیدا پهنگ ده داته وه.

جا هه ندی دل هه یه خوای گه وره کویری دهکات وه له سه ر شیوازی
"به راز" ده رده که ویت که لیک چوون هه یه له نیوان ئه و ئازله له کاری
ئه وکه سه دا. وه هه یه له و دلانه ده چیته سه ر ئاکاری "سه گ و گویدریژ
ومار و دوپشک"، ئه مه لیکدانه وهی (سفیان بن عینه) یه بۆ ئه م ئایه ته
پیروژه که ده فه رمیت: (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِحَنَاقِهِ
إِلَّا أُمِّمْتُ أُمَّتُكُمْ... الأنعام: ۳۸) واته: هه ر زنده وه رو گیانه وه ریک به سه ر
زه ویدا بپوات، وه هه ر بالنده یه ک به باله کانی بفریت، وه کو ئیه
خاوه نی گه ل و ئومه تن.

که "سفیان" ده لیت: مروه هه یه دلی له سه ر ئاکاری شییره،
وه هه یانه له سه ر ئاکاری سه گ و به رازو گویدریژه، وه هه یه له سه ر
شیوه ی تاوس دا به جل و به رگیدا خۆی ده نوینیت، هه یه وه کو گویدریژ
بارکراوه وه هه یانه وه کو که له شییره، وه هه یه له پوح سوکیدا وه ک کوتر
وایه، وه هه یانه وه کو مه ر هه ر خیر و پیت و فه پن. وه هه یانه وه کو پتوین
له مامه له وکاردا، وه خوای گه وره که سانی گیل وگه وچی هه ندی جار به
گویدریژ چوواندوه، وه هه ندی جاریش به سه گ و ئازله ل.

ئه م لیک چوونانه له ناخه وه دا زۆر به هیژ ده بیته تا کاریگه ری هه یه
له سه ر ئاکارو پوخسارو مامه له ی ئه و که سانه که مروه ی وردبین

وځاوهن فیراسه ههستی پئی ده کات. که هه نښی جاریش وینه و
پوځساریان چووه ته سهر ئه و جوړه ناژه له که له میژوودا پروویداوه
که خوای گه وړه به سهر جوله که کانیدا هیڼاوه.^۱ وه خوای گه وړه ئه م
کاره به سهر قه ومیکی ئه م ئومه ته دا ده هیڼیت که ده یان کات به مه یمون
وبه راز.^۲

جا سبحان الله چه ند دلی شیواو شکست هیه خاوه نه که ی بی
ئاگایه؟ وه چه ند دل کویر بوو وپوچوو هیه؟ وه چه ندین که س
سهر گهردان بووه به پیاوه لدانی خه لکی؟ وه مه غرور وسهر که ش بووه
به په رده پوځی خودا بوئی؟ وه که مه ندکیڅ بووه به نیعمه ته کانی خودا
بوئی؟!

ئه مانه هر هه مووی سزاو پرسیواپیه، به لام خاوه نه که ی واده زانیت
پیزی لینراوه.

۶۴- فیل کردنی خوای گه وړه له فیلبازان:

۶۵- خه له تاندنی فیلبازان له لایه ن خوای گه وړه وه:

۶۶- گائته کردنی خوای گه وړه به گائته جاران:

۶۷- که نار خستنی ئه و دلانه ی که له حه ق لایان داوه:

۶۸- تاوان دل تیگ ده شکیڼیت و ئاوه ژووی ده کاته وه:

تاوان ده بیته مایه ی شیواندنی سهرجه م پیوه ره کانی دل وده ورونی
تاوانکار، به شیوازیگ که حه ق به ناحه ق ده زانیت وه پاستی به نا پاستی
، وه خیر وچا که به شه پ ده زانیت.

^۱ - بړوانه سهر گوزه شته ی (قریه القروء) له زنجیره ی (قصص من القران : رضوان جامع
رضوان).

^۲ - نهم فهرموده یه (صحیح ه)، (بخاری: ۵۵۹۰) به هه لئو اسراوی "معلق" و. (حافظ) هیواویتی
له (الفتح: ۵۴/۱۰) گیراویانه ته وه، بړوانه (الفتح المغیث) (الحافظ سنحوی: ۱۰۵/۱).

گومپایی وسهرگردان دهکریّت واده زانیت پښگای هیدایه تی
خودایه تی. که نه مهش یه کیکه له سزاکانی تاوانکاری.

٦٩- تاوان دل پهرده پوښ دهکات له خوای گه وړه له دنیاو قیامه تدا:

هر وړه کو خوای گه وړه ده فهرمیت: (كَلَّا لَئِنْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ * كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحْجُوبُونَ... المطففين: ١٤-
١٥) واته: نه خیر وانی یه "نه و نه فامانه تی ناگن و بی دارنا بنه وه"
به لکو دلیان ژه نگی تاوان دای پوښیوه له سر نه نجامی نه و کرده وانه ی
که دهیان کرد، نه خیر پزگار بوونیان نه سته مه، چونکه نه و پوښه
به ربه ست هیه له نیوان تاوانبارن و خوای گه وړه د، وه له بینینی نه و
زاته پیروزه دا بی به شن.

تاوان وهک ناسته نگیك و بهر ستيك وایه له نیوان هه ست کردنی دل
به گه وړه یی فه زلی خوای گه وړه تا به ته وای پاستی و دروستی یه وه
هه ست به گه وړه یی و مه زنی خودا بکن وه گری به سستی به ندایه تی
له گه لدا بیه ستن، وه به خته وهری هه می شه یی به ده ست به ینن. به لکو
به به رده وامی تاوان پښگرو پهرده پوښکی نه ستووری سامناکه له نیوان
ناسینی به نده بو دلی خوی و وه له نیوان دلی و په وړه ردکاری مه زندا.

٧٠- تاوانکار توشی د ژوارترین ژیان ده بیّت له دنیاو به رزه خ وقیامه تدا:

خوای گه وړه ده فهرمیت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى.... طه: ١٢٤) واته: هر کوسیک
پشت له یادی خوداو به رنامه که ی بکات، نه و ژیانیک پښه هامه تی
ودژواری توش ده که ین، وه له قیامه تدا به کویری و نابینایی حه شر
ده کریّت ولیی ده پرسینه وه.

وہ بپگہی "مَعِيشَةً ضَنْكًا" بہ سزای گۆر لیکدراوہ تہ وہ کہ واتہ خوای گہ ورہ ناخوشتین ژیانہ بۆ کہ سانیک بریارداوہ کہ پشت لہ بہرنامہ ی خودا دہ کەن و سہرپیچی دہ کەن. ہەرچہ ندہ لہ دونیادا بہ چہ ندین نیعمہ تی خودا ژیانیان رازاوہ تہ وہ، بہ لآم لہ ناخدا دلی لہ وپہری بیزاری وریسواپی و حہ سرہ تی و مہینہ تی و ہیوا برپای دایہ. و لہ وپہری گومرایی و سہرخوشتیدایہ، بہ ہوی مہ ست بوونی بہ حہ ز وئارہ زووہ کانی و حہ زی بۆ دہ سہ لات و مانہ وہ... ہتد.

بی گومان سہرخوشتی و مہستی بہ دونیاوہ، زۆر مہ ترسیدار ترہ لہ سہرخوشتی و مہستی بہ مہ ی خواردنہ وہ، چونکہ دووہ میان ہرکاتیک مہ ی لی دورخرایہ وہ مہستیہ کە ی بہری دہ دات و بہ ناگادیتہ وہ، بہ لآم بہ پیچہ وانہ وہ بی ہوشتی و مہستی بہ دونیاوہ تہ نہا لہ ساتہ کانی سہرہ مہرگدا بہ ناگادیتہ وہ. جا ژیانہ پریسواپی و سہرشوپی و ناسۆری بہشی ژیانہ یاخی بووان و سہرپیچی کاران لہ دونیاو ژیانہ بہر زہ خ لہ پاش مردن و لہ قیامہ تدا توندترین سزایان مہ یہ.

بی گومان بہ ختہ و ہری وئارامی دل و دہرون و سہرچہ م ئەندامہ کانی جہستہ ی مرؤف تہ نہا بہ یادی خوداو ملکہ چی بوون بۆ خودا دیتہ دی. خوای گہ ورہ دہ فہرمیت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ... الحل: ۹۶) واتہ: ئەو برپوادارانہ ی کہ کاری چاکہ ئەنجام دہ دہن لہ پیاوو ئافرہ ت، ئەو توشی ژیانیکی کامہ رانی وئاسوودہ بیان دہ کەین لہ دونیادا. و لہ قیامہ تدا بہ جوانترین شیوہ پاداشتیان دہ دہینہ وہ لہ وہ ی کہ ئەوان دہ یان کرد.

جا باوہ پو کردہ وہ ی چاکہ وئاکاری جوان مایہ ی فہراہم ہیئانی بہ ختہ و ہری و شادی و خوشت گوزہ رانی ہر دوو دونیایہ. و ہر وہا

خوای گه وره ده فەریمیت: (لَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ... الحل: ۳۰) واته: واته ئه وکه سانه ی
که چاکه یان ئه نجام داوه له م دونیادا چاکه دیته پریان ، وه له قیامه تدا
پازاوه ترین و نایابترین پاداشتیان هیه ، که خوشترین جیگا ساز کراوه
بو خواناسان.

وه ده فەریمیت: (وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا
حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ... هود: ۳) واته: ئه ی
خه لکینه داوا ی لی خوش بوون بکه نوته وبه بکه ن بو خوای گه وره چیژو
خوشی وله زه تی ژیا نتان پی ده به خشیت تا کاتیکی دیاری کراو،
وه خوای گه وره پاداشتی هه موو خاوه ن چاکه یه ک به زیاده وه ده داته وه .

که واته باوه پداران و ئاکار جوانان و خواناسان سه رفرازی و ئارامی
دونیا وبه خته وه ری قیامه تیان به ده ست هینا . به خو پاراستن له حه ز
و ئاره زووه چلێسه کان و دوورکه وتنه وه له گومانه خراپه کان ، خوشی
وشادی پاسته قینه ی پوح و دل و ده رو نیان به ده ست هینا که له هه موو
خوشیه کانی دنیا گرنگترو مه زنتره .

ته نانه ت له خواناسان هیه که گوزارشت له م حاله ده کات و ده لیت:
ئه گه ر پادشاو نه وه کانیان درک به م خوشی و چیژه روحی و ده رو نیه ی
ئیمه بکه ن ، ئه و بو به ده ست خستنی له گه لمان به شه پ دین و به شیر
ده جه نگان له گه لمان.

وه هه روه ها یه کیکی تر ده لیت: هه ندی جار ساتی واخوش به سه ر
دلما دا پاده بو ری ت له خه یالی خو مدا ده لیم ئه گه ر به شتیه کان له م
جو ره ژیا نه دا بن، ئه و ژیا نیکی خوشیان هیه .

وهیه کیکى تر ده لیئت: لهم دونیا به دا به هه شتیکی خوشی وئارامی
 روحی هیه له دل وده روندا هاوشیوهی به هه شتی قیامت. جا
 هه رکه سیك بچیته ئه ویه هه شتهی دونیاوه، ئه واه به هه شتی قیامتهی
 به نسیب ده بیئت وه هه رکه سیكیش دووری بریئت، ئه واه به هه شتی
 قیامت بی به ش ده بیئت.

وه ته نانه ت پیغه مبه ریش ﷺ ئامازه بو ئهم به هه شته ده کات
 وده فه رمیئت: (اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض
 الجنة؟ قال: ﷺ خلق الذكر).^۱ واته: نه گه ر به لای باخه کانی به هه شته
 تیپه پنه هشی خوتان به رن. ووتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا باخه کانی
 به هه شت کامانه ن؟ فه رمووی: کوپه کانی زیکرویدی خودایه.

وه هه روه ها ده فه رمویتی: (ما بين بيتي ومنبري روضة من رياض
 الجنة).^۲ واته: له نیوان ماله که م وبلندگزی مزگه وته که م باخیکه
 له باخه کانی به هه شت.

جا کاتی خوی گه وره ده فه رمیئت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ... الأنفطار: ۱۳-۱۴) واته: چاکه خوازان له به هه شت
 دان وه خراپه کاران له دۆزه خدان.

واگومان نه بهیت که مه به سستی ئهم ئایه ته ته نها به هه شت و دۆزه خی
 قیامته بیئت؟ به لکو لیتره دا مه به سستی سی قوناغه بو هه ری که یان که
 به هه شتی دونیاو به رزه خ و قیامته. وه هه روه ها سزای دۆزه خی دونیاو
 به رزه خ و قیامته.

^۱ - ئهم فهرمووده یه (حسن لغیره): (ترمذی: ۳۵۰۹، ۳۵۱۰) و (امام احمد: ۱۵۰/۳) گنځاویانه ته وه، بروانه (السلسلة الضعيفة: ۱۱۵۰).

^۲ - ئهم فهرمووده یه (صحیح): ه، (بخاری: ۱۹۵) وه (مسلم: ۱۶۰/۹ نووی) گنځاویانه ته وه

جا چ نيعمهت وچيڙيڪ دهگاته شيريني وخوشي ناسيني خودا وپاكي دل ودهرون وئاكارجواني وږهوشهت بهرزي؟ وهنايا هيچ ڙياننيڪ ههيه بگاته ئاسني ڙياني پاكي وساغي پتهوي دل؟ كه خواي گهوره ستايشي خوشهويستي خوي دهكات كه "ابراهيم ي پيغه مبهه" ه بههوي پاكي وساغي دل ودهروني يهوه كه دهه رميت: (وَإِنْ مِنْ تَبِعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ * إِذْ حَاءَ رَتْهُ يَلْبَسُ سَلِيمٍ... الصفات: ۸۳-۸۴) واته: وهيهكيك له په يرهوان وشوين كه وتواني "نوح" بريتي يه له (ابراهيم) سه لامي خواي ليبييت. كاتيڪ پروي كرده خواپه رستي به دلتيكي پاك وساغ وپږله باوه پره وه.

كه گرنگي وبه نرخی ومه زني نه وجوره دل له قيامه تدا دهرده كه وييت كه چهنده كاريگه ري ههيه له سه ردياري كردني پاشه پوڙي خاوه نه كانيان. كه خواي گهوره نه و ديمه نانه مان ده خاته پيش چاو دهه رميت: (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ... الشعراء: ۸۸-۸۹) واته: نه و پوڙهه "قيامهت" كه نه مال و سامان و كوپر نه وه هيچي فرياد پرده سي ني يه و فرياي مروڦه ناكه وييت، ته نها مه گه ر كه سيك خاوه ني دلتيكي ساغ وپاك وپږ له برپا نه بييت.

ئاكاره گاني دلي پاك وساغ

دلي پاك وساغ: نه و دل هيه كه ساغ وپاك وسه لامهت بييت له هاوبه شي و "شيرك" ږق و كينه و حه سودي وچروكي ولووت بهرزي و حه زكردن به ده سه لات. پاك بييت به دور بييت له هه موو به لايه كه كه دور به خاته وه له خواي گهوره ، دور بييت له هه موو گوماننيك له پاستييتي خودا. دور بييت له هه موو ناره زوويه كه بيبيته مايه ي سه رپيچي و ياخي بوون له خودا. وه دور بييت له هه موو شتيك كه لات دات له به مه به ستي خودا. وه دور بييت له هه موو ئاسته نكيك و بهر به ستيك كه داير پريت له

خودا. جا ئەمىيە دلى ساغ و پاك -كهله دونيا و قيامەت دا له بههشتى شادى و كامەرانى دا دەژيٲت.

هۆكارەكانى خراپ بوونى دل

دلى مرقۇ بۆ ئەوهى دورر بىٲ له خراپ بون و شيواوى پىويستە پاريزراو بىٲ له پىنج بهلاى كوشنده. له (شيرك) كه دژى يهكتاپه رستىيه ،له (بيدعه) تازه گهرى له ئايندا كه دژى سوننه ته ،وه له (ئاره زووبازى) كه دژى گوپرايه ليه ،وه له (بىئاگايى) كه دژى يادى خودايه ، وه له (هزه كان) كه دژى دلسوزيه. جا ئەم پىنجه هۆكارى تيكدان و شيواندن و خراپ بوونى دل.

مرقۇ پىويستى به پشتيوانى خودايه تا پىنمايى بكات بۆ راست و پهوان

جا بۆ ئەوهى دلى مرقۇ دورر بىٲ له بهلايانه. وه پىنمايى بكرىٲ بۆ سهر پىگاي راست و پهوان و له نهخوشى و ناخوشيه كانى دل سهلامەت بىٲ. پىويست ههميشه داواى هاوكارى و كۆمهكى له پهروه دگارى مه زن بكات تا ئەوشا پىگايه وون نهكات و له نيو كوچ و كۆلانه كانى نه هامة تيدا بزر نه بىٲ. چونكه شا پىگاي راست و پهوان (صراط المستقيم) پىويستى به هيمەت و هول و كۆشش و كاروئاكارى جوان ههيه له ناخ و دهره وه شدا. جا وورده كاربه كانى (شارپىگاي راستى) زۆرن دورر نيه مرقۇ هيجى لى بزانيٲ ، له وه دهچىٲ شتى زۆرى لى بزانيٲ.

له وه دهچىٲ ئەوهشى كه بيزانيٲ به هۆكارى ته مه لى و ته وه زه لى يه وه يان ههر ئاسته نكيكى تره وه بۆ به رجه سته نه كرىٲ. وه دورر نيه ئەوهشى كه ده زانيٲ بۆى بچيٲه سهر ، وه ده شيٲ ئەوهشى

گەر بهرجهستهی دهکات دلسۆزی ئیخلاسی تیدا نه بیّت. وه ده شیت
 ئه وهی که بهرجهستهی دهکات به و په پری دلسۆزیه وه به لام ته و او پرو
 پوخت نه بیّت یان بییّت. جا ئه مانه و چه ندانی تری هاوشیوهی ئه مانه
 پۆژانه چه ندین باره ده بیته وه. جا پیویسته هه میسه داوای کۆمهک و
 سه رفرازی له خودای گه و ره داوا بکهین

نه زانین و ستهم کاری بنه پهرتی دهرونی ئاده میزاده

بنه پهرتی دهرونی ئاده میزاد بریتییه له نه زانین و ستهم کاری جا
 هه رکاتی ئاده میزاد گه پایه وه سه ر بنه پهرتی خۆی ئه و پێگهی هیدایهت
 و راستی نادۆزیته وه و گومرا ده بیّت. هه ر ئه وه یه خودای گه و ره
 دووپه کانی گه پاندۆته وه سه ر بنه پهرتی سروشتی خۆیان به هۆی تاوان
 کاریه وه.

خوای گه و ره له سه ر (شارپێگای راستی یه) (صراط المستقیم) له
 هه موو بریار و فه رمان و پێگرتن و قه دهغه کردنیك دا. خودای گه و ره
 به دانایی وزانایی خۆی پێنمای وهیدایهتی ئه و که سانه ده دات که
 مه به ستیتی بۆ سه ر (شا پێگای راستی) وه ئه و که سانهی که
 مه به ستیان نه دووریان ده خاته وه وهیدایهتیان نادات چونکه
 شایستهی ئه و شارپێگایه نین.

جا له پۆژی قیامه تیشدا خوای گه و ره شارپێگایه ک دروست ده کات
 بۆ بهنده کانی تاوه کو له پێگه یه وه بگه نه په حمهت و به زه یی و
 میهره بانێ خودا. چونکه خودای گه و ره شا پێگای راستی یه. خودای
 گه و ره له ژیا نی دونه دا شارپێگایه کی بۆ سه رجه م بهنده کانی
 هه لبژاردوه و ده ست نیشانی کردوه. وه داوای له هه مو ان کردوه له و

شا پښتياځه لاندې دې و له سېرى بهر دې وام بن كه خوى له خويدا حوځه
و به لځه.

و له قيامت دا خوى گه وړه ديسانې وه شا پښتياځه ديارى دهكات^۱
بو گېشتن به خه لائى خوداى كه به هه شته جا هه ركه سيك له دونيادا
له سهر نه و شا پښتياځه سه قامگير بوو بېت نه و به ناسانى ده توانيت له و
پردى شا پښتياځه ي قيامت دا بې پټه وه. سه قامگيرانه هه نځاو بڼيت وه
نوور و پووناكى باوه پړه كانيان دې دره وشيته وه و گور و قيامت و پښتياځه
(سيراټ) يان بو دهكات چرخان. به لام نه و كه سانه ي كه له دونيادا له و
شا پښتياځه دا لايان داوه و ترازاون يان خزاوون. نه و ناتوان له سهر نه و
شا پښتياځه ي قيامت دا بې پټه وه و سه قامگير بن ، هه رچون له دونيادا
سه قامگير نه بوون.

و تاريخى وسامناكى و گورچه شهر و قيامت و سهر پردى
(سيراټ) يان دهكات وه شه وه زنگ قولابه دړكاو هيه كانى سهر پرده كه
پښتياځه دهكات و ناتوان ليى دې ربازين. چونكه نه و پووناكيانه ي له
دونيادا هه بوو نه مانه به تاريخى و تاوان و سهر پښتياځه كردنى خودا سيا
پووشيان كردو له دهستيان دا و نغروى نيو تاريخستان نه قامى و
سته مكارى بوون. پښتياځه يان له سهر نه و پرده وه پاشگه ز
بوونه وه يانه و هه لاهاتنيانه له شا پښتياځه خوا په رستى له دونيادا. و
هه روه ها خوى گه وړه كانياوى سازگاي (كوثر) ي سازكردووه بو نوا
خواردنه وه ي نه و كه سنى كه له دونيادا تينو و تامه زروى شهرى
خودا بوون. به و نه اندازيه نوا ده خونې وه. و ياساغ و قه ده غه ي

^۱ - مېهېستى له شا پښتياځه دونيا "ليني نيسلامه". و هه به سنى له شا پښتياځه قيامت "پردى
صيراټ". "وهر گير".

کردوه له سهر ئه و كه سانهى كه پشتيان له شهرى خودا كردوه و
لئى مه لهاتوون.

جا نه گهر بىتو به چاوى تىپامان و ووردبىنانه وه ژىرانه بپوانينه
قيامهت و دونيا - بۆمان روون ده بىته وه كه دونيا كىلگهى قيامهت
چى بچىتيت تيايدا له قيامهتدا ده يدورىته وه. پله و پايه و خه لائى
خوداى و پىگه كانى به هه شت به نده له سهر پىژهى باوه پو كارى
چاكه خوازى له دونيادا. وه به پىچه وانه شه وه خودا په نامان بدات.

٧١- تاوان و تاوانكارى ده بىته مايهى ترازان و خزان له سهر شارىگاي
راستى " صراط المستقيم ":

بنه په تى تاوان و جوړه كانى

به موى ئه وهى تاوان پۆلين و رىزه ندى و جوړى زۆرى هه يه. هه ربؤ
ئهم مه به سته لهم بابته كورته دا به پشتىوانى خوداى گه وره تيشك
ده خه ينه سهريان و ده لىين:

بنه په تى تاوان دوو بنه مايه:

(جى به جى نه كردنى ئهرك و فره مان، وه ئه نجامدانى قه دهغه
كراوه كان)

واته: جى به جى نه كردنى ئهرك و فره مانىكى خوداى كه
پىويستكراوه له سهرت. كه ئهمه خوى له خويدا تاوانه. هه روه ها
ئه نجامدانى ياساغ كراو و قه دهغه كراوىك كه پىويستكراوه له لايه ن
خوداوه كه دوور كه وىته وه لىي. جا ئهم دوو جوړه ي تاوان بوو كه هه ر
يه كه باوكانى (جن و ئاده ميزاد) ي پىتافىكرايه وه. يه كه ميان
(ئىبليس) بوو فره مانى پىكرا به ئه نجامدانى ئهركى سوچده بردنى پىز

بۆ (ئادەم) دووھەمیان (ئادەم) بوو کە ھەستا بە ئەنجامدانی قەدەغە کراویک کە نەدەبوا یە بیکردایە. جا ھەریە کە یان دابەش دەبیّت بە پێی ویست و مەبەستی دل، وە ھەر وەھا بە پێی ئەندامەکانی جەستە لە پوالتەدا، واتە پەییوەستە بە مافی خودا و مافی خەڵک، ھەرچەندە ئەو ھە پەییوەندی بە مافی خەڵکی ھە دەبیّت ھەر دەچیتە ژێر ناوی مافی خوداوە. بەلام پەییوەست کراووە بە داواکردنی خواوەن مافە کە لە خەڵک یان دەست بەردار بوونی لەو حەق و مافە.

پاشان تاوان دابەش دەبیّت بۆ چوار جۆر:

(مولکیەکان ، شەیتانیەکان ، درندەییەکان ، ئاژەڵییەکان)

تاوانە مولکیەکان (الملکیّة)

تاوانە مولکیەکان: واتە خۆ نواندن بە ھەندێ ئاکاری نەشیاو و ناشایستە بۆ خود بەندەکان. وە ک نواندنی ئاکارەکانی پەروەردگاریەت (الربوبیّة) وە ک خۆ بە مەزن زانین ،خۆ بە پیروژ زانین ،خۆ بە بلند زانین ، خۆ بە پەرستراو زانین ،کە شایستە ی مرقۆ نە و لەو سنورە دەرچونی مرقۆ لە توانا و قەوارە ی خۆی ،تەنانت شەریک و ھاوڵدانان بۆ خودای گەورەش دەگریتەو.

جۆرەکانی ھاوبەشی بریاردان (الشّرك)

ھاوبەش بریاردان بۆ خودا دوو جۆرە:

١. ھاوبەش بریاردان لە ئاکار و ناوێ جوانەکانی و ھاوڵ بۆ پەیدا کردن لە پەرستندا.

٢. وە ھاوبەش بریاردان لە مامەلە کردن لە گەڵ خودادا.

کە ئەم بەشە یان ھەندێ جار مرقۆ ناباتە دۆزەخەو ھەرچەندە خودی ئەو کارە پوچەل دەکاتەو کە ھاوبەشی تیدا بریارداو.

جا ئه نجامدانى تاوانه مولكیهكان به گه وره ترين و مه ترسى ترين تاوانبارن ده ژميرين. چونكه به رامبه ريان له په روه ردگار گرتووه و خويان به هاوبه شى ده زانن له خودايه تى و په روه ردگاريه تى دا. به بى زانست و زانيارى قسه له خودا و خهلق و شه ريعة تيدا ده كهن و خويان له و به باشتو ده زانن.

ئهم جوړه تاوانه هه لوه شين ره وه و پوچه لكردنه وه ي كاره باشه كانه.

تاوانه شه يتانيه كان

تاوانه شه يتانيه كان: واته خوچواندن به ئاكاره كانى شه يتان له بوونى "حه سودى و بوغزو كينه و بق و فيل و خه له تاندى و سه رپيچى و پيگري له چا كه و فه رمان كردن به خراپه و بيدعه و وتازه گه رى له ئاينى خودادا. وه گومر اكردن "واته ئهم جوړه ئاكاره شه يتانيانه ئه نجام ده دات و تاوانبار ده بى ت و زيان به خودى خوى و خه لك و كومه لگا ده گه يه ني ت و ها ولا تيه كى چاك خواز نابى ت ، وه ئهم جوړه تاوانه به پريزه بندى دووهم دى ت له مه ترسي دا له پاش تاوانه مولكیهكان.

تاوانه درنده ييه كان و ئاژه ليه كان

تاوانه درنده ييه كان "السبية": واته ئه نجام دانى ئاكاره ناشرين و درنده ييه كان كه مايه ي مه ترسيه بو خودى خوى و چوارده وره كه ي. وهك ئه نجام دانى دوژمنايه تى ، توپه يى ، خوين پرشتن ، چه وساندنه وه ، بى به زه ييه تى ، هه لپه رستى ، سته مكاريتى ... هتد.

تاوانه ئاژه ليه كان "البهيمه": واته سووربوون له سه ر ئه نجامدانى ئاكاره ئاژه ليه كان كه ئاژه لان پيى ناسراون و پيشه يى هه ميشه بيا نه . وهك: سووربوون له سه ر تير كردنى بى مه رجى

حه زوئاره زووی برسیتی و سیّکس، که ده بیته مایه ی دروست بوونی
(دزی وزیناو داوین پیسی) ، هه روه ها خواردنی مال و سامانی هه تیوان
وخه لکی به ناحق، چروکی و په زیلی، ترسنوکی وشه پرزه یی
وسه رکه شی، به ره لایی، بی ئا برپووی و بی شه رمی... هتد.

جا ئه م جوهره یان زۆرینه ی خه لکی تی که وتوون به هۆی نه توانینی
ئه نجامدانی هه ریه که له تاوانه "مولکی و درنده ییه کان" زۆرینه گیرۆده ی
ئه م جوهره تاوانانه بوونه ته وه. وه هه روه ها ئه م جوهره یان ده رگاوه
ده روازه ی چوونه شیوی دونیای تاوانه کان و به شه کانی تری تاوانکاریه،
به شیوه ی که مه ندکیش کردنیان له م به شه وه بۆ جووری تری تاوانه
درنده ییه کان وشه یتانیه کان. پاشان بوغرابوون و دژایه تی کردنی خودای
که وه هه نگاوده نیّت.

تاوانکاری پۆسته ی بی باوه ری یه

جا هه رکه سیّک به چاوی تیپامانه وه وردبیته وه له وپاستیانه، بۆی
پوون ده بیته وه که تاوان و تاوانکاری پۆسته ی هاوبه شی دانان و بی
باوه ری و دژایه تی کردنی په روه ردگاوه. سه ره تاکه ی تاوانه
وه کۆتایه کشی بی باوه ری یه.

به شی سی یم:

تاوانه بچوک وگه وره کان

وه گه وره ترین تاوانه گه وره کان

تاوان دوو جوړه:

گه وړه و بچوک

بى گومان تاوان دوو جوړى هيه گه وړه و بچوک. نه م راستيه ش هريه که له قورئان وسونه و ټيکړاى هاوه لان وشوین که وتوانيش ته نانه ت پيشه وایانیش سه لماندویانه .

خوای گه وړه ده فهرميټ: (إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا... النساء: ۳۱) واته: نه گهر نيوه خوتان بپاريزن له تاوانه گه وړه کان که قه دهغه کراوه ، نه وا چاوپوښى له تاوانه کاني ترتان ده کم وده تان خهينه خوشترين وسازگارترين شويته وه "که به هشته".

هه روه ها ده فهرميټ: (الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ... النجم: ۳۲) واته: نه وانه ی که له تاوانه گه وړه کان خويان ده پاريزن ته نها گونا هه بچوکه کان نه بيټ.

کرده وه چاکه کان پوچهل کرده وهی تاوانه بچوکه کان

له (صحيح) دا هاتووه که پيغه مبه صلى الله عليه وسلم فهرمويه تي: (الصلوات الخمس: والجمعة الى الجمعة، ورمضان الى رمضان، مكفرات لها بينهن اذا اجتنبت الكبائر.) ' واته: پينج نويژه فهرزه که ، هيني بو هيني، په مه زان بو په مه زان. سپينه وهی تاوانه بچوکه کانن که له و نيوه نده دا نه نجامت داوه، به مه رجیک خوت بپاريزيت له تاوانه گه وړه کان.

نه و کرده وانه ی تاوان ده سپنه وه سی پله یان هيه:

^۱ - نه م فهرموده ده (صحيح) ه، (مسلم: ۱۴-۲۳۳/۱۶) گيرايانه ته وه.

۱. له بهر بچوکی کاره که ولاوازی و دلسوژی تیا دا ته نها تاوانه بچوکه کان بسپرته وه یان نا. له شیوه ی چاره سریک ی بی هیژدایه که له بهرام بهر نه خوشی یه کی که مدا ده وه ستیته وه و چاره ی ده کات.

۲. کاره چاکه که پوویه پووی تاوانه که ده وه ستیته وه وه به ته واوی ده یسپرته وه.

۳. له بهر که وره یی و به هیژی کاره چاکه که جگه له سپرینه وه ی تاوانه بچوکه که ، پووه و سپرینه وه ی تاوانه که وه ره کانیش هه نگاو ده نیت و کاریگه ریان تی ده کات.

وه له هه ردوو (صحیحین) دا هاتوو ، پیغه مبه ﷺ فه رموویه تی: (الا أنبئکم بأکبر الکبائر؟ قلنا: بلی یا رسول الله. فقال: ﷺ: الإشرک بالله والحقوق الوالدین، وشهادة زور.)^۱ واته: ئایا له گه وره ترین تاوانه گه وره کان ناگادارتان که مه وه؟ ووتیان: به ئی ئه ی پیغه مبه. پیغه مبه ﷺ فه رمووی: هاوبه ش بریاردان بۆ خوای گه وره، وه ئازاردانی دایک و باوک، وه شایه تی دانی ناحق و ناپاست.

وه مه روه ها له هه ردوو (صحیحین) دا هاتوو که پیغه مبه ﷺ فه رموویه تی: (اجتنبوا السبع الموبقات، قيل: وما هن یا رسول الله؟ فقال ﷺ: الإشرک بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأکل مال الیتیم، وأکل الربا، والتولی يوم الزحف، وقذف المحضات الغافلات المؤمنات.)^۲ واته: خوتان بپاریزن له هه وت تاوانه به هیلک به ره کان. ووتمان: کامانه ن ئه ی پیغه مبه، فه رمووی: هاوبه شی بریاردان بۆ خوای گه وره، سیحروجادوگری، وه کوشتنی مروق

^۱ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۲۶۵۴) وه (مسلم: ۸۴/۲ نووی) گپراویانه ته وه.

^۲ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۲۷۶۶) وه (مسلم: ۸۵/۲ نووی) گپراویانه ته وه.

به ناحق، وه خواردنی مائی هه تیو به ناحق، وه سوو خواردن، وه هه لهاتن له بهر هه کانی جهنگ، وه بو ههتان هه لیه ستن بۆ ئافره تانی باوه پدارانی پاک وبی ئاگا.

وه له ههردوو (صحیحین) دا هاتوه که: (سئل: ای الذنب اکبر عند الله؟ قال ﷺ: إن تدعوا لله ندأ وهو خلقك، قيل: ثم أي؟ قال: ان تقتل ولدك مخافة ان يطعم معك، قال: ثم أي؟ قال: ان تزني بحليلة جارك. فانزل الله تصديقها: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨) واته: پرسیار کر له پیغه مبهه: کام تاوانه به گه وه داده نریت. پیغه مبهه ری خودا ﷺ فه رموی: هاوه لیک بۆ خودا بریاریده یه که چی نه ویش دروستی کردوی، پاشان پرسیان چی تر؟ فه رموی: مندا له که ت به نا هق بکوژی له ترسی برسیتی. پاشان پرسیان چیت؟ فه رموی: وه زیناو داوین پیسی بکه یه له گه ل حه لالی هاوسی که تدا. جا خوی گه وه نه م نایه ته ی په وانه کرد: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ... الفرقان: ٦٨) واته: نه و که سانه ی که هاوه ل و په رستراویک بۆ خودا بریار ناده ن وه مروؤ به ناحق نا کوژن وه داوین پیسی نا که ن.

ژماره ی تاوانه گه وه کان

له ده ست نیشان کردن وژماره ی تاوانه گه وه کاندای دوو پای تاییه ت هه یه:

پای یه که م: ده لێن تاوانه گه وه کان ده ست نیشان کراوه ژمیراوه.

پای دووه م: ده لێن ده ست نیشان نه کراوه

¹ - نه م فه رموده یه (صحیح) ه، پیشتر با سمان کردوه.

ئىستاش دىنە سەرھەرىيەكەيان:

راي يەكەم:

پىيان وايە تاوانە گەرەكان دەست نیشان كراو، بەلام لەديارى
کردنى ژمارەياندا ناکۆك وجياوازن. (عبدالله ی بن مسعود) دەلیت:
ژمارەیان چوارە. (عبدالله ی بن عمر) دەلیت: ژمارەیان حەوتە.
(عبدالله ی بن عمرو بن عاص) دەلیت: ژمارەیان نۆیە.

وہہندیکی تر پىيان وايە ژمارەیان يانزەيە. وەكۆمەلێکی تر پىيان
وايە ژمارەیان "حەفتايە". وە (ابو طالب المکی) دەلیت: پاش
کۆکردنەوہی ووتەى ھاوہلانی پیغمبەر ﷺ لەم بارەيەوہ، وەكۆم
کردەوہ پاش لیکدانەوہی بۆم دەرکەوت کە ژمارەى تاوانە گەرەكان
بەم شیوہيەيە: _

- (چوار) تاوان لەدەدا: کەبریتی يەلە ھاوہەشی بۆ خودا بپارەدان،
سووربوون لەسەر تاوان، وەمەويست بوون وبی ھیوابوون
لەپەحمەتى خودا، وەبی باکی لە سزای خودا.
- (چوار) تاوان لە زمان: کەبریتین لە شایەتى درۆ، بوھتان
هەلبەستەن بۆ ئافەرەتانی داوین پاک، سویندى درۆ، سیحرو
جادوگەری.
- (سێ) تاوان لە سک دا: مەى خواردنەوہ، خواردنى مالى
هەتیوان بەناحەق، وەسوورپیا خواردن.
- (دوو) تاوان لە داوین "دامین": داوین پیسی "زینا"، نیربازی.
- (دوو) تاوان لە دەست دا: کوشتن ودرزین.
- (یەك) تاوان لە قاچەکاندا: هەلھاتن لەبەرەکانی جەنگ.

• (یهک) تاوان که هه موو جهسته تییدا به شداره: که بریتی یه له ئازاردانی دایک و باوک.

پای دووهه:

ئهوانه ی که دهست نیشانیان نه کردووه: پێیان وایه که دهست نیشان وژماره نه کراوه و پای تایبه تیان هه یه له م باره یه وه:

هه یانه ده لێن: هه رتاوانێک خوی گه وره له قورئاندا پیگری لی کردبیت، ئه و تاوانی گه وره یه. وه هه روه ها هه رتاوانیکش پیغه مبه ر ^{سوله} له سونه تدا پیگری لی کردبیت ئه و تاوانی بچوکه.

وه پای تریان هه یه ده لیت: هه رتاوانیک پیگری کرابوو به توپه بوون و نه فره ت و سزاوه په شه له ئه نجام دانی کرابیت، ئه و تاوانی گه وره یه. وه هه رتاوانیکش له م سیانه به ده ربوو، ئه و تاوانی بچوکه.

وه هه روه ها ووتراوه: هه رتاوانیک له تۆلیدا سزای هه دی بۆ دانرابیت له دنیاو وه له قیامه تدا به لێنی سزا درابیت بۆی، ئه و تاوانی گه وره یه. جگه له مه تاوانی بچوکه.

هه روه ها ووتراوه: هه رتاوانیک له هه موو شه ریعه ته کاندا هه رام و قه ده غه کرابیت، ئه و تاوانی گه وره یه. وه هه رتاوانیکش ته نها له شه ریعه تی کدا قه ده غه کرابیت، ئه و تاوانی بچوکه.

وه هه روه ها ووتراوه: هه رتاوانیک که خوداو پیغه مبه ری خودا نه فره تیان له بکه روئه نجام ده ره که ی کردبیت، ئه و تاوانی گه وره یه.

وه ووتراوه: هه رتاوانیک له سه ره تای سوره تی "النساء" باس کرابیت، ئه و تاوانی گه وره یه که خوی گه وره ده فره میت: (إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ... النساء: ۳۱).

ئەو پېرەي كە تاوان لەلايان ھەرھەمووی يەك ئاستە:

ئەم پېرە دەلەين: تاوانەكان گەرەبچوكيان نى يە و ھەرھەمويان يەك ئاستە، چونكە تاوان زيان بە خوای گەرە ناگەيەنیت و كارىگەرى لەسەر خودای گەرە نى يە. ھەربۆيە ناكړیت ھەندىكيان لەلای بچوك بىت وئەوانى تر گەرە. بەلكو پوختى بابەتەكە لەبویرى و سنوور شكاندنى تاوانكارانە كە دەویرن و جەرئەت دەكەن لە سنوور شكاندن و سەرپېچى كردنى.

جا ھەر كە سىك سنوور بشكینیت بى گویى خوای گەرە بكات ئەوا تاوانى ئەنجام داو. كاتيك كە سىك مەى دەخواتەو ە ياخود زینایەك دەكات و بە ھەرام و قەدەغە كراوى نازانیت، ئەوا لێرەدا دوو شىتى كړدووە كە لە نىوان نەفامى و خراپە كاریدا، جا لێرەدا ئەوكە سە ناییت سزابدریت، چونكە نەفام و نەزانە. بەلام ئەگەر زانى كە قەدەغە كراو ە ھەرامە، بەلام ھەرسوور بوو لەسەر ئەنجام دانى ئەوا تاوانىكى گەرەي ئەنجام داو ە لەبەرەتدا كە بریتى يە لە "بویرى و چاوە ترسى" لە شكاندن و سنوور بەزاندنى قەدەغە كراو ە كانى خوای گەرە.

و دەلەين: خراپى تاوان بریتى يە لە گوى نەدان بە ھەرمانى خوای گەرە و پشت گوى خستنى و بویرى و چاوە ترسى لە ئەنجامدانى و سەرپېچى كردنى. كە ئەمەش ھیچ جیاوازی يەك نى يە لە نىوان تاوانەكاندا.

و دەلەين: پتویستە مرقۇف تەماشای گەرە و بچوكى تاوان نەكات، بەلكو پتویستە تەماشای گەرەيى ئەو خودایە بكریت كە تاوانى بەرامبەر دەكړیت و یاسا و ھەرمانى دەشكینریت. جا ئیتر لەم حالەتەدا جیاوازی لە نىوان تاوانەكاندا نى يە.

جا نه گهر پاشايهك فهرمان دهركات بۆ دووكهس كه بجيت بۆ شاريك
وڪاريكي پى بسپيريت كه نه نجامى بدات ، كاتيڪ كه هيچيان كاره كه
نه كهن سهريچى ده كهن. ئايا ههردووكيان هه رفهرمانى پاشايان پشت
گوى نه خست؟ ئايا ههردووكيان به ههمان چاو ته ماشا ناكات؟
وه سزايان نادات؟

وه ههروهه ده لىن: جا نه گهر كه سيك سه ده رهه مى بدات نه و
زه كاتى نه داو سهريچى كرد، وه ههروهه كه سيكى تريش هه زار
ده رهه نه و نه ويش زه كاتى نه داو سهريچى كرد. ئايا ههردووكيان
هه ريهك تاوانيان نى يه؟ كه پيگري يه و زه كات نه دانه به بى
ره چاو كردنى ژماره و پيژه ي زورى و كه مى ماله كه ي.

گه وهه ترينى تاوانه گه وهه كان

هاوبه شى برياردان بۆ خودا

لادانى به رده له سهه نه م بابه ته:

خوای گه وهه سه رهجه م پيغه مبه رانى په وانه كردووه وكتي به
پيروزه كانى ناردووه وه زهوى وئاسمانه كانى دروست كردووه ته نها بۆ
يهك مه به ست كه يه كتاپه رستانه بيه رستريت وگوپرايه لى وملكه چى ته نها
بۆ نه وييت. (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ... الذاريات: ٥٦)
واته: ئيمه به رى وئاده ميزادمان ته نها بۆ خوا به رتى دروست كردووه.

وه ده فه رمييت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ... الحجر: ٨٥) واته: ئيمه زهوى وئاسمانه كان وه رچى
له نيوانياندايه ،ته نها بۆ چه سپاندنى حق دروستمان كردووه.

وه ده فه رموييت: (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَتَلَمَّزُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا... (الطلاق: ۱۲) واته: خوای گه وړه نه و زاته یه که
 هوت چینی ناسمانی دروست کردوه و زه ویشی به وینه ی نه و ان
 وه فهرمانی خودا له نیوانیاندا داده به زیت و جی به جی ده بیت تا
 ناگاداربن ویزانن که خوای گه وړه به سهر همو و شتیګدا زال
 و به توانایه. وه خوای گه وړه به زانست وزانیاری خو ی گه ماروی همو و
 شتیګی داوه.

وه هره وها ده فهرمویت: (جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْغُبِّيَّةَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ
 وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ... المائدة: ۹۷) واته:
 خوای گه وړه که عبه ی کردوه به هوی هه ستانه وه و بوژاندنه وه ی
 خه لکی "له هر دوو دنیادا"، هره وها مانګه حرامه کان و دیاری
 قوربانیه دیاری کراوه کانی داناوه، تابزانن و ناگادار بن که خوای گه وړه
 ناگاداره به هرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه، وه خوای گه وړه به همو و
 شتیګ زانایه.

خوای گه وړه لیږده نا ماژه بو نه وه ده کات مه به ست له دروست کردن
 و شه ریه ت ناردندا، بریتی بووه له وه ی که خه لکی ناوو سیفات
 و ناکاره کانی خودا بناسیت و به تګ و ته نها ملکچی و به ندایه تی بو نه و
 نه نجام بده ن. وه خه لکی له نیو خو یاندا دادپه روه ربن، نه و
 دادپه روه ریه ی که همو ناسمانه کان و زه وی له سهر بنیات نراوه.
 وه هره وها ده فهرمیت: (لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ... الحديد: ۲۵) واته: نیمه
 پیغه مبه ره کا نمان په وانه کردوه هاوړی له گه ل موعجیزاتی پووندا،
 له گه ل کتیبه پیروزه کاندا، ته رازو پیوهری شه رع ی و دادپه روه رمان

پوون کردووہ تہ وہ تاوہ کو خہ لکی دادپہ روہ ری بہ رپاہکن وجیٰ بہ جیٰ بہکن.

خوای گہ ورہ مہ بہ سستی لہ پڑوانہ کردنی پیغہ مہ ران و ناردنی کتیبہ پیروزہ کان بریتی بووہ لہ بہ رپا کردنی دادپہ روہ ریٹی. وہ چلہ پۆپہ ی دادپہ روہ ریٹی بریتی لہ بہ تاک و تہ نہا پەرستن و ناسینی خودای گہ ورہ. وہ لہ بہ رامبہ ریشدا چلہ پۆپہ ی سستہ مکاری و نادادپہ روہ ریٹی بریتی یہ لہ هاوبہ شی برپاردان بۆ خوای تاک و تہ نہا. ہہ روہ کو دہ فہ میت: (إن الشرک لظلم عظیم) جا ہہر بۆیہ "هاوبہ شی و برپاردان" بۆ خوای گہ ورہ بہ گہ ورہ ترین تاوانہ گہ ورہ کان ہہ ژماردہ کریٹ.

کہ واتہ بہ پڑژہ ی دووری و نزیک کی لہ بنہ مای دادپہ روہ ریٹی کہ مہ بہ سستی خوای گہ ورہ یہ، ئہوا پڑژہ ی حق و ناحق وہ ہہ روہا حہ رام و حہ لالّ دیاری دہ کریٹ. تہ نانت لہ کردارو ئاکارہ کانیشدالہ خواپہ رستی و سہر پیچیشدا. جا چونکہ هاوبہ ش برپاردان بۆ خودا تہواو پیچہ وانہ یہ لہ گہ لّ بنہ مای دادپہ روہ ریٹی، ہہ ربۆیہ بہ گہ ورہ ترین تاوان ہہ ژمیردہ کریٹ و وہ بہ ہشت لہ سہر ئہ نجام دہرہ کہ ی قہ دہ غہ دہ کریٹ و وہ مالّ خوینی حہ لالّ دہ بیٹ، وہ ہیچ کاریکی لی قبولّ ناکریٹ، وہ ہیچ تکایہ کی تاوانکاران نایگریتہ وہ. چونکہ هاوبہ ش دانہر "مشرک" نہ فامترین و گہ وج ترین کہ سہ کہ دہ چیٹ دروست کراو دہ ہیئیتہ ریزی بہ دیہینہ رو دروستکەر. بہم پی یہ دہ بیٹہ سستہ مکارترین کہ س کہ سستم لہ خوئی و بونہ وەر دہ کات.

بیانوی هاوبہ ش دانہ ران

لیرہ دا هاوبہ ش دانہ ران پییان وایہ کہ مہ بہ ستیان لہ هاوبہ ش برپاردان بۆ خوای گہ ورہ. مہ بہ ستیان بہ گہ ورہ و مہ زن راگرتنی خوای

گه وړه يه كه پاسته وخو په يوه ندى پټو ناكه ن، به لكو هانا بؤ كه ساني
پله وپايه به رز بهرن تا تكيان بؤ بكت و كاريان بؤ ئاسان بكت
به نمونه ي پادشاكاني سهر پرووى زهوى.

واته ئه هاوبه شيه وهك هوكاريك و واسته يهك بووه بؤ گه يشتن
به خوداى مهن. (وما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفي ... الزمر: ۳۰).

جا هه ربه به كارهيئاني ئه م هوكارو تاكارانه ، ده بيته مايه ي
خه شن وتورپه يى خواى بالا ده ست ، وه مانه وه ي هه تا هه تايى ئه وكه سانه
له ناو ئاگر. وه ده بيته مايه ي خويى رشتنيان ومال و سامان هه لال
بوونيان.

جا ليره دا پرسيارك سهر هه ل ده دات ئه ويش ئه وه يه : ئايا
ده گونجيت خواى گه وړه رڼگا بدات بؤ به نده كاني بؤ نزيك بوونه وه ليى
، په نابهرنه بهر تكاكرو ناويزيوان ونيوه نديك ؟ ئايا قه ده غه كړدى
ئمه ته نها له رڼگه ي شه ريعه ته وه يه ؟ يا خود هه به سروش تيش ئه مه
ناشيرين وزيش رڼگى ئه وه ده كات كه شه ريعه ت رڼگه ي پى نه دات ؟

به لكو شه ريعه ت هاتووه بؤ ديارى كړدن ورپگري له و شتانه ي كه له
پوانگه ي ژيري شه وه ناشيرين وناپه سهندن. وه ئه م هاوبه شى دانانه ش
له هه موو شته كاني تر ناشيرين ترو ناره وا تره .

جا نه ينى چى يه هاوبه شى له نيو هه موو تاوانه كاندا لى خو ش بوونى
نى يه ؟ ئه وه تا خواى گه وړه ده فهرمي ت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ... النساء: ۴۸) واته : خواى گه وړه جگه
له تاوانى هاوبه شى بؤ خوا برياردان له هه موو تاوانيكي تر ده بوريت .

جا له م پرسياره وردبه ره وه وبه بپرو هوش ودل هه ليسه نغيته و
به كه مى نه زانى ، چونكه هه ر ئه م پرسياره يه كه جيا كه ره وه يه له نيوان

یہ کتابہ رستاقان و ھاوبہ ش دانہ را ، خواناسان و خوانہ ناسان ،
بہ ہشتیہ کان و دوزہ خیہ کان .

لہ وہ لامدا دہ لئین : سہرکہ و تنوسہ رفرازی ہر لای خوای گہ ورہ یہ ،
وہ داوا لہ و دہ کین کہ کۆمہ ک وراست پرہ ویمان پی ببہ خشیت . جا
ہرکہ سیّک بہ پیّی پرتماپیہ کانی ہہ نگاو بنیت سہرگہ ردان نابیت .
وہ ہر کہ سیّکیش توشی سہرگہ ردنی بوؤ جگہ لہ خودا پرتماکاری نی
یہ ، وہ ہرچی یہ کیش ببہ خشیت پرتگری بوؤ نی یہ . وہ پرتگری لہ ہر
شتیکیش بکات کہ س بوؤ نی یہ ببہ خشیت .

جۆرہ کانی ھاوبہ شی

ھاوبہ شی دوو جۆرہ :

ھاوبہ شی یہ ک پھیوہندی بہ خودی خوای گہ ورہ وہ ہہ یہ ، واتہ
بہ خودو ناوو وئاکارو کردارہ کانی یہ وہ .

وہ ھاوبہ شی یہ ک کہ پھیوہندی بہ شیوازی پەرستن ومامہ لہ
کردنہ وہ ہہ یہ ، ہرچہ ندہ خواہنہ کہی باوہ پی بہ تاکی خودایہ لہ خود
وناو وئاکارو کردارہ کانیدا .

جۆری یہ کہم : کہ پھیوہندی بہ خودی خودا وہ ہہ یہ :

ئمہ جۆرہ یان دابہ ش دہ بیت بوؤ دووبہ ش : _

۱ . ھاوبہ شی لہ کارخستن "التعطیل" .

۲ . ھاوبہ شی پەرستنی چہ ند خودایہ کہ لہ گہلّ خودای گہ ورہ دا .

یہ کہم : ھاوبہ شی لہ کارخستن (التعطیل) :

ئمہ یان دابہ ش دہ بیت بوؤ سیّ جۆر : _

أ. له کارخستنی په یوه نډی نړوان دروستکار "خودا" و دروستکړا "بهنه کانی".

ب. ټینکاری کردنی سیفاتی که مالی و ته وای بۆ خودا، ئه ویش به کارخستنی ناو و ټاکړو کرده و ه کانی خوی گه وړه.

ت. له کارخستنی چوڼیه تی مامه لکردنی به بنده کان له گه ل خودای خو یاندا له پرووی یه کتا په رستیه وه.

له نمونه ی ئه م هاو به شی: هاو به شی پیړی "الوحدة الوجود" ه که پییان وایه شتیکی نی یه به ناوی دروستکارو دروست کړا (به دیه پنه ر و به دیه پنه ر) به لکو ته نها یه ک حق وراستی ه یه که کرؤکی بونه و ه ره و له هه موو شتیکیدا ه یه و هه موو شتیکیشی تیډایه.

وه هه روه ها هاو به شی ئه و بی باوه پانه ی که پییان وایه که بونه و ه ر هر له میژوه ه هه بووه و سه ره تاوکوتایی نی یه . وه سه رچاوه ی هه موو پروداوه کان ده گه ریته وه بۆ هوکاره کان وه به (عه قل وده رونه کان) ناویان ده بن.

هه روه ها هاو به شی ئه و که سانه ی که ناو و ټاکړو کرده و ه کانی خوی گه وړه له کار ده خن وه ک پیړی (جهه یه کان و قرامته کان) که هیچ ناو و ټاکړیکیان بۆ خودا نه سه لماندووه ، بگره له پروانگه ی ئه وانه وه دروست کړاوه کان له خودی خوی پروپوخترو خاوه ن ټاکړو کرداری جوان و ته واوترن.

دووه م: هاو به شی په رستنی چهنه خودایه ک له گه ل خوی گه وړه د

واته ناو و ټاکړی خوی گه وړه له کار ناخات ، به لکو هاو به شی بۆ خودا بریار ده دات له په رستندا. وه کو هاو به شی مه سیحیه کان ،

که مه سیح به خودا ده زانن له گه لَ خَوای گه وره دا. وه هه روه ها ئه م جوړه
 هاوبه شی وېرپاردانه مه جوسه کان "ناگر په رسته کان" یش ده گریته وه،
 که هه موو کاریکی چاکه خواز ده دهنه پال پووناکی وه موو کاریکی
 خراپیش ده دهنه پال تاریکی.

هه روه ها ئه م جوړه هاوبه شی وېرپاردانه پی پری
 قه ده ریه کان "القدریه" یش ده گریته وه که ده لَین: گیانله بهر خوی
 به دیه پنه ری کرداره کانیتی، وه به بی ویست وئیراده ی خَوای گه وره
 پرووده دهن. هه ربوییه قه ده ریه کان له م بۆچوونه دا هاوشیوه ی
 مه جوسه کانن.

ئه م جوړه هاوبه شی وېرپاردانه چه ندین شیواز ده گریته وه له وانه: _

أ. ئه و که سه ی که پووبه پووی (ابراهیمی پیغه مبه ر) بووه و
 ده یووت: منیش مردن وژیانم به ده سته که خوی کردبووه
 هاوبه شی خودا له م کاره دا. که ده وترا "ابراهیمی پیغه مبه ر"
 ووته که ی پوچه ل کرده وه به وه ی که خَوای گه وره خوړ
 له خوړه لات ه وه ده بات بۆ خوړئاوا، تۆ به پیچه وانه وه ئه نجامی
 بده. (إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي
 وَأُمِيتُ... البقرة: ۲۵۸).

ب. ئه و که سانه ی که ئه ستیره وه هه ساره کان به ئه نجام ده رو
 کاریگه روه له سوپینه ری کرداره کان داده نین. وه کو پیبازی
 (سائبه کان) و که سانی تریش.

ت. ئه و که سانه ی که خوړ "پوژ" یان ناگر ده په رستن.

پ. ئه و که سانه ی که واده زانیت خواکه ی ئه م چل و پۆپه ی هه موو
 خودا کانه. گه ر بیپه رستیت پشتیوانیت لی ده کات.

ج. ئەو كەسانەى كە پېيان وايە بە پەرستنى خودايەكى بچوك نزيك دەبىتەوہ لەخوای گەورە، وەبەم چەشنە ژمارەى خداكان زياد دەكات ، وە وەكو ھۆكار و واستەيەك بەكارى دەھئنٔت.

جۆرى دووهم: ھاوبەشى بېرياردان لە پەرستندا:

ئەم جۆرەيان لەھاوبەشى جياوازه لەوى تر، چونكە ئەنجام دەرى ئەم جۆرەيان بېروباوہپى بەتاك وتەنھايى خوداي گەورە پتەوہو ھېچ ھئزوپەرستراوئك نى يە تەنھا خوای مەزن نەبٔت كەسوود وزيان گەيەنەرە وەتاك وتەنھايە، بەلام بەدلسۆزى وئىخلاسى تەواوہوہ خواپەرستى ناكات.

ھۆكارەكانى ئەم ھاوبەشى بېرياردانە:

واتە لەپەرستنى خوای تاقانەدا بەشى دەرونودونيایى تېدايە ، ھەندىك جار لەپېنناوى ناوبانگ دەرکردندا خواپەرستى دەكاتو وەھەندى جاريش بۆ دەست كەوتنى دونيایى وەھەندى جاريش بۆ خواپەرستى. بەشيوازئك ئەو خواپەرستى يە بەشى خوداو دنياو شەيتانىشى تېدايە.

بەداخوہ ئەمە حالى زۆرينەى خەلكى يە، وەئەم جۆرە ھاوبەشییە كە پيغەمبەرى خوداﷺ دەربارەى فەرمووہ، كە (ابن حبان) لە (صحيحه) دا ھئناوئتى كە پيغەمبەرﷺ دەرھەرمئت: (الشرك في هذه الأمة أخفى من دبيب النمل، قالوا: كيف ننجو منه يا رسول الله؟ قالﷺ: قل: اللهم إني أعوذبك ان اشرك بك وأنا اعلم، وأستغفرك لما لا أعلم.)¹ واتە: ئەم جۆرە ھاوبەشى يە لەناو قەومەكەمدا لەدەنگى

¹ - ئەم فەرموودەيە (صحيح)ە، (احمد: ٤٠٣/٤) گئراويەتيەوہ بە (باسنا وضعيف) وە (بخارى) لە (الأدب المفرد: ٧١٦) گئراويەتيەوہ (البانى) بە صحيحى داوہتە قەلەم.

پیی میرووله شاراوهر ونهینی تره . ووتیان ئه ی چۆن خۆمانی لی
 پزگار بکهین؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: بلین: خودایه ئیمه په نا به تو
 ده گرین که هاوبه شیت بۆ بریار بدهین که پیی بزانی ، وه داوای لی خوش
 بوونت لی ده کهین که پیی نازانین .

جا پوو په رمای (الریاء) هه ره هه مووی به هاوبه شی داده نریت . خوای
 گه وره ده فه رمیت: (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
 أَحَدًا... الكهف: ۱۱۰) واته: پیغه مبه ر پییان رابگه ی نه که من ته نها
 مروفتیکی هاوشیوهی ئیوه م خوای گه وره وه حی ونیگام بۆ ده نریت تا
 پیتان رابگه ی نه م که خوای ئیوه تاك وته نه یه ، جا ئه وهی ئه یه ویت
 به دیداری ئه و خودایه شاد بیت ئه و با کرداری چاکه ئه نجام بدات
 هاوبه ش وهاوه ل بۆ خودا بریار نه دات .

ئهم ئایه ته ئاماژه به تاکی خودا و تاکی مه به ستی په رستن بۆ خودا
 ده کات ، چونکه خودا تا که و وه پتویسته به تاکی به رسترت و
 وه هاوه ل وهاوبه شی بۆ بریار نه دریت له په رستندا وه پیناسه ی کرداری
 چاکه و چاکه خوازی ئه وه یه که له سه ر پتیازی سونه ته وه مه به ستی
 په رستن ته نها بۆ خودا ئه نجام بدریت دوور له پوو په رمایی .

هه ره که نزو پارانه وهی (عومهری کوپی خه تاب) که هه میسه
 ده یفه رموو: خودایه هه موو کرده وه کانم بکه به کرده وهی چاکه ،
 وه هه موو کرده وه چاکه کانم ته نها بۆ مه به ستی په زامه ندی تو بیت ،
 وه به شی هه چ که سیکی تیدا نه بیت .

حوکمی پروپه رمایی "الریاء"

هاوبه شی ئه نجام دان له پهرستندا ده بیته مایه ی له ده ست دانی پاداشته که ی. هه روه کو بلی ئی ئه و کاره و پهرستن هه ر ئه نجام نه دایته. هه ر بۆیه دوور نی یه سزا بدریته له سه ر ئه نجام نه دانی ئه و پهرستنه، چونکه خوای گه وره فه رمانی پی کردوین که به دل سوژو ئیخلاسی دوور له پروپه رمایی خودا به تاه و ته نها بپهرستین و هاوبه شی بۆ ئه نجام نه دهین. (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقًّا...
الیه: ۵).

جا هه رکه سیك به ئیخلاسی و دل سوژی پهرستن ئه نجام نه دات، ئه و کار ی به فه رمانی خودا نه کردوه، وه ئه و کاره نه دروسته و نه قبولیش ده کریته. خوای گه وره له فه رموده یه کی قود سیدا ده فه رمیته: (انا اغنى الشركاء عن الشرك، فمن عمل عملاً اشرك معي فيه غيри، فهو للذي اشرك به، وانا منه بريء.) واته: من له هه موو که س زیاتر بی باکم و بی هاو تاه له هاوبه ش و هاوه ل. جا هه رکه سیك کار یکی ئه نجام دا و هاوبه شی بۆ پهیدا کردم، ئه و له قیامه تدا ئه و که سه ده نیتر مه لای هاوبه شه که، وه من لی بی به ریم، چونکه ئه و کاره بۆ من نه بووه.

جۆره کانی ئه م هاوبه شه

ئه م جۆره ی هاوبه شی و بپار دانه دابه ش ده بیته بۆ دوو جۆر:
یه که م: خودا له ئه نجام ده ره که ی خۆش نابیته:
که ئه مه ش ده بیته دووبه شه وه که گه وره و گه وره ترینه.

وه خوای گه وره له ئه نجام ده ری هیچ کامیان خۆش نابیته، له وانه: خۆشویستنی که سیك یان شتیك به ئه ندازه ی خۆشویستنی خودای گه وره که ده فه رمیته: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا

يُجِئُونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ... البقرة: ١٦٥) واته:
له گهل بوونی نه وه موو به لگه پوونوئاشکرایانه دا، که چی هه نديک
له خه لکی ده چن شتانی تر هه لده بژيړن و وه کو خودا خوښيان ده ويټ
وده پيهرستن، له کاتيکدا برواداران خودايان له هه موو که سيک وشتيک
زياتر خوښ ده ويټ.

وه نه نجام ده رانی نه م جوړه هاوبه شيه له دوزخه خدا ده لټين: (تَاللّٰهِ اِنْ
كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * اِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ... الشعراء: ٩٧-٩٨)
واته: سويند به خدا نيمه له وپه پي گومپايي وسه رلي شياوای دا
بووین. کاتيک نيوه مان ده برده پيړی په روه ردگارو په کسانمان
ده کردن.

جا هاوبه شي کردنی نه و شتانه له گهل خودای گه ورده دا ته نها
له بابته تی خوښه ويستی وگوياپه ليدا بووه، نه ک به وهی که به خودايان
بزانن. جا نه مه له لوتکه ی نه فامی وگه وچی وستهمدا نی په که سيک
يا خود شتانيک له ناستی خودای گه ورده دا دابنريټ؟!

جا چ گه وچیه که دروست کراویکی بی هیژ وبی ده سولات وه ژارو
ناته واو به راورد بکريټ به خولقينه ری هه موو جيهان وسه رچاوهی
هيژوتوانايی وبژينه رو مړينه ری هه موو دروست کراوه کان ،
وه سه رچاوهی دانايی وزانايی وخواهن به خشنده یی وميهره بانی ،جا
نه مه چ سته م وناپه وایه که؟!

وه نه مه چ به راوردیکه ؟ خوی گه ورده ده فهرميټ: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ... انعام: ١) واته: سوپاس وستايشي بی پايان بؤ به ديهيټنه ری
زه وی وئاسمانه کان وتاريک و پووناکی په، که چی پاش نه م هه موو

پاستیه بئی باوه‌دان په‌روه‌ردگارو دروست کراوه‌کانی هاوتاو هاوبه‌ش ده‌کن.

جا هاوبه‌شکاران (مشرك) به چ پیوه‌ریک خولقی‌نهری زه‌وی وئاسمانه‌کان که خاوه‌ن پووناکی وتاریکی به‌راورد ده‌کن به‌رامبه‌ر که‌سانیک خاوه‌نی خوشیان نین و وه‌هیچیان به‌ده‌ست نی به‌ته‌نانه‌ت مان ومردنی خوشیان. ئه‌مه چ بئی عه‌قلی وستهم وناپه‌واپیه‌که؟! وه‌چ تاوان ونه‌فامیه‌ک هه‌یه بگاته ئه‌م بئی عه‌قلی به‌؟!

هاوبه‌ش بریاردان له‌کردارو ووته و نیه‌ته‌کاندا

ئهم جوړه هاوبه‌شیانه له‌چارچیوه‌ی هاوبه‌شی بریاردانه له‌په‌رستندا.

هاوبه‌شی له‌کرداره‌کاندا

له‌هاوشپوه‌ی ئهم هاوبه‌شی بریاردانه‌وه‌ک: سوژده‌بردن بۆ غه‌یری خودا، وه‌سوړانه‌وه وت‌ه‌واف کردنی مالیک یا ن جیگایه‌ک جگه‌له‌ مائی خودا"که‌عبه". وه‌ماچ کردنی به‌ردو شتی تر به‌مه‌به‌ستی په‌رستن، جگه له‌به‌رده‌په‌شه‌که "الحجر الاسود"، وه‌ماچ کردنی گۆږو سوژده‌بردن بۆی.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فره‌ت ده‌کات له‌وه‌که‌سانه‌ی گۆږی پیغه‌مبه‌ران وپیاوچا‌کان ده‌کاته‌ مزگه‌وت ونویژیان له‌سه‌ر بکات، جانه‌خوازه که‌سانیک گۆږپه‌رستن وپه‌یکه‌رپه‌رستن. له (صحيحین) دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: (لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبيائهم مساجد).¹ واته: خوا‌ی گه‌وره نه‌فره‌تی له‌گا‌ورو جوله‌که‌کان کرد به‌وه‌ی که‌گۆږی پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کرده‌ مزگه‌وت وپه‌رستگا.

¹ - ئهم فرمودانه له (احکام الجنائز)ی (ناصرالدين الالبانی) دا به‌صحيح هاتووه.

وهله (صحيح) دا هاتووه كه پيغهمبهر ﷺ فرمويه تي: (ان من اشرار الناس من تدركهم الساعة وهم احياء، والذين يتخذون القبور مساجد.)^۱ واته: خراپترين پير نه وانه كه قيامه تيان به سهر دا دييت، وه نه و كه سانه ش كه گوږ ده كه نه په رستگا.

وهله (صحيح) دا هاتووه كه پيغهمبهر ﷺ فرمويه تي: (ان من كان قبلكم كانوا يتخذون القبور مساجد الا فلا تتخذوا القبور مساجد، فاني انهاكم عن ذلك.)^۲ واته: نه و كه لانه ي پيشوو گوږه كانيان ده كرده په رستگا جا من فرمانتان پي ده كم كه كاري وانه كه ن.

وهله (مسند) دا (امام احمد) دا هاتووه، وه (ابن عباس) به صحيحى هيناويي كه پيغهمبهر ﷺ فرمويه تي: (لعن الله زوارات القبور، المتخذين عليها المساجد والسرج.)^۳ واته: خواي گه وړه نه فره تي له وئافره تانه كړدووه كه ده چنه سهر گوږه كانيان وكاري ناشه رعي نه نجام نه دهن، وه نه و كه سانه ش كه گوږه كان ده كه نه په رستگا و مؤميان له سهر داده كرسين.

هه روه ها پيغهمبهر ﷺ ده فره مييت: (اشتد غضب الله على قوم اتخذوا قبور انبيائهم مساجد.)^۴ واته: خواي گه وړه خه شم وقينه و غه زه ي تونده دژ به وگه لانه ي گوږي پيغهمبهره كانيان ده كه نه په رستگا.

^۱ - ههمان سهر چاره ي پيشوو.

^۲ - ههمان سهر چاره ي پيشوو.

^۳ - ههمان سهر چاره ي پيشوو.

^۴ - ههمان سهر چاره ي پيشوو.

وہمہ روہا دہ فہ رمویت: (ان من کان قبلکم کان اذا مات فیہم الرجل الصالح بنوا علی قبرہ مسجداً وصوروا فیہ تلك الصورة، اولئک شرار الخلق عندالله يوم القيامة.)^۱ واتہ: گہ لانی پیٹش نیوہ ئہ گہر پیاوچاکیکیان لی بمردایہ لہ سہر گۆرہ کھی پەرستگایان دروست دہ کردو وینہ کھیان دہ کیٹشا تیدا. ئہ وانہ خراپترین پیپن لہ لای خوی گہ ورہ لہ رۆژی قیامہ تدا.

جا ئہ مہ حالی ئہ وکەسانہ یہ کە سوژدہ بۆ خودا دہ بھن لہ مزگہ و تیک کەلہ سہر گۆرہ کان دروست کراوہ. جا ئہ بی حالی ئہ وکەسانہ چۆن بیت کە سوژدہ بۆ گۆرہ کان دہ بھن؟!

پیغہ مہر ﷺ فہ رموویہ تی: (اللهم لاتجعل قبري وثنا يعبد.)^۲ (واتہ: خودایہ گۆرہ کەم نہ بیتہ بت و پەرستریت.) پیغہ مہری ئازیز زۆر جہ ختی لہ سہر پاراستنی لایہ نی یہ کتا پەرستی کردۆتہ وہ ، تہ نانہت پیگری کردوہ لہ ئہ نجام دانی نویژی سونہت لہ کاتی ہلہاتنی خۆردا تاوہ کو لیک چونیک پوونہ دات لہ گہل خۆرپہ رستہ کاند، کەلہ کاتی ہلہاتن وئاو ابویندا سوژدہ ی بۆ دہ بھن. ہہ ربۆ ئہم مہ بہ ستہ پیغہ مہر ﷺ پیگری کردوہ لہ ئہ نجامدانی نویژ لہ پاش نویژی عہ سرو دوی نویژی بہ یانی.

بہ لام سہ بارہت بہ سوژدہ بردن بۆ جگہ لہ خودا. ئہ وا پیغہ مہر ﷺ دہ فہ رمیت: (لاينبغي لأحد ان يسجد لأحد إلا لله)^۳ واتہ: بۆ ہیچ کە سیکنی یہ سوژدہ بەریت جگہ بۆ خودا نہ بیت. جا

^۱ - ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

^۲ - ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

^۳ - ئەم فەرموودەیە (حسن) ە، (احمد: ۲۲۸/۵) گێڕاویەتیەوہ.

ووشەى "لاينبغى" له ووتەى خواو پىڧەمبەردا واتاى ئەوپەىرى لە پىڧىڧىرى
 وقەدەغەى داپە. ەروەكو خواى گەورە دەفەرمىت: (وَمَا عَلَّمْنَاهُ
 الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ... يس: ٦٩) واتە: ئىمە پىڧەمبەرمان فىرى
 شىعەربىزى نەکردوو ەبەهېڧ شىۆەيەكيش بۆى نى يەشىعەر بلتت.

(وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ * وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ..
 الشعراء: ١١٠-١١١) واتە: شەيتانەكان نەيان توانىو ەئەم قورئانە
 دابەزىنن، ەبەهېڧ شىۆەكيش بۆيان نى يە ناتوانن كارى وابكەن.

و ە ووتەى فرىشتەكان لەقورئاندا: (مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ
 دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ... الفرقان: ١٨) واتە: بەهېڧ شىۆەيەك بۆمان نى يە،
 جگەلە تۆ پشتيوان ەلەبىزىرىن.

هاوبەشى لە ووتەدا

واتە هاوبەشى بپياردان لە ووتەوگفتوگۆدا. ەك سويند خواردن بە
 جگە لەخودا. ەروەكو (امام احمد) و (أبوداود) دەگىرنەو ەكە
 پىڧەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (من حلف بغير الله فقد أشرك) واتە:
 ەركەسىك سويند بەغەىرى خودا بخوات هاوبەشى بپياردانە.

^١ - ئەم فەرموودەيە (صحيح) ە، (احمد: ٨٧، ١٢٥/٢) وە (حاكم: ١٨/١) وە (ابو داود: ٣٢٥١) وە (ترمذي: ١٥٣٥) گىڧاويانەتو ە.

و ە (امام ترمذي) دەلتت: زانايان ئەم فەرموودەيە بەو لىك دەدەنەو ەكە ووتەى پىڧەمبەر (فقد كفر - او أشرك) لەبابەتى (تقليظ)، و ەبەلگەش لەسەر ئەمەلفەرموودەى (عمر) ە: ان النبي ﷺ، سمع عمر يقول: وابي وابي، فقال ﷺ: الا ان الله ينهاكم ان تحلفوا بأبائكم؛ واتە: پىڧەمبەر گوتى لە (عمر) بوو ووتى: سويند بەباوكم بەباوكم، پىڧەمبەر فەرمووى: خواى گەورە قەدەغەى کردوو سويند بەباوكتان بخۆن.

و ەلە (ابوهريرة) دەگىرنەو ەكە پىڧەمبەر فەرموويەتى: (من قال في حلفه اللات والعزى، فيقول: لا اله إلا الله) واتە: ەركەسىك سويند بەغەىرى خودا بخوات بابلت "لا إله إلا الله" و ە ووشەى (اللات والعزى) ناوى خوداكانى سەردەمى نەقامى بوون لە مەككە.

وهنونهى ووتنى (ماشاء الله وشئت) واته: خواو تو ويستان.
 ههروهكو له پيغه مبه ره وه ده گيړنه وه كه: (قال له رجل: ماشاء الله
 وشئت، فقال ﷺ: اجعلتنى لله ندا؟ قل: ماشاء الله وحده) 'واته:
 پياويك به پيغه مبه رى ووت: نه گهر خوداو تو ويستان ، پيغه مبه ر
 فهرموى: نايا منت كرده هاوبه شى خودا؟ به لكو ده بيت بلتيت: نه گهر
 خودا ويستى به ته نها.

نهمه له گهل نه وه شدا خواى گه وره جه خت ده كاته وه له سهر له سهر
 ويستى مروء كه ده فهرميټ: (لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ... التكوير: ۲۸)
 واته: بو نه وانهى كه ده يانه ويټ پييازي راست و دروست بگرنه بهر.

جانه گهر نه مهى باسماں كرد دروست نه بيت ، ناخو دروستى نهم
 ووتانه له كويدا بيت كه خه لكى خويان پيوه گرتووه وده لټين: (من
 پشتم به خودا وتو به ستووه و من ته نها خواو تو م هيه) ، (نهمه هى
 خواو تو يه. نهمه له به ره كه تى خوداو تو يه) . (من له ئاسماں خودام
 هيه وه له سهر زه ویش تو) . ياخود ده لټين: (سویند به خودا ژيانى فلان
 كه س) . (من تكام له خوداو تو يه... هتد) .

جا نه گهر به راوردك بكهين له نيوان ووتى "نه گهر خوداو تو
 ويستان" نه وا له گهل نهم ووتانهى تر دا وه له گهل وه لامى پيغه مبه ردا
 به وهى كه فهرموى (منت كرده هاوبه شى خودا...) نه وساته مه ترسى
 نه ووشانه مان بو پوون ده بيت ته وه كه نه گهر پيغه مبه رى خودا گوى
 بىستى ببوايه چى ده ووت؟!

¹ - نهم فهرموروده (صحيح) ۵، (احمد: ۱/۲۱۴، ۳۴۷، ۲۸۳) گيړاويه تبه وه.

ئەو پەرستىنانەى كەتەنھا شايستەى خودان

ئەو پەرستىنانەى كەتەنھا شايستەى خىواي گەورەن بىرىتىن لە:
(ســـــــــــــوژدەبردن، پىشـــــــــــــت بە ســـــــــــــتن، پارىزگـــــــــــــارى
ولە خواترىسان "تقوا"، تەوبە كىردن، نەزىر كىردن، سۈيىندى خوارىدن، الله اكبر،
الحمد لله، سبحان الله، وأستغفر الله، وەسۈرپانە وە تەواف كىردن بەدەورى
مالى خودا، نزاۋپارپانە وە.)

ئەم جۆرە پەرستىشانە تەنھاو تەنھا شايستەى خىواي گەورەن
وەدروست نى يەو پى پىدراۋ نى يەبە ھىچ شىۋەو شىۋازىك جگە
لە خودا بۆ كەسى تر ئەنجام بدرىن. نە پىغەمبەر نە فرىشتە... ھتد.

وہلہ (مسندى امام احمد) دا ھاتروہ كە: (ان رجلاً اتي به الى
النبي ﷺ قد اذنب ذنباً، فلما وقف بين يديه. قال: اللهم اني اتوب
إليك ولا اتوب إلى محمد. فقال ﷺ: عرف الحق لأهله.) واتە: كەسىكىان
ھىنا بۆ لاي پىغەمبەر وە تاۋانىكى ئەنجام دابوو، كاتىك ھىنايان بۆ لاي
پىغەمبەر ﷺ كابرا ووتى خودايە من تەوبە دەكەم بۆ تۆ نەك بۆ محمد.
پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ھەقى ناس بوو بۆ خاۋەنەكەى، واتە: زانى
كە ئەمە تەنھا شايستەى خودايە نەك كەسى تر.

ھاۋبەشى لە ويست ونىەت دا

ھاۋبەشى دانان لە ويست نىەت دا بابە تىكى زۆر وردو پەنھانە، بگرە
ئەو دەريايەيە كە كەنارى نى يە، تەنھا كەسانىك دەربازيان دەبىت كە
شارەزايىەكى زۆريان ھەبىت. ئەم ھاۋبەشى دانانە ئەو دەگرىتەوہ كە

¹ - ئەم فەرمودەيە (حسن) ە، (احمد: ۴۳۵/۳) و (طبراني) لہ (الكبير: ۲۶۳/۱) و (الحاكم: ۲۲۵/۴) كىزايانە تەوہ. ھەرچەندە (ذهبي) دەلىت لەسەنەدە كەيدا (ابو مصعب) لاواز وبى
مىمانەيە، بەلام پياۋەكەنى تر جىگەى مىمانەن.

هرچی ویست ونیه تیکت هیه له نه جامدانی هر ووته و کرداریک مه به ستت نزیک بوونه وه ده بیئت له که سیك یان به ده ست هیئانی به رژه وه ندیه ک جگه له خودای گه وره، نه وا هاوبه شی بریارداوه .

دلسۆزه "إخلاص": واته هرچی ویست ونیه و ووته و کرداریکت هیه به پوختی ته نها مه به ستت خوای گه وره بیئت، جا به مه ده لّین "الحنيفية" واته "پاک و پوختی و پاستگویی" که گه لی هه زره تی ئیبراهیمی له سه ر بوو. وه خوای گه وره ش فره مانى کردووه که به و شیوه یه خواپه رستی نه انجام بده یه. وه جگه له م شیوازه هیچی تری لاپه سه ند نه که ناو کرۆکی راستی ئیسلامه (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ... آل عمران: ۸۵) واته "نه وه ی جگه له ئایینی ئیسلام په پره و بکات لی ی وه رناگیرییته له قیامه تیشدا هه ساره تمه ند ده بیئت..."

جا هه رکه سیك له سه ر نه م شاپرگایه لاهدات نه وا هه ساره تمه ندی دنیا و قیامه ته .

پوخته ی هاوبه شی دانان:

پوخته ی هاوبه شی دانان: بریتی یه له (چواندن به خوای گه وره و ،چواندن به به نده کان به خوای گه وره) .

نه مه یه که هه رچی ئاکاری که مالی خوای گه وره هیه که خوی و پیغه مبه ره که ی پییان وه سف کردووه . وه بچوینی به دروست کراوه کانی. نه وه که سانه ی که بینایان کویر و ،دلیان په ش، هوشیان پوچه ، که یه کتا په رستی ده که نه لیکچواندن ، وه دواتر نه م لیکچواندن به مه زنی و ملکه چی و خوداپه رستی له قه له م ده دن. چونکه هاوبه ش

دانه‌ر (مشرك) دروستكراوه‌كان له سيفاتى خوايه‌تيدا ده‌چوینیت به
خوای گه‌وره .

وه‌هرچى سيفاتى خوايه‌تى هه‌یه ده‌یداته پال‌ئو دروستكراوانه .
له كاتیكددا كه ئه‌م سيفه‌تانه ته‌نها و ته‌نها شایسته‌ی خوای گه‌وره‌یه
كه هه‌ر به‌میه‌ره‌بانى خودى خوێ به‌خشنده و پێگر و زیانبه‌خشه به
هه‌موو بوونه‌وه‌ر كه له به‌رامبه‌ر ئه‌مانه دا پێویسته نزا و پارانه‌وه ،
ترس، و تكا و پشت به‌ستنى تایبته بكریت به‌خوای گه‌وره . كه هه‌ر
خودى خوێ به‌دهیه‌ینه‌رو بریپاڤ ده‌ر و مرینه‌ر و ژینه‌ره‌ی هه‌موو
دروستكراوه‌كانیته .

جاهه‌ركام له مانه‌ بدرینه پال‌ه‌رشتیك و كه‌سیكى تر ئه‌وا ئه‌و
شته‌ی به‌ خوای گه‌وره چواندوه و هاوبه‌شى بریارداوه . كه ئه‌مه‌ش
گه‌وره‌ترین ستمه . كه كه‌سیك یان شتیك كه هه‌چی به‌ ده‌ست نه‌بیته و
خودى خوێ دروست كراوى خودای مه‌زنه بیچوینیت به‌ مه‌زنترین و
گه‌وره‌ترین هیژ كه‌خودای گه‌وره‌یه ؟!

تایبه‌تمه‌ندیه‌كانى خوايه‌تى

یه‌كێك له تایبه‌تمه‌ندیه‌كانى خوايه‌تى بریتى یه له :

١- كه‌مالی په‌ها (المطلق) له هه‌موو پوویه‌كه‌وه :

خودایه‌ك هه‌یج كه‌م و كوپییه‌كى نی‌یه له هه‌یج پوویه‌كه‌وه . كه‌مالی
په‌های هه‌یه له هه‌موو پوو و بواریكه‌وه هه‌ربۆیه پێویسته سه‌رجه‌م
په‌رستشه‌كان ئا‌راسته‌ی ئه‌و بكرین به‌ ته‌نها چونكه سه‌رچاوه‌ی دابین
كردنى پێداویسته‌یه‌كانى ژيانه له هه‌موو پوویه‌كه‌وه . جا هه‌رچى
په‌رستش هه‌یه وه‌ك (ته‌وبه‌كردن ، پشت به‌ستن ، به‌مه‌زنى پاگرتن ،
نزا و پارانه‌وه ، تكا كردن ، ملكه‌چ كردن ، خو‌ش ویستن و به‌ندایه‌تى

کردن. هتد) سەرجهه ئه مانه به پێی پێوهری عهقل و ژیری و شرع و سروشتیش تهنها بۆ خودا ئه نجام ده درێن.

جا ههركه سێك كام له مانه ی سهره وه بداته پال كه كه سێكی تر یاخود بۆشتێكی تری ئه نجام بدات جگه له خودای گه و ره ئه وا هاوبهشی بریارداوه ئه و شته ی چواندوه به خودایه ك كه نه هاوشیوه و نه هاوتای هه یه كه ئه مه خۆی له خۆیدا گه و ره ترین سته مه . وه خوای گه و ره ش له ئه نجامده ره كه ی خۆش نابێت. له گه ل بوونی ئه و هه موو سۆز و به زه یه ی دا.

۲- په رستراویتی:

واته هه میشه خودای گه و ره په رستراوه له لایه ن به نده كانیه وه و شایسته و شایه نی ملکه چی یه .

وه (په رستن) له سه ر دوو بنه مای سه ره کی پێکهاتوه بریتی یه له (ته وای خۆشه ویستی وه ته وای ملکه چی) بۆ خودای گه و ره .

وه پله و پایه ی به نده كان له په رستندا به نده به به هێزی ئه و دوو پێکهێنه ره وه جا هه ر كه سێك "خۆشه ویستی و ملکه چی" به خشیّت به كه سێك ، شتیك جگه له خودای گه و ره . ئه وا مافی خودای به خشیوه به كه سێكی تر كه ئه مه ش هاوبه ش دانانه ، وه هیه عه قل و ژیری هه و سروشتێكی خاویّن ، ئه مه په سه ن ناكات. ته نها له لای كه سانێك دروسته كه شه یتان عه قلێ تێكداون و سروشتی شیواندوون.

جا هه ر كه سێك له سه ر ژیری پوخت و سروشتی خاویّن مابێته وه ئه وا له وه كه سانه یه كه خواناس و پێنماكراوون به هاتنی كتێب و پیغه مبه ره كانی خودا. وه ژیر پاک و بیر پۆشن و سروشتی خاویّن ، هه میشه برۆای یه كتا په رستیان گه شه ده كات (يَهْدِي اللّٰهُ لِّلْوَیْ لُئَلَّیْ) هه میشه برۆای یه كتا په رستیان گه شه ده كات

يَتَسَاء... النور: ٣٥) واتە: خودای گەوره هیدایەت و پێنمایێ ئه
کەسانە دەکات کە مەبەستیت.

جا پاش زانینی ئه م راستی یه ئیتر هه رچی یه کی تر له مانه ی
خواره وه که باس ده که یه ، هه ره موویان ته نها و ته نها مافی خودان.
له وانه :

٣- سوژده بردن :

هه رکه سیك سوژده بۆ غهیری خودا به ریت ئه و ئه و شته ی چواندوه
به خودا.

٤- پشت به ستن (التوکل) :

هه رکه سیك پشت به غهیری خودا ببه ستیت. ئه و ئه و شته ی
چواندوه به خودا.

٥- ته و به کردن :

هه رکه سیك ته و به بکات بۆ غهیری خودا ئه و ئه و کسه ی چواندوه
به خودا.

٦- سویند خواردن پیی، یان به ناوی به مەبەستی گەوره و پیروژ راگرتن :

جا هه رکه سیك سویند به غهیری خودا بخوات. واته زۆر به پیروژ
گه و ره ی بزانییت ئه و مافی پیی به په و ببینییت ئه و ئه و کسه ی
چواندوه به خودای گه و ره . ئه مانه ی که باس مان کرد هه ره مووی له
پوانگه ی چواندو بووه (التشبيه) .

به لām له روانگه ی لیک چواندن پیی (التشبه به):

هرکه سیك خوی به مهن و گه وره و پیروز بزانیّت ، وه بانگه شهی
پیا مه لدان بکات بۆ خوی ، وه هر یه که له مه زنی ، ملکه چی خه لکی
، تکاردن ، ترسان ، پشتبهستن . هتد نه مانه به مافی خوی بزانیّت . نه وا
کیپرکی له گه لّ خودا دا کردوه له خویه تی و په روه رگاریتی دا .

خوای گه وره مافی خویه تی پيسوا و سه رشۆری بکات و بیکاته په ند
و عیبه ته ی پۆزگار و به نده کانی . له (صحیح) دا هاتوه پیغه مبه ر ﷺ
فه رموویه تی: (يقول الله عز وجل: العظمة إزاری، والكبرياء ردائي ،
فمن نازعني واحداً منهما عذبتّه) ^۱ واته: گه وره ی و مه زنی ، جل و
به رگی سه رب لند و سه ربه رزی عه باوبالا پۆشمه . هر که سیك له م دوانه
کیپرکیم له گه لّ دا بکات تووشی ئازار و سزای ده که م ."

جا نه گه ر په یکه رتاشیک له تاشینی په یکه ریک دا بیه ویت لاسایی
خودای گه وره بکاته وه . نه وا توندترین سزا ده دریت . ئاخۆ که سیك
بیه ویت کیپرکی له مافی خودایه تی و په روه رگاریتی دا بکات حالّی له
قیامه تدا چۆن بیّت ؟! پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت: (أشد الناس عذاباً
يوم القيامة الصورون ، يقال لهم احيوا ما خلقتم) ^۲ واته: "توندترین

^۱ - نهم فهرموده یه (صحیح) ه: (مسلم: ۱۶/۱۷۹ نووی) گێڕاویه تیه وه .

(امام نووی) ده لیت: "نازعني" واته به مافی خوی بزانیّت و بیکاته سیفاتی خوی ، که نه مه شه
لوتکه ی خۆ به زل زانینه (التکسر) ، وه به کاره یانی وشه ی "إزاری" وه "راداء" له روی
مه جازه وه یه همر وه کو عه ربه ده لیت: (فلان شعاره الزهد، و دائرة التقوى) مه به ستیا لیتره
جل و به رگ نی یه ، به لکو مه به ستیا سیفات و ئاکای نه و که سه یه . وه کو جل و به رگ و
مرۆفه که یان رازاندۆته وه ده لیت: نه مه ی لیتره دا بۆیه به کاره یناوه چونکه (عیزه ت و
سه ربه رزی) ته نها تایبه تن به خوای گه وره دوو شتن لی جیا نانه وه وه هه میشه یین بۆ
خودا... (شرح مسلم: ۱۶/۱۷۹) .

^۲ - نهم فهرموده یه (صحیح) ه: (بخاری: ۷۵۸۸) وه (مسلم: ۹۲/۱۴ نووی) گێڕاویه تیه وه .

سزا له قیامه تدا توشی په یکه رتاشه کان ده بیټ که ویستویانه لاسایی
خودای گه وره بکه نه وه. پیټیان ده وتریت ئو په یکه رانه ی دروستان
کردووه زیندوویان بکه نه وه و روح بکه نه وه به ریان."

وه له (صحیحین) دا هاتووه. پیغه مبه رﷺ فرموویه تی (قال الله عز وجل: ومن اظلم ممن ذهب يخلق خلقاً كخلفي، فليخلقوا ذرة، فليخلقوا شعيرة) 'واته: "خودای گه وره ده فرمویت: کي مهیه له و
که سه سته م کارتر که شتیک دروست ده کات و خوئی ده هیټته ئاستی
من، نه گهر راست ده کن با گهر دیک یان ده کنه جو یه ک دروست بکن."

خوای گه وره بچو کترین دروستکراوه کانی ده ست نیشان کردووه
که "گهر د و گه نه". نه خوازه ئاسمانه کان وزه وی. هتد. که ده یانه ویت
له خودایه تی کي برکي له گه ل خوای گه وره دا بکن.

وه له (صحیح) دا هاتووه که پیغه مبه رﷺ فرموویه تی: (إن أخرج
الاسماء عند الله رجل يسمى: بشاهان شاه، أي ملك ملوك، لاملِك إلا
الله).^۱ وه له پړویا یه تیکی تر دا هاتووه: (أغیظ رجل على الله رجل
يسمى بملك الأملاك).^۲ واته: ناشیرینترین ناوالی خوای گه وره
، که سیکه ناوی بنریت شاهان شاه. واته پادشای پادشاکان، ته نها خودا
پادشایه.

خوای گه وره توپه ده بیټ که سیك ناوی خوئی بنیت به پادشای
پادشاکان، واته خوای گه وره رق وغه زه بی له که سیك ده گریټ

^۱ - نهم فرموده یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۵۹۵۷) و (مسلم: ۹۴/۱۴ نووی) گپړاویانه ته وه.

^۲ - نهم فرموده یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۶۲۰۶) وه (مسلم: ۱۴/۱۲۸ نووی) گپړاویانه ته وه.

^۳ - نهم فرموده یه (صحیح) ۵، هه مان سرچاوه ی پیښرو. وه هریه که له ووشه کانی: (خنع،
أغیظ، أخبث) به واتایی ریسوایی دیت له روژی قیامه تدا.

که له ناوه کاندای خۆی به خوای گه وره بچوینیت، چونکه تهنه خوای گه وره پادشایه و فرمان ره وای بریار به دهسته .

گومانی خراب بردن به خودا، گه وره ترین تاوانه

گومانی خراب بردن به خوای گه وره پیچه وانه و دژه به که مائی خوای گه وره و سیفات بلن و ناوه جوانه کانییتی، چونکه گومانی خراب بردن له گوشه نیگای که م و کورتی پوانینه وهیه بۆ خوای گه وره . هه ر بۆیه خوای گه وره به لاین وه ره شه ی توندی لی کردوین ده فره میت: (عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا... فتح: ۶) واته: ئه و گومانه خرابه هه ربۆخویان ده گه پیتیه وه، وه نه فره تی لی کردو غه زه بی لی گرتو و نه دۆزه خی بۆ ئاماده کردوون که سه خترین سه ره نه نجامه .

وه خوای گه وره ده ره هق به که سانیک که یه کیک له سیفات بلن ده کانی ره د ده کاته وه . ده فره میت: (وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ... فصلت: ۲۳) واته: ئه وه سه ره نه نجامی ئه و گومانه نا په سه نده بوو که ئیه به خوای گه وره تان برد که بووه مایه ی ئه وه ی به هه تا هه تای بی بچه پیزی زه ره ره نه نده وه .

وه خوای گه وره له سه ر زاری هه زه ته ی ئیبرا هیمه وه که وته یه ک ئاراسته ی گه له که ی ده فره میت: (إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ * أَفُنُكَا آلِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ * فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ.. الصافات: ۸۵- ۸۷) واته: باشه ئه وه ئیه چی ده په رستن ؟ ئایا خوا وه ندی درۆینه و هه لبه ستر او ده په رستن جگه له خوای تاک وته نها، ئه ی هه لۆیست وگومان تان چی یه به رام به ر خوای گه وره ؟

واتە ئەى گومانىتان چۆنە بەخوای گەورە كەكاتى بەدىدارى دەگەن
 وئىوەش كەسى تىرتان پەرستووە؟ ئەى گومانىتان چۆنە بەناوہ جوان
 وسىفاتە بلىندەكانى پەرورەدگاريتى خودا كە دوورە لەھەموو كەم
 وكورتى وناوایەكەوہ، تا بيانوو بدۆزنەوہ بۆ پەرستنى كەسىكى تر
 جگە لەخودا.

جا ئەگەر گومانىتان وابوایە كە خوای گەورە بەسەر ھەموو شتىكددا
 زالە وبەھەموو شتىك ئاگادارە. وەھەموو شتىك كەم وكورتە تەنھا
 كەمالى خۆى نەبىت، وەھەموو شتىك بۆ لای ئەو دەگەرپتەوہ ،
 وەھەموو كەسىك وشتىك پىويستى بەسۆزى ئەو ھەيە، وەدابىن كارى
 ھەموو پىداويستىەكانى ژيانە. دەولەمەندترین وزانىاترين
 وبەخشندەترین ھىزە. پادشاى ھەموو پادشاكانەو خاوەنزەوى
 وئاسمانەكانە. وەسۆز وبەزەيى وپەحمەتى ھەموو بونەوہرى
 داپۆشيوہ. جا ئەمە سىفات وتواناى خودا بىت زۆر دوورە لەژىرى
 وعەقلە سروشتەكەوہ كەھۆكارىك واستەيەك بۆ خۆى بپارىيدات لەنيوان
 خۆى وبەندەكانىدا.

پەرستن جگە لەخودا ،گەورەترین ستەمە

خوای گەورە خاوەن ووبەرھىنەرى زەوى وئاسمانەكانەو ئەويشى
 كەتپىدايە ، وەھەر خۆى شايسستەو شاينى پەرستن وملكەچى
 وگوپرايەلى يە، كەپىويستە بەمەزنى وگەورەيى تپىپروانىن وملكەچى
 بكەين. چەند ستەمىكى گەورەيە كاتىك ئەو مافى خودايەتى وپەرستەنە
 دەدرىت پال كەسىكى تر جگە لەخودا. بەتايبەتى كەبزانيت ئەو كەسە
 پەرستراوہش لەبەندەيەكى بى دەسلەت زياتر ھىچى تر نى يە.

ههروهكو دهفه رمیت: (ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ... الروم: ۲۸) واته: هه ره له خوتان نمونه ی بۆ هیناونه ته وه "که چهنده بپاردا نی هاوهل وهاو بهش بۆ خودا نادروست ونا به جی یه" نایا ئیوه پازین بهنده وه بهردهسته کانتان ببینه هاو بهشتان له مال و سامان تاندا وه ههروهكو یه ک سوودی لی وهریگرن ودهستی تی بخه ن ووه لییان بترسن ووحسابیان بۆ بکه ن. ههروهكو چۆن ئیوه له یه کتری سل دهکه نه وه. جا نه گهر ئیوه مۆله تی نه وه نه ده ن که کریکاره کانتان یان کاره که ره کانتان هاو بهشتان بیته له مال و ساماندا. به چی پیوه ریك ئیوه بهنده کان و دروست کراوه کانی من دهکه نه هاو بهشم له کاری خوا به تی که به ته نها مافی منه. جا هه رکه سیك نه مه بیرو باوه پی بیته نه وه مافی خوا به تی نه داوه وه منی به تاک وته نها نه زانیوه.

وه ک دهفه رمیت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ * مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ... الحج: ۷۳-۷۴) واته: نه ی خه لکینه، نمونه یه ک هینراوه ته وه چاک گوئیستی بن، به راستی نه وانه ی که هانا وهاوریا ن بۆ ده به ن له جیاتی خوا هه رگی زنا تان تاکه می شیك دروست بکه ن، هه رچه نده بۆ نه وکاره کو ببینه وه ویا رمه تی یه کتریش بده ن، نه گهر می شه که شتیکیان لی بفی رینیت ناتوان لی سه ننه وه. داواکرا و داو لی کرا و هه ردو وکیان لاوازو بی ده سه لاتن. نه وانه "وه کو پیویست" قه دری خویان به چاکی نه زانی، پیزی په روه ردگاریان به ته وای نه گرت، له کاتی کدا به راستی خودا زۆر به هیز و به تاوان و با لاده سه ته.

وهه روهها دهفه رمیت: (وما قدروا الله حق قدره والأرض قبضته يوم
القيامة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون... الزمر:
٦٧) واته: خوانه ناسان قه دهري خويان وه كه پيويست نه گرت پزيان بؤ
دانه نا، بهمه رجيك هه رهموو گوي زهوي پي مشتكي نه و زاته يه له
پوژي قيامه تدا. ناسمانه كانيش به دهستي راست و دروستي خودا
پيچراون، پاكي وبی گهردي و بلندي بؤ نه و په روه ردگار مه زنه ي
شايسته ي نه وه ني يه نه فامان وهاوه ل وهاوبه شي بؤ برياريدن و قه دري
نه زانن.

جا قه درو پيزي پيويستي خويان نه زانيوه كه هاوبه ش وهاوه لي بؤ
برياردنه دن له كاتيكد خوي گه وره به هيزوبالاده سته وه جگه له خودا
همو و به نده كاني لاوازو بي ده سه لاتن.

هه روهها قه درو پيزي خويان نه گرتو وه كه سانيك كه:

ده ليت خودا هيچ كتيبيك و پيغه مبه ريكي په وانه نه كرده وه به لكو
كاتيك بونه وهري دروست كرده نيتر پشت گويي خستووه و وازي
ليهيئاوه، وه هيچ مه به ستيك ني يه له دروست كرندي بونه وهردا.
نه مه ش خوي له خويده تومته دانه پال خوي گه وره به پشت گوي
خستني دروست كراوه كاني وه بي هوده يي له دروست كرنيدا.
هه روهها په د كرنه وه ي وه به راست نه زانيني ناوه جوان وسيفاته
بلنده كاني تي له چاو دي ري كردن و نيعمه ت به خشين به به نده كاني.
وه هه روهها په د كرنه وه ي نه وه ي كه خودا زال و بالاده ست بيت به سهر
بونه وهردا. وه به راست نه زانيني پيغه مبه ره كان و كتيبه كاني خودا كه بؤ
پي نيمايي په وانه ي كرده ون، په نا به خودا ده گرین له م بيروباوه په
پوچانه. بلندي و تاك و ته نهايي بؤ خوداي گه وره.

ههروهه ها قه درو پیزی خودایان نه گرتوو ه که سانیك كه:

كه ده لئین مړوځ هېچی به ده ست نی یه، هه موو كرده وه كان له لایه ن
خوداوه ن چ باشه وچ خراپه. جا خودا سزای به بنده كان ددهات به كارانیك
كه له بنه پرتدا هه ر خودی خودا خوئی ئه نجام ددریستی نه ك مړوځ.
لیرهدا مړوځ ناچار كراوه سزاش ددریت به بی ئه وهی ده ستی هه بی
له وكاره دا. ئه مه ش واتای نادا دپه روهی خودا ده سه لمینیت، ئایا ئه م
كاره له كه سانیكي خواوه ن ژیر و عه قلّ ده وه شیتته وه. تا له خواوه یه كي
كه ووه به هیز كه دادپه روه رانه و به به زه یتړین و به په حمترین نی یه
به رامبه ر به بنده كانی كاری وای لیّ ده وشیتته وه؟! پاك وبیّ گهردی بۆ
خودای مه زن وله گه وړه یی ئه م سته م وتاوانه.

وه هه روهه ها ئه و كه سانه ش ده گړیتته وه كه:

پییان وایه خوای گه وړه له هه موو شویننك وپاك وپیسدا بوونی
هه یه. وه پړه دی ئه وه ده كاته وه كه له سه رووی عهرشی مه زن له نگره ی
گرتبی "استواء" ی كردبی، به لكو پییان وایه خودا له هه موو مړوځ
وناژه لیکدا تواوه ته وه كه ئه مه ش سته م وناړه واییه به رامبه ر به خودای
مه زن كه ده فهرمیت: (إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ... فاطر: ۱۰) واته: گوتاری چاك وجوان و به جی بۆلای خوای
كه وړه به رزده بیته وه، كارو كرده وهی چاكیش گوفتاری شیرین به رزی
ده كاته وه.

خوای گه وړه له سه رووی عهرشی مه زندایه وه فریشته كانیش بۆ لای
خودای خوایان بلند ده بنه وه و دینه خواره وه: (يُذَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ
إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجُ إِلَيْهِ... السجدة: ۵) واته: ئه و خوایه له سه رووی
ئاسمانه وه كاروباری زه وی پك ده خات و سه په رشتی ده كات
، وه سه رجه م كاره كان بۆلای ئه و به رزده بیته وه.

ودهه روه‌ها نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که:

باوه‌پیان به‌سیافته بلنده‌کانی خوی گه‌وره نی یه، وه‌پیان وایه
خوی گه‌وره وتووژی له‌گه‌ل موسا نه‌کردووه له‌که‌ناری
چایی "طور"، وه‌هاتن وله‌نگه‌رگرتنی له‌سه‌ره‌رش، وه‌هاتنی بۆ
دادگایی کردنی به‌نده‌کانی له‌قیامه‌تدا، هه‌روه‌ها توپه‌بوون وغه‌زه‌ب
گرتن وپه‌زامه‌ندی وخواشه‌ویستی وچه‌نده‌های تر له‌سیفات وئاکاره
بلنده‌کانی خوی گه‌وره په‌د ده‌که‌نه‌وه. وه‌لیکدانه‌وه‌ی نابه‌جیی بۆ
ده‌که‌ن، وه‌پیان وایه به‌م کاره خوی گه‌وره پیزدارتر ومه‌زنتر
پاده‌گرن.

ودهه روه‌ها نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که:

هاوه‌ل وکوپي بۆ بریار ده‌ده‌ن، یاخود پییان وایه خوی گه‌وره
تیکه‌ل بووه به‌هه‌موو دروست کراوه‌کانی و...هتد.

هه‌روه‌ها قه‌دروپیزی خویان نه‌گرتووه نه‌و که‌سانه‌ی:

که‌ده‌لین خوی گه‌وره دوژمن وناحه‌زه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
وخانه‌واده‌که‌ی به‌رز پاگرتووه، جینیشینی وده‌سه‌لاتداری وسه‌ربه‌رزی
به‌دوژمنه‌کانی به‌خشیوه. وه‌شوین که‌وتوان وئوست وخانه‌واده‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ری توشی پسوای نه‌هامه‌تی کردووه له‌هه‌ر جیگایه‌کدا بن.

ئه‌مه‌ش ناپه‌وایه‌کی ته‌واوه به‌رامبه‌ر به‌خوی گه‌وره ده‌کریت
که‌وته‌ی "رافضه" یه. جا ئه‌م بۆچوونه هاوشیوه‌ی ووته‌و بۆچوونی
گا‌ورو جوله‌که‌کانه که‌ده‌ره‌ق به‌خودای گه‌وره ده‌یکه‌ن که‌ده‌لین:
خوی گه‌وره پادشایه‌کی په‌وانه کرد بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی
ته‌نهاوته‌نها بۆ خۆی ده‌کرد ووه‌درۆی به‌ده‌م خوداوه ده‌کرد، ده‌یووت:
خودا ده‌لێت وفه‌رمانی واده‌کات، وه‌شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی

هه‌لده وه‌شاندە وه‌و به‌ناوی خودا وه سه‌رومال و خوین و ئافره‌تیانی
 هه‌لال ده‌کرد بۆ خۆی. وه‌خوای گه‌رده‌ش هه‌میشه پشستیوانی لی
 ده‌کرد و به‌سه‌ر نه‌یارانی دا زالی ده‌کرد و وه‌نیشانه‌ی پاستی نه‌وی
 ده‌سه‌لماند و وه‌پۆژ به‌پۆژ سه‌ربه‌رز و به‌لا ده‌ستی ده‌کردو... هتد.

بسی گومان نه‌مه‌و هاوشیوه‌یان گه‌رده‌ترین سته‌م و نا‌په‌واییه ده‌ره‌ق
 به‌گه‌رده‌یی و دانایی و په‌حمه‌ت و زانستی خودا ده‌کریت. جا نه‌گه‌ر
 به‌راورد له‌نیوان هه‌ردوو و وته‌که‌دا بکه‌ین ده‌بینین وه‌ک بلیت له‌یه‌ک
 سه‌رچاوه‌هه‌ هاتوون.

نادانایی و سته‌م دانه‌ پال خوای گه‌وره‌ جوړیکه‌ له‌ کوفر و بی باوه‌ری
 هه‌روهه‌ها قه‌درو ریژی خودایان نه‌گرتوو که‌سانیک که‌:

باوه‌ریان و ابیت که‌ده‌شیت خوای گه‌وره‌ سزاو ئازاری چاکخواز
 و ملکه‌چه‌کان بدات که‌ هه‌میشه به‌ندایه‌تیان بۆ کردوو، وه‌پاپیچی
 دۆزه‌خیان بکات. وه‌ده‌شیت یاخی بووان و تاوانکاران سه‌رفرانو
 پزگاریان بکات که‌هیچ کاتی‌ک خواپه‌رستیان نه‌کردوو، وه‌پاپیچی
 به‌هه‌شتی به‌رینیان بکات، چونکه‌ هه‌ردوو کاره‌که‌ بۆ خودا وه‌کو
 یه‌که‌.

نه‌م بۆچوونانه‌ واتای نه‌بوونی داناییه له‌کارو بریاره‌کانی خودای
 گه‌وره‌ و سته‌مکاری خودای دادپه‌روه‌رده‌سه‌لمینیت، که‌نه‌مه‌ پێچه‌وانه‌ی
 ناوه‌جوان و سیفاته‌ بلنده‌کانی خوای گه‌وره‌یه که‌په‌دی نه‌م جوړه
 بۆچوونانه‌ده‌داته‌وه‌ ده‌فه‌رمیت: (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ * أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
 كَالْفُجَّارِ... ص: ۲۷-۲۸) واته‌: ئیمه‌ ئاسمان و زه‌وی و دروست

کراوه‌کانی نځوانیمان بڼی هودوه هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوه، نه‌وه
گومانی نه‌وه که‌سانه‌یه که‌بڼی باوه‌پن. نه‌ی هاوار... ټاهوناله بڼی نه‌وه بڼی
باوه‌پانه له سزای ټاگری دږزه‌خ، یاخود باوه‌پیان وایه که نځمه
نه‌وه که‌سانه‌ی که‌باوه‌پدارن وکاری چاکه نه‌نجام ده‌دن، نه‌وانه‌ی تږوی
خراپه‌یان چاندوه له‌زه‌ویدا وه‌ک یه‌ک ته‌ماشابه‌کن؟! یاخود ټایا
خواناس وتاوانکار وه‌ک یه‌کن؟!

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمیت: (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
* وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُحْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ... الجاثية: ۲۱-۲۲) واته: ټایا تاوانکاران و خراپه‌خوازن
باوه‌پیان وایه که‌مردن وژیان وزیندووبونه‌وه‌یان هاوشی‌وه‌ی نه‌وه
که‌سانه‌ ده‌بیټ که‌بپروایان هڼاوه وچاکه‌یان نه‌نجام داوه؟! نه‌ی
که‌لښکدانه‌وه‌یه‌کی خه‌یالی یه‌!... خودا ټاسمانه‌کان وزه‌وی
له‌سه‌ربنه‌مای حه‌ق وپاستی دروست کردوه بڼی نه‌وه‌ی سه‌رته‌نجام
پاداشتی هه‌موو که‌سیک به‌گوږه‌ی کرده‌وه‌کانی بداته‌وه وهیچ جوړه
سته‌می‌کشیان لی‌ناکړیت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمیت: (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ * أَفَجَعَلُ
الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ... القلم: ۳۵-۳۶) واته: ټایا
پیټان وایه سه‌رته‌نجامی موسولمانان هاوشی‌وه‌ی سه‌رته‌نجامی
تاوانکاران ده‌بیټ؟ نه‌وه چی لښکدانه‌وه‌و بپریارکی خه‌یالی یه‌؟!

هه‌روه‌ها نه‌وه که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که:

خوای که‌وره مردوو زیندوو ناکاته‌وه‌وه‌باوه‌پیان به‌حه‌شرو لی
پرسینه‌وه نی یه. وه‌پیټیان وایه چاکاکاران پاداشت نادرینه‌وه‌و
خراپه‌کارانیش سزاندړین، وه‌سته‌م دیده مافی خو‌ی له‌سته‌مکاران

وه رنا گریته وه .. جا خوای گه وره له وپوژده دا پیشانیان ده دات که کی پاستی ووتوه و وه کیش خه ساره مندو بیر پوچ بووه .

هه روه ها نه و که سانه ش ده گریته وه که :

که به چاویکی که وه ته ماشای خوای مه زنیان کردووه دلیان له ناستی بی ناگابوووه ، فه رمانه کانی خودایان پشت گوی خستووه و سه ریچیانی کردووه ، پیزی دروست کراوه کانی تریان داوه به سه ر پیزی خودادا ، کاریان به به رنامه و پینامی یه کانی نه کردووه ، شوینی هه زو ئاره زووه کانیان که وتوون شه رمیان له خه لکی کردووه به لام شه رمیان له خودا نه کردووه . له خه لکی ترساون به لام له خودا نه ترساون وشه وپوژیان له پیتا و په زامه ندی ئاره زووبازی و به پر سه کانیان به خت کردووه . فه رمان و بریاری خودایان به سوک ته ماشا کردووه ... هتد .

ئایا قه درو پیزی خودایان زانیوه که ده چن شه یتان له بری خودا ده په رستن وهاوه لی بو بریارده دن ؟

جا خوای گه وره و بی هاوتا مه حاله له لای و قبولی ناکات یه کیک له پیغه مبه ران بکریت به هاوه ل وهاوبه شی ، نه خوازه پيسواترین و سه رشو پترین که س که شه یتانه بکریته هاوه لی ؟

ته نها شه یتان ویستی و هک خودا به رستریت و پیزی بگریت . هه ر بویه خوای گه وره هوشیاری به مروف ده دات که له م بواره دا نه که ونه داوی شه یتانه وه که ده فه رمیت : (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ... یس : ۶۰-۶۱) واته : نه ی ئاده میزاده کان من پیتان رانه گایاندن که شوینی شه یتان نه که ون وگوپرایه لی مه که ن ، چونکه نه و

دوژمنی سه‌سه‌ختی نیوه‌یه. وه‌هر گوڤرایه‌لی من بکه‌ن که نه‌مه‌یه
پینگه‌ی راست و دروست.

ئه‌و هاوبه‌ش و بریارده‌رانه‌ی که پێیان وابوو فریشته ده‌پرستن ،
له‌بنه‌رته‌دا ته‌نها شه‌یتانیان ده‌پرست نه‌ک فریشته. وه‌ئه‌م راستیه‌ش
خودای مه‌زن پوونی ده‌کاته‌وه ده‌فرمیت: (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ
يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ * قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِنْ
دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ... سبأ: ۴۰-۴۱)
واته: پۆژیک دیت که خوای گه‌وره تی‌کپرای هه‌موویان کۆده‌کاته‌وه
به‌فریشته‌کان ده‌فرمیت: ئایا ئه‌م پێره نیوه‌یان ده‌پرست؟
فریشته‌کان ده‌لین: پاک‌ی وبی گه‌ردی بۆتوی مه‌زن ، ئه‌وان خه‌ریکی
په‌رستنی په‌ری بوون و باوه‌پیشیان پئی بوو.

شه‌یتان به‌هه‌میشه‌یی فه‌رمان به‌هاوبه‌ش بریارده‌ره‌کان
(المشرکون) که بپه‌رستن و کپنوشی بۆ به‌رن، وه‌بۆ هاتنه‌دی ئه‌م
مه‌رامه‌ پینگای پیلانی جۆراوجۆر ده‌گریته‌به‌ر. جارێک خۆی ده‌کات
به‌فریشته‌و خه‌لکی گومپاده‌کات. وه‌ته‌نانه‌ت کاتی‌ک پۆژه‌پرستان
که‌له‌کاتی پۆژه‌لاتندا کاتی ده‌یانه‌وێت کپنوش بۆ "پۆژ" خۆر به‌رن،
شه‌یتان به‌شی‌وازی‌ک ده‌وه‌ستیت که خۆر بکه‌وێته نیوان هه‌ردوو
قۆچه‌کانیه‌وه "شاخه‌کانی" تاکو کپنۆشه‌که بۆ شه‌یتان بێت ، به‌هه‌مان
شیوه‌ش بۆ کاتی خۆرئاوا بوون.

به‌هه‌مان شیوه‌ کاتی گاوه‌ره‌کان کپنوش و په‌رستن بۆ مه‌سیح و دایکی
ده‌به‌ن. که‌له‌شیوه‌ی بتدا دروست کراوون له‌بنه‌رته‌دا خه‌ریکی شه‌یتان
په‌رستتن "مه‌سیح و دایکی" له‌م کاره‌ پوچه‌لانه‌ به‌دوورن ، وه‌هه‌یچ
کاتی‌کش کاری وایان لاپه‌سه‌ند نه‌بووه وه‌فرمانیشیان پئی نه‌کردووه .
به‌لکو ئه‌وه‌ی جگه‌ له‌خودا بپه‌رستیت ته‌نها شه‌یتانه هه‌ر بۆیه خوای
گه‌وره ده‌فرمیت: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ

لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ... یس: ۶۰-۶۱) واته: جاکاتی ئاده میزاد هرکه سیکی تر بیه رستی جگه له خودای گه وره نه وایتهانی په رستووه. جا شه یثانه کانیش چیژ له م په رستنه وهرده گرن ومه رانه کانیاں دیته دی.

خوای گه وره نه مه پوښن ده کاته وه ده فهرمیت: (ویوم یحشرهم جمیعاً یامعشر الجن قد استکثرت من الانس) واته: خوای گه وره له پوژیک دا هه موویان کو ده کاته وه به (خشم وقینه وه) ده فهرمیت: نه ی ده سته ی په ریه کان به پاستی ئیوه نۆر که ستان له ئاده میزاده کان گومراکرد.

(وَقَالَ أُولَیَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ... الأنعام: ۱۲۸) . واته: وه ئاده میزاده سهر لیشتیواوه کان و نه لقه له گوئییه کانی شه یثان ده لیئت: په روه ردگارا هه ندیکمان سودمان به هه ندیمان وه رگرت (سودی ئاده میزاده کان دوونیا بازی بوو، په ریه کانیش زیادکردنی پیړی خوین بوو) ئیستاش نه وه تا گه یشتنه نه و کات و ساته ی تو بوژ دیاری کردوین. خوای گه وره ش فهرموویه تی: نه م ناگره جینگاتانه به هه تاهه تای به زیندووی مه گهر خوا ویستی له سهر بیئت.

جا نه مانه ی که خستمانه پوو ئاماژه یه که بو نه و مه به سته ی که هاوبه ش دانان بو خودای تاک و ته نها- گه وره ترین و مه تر سیدارترین تاوانه له تاوانه گه وره کان. وه خاوه نه که ی شایسته ی هه تا هه تاییه له دۆزه دا چونکه مافی گه وره ی و خوایه تی و په روه ردگار یتی. پیژیل ده کهن و ده یده نه پال لاوازترین و پیسواترین دروستکراوه کانی خودا وه به جگه له ته و به کردن و پاشگه زبونه وه نه بیئت خودا له نه نجامد ره که ی خوښ نابییّت وه سهر نه نجام به هه شتی لی قه ده غه ده کریّت وه له په حمه تی خودای بی به ش ده بیئت ، که سیك که بایی

تاکه گەردێک ھاوبەشی بۆ خودا بڕیار بدات و تەکەبوری ھەبێت
مەبەست لە ناردن و پەوانە کردنی پیڤەمبەرەکان و کتیبە پیروژەکان
تەنھا بڕیتی بوو لە ناسینی خودا و پەرسەتیی بە تاک و تەنھایی و
ھاوێژ و ھاوبەشی بۆ بڕیار نەدرێت.

یەکیکی تر لە تاوانە گەورەکان:

قەسە کردنە لە سەر خودا بەبێ زانیاری تەواو

قەسە کردن لە سەر خودا و باس کردنی ناو و سیفات و کردارەکانی
بەبێ زانیاری تەواو پوخت. مایەی کەوتنە ھەڵە ی گەورەو ھەبە
تایبەتی ناساندنی خودا و پێناسەکردنی بە شتانیەک کە خودا و
پیڤەمبەرەکی پریان کردوو تەو ھەیانداو تە پال خودا. کە دواتر
ئەمە ناتەواوی و کەم و کورتی دەداتە پال خودای گەورە. وە لە
ھەرەتاوانە گەورە و مەزنەکان دەژمێردرێت. چونکە ئەمە پاستەوخۆ
پەکخستن و لەکارخستنی سیفاتە جوانەکانی. تەنانت ئەم تاوانە
گەلی گەورەترە و مەترسیدارترە لە تاوانی کەسیک کە باوھەشی بە خودا
ھەبە و بەلام لە ھەندێ بواردا ھاوبەشی بۆ بڕیار دەدات. چونکە
ھاوبەش بڕیار دەڕ (مشرک) دان بە خواپەتی و پەروەردگاریتی خودا
دەدەنێت و پەدیان ناکاتەو. بەلام (معتل) سیفاتە جوان و
پروپوخت و تەواوھەکانی خودای گەورە پەد دەکاتەو و باوھەری پێیان
نە. وە لە کاریان دەخات.

بۆ نمونە: کەسیک دان بە پاشایەتی (پادشا) دەدەنێت بەلام لە
ھەندێ کاروباردا ھاوکارو ھاوبەش و بۆ بڕیار دەدات. باشترە لە
کەسیک کە ھەرە برپوای بە پادشایەتی ئەو (پادشایە) نییە و لە
سیفاتێ پادشایەتی دەخات ئەمە پاستیەکی سەلمێراوھ لە عەقڵی
ھەموو خاوەن بیرو ھۆشیک. چونکە زۆر جار ھاوبەش دانەرەکان وەک
نزیک بوونەو ھەبە لەخودا ئەو ھاوبەشەبە بەکار دەھێنن و بڕیاری
دەدەن ئەک بەپاست نەزانن.

جا دهردی (التعطیل - له کارخستنی سیفاته کانی خودا) .
 دهردیکی کوشندهی بی چارهیه هریویه خودای گه وره باس له
 پیښه‌نگ و پیښه‌وای (معطلة) دهکات که فیرعه‌ونه، پیی وایو که
 خودا له سه‌رووی ناسمانه‌کانه‌وه نی‌یه. وه سیفاتی بلندی و پایه‌به‌رزی
 له کار ده‌خست ده‌یووت: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي
 أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطْلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلٍ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
 تَبَابٍ... غافر ۳۶-۳۷) واته: نهی (هامان) تاوهره بورجیکی به‌رزم بو
 دروست بکه‌بو نه‌وهی هه‌ندی هۆکارم ده‌ست بکه‌ویت... هۆکاری به‌رزم
 بوونه‌وه بو ناسمانه‌کان تا سه‌ردانیکی خودای موسی بکه‌م و بیبینم.
 هه‌رچه‌نده من دلتیام که (موسی) درۆزنه و شتی وانی یه له‌وی.

وه (شیخ أبو الحسن الاشعری) نه‌م نایه‌ته‌ی کردبووه به‌لگه‌ له
 کتیبه‌کانیدا دژی پی‌ری (معطلة) ۱... ۲ وه قسه‌ کردن به‌بی زانیاری
 ته‌واو له سه‌ر خودای گه‌وره. له‌ گه‌ل تاوانی هاوبه‌شیدا هاو‌پیکن.

یه‌کیکی تر له تاوانه‌ گه‌وره‌کان:

داهینراوه "بیدعه" ۳ گومراکه‌ره‌کانه

بیدعه گومراکه‌ره‌کان که نه‌نجامده‌درین پی‌گری و شی‌واندنی پی‌گای
 پاس‌ت و په‌وانی خوا په‌رستی یه. وه هه‌روه‌ها نه‌زانیته‌وبه‌

۱ - (معطلة) پی‌ریکن سیفاته‌کانی خودا له‌کارده‌خه‌ن، وه‌پیشان وایه‌خوای گه‌وره‌ نه‌و جۆره
 سیفاته‌ی نی‌یه. "وه‌رگێر"

۲ - بروه‌نه‌ کشتی (اجماع الجیوش الاسلامیه علی حرب المعطلة والجهیمیه/ص ۲۶۲) دانه‌ری
 "ابن القيم".

۳ - داهینراو "بیدعه": واته تازه‌گه‌ری له‌نایندا، واته هێتان و دروست کردنی یاخود لا‌بردنی
 روکتیک یا لقیق له‌نایندا. وه بیدعه له‌ نایندا دوو جۆره:

أ. بیدعه له‌ بیروباوه‌ر (عقیده): که‌نه‌میان خاوه‌نه‌که‌ی کافر ده‌کات.

ب. بیدعه له‌ په‌رستندا (عباده): نه‌مه‌یان گه‌ر نه‌هێشتن ولا دانی په‌رستیکی سه‌ره‌کی بیت
 وه‌ک (حجاب، نوێژ) نه‌وا له‌لای هه‌ندیک له‌ زانیان خاوه‌نه‌که‌ی کافر ده‌بیت، وه‌نه‌گه‌ر
 نه‌نجام دانی شی‌وازیکی تری په‌رستن بیت به‌نه‌زانی نه‌وا خاوه‌نه‌که‌ی یاخی "عاصی" ده‌بیت.
 "وه‌رگێر"

درؤخستنه وهی سیفاته جوانه کانی خودایه که له (قورئان و سونه تدا) هاتوو. هه رچه نده (کفر) و بی باوه پی نی یه. به لام له هه ره تاوانه گه وره کانه و به لای (ئیبلیسه) وه له تاوانه گه وره کانه وه به نرختره.

هه روه کو هه ندی له (سه له ف) ده لئین: بیدعه به لای ئیبلیسه وه خۆشتر و باشتره له تاوانه گه وره کان، چونکه تاوانه گه وره کان تهوبه ی لئ ده کریت، به لام بیدعه تهوبه ی لئ ناکریت. وه (ئیبلیس) ده لیت " ناده میزادم به هیلک برد له تاوان، ئه وانیش منیان به هیلک برد به وتنی (أستغفرالله ولا إله إلا الله) کاتی ئه مه م بینى ده ستم کرد به بلاو کردنه وهی ئاره زووبازی، جا ئه وان تاوان ده کهن تهوبه ناکهن پێیان وایه کاری چاکه چاکه ئه نجامده دهن."

لیره دا مه به سستی له ئاره زووبازی (بیدعه) یه. وه پوون و ئاشکرایه تاواکار زیانی ته نها بۆ خۆیه تی. به لام بیدعه کار زیانی بۆ گشتی یه. فیتنه ی تاوانکار له هه ز و ئاره زوه وه یه، به لام فیتنه ی بیدعه کار له بنه په تی نایندایه. جا بیدعه کار له سه ر شاپیگای راستی دا پیگری ده کات و سه ر له خه لکی ده شیوینیت و سه رگه ردانیان ده کات. به لام تاوان کار وایه، بیدعه کار ئاستهنگ و به ره به ست و پیگره له سه ر پیگای قیامه تدا. به لام تاوانکار به هیواشی هه نگاو ده نیت به ره و قیامهت به هوی تاوانه کانیه وه.

یه کیکی تر له گه وره ترین تاوانه کان:

کوشتنه به ستم و ئاره وایی

خوای گه وره دادپه روه ره و دادپه روه ری کردۆته بنه په تی دروستکردنی زه وی و ئاسمانه کان. وه ئامانجی خوای گه وره له ناردنی

پيغه مبه ران وكتيپه پيروزه كان بريتي بووه له بهرپاگردني دادپه روه ري.
جا كوشتني مړوځ به ستم وناړه وای دژاودړه له گهل دادپه روه ريدا.

كوشتن به هم موو شيوه كانی يسه وه به گه وره ترين تاوانكاري
داده نرييت. وه ك: كوشتني باوك بـو كورپه كـه ي
"منداله كه ي" له بهر مه ترسي برسي تي ياخود كوشتني باوك ودايك له لايه ن
منداله كانيه وه كه هو كاري هاتنه دنيا ي نه وانن له بهر هر هو يه ك بيـت
ستم وناړه وایي يه به تاوانه گه وره كان داده نرييت.

پولي نكاري له پله ي كوشتندا

كوشتن به پي جوري ناړه وایي كه ي ده گورييت وجياوازي هه يه ،
گه وره ترين جوريان بريتي يه له كوشتني پيغه مبه ري ك يان پيشه وایه ك
يان زاناو دانايه ك كه چاكه خواز وپي نماكار بيـت بو سهرجه م خه لك ي.
خواي گه وره له بري كوشتني پرواداريك سزاي هه ميشه يي دوزه خ
ونه فرتي وخشم وقيني بريارداوه .

وه سهرجه م زانايان كوكن له سهر نه وه ي بكوژ پاش تاوانه كه ي
نه گه ر به ويستي خوي پروا بهي نيـت نه وا نه و سزاي ي له سهر ده كه ويـت.

نایا ته و به گردني موسلمان سزاگه ي له سهر لاده بات؟

واتا نایا نه گه ر كه سيكي موسولمان كه كه سيكي كوشتووه، ته و به
بكات وپاشه گه زبيـته وه سزاي كوشتنه كه ي له سهر ده مي نيـت؟

له م بابه ته دا زاناياني پيشوو "سه له ف" وزاناياني پاشتر دوو
بوچوونيان هه يه كه "امام احمد" ده يانگيريـته وه:

بوچووني يه كه م: پتيان وایه كه ته و به كردن سزاكه ي له سهر لانا بات،
چونكه مافيكي ناده ميزادي پيشيل كردووه و له دونيادا ستم ي لي

کردووه، وه به مافی خوئی نه گه یوه. جاپیویسته له قیامه تدا
دادپه روه رانه مافی خوئی له بکوژه که وهر بگریته وه.

وده لاین: هه رچی ناشته وای و سولحیکیش بگریته به پاره و پیدان
به میرات گره کانی، نه و ناچیتته چوارچیوهی سرپینه وهی تاوانه که،
له بهر دووهو:

۱. که سی کوژراو هیچ سودمه ندیک نه بووه له و پاره و میراتانهی
که له تۆلهی خویندا دراوه به میرات گره کانی.

۲. نه و خوین وهر گرتنه له نیو پرۆسه یه کی ناشته وایدا که یان
عه فوی ده که ن یان خوینی لی ده سینن، واته هه ردوو به ندی
سولحه که ده شیت یه کیکیان به رجه سته بگریته.

هه ر بۆیه بکوژ به م کاره سزای له سه ره لئا گریته وه نه مه پاسترین
بۆچوونه له م بهاره دا که بۆچوونی شوین که وتوانی نیمامی "شافیعی
واحمد" ه.

بۆچوونی دووه م: پیرپیکی تر پیمان وایه که به ته به کردن و پاشه گه ز
بوونه وه و خوین دان به میرات گران، کوژه ره که سزاکه ی له سه ر
لاده چیت. وه به پرۆسه ی ناشته وای خوین دان به میرات گران کوژراو
نه و اه ده ی له سه ر جی به جی کراوه.

وده لاین: جا نه گه ر پرۆسه ی ته به کردن سه رجه م شوینه واره کانی
بی باوه ری "کفر" و جادو گه ری و سحر بسپریته وه که گه وره ترین دوو
تاوانن، چۆن ناتوانیت شوینه واری کوشتن بسپریته وه. له کاتی که دا که
خوای گه وره ته به ی له بکوژان و پیاوچاکان و خواناسان په سه ند
کردووه پاشان بوونه به بانگه واز و خواناس. وه خوای گه وره بانگه شه ی
تاوانکارو بکوژانی پیاوچاکانیش ده کات بۆ گه رانه وه ته به کردن

وپاشه گه زبونونه وه که ده فهرمیت: (قل یا عبادى الذین اسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله یغفر الذنوب جمیعاً) واته: بهو بهندانم بلای که زیاده پره ویان کردووه له تاوانکاریدا، له پره حمهت ولیبوردی خودا مه ویست وپرهش بین وهیو اپراو مه بن، نه گهر نیووه ته و بهی راستی بکه ن خودا له هه موو تاوانیک خوش ده بیئت.

هه روه ها ده لاین که سیک ته و به بکات له تاوانیک وپاشه گه زبیتته وه، چۆن دواتر سزاده دریت؟ که نه مهش له شه رعی خودادا جیگه ی نابیتته وه.

وه ده لاین: به نه نجام دانی پرۆسه ی ته و به کردن و خۆدانه دهسته وه و ته سلیم بوونی به کهس وکاری کوژراو، له بری ته سلیم بوونی کوژراوه که، هاوشیوه ی ته سلیم کردنی پاره ی قهرزی مردووه که یه به کهس وکاره که ی، که له بری نه وه وهری ده گرن.

پوخته ی نه م بۆچوونانه:

کوشتن سیّ ماف و حقی لیّ ده که ویتته وه که نه ویش: (حقی خودا، حقی کوژراو، حقی کهس وکاری کوژراو). جا نه گهر بکوژ ته و به ی کردو له خودا ترساو پاشه گه ز بووه وه، مافی خودای له سه ر نامیتیت. وه به ویستی خۆی خۆی دا به دهسته وه ی کهس وکاری کوژراوه که نه وانیش به لیّ خوش بوون یان خوین لیّ وه رگرتن پرۆسه ی ناشته وایان نه نجام دا له گه ل، نه و مافی کهس وکاری کوژراوه کهش له سه ری نامیتیت. ته نها حقی و مافی کوژراوه که له سه ری ده میتیتته وه، جا نه گهر بکوژه که ته و به کاریکی چاکه کارو چاکه خواز بیت، نه و خودای گه وره له قیامه تدا ناشتیان ده کاته وه و مافی کوژراوه که ده داته وه، وه ته و به ی بکوژیش قبول و په سه ند ده کات.

تهوبه كردن و پاشه گه زبوونه وه له دزی

ئایا به تهوبه كردن و پاشه گه زبوونه وه له دزی ده بیته مایه ی ئه وه ی سزاكهی له سه ر نه مینیت؟

له وه لامی ئه م پرسیاره دا ناكۆكی هه یه له نیوان زانایاندا:

پێپێك له وانایان پێیان وایه: ئه گه ر ئه و ماله یان ئه و بێره پاره یه ی كه دزیویتی بیه گه پینیتته وه بۆ میرات گرانی خاوه ن ماله كه، ئه و سزاكهی له سه ر نامینیت چ له دنیا و چ له قیامه تدا.

به لام پێپێكی تر له زانایان پێیان وایه كه: سزای قیامه تی له سه ر ناكه ویت، هه رچه نده ئه و بێره پاره دزراوه كه بیه پینیتته وه بۆ میرات گرانی خاوه ن ماله كه، چونكه خاوه نه سه ره كی یه كه ی خۆی مردوه و له درێژای ته مه نی سودمه ند نه بووه له و بێره پاره یه ی كه لیی دزراوه، بگه ره دواتر كه سانی تر لیی سودمه ند بوونه. هه ر بۆیه ئه و ماف وحه قه ی هه یه له سه ر كا برای دز كه له قیامه تدا سزابدریت وحه قی ئه و مافه ی لی بسینریتته وه.

هه روه ها یاوه رانی (مالك واحمد) پێیان وایه كه هه رچه نده میراتگره كانی ئه و ماله دزراوه زۆر بوو، ئه و هه ر هه موویان هه قیان به رده كه ویت له و ماله دزراوه دا كاتێك كه ده گه پینریتته وه.

وه "شیخ ابن التیمیة" توانی ناكۆكی له م بواره دا نه هیلتیت، كه ده لیت: ئه گه ر خاوه ن ماله كه تامردن نه ییتوانی ماله دزراوه كه بسینیتته وه، ئه و مافی داواكردنی ئه و ماله ده كه ویتته دهستی میراتگرانی له دنیا دا. جائه گه ر ئه ویش نه ییتوانی به دهستی بهینیتته وه، ئه و ده كریت له قیامه تدا داوای مافی خۆیان بكه ن. جائه مه پوخترین و باشتترین راوبۆچوونه له م بواره دا.

جا ئو دزین وئو زیانهی له خاوهن ماله که که وتوو له لایه ن
که سانی تره وه، واتا لیره دا ته نها زیان به خاوهن ماله که که وتوو نه ک
له میراتگرانی. جاهر خاوهن ماله که مافییتی له قیامه تدا داوای حق
ومافی خوی بکات، نه ک میراتگرانی، به لام نه گه ر نه و ماله دزراوه زه وی
یه ک بیئت داگیرکراو بیئت یا خود عه قارات و دوکان وشتی له م جوړه بیئت
که دواتر وه ک میرات ده مینیته وه و سودی بو میراتگران ده بیئت، له م
حاله تدا پاش مردنی خاوهن نه سه ره کی یه کی، میراتگرانی بویان
هه یه چ له دنیاو چ له قیامه تدا داوای مافی خویان بکه ن.

وه نه گه ر پاره ی چه ند شه ریکیک دزرا بیئت، نه و مافی هه مو یانه
پیکه وه داوای مافی خویان بکه ن چ له دنیاو چ له قیامه تدا... والله اعلم.

کوشتنی که سیك وه ک کوشتنی هه موو خه لکی وایه

مرؤف مه زنتین و به پیزترین دروست کراوی خودای مه زنه. خوای
گه وره هه رامی کردوه له سه ر خودی خوی که سته م له مرؤف بکات. جا
چون مؤلّه ت ده دات که سیکی تر به سته م مرؤف بکوژیّت وله ناوی
به ریّت. هه ر بویه ده فه رمیّت: (مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ
أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا... المائدة: ۳۲) واته: له به ر نه مه
بپارمان داوه له سه ر نه وه ی ئیسرائیل که هه رکه سیك به ناحق و بی
تاوان مرؤفیك بکوژیّت، نه و وه کو هه موو مرؤفی کوشتنی وایه. وه هه ر
که سیك مرؤفیك له مه رگ پزگا ر بکات، وه کو هه موو خه لکی پزگا ر کرد بیئت
وایه.

جا زۆریك له خه لکی له لیك دانه وه ی واتی ئه م ده قه قورئانیه به هه له
تیگه یشتون، هه ر بویه ئه م پرسیا ره یان بو دروست بو وه و ده لئین: بی

گومان پوون وئاشکرایه که تاوانی که سیڭ سه د مړوځی کوشتبیت زیاتره له تاوانی که سیڭ که تنهها مړوځیکۍ کوشتبیت؟ که چی له نایه ته که دا هه موویانی یه کسان کردووه؟

خه لکی وای بۆده چن که لیک چوونه که له پڙدهی تاوان وسزاکه دایه، به لام سیاقی نایه ته که وائلیت، بگره نه م لیک چوونه هه لئاگریت، وه نه م لیک چوونه واتای نه وه نی یه که له هه موو پړویه که وه له یه که ده چن وهاوشیوه. نه وه تا خوای گه وره له سه ر کورتی ته مانی دنیا له چا و قیامه تدا ده فهرمیت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا... النازعات: ٤٦) واته: نه و پڙدهی که قیامه ت به رپاده بیت، بی باوه پان واده زانن که تنهها سه رله نیواړه یه که یان سه رله به یانیه که دریژی ژیانی دنیایان بووه.

هه روه ها له شوینیکۍ تر له سه ر هه مان مه به ست ویا به ت ده فهرمیت: (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ... الأحقاف: ٣٥) واته: نه و پڙدهی که قیامه ت به رپاده بیت بی باوه پان واده زانن که ته مانی ژیانی دنیایان سه عاتیک بووه.

جا نه مه نه وه ناگه یه نیت که پڙده که چنده، به لکو کورتی ته مانی دنیاین دهرده خات. وه کاتیک پیغه مبه رﷺ ده فهرمیت: (من صلى العشاء في جماعة فكأنما قام نصف الليل، ومن صلى الفجر في جماعة فكأنما قام الليل كله.)^١ واته: هه رکه سیڭ نویژی شیوان (عیشا) به جه ماعت بکات وه نه وه وایه تانیوهی شه و شه ونویژی کردبیت، وه نه وهی نویژی به یانی به جه ماعت بکات وه نه وه وایه هه موو شه وه که شه ونویژی کردبیت.

^١ - نه م فهرموده یه (صحیح، ٥)، (مسلم: ١٦/٥ نووی) گنرایه تیوه.

یاخود له مه پوونتر دهفه رمیټ: (من صام رمضان واتبعه بستر من شوال فکانما صام الدهر) ^۱ واته: هرکه سیټ مانگی په مه زان به پوژوو بیټ وشه ش پوژوی مانگی شه والیش به پوژوو بیټ، وهک نه وه وایه هه مووسالنه که به پوژوو بوو بیټ.

هه ورده ها دهفه رمیټ: (من قرأ "قل هو الله احد" فکانما قرأ ثلث القرآن) ^۲ واته: هرکه سیټ سوره تی (إخلاص) بخویند بیټ وهک نه وه وایه سی به شی قورئانی خویند بیټ.

جا پوون وناشکرایه که پاداشتی که سیټ که زورینه ی کاته کان به پوژوو بیټ زور گه ورده تره له وهی که به تهنه ها په مه زان وشه وال به پوژوو بیټ، هه رچه نده لیگ چوون هه یه له شیوه ی پاداشته که دا. هه روه ها بو یه کی سی به شی قورئانی خویند بیټ پاداشتی زیاتره له وهی که به تهنه ها (قل هو الله احد) ی خویند بیټ، هه رچه نده لیگ چوون هه یه له شیوه ی پاداشته که دا، به لام خودی کرداره که جیاوازه و پاداشتی له سر ریژه ی ماندوو بوون وه ولدانه. جا هیچ نیعمه تی که نی یه وه کونیعمه تی تی گیشتن له قورئان وسونه ت، که نه مه ش پیزو به هره یه کی خوی گه ورده یه به هه موو که سیټی نادات.

جانه گه پرسایریان کرد نایا له چ پوویه که وه لیگ چوون هه یه له نیوان بکوژی تهنه ها که سیټ ویکوژی سه دکه س دا؟

له وه لامی نه م پرسیاره دا ووتراوه: له چه ندین پووه وه لیگ چوون هه یه وهک:

^۱ - نه م فهرمودیه (صحیح)، (مسلم: ۵۷/۸ نووی) گپرایه تیه وه.

^۲ - نه م فهرمودیه (صحیح)، (بخاری: ۵۰۱۳-۵۰۱۵) گپرایه تیه وه.

۱. هەردووکیان سەرپێچی ویاخی بوونە لەفەرمانی خودایان پێشیل کردوو، وەتوشی نەفرەت و سزای خوای گەورە دەبن، وەشایستەى دۆزەخن بەهەمیشەیی، بەلام لەنیو سزای دۆزەخدا جیاوازیان هەیه لەجۆری سزاکیان هەریەکیان بەپێی زۆری تاوانەکی، واتە سزای کەسیک زۆر سەختترە کە پێغەمبەرێک یان خواناسێک یان بانگخوازێکی کوشتبێت بەهەرورد لەگەڵ کەسیکی تر کە مۆفێکی سادەى کوشتبێت.

۲. هەردووکیان شایستەى کوشتنن.

۳. هەردووکیان چوون یەکن لەپرووی بویری و سەرکەشیان کە دەستیان چووتە خوینی مۆف کەبەناحەق خوینی برێژن. کەواتە ئەو بویری و ئامادەییان هەیه کە هەموو مۆفایەتی بکوژن گەر هەلیان بۆ پرەخسێت.

۴. هەردووکیان چوون یەکن لە ناولێتانیان بە بکوژ و خوین پێژو وستەمکار.

۵. لە پرویەکی ترەو چوون یەکن کاتیک پێری برۆاداران بە یەك جەستە ناودەبات کەئەگەر ئەندامێکی توشی ئازاربێت، ئەوا هەموو جەستەى توشی ئازار و شەونخونی دەبێت. جالەم پوانگەیهو هەریەکی ئازاری برۆاداریک بدات ئەوا ئازاری هەموو برۆادارانى داو.

و هەروەها پێغەمبەر ﷺ دەفرمێت: (لَا تَقْتُلْ نَفْسًا ظَلَمًا بغير حق ألا كان على ابن آدم الأول كفل من دم، لأنه أول من سن القتل).
واتە هەر مۆفێکی بى تاوان بەناحەق بکوژرێت، ئەوا تاوانی

۱ - ئەم فەرموودەیه (صحیح) ۵، (بخاری: ۳۳۳۵) گێرایەتیەو.

کورپه کسه ی ناده می تیدا یه وپشکی به رده که ویت "مه به سستی قابيله"، که یه که م که س بوو کوشتنی داهیتنا.

ئه وه ی شایه نی باسه ئه م هه رپه شه کردنه ته نها تاییه ته به یه که م کوشتنه وه ، به هیچ شیوه یه ک باس له یه که م تاوانی زینا یان دزی ومه ی خواردنه وه ناکات. هه رچه نده هاویه شی دانان له کوشتن گه وره تره. هه ر بویه پیغه مبه ر ﷺ بینه ی که (عمر بن لحي الخزاعي) به سه خترین شیواز سزاو ئه شکه نجه ده دریت ، چونکه یه که م که س بوو که ئایینی "ابراهیم" ی پیغه مبه ری گۆری بۆ بت په رستی^۱. خوای گه وره ش ده فره میت: (وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ...البقرة: ۴۱) واته: ئیوه مه بنه یه که م بی باوه ر به ئایه ته کانی خوای گه وره.

که دواتر خه لکی شویتان ده که ون وده بنه پیشه نگی خراپه خوازی ، هه ربویه هه ر که سیک سته میک یان تاوانیک دابه ئیت ، ئه وا هه لگری تاوانی سه رجه م ئه نجام ده رانی ئه و تاوانه ده بیت له دوا ی خوی. وه له (جامع الترمذی) دا ها تووه له (ابن عباس) که پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: (يجيء المقتول بالقاتل يوم القيامة ناصيته ورأسه بيده، وأو داجه تشخب دماً ، يقول: يارب، سل هذا: فيم قتلني؟) واته: له پۆزی قیامه تدا که سی کوژراو ویکوژه که ی خوی ده هیئت و به سه ر ناوچه واندا به کیشی ده کات وخوین له ده ماره کانی یه وه

^۱ - ئه م فره مووده یه (صحیح ه)، چونکه (عمر بن لحي الخزاعي) یه که م که س بوو ئایینی پیغه مبه ری ابراهیم ی گۆری و بت په رستی هیتاوه بۆ نێو ده ورگی عه ربی وه هانی عه ره به کانی دا بت په رستن.

(سیوطی له "الوسائل" دا ئه مه باس ده کات وده داته پاڻ (ابن جریر) له ته فسیره کهیدا له فره مووده ی (ابی هریره) وه سه ره کی یه که ی له (صحیحین) دا یه. هه روه ها له هه مان سه رچاوه ها تووه له فره مووده ی (ابی بن کعب) به (مرفوعی) که (حاکم) له (مستدرک) دا ده یگێرته وه (الوسائل - باب السابع) پروانه کتی (موسوعه الصحابه - باب فی الاضنام).

ده چۆرېت وده لئيت: خودايه لئى پېرسه بۆچى وله سهر چى منى
كوشت؟

وله (ابن عباس) يان پرسى: ئايا ته وبه كردن هيه بۆ بكوژ؟ ئه وېش
ئەم ئايه ته پېرۆزه ي خوينده وه وەمن يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ هَهُنَّ
خَالِدًا فِيهَا النساء: ۹۳) واتە: ههركه سيك به ناپه وايى به ده ستي
ئه نقه ست بپرواداريك بكوژيت، ئەوا سزاكه ي دۆزه خى هه تاهه تاييه .

هه روه ها ابن عباس به رده وام ده بئيت وده لئيت: ئەم ئايه ته نه سخ
نه كراوه ته وه جا ئيتير چۆن ته وبه ده كات.^۱ وه هه روه ها (نافع) ده لئيت:
(نظر عبدالله بن عمر رضي الله عنه يوماً الى الكعبة، قال: ما أعظمك وأعظم
حرمتك، والمؤمنون عند الله أعظم حرمة منك.)^۲ واتە: پۆزئيك عبدالله
ي كوپى عومه ر ته ماشاي كه عبه ي ده كرد ووتى: چەند مەزن وگە و ريه
قه درت، به لام لاي خواي گه و ريه بپرواداران له تو به پيژترن .

وله (صحيح بخارى) دا هاتووه (سمره بن جندى): (أول ما ينتن
من الإنسان بطنه، فمن استطاع منكم أن لا يأكل الا طيباً فليفعل،
ومن استطاع أن لا يحول بينه وبين الجنة ملء كف من دم أهرقه
فليفعل)^۳ واتە: يه كه م شت كه له جه سته ي مروؤ ده گه نئيت بريتي يه له
سكى، با تا بۆي ده كريت خواردنى حەلال بخوات، وه هه ركه سيك
ده يه وئيت هيچ ئاسته نكيك له نئوان خوى وبه هه شتدا نه هئلايت ئەوا
باخوى بپاريژيت له چۆرې خوين كه به ناپه وا بپيژيت.

^۱ - ئەم فەرمووده يه (صحيح) ه، (احمد ۲۲۲/۱) وه (ترمذي ۳۰۲۹) گيڤا يه نه ته وه .

^۲ - ئەوه (حسن) ه، هه مان سەرچاوه ي پيشوو .

^۳ - ئەم فەرمووده يه (صحيح) ه، (بخارى: ۷۱۵۲) گيڤا يه تيه وه .

وه له (صحيح بخارى) دا هاتووه (ابن عمر) ده گيرپټه وه،
پيغه مبه ﷺ فەرموويه تی: (لايزال المؤمن في فسحة من دينه مال
يصب دماً حراماً).^۱ واتە: بەردهوام باوه پداران له فراوان بووندايه له
ثاينى خودا تا خوین به ناحق نه پيژریت.

ههروهها (بخارى) له (ابن عمر) هوه ده گيرپټه وه که ووتويه تی:
(من ورطات الامور التي لامخرج لمن اوقع نفسه فيها سفك الدم
والحرام بغير حله)^۲ واتە: يه کيک له وگير وگرفتانه ی که توشى مرؤف
ده بټ و ناتوانیت لى ده ربابیت، بریتى يه له خوین پشتن به ناحق.

وه له (صحيحين) دا هاتووه پيغه مبه ﷺ ده فەرمیت: (سباب
المسلم فسوف وقتاله كفر).^۳ واتە: جوین دان به موسولمان تاوانکاریه،
وه کوشتن کافربونه.

ههروهها له هه مان سه رچاوه ی پيشوودا هاتووه که پيغه مبه ﷺ
ده فەرمیت: (لا ترجعوا بعدي كفاراً يضرب بعضكم رقاب بعض).
واته له پاش مردنى من نه گه پینه وه سه ربى باوه پى ویه کتر کوشتن.

وه له (صحيح بخارى) دا هاتووه که پيغه مبه ﷺ ده فەرمیت: (من
قتل معاهداً لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة اربعين
عاماً).^۴ واتە: هه رکه سيک بى باوه پىکی خاوهن په يمان بکوژیت، نه و
بوئى خوشى به هه شت ناکات. هه رچه نده بوئى به هه شت (۴۰) سال پى
ده کات.

۱- نهم فەرمووده یه (صحيح) ۵، هه مان سه رچاوه ی پيشوو (۶۸۶۲).

۲- نهم فەرمووده یه (صحيح) ۵، هه مان سه رچاوه ی پيشوو (۶۸۶۳).

۳- نهم فەرمووده یه (صحيح) ۵، (بخارى: ۴۸) و (مسلم: ۵۷/۲ نووی) گيرپټه وه.

۴- نهم فەرمووده یه (صحيح) ۵، (بخارى: ۶۹۱۴) گيرپټه وه.

جا ئەمە سزای كەسكە بى باوەرىكى خاوەن پەيمان بكوژیت ،جا
نەخوازە كوشتنى برودارىك؟

جا ئەگەر ئافرهتت ك بچتتە دۆزهخەو بەهۆى سزادان
وئەشكەنجه دانى پشيله يەك تامردن. كە پتغەمبەر ﷺ ديمەنى ئەو
ئافرهتەى بينى بوو لەدۆزهخدا كە پشيله كە چرپو كى لەپووخسارى
دەدا. جا ئەبەت سزای كەسك چۆن بىت كە برودارىك بەند بكات بەبى
تاوان تامردن؟!

وئەلە هەندى (سنن) دا هاتوو كە پتغەمبەر ﷺ فەرموويەتى:
(لِزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِغَيْرِ حَقٍّ) واتە: كاو
بوونى دونيا ئاسانترە لەلای خواى گەورە لەكوشتنى برودارىكى بى
تاوان.

زينا يەككە لەتاوانە گەورەكان

زينا يەككە لەتاوانە گەورەكان كە دەبەتتە هۆى شيواندنى وەچەو
نەوەكان ، وئەتەك كردنى داوین پاكان و پيشيل كردنى مافە تايبەتى
وگشتى يەكان. وەهەرەو هەبلاو بوونەو هەى بى پەوشتى وشەرو ئاشوب
و پوخاندنى بنەما پەوشتەكانى نيو كۆمەلگا، چونكە ئەو كەسانەى
زينايان لەگەل دەكریت يان كچ يان خوشك يان دايك يان يەكك مانن لە
نيو كۆمەلگادا ، هەربۆيە بەيەكك لەتاوانە گەورەكان دادەنریت لەپاش
كوشتن لەقورئان وسونەتدا.

¹ - ئەم فەرمودەيە (صحيح)ە، (ترمذی: ۱۳۹۵) و (نسائی: ۸۲/۷) و (ابن ماجه: ۲۶۱۹) بە
(اسناد صحيح).

(امام احمد) ده لَيت: پيم وايه زينا له گورهيدا له پاش كوشتن ديت، هر بويه خوي گوره ده فهرميت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ... الفرقان: ۶۸-۷۰) واته: نهو كه سانه ي له پهرستندا هاو له يو خودا برپار نادهن و به ناحق و ناپره وايي كه س ناكورن. كه خودا كوشتنى حرام كړدوه، و ه زينا ناكهن، جا هر كه سيك نه م كردارانه نه نجام بدات نهوا توشى سزاو نازارو پيسوايي ده بيت و له قيامه تدا سزاو نازارى يو چهنه به رامبه ر ده كريت، و به به تاهه تايي به و په پي پيسوايي ژيان به ريته سر له دوزه خدا.

جا زينا به هاوړيكي له گه له هره كه له هاو به شى دانان و كوشتن ديڼ، و ه سزاك شى ده سست نيشان كړدوه به چهندين قات يو ه تاهه تايي له دوزه خدا بميتته وه، و به تهنه به ته و به كړدن و باوه پهيڼان و نه نجامداني كردارى چا كه پزگارى ده بيت. و ه خوي گوره ده فهرميت: (وَلَا تَقْرُبُوا الرِّئَاسَةَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا.... اسراء: ۳۲) واته: به هيچ شيو ه يه ك نزيكي زينا مه كه ونه وه، چونكه تاوان يكي گوره وړيگه يه كي ناقولا يه.

ليړه دا ثمازه به قيزه ونى وناشيريڼى وناشياوى زينا ده كات كه ته نانه ت گيان له به رانيش قيلى لى ده كه نه وه. (بخارى) له صحيحه كهيدا ده گيرپته وه كه (عمرو بن مهيمون الاودى) ده لَيت: من له سه رده مى نه فاميدا مه يمونيكم بينى زيناى كرد، كه له مه يمونيك پتيانزاني گرتيان و به رديارانيان كرد تا كوشتيان.^۱ پاشان ثمازه به وه ده كات كه سه رنه نجامى نه م به د پوه شتیه له دونيادا بریتى يه له

^۱ - نه م فهرموده يه (صحيح) ۵، (بخارى: ۳۸۴۹) گيرايه تيه وه.

تیاچوون وپیسوایی ونه داری ، وه له قیامه تیشدا بریتی یه له پړیسوایی
وسزای توندی دۆزه خ.

وه ئایه ته کان ئاماژه به وه دهکات که به تایبیه تی خواستن
وماره کردنی خیزانی باوکتان له کاره هره خراپه کانه که ده فهرمیت:
(إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا.... النساء: ۲۲) واته: به پاستی ئه مه
تاوانیکی گه وره و ناپه سه ند و پیا زیکی خراپه.

هه روه ها خوای گه وره تاکه پښگای پزگاری و سه رفرا زیمان بۆ
ده خاته پش چاو که بریتی یه له پاک پاگرتنی داوین، که ده فهرمیت:
(قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
اللُّغُو مُعْرِضُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوحِهِمْ
حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ *
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... المؤمنون: ۱-۷) واته:
بپرواداران دلخۆش و سه رفرا زیبون. ئه وانهی له نوێزه کانیاندا دلیان
دامه زراوه و له خوا ترسه. ئه وانهی له و ته و گوفتاری نابجی دووره
په ریزن. ئه وانهی که زهکات و مال و سامانه کانیان به هه ژاران ده دن.
ئه وانهی که داوینی خویان ده پاریزن ته نها له گه ل هاوسه ره کانیان
و که نیزه کانیاندا نه بیته که ئه مه هه لالی خویانه و جیگهی تانه و ته شه ر
نی یه. جا ئه وه ی جگه له م سنووره دیاری کراوه پیا زی تر بگریته به ر
، ئه و جۆره که سانه به یاخی وله سنوور ده رچوو ده ژمێردرین.

جا لی ره دا ئه م ئایه ته ئاماژه بۆ سی شتی گرنگ دهکات ، که ئه گه ر
ئه و که سه ی داوینی نه پاریزیت له زینا ، ئه و نابیتته یه کیک له پزگار بووان
و ده چیته پیزی لۆمه کاران وله سنوور ده رچوو، وه شایسته ی ئه وه
ده بیته ناوی له پیزی دوژمنان تۆمار بگریته. جا با ئه و که سانه

به‌راوردیك بكه‌ن له نښوان چيژی شه‌هوت وئاره‌زووبازی ، وه‌له‌نښوان
ئازارو ئه‌شكه‌نجه‌كاني . كاميان ئاسانتره ؟!

وه‌له به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا خوای گه‌وره لۆمه‌ی ئاده‌میزاد ده‌كات كه
خوگرو ئارامگرنی یه له‌سه‌ر خو‌شی وناخو‌شی یه‌كان . هه‌ركاتیك
خو‌شی توش بی‌ت په‌زیل وپ‌یگر وچروك ده‌بی‌ت . وه‌هه‌ر كاتیك توشی
ناخو‌شی بوو ئیتر ئومید برآوو هیوا برآو ده‌بی‌ت ، ته‌نها كه‌سانیک
جیاده‌كات‌وه كه‌له وه‌سفیاندا ده‌فه‌رمی‌ت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَلِئِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ *
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ... معارج: ۲۹-۳۱) واته‌: جا
خوای گه‌وره فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ران ده‌كات كه باوه‌رداران ناگادار
بكات‌وه له‌وه‌ی چاوو داوینیان بپاریزن ، وه‌دلنښایان بكه‌ره‌وه كه‌خوای
گه‌وره به‌وردی كاره‌كانیان ده‌بینی‌ت . كه ده‌فه‌رمی‌ت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ۱۹) واته‌: خوای گه‌وره هه‌میشه
چاوه‌خیانته‌ت كارو ناپاكه‌كان ده‌ناسی‌ت وده‌زانیت چی له‌دل وده‌رون
وسینه‌یانداه‌شاردراوه .

نه‌زهر "ته‌ماشاگردنی هه‌رام" پۆسته‌ی زینایه

خوای گه‌وره له‌سیا‌قی ئایه‌ته‌كه‌دا ته‌ماشاگردنی
هه‌راومی "نه‌زهر" پ‌یش پاراستنی داوین کردوه ، چونكه سه‌ره‌تای
کاری زیناكه له‌بینین وته‌ماشاگردنی نادروسته‌وه سه‌رچاوه ده‌گری‌ت .
هه‌روه‌كو چۆن ئاگر له‌پ‌یشدا له‌ب‌ل‌یسه‌وه دروست ده‌بی‌ت . جا له
پ‌یشدا ته‌ماشایه‌كه ، پاشان بی‌رۆكه‌یه‌كه ، دواتر هه‌نگاوێكه سه‌ره‌نجم
تاوانیكه .

وهله بهر هه مان مه بهست ووتراوه: هه كه سيك خوي له م چوار شته
 بپاريزيئت، ئهوا ئاييني سه لامهت بووه كه ئه ويش: (چركه كان،
 بيروكه كان، ووته كان، هه نگاوه كان). چا پيويسته له سه مرؤف ئه م
 سه نگه رانه به ته واوي به نيت ده رفهت نه دات به دوژمن زه فهري پي
 بهيئن وزياني داگير بكن.

دهرگاگاني تاوانكاري

زور جار ئاده ميزاد له م دهرگاiane وه توشي تاوانكاري ده بيت كه
 بيتين له چوار دهرگا:

۱- چركه ساته كان:

كه بزوينهري هه زو ئاره زووه كانه كه تييدا ئاده ميزاد به چاوه كاني
 ده پوانيته جهسته وه دهغه كراوه كان، به پارستني چاوله و ساتانه دا
 مايه ي پاراستني داوينه.

وه هه كه سيك چاوه كاني وهك گورگي برسي به ره لايكات ئهوا
 سه رنه نجام به ره وه لديرى ده بات. وه پيغه مبه ر ﷺ ده فهرميئت: (لا
 تتبع النظرة النظرة، فانما لك الأولى وليس لك الأخرى). واته:
 ته ماشا له دواي ته ماشا ئه نجام نه دن بۆ جهسته وه دهغه كراوه كان،
 چونكه يه كه م ته ماشايان مافي خوته، به لام دووه ميان تاوانه.

وه له (مسند) دا هاتووه كه پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تي: (النظر
 سهم مسموح من سهام إبليس: فمن غص بصره عن محاسن امرأة لله

¹ - ئه م فهرمووده يه (حسن)، (احمد: ۳۵۱/۵) و (ابوداود: ۲۱۴۹) وه (ترمذي:
 ۲۷۷۷) گيرايانه وه.

اورث الله قلبه حلاوة الى يوم يلقاه.)^۱ واته: ته ماشای حه رام تیریکی ژه هراوییه له تیره کانی ئیبلیس، جا ههرکه سیك چاو بپاریزیت له شوخ وشه نگی نافره تیک له پیناوی خودادا، نهوا خودا چیژی خوشی ده خاته دلی یه وه تا نهو پۆژهی به دیداری خوی گه وره ده گات.

پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: (غضوا أبصارکم وأحفظوا خروجکم) واته: چاوه کانتان بپاریزن و داوینتان بپاریزن.

وه پیغه مبه ره ﷺ ده فره میت: (وایاکم الجلوس على الطرقات، قالوا یارسول الله مجالسنا، مالنا بد منها، قال ﷺ: فإن كنتم لابد فاعلین، فأعطوا الطريق حقه، قالوا: وما حقه؟ قال ﷺ: غرض البصر، وكف الأذن، ورد السلام.)^۲ واته: نه کهن له سه ر پێگا کاندان دابنیشن، ووتیان شوینی ترمان نی یه بو دانیشن، فه رمووی نه گه ره ناچارن دابنیشن نهوا مافی پێگا که بدهن، ووتیان نهی پیغه مبه ره ﷺ مافی پێگا چی یه؟ فه رمووی: چاو بپاریزن، کهس نازار نه دهن، وه لامی سه لام بده نه وه.

بنه رتهی به لا له ته ماشا کردنه وهیه

زۆریه ی نهو تاوانه ی توشی مروڤ ده بن سه رچاوه که ی ده گه پیته وه بو ته ماشا کردنی نادروست، چونکه وهک زنجیره یه کی یه که له دوا ی یه که وایه به ره و هه زو ئاره زوو و ته ماشا کردن هه نگاو ده نیّت، دواتر بیرۆکه دروست ده کات، بیرۆکه ش ده بیته بیریکی ته واو، بیریش هه زو ئاره زوو ده بزوییت. ئاره زو ویش ئیراده دروست ده کات، دواتر نهو ئیراده یه

^۱ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد، وهو حسن لغیرة)، (احمد: ۵/۲۶۴) وه (حاکم: ۳۱۳/۴) به (سند ضعیف) گێڕایانه ته وه.

^۲ - نه م فرموده یه (ضعیف الأسناد، احمد: ۵/۳۲۳) بروانه: (المجمع: ۴/۱۴۵).

^۳ - نه م فرموده یه (صحیح، ه، بخاری: ۲۴۶۵) وه (مسلم: ۱۴/۱۰۸) گێڕایانه ته وه.

دهبیته عه زیمه و سووربوون له سه ر جی به جی کردنی نه و کاره .
که سه رنه نجام تاوان پووده دات. وه هیچ به ربه ستیک و پیرگیه کی دهرونی
ناسته نگي بۆ دروست ناکات.

هه ربۆیه ووتراوه: ئارام گرتن له سه ر نه نجام نه دانی ته ماشا و
نه زه ری حه رام باشتره له ئارام گرتن له کاره ساته که ی. شاعیریک
ده لیت:

كل الحوادث مبدأها من المنظر	ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة بلغت من قلب صاحبها	كمبلغ السهم بين القوس والوتر
والعبد مادام ذا طرف يقلبـه	في أعين الغير موقوف على الخطر
يسر مقلته ماضر مهجته	لامرحبا بسرور عاد بالضـرر

واته:

زۆرێك له سه رچاوه ی پووداوه كان نه زه رو ته ماشا كردنـه
هه روه كو سه رچاوه ی زۆربه ی ناگره كان بلیسه ی بچوكـه
ئای چه ندين ته ماشا کاریگه ری گه وره ی کرده سه ر دلێ نه وکه س
له شیوه ی کاریگه ری تیر که له که وان ده رده چیـت
زۆر جار دلّ خووش وشادومانه به وه ی که بینییوتـی
به لام هیچ به خیر نه یه ت شادیه که که مایه ی زیان بیـت.

له به لا کانی ته ماشا کردنی حه رام "نه زه ر"

زۆر جار نه زه رکردنی نادروست ده بیته مایه ی خه م و په ژاره و داخ
و حه سه ره ت ، به تاییه تی کاتیك ئه وه ی ده بینیت به ده ستی نا که ویت و

لهه مان کاتيشدا ناتوانيت ئارامگر بيٽ. ليړه دا غم وپه ژاره پړوي تى
ده کات. شاعيريك ده ليت:

وکننت متى أرسلت طرفك رائداً لقلبك يوماً، أتبعتك المناظر
رأيت الذي لا كله أنت قادر عليه، ولاعن بعضه انت صابر
واته:

تو هه رکاتيک شه پوله کاني چاوت ناراسته بکه يـت
دلنياهه پړوتک بيټ ده بيټه مايه ي ماندوو بوونسي دل
نه وه ي که ده بيني زال نيت به سهريدا ونابيټه هي خوت
وله هه مان کاتيشدا ناتوانيت ئارام له سهری بگريـت.

وه جيـي سهر سوپرمانه: کاتي ساتي ته ماشا کړدنه که تيريـکه
راسته وخو له دلدا کاريگه ري گه وره دروست ده کات، وه شعريکم هـيه
له م بواره دا:

يا رامياً بسهام اللحظ مجتهداً أنت القتيك بما ترمي، فلاتصب
يا باعث الطرف يرتاد الشفاء له أجس رسولك، لا يأتيك بالعطب
واته:

نه ي نه و که سهي تيري نه زهر پړه وانه ده که يـت
ناگاداربه نه و کاره سهر نه نجامي خو کوژي به

نه ي نه و که سهي که چاوت ده گيړي وپيټ وايه نه مه چاره سهره

تيره کاني نه زهرت به نديکه تاسه نه نجام نه بيټه مايه ي سهر لي
شيواندني دلت.....

ئەو ەى جىگەى سەرسوپمانە ئەو ەى ە ە ە تەماشاکردنىڭ برىنىڭ
دەكاتە نىو دىلەو، تابرىن لەسەر برىن زىادەدەكات ەدواتر لە ەژمەتى
ئازاردا ەىچ رېگىرىيەك ناکات لە ەينانى ئازار وبرىنى تىرىق دىلى.و ەلەم
بوارەدا ئەم پارچە شىعرە ە ە:

مازلت تتبع نظرة في نظــــرة في اثر كل مليحة ومليح
وتظن ذاك دواء جرحل وهو في الـ تحقيق تجريح على تجريح
لابحت طرفك بالحاظ وبالبكاء فالقلب منك ذبيح أي ذبيح
واته:

بەبەردەوامى تەماشالەدواى تەماشادەكەيـــــــت
لەشويىنەوارىاندابىن ە ە ە ە چى تۆخوئپىژى دەكەيت
واگومان دەبەيت ەئەمە چارەسەرى برىنەكانـــــــە
بەلام لەپاستىدا برىندارکردن وکولانەو ەى برىنەكانـــــــە
چاوى خۆت بەسەر برىندا بەحەسرەت وگريـــــــان
و ەدلت سەربپراو بەلام چۆن سەربرىنىـــــــك.

و ەوتراو ە: بەندکردنى چاوەکان بۆ چەند ساتىڭ باشترە لەخەم
و پەژارەى بەردەوام. واتە کاتىڭ تەماشای شوخىڭ ناکەيت وچاوى
خۆت دەگريست، چىتر بىرى لى ناکەيتەو ە نايىتە ماىەى خەم
و پەژارەت.

۲- بىرۆکەکان:

مەبەست لىيى ئۇ بىرۆكانەيە كەبەلّ و دەرونى مرقۇدا دىت،
 كەسەرچاۋەى چاكە و خراپەكانە ، وەبزوئەرو دروست كەرى وىست
 وخواست وەلمەتەكانە . جا ھەركەسىك تۋانى زالّ بىت بەسەر
 بىرۆكەكانىدا ئۇوا دلّ و دەرونى شاد دەبىت وسەرئەنجامى بەختەوہرى
 دەبىت . وەھەر كەسىك ملكەچى ئۇ بىرۆكە خراپانە بوو ، ئۇوا
 بەرشالاولى ھەزۋئارەزووہكانى دەرون دەكەوئت وسەرئەنجامى
 پردەبىت لەنەھامەتى .

جا بەربەردەوامى ئۇ بىرۆكە خراپانە ھىرش دەھىننە سەردلى
 مرقۇ تا دەيكەنە مۆلگەى ئاۋاتە پرپوچەكان . خۋاى گەورە
 دەفەرمىت : (كَسْرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَهُ الظُّمَانُ مَاءٌ حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ
 شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ... النور : ۳۹)
 واتە : وەك سەراب و تەراۋىلكەوايە لە بىابانىكدا بىرىسكە دەداتەوہ
 كەسىكى تىنو و ابزانىت ئاۋە . وە بەھەلە داۋان بۆى دەچىت ، كە
 گەشتە لای دەبىنىت ھىچ نىە ، ئۇسا بەخۋى دەزانىت ژىانى كۆتايى
 ھاتوۋە و قىامت بەرپا بووہ . خۋادى گەورەش ئامادەيە لە لايدا بە
 گوئەرى كەردەوہكەى لىپرسىنەوہى لە گەلّ دەكات خۋاى گەورە لە
 لىپرسىنەوہ دا خىرايە "

جا بى نرختىن ھەولّ و ھەلمەت ، لەو كەسەدايە كە ھەمىشە خۋى
 بە ئاۋاتە پرپوچەكان سەرخۋش دەكات و گوى ! بۆ راستىەكان
 ناگرىت . ھەمىشە خەون بە خەيالى بى سنوور و دوور لە واقىع
 دەبىنىت . كە بە پاسترئەمە مايە پوچترىن كەس و خەسارەت
 مەندترىن جۆرى بازىرگانىە .

ئەم ھالە دەردىكى كوشىندەيە كە دەبىت ھۆى دروست بوونى
 تەمەلى بى دەسەلاتى، پىسوايى و پاشگەزى لەو تەمەنەي كە بە فېرۆ
 دوور لە راستى ژيان بە سەرچوو. كە ھەمىشە لە خەيال و ئاوات دا بىز
 بىوو. كاتى بە ئاگا ھاتەو، لە ژيانىكى بى ناوہ پۆك و بازىيەكى
 بەتالدا دەخولايەو. ئەمە ھاوشىوہى ئەو كەسە برسى و تىنوەيە كە.
 ھەمىشە لە خەيالدا نايابترىن جۆرى خواردن و خواردنەو دەخوات ،
 كەچى لە راستى دا جگە لە ئەندىشە و برسى ھىچى تىرى لە مايە نى يە.
 بگرە ئەم ئەندىشە و بىرۆكانە ھىز و تواناي لى بريوہ ، ئەمەش واتاي
 داتەپىنى دەروونى ئەو كەسەيە. بەلام مرقى ژىر و ھوشيار سەرچەم
 ئەو بىرۆكە خراپ و پوچانە وەلاوہ دەنىت و بە چاوى راست و
 دروستيەو دەپوانىتە ژيان.

جۆرى بىرۆكەكان

چوار جۆر بىرۆكە ھەيە:

يەكەم: ئەو بىرۆكەكانى كە بەرژەۋەندىيەكانى دۇنيات بۆ فەراھەم دەھىنئەت.

دوۋەم: ئەو بىرۆكەكانى كە زىانەكانى دۇنيات ئى دور دەخاتەۋە.

سەيەم: ئەو بىرۆكەكانى كە بەرژەۋەندىيەكانى قىامەتت بۆ فەراھەم دەھىنئەت.

چوارەم: ئەو بىرۆكەكانى كە زىانەكانى قىامەتت ئى دور دەخاتەۋە.

جا زۆر پىۋىستە مەۋقە سەرچەم ھەنگاۋەكانى لەم چوار جۆرەدا چىرى بىكاتەۋە ۋە ئەگەر ھەر ھەمويان كەلەكەيان كىرد لە سەرى. ئەۋا پىۋىستە پۆلىنكارىيان بىكات بە پىۋى (گىرنگىن بۆ گىرنگ) .. ۋاتە گىرنگىك كە مەترسى نەبىت لە لە دەستدانى.

دو جۆرى تر دەھىنئەت كە برىتىن لە:

۱. گىرنگىك لە دەست ناچىت.

۲. گىرنگ نىيە، بەلام لە دەست دەچىت

جا لىرەدا دوو دىلى ۋە دەكاتە ئەۋمەۋقە كە كامىيان ھەلېژىرىت. لەۋەي ئەگەر (گىرنگە) پىش بىخات، ئەۋا مەترسى لە دەست چوۋنى ئەۋانى ترى ھەيە. خۇ ئەگەر ئەۋە ھەلېژىرىت كە (گىرنگ نىيە) ئەۋا لە ئەنجامى سەرقالى پىۋەي مەترسى لە دەستدانى (گىرنگەكە) ھەيە.

جا لەم ھالەتەدا دوو شت لە يەك كاتدا كۆدەبنەۋە. بۆ بە دەستھىنئەنى يەككىيان ئەۋا ئەۋىترىيان لە دەست دەدەيت. لىرەدا

پيويسته ژيري و زيره كي و مه عريفه پوځي خوځان بښن. به لي زور
 كه س له م حاله ته دا سهر فراز و سهر كه وتوو بوون. وه زوري ترش
 شكستيان هيناو تووشي پووخان هاتن. جا كه ساني بير تيژ و خاوه ن
 ژيري نه م سنوره نابهنژن. وه شهر يعهت و بهر ژه وهنديه كانش له سهر
 نه م بنه مايه دامه زراوون.

بيروكه كاني برواداري ژير

پيويسته له م بواره دا كار به پي نه و بنه ما گه ورهيه بكرت كه
 شهر و قهدهري له سهر پي كه اتوه. وه سهر جه م خه لك و حوكمي بوي
 ده گه پي ته وه. كه برتي يه له هه لېژاردي گه وره ترين بهر ژه وهنديه كان.
 ههر چه نده له م پي ناوه دا. بهر ژه وهندي بچوكت له ده ست بچيت. وه
 هه لېژاردي بچوكت ترين خراپه كان بؤ خوپاراستن له گه وره ترين زيان. جا
 لي ره دا بهر ژه وهنديه كت له ده ست ده چيت بؤ به ده سته پي ناني
 بهر ژه وهنديه كي گه وره تر. وه هه روه ها خراپه يه ك نه نجام ده ده يت ، بؤ
 خوپاراستن له خراپه يه كي گه وره تر. جا نه گه ر به ووردي له ياسا كاني
 سروشت و بونه وهر وورد بښنه وه. بؤ مان دهر ده كه وي ت كه هه موويان
 ياسا كان و بهر ژه وهنديه كاني دوونيا و قيامهت له سهر نه م بنه ما
 سهره كي داري ژراوون. هه ر بوي بهيروكه كاني كه سي ژير و هوشيار له م
 چوار چيوه يه دا خوي ده بښنه وه لي ناتيژيت. وه جوان ترين بير و
 بيروكه برتي يه له و بيره ي كه بؤ خوي گه وره بيت وه بهر ژه وهندي
 قيامهت له بهر چاو بكرت كه نه و يش چه ندين جوړه له وانه :

1. بير كرنه وه له نايه ته كاني خوي گه وره و تيگه يشتن له ناوه پوكي
 مه به سته كاني. نه م نايه ته پيرو زانه ته نها بؤ خويندنه وه
 دانه به زينراوون وه هه نديك پييان وايه. هه روه كو هه نديك له

(سلف) ده لَين: قورئان بۆ بهرجهسته كردن له كردار دا دابه زینراوه كه چى هه ندی له خه لکی ته نها خه ریکی خویندنه وه یه ن ."

۲. بیر کردنه وه له ناسینی خودای گه وره . وه ناسینی سیفات ه جوانه کان و ناوه پیروژه کانی . له پوانگهی ئایه ته قورئانیه کانه وه . هه روه ها تیگه یشتن له حیکمه ت و دانایی و بوونی خودا و گه وره یی بیر بکریته وه .

۳. بیر کردنه وه له بهخشش و نیعمه ته جۆرا و جۆره کانی وه فراوانی په حمه ت و بهزه یی و لی بورده یی خوای مه زن . جا ئه م سی جۆره دل پاک و پوخت و پاراو ده کات . له ئاستی خودای میهره بان و بهرجهسته بوونی خۆشه ویستی و نیه ت پاکی و له خوا ترسان و تکا کردن لیی ده کاته به ره می ئه م ده .

۴. بیر کردنه وه له ناسین و تیگه یشتن له دهرونی مرۆڤ . وه هه روه ها ده ستنیشان کردنی که م و کوپی و کورتی ، وه خاله لاوازه کانی و جۆره کانی دهرون . جا ئه م به شه زۆر به سوده بۆ تیپه پانددوو ده ربازکردنی دهرون له جۆری دهرونی فه رمانکار به خراپه (النفس الامارة بالسوء) بۆ جۆری دهرونی دلنیای (المطمئنة) که دواتر ده بیته سه رچاوه ی چاکه و چاکه خوازی - دل فرمانی چاکه ده کات و سه ربازه کانی بهرجهسته یی ده که ن .

۵. بیر کردنه وه له ئه رکی ئه م ساته وه خته و خۆجۆشدان بۆ جی به جی کردنی . چونکه خواناس کوپی کاتی خۆیه تی ، و ده رفه ت نادات کاته که ی به فیرو بجیت . چونکه سه ره جه م به رژه وندیه کان هه لقولای کاته . گه ر له ده ستمان دا ئه وا گه پانه وه ی ئه سته مه . تا خزه مه تی مرۆفایه تی پی بکه ین .

(إمام شافعی) ده‌لێت: چه‌نده هاو‌پیه‌تی پێ‌ری سۆ‌فیه‌کانم کرد ته‌نها
دوو دێ‌ر فێ‌ر بووم:—

یه‌که‌میان: کات شمشێ‌ره. گهر نه‌پێ‌رێ‌ت. ئه‌ت‌ب‌ری...

دووهمیان: گهر ده‌رون‌ت سه‌رقاڵ نه‌که‌یت به‌ حق و پاستی
یه‌وه. ئه‌وا سه‌رقاڵت ده‌کات به‌ شتی پ‌رو پ‌وچه‌وه. جا کات بریتی‌یه‌ له‌
ته‌مه‌نی م‌رو‌ف، وه‌ ماوه‌ی ژیا‌نی خۆ‌شبه‌ختی به‌ه‌شته و ئه‌شکه‌نجی
دۆ‌زه‌خه. کات به‌ وێ‌نه‌ی هه‌وره‌کان تی‌ ده‌په‌ن و ب‌زر ده‌بن. جا
هه‌رچه‌نده بکه‌وێ‌ته پ‌یش‌پ‌رکی له‌ گه‌لیدا ه‌یش‌تا هه‌ر که‌مه‌وه هه‌ر کات
و ساتی به‌ خواناسی و خودا په‌رستی و هاوکاری خه‌لکی له‌ چاکه‌ و
چاکه‌ خوازیدانه بێ‌ته سه‌ر ئه‌وا به‌ کات و ته‌مه‌نی پاستی خۆ‌تی
مه‌زانه. چونکه‌ جگه‌ له‌م ساتانه. چیت‌ر به‌ ژیا‌نی ئا‌ژه‌لی ده‌ژیت و
سه‌رئه‌ت‌جام مردن له‌ ژیا‌نی باشت‌ره.

جا جگه‌ له‌م ساته‌ پ‌ر شکۆ‌مه‌ندیانه که‌ له‌م چه‌ند ب‌ی‌رۆ‌کانه‌دا هه‌یه‌.
له‌مانه‌ ب‌ت‌را‌زیت هه‌مووی یان وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کانه. یان خود ئا‌واته
پ‌روپ‌وچه‌ و خه‌یاڵیه‌کانه، که‌ جگه‌ له‌ درۆ و خۆ‌خه‌له‌تاندن چیت‌ری لێ‌وه
به‌ره‌م نایه‌ت وه‌ک مه‌ستی سه‌رخۆ‌شه‌کان که‌ کاتی دێ‌نه‌وه سه‌ر هۆ‌ش
وه‌ستی و ب‌ینی پ‌استیه‌ک. وه‌ک ئه‌م شاعیره‌ گ‌وزارش‌تی لێ‌ ده‌کات.
زمانی حا‌لیان ده‌لێ‌ت:

إن كان منزلتي في الحشر عندكم ما قد لقيت ، فقد ضعيت أيامي
أمنية ظفرت نفسي بها زمناً واليوم أحسبها أضغاث أحلام

واته:

هه‌رچه‌نده جی‌گه‌ی من له‌ گه‌ل ئێ‌وه دایه‌ له‌ هه‌ش‌ردا

به لām من پۆژگارەکانی تەمەنم به فـــــــــــــــیرو دا
 ئاواتیکم هه بووه دهرۆنم پیوه سه رقāl کرد بـــــــــوو
 به لām ئەمڕۆ بۆم دهردهکه ویت که خه یāl و خه ویکي پڕ و پوچ بوو.

بیروکە ی رویشتوو، بیروکە ی جیگیر

کاتی بیروکە به خه یālدا دیت و تی ده په پیت هه ی زیانیکی نه .
 چونکه وه ک پیبواری سه ره پئ وایه دیت و تیده په پیت. به لām زیان و
 مه ترسی له وه دایه که له گه ل نه و بیروکە یه دا بکه ویته گفتوگو. زۆر
 به لی زانانه به ره و دهریای خو ی که مه ند کیشته ده کات. و سه ر سامت
 ده کات. چونکه له سه ر دهرۆنی به تāl و بی کار میوانیکی زۆر ئازیز و
 ئیسک سوکه. به لām له سه ر دل و دهرۆنی پاک و پاراو میوانیکی ئیسک
 قورس و چاره گرانه .

دهرۆنی دلنای و دهرۆنی فه رمانکار به خراپه "خراپه کار"

خوای گه وه ره دوو جۆر دهرۆنی له ئاده میزادا خولقاندوه که بریتین
 له دهرۆنی پاک و دلنای ، وه دهرۆنی خراپه کار. جا ئەم دوو دهرۆنه
 هه میشه دژ به یه کن و ناکۆک و له جه نگدان هه میشه پیچه وانه ی
 یه کترین. چ کاریک و فه رمانیک له سه ر نه ویان سوک و خو ش بیت. به
 پیچه وانه وه له سه ر نه ویتریان قورس و ناپه حه ت و ناخۆشه . کار و
 فه رمانیکی چاکه و چاکه خوازی له سه ر دهرۆنی خراپه کار قورسه
 ناخۆش و دژواره . وه هه موو کار و فه رمانیکی خراپه کار له سه ر
 دهرۆنی دلنای و چاکه کار قورس و ناخۆش و دژواره . فریشته ی هاوē
 هه میشه پشتیوانی له لایه ن راست ده کات که دهرۆنی چاکه کار دلنایی
 تیدایه . وه له لایه کیشه وه شه یتان پشتیوانی دهرۆنی خراپه کار

دهكات. جا ئهم جهنگ و دژايه تيه بهرده وام و بهرده وامي دهبيت تا
 كات و ساتي مهرك. سهركه وتن و دۆراني بهرده وامي هيه له
 نيوه ندهدا وه سهركه وتن له گه ل بووني ئارامگرتن دايه جا ههركاميان
 ئارمگر و خۆپاگر بيت و له خودا ترسا ئهوا سهركه نجامي دونيا و
 قيامه تي بردۆته وه. خوداي گه وره و دانا وهك هه كه ميك دهسته
 بپرياريكي داوه كه گۆراني تيدا نيه كه دهفه رميت: (إن العاقبة
 للمتقين.... سهركه نجام بۆ له خوا ترسان و خواناسانه.)

جا دلي مروؤ له شيوه ي تابلويه كي بي گهرد و خاوين دايه.
 بپروكه كانيش پينوس و قه له من نه خشي تيدا دهكهن. وه كه سي ژير و
 هوشمه ند مۆله ت و دهرفه ت نادات له و دله پاكه دا نه خشي ناپه سه ند و
 خه له تينه ري تيدا بكيشريت كه دوور بيت له حه ق و پاستي يه وه. جا له
 يه ك ساتدا دوو نه خشي ناياب و ناشيا و له دليكددا كۆ ناكريت ه وه به لكو
 پيويسته ئه و دله خالي بكرت ه وه تا جواني و شوخي ئه و نه خش و
 تابلويه به جواني دهريكه وييت. به لام مه ترسي لي ره دايه كه دل و
 دهرونيك ته نها بپروكه خراپه كان جينشين بن و جي ي خويان بكه نه وه.
 ئه و مه ترسي گه وره ي لي دهكه ويته وه. وهك شاعيريك ده ليت:

أتاني هواها قبل أن أعرف الهوى

فصادف قلبنا فارغاً فتمكنا

واته:

بپروكه و هه وای كه سيكم بۆ هات پيش ئه وه ي بزانه هه و و بپروكه
 چيه
 دواتر توشي دليكي به تال بووم له وي دا جينشين بوو مۆلگه ي
 دامه زراند

ئەمە حالى زۆربەى خەلگىيە كە دل و دەرونيان لە سەر بنەماي زانست زانيارى نەچىنيەو و بىرۆكەى ھەول و كۆشش و چاكە خوازي پەى بە دل و دەرونيان نەبردووە . دواتر شەيتان ئەم ھەلەى قۆستووتەو بە دەرفەتێكى گەورەى زانيو وە سەرچەم ئەو دلانى تەنيو بە بىرۆكە خەيالووى و ئەندىشەى خراپە خوازي و لە خشتە بردن . كە دواى بۆ پازاندوونەتەو كە ئەم بىرۆكانە بنەماي ژيان و راستىيەكانى بوونن . سەرئەنجام گومرايى و مەستى بوەتە پيشە و ئاكارى ئەو دلانە . شەيتان لەم كارەدا بە ووردى مامەلە دەكات . ھەر دل و بە پىي بارودۆخى خاوەنەكەى كارى لە سەر دەكات . ھەندى دل ھەيە بە ئاسانى گىرۆدەى ھەز و خەيالئى نابىت . شەيتان سەرقالئى دەكات بە بىرۆكەى دوورە پەريزي و دابىران و دووركەوتنەو لە كۆمەلگا و لە ژيەر ناوينشاني خواناسى و زوھد و خۆپاريزي ...

كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا لە خشتە بردنە . جا پىويست ە دل و دەرونيان بە بىرۆكەى زانست خوازي و چاكە خوازي بتەنيت كە بزوينەرى كار و ھەلمەتەكانمان بىت بۆ بە دەستھيئانى پەزامەندى خوداى گەورە . جا پىو پوخترين دل ئەو دلەيە كە بىرۆكەى چاكە خوازيەكانى لە سەر دلیدا كەلەكە بكن و كيپركى بكن . ھەر لەم پوانگەيەو دەبينن كە (عمر بن خطاب (ؓ)) كە ھەميشە بىرۆكە چاكەكان لە سەرى كەلەكەيان دەكرد . جارى وا ھەبوو لە كاتى نويزدا سوپايەكى ئامادە و ساز دەكردووە . كە بەمەش دەوترىت تىكەل كيش بوونى پەرسەنەكان . كە ئەمەش ئاستىكى بەرزە لە خواناسى و دلپاكى ھەموو كەسيك بە ئاسانى پىي ناگات . بەخششى خودايە . بەو كەساتەى دەبەخشيت ، كە خۆى بە مېھرەباني خۆى مەبەستيتى .

زمان...دەروازەى خراپەكارىيە بۇ مروۋ

۲- ووتەكان:

مەبەست لىيى دەربېرىنى ئەو بېرگەو ووشانەيە لەزمانى ئادەمىزادەو
پۇژانە دەردەچىت گوزارشتان لى دەكات.

پىيۇستە ئادەمىزاد ھەمىشە لەوپەرى وريايى وژىرى دايىت
كەھەرچى ووشەو ووتەيەك لەزمانى يەو دەردەچىت بۇ جىھانى
بيستراوكان برىتى يە لەنھىنى وپەنھانى يەكانى دل و دەرونى ئەو
كەسە. واتە ھەرچى لەللەكان شاراوە بىت ، زمان گوزارشتى لى
دەكات وبەخەلكى دەناسىنىت. وەپىش دەربېرىنى ھەر ووشەيەك
پىيۇستە ئاگادارى ئەو بىن كەئەم ووشەيە خىر ھىنەرە ياخود زيان
ھىنەرە، واتە چاكە يان خراپە، چونكە ھەموو ووتەكان لەسەرمان
دەنوسرىت ولى پىرسىنەو ھەمان لەسەر دەكرىت.

وہ (يحيى بن معاض) دەلييت: دلەكان وەك قۇرى وان ھەرچى تىدا
بىت قولپ دەدات و دەكوليت. وەزمانىش لولەكەيەتى ولەو پىگايەو
شتەكانى ناوى دەردەچىت.

جا كاتىك قسەت بۇدەكات ، ھەست بەتام وچىژى دل و دەرونى
دەكەيت لە پىگەي ھەلسەنگاندنى ووتەكانىەو كەئايەك دلى پاك وبى
گەردە، ياخود رەش وپىسە. ھەرەكو چۇن كەسەك بەزمانى چىژى
خواردن و خواردنەوكان دەكات. وەلە فەرموودەي (أنس) دا ھاتووە
بە "مرفوع"ى كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (لايستقم إيمان عبد
حتى يستقيم قلبه، ولايستقيم قلبه حتى يستقيم لسانه).^۱ واتە:

^۱ - ئەم فەرموودەيە (حسن) ۵، (احمد: ۱۹۸/۳) پروانە (الجمع اللہمي: ۵۰۳/۱).

باوه‌ی مروفّ سه‌قامگیر نابیت تاوه‌کو دلی سه‌قامگیر نه‌بیّت، وه‌دلی سه‌قامگیر نابیت تا زمانی سه‌قامگیر نه‌بیّت.

وه‌کاتیک پرسیان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆرتیرین هۆکاری چوونه دۆزه‌خه‌وه چی یه، فه‌رمووی: (الفم والفرج) واته: زمان وداوینّه. وه (معاذ) پرسیری کرد له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی ئه‌و کرداران‌ه‌ی به‌ره‌و به‌ه‌شتی ده‌بات و له‌دۆزه‌خ دووری ده‌کاته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی سه‌رو کۆله‌که وکاره‌کانی بۆ کرد وپاشان فه‌رمووی: (الا خبرك بملاك ذلك كله؟) واته: ئایا خاوه‌ن وجوئینه‌ری هه‌ر هه‌موویانت پی بلیم؟ معاذ ووتی: به‌ئێ پیغه‌مبه‌ری خودا. پاشان پیغه‌مبه‌ر زمانی خۆی گرتوو پیی فه‌رموو: (كف عليك هذا) واته: ئه‌مه بگره‌و به‌ست بیّت. معازیس ووتی: پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (ثكلتك أمك يا معاذ وهل يكب الناس على وجوههم أو على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم).^۱ واته: دایکت تۆی له‌بار بجیّت، ئایا خه‌لکی هه‌موو نه‌هامه‌ت وکاره‌ساته‌کانی هۆکاره‌که‌ی زمانی نی یه، که‌ده‌بیته‌ مایه‌ی ڕاکێشان به‌سه‌ر ده‌م وچاو لوتیاندا له‌قیامه‌تدا.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رسوپمانه‌ ئه‌وه‌یه زۆریک خه‌لکی خۆیان ده‌گۆڕن و دوور ده‌که‌ونه‌وه له‌ئاستی سته‌م وزیناو دزی و مه‌ی خواردنه‌وه، که‌چی ناتوانن زالبین به‌سه‌ر زمانی خۆیانداو بیپاریژن له‌شتی ناپه‌وا. هه‌ر ۆیه ده‌بینی که‌سیک به‌دینداری خواناسی ناسراوه له‌نیۆ خه‌لکیدا، که‌چی به‌بی په‌روایی ووتی واده‌رده‌برێت ده‌بیته‌ مایه‌ی توپه‌بوونی خوای گه‌وره‌ که‌ سه‌نگی ئه‌و وشه‌یه نازانیّت چه‌ند مه‌ترسیداره. ته‌نانه‌ت که‌سی واهیه‌ خۆی به‌زاهیدو خواناس ده‌زانیّت که‌چی که‌زمانی دیته

^۱ - نه‌م فه‌رموده‌یه (صحیح) ۵، (احمد: ۲۳۱/۵) وه (ترمذی: ۲۶۱۶) گێڕایانه‌وه.

گو و ه کو گورگی برسی مردوو وزیندو ناپاریزیت له ووتی نابهی بهی
گوی دانه ووته کانی.

ئه وه تا له (صحيح مسلم) دا هاتوو له فهرموده ی (جندب ابن
عبدالله رضی الله عنه) که پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (قال رجل: والله لا يغفر
الله لفلان، فقال الله عز وجل: من ذا الذي يتألى على أني لا أغفر
لفلان؟ قد غفرت له وأحببت عملك.)^۱ واته: پیاویک ووتی: والله ی
خوای گه وره له فلان که س خوش نابیت، خوای گه وره فهرمووی: ئه وه
کی بوو سویندی خوارد که له فلانه که س خوش نابم، ئه و له و که سه
خوش بووم توش سه رجه م کاره کانت هه لوه شایه وه.

جا تیبینی ئه و پیاوه بکه که چهند خواپهرست بووه، که چی به ته نها
ووشه یه ک سه رجه م کاره کانی له ده ست ده دات.

هه روه ها له فهرموده یه کی تر دا (ابو هريره) ده گپریته وه به هه مان
شیوه ی ئه م فهرمووده یه. دواتر "ابو هريره" ده لیت: تاکه ووشه یه کی
درکاند دنیاو قیامه تی خوی کاول کرد.^۲

وه له (صحيحین) دا هاتوو له فهرموده ی (ابی هريره) که
پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (ان العبد يتكلم بالكلمة من رضوان الله
لا يلقى لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من
سخط الله لا يلقى لها بها بالأ يهوي بها في نار جهنم.)^۳ واته: جاری

^۱ - ئه م فهرمووده یه (صحيحه)، ته نها (مسلم: ۱۷۹/۱۶ نووی) گپریه تیه وه.

نووی ده لیت: ئه م فهرمووده یه نامازه یه که بۆ لی خوشبوونی خوای گه وره له تاوانه کانی بهی
ته وبه کردن، که ریازی نه هلس سونه و جماعه له سه ر دامه زراوه، له م لاشه وه پیری
موعه زیله نه مه به به لگه ده زانن له سه ر پوچه ن بوونه وه ی کرده وه کان به نه نجام دانی تاوانه
گه وره کان، به لām نه هلی سونه و جماعه پێیان وایه ته نها به "کفر" کرده وه کان پوچه ن ده بنه وه.

^۲ - ئه م فهرمووده یه (حسنه)، (احمد: ۳۷۳/۲) و (ابوداود: ۴۹۰۱) گپریانه ته وه.

^۳ - ئه م فهرمووده یه (صحيحه)، (بخاری: ۶۴۷۸) گپریه تیه وه.

واهیه که سیک ووشه یهک دهرکیئنی له پره زامه ندی خوای گه وره دایه، وه هیچ ههستی پی ناکات که چی خوای گه وره چه ندین پله به رزی دهکاته وه، وه که سی واهیه ووشه یهک دهرکیئنی له توورپه بوونی خودای گه وره دایه، وه خۆی هیچ ههستی پی ناکات، که چی خوای گه وره به ناخی ناگردا دهیباته خواره وه.

وه له لای "مسلم": (ان العبد لیتکلم بالكلمة ما یتبین مافیها یزل بها فی النار أبعد ما بین المشرق والمغرب).^۱ واته: که سی واهیه ووته یهک دهرده بریت نازانیئت چی تیدایه، که چی خوای گه وره به دووری نیوان پۆژه هلات وپۆژئاوا به ناخی دۆزه خدا دهیباته خواره وه.

وه ههروه ها (ترمذی) دهگیریت وه له فهرموده ی "بیلال بن الحارث الحزنی" که پیغه مبه عليه السلام فهرموویه تی: (إن احدکم یتکلم بالكلمة من رضوان الله ما یظن أن تبلغ ما بلغت فیکتب الله له بها رضوانه الی يوم یلقاه، وإن احدکم لیتکلم بالكلمة من سخط الله ما یظن أن تبلغ ما بلغت، فیکتب الله له بها سخطه الی يوم یلقاه).^۲ واته: جاری واهیه یه کیکتان ووته یهک دهرکیئنی له پره زامه ندی خوای گه وره دایه، وه خۆی هیچ له باره ی ووته که یه وه نازانیئت که چ ئاستیکی هیه. جا خوای گه وره پره زامه ندی خۆی بۆ دنوسیئت تا ئه و پۆژه ی به دیداری خودا دهگات له قیامه تدا. وه که سی واتان هیه ووته یهک دهرکیئنی له توورپه ی خوای گه وره دایه، وه خۆی هیچ له باره ی ووته که یه وه نازانیئت که چی ئاستیکی هیه، جا خوای گه وره توورپه یی خۆی له سه ر دنوسیئت تا پۆژی قیامه ت.

^۱ - نهم فهرموده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۶۴۷۷) وه (مسلم: ۱۰۹/۱۸ - ۱۱۰ نووی) گیرایانه ته وه.

^۲ - نهم فهرموده یه (صحیح) ه، (احمد: ۴۵/۱) وه (ترمذی: ۲۳۱۹) گیرایانه ته وه.

وه (علقمه) ده لّیت: ئای چه ندين ووتهم هه بوو له ترسی ئهم
فهرمووده یی (بلال بن الحارث) دا نه م وئرا بیدرکینم.

هه روه ها له (جامع الترمذي) دا هاتوو له فهرمووده ی "أنس"
ده لّیت: (توفي رجل من الصحابة، فقال رجل: أبشر بالجنة، فقال
رسول الله ﷺ: وما يدريك؟ فاعله تكلم فيما لايعنيه، او بخيل بما
لاينقصه... قال حديث حسن) 'واته: واته پیاویک له هاوه لان کۆوچی
دواپی کرد، پیاویک ووتی: مژده ی به هه شتت لئ بیّت،
پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: چۆن ده زانیت، کئ نالّیت هه ره له خۆیه وه
ووته یه کی نه درکانبیّت که ئیشی ئه وه نه بووبیّت، یاخود که م ترخه می
وپه زیلی له شتیکیا کردبیّت که خۆی که می نه بیّت.

وه ئهم فهرمووده یه له ووته یه کی تر دا هاتوو: (إن غلاماً استشهد
يوم أحد، فوجد على بطنه صخرة مربوطة من الجوع، فمسحت امه
التراب عن وجهه، وقالت: هنيئاً لك يا بني، لك الجنة، فقال
النبي ﷺ: وما يدريك؟ لعله كان يتكلم فيما لايعنيه، ويمنع مالا
يضره.) واته: که نجیک له جهنگی ئوحو دا شهید بوو، بینیان له
برساندا به ردیکی به ستبوو به سکیه وه، دایکی خۆل وئۆزی پوخساری
لادا و پیی ووت: مژده ت لئ بیّت پۆله مژده ی به هه شتت،
پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: چۆن ده زانیت؟ کئ ده لّیت هه ره له خۆیه وه
ووته یه کی نه درکانبیّت که ئیشی ئه وه نه بووبیّت، یاخود ریگری شتیکی
کردبیّت که زیانی پی نه ده که یاندبیّت.

وه هه روه ها له (صحيحین) دا هاتوو له فهرمووده ی (أبی هريره) به
مرفوعی، که پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی: (من كان يؤمن بالله واليوم

١ - ئهم فهرمووده یه (ضعيف الأستاذ ه)، هه مان سه رچاوه ی پشوو (٢٣١٦).

الأخر فليقل خيراً أو ليصمت.)^١ واتە: ھەر کەسێک باوەڕی بەخودا وپۆزی قیامت ھەیە با ووتەى چاک بڵێت، گەر نا با بێ دەنگ بێت.

وەلە دەقەکانى "موسليم" دا ھاتووہ: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فإذا شهد امرأاً فليتكلم بخير أو ليسكت.)^٢ واتە: ھەر کەسێک باوەڕی بەخودا وپۆزی دواى ھەيە وەلە کارێکدا بوو، ئەوا با ووتەى خیر بڵێت یان با بێ دەنگ بێت.

وہ (ترمذی) بە "أسناد صحيح" دەگێرێتەوہ کە پێغەمبەر ﷺ دەفەر مێت: (من حسن إسلام المرو تركه ما لا يعنيه.) واتە: لە چاکی یەکانى موسولمان بوونی کەسێک ئەو ھەيە کە دەست نەخاتە کاروباریک کە پەيوەندى بە ئەو ھەيە نەبێت.

وہ (سفیان بن عبداللہ الثقفی) دەلێت: (قلت يا رسول الله: قل لي في الاسلام قولاً لا أسأل عنه أحد بعدك، قال ﷺ: قلت أمنت بالله ثم اسقم، قلت: يا رسول الله ما اخوف ما تخاف علي؟ فأخذ ﷺ لسن نفسه، ثم قال: هذا.)^٣ واتە: بە پێغەمبەر ووت: ئەى پێغەمبەر شتێکم فێر بکە لە ئیسلامدا کە چیتە پرسیار لە کەس نەکەم. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بڵێ باوەڕم بەخودا ھێنا، وە لەسەر ئەمە سەقامگیر بە. پاشان پرسیمە ئەى پێغەمبەر ﷺ چى شتێک مەترسى زیاتر ھەيە لەسەر من؟ پێغەمبەر زمانى خۆى گرت و فەرمووی: ئەمە.

ھەروەھا (أم حبيبہ) ی خێزانى پێغەمبەر ﷺ دەگێرێتەوہ، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (كل كلام ابن آدم عليه لا له، الا امرأ

^١ - ئەم فەرموودەيە (صحیح) ھ، ھەمان سەرچاوەى پێشوو (١٠/٦٠ نووی)

^٢ - ئەم فەرموودەيە (صحیح) ھ، (ترمذی: ٢٣١٧) وە (ابن ماجە: ٣٩٧٦) گێرايانەتەوہ.

^٣ - ئەم فەرموودەيە (حسن) ھ، (مسلم: ١١/١٢ نووی) گێرايەتەوہ.

بمعروف، او نهیاً عن منکر، او ذکراً لله عزوجل.)^۱ واته: هه موو ووته یه کی ئاده میزاد له سه ر ده که ویت، ته نه ا فه رمان کردن به چاکه و ریگری له خراپه ویادی خوا نه بیت.

وه له فه رمووده یه کی تردا هاتووه: (اذا أصبح العبد فإب الأعضاء كلها تكفر اللسان، تقول: أتق الله فينا فإنما نحن بك، فإذا استقمت استقمنا، وإن اعوججت أعوججنا.)^۲ واته: کاتی که مرؤف به یانان پوژ ده کاته وه، سه رجه م ئه ندامه کانی جه سته ی ده پارپینه وه وداوا له زمان ده که ن وپی دی ده لئین: له خوا بترسه وه ئیمه هه موومان به نندین به توه، جا ئه گه ر سه قامگیر بیت، ئه وا ئیمه ش سه قامگیر ده بین. وه ئه گه ر خواروخیچ بیت، ئه وا هه موومان خواروخیچ ده بین.

وه پیاوانی سه له ف له کاتی درکاندنی هه ر ووشه یه کدا لی پرسینه وه یان له گه ل خویان ده کرد گه ر چی ووشه که ش بریتی بوايه له: "ئه مرؤ گه رمه، ئه مرؤ سارده".

وه ده گپرنه وه که له خه ودا بینراوه پرسیاریان له زوړیک له که له زانایان کردووه، که حالتان چونه له پاش مردن؟ یه کیکیان ووتویه تی: من گیرم خواردووه به ده ست ووشه یه که وه که کاتی خو ی درکاندوومه، که ووتومه: ئای خه لکی چه ند پیوستیان به بارانه؟ وه پییم ووتراوه: تو جوزانیت؟ من باشت له به رژه وه ندی به نده کانم شاره زاترم.

۱ - ئهم فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۱۲) وه (ابن ماجه: ۳۹۷۴) گپړایانه ته وه. وه (ترمذی) ده لیت: ئهم فهرمووده یه (حسن غریب) ه وه (البانی) به (ضعیف) ی داناوه.
 ۲ - ئهم فهرمووده یه (حسن) ه، (ترمذی: ۲۴۰۷) وه (احمد: ۹۶/۳) گپړایانه ته وه.
 که ابن القیم الجوزی ﴿ ۳۴۰ ﴾ نه خوشی و چاره سه ر

نایا فریشته گان هه موو ووشه یه ک تۆمار ده کهن

سه رجه م زانایان له م بابه ته جیاواز وناکوکن ، که نایا فریشته گانی
سه ر شانی ئاده میزاد ته نها ووته ی چاکه و خراپه تۆمار ده کهن، یاخود
هه موو ووته یه ک؟ له م بابه ته دوو پابوچوون هه یه که باشترینیان
ودیاریترینیان پابوچوونی یه که مه ، که پییان وایه هه موو ووته یه ک
تۆمار ده کهن.

هه ندیک له سه له ف ده لئین: هه موو ووته یه کی ئاده میزاد له سه ریه تی
ته نها ئه وه نه بیئت که له پیناوی خودادا ووتراوه .

وه (أبو بكر) ﷺ زمانی خوئی ده گرت وده یووت: ئه مه سه رچاوه ی
به لاگانه .

وه هه روه ها ووته کانت دیل و به ندی تۆن، جا هه ر کاتییک درکانت
ئه وا ده بیته دیل و به ندی ووته کانت. خوای گه وره ش ده فه رمیئت: (مَا
يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ... ق: ۱۸) واته: هه ر ووته ووشه یه ک
له دهم وزار بیته دهر، خیرا پاسته وخۆ چاودیڕیکی ئاماده تۆماری
ده کات.

که وره ترین به لاگانی زمان

زمان دوو بلای گه وره ی هه یه، جائه گه ر له یه کیکیان دهر با زمان
بیئت، له وی تر ئه سته مه پزگاریوونمان که ئه م دووانه ش بریتین له به لای
"ووتن وبی ده نگ بوون".

دوور نی یه هه ریه که یان له شوین وکاتی خویدا گه وره ترین تاوان
به سه ر خاوه نه کهیدا به یئنیئت، چونکه بی ده نگ بوون له ئاستی حق
وپرستیدا شه ی تانیکی که پولاله و سه رپیچی خودای گه وره ی کردووه . وه

"ووتن وقسه کردن" به ناحق و ناپره وایی و دور له راستی، نه واه
شه ی تانیکی به دهنگ وگۆیه ویاخی بووه له خودای گه وره، جا زۆریک
له خه لکی گرفتاری به لاگانی "ووتن وبی دهنگین".

جا نه و که سانه ی له م نیوه نده دا خۆیان پاراستوو، نه وانه
پێیواری شاپیگی راست ودرستن که هه میسه له کاتی خێروچاکه
هاتوو نه ته گفتوگۆ، وه له کاتی خراپه خوازی دا خۆیان وزمانیان
پاراستوو. وورده کاری ته وایان بۆ ووته کان وه بی دهنگ بوونه کانیان
کردوو به شیوازیک که له به رژه وه ندی قیامه تیاندا بیت.

که سی واهیه له قیامه تدا به نه ندازه ی چیاکان کاری چاکه خوازی
نه نجام داوه، که چی به تاکه ووشه یه کی ناپره واه ره سی به هه مووی
هیناوه. وه که سی واهیه به نه ندازه ی چیاکان کاری خراپه کاری
نه نجام داوه، که چی به ته نها ووشه یه کی ویا دی خودایه ک نه و چیا
تاوانه ی پوخاندوو.

٤- ههنگاوهکان:

مه به ست لیتی ههنگاوانه به ره وکاره کا چ خیرییت یان شه پ. زۆر
پێویسته پێش هه ر ههنگاوانییک به وردی لیکدانه وه ی ته وای بۆ بکه ی ن
تا بزانی سهر ته نجامی نه م کارو ههنگاوانه خێروچاکه خوازییه یا خود
شه پوخرابه خوازییه، چونکه هه ر ههنگاوانییک که ده ی نییت بۆ کاری
چاکه خوازی نه واهنگاوێک له خوی گه وره نزیک ده بیته وه. جا ساتمه
کردن دوو جوړه: (ساتمه ی پێیه کان" ههنگاوهکان"، وه ساتمه ی زمان
و" ووته کان").

جا هه ریه که یان ته واکه ری نه وی تریانه، هه ر بۆیه خوی گه وره
ده فه رمیت: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا

خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا... الفرقان: ٦٣) واته: بهنده کانی خوای
میهره بان نه و که سانه ن که زور به هیمنی و سالاری به سر زه ویدا تی
ده په پن، وه کاتیکیش نه فام ونه زانه کان به ووتی ناشرین رووبه پروویان
ده بنه وه، نه مان به سلاو ووتی جوان به پریان ده خن.

خوای گه وره باسی له سه قامگیری نه و پیپه خواناسه ده کات
له "هنگاه کان و ووته کاند" هه روه کو چۆن کۆکردنه وه یه کی له
نیوان "ساته کان و بیرۆکه کاند" کردوه "که ده فهرمیت: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ... غافر: ١٩) واته: نه و خودایه به هه میشه یی
چاوه ناپاک و خیانه تکاره کان ده ناسیت، وه ده زانییت چیان له دل
وده رو نیاندا هه شارداوه.

به‌شی چوارهم
حرام کردنى خراپه‌کارى
و
پاراستنى داوین

حەرام کردنی خراپەکاری و پاراستنی داوین

هه‌موو ئه‌م باسه‌مان له‌ باب‌ه‌ته‌کانی پێش‌شودا پوون کردۆته‌وه‌ له‌ قه‌ده‌غه‌کردن و حه‌رام کردنی خراپه‌کاری "الفواحش" و پێویستی پاراستنی داوینوه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ش پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمی: (اکثر ما يدخل الناس النار: الفم والفرج).^١ واته‌: خه‌لکی زۆربه‌یان به‌هۆی خراپ به‌کارهێنانی "زمان و داوین" ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

هه‌روه‌ها له‌ (صحيحین) دا هاتوه‌ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لايحل دم امريء مسلم الا بأحدي ثلاث: الثيب الزاني، والنفس بالنفس، والتارك لدينه المزارق للجماعة).^٢ واته‌: ته‌نها به‌سێ شت خوینی که‌سیکی موسلمان هه‌لāl ده‌بی: پیاویکی خێزانداری زینا بکات، یاخود له‌ناحه‌ق که‌سیک بکوژیت، یاخود له‌تاینه‌که‌ی هه‌لگه‌پێته‌وه‌ وله‌پێری بپرواداران لایه‌ت.

وه‌ئ‌ه‌وه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا تێبینی ده‌کړیت کاری زیناکردنی له‌گه‌ڵ کافربوون و بێ باوه‌ری و خوین پشتن کۆکردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا ئاماژه‌یه‌ بۆ هاوڕێک بوونی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و تابه‌ته‌ پێرۆزه‌ی که‌له‌ سوره‌تی "فرقان" دا هاتوه‌،^٣ وه‌ئ‌ه‌وه‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌ (ابن مسعود) گێڕاوه‌یه‌ته‌وه‌.

جا هاوڕێک و به‌دوايه‌ کدا هاتنی تاوانه‌کان له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینیت که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و تاوانانه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات که‌ زیاتر و زۆرینه‌ی خه‌لکی توشی ده‌بن که‌ ئه‌ویش "زینا"یه‌. پاشان

^١ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (حسن)ه‌، (احمد: ٣٩٢/٢) وه‌ (ابن المبارک) له‌ (الزهد: ٣٧٩) گێڕایانه‌ته‌وه‌.

^٢ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (صحيح)ه‌، (بخاری: ٩٨٧٨) وه‌ (مسلم: ١٦٦/١١) نووی گێڕایانه‌ته‌وه‌.

^٣ - وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا... العرقان: ٦٨.

به پله يه ك دواى ئه و "كوشتنه" پاشتر "بى باوه پى وه لگه پانه وه" ئه مه
له لايه ك، له لايه كى تره وه پيغه مبه ﷺ له تاوانى گه وره وه بۆ
گه وره ترينه كان پريزه ندى بۆ كردون.

جا خراپه و سلبىاته كانى زينا زۆن و پيچه وانه ي چاكسازى
كۆمه لگان. كاتيك ئافره تيك زينا ده كات، ئه و سنوورى خوداى گه وره
ده شكينيت و سه رشوړى و پيسوايى توشى خوئى و خانه واده كى ده كات،
ئه مه جگه ئه گه ر سكى پرېيت و ئه و مندا له لدايك ببيت، ئه و
وه چه يه كى هه رام و بى گانه تيكه ل به و بنه ماله و خانه واده يه ده كات
وتيكه ليان ده بيت و ناو و ناو نيشانى ئه و ان وهرده گريت. وه له دواپوژدا له
ميراتى ئه و خانه واده يه وهرده گريت كى پى ناشيت و دروست نى
يه... هتد.

هه روه ها ئه گه ر ئه و مندا له له پيش له دايك بوونى له ناو براو له
باربرا، ئه و جگه له زيناكه تاوانى كوشتنيش هاته پالى، كه واته
كۆرپه يه كى بى تاوان ده كوژريت. جائه گه ر پياويك زينا بكات، ئه و
سنوورى خودا ده شكينيت و ده ست دريژى ده كاته سه ر ناموسى
ئافره تيكى داوين پاك و وه چه و نه وه ي خوئى تيكه ل به وه چه ي خه لكى
ده كات وه پيسوايى ده هينيت به سه ر خانه واده يه كدا. دوور نى يه ئه و
ئافره ته ي ده ست دريژى كراوه ته سه ر دواتر له لايه ن كه س و كارى يه وه
توشى له ناوچوون و كوشتن نه بيته وه.

جا ئه م تاوانه گه وره يه مايه ي كاو له بوونى دونياو تياچوونى
ئاخيره ته، جگه له وه ي مالى ئاگرينى بۆ خوئى سازداوه له گۆپو
قيامه تدا. جا چه ندين كاره سات و ناشوبى بى شومار دروست بووه
له نيو خه لكى دا كه به چه ندين خوين پزاوه و خانه واده و خيزان
كاو لكراوه، هه ره مووى له سه ر ئه نجامى تاوانيكى وه ك زيناوه وه يه.

ههروه‌ها له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی ئهم تاوانه ئه‌وه‌یه که‌و‌خواه‌نه‌که‌ی
توشی کۆمه‌لیک نه‌هامه‌تی ده‌کات وه‌ک: توشی ده‌ست کورتی وته‌مه‌ن
کورتی وه‌ژاری ده‌بی‌ت پو‌خسارو دیمه‌ن وچاره‌په‌ش وئی‌سک گران
ده‌بی‌ت له‌نیۆ خه‌لکیدا به‌که‌سیکی ناشایسته‌و ناپه‌سه‌ند ناوده‌بریت که
متمان‌ه‌ی خه‌لکی له‌ده‌ست ده‌دات.

دل ده‌مریت وتوشی نه‌خۆشی وده‌ردو ترس وبی‌می ده‌کات ، شه‌یتان
ده‌کاته‌هاوه‌لی هه‌میشه‌یی ووه‌ده‌بی‌ته‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ وه‌له‌هاتنی
فریشه‌کان له‌خواه‌نه‌که‌ی. دواتر مرو‌ف به‌سروشتی خۆی پێی خۆشه
بمریت یاخود خیزانه‌که‌ی بکوژیت، به‌لام نه‌بی‌ستیت که‌ زینای ئه‌نجام
داوه‌.

(سعد بن عباد) ده‌لیت: ئه‌گه‌ر پیاویک ببینم زینا له‌گه‌ل
خیزانه‌که‌م ئه‌نجام ده‌دات، به‌ شمشیر له‌ت وپه‌تی ده‌که‌م. ئهم
وته‌یه‌یان گه‌يانده‌ پێغه‌مبه‌ری خودا، پێغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی:
(تعجبون من غیرة سعد؟ والله لانا اغير منه، والله اغير مني، ومن اجل
غيرة الله حرم الفواحش ماظهر منها وما بطن.)^۱ واته‌: ئایا
سه‌رسو‌رمانن به‌ غیره‌ت وپه‌رۆشی سه‌عد؟ سو‌پند بی‌ت به‌خودا من
له‌سعد به‌غیره‌ت ترم ، وه‌خودا له‌من به‌ غیره‌ت تره‌، جا له‌به‌ر غیره‌تی
خودا بوو خراپه‌کاری و زینا به‌ هه‌موو چه‌شنه‌کانیه‌وه‌ "ناشکراو
نه‌ینی" قه‌ده‌غه‌و حه‌رام کراوه‌.

وه‌له‌ (صحیحین) دا هاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمیت: (إن الله
یغار ، وإن المؤمن یغار، وغیره‌ الله أن یأتی العبد ما حرم علیه.)^۲ واته‌:

^۱ - ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۶۸۴۶) وه‌ (مسلم: ۸۰/۱۷ نووی) گێڕایانه‌ته‌وه‌.

^۲ - ئهم فه‌رموده‌یه (صحیح) ۵، (بخاری: ۵۲۲۳) وه‌ (مسلم: ۸۰/۱۷-۸۱) گێڕایانه‌ته‌وه‌.

خوای گه وره غیرهت دهکات ، وه بپروادارانیش غیرهت دهکن ، غیرهتی
خوای گه وره یه وه ساته دایه که بهنده کانی شتیکی حه رام وقه ده غ
هکراو نه نجام بدهن.

ههروه ها له (صحیحین) دا هاتوو ه که پیغه مبه ﷺ فه رموویه تی:
(لا أحد أغیر من الله، ومن أجل ذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما
بطن، ولا أحد أحب إليه العذر من الله، ومن أجل ذلك أرسل الرسل
مبشرين ومنذرين، ولا أحد أحب إليه المدح من الله، ومن أجل ذلك
أثنى على نفسه.)^۱ واته: هیچ که سیڤ هینده ی خودا به غیرهت نی یه ،
وه هه ر له بهر نه مه یه که خراپه کاری نه ینی وناشکرای قه ده غه کردوو ه،
وه هیچ که سیڤ هینده ی خودا پیی خو ش نی یه که بیانوی بهنده کانی
بپریت، هه ربویه پیغه مبه رانی په وانه کردوو ه به مژده دهر وترسیته ر.
وه هیچ که سیڤ هینده ی خودا پیی خو ش نی یه که سوپاس گوزاری
وشوکرانه بژیړی بکریت، وه هه ر له بهر نه وه یه که وه سف وسه نای خو ی
کردوو ه.

وه له (صحیحین) دا هاتوو ه له وتاری خو رگی راندا "الکسوف" که
پیغه مبه ﷺ فه رموویه تی: (یا أمة محمد والله إن لا أحد أغیر من الله
ان یزنی عبده أو تزنی أمته، یا أمة محمد والله لو تعلمون ما أعلم
لضحکتم قليلاً ولبکیتم كثيراً، ثم رفع یدیه وقال: اللهم هل بلغت؟)
^۲ واته: نه ی گه لی محمد، سویند بیته به خودا ، که س هینده ی خودا
به غیرهت وپه رو ش نییه ، کاتی که بهنده کانی ده بینیت زینا ده کن. نه ی
گه لی محمد، سویند بیته به خودا نه گه ر نه وه ی من ده یزانم نیوه بتان

^۱ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۳۶۳۴) وه (مسلم: ۸۰/۱۷) گپړایانه توه.

^۲ - نه م فه رمووده یه (صحیح) ه، (بخاری: ۱۰۴۴) وه (مسلم: ۲۱۰/۶) نووی گپړایانه توه.

زانیا په ، نهوا كه م پى ده كه نين وزورده گريان. پاشان ههردوو دهستی بهرزكرده وه و ههرمووی: خودایه ئایا گه یاندم؟

جا باس كردنى ئه م تاوانه له پاش نوێژى خۆرگيران له ووتاره كه یدا نهیئى یه كى گه و ره ی تیدایه بۆ كه سیك بیر تیژیئیت. بلاوبوونه وه وسه ره لدانى تاوانى زینا له مه ترسیه كانى كاوول بوون و ویران بوونى دونیادایه ، ههروهكو له (صحيحین) دا هاتووه كه (أنس بن مالك) ده لئیت: باسیكتان بۆ ده كه م كه كه س له پاش من بۆتان ناكات. ووتى: گویم له پێغه مبهرى خودا بوو ده یفه رموو: (من اشراط الساعة ان يرفع العلم ، ويظهر الجهل ، ويشرب الخمر ، ويظهر الزنى، ويقل الرجال، وتكثر النساء، حتى يكون لخمسين امرأة القيم الواحد.)¹ واته: ئه م پووداوانه له مه رجه كانى هاتنى قیامه ته: زانست وزانیاری كه م ده بیئت، نه زانین ونه فامى بال به سه ر ژياندا ده كیشیئت، مه ی ده خوریته وه، زینا كردن زۆر ده بیئت، وه پیاوان كه م ده بنه وه، ته نانه ت بۆ په نجا ئافره ت ته نها یه ك پیاو ده بیئت.

سونه تی خوای گه و ره وایه له گه ل بلاوبوونه وه ی زیناو ده ركه و تنى وه ك دیارده یه ك له نیۆ كۆمه لگادا. خوای گه و ره خه شم وقینی دیته جۆش و سزای گشتى په وانیه ی ئه و كۆمه لگایه ده كات. (عبدالله بن مسعود رضی اللہ عنہ) ده لئیت: هه ركاتیك زیناو پیا "سو" وه ك دیارده له هه ر كۆمه لگایه ك ده ركه و تن، نهوا خوای گه و ره مۆله تی كاوولكردى ده دات.

جا هه ندیک له پیاوه ئایینییه كانى جوله كه ده گێرپنه وه كه "حبریک" ی جوله كه كو په كه ی خۆی بینی ده ست بازى له گه ل ئافره تیكدا ده كرد، راسته وخۆ باوكه كه هاواری كرد ، نه كه ی پۆله... باوكه كه توشى شه له لی

¹ - ئه م فه رمووده یه (صحیح) ٥، (بخاری: ٨١) وه (مسلم: ٢٢٦/١٦) نووی گێڕایانه توه.

جەستە بوو، خىزانەكەشى توشى بەدپەشتى ھات. جا بەكۆپرەكەى
ووت: ئەمە سەرئەنجامى كارە چەپەلەكەى تۆيە كەچى بەسەر مندا
ھىنا، دەك خىر لەوچەتا نەبىت ھەتا ماوئىت..

توندترین سزا لە ھەدى زىنا داىە

خوای گەورە سزای زىناى لەنىو سزاكاندا تايبەتمەند کردووہ بەسى
خال: _

۱. كوشتن بەناشیرينترین شیواز، ياخود سزای دارکاری بۆھەموو
جەستە، وەدوور خستنهوہى بۆ دوورە ولات بۆ ماوہى سالتیک كە
ئەمەش سزای دل و دەروونە.

۲. خوای گەورە پێگى کردووہ لە بەزەبى ھاتنەوہ و سۆز دەربەربى
و پەحم کردن بە زىناكار لەكاتى سزادانیدا ، چونكە خوای گەورە
لەھەموو كەسێك تەنانت لەدايكیش زیاتر بەسۆزترو مېھرەبانترە بۆ
بەندەكانى. لەگەل ئەھشدا ئەم جۆرە سزايەى دیارى کردووہ بۆ زىنا
كاران ئەمە لەلایەك، لەلایەكى ترەوہ سروشتى مرۆفەكان وایە كە
ھەمیشە لەنىو جۆرى تاوانباراندا ، ھاوسۆزىيەك ھەيە بۆ زىناكاران
بەبەرورد لەگەل تاوانەكانى دزى و كوشتن و مەى خواردنەوہ.
ھۆكارى ئەم سۆز و بەزەبىيەش بۆ ئەوہ دەگەپتەوہ كەئەنجام دانى
زىنا لە نىو ھەموو چىن و توێژەكانى كۆمەلگادا بوونى ھەيە چ
دەولەتمەند و ھەزارو گەورە پياوان و... ھتد. وەزیاتر ئەم كارە
چەپەلەكەى لەپێگەى عەشق و خۆشەويستى يەوہ سەر ھەلدەدات.
وەسروشتى مرۆفیش وایە كەھەمیشە سوزى دەردەبەرىت بۆ
شەیدايان و عاشقان. ھەرچەندە عاشق و شەیداو خۆشەويستى
پاستەقىنە ئەم جۆرە كارو تاوانەى لى ناوہشیتەوہ. ھەرودھا ئەم

تاوانه "زینا" زۆرجار به پره زامه ندی هه ر دوولا پووده دات، وه که متر زۆرکردن و ده ست در یژی تیدایه، وه شه هوته و ئاره زوو له هه موو ده رو نیکدا هه یه. ئه مانه کۆمه لێک هۆکارن بۆ ئه وه ی خه لکی به زه بیان به زیناکار بێته وه، وه پاشه گه زبینه وه له سزادانیان، که ئه مانه له لاوازی باوه پره وه یه. جا هه ر له بهر ئه م مه به سته یه خوای گه وره پێگری کردووه له ده ربیرینی هاوسۆزی بۆ زیناکاران به تایبه تی.

۳. خوای گه وره بریاری داوه که سزادانه که یان له پێش چاوی خه لک و به ئاماده بوونی خه لکیکی زۆر بێت، تاببێته په ندو عیبره ت بۆ که سانی تر، وه سزای پیاوی خێزاندار بریتی یه له به ردباران کردن که له سزای گه لی "لوط" وه هاتووه که نێربازیان ده کرد. خوای گه وره به ردی باران به سه ریاندا و دواتر به ناخی زه ویدا پۆی کردن. جا خراپیه کانی نێربازی له ژماردن نایه ن، هه ر بۆیه پێکراو "مفعول به" بکوژریت باشتره له وه ی توشی ئه و تاوانانه بێت و ئه و کاره ی له گه لدا بکریت، چونکه به ئه نجامدانی ئه م کاره لیی ئیتر خیری نامینیت و له مه ردایه تی وجوامیری ده که ویت و ئاوی شه رم وحه یای ده تکیت.^۱

^۱ - ئه م جوژه که سانه که هۆگری ئه م کاره چه به له ده بن چیت به که لکی هه چی تر نایه ن، وه ئاماده ن له و پێناوه دا قوربانی هه موو شتیک بدهن. بۆیه متمانه ی هه یج شتیکیان پێ ناکریت هه ر نه رک و به رپر سیاری و کارێکیان پێ بسپهریت ناپاکی لی ده که ن. وه نه گه ر خێزاندار بیت نه و مه ترسی هه یه له و پێناوه دا خێزانه که شی توشی زیناو نار ه وایی بکات. "وه رگێر"

سزای نهوکه سانهی که کاری گهلی "لوط" نه نجام بدات ،

واته نیربازی بکات

نایا که سیّک کاری نیربازی له گه لدا بکریّت ، واته پیکراو بیّت
"المفعول به" ده چیتته به هه شته وه ؟

گویم له (شیخ الاسلام - ابن التیمیّه) بوو له وه لامدا ووتی: زانایان
له م بواره دا دوو بۆچوونیان هه یه :

هه ندیکیان پییان وایه ناچیتته به هه شته وه به به لگه ی نهو
فهرمووده یه ی که پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی: (لا یدخل الجنة ولد
زنية) ^۱ واته: کوری زینا ناچیتته به هه شته وه .

۱ - تیینی: زۆر جار له سه ره جم کتیب و سه رج او ه کاندای له بری ووشه ی "نیربازی"
ووشه ی "لوطی - لواطه" به کار ده هیتیت. تاوانی نیربازی تاوانیکه وناشکرایه ، به لام وهر گرتی
نهم ناوه ده گهریتته وه بۆ خودی نهو گه له ی به م کاره ناشیرینه ناسراون. وه پیغه مبه ریکیان
له لایهن خودا وه بۆ ره وانه کراوه به ناوی هه زره تی (لوط).

لیره دا ناوبانگ ده رکردنی نهم تاوانه ، به ناوی پیغه مبه ره که وه گموره ترین ستم ونا ره وایه . جا
پیغه مبه ریک سه رج هم ته منی به گه یاندنی په یامی په کتا په رستی و دژایه تی کردنی نیربازی ته رخا
کرد بیت، وه له پتیا ویدا قوربانی زۆری دا بیت. که چی له سه ر نه نجامدا ناوی نهم تاوانه بیریت
به سه ر ناوی نهو پیغه مبه ره نازیه دا؟ به راستی نهم کاریکی ناره وواو نابه جی به .

هه ره وها پیغه مبه ری خودا ﷺ که فهرمووده کا ئمان له م باره یه وه ده گهریتته وه ده فه رمیت:
(هه ره که سیکنان بیی که کرده وه ی گهلی (لوط) ی ده کرد) ناهه رمیت خه ریکی (لوطی -
لواطی) بیت، به لکو ده فه رمیت کرده وه ی گهلی لوط: (من وجد ثوه یعمل عمل قوم لوط
فاقتلوا الفاعل والمفعول به) .. (لعن الله من عمل قوم لوط لعن الله من عمل قوم لوط لعن
الله من عمل قوم لوط) . واته: پیغه مبه ره له فهرموده کانی به تاوانی گهلی لوط ناوی ده بر د
نه که به ناوی خودی پیغه مبه ره که ، وه که نه وه ی نه مرؤ ده ییین وله کتیه کاندای ده بخو تینه وه .

هه ربۆیه نیته له م وهر گهرانه دا ووشه ی نیربازی به کار ده هیتیت، وه ووشه و ناوی نهو
پیغه مبه ره نازیه له م کاره به دوور ده گرین. "وه رگهر"

۲ - نهم فهرمووده یه (حسن لغیره ه)، وه (ضعیف الاسناد) وه (منکر الحق) واته سه نه ده که لاوازه
وده که که شکی ناپه سه نه ده ، به لام (البانی) به جه نه ده گه واهیک به (حسن) ی داناه ، بروهانه:
(السلسله الصحيحه: ۶۷۳).

وه (البانی) ده لیت: نهم فهرمووده یه (لا یدخل الجنة ولد زينه) و اتا که ی بهو شیوه ره واته نه ی به،
به لکو مه به ست لیتی نهو که سه یه به رده وام هه می شه خه ریکی کاریکی زینا کاریه تا به و کاره وه

جا نه گره نه مه حالي كورې زينا بيټ ، كه خوي له خويدا هيچ
تاوانېكي نى يه، ته نها نه وه نده نه بيټ له توخمېكي شيس وناپاكه، هر
بويه چاوه پوانى خيړى لى ناكړيټ. جا نه گره جهسته يه كه به حرام
گوره كرابيټ شايسته ي ناكړيټ. ئه ي ئه بى نه وجهسته ي كه
به توخمى حرام دروست بووبى شايسته ي چى بيټ؟

جا ده لټن: كه سى كارى نيربازى له گه لدا كرابيټ ، زورخراپتره
له كارى زينا ، چونكه نه مه يان زياتر شايسته ي سزايه و خيړپړاو
پيسواو سه رشو پتره. جا نه گره نه مه پيشه ي بيټ له مندالى وپيريدا
نه وا خواى گوره سه ركه وتوى ناكات له هيچ كار وزانستېكدا،
ته نانه ت پښمايى ته وبه كړدنېش ناكات.

پووخته ي پشگننن له م بابه ته دا:

نه گره نه وه كه سه ته وبه ي نصوحى يه كجارى بكات
وپاشه گه زبيټه وه وه بگه پټه وه سه ر كارى چاكه و چاكه خواى
وخواپه رستى. نه وا خوداى گوره لى ده بوريت وخرابه كاريه كانى
ده سپټه وه و وه لى خوش ده بيټ وده چيټه به هه شته وه، چونكه
خواى گوره به ته وبه كړدن وپاشه گه ز بوونه وه له هه موو تاوانه كانى
خوش ده بيټ ، چونكه سروشتى ته وبه كړدن نه وه يه كه هه موو

ده ناسرپته وه، نه وه له قهسه ي لى ده نريټ. جا پى ده لټن كورې زينا. هه روه كو نه وانه شى
باوه شيان به دنيا كړدوه پيان دهوتريت "كورې دونيا"، وه روه كو به گهړوك وگه شتار
دهوتريت "ابن لالليل" واته رپوار، بهم چه شنه دهوتريت (اولاد الزينا، ابن الزينا) جا نه مه
مه به سى پتغم به ره له م فهرموده يه دا.

وه نم فهرموده يه كورې زينا كار ناگريته وه، واته كه سيك له جووت بوونكي زينا له دايك
بوويټ، وه به واته زينا ناوزه دناكړيت، چونكه له بهرته دا بى تاوانه. وه ده لټيت له م بواره دا
له ووتنه كانى (ابي جعفر الطحاوى) سودم وه رگرتوه له شرحى نم فهرموده يه.

تاوانیك به هاوبه ش وكوشتنی پیغه مبه ران و جادوگه ری وبی باوه پی
و... هتد هر هه مووی ده سړیته وه

وه به دانایی و دادپه روه ری خودا ، ته وبه کار وهك بی تاوان وایه .^۱ وه
په یمانی داوه كه كار ه خراپه كانی ته وبه كاران بگوریت به چاكه .
وه نه م یاسایه هه موو ته وبه كاران ده گړیته وه : (قل یاعبدی الدین
أسرفوا علی أنفسهم لاتنظتوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً إبه
هو الغفور الرحیم... الزمر: ۵۳) واته : ئه ی پیغه مبه ر پییان بلئ ئه ی
ئو به ندانه ی كه تاوانكارن و تاوانتان زوره ، بی ئومید و هیوا بر او
مه بن له پره حمه تی خودای گه وړه . خوی گه وړه له هه موو تاوانه كانتان
ده بوریت ، چونكه خوی گه وړه لی بورده و به خشنده یه .
به لام ئه مه تایبه ته به ته وبه كارانه وه .

كوټا شه ری "ئاخر شه ری"

(حافظ أبو محمد عبدالحق الأشبيلي) ﷺ ده لیت : كومه لیک هوکار
هن كه ده بنه مایه ی ئاخر شه ری مروف له سهره مرگ وكوتایی ژياندا .
له وانه : دونه بازی و پشت كردن له قیامت ، بویری چاونه ترسی له
نه نجام دانی تاوان و تاوانكاری و سهر پیچیدا . هوگری وئالوده بوون
به تاوانیكي تایبه تی گه وړه وه كه دواتر پوښنایی ژیری وجوشی دل
وهوښیاریت له ناو دهبات ، دل ودهرون پرده پوښ دهكات وچیتر
ناموژگاری ووریا كړدنه وه ی بی سوود ده بیټ . جا له ناكاو وكوت
وپړكدا مردن یه خانگیری ده بیټ و سهر نه نجامی به خراپه كاری و
عاقیبه تی شه ری كوټایی دیت .

^۱ - فهرموده یه كي (مرفوع) لهم باره دا هاتوه كه (ابن ماجه: ۴۲۵۰) به (الاسناد
ضعیف) ده یگړیته وه ، وه (ان حجر والبنی) به (حسن) ی داده نین .

ههروهه دهلیت: دهگێڤنهوه که یه کێک له جهردهکانی "ناصر" له سههرمه رگدا ده بێت ، کورپه که ی پێی دهلیت بلی (لا إله إلا الله) ئه ویش بهردهوام دهلیت "ناصر پشت و په نامه" چه نندین جار دووباره ی ده کردهوه و ئه وه ره مان وه لایمی هه بوو، وه به کورپه که ی دهووت: ئه ی فلان کهس، ناصر تو به شمشیره که تدا کوشت و کوشتار ده تناسیته وه، پاشان مرد.

وه (عبدالحق) دیسانه وه دهلیت: به که سیکی تریان ووت بلی "لا إله إلا الله". ئه وه وه لامدا دهیوت: له مایی فلان کهس ئه وشته ی تیدا چاک بکه. وه بیستانی فلانه کهس وای ئی بکه. تا مرد.

وه ههروهه دهلیت: (أبو طاهر السلفي) مۆله تی دام ئهم رپووداوه ی له سه ر بگێڤمه وه: که به که سیکیان دهووت له سه ره مه رگ بلی (لا إله إلا الله) ، ئه ویش به زمانی فارسی دهیووت: (ده به یازده) واته (ده که په تی یانزه) ..

وه یه کیکی تر پێیان دهووت بلی: لا إله إلا الله... ئه وه دهیووت: پێگای حمای منجاب له کوێ یه؟

وه دهلیت: ئهم ووته یه چیرۆکی له سه ره یه. دهگێڤنه وه پیاویک له بهردهم ماله که یاندا ، پراوه ستابوو، ده رگای ماله که یان گه وره بوو. له ده رگای هه مام ده رچوو. له و کاته دا که نیزه یه کی زۆر جوان به ویدا تیده په رپیت وه له پیاوه ده پرسیت: پێگای هه مای منجاب له کوێ یه ؟ پیاوه کهش به هه لی ده زانییت و جوانی که نیزه که کاریگه ری تیده کات. وه ده یخه له تینیت و ده یه ویت ده ست درێژی بکاته سه ری. دهلیت ئه مه ده رگای هه مامه که یه. واته مایی خویان. که نیزه کهش (کچه که) ده چیته ژووره وه. پیاوه کهش به دوایدا ده پواته

ژووره وه. كچه كه هه ست دهكات فيآلى لى كراوه ئه مه حالى كابرايه و
 نيه تى خراپه .. به پوووخوشى و نازه وه ووتى: ئه ي نابيت هه ندى
 خواردن و خواردنه وه ي خووش كاره كه مان بپرازينيتته وه. كابراش
 ووتى: هه رئيستا له يه ك سه عاتدا هه رچى ئاره زوى ده كه يت بو تى
 ده هيئم. راسته وخو به بى ئه وه ي ده رگا كه ي له سه ر دابخات ده چيت
 بو بازار كرينى شته كان. كچه كه ش به هه لى ده زانيت هه ل ديت .. كاتى
 كابرا ديتته وه ، ته ماشا دهكات كچه كه پويشتووه . و ده ستكارى هيچى
 نه كردووه له ماله كه دا. ئيترو وىل و سه رگه ردانى ئه و كچه ده بيت و
 شه و پوژ به دوايدا ده گه رپت و به كوچه و كوالاتى ئه و شاره دا
 تيده په رپت و له به رده م خويه وه ئه م ديپر دووباره ده كاته وه - به
 ئوميدى ئه وه ي ئه و كچه گوئى له م وته يه بيت بيدوزيتته وه ده لئيت:
 (يا رب قائلة يوماً ، وقد تعبت: كيف طريق الى حمام منجاب) ئاى ئه و
 كه سه ي روژيك ووتى: پيگاي هه مامى (مه نجاب) له كوئيه. به خوا
 ماندوو بوم.

پوژيك له پوژان له په نجه ره ي يه كيك له باله خانه كه وه ده نكيك
 ديت و له وه لامى ئه و ديپر دا ده لئى: (هلا جعلت سريعاً إذا ظفرت بها
 حرزاً على الدار أو قفلاً على الباب) واته: ئه گه ر تو ده توويست ده ست
 دريژى بكه يته سه رى با پاسه وانيكك له ماله كه دا دابنايه. يان
 قوفليكت له ده رگا كه بدايه. كه گوئ بيستى ئه م وته يه بوو ئيترو
 هووشى ليبراو ديوانه بوو. به م چه شنه مايه وه هه تا ئه م ديپر وشه
 كو تايه كانى ژيانى بوو تا مرد ..

وه دهگيرنه وه كه (سفیان الثوري) شه ويك به يانی ده گریا. لیانی
 پرسى: له ترسى تاوان ده گريئت؟ نه ویش پوشیكى له زهوى مه لگرت
 و، ووتى: تاوان له مه سوكتره. به لام له ترسى ناخر شه پى دا ده گريم.
 جا نه مه گه وره ترين شاره زای و دانای يه. كه مروف له وه بترسيئت
 كه تاوان سه رقالي نه كات و دوا كارى نه بيئت له كاتى مه رگ دا. و
 سه رنه نجام عاقیبهت شه پى كات.

وه (إمام أحمد) ده گيرنه وه كه له (إبي درداء) وه له كاتى
 سه ره مه رگ له هوش خوى چوو، كاتى به ناگا هاته وه نه م نایه تهى
 ده خوینده وه (وَقُلُوبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأُنْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَتَنْذَرُهُمْ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ.... الأنعام: ۱۱۰) واته "نه و كاتهى دل
 و چاوه كانیان هه لده گيرنه وه. مه روه كو چۆن يه كه مجار له سه ره تاوه
 باوه پریان نه هیتاوه به گه وره یی خودا و راستی پیغه مه به ره ﷺ. ئیمه
 جارى وازیان لى ده هیتین تا له ستم سه ركه شی خویاندا پۆچن.."

مه روه ها ده لیئت: ناخر شه پره ی نه مه تووشى نه و برواداران نه نابيئت
 كه دل و ده رونیان پاك و ساغ و باوه پریان دامه زراوه و ملكه چى و
 گوێپایه لى خودا و پیغه مبه رن (د.خ) وه خه ريكی كارى چاكه و چاكه
 خوازين به لكو كه سانیك ده گريته وه. كه ئالوده ی تاوانه گه وره كان و
 سه رپیچی كارن و سورن له سه ر تاوانكارى و پشت كردن له
 ته و به كارى. كه نه مانه ده بنه نیچیری شه يتان و دارو ده سته ی و
 عاقیبهت شه پریان ده كه ن.

پشت كردن له ئاین له پیناوی ئافرهت

(عبدالحق) ده لیئت: ده گيرنه وه له (مصر) دا كه سيك هه بوو
 به رده وام هۆگر و بانگ بیژى مزگه وت بوو هه موو نوێژيكي له مزگه وت

و ، به جه ماعت ئه نجام ده دا . جارێکیان چوو بۆ سه ر بلنډگزی
 مزگه وت (مناره) بۆ بانگ دان . له ته نیشته مزگه وته كه وه . مالهێکی
 گاور مه بوو (مه سیحی) . له و کاته کچیکی شوخی ئه و ماله دیته
 حه وشه كه . کابراش له سه روی مناره كه وه ده بینیت و شیت و شه یدای
 ده بیت پاسته خۆ داده به زیته خواره وه و مزگه وته كه به جی ده هیلتیت
 و ده چیت ماله گاوره كه . که که کابرا که ده بینیت که دیته ژووره وه
 پتی ده لیت: کابرا چیت ده وی ؟ کابرا که ش ده لیت من ته نها تۆم
 ده ویت ! که که ش پتی ده لیت: بۆچی به .. ؟

کابراش ده لیت: چونکه تۆ منت شیت و شه یدا کردوه و دلمت
 داگیر کردوه .. !

که که ش ده لیت: من هه رگیز کاری ناره وات له گه ل ناکه م ..

کابراش ده لیت: من ده مه ویت بتخوازم و ماره ت بکه م ..

که که ده لیت: من کچیکی گاور و نه سرانیم . تۆش که سیکی

مووسلمان . باوکم به هه چ شیوه یه که نامدات به موسلمان ..

کابرا ده لیت: من ده به مه نه سرانی و گاور به س تۆم بده نی .

که که ش ده لیت: گه ر ببیت به گاور ئه و منیش پازی ده بم .

کابرا که بوو به نه سرانی " گاور" وه پشتی کردله ئیسلام . وه له و

ماله دا مایه وه پیش ئه وه ی بیخوازیت هه ر له و پۆژه دا ده چیته

سه ربانی خانووی ماله که و ده که ویته خواره وه و ده مریت . وه

ده ستی ناگات به که که . و ئاینی خویشی له ده ستدا و قیامه تیشی

دۆراند .

.. وه هه روه ها ده لیت: ده گێر نه وه . که کابرایه که هۆگری

براده ریکی ده بیت . وه زۆر تامه زرۆی ده بیت - خو شه ویستی ئه و

کەسە دل و دەرونی داگیر دەکات. تا وای لیڤات لە تاواندا توشی
 نەخۆشی بوو. لە جیگە دا کەوت. وە ئەو برادەرە ی سەردانی
 نەدەکرد و نەدەهات بۆلای. خەلکی ئەم پووداوەیان بۆ باس کرد.
 ئەویش بەلێنی پێدان کە سەردانی بکات. ئەم هەوالەیان گەیانده
 کابرا نەخۆشە کە. لە خۆشیدا چاک بوووه و زۆر دلخۆش بوو هەر
 باسی دەکرد و چاوه‌پوانی هاتنی برادەرە کە ی دەکرد.. لەم ساتانەدا
 بوو هەوالیان بۆ هینا کە ئەو پیاوه پاشگەز بوو تەو و نەهاتوو.
 هەوالدەرە کە ووتی. تا نیوه ی پێگا هاتوو دواتر ووتی دەگە پێمه‌وه.
 منیش زۆرم لێکرد کە نەگە پێته‌وه. ئەویش لە وەلامدا ووتی: ئەو
 پیاوه بە هاتنی من دلخۆش بووه و لە لای خەلکی باسی کردووم و
 ناوی زپاندووم. منیش خۆم ناخەمه جیگە ی گومانی خەلکیه‌وه و
 نایەم. کابرا بە بیستنی ئەم هەوالە لە پەل و پۆ کەوت و بە تەواوی
 شیواو لە جیگادا کەوت. و نیشانەکانی مردنی لە سەر و چاویدا بە
 دیار کەوت. لەبەر خۆیه‌وه دەییوت:

أسلم يا راحة العلیل ویا شفا الدنف النسحیل
 رضاك أشهى إلى فؤادي من رحمة الخالق الجلیل
 واته:

سەلامەت بێ ئە ی حەوینەرەوہ ی نەخ—ۆش
 ئە ی چارەسەری جەستە ی دەردەداری تێکشکاو
 دلێ من هیند تامەزرۆی پەزامەندیت—
 زۆر زیاتر لە تامەزرۆی بۆ پەحمەتی خالقی جەلیل
 منیش ووتم: ئە ی فلان کەس لە خوا بترسە و یەکسەر بە جیم
 هیشت نەگەیشتمەوہ دەرگای ماله‌کەیان و گویم لە فیزاحی مەرگی

بوو. جا په نا ده گرم به خوای گه وره له عاقیبه ت خراپی.. و ناخر شه پی.

سزای نیرباز له دنیا و قیامت

تاوانی نیربازی له گه وره ترین تاوانه کانه. هر بویه ش سزاگه ی له گه وره ترین و سه خترین سزایه. چونکه هم تاوانه به پیچه وانه ی سروشتی مرقایه تیه.

جا نایه سزای نیربازی گه وره ترین و سه ختره یان سزای زینا. ؟
له م باره یه وه زانیان جیاوازن و راوبوچونی تاییه تیان هه یه.

رای یه گهم:

جا هه ندی له هاوه لآن و زانیان پییان وایه که سزای نیربازی زور سه ختر و گه وره تره له سزای زینا و کوشتن. جا نه نجامده ری خیزاندار بیت یان په بن. له و هاوه ل زانیانه ی له سر هم راو بوچونه ن:

(أبوبکر الصديق و علي بن أبي طالب و خالد بن ولید و عبدالله بن زوبیر و عبدالله بن عباس و جابر بن زید و عبدالله بن معمر و الزهري و ربیعة بن أبي عبدالرحمن و مالك و أسحاق بن راهویة و امام أحمد له پوخترین بوچونیدا وه امام الشافعی له یه کی له بوچونه کانیدا) .

رای دووه م:

وه هه ندیکی تر له زانیان پییان وایه سزای نیرباز هاوشیوه ی سزای زینایه. له وانه : (عطاء بن أبي رباح، حسن البصري، وسعيد بن المسيب ، ابراهيم النخعي، وقتادة الاوزاعي، وشافعی له پواله تی پریازه که یدا ، والأمام احمد له یه کیکی تر له بوچونه کانیدا، وأبو يوسف ومحمد.)

رای سییه م:

وههوانهئى كه پټيان وايه سزاي نيربازى كه مټره له سزاي زينا نهوانيش بریتين له: (حاکم وأبو حنیفه) .

وه له دريژهي هينانه وهى به لگه بوو چوونه کانيان ده لټين: ئهم تاوانه سه رپيچى وياخى بوونه، خواو پيغه مبهري خودا هيچ جوړه سزايه زکيان بو ديارى نه کړدوه، ته نها سزاي "التعزير" نه بيت. هاوشيوهئى خواردنى گوشتى مردوو و خواردنه وهى خوین گوشتى به رازه.

هه روه ها ده لټين: ئهم تاوانه له نه نداميکى جه ستهئى مروفدا نه نجام دراوه که زور ناشياو ناسروشتى يه، به لکو ئهمه ته نانه ت لای ئاژه ليش قيژه وونه، وه هددى له سهر نى يه وهك جووت بوون له گه ل گويدريرزو شتى تردا.

هه روه ها له دريژهي به لگه هينانه وه دا ده لټين: له بڼه ماکانى شه ريعة تدا هاتوه ئه گه ر تاوانيك سروشته کهئى پالنه رو ته بيعة تيکى چه سپاو بيت، ئه وا هددى له سهر نى يه، وه ئه گه ر به ته بيعة تيکى خوازراوه وه ئه نجام دراييت ئه وا هددى له سهره. هه ر بويه ده بينين زيناو دزى ومهئى خواردن هه دديان له سهره. به دهر له ئه نجام دانى خواردنى گوشتى مرداره و بوو وه خواردنه وهى خوین و خواردنى گوشتى به راز..

وه هه ر له م سونگه يه وه ووتويانه: هه د نى يه له سهر جووت بوون له گه ل ئاژه ل و خواردنى گوشتى مرداره وه بوو، که چى له به رامبه ردا خواى گه وره جووت بوونى پياو بو پياو "نيربازى" زور به قيژه ون پيناس کړدوه، وه به هه مان شيوه ش بو پياويک داوا بکات پياوانى تر

بینه لای و کاری سیکیسی له گه لدا بکه ن، به پېچه وانه ی زیناوه که هر دوولا حه ز به و کاره ده که ن وده یخوازن.

وده ده لئین: جا نه گه ر یه کیک له و دوو که سی هاوپه گه ز چیرزی له یه کتری وهرگرت، نه واهه ددیان له سهر نی یه. بۆنمونه نه گه ر دوونافره ت چیرزیان له یه کتری وهرگرت.

به لام زۆرینه ی هاوه لان وپیاوچاکان کۆکن له سهر پاوبۆچوونی یه که م وه له م باره یه وه ده لئین: تاوانی نیربازی گه وره ترین وقیزه و نترین جۆری تاوانه مرقفایه تی به خۆیه وه بینیبیت له پاش بی باوه پی. ته نانه ت دوور نی یه زۆر گه وره تربیت له تاوانی کوشتنیش.

وه ههروه ها ده لئین: هیچ پیریک وگه لیک له پیش گه لی "لوط" دا نه بووه به م کاره قیزه ونه گیرۆده و سه رقان بووبیتن، هه ر بۆیه خوای گه وره به سه خترین وتوندترین شیوه سزای دان. که له پیش وپاشی نه مانه هیچ گه لیک تر به م شیوه یه سزا نه داوه که هه موو شیوه و شیوازه کانی سزاو تیاچوونی تیدا کۆکردنه وه هه ر له سزای به هیلاک بردن و به ردباران کردن و"اته له ئاسمانه وه به ردی باران به سه ریاندا" وه به ناخی زه ویدا نفروی کردن وشارو گونده کانیان هه لاوگیرکردن به ناخی زه ویدا بردیانیه خواره وه کردیانه په ند وعیبره ت بۆ هه موو جیهان، چونکه جۆره تاوانیکیان نه نجام نه دا که زه وی له هه ژمه تدا خه ریک بوو له ت ده بوو، وه سه ره جم فریشه تکه کان به ره و قولای ئاسمانه کان هه لته اتن له ترسی نه و دیمه نه شازه وناشیرینه ی که ده یان بینی. زه وی شکاتی حاالی لای خوای گه وره کرد وه چیاکان خه ریک بوو وردوخاش ده بوون. جا کوشتنی که سیك باشتره له وه ی که نیربازی له گه لدا بکریت، هه تا نه و کاته ی به سه ته م دیده ده کورژیت شه هید

دهبیّت و سوودمندی قیامت دهبیّت. به لام نه گهر ئه و کاره ی پی کرا
 ئه و به هه موو شیوازه کان کوشستوویه تی، کوشتنی که رامه ت
 وشکوّمه ندی مهردایه تی وجوامیری. وه به لگه له سه ر ئه م ووتانه ئه وه یه
 که سزای کوشتن واته بکوژ ده که ویتسه سه ر خزم وکه س وکاری کوژراو
 یان لیی خوڤ ده بن یاخود ده یکوژنه وه یاخود خوینی لی ده سیّتیت
 وئاشته وایی ده که ن.

به لام نه مانه هچی نیریاز ناگریته وه، به لکو کۆده نگیه ک هه یه له
 هاوه لان وژۆرینه ی زانیان که کوشتن به ته نها سزای نیریازییه،
 هه روه کو له فه رموده ی پیغه مبه ردا هاتوو. که هه موو هاوه لان و خلیفه
 راشیدینه کان کاریان پی کردوو. وه سه لماوه که (خالد بن الولید رضی الله عنه)
 له چوارده وری گوندنیشینه کانی عه ره ب پایاوکی دۆزیوه ته وه که
 هاوشیوه ی ئافره ت شووده کاتوه پایاوان ده چنه لای. هه ربۆیه له
 نوسراویک ئه م باسه په وانیه ی خلیفه (ابو بکری صدیق رضی الله عنه) ده کات
 که چی ده رباره ی ئه م حاله ته بکه ن. خلیفه أبو بکر پراویژێ به
 زۆرینه ی هاوه لاکان کرد له نیوانیاندا پراوۆچوونی (علی بن أبي
 طالب رضی الله عنه) له هه ره موویان توندوتیژتر بوو، که ده یووت: له هه موو
 جیهاندا تاکه گه لیک ئه م به دپه وشتییه ی ئه نجام داوه له لای هه مووانیش
 ئاشکرایه که خوای گه وره چی به سه ردا هیئاو، جا پیم وایه ئه وکه سه
 بسوتیژیت. خلیفه "أبو بکر رضی الله عنه" له وه لامدا پراوۆچوونه که ی "علی"
 په سه ند کردو بۆ "خالد" ی ئارده وه، ئه ویش به و کا ره هه ستا.

وه (عبدالله بن عباس رضی الله عنه) پیی وایه: ئه و به دپه وشتییه له سه رووی
 به رزترین خانووی ئه وشاره وه به ربدریته خواره وه پاشان به ردباران
 بکریّت. وه ئه م بۆچوونه ی له و سزایه وه وه رگرتوو که خوای گه وره

سزای گهلی "لوط" ی پیدابوو. وه "عبدالله" نهم فهرموده یه گپراوه ته وه که پیغه مبه صلی الله علیه و آله فهرموویه تی: (من وجد تموه یعمل عمل قوم لوط فأقتلوا الفاعل والمفعول به) ^۱ واته: هر کاریکی نیربازیتان بینی، بکرو پیکراوه که بکوژن.

هر وه ها ده لئن سه لمینراوه که پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فهرمیت: (لعن الله من عمل عمل قوم لوط، لعن الله من يعمل عمل قوم لوط، لعن الله من عمل عمل قوم لوط.) ^۲ واته: خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وه ی گه لی "لوط" ده کات، خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وه ی گه لی "لوط" ده کات، خوای گه وره نه فره تی له و که سانه کردووه که کرده وه ی گه لی "لوط" ده کات.

لیره دا پیغه مبه صلی الله علیه و آله سی جار له یه که فهرموده دا نه فره تی له زینا کار بکات، هر چه نده نه فره تی له بریکی زوری تاوانه گه وره کان کردووه، به لام ته نها له یه که جار تی نه په ریوه، که چی سی جار نه فره تی له نیربازان ده کات.

جا له پرووی سزای نه و تاوانه وه سه رجه م هاوه لان کۆک وهاوده نگن له سه ر کوشتنی نیرباز، به لام ناکۆک بوونه له شیواز وچۆنیه تی کوشتنه که ی. هر چه نده هندی له خه لکی به هه له له مه گه یشتون وایان زانیوه جیاواز بوونه له سه ر حوکه که ی، نه خیر له راستیدا ته نها ناکۆکیان له سه ر شیوازی کوشتنه که ی بووه.

^۱ - نهم فهرموده یه (حسن)، (ترمذی: ۱۴۵۶) و (ابوداود: ۴۴۶۲) و (ابن ماجه: ۲۵۶۳) وه (البانی) به (حسن) ی داناوه.

^۲ - نهم فهرموده یه (صحیح)، (احمد: ۳۰۹/۱) گپراویه تیه وه.

وهدهلئین: گهر تییبینی ئەم ئایەتە پەرۆزە بکەین کە دەفەرمیت:
(وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا... الإسراء: ۳۲)
واتە: هەرگیز نزیک نەکه و نه وه له زینا وهۆکاره کانی به روزینا پویشتن،
چونکه به پاستی ئەوه تاوانیکی گهرهیه پێچکهیه کی هه‌ئو
ناپه‌سهنده .

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌نێربازە دەفەرمیت: (أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰) واتە: ئایا ئێوه کاری
فاحیشه و خراپه‌کاری و ئاره‌زووبازی نه‌جام ده‌دهن به‌ شێوه‌یه‌ک که
وتنه‌وهاوشیوه‌تان نه‌بووه‌ له‌نیۆ مروۆ و جیهاندا.

جا تییبینی جیاوازی نیوان ئەم دوو ئایەتە پەرۆزە بکە، خوای
گهره‌ له‌ ئایەتی یه‌که‌مدا زینای به‌یه‌کێک له‌ جۆره‌کانی فاحیشه
ده‌داته‌ قه‌ڵەم، به‌لام له‌ ئایەتی دووه‌مدا سه‌رجه‌م ناوی فاحیشه‌ی له
نێربازیدا کو‌کردۆته‌وه‌ .

واته‌ پوخته‌ی فاحیشه‌ بریتی یه‌ له‌م به‌دکارو به‌دپه‌وشتیه‌ واته‌
نێربازی ، چونکه‌ ناشیرینی وقێزه‌ونی ئەم به‌دکاریه‌ زۆر ناسراوه‌
وه‌مه‌موو که‌سی‌ک ده‌یزانی‌ت. وه‌ئه‌مه‌ هاوشیوه‌ی وتی فیرعه‌ونه‌
که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌رده‌که‌وێت: (وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ...
الشعراء: ۱۹) واته‌: ئەوه‌نده‌ کاره‌که‌ دیارو ناسراوه‌ به‌خراپه‌، هه‌موو
که‌سی‌ک ده‌یزانی‌ت چیت کردوه‌ .

هه‌روه‌ها خوای گهره‌ ده‌رباره‌ی ئەم به‌د په‌وشتیه‌ دەفەرمیت:
(مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ... الأعراف: ۸۰) واتە: که‌س
له‌پێش ئێوه ئەم به‌د په‌وشتیه‌ی نه‌جام نه‌داوه‌ . پاشان دێته‌ سه‌ر
ده‌ست نیشان کردنی ئەو به‌د په‌وشتیه‌ی که‌ شه‌رمه‌زارترین

ورپسواترین کاره که مرّوقایه تی به خویه وه بینیبیتی که ده فهرمیت:
(إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ... الإعراف: ۸۱) واته: ئیوه ده چن پیاو له پیاو
ماره ده کهن وده چنه لای یه کتری.

پاشان مه بهستی ئه و کاره چه په له یان بۆ ده خاته پرو که نیربازی
یه. وه ئه م کاره ده بیته مایه ی ده ست به رداریبون له هاوسه رگیری
و پشت گوی خستنی هاوسه ره کانیا ن که له م پرۆسه یه دا واته
هاوسه رگیری و جووت بوونیا ن پیرۆزترین و پیزدارترین دروست کراوی
خوای گه وره دیته بوون که مرّوقه، که چینی پیغه مبه ران و پیاو چاکانی
تیدایه، جگه له ده ست خستنی ژیا نیکی ئاسوده یی چیژو خوشی بۆ
هه ردوولا، که له تکانی شهرم ونه مانی شکۆمه ندی مرّوقه، مه گه ر خودا
خوی بزانیّت چه ند خراپه ی مه ترسیدار هه یه له م به د پره وشتیه دا.

جگه له هه موو ئه مانه نیربازی پیچه وانه ی سروشت وپاکی و بی
گه ردی مرّوقایه تی وژیا نه که له سه ری په روه رده بوونه، که سه رجه م
بوونه وه ریش له سه ر بنه مای نیرومی دروست بوونه. که ئه مان به م
کاره یان مرّوقه له پیزو پله وپایه ی به رزی وپاکیو شکۆمه ندی داده گر نه
پیزی که متر له ئاژه لان. له هه مان کاتدا سروشت و فیتره تی مرّوقایه تی
پیچه وانه و ئاوه ژوو ده که نه وه، هه ربۆیه خوای گه وره شارو
خانوه کانیا نی سه روژی رکردو به ناخی زه ویدا بردوونی.

دواتریش خوای گه وره باس له وه ده کات که به م تاوانه یان
سنووریا ن شکاندوه و زیاده په ویا ن کردوه له تاواندا، که ده فهرمیت:
(بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ... الإعراف: ۸۱).

جا به راوردیک بکه ئایه ته که له تاوانی زینادا شتی له م شیوه یه
هاتووه؟! پاشان خوای گه وره به ده سه ته ئایه تی پیروژ

ناوزه ردیان دهکات وکە هیچ پیڤرێک وگەلێک بەم
 چەشنە سەرکۆنە و ناشیرین نەکراوە کە دەفەر مێت:
 (وَتَجِئَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ... النبیاء: ۷۴) واتە:
 ئێمە پیڤەر "لوط" مان پزگارکردن لەو شارە ی کە دانیشتوانە کە ی
 کاری پیسیان ئەنجام داوە..... (إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِّءٍ
 فَاسِقِينَ... الأنبياء: ۷۴) واتە: بەراستی ئەوان پیڤر وگەلێکی ستەمکار و
 خراپە و بەدرە وشت بوون.

(رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ... العنكبوت: ۳۰) واتە:
 خودایە سەرکە و تووم کە بەسەر ئەو گەلە ی کە خراپە کای
 بلاو دەکەنەو... وەتەنانت فریشتەکانیش بە ستەمکاران ناوی
 دەبەن: (إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ...
 العنكبوت: ۳۱) واتە: ئێمە هاتووین خەلکی ئەو شارە بە هێلاک بەرین
 وشارە کە کاول بکەین چونکە دانیشتوانە کە ی ستەمکارن.

تەنانت کاتیەک حەزەرەتی ایبراهیم "س.خ" دەیه ویت بەرگریان لێ
 بکات و لەسەر ئەوسزایە بدویت، فریشتەکان پێگەری لێ دەکەن
 و دەلێن مۆلەت و دەرفەرەتی گفتوگۆکردن لەسەر ئەم کارە نەماوە
 وەسزای خودا بۆیان بەپێوەیه. (يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ... هود: ۷۶).

تەنانت پیسی و چلێسی ئەو گەلە لە ئاستیکدا بوو کە هیچ
 کەسیک لە دەستیان دەرباز نەدەبوو لەم کارەدا. وەکاتیەک هەوالیان
 بیست کە چەند پیاویکی پوخسار جوان میوانی حەزەرەتی "لوط" ن
 راستەوخۆ هێرشیان هێنایە سەر ماله کە ی و ویستیان دەست درێژی
 بکەنە سەریان لە دیمەنیکی ئەوپەری بێ شەرمیدا. بەناچاری

حه زره تی "لوط" له میانه ی بهرگیری کردن گفتوگو کردنی له گه ل میوانه به پیزه کانی که چه کانی خوی پیدان گهر به شیوه یه کی راست و دروست ماره یان بکه ن و بینه هاوسه ریان، به لام ده ست دریزی نه که نه سه ر میوانه کانی وشه رمه زاری نه که ن. ئایا ئیوه پیاویکی مه ردو جوامیترتان تیدا نی یه ؟

(يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ... هود: ۷۸) .

به لام له وه لامدا زۆر بی شه رم وسه رکه شانه مه به ستی گلاوی خویان ده خه نه پروو، که ده لێن ئیمه هیچ مافیك ومه به ستیكمان که چه کانت نی یه، وه تو باش ده زانیت که ئیمه چیمان ده ویت وکیمان مه به سته. (لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ... هود: ۷۹) .

حه زره تی "لوط" زۆر مهردانه تا سه ر ئیسقان بهرگیری له میوانه کانی ده کرد له ژیر فشاری گه له که ی وناچاری و بی ده رفه تی به ناخ وکه سه ریکی زۆره وه ده لیت: (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ... هود: ۸۰) واته: پێیانی ووت: خۆزگه من هیزیکم ده بوو، یان له خوتان هاوکاریکم ده بوو یاخود په نایه کم شک ببردایه هه تا هانام بۆ ببردایه وتۆله م لیتان بکردایه ته وه .

جا میوانه کانی که نێردراوی خوای گه وره بوون له سه ر پوخساری پیاوان هاتبوون. راستی ومه به ستی هاتنه که یان بۆ "لوط" ناشکرکرد وه یوریان کرده وه که ئه وان ناتوانن ده ست بگه یه ننه ئیمه. (قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ... هود: ۸۱) .

پاشتر پییان راگه یاند که سزای خوی گه وره به پیره یه بۆ ئەم
 گەلە سته مکاره، وه کات وساتی ئەم سزایه یان پی راگه یاند، هه روه ها
 لیستی پزگار بووه کانیا ن پیدایه له م سزایه. که پیری باوه پدارانه جگه
 له هاوسه ره که ی که تیا چوو ه کانه به نه ینی ده بیست شار چۆل بکه ن:
 (فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرُكَ إِنَّهُ
 مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
 بِقَرِيبٍ... هود: ۸۱).

جا هه زه ته ی "لوط" ویستی زووتر کاره ساته که پیش بخات، به لام
 فریشته کان پییان راگه یاند کاتی سه عاتی سفر زۆر نزیکه بۆئه و
 پروداوه. جاماوه ی ده رچوونی یاران ی "لوط" له و شاره و ویران بوونی
 ته نها ماوه ی نیوان به ری به یان و خۆره له اتن بوو چیتر نه و شاره بۆ
 یه کجاری خاپوور کراو سه ره و ژیر کرایه وه.

له پیشدا خوی گه وره فره مان ی به هه زه ته ی "جبریل" دا که
 فریشته ی نزیک ی خودایه، به وه ی که له په گ و پیشه وه نه و شاره
 هه لکه نیت و به روه قولای ناسمانه کان بیانات، ته نانه ت فریشته کان ی
 ناسمان گو ییان له وه پینی سه گه کان و زه پینی ده نگ ی گو یدر یژه کانیا ن
 بوو، نه وه نده به رز کرایه وه به سه روو ژیری به ناخی زه ویدا بران. (فَلَمَّا
 جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن
 سَجِيلٍ... هود: ۸۲).

پاشتر به ردمان باران به سه ریاندا، وه کردمانه نمونه و په ندو
 عیبه رت بۆ سه رجه م مرقایه ته ی، ته نانه ت شوینی کاره ساته که شمان
 کرده سه ره پئی کاروان چییان و پیرواران تا به بینینی
 شوینه واره که یان په ندو عیبه رت وه ریگرن. (إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

لَلْمُتَوَسِّمِينَ * وَإِنَّهَا لَبَسَبِيلٍ مُّقِيمٍ * إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ...
 (الحجر: ٧٥-٧٧) واتە: ئەم بەسەرھاتە بەلگەو پەندووعیبرەتە بۆ
 کەسانێک کە پەندو ئامۆژگاری وەرێگرن ،بەتایبەتی شوێنەواری ئەو
 پووداوە لەسەر پێگای کا روان چیاانە تا هەمووان پەندی لێ
 وەرێگرین. وەئەمە بەلگەیە بۆ برۆاداران کە خوای بەھێزیتان چۆن
 تۆلە دەسێنێت.

سەرکەشی وگومرایی وئارەزووبازی ژیری شیواندبوون ، بینایی
 کوێر کردبوون، دل و دەرونیانی پەردەپۆش کردبوو، زۆر لەئازەل
 ئاست نزم وکەمتر بوون تا بەو دەردە چوون. کەبەھەمیشەیی شادی
 نیو ژانەلاکانی دۆزەخ بوون و لەنیو ئاگرو سزاو سوتاندا بیری ئەو
 چیژو خوشیەیان دەخړیتەوێ کە چی بەدپەوشتیەکیان ئەنجام داوێ.
 (اَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ... الطور: ١٦) واتە: پۆچن لەنیو ئاگری دۆزەخدا ،جا خۆپاگر
 دەبن لەنیو ئاگری دۆزەخدا یان خۆپاگر نابن هەرەك یەك وایە ،
 دانیابن ئەمە تۆلەیی بەد پەوشتیەكەتانە کە ئەنجامتان داوێ
 لەدوینادا.

پاشان خوای گەورە لەسیاقی ئایەتەكەدا ، وەپاش گێڕانەوێ
 وردەکاریەکانی ئەو کارەساتە ،بەشیۆەیهکی هەپەشە ئامیز
 پوودەكاتە ئەگەری دووبارە بوونەوێ ئەم کارەساتە گەر بێتو
 هاوشیۆەو هاوکارانی ئەو بەدپەوشتیە سەر هەڵداتەوێ لە نیو
 ئادەمیزاد دا. کە دەفەر مێت: (وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ... هود: ٨٣)
 واتە: ئەم سزاو کارەساتە دوور نی یە دووبارە ببیتەوێ،

به دووباره بوونه وهی خودی ئه و تاوان و کاره ساته ی گه لی "لوط" له نێو
مرۆفایه تیدا.

گفتوگۆیه ک له سه ر به لگه کان

گفتوگۆیه ک له سه ر به لگه ی ئه و که سانه ی که پێیان وایه سزای
نێربازی که مته له سزای زیناکاری.

ئه وان پێیان وایه که: نێربازی تاوانیکه و سه رپێچی یه که خوای
گه ره هیه سزاو هه دیکی بۆ دیاری نه کردوه.

له وه لامدا ده لێین: له چه ند پڕویه وه شیکای ئه م بۆچوونه
ده که یین:—

۱. پێغه مبه ری ئازیز ﷺ به یامبه ری خودایه و پۆشنکارو شیکاری
فه رمانه کانی خوای گه ره یه، جا سزای ئه م تاوانه به لای
پێغه مبه ری خوداوه بریتی یه له کوشتن، وه ک له چه ند فه رمووده یه ک
پوونمان کرده وه. جا هه رچهنده له قورئاندا ده قییک نه هاتوه
له سه ری، به لام له سونه تدا سه لمیتراره.

۲. ئه گه ر پێتان وایه له م بابه تدا سونه ت وه رناگیریت، که واته نا کریت
به ردباران کردنی زیناکاریش بکریت، چونکه ته نها له سونه ت
وفه رمووده کاند هاتوه. وه ئه گه ر ووترا به ردبارنکردنی زیناکار
وه ک ده ق له قورئاندا نه هاتوه، به لام حوکمی هه ر ماوه، چونکه
ئایه ته کان وه ک ده ق نه سخ بوونه ته وه نه ک وه ک حوکم. ئه و
ده لێین: که واته نا بیت هه د له مه ی خۆر بدریت!!

۳. په دکردنه وهی به لگه یه کی دیاری کړاو، واتسای په دکردنه وهی
سه رجه م به لگه کان نی یه له کاتیکدا نه و به لگه یه ی ئیوه پشتی پی
ده به ستن، ئیمه هه لمان وه شانده وه!

به لام نه و ووته یه ی که ده لیت: نه م تاوانه به کاره ی نانی کاری
سیکسی یه له نه ندام وشوینکی جه سته ی مروځ که له گه ل سروشتدا
ناگونجیت وخوازاو نی یه، وه هاوشیوه ی لای خوی گه وره وه ک چوونه
لای ناژهل ونافره تی مردوو وایه، که خوی گه وره لای په سندن نی یه.
له وه لامدا ده لیتن: _

أ. نه مه قیاسیکی نارپه وایه، به ده قی فهرمووده ی پیغه مبه ر
وکړده نگی هاوه لان په دکر اوته وه.

ب. قیاس کردنی جووت بوون له گه ل کوپکی جوانکیله که فیتنه و
ناشوبه که ی له سه رووی جووت بوونه له گه ل گویدر یژو نافرته ی
مردودا، نه مه خراپترین قیاسه.

ج. نه م ووته یه له گه ل سروشتدا ناگونجیت وه لای خوی گه وره
په سندن نی یه وړه ده کریته وه، چونکه هر کاریک خدا پتی
په سندن نه بیټ له گه ل خودی سروشتی مروځدا ناگونجیت ومه رچ
نی یه سزای له سه ر نه بیټ. نه مه هاوشیوه ی نه نجامدانی کاری
سیکسیه له گه ل دایک وخوشک وکچدا. که سزا که ی کوشتنه.

جا نه مه یه کیکه له پاکانی (أحمد) وړاوبو چوونی (اسحاق بن
راهویه) و پیړیکي زور له "اهل الحديث"، جا نه و که سه کوپیت یان
پیاو.

وه (ابو داود) و (ترمذي) له (براء بن عازب) ده گپ نه وه
که ده لیت: (لقيت عمي ومعه الراية، فقلت الى أين تريد؟ قال: بعثني

رسول الله ﷺ الى رجل نكح امرأة أبيه من بعده ان أضرب عنقه واخذ ماله.)^۱ واته: براء ده لیت: مامم پیگه یشت ده بینم ئالایه کی به ده سته وهیه، پرسیم بۆ کوئی ده چیت؟ ووتی: پیغه مبه ری خودا ناردومیتی بچم کابرایه ک بکوژم وماله که شی بهینم، چونکه له دواي مردنی باوکی باوه ژنی خوئی ماره کردوته وه.

وه (ترمذي) له سهر ئهم فهرمووده یه ده لیت: ئهم فهرمووده یه "حسن" ه، وه (جوزجان) که ده کاته مامی "براء" ده لیت: ئهو پیاوه ناوی (حارث بن عمرو) ه.

وه له (سنن ابی داود) و (ابن ماجه) دا هاتووه له فهرمووده ی "ابن عباس" که پیغه مبه ری خودا ﷺ فهرموویه تی: (من وقع علی ذات محرم فاقتلوه)^۲ واته: ههر که سیك کاری سیكسی له گهل مه حره میكدا ئه نجام بدات، ئه وا بیکوژن.^۳

هه روه ها ده لێن کابرایه کیان گرتبوو هی نایان بۆلای "حجاج" که سه لمی نرابوو ده ست درپژئی سیكسی کردوته سهر خوشکه که ی، "حجاج" فهرمانی دا به به ند کردنی وه فهرمانی دا که بیرسیت له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که سزای ئهم تاوانباره چۆن بدریت. جاله (عبدالله بن مطرف) یان پرسى که هاوه لای پیغه مبه ر ﷺ بوو، ئه ویش ووتی: گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو ده یفه رموو: (من تخطی حرم

^۱ - ئهم فهرمووده یه (حسن) ه، (احمد: ۲۹۵/۴) وه (ترمذي: ۱۳۶۲) وه (ابو داود: ۴۴۵۷) گێڕایانه ته وه.

^۲ - ئهم فهرمووده یه (ضعیف الاسناد) ه، (احمد: ۳۰۰/۱) وه (ترمذي: ۱۴۶۲) وه (ابن ماجه: ۲۵۶۴) گێڕایانه ته وه. بروانه (الارواو: ۲۳۴۸-۲۳۵۲)

^۳ - مه حره م نه مابه ده گرتیه وه: (دايك، باوه ژن، خوشك وكچ، كچه زه، خوشكه زه، كوره زه، پرور دايره "نهك"، خوشك ودايك له شیر هوه، خه سوو).

المؤمنين فخطوا وسطه بالسيف.)^١ واتە: ھەركەسیك ھێڵی ناموسی باوەردارانی شكاند، ئەوا بە شمشیر بیکوژن و ھەلە ناوەپاستەو ھە دوو لەتە بکەن.

جا ئەمە باس لە جوړیکی تری کوشتن دەکات کە تاییەتە، بەلام ھەركەسیك بزانیئت کە ھەرەمە چوونە لای کچ یان دایک، ئەوا ھەدی بریتی یە لە کوشتن، واتا ھاوشیو ھە نێربازی یە.

پوختە ی وردبینی لە ھوارەدا:

یان دەبیئت بە لگە بەیئیتەو ھەردوو بابەتە کە و بەقیاس کردن پاستی ھەردوو بابەتە کە دەخاتە ڕوو.

و ھەسەر ھەم موسلمانان کۆدەنگن لەسەر ئەو ھەركەسیك زینا لەگەڵ مەھرەمیکدا بکات ئەوا ھەدی لەسەر دروست دەبیئت، بەلام لە چۆنیەتی وشێوازی ھەدە کە ناکۆکن کە ئایا کوشتنە لە ھەموو حالەتیکدا، یاخود ھەدە کە ی تەنھا ھەکو ھەدی زینایە؟

دوو پێر لەبارە ھەو ھەردە کەون:—

ھەریە کە لە ئیمامی "شافعی و مالک و أحمد" پێیان وایە، ھەدە کە ی ھاوشیو ھە ھەدی زینایە.

بەلام "أحمد" لە یەکیك لە بۆچوونەکانیدا، و ھەروەھا "اسحاق" و کۆمەڵیکی تر پێیان وایە: کە ھەدە کە کوشتنە لە ھەموو حالەتیکدا،

^١ - ئەم ھەرموودە یە (ضعیف الأسناد)، (الهیثمی فی الجمع: ٢٦٩/٦) دا ھێناوتی. و ھەدەداتە پال (طبرانی) و ھەدەلێت: جگە لە (وفدة بن قضاة) نەبیئت پیاو ھەکانی ئەم ھەرموودە یە ھەموویان متمانە دارن. و (بخاری) لە صحیحە کەیدا دەگێرێتەو کە پێغەمبەر دەفەر میت: (من زنی باخە فحدە حد الزانی) واتە: ھەركەسیك زینای لەگەڵ خوشکە کە ی کرد، ئەوا ھەدی وە کە ھەدی زینایە. و (الحافظ) دەلێت: (أحمد) یش پێی وایە، بەلام زۆرینە ی زانیان پێیان وایە ئەمە ھەرەمە، بەمەرجیک زانییستی کە ھەرەمە پێشتر.

ههروهه ها كۆدهنگن كه له ژێر ناوی خواستن وماره كردندا ئهم كاری زینایه ی ئه نجام داییت و بیشزانیت كه هه رامه ، ئه وا هه ددی لی دهرییت، ته نها (ابو حنیفه) نه بییت ،كه پیتی وایه له ژێرناوی ماره كردندا بییت ئه وا هه دده كه ی له سه ر ده كه ویت.

به لام ئه وانه ی تر كه دژی ئهم بۆچوونه ن ده لێن: به ئه نجام دانی ئهم تاوانه له ژێر ناوی ماره كردندا ئه وا دووچار تاوانه كه ی گه وره تر كردوه ، دووشتی نا په وای گه وره ی له یه ك كاتدا ئه نجام داوه ، كه ئه ویش تاوانی نا په وایی گریبه ستی مارییه كه یه ، وه تاوانی نا په وایی زینا كه یه . جا به چ شیوه یه ك ئه و هه دده ی له سه ر لاده چیت؟ به كۆكرده وه ی ماره كردنیکی نادروست و تاوانی زینا كاری؟!

به لام سه باره ت به جووت بوون له گه ل ئافره تیکی مردوو، ئه وا دووچۆر بۆچوون هه یه كه له پێباز و مه زه به ی "أحمد" و كه سانی تر هه یه . یه كه م و به ناویانگترینیان ئه وه یه كه : هه ددی له سه ر دروست ده بییت ، كه ئه مه ش و ته ی "اوزاعی"یه ، چونكه ئه نجام ده ری ئهم تاوانه دووشتی گه وره ی كۆكردۆته وه كه بریتی یه له پوشاندنی شكۆمه ندی مردوو یه ك، وه هه روه ها ئه نجامدانی تاوانی زینا كاری.

جووت بوون له گه ل ئاژه لدا

جووت بوون له گه ل ئاژه لدا یه كێكه له تاوانه قیزه ونه كان ، وه زانیان سه باره ت به م تاوانه سی پابۆچوونیان هه یه كه ئه وانیش ئه مانه ن: _

۱. حوكمه كه ی بریتی یه له ته می كردن و سه رزه نشت كردنی، وه هه ددی له سه ر نی یه ، ئه مه پابۆچوونی هه ری هه ك له : (مالك ، ابو حنیفه ، شافعی له یه كی له بۆچوونه كانیدا ، إسحاق) .

۲. حوکمی ئەم کاره وهك کاری زینا وایه دارکاری ده کریت ئەگەر
په بهن بیت، وه بهر دباران ده کریت ئەگەر خیزاندار بیت، ئەمه
پاوبۆچوونی "حسن" ه.

۳. حوکمی ئەم کاره وهك کاری نیربازی وایه، ئەمه یه کیکه
له پاوبۆچوونه کانی (أحمد) .

وه ده ست نیشان کردنی جوړی سزاوچه دده که دوو پاوبۆچوونی تر
هیه که ئایا سزای کوشتنه؟ یان وهك زیناکار مامه لای له گه لدا
ده کریت؟

وه نه وانه ی که پێیان وایه سزا که ی بریتی یه له "کوشتن" ئەم
فه رمووده یی "ابوداود" ده گێر نه وه له (ابن عباس) که پێغه مبه ر ﷺ
فه رموویه تی: (من أتى بهيمة فأقتلوه وأقتلوه معها). 'واته: هه ر
که سیك جووت بوو له گه ل ئاژده لکدا، نه واهه ردووکیان بکوژن "ئاژده ل
وکه سه که ش".

وه ده لێن: ئەم جووت بوونه به هیچ شی وهك دروست نی یه ، هه ربۆیه
سزای کوشتنه وهك نیربازی.

به لام نه وانه ی که پێچه وانه ی ئەم بۆچوونه یان هیه ده لێن: ئەم
فه رمووده یی "صحيح" و دروست نی یه وکاری پێ نا کریت.

وه (اسماعيل بن سعيد الشانجي) ده لێت: له م باره یه وه پرسیم
له "أحمد" وتی: بێ ده نگ بوو... وه فه رمووده که ی "عمرو بن أبي
عمرو" ی لا دروست و صحیح نه بوو.

۱ - ئەم فه رمووده یه (حسن) ه، (أحمد: ۲۶۹/۱) وه (ابوداود: ۴۴۶۴) وه (ترمذی: ۱۴۵۵) وه ده لێت لای زانایان کار به مه ده کریت، که نه مهش وتی (أحمد وإسحاق) ه.

وه (طحاوي) ده‌لٲت: ئه‌وه‌رمووده‌يه‌ لاوازه "ضعيف"، وه‌ه‌روه‌ها
فه‌رمووده‌و گٲٲرانه‌وه‌كه‌ى "ابن عباس" یش دروست نى‌يه‌، ه‌ه‌ر بۆيه
فه‌تواى ده‌دا به‌وه‌ى كه‌ ه‌ه‌ددى له‌سه‌رنى‌يه‌. وه‌ "ابو داود" یش
ده‌لٲت ئه‌م بۆچوونه‌ فه‌رمووده‌كه‌ لاواز "ضعيف" ده‌كات وه‌.

جا قیاس کردنى جووت بوون، ئه‌وا زۆر له‌يه‌كه‌وه‌ دوورن و قیاسیكى
ته‌واو نا‌په‌وايه‌...

له‌ نٲوان نٲربازى و پان‌پانۆكى دا "السحاق"

ه‌ه‌ندى جا تاوانى نٲربازى قیاس ده‌كرٲته‌ سه‌ر تاوانى
پان‌پانۆكى "السحاق"، كه‌ ئه‌م قیاسه‌ نا‌په‌وايیه‌كه‌ى ئاشكرای تٲدایه‌،
چونكه‌ تاوانى نٲربازى واته‌ دووپا‌او یاخود دوو كو‌پ كارى سٲكىسى
ئه‌نجام ده‌دات به‌تٲپه‌ركردنى ئه‌ندامى نٲرینه‌ "چوك" بۆ نٲو كۆمى ئه‌وى
تریان، به‌لام ئه‌م كرداره‌ له‌ پان‌پانۆكى "السحاق" پوونادات، چونكه‌
ته‌نها ه‌ه‌ردوو مٲینه‌كه‌ له‌ يه‌ك كاتدا چٲژ له‌يه‌كه‌ترى وه‌رده‌گرن.

وه‌ده‌توانین ب‌لٲین: هاوشیوه‌ى پان‌پانۆكى "السحاق" له‌ نٲرینه‌دا
ه‌ه‌یه‌، ئه‌ویش چٲژوه‌رگرتنى دووكه‌سى نٲرینه‌ به‌بى‌ كردارى
تٲپه‌پاندنى چوك بۆ نٲو كۆمى ئه‌وى تریان. وه‌له‌ ه‌ه‌ندى "أثار" دا
هاتوه‌ به‌ "مرفوعى": (إذا أتت المرأة المرأة فهما زانیتان) ^١ واته‌:

^١ - "السحاق" له‌ كورده‌ه‌واریدا پٲى ده‌وترٲت "پان‌پانۆكى" یان لٲخشاندن، واته‌ دووكه‌سى
مٲینه‌ چٲژى سٲكىسى له‌يه‌كه‌ترى وه‌رده‌گرن به‌ئه‌نجامدانى ه‌ه‌ندى كردارى تاییه‌ت ل‌ه‌م به‌واره‌دا،
به‌بى‌ تى‌ پ‌ه‌ركردنى ه‌یچ شٲك به‌نٲو داوٲنى یه‌كه‌زیدا. "وه‌رگٲر"
^٢ - ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ (ضعيف الأسناد)، به‌روانه‌ (المطالب العالیة) ی (ابن حجر: ١٨٠٩) وه‌ (مجمع
الزوائد: ٢٥٦/٦)

ئەگەر دوو ئافرەت چوونە لای يەكتىرى و كارى سىكسىيان لەگەل يەك
ئەنجام دا ، ئەوا ھەردووکیان زینایان ئەنجام داوہ .

بەلام لیڤرەدا ھەدیای لەسەر نی یە ، چونکە ھیچ شتیکیان تیپەر
نەکردووە بۆ نیو داوینی يەكتىرى ، وەکاتى ناوی لى نراوہ زیناکار ، ئەوا
لەھاوشیوہی زینای چاو و دەم وقاچە .

به‌شی پینجه‌م
چاره‌سه‌ر
و
وه‌لامی پروپوخت

چارهسەرو وەلامی پروبوخت

پاش خستنه پرووی سەرجه م ئەو دەرده کوشندانهی که هەر
هەموویان لەیاخی بوون و سەرپێچی و تاوانکاری یەوەسەرچاوە دەگریت،
لێرەدا بەوپەڕی کەساسیەو دەوتریت:

ئایا دەرمان و چارەسەریک هەیه بۆ ئەم دەرده کوشندهیه؟!

و هەروەختیەیک هەیه بۆ پوچەڵ کردنەوێ ئەم جادووە بۆ شوماره؟

ئایا پێگایەیک هەیه بۆ دەرپازبوون لەم بیابانە بۆ کۆتایه؟

و هەفریاد پەسیک هەیه بۆ پزگارکردنی دڵی عاشقیک که شەیدایی
دیوانەیی کردبێت؟... هتد.

بەئێ... وەبۆ گومان دەر دانی یە بۆ دەرمان و چارەسەر بێت،
ئەمە کەرۆکی بابەتەیکەیه: (ما أنزل الله من داء إلا جعل له دواء علمه
من علمه وجهله من جهله.)^۱ واتە: خۆای گەورە هەر دەر دونه خۆشی
یەکی ناردبێت، ئەوا لەگەڵیدا چارەسەرکەشی ناردووه، جا ئەوێ
بیزانیت دەیزانیت وەئەوێ بۆ ئاگا بێت، ئەوا نایزانیت.

جا چارەسەرکردنی ئەم دەر دانهی دڵ، بەنده بە دوورپێگاوه: _

پێگای یەکەم: پێگری کردن و خۆپاراستن لە پیش تووش
بوونی. "خۆپاراستن باشتر لە چارەسەرکردن".

پێگای دووهم: چارەسەر کردن و بنه برکردنی لە پاش تووش بوونی.

جا هەر دوو پێگا که بەنده بە یارمەتی خۆای گەورە، وە هەر کەسیک
خۆای گەورە هاوکاری بکات سەرفراز دەبێت، وە بە پێچەوانە شەو
پاسته.

¹ - ئەم فەرموودەیە (صحیح)ە، پیشتر باسمان کردووه.

رېځگای په که م:

خوپاراستن باشتړ له چاره سه رگړدن

بؤ پڼگری کردن له تووش بوونی دل بهم دهرده کوشنده یه ،
دووکاری گړنگ پټویسته :

۱. چاو پاراستن له نه زهری حرام ، که پښتر شیکاری ئم
بابه ته مان کرد .

۲. نه زهری حرام تیریکی ژه هراویه له تیره کانی ئیبلیس، جا
هرکه سی نه زهره کانی بخته گر چه سره ته کانی زیاد
ده کات . بویه چاو پاراستن سوودی زوره .

سووده کانی چاو پاراستن

۱- به جی گه یانلنی فەرمانی خودایه :

ئمه مه به سستی دروست بوونی مرقفه ، مایه ی خوشبه ختیته ی
بتوانیت فرمانه کانی خودای گوره جی به جی بکات ، وه قوربه سه رو
تیاچوون بؤ که سائیک که پشت له فرمانه کانی خودا ده کهن .

۲- رېځگروقه لغانی پاراستنه له تیره ژه هراویه کان :

۳- دل په یوه ست ده کات به خوا ی گه وړه وه :

نه زهری حرام دل په رته وازه ده کات وه له خوداو په حمی خودا
دووری ده خاته وه ، مرقفه هست به ویلی و ته نهایی ده کات .

۴- دل شاد وبه هیژ ده کات :

به پیچه وانه گه رته ماشای نادرست بکه یت ، دل سست ولاواز
ده کات .

۵- دل پرده کات له پړوښايي:

به پيچه وانه وه ته ماشاي نادروست دل سپاږش ده کات ، هر بويه خواي گه وره له پاش فرمان کردن به چاوپاراستن باس له نايه تي "نور" ده کات که ده فهرميټ: (قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ... النور: ۳۰) واته: فرمان به باوه پداران بکه با چاو وداوښيان بپاريښن. پاشان راسته وخو ديتي سر نايه تي "النور" که ده فهرميټ: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ... النور: ۳۵) واته: خواي گه وره پووناک که ره وه ي زه وي وئاسمانه کانه وه نمونه ي پووناکي يه که ي وه ک تاقیک وايه چرايه کي تيداييت چراکش له ناو شوشه يه کداييت.

واته: هاوشيوه ي هم نوره له دلي باوردارندايه. که هرکه سيک دلي به نوري خودا پووناک بووه وه، پاشتر هرچي خپروچا که خوازي هيه له هم مو لايه که وه پوي تي ده کات په روانه ئاسا. به لام گهر خاموش و سپاږش بوو، هرچي شه پو خراپه خوازي هيه پوي تي ده که ن ويل وگومر او نابينا ده بيټ.

۶- فیراسه وړووناسی د به خشیټ به دل. که پاک و پیس، راست و ناراست، حق و ناحق له يه که جیاده کاته وه:

(شجاع الکرمانی) که خوي خواوه ن پووناسيه کي "فیراسه" سرسورپينه ر بوو، ده ليټ: هر که سيک ته مه ني برازيټيټه وه به شوين که وټني سونه تي پيغه مبه ر ناخي دابمه زرينيټ، به وچاوديري خودا چاوي بپاريښت له حرام، وه دره ون خالي کات له گومان، جهسته ي تيرکات له حه لال، نه وا فیراسه ي هيچ کات هه له ناکات.

خوای گه وردهش هه می شه چا که ی به نده کان له پره گه زی کرداره که ده داته وه، واته که سێک چاوی پاراست له حه رام، خودا پووناکی و بینایی زیاد ده کات و پووناکی به هیژ ده کات. هه ربو یه خوای گه وره "دژه که ی" نه م پاستیه ده خاته پوو که "کویری و ویلی یه" که باس له گه لی "لوط" ی پیغه مبه ر ده کات و ده فه رمیت: (لَعْمُرُكُ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۷۲) واته: سویند بیت به تو ئه ی "محمد" نه وان له گومرایی و سه رخو شی خو یان بو تاوان کو یرو نابینا بوونه و ده تلینه وه.

جا لی ره دا خوای گه وره به "سکر- سه رخو شی" باسیان ده کات، که مه به سستی گومرایی و بی و عه قله "وه" کویری العمه "که مه به سستی نابینا بوونی چاوه.

۷- دل دامه زراو و چه سپاو ده کات:

چا و پاراستن دل دامه زراو ده کات، خوای گه وره هیژی به لگه داری و زیره کی و توانایی ده به خشییت.

وه له (أثر) دا هاتوه که: (الذي خالف هواه يفرق الشيطان من ظلمه) واته: هه رکه سێک ملکه چی ئاره زووه کانی نه بیت، شه ی تان له سیبه ری هه ل دیت.

وه به پیچه وانه وه هه رکه سێک گو ی پرایه لی ئاره زووه کانی بکات نه و شه ی تان ده بیت ه یار و یا وه ری و وه خوای گه وره ش سه رشو پی ده کات. هه روه کو "حسن" ده لیت: خوای گه وره یاخی بووان و سه رکه شان و تاوانباران سه رشو پو پرسیا ده کات، هه رچه نده ده نگ ی سمی نه سه په کانیان له دوری نه وه نده وه ده نگ ی بیت وه خو یان به زال و سه ره رز بزائن.

چونکه خوای گه وره عیزهت و سه ربه رزی کردۆته هاوړپکی ملکه چی وگوړپایه لی بوّ خودا، که ده فه رمیت: (وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ... المنافقون: ۸) واته: سه ربه رزی وشکۆمه ندی به ته نها بوّ خودا و پیغه مبه رو بپواداران. وه هه روه ها ده فه رمیت: (وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ... آل عمران: ۱۳۹) واته: نهی بپواداران، غم و په ژاره مه خوڼ هه رنئوه سه ربه رزن نه گه ر باوه پداری پاسته قینه بن.

وه هه روه ها باوه پ ووتو کرداره له ناخ ونه یښی وناشکرایدا، خوای گه وره ده فه رمیت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ... الفاطر: ۱۰) واته: نه وهی سه ربه رزی وپایه بلندی ده ویت، بابزانیت هه موو سه ربه رزی یه ک هه ر بوّ خودایه، گوفتاری چاکه و به چی بوّ لای خودا به رزده بیته وه، کاروکرده وهی چاکه ش گوفتارو ووتی شیرین به رزده کاته وه.

که واته هه رکه سیك ده یه ویت سه ربه رزو سه رفرازییت، باملکه چی وگوړپایه لی خودا بکات و ووتو کرده وهی چاکه نه نجام بدات. وه له نزاو پاپانه وهی "قنوت" دا هاتووه که (انه لایزال من والیت، ولایعز من عادیت)^۱ واته: نهی خودایه.. نه وهی تو سه ربه رزی بکه یت، هه رگیز پیسوا نابیت. وه نه وهی تو پیسوای بکه یت، هه رگیز سه ربه رز نابیت.

^۱ -هم فهرموده یه (صحیح ه، احمد: ۱۹۹/۱) وه (اصحاب السنین الاربعه) گتړایانه ته وه. بړوانه کتبه کانی (ادعیه الصلاة) ی (رضوان جامع رضوان).

۸- دەرگاڭانی دَلْ له سەر شهیتان داده خات:

شهیتان له گەل هه موو ته ماشا کردنیکی نادروستدا دهروازهی بۆ والا دهییت به ئاره زووی خۆی خۆی دهگهیه نیتته دَلْ وینهی ئه و که سهی لاشیرین دهکات و خه یال و بیروکهی بۆده چینییت، گپی تی به رده دات وحه زو ئاره زووه کانی ده بزویییت، وه تاوانکاری لا ئاسان دهکات که هه ر چۆنیک ههیه دهستی پی بگهیه نیت، به م چه شنه چوارده وری دَلْ ئاگردان دهکات له هه ر چوارلاوه ئاگر بلتسهی بۆ ده دات وه ک ته نوری گپرگرتووی لی دیت.

هه ر له بهر هه مان مه به ست سزای ته ماشا که رانی نادروست له ژیا نی گۆرو به رزه خدا بریتی یه له ته نوریکی گپرگرتوو که پو حیا ن تییدا ده برژییت تا ها تنی هه شر. هه روه کو پیغه مبه ر له خودا بینوییتی.

۹- دَلْ خاوین وساز دهکات بۆ بیروکهی چاکه خوازی:

چاو پاراستن دَلْ ساز دهکات بۆ بیروکهی چاکه خوازی ودَلْ خاوین دهکاته وه، به لام به پیچه وانه وه کاتیك چاو نه پاریزراو سه رکه شانه ته ماشای نادروستی ئه نجام دا، ئه و سى نه هامه تی پووده کاته ئه و دله که بریتی یه له بی ئاگایی وشوین ئاره زوو که وتن وکه مته رکه می

¹ - ئهم فهرموده یه (صحیح:ه)، (بخاری: ۷۰۴۷) وه (مسلم: ۳۶/۱۵) گێڕایانه ته وه. له فهرموده یه کی درێژی بخاریدا که دوو فریشته پیغه مبه ر ده گه ریتن به سمر به هه شت و دۆزه خدا، که تییدا ها تووه: (فانطلقا فأتینا علی مثل التنور، فإذا فیها لفظ واصوات، قال: فاطلنا فیه، فإذا فیه رجال ونساء عراة، وإذا هم یأتیهم من أسفل منهم، فإذا اتاهم ذلك اهب ضوضوا، قال: قلت لها "یعنی الملکین" ما هؤلاء؟ قال: لی انطلق، انطلق... ثم قال: واما الرجال والنساء العراة الذین فی مثل بناء التنور فإِنَّهم الزناة والزواني) واته: رۆشتین تاگه یشتینه شویتیک له ته نوور ده چوو که ده نگه ده نگی لیوه ده هات، پیاو ئافره تی رووتی تیدابوو له ژیری ئه و ته نووره وه ئاگرو بلتسه یان بۆ ده هات و فیزاحیا ن ده کرد. منیش لیام پرسین ئه مانه کین؟ فریشته کانی ش ووتیان: بابروین بابروین، دواتر ووتیان ئه و پیاو و ئافره ته رووتانه زیناکار بوون.

له كاردا، وهك لهم ئايه ته دا ده رده كه ويئت: (وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا... الكهف: ٢٨) .

١٠- دل وچاو په يوه سته به يه كه وه:

دل وچاو هه ردووكيان په يوه ستن به يه كه وه ويه كترى ته واو ده كهن. واته هه ركاتيک چاو تيک چوو وتووشى خراپه بوو ئيتر دلش خراب ده بيئت وده بيته جيگه ي زبلداني شته پيسه كان، وه جيگه ي خو شويستنى خوداي تي دا نابي ته وه. به هه مان شي وه ش گه ر دل كا ول وخراپ بيئت، ئيتر راسته وخو چا ویش توشى خراشى وشيواندن ده بيئت وحق وراستى نابينيئت.

رپگای دووهم:

چاره سهر كردن له پاش تووش بوون

ئهميش بريتي يه له ده رباز كردنى دل له و شتانه ي سهر قالى ده كات ، به تاي به تى دووشت دل سهر قال ده كهن كه بريتين له "ترسيكى پارا ،يان خو شه ويستيه كى هه راسانكه ر" له و ساته يه ك لا ده بيته وه ، واته ده رونى مرو ف ده ست به ردارى خو شه ويستيه ك ده بيئت بو خو شه ويستيه كى له و گه وړه تر. ياخو د كاتيک ده ست به ردارى خو شه ويستيک ده بيئت له ترسى توش بوون به كار ه ساتيک كه گه وړه تريئت له مه ترسيه كانى له ده ست دانى له و خو شه ويسته .

جا خاوه نى له م دل ه پيويستى به دوو بنه ماي سهره كى هه يه ، به له ده ست دانى هه ريه كه يان مه ترسى له سهر دروست ده بيئت ، كه نه وي نا مايانه ش له مانه ن: _

بنه‌مای یه‌که‌م:

بنه‌مایه‌کی وردو دروست که بتوانیت جیاکاری و پۆلینکاری بکات له‌نیوان ئاست و پله‌کانی خۆشه‌ویست و درده‌سه‌ریه‌کانیدا و ه‌پۆیسته به‌رزترین و گه‌وره‌ترین خۆشه‌ویست هه‌لبژێریت له‌نیوخۆشه‌ویسته‌کاندا ، و هه‌ه‌روه‌ها که‌مترین و بچوکترین درده‌سه‌ری هه‌لبژێریت له‌نیو درده‌سه‌ریه‌گه‌وره‌کاندا. که‌ئه‌مه‌ سیفات و خاسیه‌تی عه‌قل و ژیرییه‌. جائه‌گه‌ریه‌کیک به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ کاری کرد ، که‌واته‌ که‌م و کوپی له‌ ژیری و عه‌قلیدا یه‌ بگه‌ره له‌ ئاستی ئاژه‌له‌کان بگه‌ره که‌متر ده‌ژمێردریت.

بنه‌مای دووه‌م:

ه‌یزی ئارام گرتن و بریاردان که‌ بتوانیت بریاری هه‌لبژاردنی ئه‌م ئارام گری له‌ ده‌ست به‌ردانی ئه‌وی تر دا بکات ، چونکه‌ زۆرجار مرۆڤ ده‌توانیت پاسه‌ت و ناپاسه‌ت له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه‌، به‌لام ده‌ست به‌ردار بوون و بریاردان له‌سه‌ری زۆر دژواره‌ و ئه‌سته‌مه‌ به‌هۆی لاوازی ده‌رونی یه‌وه‌.

هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ پێگری ده‌کات له‌که‌سیک بیه‌تته‌ بریار ده‌ست و پێشه‌وای خوا په‌رست و دینداران ، که‌ لایه‌نی بریاردان و هه‌لبژاردنه‌وه‌ لاواز ده‌بی‌ت که‌ ده‌فه‌رمیت: (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ... الس‌جده: ٢٤) واته‌: کاتی که‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ئارام گری بوون و خواناس بوون کردمان به‌ پێشه‌وایانی خه‌لکی و وه‌ده‌سه‌لامان پێ به‌خشین و هه‌با وه‌ری پته‌ویان هه‌بوو به‌ئایه‌ته‌کانمان.

به‌ئێ ئه‌مه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی سوودمه‌ند و خه‌لکیش لێی سوودمه‌ند ده‌بن له‌پروناکیان، وه‌هه‌میشه‌ نه‌خۆی سوودمه‌ند ده‌بی‌ت که‌ له‌ تاریکی دا هه‌نگاو ده‌نیت، وه‌هه‌ر که‌ سه‌یش شوینی که‌ ویت له‌

تارىكىستاندا ويىل وسەرگەردانىان دەكات. وەكەسى واشمان ھەيە
بەتەنھا خۆى سودمەند دەبىت لەو پووناكى يەكەسى ترلىى
سوودمەند نابىت، كەواتە: _

۱. ھەم خۆى ھەم شوينكەوتوانى سوودمەند دەبن لە پووناكى
يەكەى.

۲. نەخۆى ونەشوین كەوتوانى ھىچيان سوودمەند نابن، چونكە
پووناكى لە دەست داوھ.

۳. بەتەنھا خودى خۆى سوودمەند دەبىت، بەلام خەلكى نەخىر.

بۆ چەسپاندنى خۆشەويستى خودا، پىويستە دل خالى بىت لەتواناكارىدا

پاش خويندەوھى ئەم ناوئىشانە بۆمان دەردەكەويت كەناكرىت
خۆشەويستى بالا لەگەل خۆشەويستى تردا لەيەك دلدا كۆبكرىتەوھ،
بەلكو پىويستە دل خالى وپاك ساف ويەكلا بىت بۆ خۆشەويستى بالا،
كەخۆشەويستى خواى گەورەيە. واتە خۆشەويستى دوو دژ لەيەك كاتدا
وھلە يەك دلدا كۆنابىتەوھ ومەحالە.

پىويستە يەكتايى خودا بپارىزىت لە خۆشەويستىدا، وەنابىت ھاوول
واوبەشى بۆ بپارىدريت لە خۆشەويستىدا، بەتايبەتى كەخواى
گەورە بەھەموو شىۆھەك ھاوبەشى رەد دەكاتەوھلەپەرسىتن و تاكى
خۆشەويستىدا.

كەواتە پىويستە دلماڭ خالى بكەينەوھ بۆ سى ئەركى گەورە:

۱. خۆشويستنى خوداى تاك وتەنھا.

۲. رڧمان لەھەموو شتىك بىت كە بىيتە مايەى لەناودانى خۆشەويستى
خودا.

۲. وههر شتيكمان خوش ويست له بهر په زامه ندى خدا خوشمان بویت.

خوشويستنى غه يری خدا مایه ی نه هامه تی وسزای دونیاو بهرزه خ وقيامه ته، به لام خوش ويستنى خدا مایه ی حه وانه وه ی دل ودهرون وپاراستنى دونیاو بهرزه خ وقيامه ته. جا چ په وای حه ق وپراستی به له یه كه دلدا هه ریه كه له "خاچ وبت وپه یكه ر وئافره ت وهؤز وخیل و دونیا... هتد." جیگه ی خوشه ويستى خدا بگریته وه. زوریکن نه وانه ی له دونیا خوشه ويستنه كانه یان بوونه ته خدا وده یان په رستن وگوپرایه لیان ده كن وه له و پیناوه دا گوی به فره مانى خدا ناده ن. (أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْنَعُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عِثَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِّنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... الجاثية: ۲۳) واته: ئایا نابینى نه وانه ی كه حه زو ئاره زووه كانى خو یان كړدو ته خداو دهيان په رستن، خوای گه وره ش به هؤى ئه م به د هه لویسته يانه وه گوپرایه لی كړدوون كه زانویتی شایه نى نه مه ن، وه مۆرى ناوه به سه ر ده زگای بیستن دل وده رونیډا، وه په رده پوښى چاو وده زگای بینینى كړدوون. جا ئیتر كى هه یه جگه له خدا هیډایه ت وپینمایان بكات، ئایا بیرناكه نه وه وئاموژگارى وهرناگرن.

جور وپله كانی خوشه ويستى

خوشه ويستى جور وپله ی تاییه تی خوى هه یه، له وانه:

خوشه ويستى په رستن:

واته هه ندى جورى خوشه ويستى هه یه ده چیته چوارچیوه ی په رستن وه، به تاییه تی نه گه ر ئه م دووبنه مایه ی تیډا بیټ "خوشه ويستى له گه ل گوپرایه لی، وه ملکه چى كړدن". واته هه ركه سيك شتى خوش ويست وگوپرایه لی كړدو ملکه چى بوو وه له

بېياره كانى دهرنه ده چوو، ئهوا پرستوويه تى. پله كانى خوښه ويستى
نه مانه ن:

۱- په يوه ندى:

وه يه كه م هه نكاوه له م پله يه دا پيى ده وترپت په يوه ندى، واته
په يوه ندى دل به خوښه ويستى يه كه يه وه.

۲- شهيداى "الصباة":

به دوو م پله ي خوښه ويستى دپت، واته شهيدا بوونى دل بو
خوښه ويسته كه ي.

۳- په يوه ست بوون "الغرام":

واته په يوه ست بوونى دل به خوښه ويسته كه يه وه كه هرگيز
ناتوانيت لى دابريپت، واته هه ميشه دلى له لايه تى وه هوگرى بووه واته
ناتوانيت لى جودا بيته وه، هر بويه خوى گوره له وه سفى سزاي
دوزه خدا به رامبه ر به ي باوه ران كه هپچ كاتيك ليان جودا نابيتته وه
ده فهرميپت: (إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا... الفرقان: ۶۵).

۴- عاشق بوون "العشق":

واته پوچوون وزيا ده پوه ي كردن له خوښه ويستى، جا نه م جوړه يان
بو خوى گوره به كارناهيپرت، وه كه سيش به كارى ناهيپت.

۵- تامه زړو بوون "الشرق":

واته تامه زړو بوونى دل بو خوښه ويسته كه ي وه كوچ كردن
به ناراسته ي. نه ميان به رامبه ر خوى گوره به كارها توه، هه روه كو له
(مسند) ي امام احمد دا هاتوه، كه (عمار بن ياسر رضي الله عنه) ده لپت:
نويژم كرد به كورتى ته واوم كرد، له م باره يه وه ليان پرسيم، منيش

ووت: له م نويژدها نزام كرد بهه ندي نزاو پارانه وه كه پيغه مبهري خودا ﷻ هه ميشه پييان ده پاراپيه وه ، ده يفه رموو: (اللهم اني أسئلك بعلمك الغيب ، وقدرتك على الخلق، احيني اذا كانت الحياة خيراً لي، وتوفني اذا كانت الوفاة خيراً لي، اللهم اني أسألك خشيتك في الغيب والشهادة وأسألك كلمة الحق في الغضب والرضى، وأسألك القصد في الفقر والغنى، وأسألك نعيماً لا ينفد، وأسألك قرة عين لا تنقطع، وأسألك برد العيش بعد الموت، وأسألك لذة النظر الى وجهك ، وأسألك الشوق الى لقائك، في غير ضراء مضرة ، ولا فتنة مضلة ، اللهم زينا بزينة الايمان ، واجعلنا هداة مهتدين.)^۱ واته: خودايه من له تو داوا ده كه م به زانستي نه يني وبالا ده ستيت به سهر بونه وه ردا ، كه بمژينه نه گهر ژيانم خيرى تيدايه وبممرينه نه گهر مردنم خيرى تيدايه . خودايه ترسى تو م له دلدا برونينه له نه يني وئاشكرادا، وه ووشه ي حق وپاستيم پي به خشه له تو په يي وه يمني دا ، له ه ژاري وده وله مه نديدا . وه داواي نيعمه تيكت لي ده كه م كو تا يي نه يت، وه داواي نه وه وه چه يه كي دوانه بپاوت لي ده كه م . وه داواي ژيانى خو شيت لي ده كه م له پاش مردن، وه داواي چيژي خو شى بينيني پوخسارت ده كه م . وه داوات لي ده كه م تامه زرو م بكه يت بو ديدارت بي نه وه ي توش بي يتم به زهره رمه ندي يان تا قى كردنه وه يه كي گومپا كه ر. خودايه به باوه پرداريتي بم پارزينه وه ، وه هيدايه تمان بده بمانكه ره هيدايه ت دارى خه لكى .

^۱ - نه فهر موده يه (حسن) ۵، (احمد: ۴/ ۲۶۴، ۱۹۱/۲) وه (النسائي: ۳/ ۵۴) وه (حاكم: ۱/ ۵۲۴).

وهله (أثر) دا هاتووه: (طال شوق الأبرار الى لقائي ، وأنا الى لقائهم
أشد شوقاً) واته: تامه زړوی خواناسان بۆ دیداری من دريژهي کيشا ،
من له وان زياتر بۆ دیدرایان تامه زړوتم..

وده ئه مه هه ر ئه و واتايه يه که پيغه مبه ر گوزارشتي لي ده کات
وده فه رميټ: (من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه) واته: هه ر که سيک هه ز
به دیداری خودا بکات ، خوداش هه ز به دیداری ئه و ده کات.

وه هه نديک له بيرتيژان پييان وايه له م ئايه تدا خواي گه و ره مه به ستي
له وه دايه خواي گه و ره ده زانيت تامه زړوی خواناسان بۆ دیداری خواي
خويان له به ر بزوونه وه دايه ، هه ربۆيه خواي گه و ره ژوان و دیداری بۆ
ده ست نيشان کردوون تا دل و ده رونيان به ويته وه ، که ده فه رميټ:
(مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَحَلَ اللَّهُ لَآتٍ... العكسوت: ٥) واته: ئه وه ي
ئاوه ته خوازه به دیداری خودا شاد بيټ، باد ئينا بيټ که کاتي ديارى
کراوى خوى وسه ره مه رگ هه رديټ "تا به دیداری شاد بيټ".

ژيانى کامه رانى^١

شادمان و خوشترين ژيان بريتي يه له ژيانى نيوان شهيدا وعاشقان
که سه رتاپا ژيانيان پره له ئاسوده يي و کامه رانى و خوشي، چونکه
دليان به خته وه رو ئاسوده يه ، وه هه ر ئه م خوشيه يه خواي گه و ره به
ژيانى کامه رانى گوزارشتي لي ده کات ، کاتيک ده فه رميټ: (مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً... السحل: ٩٧)
واته: هه ر که سيک له نيرو مئ کرده وه ي چاک ئه نجام بدات و باوه ردار بيټ
ئه و سويند بيټ به خودا به ژيانى کامه رانى و کامه رانى ده يژنين له م
دونيابه دا.

^١ - بۆ ئه م بابته ته پروانه کيټي: (ملرج الساكين/ منزلة الحياة) ي دانهر.

جا مه به سستی له ژيانی نيوان بریوادارو بئی باوه ر نی یه که مه به سستی
 ونیازه کانیان پهرش ویه لاییت، به لکو مه به سستی نه و دلّه شهیدایانه یه
 که هه موو مه به سستی ونیازیکیان به نده له سهر په زامه ندی کردنی
 خۆشه ویسته که یان، که هه می شه هۆش و بیرو ده رونیان په یوه سته
 به وه وه له هه ولّی پازی کردن و دیداریدان و هه ر بۆ نه و ده ژین ، وه هه ر
 له پیناوی نه ویشدا ده مرن و خۆیان به خت ده که ن. جا بئی ده نگیان ، له
 گفتوگو کردنیان، گوئی بیستیان، ته ماشا کردن و وردبوونه وه یان، جولّه و
 کرده وه کانیان هه ر هه مووی له پیناوی خۆشه ویسته که یاندایه که خوای
 که وره و میهره بانه .

هه ره کو له (صحيح بخاری) دا هاتوو ، که پیغه مبه ر له خوای
 که وره ده یگپریت هه وده فه ریت، خوای که وره ده فه رمیت: (ما تقرب
 الی عبدي بمثل ما افترضت علیه، ولا یزال عبدي یقترب الی بالنوافل
 حتی احبه، فإذا أحبته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي
 يبصره، ويده التي يبطش وحله التي بي يمشي بها، ولئن سألتني
 لأعطينه، ولئن أستاذني لأعيزنه، وما ترددت في شيء أنا فاعله
 كترددی عن قبض نفس عبدي المؤمن، يكره الموت وأكره مساءته
 ولا بد له منه) ^۱ واته: هیچ کاتیك به نده کانی به نه ندازه ی به جی
 که یاندنی فه رزه کان لیم نزیك نابنه وه ، وه به به رده وامی به نده کانم به
 نه نجام دانی سونه ته کان "نوافل" لیم نزیك ده بنه وه. هه تا ده گاته
 ئاستیک که ئیتر خۆشم ده وین. وه کاتیك که خۆشم ویستن ده بمه گوئی
 که پیی ده بیستیت، وه چاوه کانی که پیی ده بینیت ، وه ده سته کانی
 که کاری پیی ده کات ، وه پیی یه کانی که پیی ده چیت و دیت. واته به من
 ده بیستیت، وه به من ده بینیت، وه به من کار ده کات، وه به من دیت

^۱ - نه م فه رمووده یه (صحيح) ه، (بخاری: ۶۵۰۲) گپراویه تیه وه. له فه رمووده ی (ابی هریره).

ودەپرات، وەونەگەر داوام لى بىكەت پى دەبەخشم ، پەنام پى بگىت
پەناى پى دەدەم . وەلە هېچ شىتەك دودول نام وەك لەگيان كىشانى
باوەپدارىك دا نەبىت، كەحەز بەمردن ناكەت، منىش حەزناكەم توشى
نارەحەتى بىكەم ، بەلام هەردەبى ئەم كارە جى بەجى بىت .

شىكارکردن وليكدانەوہى ئەم فەرموودەيە:

لەم فەرموودەيەدا دووھۆكارى گىرنگ دەردەكەوئەت بۆ نزيك بوونەوہ
لەخوداى گەورە ، كەئەوانىش جى بەجى كردنى "فەرزەكان
ونەوافلەكانە" . پاشان ھەركەسىك خواى گەورە خووشى بوئەت ، ئىتر
ئەو خۆشەويستى يە دەبىتە ھاوړى ھاوہلى ھەمىشەيى ولي
جيانابىتەوہ ، دل و دەرون وگيانى سەراپا دەگىتەوہ ، وەھەموو
مەبەست وكاو ووتەيەكى برىتى يە لەپازى كردنى خواى گەورە . جا
ھەركاتىك كاربكات ، پروات ، بىيئىت، بىيىستىت، لەھەموو ئەمانەدا
خواى گەورەي لەبەر چاوەو خوداى لەگەل دايە ، خۆشەويستى خودا
بزوينەرى ھەموو كارەكانىتى .

جا ئەگەر خۆشەويستى دوو مەروۇ بۆيەكترى ئەم ھەلبەستەي لى
بىكەوئەوہ كەدەلئەت:

خيالك في عيني، وذكرك في فمي ومثواك في قلبي، فأين تغيب؟

واتە: خەيالئەتۆ لەچاوانم دايە ، يادت لەسەر لىوانم .

لەنەت لەدلدايە ، جا ئىتر چۆن لىم وون دەبىت؟

جا ئەبى شەيدايى وتامەزروى بەندەكان بۆ خوداى خويان چۆن بىت؟!

لەم فەرموودەيەدا باس لە گوئى وچاودەست وپى كراوہ:

جا ئەم ئەندامانەي دەزگاي ھەست وكارن، گوئى وچاوشتەكان
دەگويزنەوہ بۆنىو دل ويست وئىرادەي پى دەبەخشن و دەبنە مايەي

خۆشویستن وړق لی بوونه وه بۆ شته کان. وه بۆ ئه نجام دانى ئه م
خۆشویستن وړق لی بوونه وه یه دهسته کان وپی کان به گرده خات.

جا نه گه له هه موو ووتو و بیستن وه ست کردنی کدا خودای له یاد
بیست، ئیتر ئه و خۆشه ویستی یه به دیار ده که ویت له ده زگاکانی جی
به جی کردندا له ده ست وپی یه کاند، له پویشتن وه اتن و کار کردندا. جا
لیره دا خوای گه وره له گه ل ئه و به نده دایه له هه موو کارو نیه و
وته یه کی دا. هه ووه کو له م فه رموده یه دا هاتوو که ده فه رمیت: (أنا
مع عبدي ما ذكرني وتحركت بي شفتاه) 'واته: من له گه ل به نده که مدا
تا یادم بکات ولیوه کانی به یادی من بجوئیته وه.

وه ئه مه ئه و له گه ل بوونه دایه که خوای گه وره له م ئایه ته دا باسی
لیوه ده کات: (لَا تَحْزَنْ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ مَعَنَا... التوبة: ٤٠). وه هه ووه ها
پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت: (ما ظنك باثنين الله ثالثهما) 'واته: ئه ی
أبو بکر ده بیست گومانست چی بیست دوو که س که خوای گه وره سی
یه میانه. وه خوای گه وره ده فه رمیت: (وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ...
العنکبوت: ٦٩) واته: خوای گه وره له گه ل چاکه کاراندا یه. (إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ... العنکبوت: ١٢٨) واته: خوای گه وره
له گه ل پارێزه ران که خه ریکی چاکه کاربن.

(وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ... الأنفال: ٤٦) ... (كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي
سَيَهْدِينِ... الشعراء: ٦٢) واته: خوای گه وره به موسا وهارون ده لیت من
له گه ل تاندام ده بیستم وده بینم. (إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى... طه: ٤٦).

1 - ئه م فه رموده یه (صحیح: ٥، احمد: ٥٤٠/٢) وه (ابن ماجه: ٣٧٩٢) وه (حاكم: ٤٩٦/١) وه
(البانی) به صحیحی داناوه.

2 - ئه م فه رموده یه (صحیح: ٥، بخاری: ٣٦٥٣) وه (مسلم: ١٥٦/١٥ نووی) گێڕایانه توه.

جاله م ئايەتانه دا باس لەياوەری و دۆستی خودا دەکات لەگەڵ ئەو باوەردارانەدا، چونکە دۆست بوونی خودا دەبێتە مایە پەوینەوێی خەم و پەژارە و ناپەڕەحەتیەکان، وەدەڵی وەک ماسی لێ دێت لەدووری ئاو کە بەبێ یاد و زیکری خودا نازێت. دواتر پاش دروست بوونی ئەو تامەرزوی و خۆشەویستیە بۆخودا، خوای گەورەش خۆشەویستی خۆی بەسەریدا دەپێژێت و پێویستی یەکانی بۆ دابین دەکات کە دەفەر مێت: (ولئن سألني لأعطيہ * ولئن استعاذني لأعینہ) واتە: ئەو چۆن بە دەم داواکاریەکانی فەرمانەکانی منەو و هاتوو و منی لەھەموو کەس خۆشتەر و یستو، بۆیە ھەرچی داوايەکی ھەبێت بەوپەڕی خۆشیەو بۆی دینمە ئاکام.

ھەر بۆیە خۆشەویست حەز بەو ناکات خۆشەویستەکی ئازار بچێژێت، لەبەر ھەمان مەبەستە خوای گەورە لەگیان کێشان و مەرگی خۆشەویستەکانی دوو دڵە. ھەرچەندە خێر و چاکە لەو دایە کە بمێت و بگەرێت و بەو بۆ لای خۆشەویستەکی خۆی، چونکە ھەر لەبنەپەتدا لەپشتی باوکە گەورەیدا لەبەھەشتدا بوو، ئیستاش دەبێت بگەرێت و بەو بۆ بەھەشت بە جوانترین شیواز، چونکە ئەو ساتە لەخوای گەورە بەباوکتانی ووتو: "أخرج منها" دەرچۆ لەبەھەشت، مەبەستی لەو بوو کە بەسەر بەرزێ بۆ بگەرێت و بەو. "جا ئەمە واتای راست و دروستی خۆشەویستی یە کە ھەموو جەستە ی بەندەکانی پۆشیو.

¹ - ھەروەھا دانەر لەم بابەتەدا ئەمانەش دەلێت:

- ئەو ئادەم دڵگران مەبە بە پێ ووتنی "أخرج منها" دەرچۆ لەبەھەشتدا، چونکە ئەمە لەبەر ژەھەندی خۆت و نەوێ کەتایە.
- ئەو "ئادەم" دڵگران مەبە بە تۆش کردنی شەربەتی دەر بە دەری ئاو و ھەیی، چونکە بەو ھۆیەو بەو رزگارت بۆلە دەردی کوشندە ی لرووت بەرزێ و زوو سەرسام بوون بۆ خۆت "عجب"، وە لەو میانە یو بەرگی بەندایەتیت پۆشی (وعسى أن تجزأ شئنا و هو شرُّ لكم... البقرة: ۲۱۶).

۶- به ندایه تی "التیم" :

شه شه‌مین پله‌ی خۆشه‌ویستی یه ، که پێی ده‌وتریت په‌رستن و به‌ندایه‌تی ، واته‌ پێژهو ئاستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌گاته‌ ئه‌ندازه‌یه‌که‌ که‌ چی تر خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌په‌رستیت و ده‌بیته‌ به‌نده‌ی . و ته‌واوی ملکه‌چی و گوێپایه‌لی بۆ ده‌رده‌بریت ، و نه‌نامه‌ده‌ی هه‌موو جوړه‌ قوربانیه‌که‌ له‌ پێناویدا .

پوخته‌ی په‌رستن و به‌ندایه‌تی :

پوخته‌ی په‌رستن و به‌ندایه‌تی بریتی یه‌ له‌ ته‌واوی ملکه‌چی بوون بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ت ، کاتی‌که‌ ده‌وتریت "طریق معبد" واته‌ پێگایه‌که‌ ساز و زه‌لیله‌ بۆ پۆیشتن . جا به‌نده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی زه‌لیل و ملکه‌چی کردووه‌ بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ، هه‌ربۆیه‌ به‌ندایه‌تی به‌رزترین و شانازیت‌ترین پله‌ و پایه‌یه‌ مرۆڤ پێی گه‌یشته‌یت به‌رامبه‌ر به‌ خوای گه‌وره‌ .

پله‌ و پایه‌ی به‌ندایه‌تی

خوای گه‌وره‌ باس له‌ به‌پێزترین دروست کراوی ده‌کات ، که‌ پێغه‌مبه‌ر محمده صلی الله علیه و آله له‌ پێگه‌ی به‌ندایه‌تی یه‌وه‌ گوزارشتی لێ ده‌کات ، پێگه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و بێ‌ئەب‌وونە‌وه‌یه‌ بۆ ئاسمانه‌کان ، که‌ له‌

• ئه‌ی "ئاده‌م" و الله‌ی نه‌و کاته‌ی سه‌رپه‌نجیت کرد و یاخ‌ی بووی له‌خودا ، هه‌چ کام له‌مانه‌ سوودی نه‌بوو بۆت ، نه‌سه‌ره‌رزیت به‌ سوژده‌ی فریشه‌کان (أسجدوا) . و نه‌پله‌و پایه‌ی (علم ادم) و ته‌ابه‌قه‌ نهدیت له‌ شایوازی دروستکردندا (لما خلقت بیدی) و هه‌ شانازیت به‌ (ونفخت فی من روحی) هه‌چ له‌مانه‌ سوودی نه‌بوو بۆت ، ته‌نها نه‌و زه‌لیله‌ نواندنه‌ت نه‌بیت که‌ وه‌که‌ به‌نده‌یه‌کی سه‌مه‌کاری ناچار دانت نا به‌خۆتدا و وت : (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا... الْأَعْرَافَ : ۲۲۳) .

• وه‌ کاتی‌که‌ش زری پۆشی یه‌ که‌ په‌رستیت پۆشیه‌ سه‌ر جه‌سته‌ی سوپاس گوزاریشدا ، چیه‌ تیره‌ ژه‌ره‌وه‌یه‌کانی دوژمن نه‌یان توانی ب‌ت کوژن و سه‌رجه‌م برینه‌کانیشت ساریژبوون . بۆ زیاتر ئاشنا بوون له‌م بابته‌ ، ب‌روانه‌ کتیی "کنز الفوائد" ی نووسه‌ر .

چەندىن ساتى جۆراوجۇردا بە بەندە ناۋى دەبات كە دەفەرمىت: (وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا... الجن: ١٩) واتە: كاتتىك پىغەمبەر "محمد" بانگەوازي بۆ يەكتاپەرسىتى دەكرد دەستە دەستە پەرى وئادەمىزادەكان دەيانەويست لەناۋى بەرن.

و دەفەرمىت: (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ... القمرة: ٢٣) واتە: ئەگەر ئىيۈە بەگومانن بەرامبەر بە ئو قورئانەى ناردوومانەتە خواروۋە بۆ بەندەكەمان "محمد"، جا بائىيۈە بتوانن يەك سورەتى ھاوشىيۈەى بەيئەن. و دەفەرمىت: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى... الإسراء: ١) واتە: پاكى وبى گردى وستايش بۆ ئو خودايەى كە شەۋرەۋى لەبەشى يەكەمى شەۋدا بەبەندەى خۆى "محمد" كرد لە مزگەۋتى كەعبەۋە بۆ مزگەۋتى ئەقسا.

ۋەلە فەرموودەى (الشفاعة) دا ھاۋوۋە: (اذهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ عَبْدٍ غَفَرَاللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ).^١ واتە: بچن بۆلاى محمد، بەندەيەكە كە خودا لە تاۋانى پاش وپيئشى خۆش بوۋە.

كەۋاتە پىغەمبەرى ئازىز ﷺ بەپەلى تەۋاۋى بەندايەتى يەۋە پىگەى شەفاعەتى مەزنى بەدەست ھىئاۋە. ۋەخۋاى گەۋرە سەرچەم بونەۋەرى دروست كردوۋە تاۋەكو بەيەكتايى بىپەرستى ۋە ھاۋەلى بۆ بپارنەدەن، كە ئەمەش تەۋاۋى خۆشەويستى ۋەملەكچى يە، كە ھەر ئەمەيە كرۆكى راستەقىنەى ئىسلام ۋەمىلەتى ئىبراھىم كە ھەر كەسىكى لى بترازىت سەرى لى دەشيۋىت.

^١ — ئەم فەرموودەيە (صحيح) ھ، (بخارى: ٤٤٧٦) ۋە (مسلم: ٥٠/٣) نوۋى گىرايانەتەۋە.

(وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ * أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِسَيِّدِهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ تَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ... البقرة: ۱۳۰-۱۳۳) واته: ههركه سيك پښت له ثانيي نبيراهيم بكات نهوا گيلاه و توشى سهرليشيوان دهبيت ، وهنيمه نبيراهيم مان ههلبزاردوه له دونياداو كردوومانه به پيشهنگ وپيشهوا. وهله قيامه تدا له پيزى پياوچاكاندايه ، وهكاتيك خدا به نبيراهيمى فهرمو ملكه چ به ، خيرا ووتى: ملكه چ وگوپرايه لى په روه ردگارى جيهان بووم. وه نبيراهيم ويه عقوب وه سييتيان بو نه وه كانيان كرد كه خدا نه م ثانيينه ي بو ههلبزاردوون نيوهش به موسلمانيتى نه بيت نه من. وه تا دوايه ناسه تان په پره وى يه كتاپه رستى بكن. ثايا نيوه "جوله كه و گاوزه كان" ناماده ي سهرمه رگى يه عقوب بوون؟ نه و كاته به كوپره كانى ووت: دواى مردنى من چى ده په رستن؟ هه موويان ووتيان: خواى توو باوبايرانت ده په رستين، كه خودا يه تى تاك وته نهايه وه نيمه هه موو ته تسليم وفه رمانبه ردارى نه وين.

هه ر بويه گه وره ترين تاوان له لاي خدا برىتى يه له هاوبه شى په يداكردن بو خوداى تاك وته نها.

بنه پرتى هاوبه شى دانان بو خدا

بنه پرتى هاوبه شى دانان بو خدا برىتى يه له هاوبه شى له خوښه ويستيدا، هه روه كو خدا ده فره ميټ: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا

لَّهِ...البقرة: ١٦٥) واته: هه نديك هه ن له خه لکی ده چن له غه یری خودای گه وره هاوبه ش وهاوه لی بۆ بریارده دهن و به ئه ندازه ی خودا ئه وانیان خوش ده ویت وگوپراپه لی ده بن. به لام بریواداران ته نها و به یه کتایی خودایان خوش ده ویت وه له خوشیستندا هاوبه شی بریارنده ن.

جا لیڤرده خودای گه وره ئاماژه به وه ده کات که هه نديك که س له خوشه ویستیدا هاوبه ش بۆ خودا بریارده دهن. سه باره ت به لیكدانه وه ی ئه م ئایه ته ووتراوه: مه به ست له وه ی " أَشَدُّ حَالًا لِلَّهِ " ئه وه یه له پيشدا هه ردوو لاخودایان خوش ویستوو، به لام دواتر پیڤرێك هاوبه شیان بۆ بریارداوه له خوشه ویستیدا ، به لام بریواداران له سه ر یه کتایی خودایان خوش ویستوو.

جا خوی گه وره سه رجه م بونه وه ری بۆ ئه وه دروست کردوو که به تاک وته نهایی خودایان خوش بویت وهاوبه شی بۆ بریارنه دهن، هه ر له به ر ئه م مه به سته یه زۆر به توندی په دی ئه وکه سانه ده داته وه که ده چن جگه له خودا په ناو پشت و تکا کار هه لده بژێرن ، که ده فه رمیت: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ... یونس: ٣) واته: په روه ردگاری ئیوه "الله" یه که له شه ش پوژ زه وی وئاسمانی هیناوه ته بوون، دواتر له سه ر عه رشی مه زت له نگه ری گرتوو ، وه هه ر خۆیشی پلان و بریاری هه موو شتیك ده رده کات. وه هیچ که س نی یه تکا کارو شه فاعه ت خوازییت به یی مؤله تی ئه و ، جا ئه وه په روه ردگارتانه که وابوو به تاکی بیپه رستن، ئایا بیر ناکه نه وه .

هه روه ها ده فه رمیت: (وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ... الأنعام: ٥١) واته:

که واته به قورئان ئه وانه ئاگادار بکه ره وه که ده ترسن کۆبکرینه وه
 بۆلای پهروه ردگاریان ، ئه وکاته کهس نی یه جگه له وه پهروه ردگاره
 پشتیوانیان لى بکات وکه سیش نی یه تکاکاریان بیټ، ئایا ئیتر خۆتان
 له سنووری خودا ناپارێزن.

پاشان جهخت له سه ره هریه که یان ده کاته وه به ته نها ده فه رمیټ:
 (ام اتخذوا من دون الله شفعاً قل الو کانوا لایملکون شیئاً ولا یعقلون * قل لله
 الشفاعة جمیعاً... زمر: ۴۳- ۴۴) واته: ئایا جگه له خودای گه و ره تکاکارو
 شه فاعه ت خوازی تریان هه لێژاردووه ، جا پێیان بلی ئایا نه گه ر
 تکاکاره کانتان هیچیان به ده ست نه بوو. ئایا عاقل نابن؟ پێیان بلی
 هه موو تکاکار وشه فاعه ت خوازه یه کان ته نها بۆ خودای گه و ره یه .

وه ده فه رمیټ: (مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئاً وَلَا
 مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ... الجاثیة: ۱۰) واته:
 له قیامه تدا دۆزه خ به دوایانه وه یه و لیى قوتار نابن ، هه رچی یه کیان
 کردبوو فریایان ناکه ویټ، وه هه موو ئه وانه یشی که له بری خودا
 کردبوویانن به پال پشتی خویان ، سزایه کی زۆرگه و ره وسامناک بۆیان
 ئاماده یه .

جا نه گه ر به نده کان ته نها پشت به خودا ببه ستن ، ئه وا خودای
 گه و ره ده بیټه پشت وپه نایان ، به پێچه وانه ی تر که جگه له خودا پشت
 وپه نا به کهس وشتی تر ده به ستن. به لى خالى وه رچه رخان وه یلى
 سووری نیوان یه کتاپه رستان وه اوبه ش دانهران لیڤه دایه که ته نها
 وته نها خودا پشت وپه نا وشه فاعه ت خواز و تکاکاری پاسته قینه ی
 به نده کانه .

پوختەى مەبەست:

پوختەى بەندايەتى لەو ەدايە كە نابێت لە خۆشەويستیدا ھاوبەشى و ھاو ەل بۆ خودا برپار بدرێت. وە پاشان پێویستە خۆشەويستیمان بۆ پێغەمبەرى خودابێت لە پێش خۆمان و مال و خێل و خانە وادەو... ەتد. چونكە خۆشويستنى پێغەمبەر لە تەواوکارى خۆشەويستى خودادايە. پاشان ەموو. خۆشەويستى ەمان بە پێوەرى (بۆ خودا و لە پێناوى خودا) دا بپۆين.

ەروەكو لە (صحيحين) دا ەاتوو ە پێغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: (ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الايمان).^١ ەروەها لە ووتەيەكى (صحيحين) دا ەاتوو ەم شێو ە: (لا يجد حلاوة الايمان الا من كان فيه ثلاث خصال: ان يكون الله ورسوله احب اليه مما سواهما، وان يجب المرء لايحبه الا الله. وان يكره ان يرجع في الكفر بعد اذا انقذه الله منه كما يكره ان يلقى في النار).^٢ واتە: سێ شت "خەسلەت" لە ەروە كە سێكدا بێت، ئەوا چێژى شيرينى باو ەپ دەچێژێت.... وە ەروەها ەاتوو ەم چەشنەش: ەيچ كە سێك چێژى شيرينى باو ەپ ناچێژێت گەر ئەم سێ خەسلەتەى تێدا نەبێت "دەبێت خودا و پاشان پێغەمبەرى خوداى لە ەموو كە سێك و شتێكى تر خۆشتر بویت، وە زۆرى پێ ناخۆش بێت، وە ەروە كە سێكى خۆشويست تەنها لە بەر خودا خۆشى بویت. وە زۆرى پێ ناخۆش بێت كاتێك دەبينى كە سێك وادەگەرێتە وە سەر بى باو ەپى كە پێشتر خودا پرگارى كردبوو لى، ئەو ەندەى پێ ناخۆش بێت وەك بلى خۆى فرى دەدرێتە نۆ ناگرە وە."

^١ - ئەم فەرموودەى (صحيح) ە، (بخارى: ١٦) و (مسلم: ٤٣ - الايمان) گێڕايانەتە وە.

^٢ - ئەم فەرموودەى (صحيح) ە، ەمان سەرچاوەى پێشوو.

وہ لہ (سنن) دا ہاتوہ کہ پیغمبر ﷺ فرمویہ تی: (من أحب لله ، وأبغض لله ، وأعطى لله ، ومنع لله ، فقد استكمل الإيمان.) 'واتہ: ہر کہ سیک تہنہا لہ بہر خودا خہ لکی خوش بویت ، وہ بہ تہنہا لہ بہر خودا رقی لہ خہ لکی بیت، وہ تہنہا لہ بہر خودا شت ببہ خشیت، وہ تہنہا لہ بہر خودا پیگر بیت، ئہوا بہ راستی بیروباوہری تہواو پوختہ .

ہر وہما لہ فرمودہ یہ کی تردا پیغمبر ﷺ دہ فرمیت: (ما تحاب رجلان في الله الا كان افضلها اشدهما حباً لصاحبه.) واتہ: ئہ گہر دوو کہ س لہ پیٹاوی خودا یہ کتریان خوش ویست ، ئہوا باشترین کہسیان ئہوہ یانہ کہ زیاتر برادرہ کہی خوشتر بویت.

جا ئہم خوش ویستنانہ لہ پیویستی وتہواوکاریہ کانی خوشہ ویستی خودان.

جۆرہ کانی خوشہ ویستی بۆ خودا

جۆرہ کانی خوشہ ویستی بۆ خودا دابہش دہ بیت بۆ چوارجۆری سہرہ کی، کہ پیویستہ جیا بکریئہ وہ لہ خوشہ ویستیہ کانی تر، کہ ئہ وانیش ئہ مانہن: _

۱- خوش ویستنن خودا:

واتہ خوای گہ ورت لہ ہہموو شت وکہ سیکی تر زیاتر خوش بویت کہ ہاوتای نہ بیت. جا بہ تہنہا ئہمہ مایہی رزگار بوونہ لہ دۆزہخ و بہدہست ہینانی بہ ہہشت نی یہ، چونکہ ہریہ کہ لہ جولہ کہ کان و

^۱ - ئەم فرمودە یە (حسن) ە، (ترمذی: ۲۵۲۱) وە (احمد: ۴۳۸/۳) وە (حاکم: ۱۶۴/۲) گیرایانە تەوہ. وە (البانی) بە صحیحی داوہ لہ قەلەم. وە (حافظ و ذہبی) لئی بی دەنگ برونہ.

خاچ پەرستەکانیش خودایان خۆش دەوێت ، بەلام کەچی توشی سزای
دۆزەخ دەبن و لەبەهەشت بێ بەش دەبن.

٢- خۆش ویستنی ئەوێ کە خودای خۆش دەوێت:

واتە ئەو شتانەی کە خودا خۆشیانی دەوێن ، تۆش لەقولای دل
ودەرونتەو خۆشت بوین. جا ئەمە بنەمای سەرەکی چوونە نێو
ئیسلامەو وە درەچوونە لەنێو بێ باوەڕی. وەخۆشەویستری کەس
لای خودا ، بەهێزترینانە لەم جۆرە خۆشەویستی یەدا.

٣- خۆش ویستن بۆ خودا لەپێناو خودا:

واتە هەرکەس وشتی کمان خۆش بویت تەنها لەبەر خوداو لە پێناوی
پەزنامەندی خودای گەرەدا بێت و دوور بێت لەنیازو مەبەستی تر.
وەئەمەیان لە پێویستی و تەواوکاریەکانی خۆشویستنی خودایە.

٤- خۆش ویستن لەگەڵ خودا:

ئەم جۆریان پێی دەوترێت "هاوبەشی دانان بۆ خودا لە
خۆشەویستیدا"، واتە گەر بێتو لەگەڵ خودای گەرەدا هاوبەشمان بۆ
دانا لەخۆشەویستیدا ، وە لە پێناو خودا نەبوو ئەو خۆشەویستی یە،
ئەوا هاوبەش و هاواتان بۆ خودا بریارداو لە خۆشەویستیدا.
و بەمەش دەوترێت (المحبة الشریکة - خۆشەویستی هاوبەشی) .

٥- خۆشەویستی سروشت:

کە ئەم جۆریان زۆرمەبەستمان نی یە لێرەدا باسی بکەین، ئەمەش
بەکورتی: حەز و ئارەزووی مرۆڤ بۆ ئەو کەس و شتانەی کە لە گەڵ
سروشت و فیترەتی خۆیدا دەگونجێت ، وەک خۆشویستنی خێزان، باوک
دایک منداڵ، ئاو خواردن... هتد.

که ئەم جوړه یان ئاساییه له دل ودهرونى مړوقدا هیه ، به مه رجیک ته شه نه نه کات ونه گاته ئاستى خو شه ویستى خودای گه وړه ده فەرمیت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ... المافاتون: ٩) واتە : ئەى باوه پداران هەول بدەن کە مال و سامان و پۆلە کانتان نە بنە هوى ئە وهى کە له يادى خودا سەر قالتان بکەن و کەم تەرخەمى بنوینن و بى ئاگاتان کەن .

وه ده فەرمیت : (رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تَحَارَةُ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ... النور: ٣١) واتە : پیاوانیک کە ستایشى خودا دەکەن ، کە هیچ کاتی ک بازرگانی کړین و فروشتن سەر قالیان ناکات و بى ئاگیان ناکات له یادی خودا .

٧- تەواوی خو شه ویستى "الذلة" :

ئەمە حەوتەمین دوا یەمین پلەى خو شه ویستى یە له پلەکانى خو شه ویستى کە پى دەوتریت "تەواو کۆتایى خو شه ویستى" .

واتە چیتەر لە دلدا جگە یەکی تر نابیتە وه بۆ خو ش ویستنى هیچ کەس وشتیکى تر ، جگە له خو شویستراوى سەرەکی نە بیت . وه به هیچ شت یه کیش ئە و دلە جیگە ی هاو بەش و هاوتە ناکاتە وه له خو شه ویستیدا . ئەم پێگە یە تایبە تە بە دۆستانى خودا کە هەر یە کە له پیغە مبه ران (ابراهیم و محمد) سلا و درودى خودایان لە سەر بیت . هەر وه کو پیغە مبه ر ﷺ ده فەرمیت : (إن الله اتخذي خليلاً كما اتخذ ابراهيم خليلاً) واتە : خواى گه وړه منى کردۆته خە لیلی خۆى ، هەر وه کو پێشتر ابراهیمی کردۆته خە لیلی خۆى .

¹ - ئەم فەرموودە یە (ضعيف الأسناد)، بر وانه (السلسلة الضعيفة) ی (البانى: ٣٠٣٤) .

ههروهه ها له (صحیح) دا هاتوو که پیغه مبه^{صلی الله علیه و آله} ره موویه تی: (لوکنت متخذاً من اهل الأرض خلیلاً لاتخذت أبابکر خلیلاً، ولکن صاحبکم خلیل الله)^۱ واته: نه گهر من له خه لکی سه ره زه وی دۆست وخه لیلیکم هه لبراردایه، نه واً "ابو بکر" ده بوو، به لام من خه لیلی خودام.

وه له هه رمووده یه کی تر دا ده هه رمیت: (انی أبرأ الی کال خلیل من خلته)^۲ واته: من خۆم به ری نه که م له هه ره خه لیلیک که به نه ندازه ی خه لیلی خۆشم ویستیت.

وه کاتیک که پیغه مبه^{صلی الله علیه و آله} "ابراهیم (س.خ)" جه زی به کورپک کرد، خوای گه وره پیی به خشی، جا خۆشه ویستی نه و کورپه به شیک له دلی "ابراهیمی" داگیر کرد، وه خوای گه وره ش نه م کاره ی پی خۆش نه بوو که له دلی ابراهیمدا خۆشه ویستیکی تر هه بیت جگه له خواد. هه بۆیه له خه ودا هه رمانی به ابراهیم کرد که نه و مندا له سه ربیره و بیکره قۆچی قوربانی بۆ خودا. که نه مه ش گه وره ترین تاقی کردنه وه بوو بۆ دلی ئیبراهیم (س.خ). مه به ست لی ره دا سه ربیرینی کورپه که نه بوو، به لکو سه ربیرینی خۆشه ویستی نه و کورپه بوو له دلی جه زره تی ئیبراهیمدا. هه ره بۆیه کاتیک که ئیبراهیم ویستی کورپه که ی سه ربیریت. خوای گه وره بریاری دا به له بری کورپه که ی مه پیک سه ربیریت و کورپه که ده ربازییت. وه نه مه ش بووه سونه تیکی به رده وام...

هه روه کو هه میشه خوای گه وره هه ره بریاریکی هه لوه شان دبیتته وه به شیکی که می لی هیلاوه ته وه. وه کو "هیشتنه وه ی پینچ نویژی هه رز

¹ - نه م هه رمووده یه (صحیح) ه، بخاری: ۳۶۵۶ وه (مسلم: ۱۶۵/۱۵ نووی).

² - نه م هه رمووده یه (صحیح) ه، هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

له بېرى په نجا نوښتى فهرز^۱، وهك هيشتنه وهى خيرو صه دهقه له كاتى
ويسترا قسه له گهل پيغه مبهردا بكرىت.

له نيوان خوښه ويستى وخه ليل دا

هه نديك كه س پييان وايه "خوښه ويست" پوختر وفروانتره
له "خليل"، وهه روه ها ده لپن هه زره تى ابراهيم "خليل الله" يه، به لام
محمد ﷺ خوښه ويستى خودايه "حبيب الله" يه.

به لام له راستيدا به م شيويه نى يه، چونكه "خوښه ويستى" گشتى
يه، به لام "خليل" تايبه تى يه، وه خليل كوتاو ته واوى خوښه ويستى يه.
هه روه كو پيغه مبهردا ﷺ پايگه ياندوه كه خواى گه وره له گهل نيراهيم
دا هه لى بزاردون به خه ليلى خوى. وهه روه ها په دى نه وهى
كردو ته وه كه له سهر زه ويده خه ليلى هه بيت جگه له خودا، له گهل
نه وه شدا خوښه ويستى دهرپريوه بو هريه كه له (خاتوو عايشه و
ابوبكر وعمر) ﷺ.

هه روه ها خواى گه وره خوښه ويستى خوى بو چه ندين وچين وتويژ
دهرپريوه، له وانه: ته وبه كاران، چاكه خوازان، نارامگران...: (يُجِبُّ
التَّوَابِينَ وَيُجِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ... البقرة: ٢٢٢).

هه روه ها گه نجى ته وبه كار خوښه ويستى خودايه، به لام له گهل
هه مو نه مانه دا خواى گه وره خه ليلى خوى بو دووان دهرپريوه كه
(محمد و ابراهيم) ه سلاو ودرودى خودايان له سهر بيت.

^۱ - نه مه كاتى خوى به پي دهقى نه م نايه ته فهرز بووه كه دهه فهرميت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
تَخَيَّمْتُ الرُّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَحْوِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ... المحادلة: ١٢) واته: نهى باوه داران كاتيك ويستان قسه يه كه له گهل پيغه مبهردا بكن،
نهوا خيرو صه دهقه يه كه نه نجام بدهن كه بو خوتان باشر وپاكره، وه خواى گه وره لى بورده و
به خشنده يه.

جياوازی له نښان خوښه ويست و خوښه ويستړين

وهكو پيښتر ووتمان هه ميشه مړوځ دهست بهرداري خوښه ويستيكي
بچوك دهبيت له پيښاو خوښه ويستيكي گه وردها، وهه روهه له پيښاو
به دهست هيناني خوښه ويستيكي گه وردها ناماده يه خوځي توشي
ناخوشي ومينه تي بچوك بكات، كه وا سروشتي ژيري وعه قلى وايه كه
گه وره ترين خوښه ويست هه لېژيړيټ له بچوك ترينيان، وهه كه مترين
وبچوك ترين ناپه حه تي هه لېژيړيټ له گه وره ترين وزورتريڼيان. وهه هم
كاره پتويستي به دووبنه ماي گه وره هه يه: _

(هيڙي هه ست كردن وزانين، نازايه تي دل). واته پتويسته مړوځ
هه ست به باشترين وگه وره ترين خوښه ويسته كاني بكات، بوپرون نازاييت
بتوانيټ هه لېژاردن نه نجام بدات له م بواره دا. به لام نه گه ر به پيچه وانهي
نه مه وه كرا، نه وا لاوزيان له بوازي هه ست كردن وزانينه، ياخود دلي
نازاو بوپرن يه ناتوانيټ له ژيړ كاريگه ري دهرن دهر بچيټ.

زوريك له خه لكى گيړوده ي نه م دهرده بوونه و حه زوناره زووه كاني
زاله به سهر ژيرو باوه پياند، باشه و خراپه يان له م پوانگه يه وه ده پيون،
ته نانه ت هه نديك جار پزيشكه كان ناگاداري هه ندي كاري ده كه نه وه كه
زيان به خشه، كه چي نه خوښه خوځي ناگريټ وده روني زالو نه نجامي
دهدات. زوريك له وكه سانه ي دليان نه خوښه، گوي به سه لامه تي دليان
نادهن وهه ميشه حه زوناره زووه كانيان تيږده كهن وهه رچه نده زيان
به خش بيت بويان.

پوخته ي شه پ وچاكه:

پوخته ي شه پ له لاوزي ويي هيڙي هه ست وئيدراك وده رون نزمي
دايه. وهه پوخته ي چاكه ش له به هيڙي هه ست وئيدراك و شكومه ندي
ده رون دايه.

کهواته خۆشه‌ویستی و ئیراده بڼه‌پهت و بزویڼه‌ری هه‌موو کارێکن. هه‌روه‌ها ږق و کینه و ناحه‌زی بڼه‌پهت و ده‌ست به‌رداری هه‌موو کارێکن. جا ئه‌م دوو هی‌زه مه‌زنه له‌دڵدان، وه‌سه‌رچاوه‌ی چه‌رمه‌سری و به‌خته‌وه‌ری دڵن. وه‌پاڵته‌ری هه‌موو کارێکی ئاره‌زوومه‌ندانه بریتی یه له‌ خۆشه‌ویستی و ئیراده. وه‌ئه‌نجام دانه‌که‌شی ده‌گه‌ڤیته‌وه بۆ لاوازی له‌یه‌کی له‌ دوو پاڵته‌ره سه‌ره‌کی یه، که‌هه‌ندی جار ږق و کینه و ناحه‌زی ده‌گرێته‌وه. جائه‌مه‌ بڼه‌پهتی فه‌رمان کردن و ږیگرتنه، پاداشت و سزایه.

جا لی‌ره‌دا وه‌لامی ئه‌و پرسیاره ږوون ده‌بیته‌وه که "ئایا ده‌ست به‌ردار بوون له‌کارێک" فه‌رمانێکی وجودی یه؟ یاخود عه‌ده‌می یه؟
پوخته‌که‌ی: لی‌ره‌دا دوو به‌شه:

ده‌ست به‌ردار بوونی‌ک ده‌گه‌ڤیته‌وه بۆ نه‌بوونی هۆکاری کاره‌که له‌ "ئیراده و خۆشه‌ویستی" که به‌مه‌یان ده‌وتریته "عه‌ده‌می-نه‌بوونی". وه‌ده‌ست به‌ردار بوونی‌ک ده‌گه‌ڤیته‌وه بۆ بوونی ږیگرییه‌ک له‌ "ږق و کینه و ناحه‌زی" که به‌مه‌یان ده‌وتریته "وجودی-بوونی".

هه‌وڵی خه‌لکی بۆ به‌ده‌ست هی‌تانی به‌رژه‌وه‌ندی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ زه‌ره‌رمه‌ندی یه

بێ گومان م‌رو‌ف هه‌میشه له‌ هه‌موو ووته‌و کردار ئه‌نجام دانی‌کدا، ته‌نانه‌ت له‌ دوورکه‌وتنه‌وه و ده‌ست به‌ردار بوونی هه‌ر کارێکدا، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی به‌ده‌ست هی‌تانی به‌رژه‌وه‌ندی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ زه‌ره‌رمه‌ندی یه.

ئه‌مه پێ‌وه‌ری هه‌موو خاوه‌ن ژیری یه‌که له‌ژیا‌ندا، به‌لام مه‌خابن زۆری‌ک له‌خه‌لکی له‌م پێ‌وه‌ره‌دا توشی شی‌وان ولی تێکچوون هاتوون.

کاتیڤ که ئامادهن له پیناوی به دهست هینانی بهرزه و هندی یه کی که م
 وچیزیک کاتی خویان توشی چه ره سهری و سزاوئه شکه نه یه کی زوره
 نه بپاوه ده کهن وه تووشی زیانی هه میشه یی ده بن. هه ریویه ده بینین
 که سانیک زوره بهر چیز و خوشیه کاتی یه کانی ئه م دونیا یه ژیا نی
 هه تاهه تایی قیامت ده دپینن و له دوا پوژدا سزایه کی بی شومار
 چاوه روانیان ده کات.

هه ندیک له زانایان ده لین: زوره وردبوومه وه له حالی ژیرمه ندان
 وهوشیاران، ده بینم هه ره موویان له هه ولئ دوورخستنه وه ی ناره حه تی
 و غه م و په ژارهن له سهر دهرون. جا هه ره که و به پیکه یه ک، هه یه
 له پیکه ی خوا ردن و خواردنه وه، یان بازرگانی، یان به پرژه ی
 هاوسه رگری، یاخود به گوی گرتن له گۆرانی خوش یان به کات به سهر
 بردن به یاری یه وه...

منیش و وتم: راسته ئه مه تاکه مه بهستی سهره کی ژیر و هوشیارانه ،
 به لام هه موو پیکه یه ک له و پیکه یان نه نامان که یه نیتته جیی مه بهست،
 بگره هه ندیک یان ته و او پیچه وانه و دژی ئه و مه بهسته یه ، وه به لای
 منه وه تاکه پیکه یه ک بو به دهست هینانی ئه و مه بهسته ، ته نها
 پووکردنه خوی که وره یه و به دهست هینانی په زامه ندی ئه وه، جا هه ر
 که سیڤ ئه م پیکه یه بگریته بهر ئه و دلتیا بیئت سهر فرازی دونیا و
 قیامت به دهست ده هینیت.

بەشەكانى خۆشويستراو "المحبوب"

خۆشويستراو "المحبوب": دەبىتتە دووجۆرەوھ:

۱- خۆشويستراو بۇ خۇدى خۇى.

۲- خۆشويستراو بەھۇى كەسى ترەوھ.

۱- خۆشويستراو بۇ خۇدى خۇى:

واتە خۆش ويستنى كەسك تەنھا لەبەر خۇدى خۇى كە شاين
وشايەستى خۆشەويستى يە. كەئەمش بەتەنھا خۇى گەرە
دەگرىتەوھ كە دورە لەھەموو كەم وكوپى وكورتىك، كەمال وتەواوھ
لەھەموو روويەكەوھ.

۲- خۆشويستراو بەھۇى كەسكەوھ:

واتە خۆش ويستنى كەسك يان شتىك لەبەر خۇدى خۇى نا ، بەلكو
لەبەر ھۆكارى تر خۆشويسترايىت ، وھجگە لەخۆش ويستنى خۇى
گەرە سەرجم خۆشويستراوھكانى تر بەھۇى خوداوھ خۆشويستراون
، وھەر لەئەوھوھ خۆشويستراوھكەيان سەرچاواھ دەگرىت. وھ
خۆشويستنى پيغەمبەران، فريشتەكان..ھتد.

كەواتە لىرەدا جگە لەخودا ھەموو خۆشويستراوھكانى تر شاينى
خۆش ويستن وپق لى بوونەوھن لەيەك كاتدا. بۇ نمونە گەر كەسك
رقى لەوشتانە بوو كە خودا خۆشى دەوين، بۆمان دەرەكەويىت كەتا
چ ئەندازەيەك خۆشويستراوھكانى ترى لاپەسەندە وڈايەتى خودا
دەكات، وھەپيچەوانەوھ كەسك كە خودا ھەرشتىكى خۆش بويت
،ئەويش ھەمان شتى خۆش دەويىت وھبۆمان دەرەكەويىت كەچەند
پشتىوانى لەخوداى گەرە دەكات.

جا پټويسته دهست بهم پټوره وه بگرين ، تابزانين چهنډ نيمه مولات وپشتيوانيمان هيه بو خواي گوره ، چونكه ولايت واته خوش ويستني لهو شتانهي كهخودا خوشي دهوين ، وههروه ها پق لي بوونه وه لهو شتانهي كه خودا پقي لي دهبيت وه . جا نه مه پيوهندي به زوري نويز وپوژوه وه ني يه و نه مه تاييه ته به دل .

جوړه كانی خوشه ويستی به هو ی كهسانی تره وه : _

يه كه م : هه رله گه ل به دهست خستنيډا هه ست به چيزو خوشي ده گريت .

دوهم : لهو جوړه يه كه نازارو زيان به خشه ، به لام خوي ده گريت تا ده يگه يه نيته خوشويستراوه كهي .

هه روه كو خواي گوره دهفه رميت : (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرَّةُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ...البقرة: ۲۱۷) واته : خواي گوره كوشتاري له سر پټويست كردن هه رچه نده له سر دلتان ناخوشه ، به لام دور ني يه شتيكتان پي ناخوش بيت ، به لام له پاستيدا خيري تيډايه بوتان . وه دور ني يه شتيكتان پي خوش بيت ، به لام له پاستي خراپه بيت بوتان ، وه ته نها خواي گوره زاناو دانايه ونيوه نايزانن .

جا ليړه دا كوشتاريان پي ناخوشه ، به لام باشتهر بويان چونكه ده يان گه يه نيته په زامه ندي خوشه ويست . هه روه ها دهروني مروډ ناره زوي پشو و خوشگوزهراني وناره زوياري دهكات ، نه مه خوي خوشه به لام زورخراپه ، چونكه ده بيت مه يه له دهست داني په زامه ندي خوشه ويست .

جا كەسى ژىرو ھۆشيار دوربينانە لەشتەكان دەكۆلێتەو ھىچ كاتێك خۆشى يەكى ھەميشەى ناكاتە قوربانى خۆشەى كاتى.

جا حالەتەكان چوار جۆرن: _

۱- خۆشويستراویك بمان گەيەنیتە بەخۆشەويستراو.

۲- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى.

۳- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بەخۆشەويستراو.

۴- ھەخۆشويستراویك دەمانگەيەنیت بە ناخۆشى.

۱- خۆشويستراویك بمانگەيەنیت بە خۆشويستراو:

ئەم جۆرەيان لە ھەردوولاو ھەخۆشەويستراو ھەيە و پێويستى بە ئەنجام دان ھەيە.

۲- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى.

ئەم جۆرەيان لە ھەردوولاو خراپە و پێويستە دەستى لى ھەلبگرين ولىي دوربەكەوينەو.

پاشان دووبەشەكەى تر ماو ھە بريتین لە: _

۳- ناخۆشى يەك دەمان گەيەنیتە خۆشەويستراو:

۴- خۆشويستراویك دەمان گەيەنیت بە ناخۆشى:

جا مەرۆڤ لە دونيادا ھەميشە لەنيوان ئەم دووانەياندا كێشمەكێش دەكات، جاريك بەم لاو جاريك بەولا دەكەوێت ، مەرۆڤى ھۆشيارو ژىرو باو ھەردار بەلاى ئەواياندا دەپوات كە لەكۆتايىدا دەگات بە خۆشەويستراو ھەخۆشەويستراو ھەميشەى دەست گير دەبێت ، بەلام مەرۆڤيەك ھەزو ئارەزوو و ھەروون پێشەوايەتى بكات ئەوا بەلاى خۆشەيە كاتى ھەدا دەچێت و ھەرئەنجام و ھەرمەند دەبێت.

خۆشه‌ويستی بىنەپەرتى خواپەرستى يە

جا ئەگەر خۆشه‌ويستی بىنەپەرتى ھەموو كارىكى ھەق وپاستى بىت ، ئەوا خۆشه‌ويستی خودا و پىغەمبەرەكەى بىنەغەو بىنەماى ھەموو كارىكى ئاينى يە ، جا بىنەماى ھەموو كارىكى ئاينى بىرىتى يە لە خۆشويستنى خودا و پىغەمبەرى خودا . وە بىنەماى ھەموو ووتەيەكى ئاينى بىرىتى يە لە بەپاست و دروست زانينى خودا و پىغەمبەرى خودا .

جا ھەر ويست و ئىرادەيەك پىگىرى كرد لەدەر بىرىنى تەواوى خۆشه‌ويستى بۆ خودا ، وە ھەر وەھا ھەر گومانىك پىگىرى كرد لە بەپاست زانينى خودا ، ئەوا زەرەرمەندە بە بىنەپەرتى باوەر لاوازی دەكات . جا ئەگەر لەو حالەتەو تەشەنەى كرد و گەيشتە ئاستى خۆش نەويستنى خودا و بەپاست نەزانينى پىغەمبەرەكەى ، ئەوادەبىتە كافرو گومراو ھاوبەش بىپارەەر .

لە پىداويستىيەكانى خۆش ويستنى خودا:

دۆستايەتى و دژايەتى كردن

واتە پىداويستىيەكانى خۆش ويستنى خودا بىرىتى يە لە دۆستايەتى و پىشتىوانى كردنى خۆشه‌ويستانى خودا ، دژايەتى كردنى ناھەزان و دۆژمنانى خودا . وە ئەم دوو كارە دژاودىزى يەكترن ، واتە دۆستايەتى خۆشه‌ويستانى خودا ناكړيىت ھەتاكو دژايەتى ناھەزانى خودا نەكەيت . ھەر وەكو خواى گەورە سەبارەت بە پىشەواى خۆشه‌ويستمان باس دەكات ، ابراھىم كە پوودەكاته گەلەكەى دەليىت : (قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ * أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ... الشعراء : ۷۵-۷۷) واتە : ابراھىم پىتان دەليىت : ئايا ئىوھ نابىنن چى دەپەرستن ؟ "كەى ئەم شتانە شاينى پەرستن" بەپاستى

ئىۋە باۋباپىرانتا بەھەلەدا چوون. ئەوانەى ئىۋە دەيان پەرستىن
بەدلىيايىۋە دوزمنى مەنن و ۋەبە دوزمنى خۇمىيان دەزانم ، جگە
لەپەرۋەردىگارى جىهان نەبىت كەبە تەنھا شەيانى پەرستەنە .

جا ئەم دژايەتى كەرنەى ابراهيم (س.خ) نۆر پىۋىستە بۆ بەجى
گە ياندنى دۆستايەتى بۆ خودا. ھەر ئەم ھەلۋىستە جوانانە بوو كە
خوای گەرۋە دەيان كاتە پىشەنگ وداۋامان لى دەكات كە شوپىيان
بگەۋىن كە دەفەر مەيت: (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ
وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَخُدُّهُ... الممتحنة: ۴) واتە: بەپاستى ئىۋە لە "ابراهيم وشوین
كە وتوۋانى" باشترین پىشەنگتان ھەيە، كەكاتى پوۋيان كەردە
گەلەكەيان ووتيان: ئىمە بەرىن لەئىۋە ولەشتانەش كەلەجياتى خودا
دەيان پەرستىن ، ئىمە باۋەرمان بەو ئاينەى ئىۋە نى يە. ئىتر
دوزمنايەتى ۋېقە بەرايەتى لەنىۋانمان بەرپابوو تا ئەۋكاتەى
دەگەرپىنەۋە باۋەر بەخوداى تاك وتەنھا دەھىنن.

ھەرۋەھا دەفەر مەيت: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا
تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ... الزخرف: ۲۶-۲۷) واتە:
ابراهيم پوۋى كەردە گەلەكەى وياۋكى پىۋى ووتن: مەن بەرىم لەشتانەى
كەدەپەرستىن ، تەنھا خوای گەرۋە نەبىت كەمنى بەدەھىتاۋە ۋېرىنمايم
دەكات ، دواتر ئەۋۋوشەيەى "يەكتاپەرستىيەى" ھىشتەۋە بۆ ھۆز
ۋگەلانى دواى خۆى بۆ ئەۋەى بگەرپىنەۋە سەر پىگەى پاست.

لا إله إلا الله.... ئەو ووشەيە بوو كە ئىبراهيم بۆ ھۆزەكەي بە جى
 ھيشت

واتە ئىبراهيم جگە لە پەرسىتىنى خوداى تاقانە دژايەتى سەر جەم
 پەرسىتراوەكانى دە كرد، وەسىيەت و پەيمانىك بۆ ھۆز و گەلەكەي
 و سەر جەم پيغەمبەرانى پاش خۆي بە جېھيشت كە دريژە بە كاروانى
 يەكتا پەرسىتى بدەن، كەئەو وەسىيەت و ووشەيە برىتى يەلە "لا إله إلا
 الله".

ئەمە ووشەيەكە سەر جەم بونە وەرى لە سەر دامەزراوە، وەژيانى پى
 ھاتووەتە كايەو، وە قىبلەي لە سەر دروست كراوە، وەئەو ووشەيەي
 كە خوین و مال و گيانى پى دە پارىژىت، بەختە وەرى و سەر شوپى
 سەر جەم مرقاىەتى لە سەر بەندە، بە ھەشت و خوشىەكان و دۆزەخ
 و ناخوشىەكانى لە سەر بنیات نراوە، كەمايەي خوش گوزەرانى
 ھەتاھەتاي بەندەكانە، كۆلەكەي سەر جەم ئاين و خواناسانە. (من كان
 آخر كلامه لا إله إلا الله دخل الجنة)^۱ واتە: ھەركەسيك دوا ووشەي "لا
 إله إلا الله" بىت دەچىتە بە ھەشتەو.

روح و نھيىنى ئەم ووشەيە

واتە بەتاك زانىنى پەروەردگارو بە پىرۆز پاگرتنى ناو و ئاكارە
 جوانەكانىتى، بەرزپاگرتنى پەيامەكەيەتى و ترس و تەكاكردن لىي، واتە
 پشت پى بەستى و پووتى كردن و گەپانەو بۆ لاي ئەوزاتە، وەخوش
 وىستى و دژايەتى كردنى غەيرى ئەو. بەتەنھا ترسان لەئەو و گوى
 نەدان بە سەر جەم كەسانى تر، سوژدەبردن و قوربانى دان و ملەكەچى
 كردن و بەراست زانىن و ھاناو ھاوار بۆ كردن و پەناپى گرتن و تەنھاو
 تەنھا بۆ ئەوزاتە پىرۆزە.

^۱ - ئەم فەرمودەيە (صحیح) ۵، (احمد: ۲۳۳/۵ - ۲۴۷) وە (حاكم: ۳۵۱/۱) گىترایانەتەو.

که هر هـ مووی له پوختهی یهك وشه دا كۆده بیته وه ، كه ئه ویش هیچ په رستراویك نی یه به پاستی شایه نی په رستن و خوابه تی بیت، ته نها "الله" نه بیت.

هـ ر له بهر گرنگی وپروپوختهی و اتا جوانه کانییتی ، ئه وکه سهی ئه م گه وایه وشایه تی یه بدات وکاری پی بکات ، جهستهی قه دهغه کراوه له وهی كه ناگر بیسوتیتیت. هـ روه ها خوی گه وره ده فهرمیت: (وَالسَّيِّئَاتِ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ... المعارج: ۳۳) واته: کار به ناوه پوکی ئه م شایه تیه بکه ن به نهینی وناشکرا له جهسته و دل وده روندا.

جا خه لکانیکی زۆر هیه شایه تیه که یان مردو وبی گیانه، وه هیه شایه تیه که ی نوستوو، ئه گه ر به ناگا بیته وه وه یان نا، وه هیه یانه شایه تیه که ی پاکشاوه، وه هیه مانیشه شایه تیه که ی ئاماده و پاره ستاوه هه میسه له سه ر پیی یه، نمونهی ئه م شایه تیه هاوشیوهی گیانه بۆ جهسته. که سی واما ن هیه پوچی مردوو، وه هیه پوچی نه خوشه ونزیکه له مردنه وه، وه پوچی واما ن هیه خه ریکه به ناگا دیته وه، به لام پوچی واشمان هیه دروست وپوخته بزوینه ری جهسته یه وکاری خوی ده کات.

وله فه رموده ی (صحیح) دا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (إني لأعلم كلمة لا يقولها عبد عند الموت إلا وجدت روحه لها روحاً) واته: من وشه یهك ده زانم گه ر مروف له سه ره مه رگیشدا بیلیت، ئه وا پوچی زیندوو ده بیته وه.

¹ - ئه م فه رموده یه (حسنه)، (احمد: ۳۷/۱) وه (ابن ماجه: ۳۷۹۵) وه (البانی) له (صحیح جامع) دا هیناوتی.

واته ژيانی روح بهنده به و وشه سهرسوپړنه روه ، هـروه كو چوڼ
ژيانی جهسته بهنده به روحه وه .

ژيانی به خته وهی له دونيا و قیامه تدا

هر كه سيك له م ژيانه دا بو هم وشه پرشنگذاره بژیت و وهتی
بكوشیت وبمړیت ، نه وا ژيانی به خته وهی هـميشه یی له قیامه تدا
به دهست دهیښت . (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
* فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ... النـارعات: ۴۰-۴۱) واتـه: هر كه سی له خوی
خوی بترسیت وبه پاستی ملکه چی بکات، وه پږگری له سهرکه شی دهر ون
بکات ، نه وا له قیامه تدا پاداشتی به هـشتی به رینه به به خته وهی تییدا
ده ژیت.

وله ژيانی هم دونيا به له به هـشتی گه ران وپشکین ودژینه وهی
پاستی وحق وداد په روه ریدا ژیاوه ، به هـشتی تامه زړوی بو دیداری
پاسته قینهی خوی گه وره ژيان له ژیر سایه پره زامه ندیدا. نه مه
سروشتی سهره تای هـموو خوشتی یه که له ژياندا، که پيشه کی یه که ی
به هـول وماندووبون وشه ونخونی و نارامگرتن دهست پی دهکات وه له
کو تیدا به خته وهی به دهست دهیښت.

هر چه نده خوانه ناسان له خوشتی هـکانی ژياندا بن ، به لام ژيانان بی
نامانج وبی ناکام وبی مه بهسته . (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْتَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً... النحل: ۹۷) واتـه: هر كه سيك كاری
چا که خوازی بکات و پرواداریت نه وا ژيانکی پر به خته وهی پی
ده به خشین.

وه به خته وهی ژيان بریتی یه له به هـشتی دونيا: (فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ
يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا

حَرَاجًا... النعم: ١٢٥) واته: هر كه سيك خواي گه وره بيه ويٽ هيدايتي بدات، ئهوا سينه ي ساف وپاك وئاماده دهكات بؤ ئيسلام، ئهوا كه سه ش خواي گه وره بيه ويٽ گومراي بكات، ئهوا دلي دهگوشيٽ وسنگي توند دهكات وهه ناسه ي سوار دهبيٽ، ههروهكو بليٽ بؤ ئاسمان بهرز بكرٽه وه.

مروفي بپروادار هه ميشه دهروني ئارام دل ودهروني پاك وبيرتيژ وگهش بينه وهچاكه خواز دلنياه، ئه مهش هوكاره كاني بهخته وهري ئه م دونياه، كه په يوه ندي هه ميشه يي به خودا وهه يه وساتي كيش ليي بي ئاگانا بيٽ، جا پيغه مبه رﷺ ده فره ميٽ: (اذا مررتم برياض الجنة فارتعوا، قالوا: وما رياض الجنة؟ قال ﷺ: حلق الذكر) واته: ئه گه ر گيشتن به باخچه كاني به هه شت به شي خوتان به رن، ووتيان: ئه ي پيغه مبه ري خودا كامه باخچه كاني به هه شته؟ پيغه مبه رﷺ فره مووي: كوره كاني يادي خودايه.

ههروه ها ده فره ميٽ: (ما بين بيتي ومنبري روضة من رياض الجنة) ^١ واته: له نيوان ماله كه م بلندي گوي مزگه وته كه مدا، باخچه يه كه له باخچه كاني به هه شت. ههروه ها كاتي ك لييان پرسى كه بوچى هه ميشه به رده وام ده بيت له پوژووگرتن و نان وئاونه خواردن. پيغه مبه رﷺ فره مووي: (اني لست كه يئو تكم، اني اظل عند ربي يعطمني ويسقيني) ^٢ واته: من وهك ئيوه نيم، من لاي خواي خو م ده ميئمه وه، ئه و خواردن و خواردنه وه م پي ده به خشيٽ.

^١ - ئه م فره مرووده يه (ضعيف الاسناد ه)، (ترمذي: ٣٥٠٩) و (احمد: ١٥٠/٣) وه پيروانه (السلسلة الضعيفة) (الباني: ١١٥٠).

^٢ - ئه م فره مرووده يه (صحيح)، (بخاري: ١١٩٥) وه (مسلم: ١٣٩١) گيڙايانه ته وه.

^٣ - ئه م فره مرووده يه (صحيح)، (بخاري: ١٩٦٤) وه (مسلم: ٢١١/٧ نووي) گيڙايانه ته وه.

لیرەدا پیغەمبەر ﷺ مەبەستی ئەو یە مانەوێ لەیادو زیکری
خودای خۆی برسیتی وتوینتی ناهیلّیت ، ئەم کارە تەنھا تایبەتە بە
پیغەمبەری خودا، وەك خۆی فەرمووی ،بۆ كەسێتر نی یە .

ژیانی راستەقینە ، ژیاڵە لەگەڵ خودا

ئەم ژیاڵە نەینێ یەکی گەرە یە ، بەختەوهری تییدا ئەو نیچەرە
پاوانە کراوهریە کەسەرجم مرقایەتی بەدوایدا ویلن . بەختەوهری
هەمیشەیی لەناسین و دۆزینەوهری حق و راستی دایە ، کەبەوپی یە
لەسەرجم نەینێ یەکانی ژیاڵ دەگەیت . ناسین و ژیاڵ لەگەڵ
بەدیھێنەری ئەم بونەوهری پێکخەری سەرجم بپارەکانی ،
گەرەترین دەستکەوت و ئامانجە مرقای پیی بگات .

هەر شتێک لەم ژیاڵەدا گەرگ و جیی بایەخ بیّت ، لەدەست دانی
زەحمەت دەبیّت . وەهیچ شتێک نی یە جیی بایەخ و گەرگ بیّت بۆ
مرق جگە لەژیاڵ لەژێر سایە پەحمەت و میهرەبانی خودای
گەرەدا ، کەبەدیھێنەری هەموو بونەوهری ژیاڵە .

ئەمە بەختەوهری راستەقینە یە ، بەلەدەست دانی ئەم راستی یە
مرق سەرگەردان و بی ھودەو بی ئامانج دەبیّت و وەهیچ واتایەك بۆ
ژیاڵ و بەختەوهری نامینیتەو و بەھاوشیوهری سەرخۆشیکی بی
چارە ی لی دیت ، کەهەمیشە بی ئاگایە لەراستی یەکانی ژیاڵ ،
کاتیك کەھۆش دەکاتەو قیامەتی بەسەردا ھاتوو و راستیەکان
دەردەکەون ، ئەوساتە توشی سزاو ئەشکەنجە ی ھەتاھەتای دەبیّت .
ئازاری دەرونی ولەدەست چوون و بەفیروچوونی ژیاڵی شالای بۆ
دەھینیت ولە پەل و پوی دەخەن . کە سەرقالی دونیایەکی بی

ئەنجام بوو ، قىامت وخواناسى لە دەست داو . جالێرەدا پێويستە مەرۆف پيش گەيشتنى بەم ديمەنە جەرگ برانە زوو بێتەو و ناگاو فرياي ژيانى خۆى بکەوێت ، گەرەترين حەق وپاستى بناسيێت لە ژيەر سايەيدا بە کامەرانی بژيێت .

وہ له (أثر) يکی خوايى هاتووہ : (أبن آدم خلقتك لعبادتي فلا تلعب، وتكفلت برزقك فلا تتعب، أبن آدم، اطلبني تجدني، فإن وجدتني وجدت كل شيء ، وإن فاتك فاتك كل شيء ، وأنا أحب إليك من كل شيء) واتە : ئەى ئادەمیزاد . من تۆم بۆخودا پەرستى دروست کردووہ ، یاری مەکە . برزق وپۆزیم بۆدابين کردووی ، بەشويینی دا ماندوو مەبە . ئەى ئادەمیزاد ئەگەر بەشويئندا بگەرێت دەمدۆزیتەوہ ، ئەوساەتە هەموو شتێک دەدۆزیتەوہ ، وەئەگەر دۆزینەوہی منت لە دەست چوو ، ئەوا هەموو شتێک لە دەست دەچيێت ، وەباش بزانە من لە هەموو شتێک باشتەرم بۆتۆ .

لە بنەرەتدا خۆشەويستی تەنھا شایەنى خودای گەرەيه

وہک پيشتر باسمان کردخۆشەويستی ناويکی گشتگیرە وچەندین جۆر ناوی لە ژيێردا کۆدەبێتەوہ . جا جۆرە بە نرخ و بەهاکانى خۆشەويستی تەنھا شایستە و شایەنى خودای گەرەيه و بۆکەس وشتى تر دەست نادات ، وەک پەرستن و گەرەپانەوہ... هتد . تەنھا بۆ خۆى بەکار دەهێنرێت ، کە دەفەر مێت : (فسوف يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ... المائدة: ٥٣) واتە : خواي گەرەيه پيڕيکی تر دەهێنێتە سەر شانۆی ژيان ، کە بە تەنھا خواي گەرەيهيان زۆر خۆش دەوێت ، وەخوايش ئەوانى خۆش دەوێت .

وہمہ روہا دہ فہ رمیت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُورِ اللَّهِ أَنَدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...البقرة: ۱۶۵) واتہ:
 ھندی کس دہ چن ھاوشیوہو ھاوہل بۆ خودا برپار دہ دہن
 وبہئەندازەى خودا خویشیان دەوئیت، بەولام باوہ پداران خودایان
 لە ھەموو کەس زیاتر خوێش دەوئیت بەئەندازەى ھەکی یە کجار زۆر.

ناپەسەندترین جوۆرى خوێشەوئستى:

ئەو جوۆرە خوێشەوئستى یە کە کەسیکی تەرت بەئەندازەى خودای
 گەرە خوێش بوئیت، واتە یە کسانى ئە نجام بەدەیت لە
 خوێستنیاندا.

پەسەندترین جوۆرى خوێشەوئستى:

ئەو خوێشەوئستى یە یە کە بەتاک و تەنھا خواى گەرەت خوێش
 بوئیت، و ئەو شتەنەشت خوێش بوئیت کە خودا خوێشى دەوئیت. ئە ھە
 بنەمای ھەموو خوێش گوزەرائیە کە لە ھەردوو دنیادا، وەتاکە
 ھۆکاری پرگار بوونە. بە پێچەوانەو خوێشەوئستى ھاوبەشى مایەى
 سەرگەردانى وتیاچوونە.

قورئان فەرمان بەم خوێشەوئستى یە دەکات:

قورئانى پیرۆز زۆر بەوردی باس لە ھەردوو جوۆرە کەى
 خوێشەوئستى دەکات و نمونە و چیرۆکی لە سەر دەھێنێتەو،
 ھەر ھەما سیفات و ئاکاری ھەردووکیان دەخاتە پوو، پاشەپۆزى
 ھەریەکیان دەست نیشان دەکات لە دنیایا قیامەت
 و بەرزەخدا. و سەرچەم برپارو فەرمانەکانى ھانى خوێستنى پاک
 و پوخت دەدات تەنھا بۆ خواى گەرە و بە دوور گرتن لە ھاوبەشى
 برپاردان بۆى.

خوێشەوئستى بنەرەتى بانگەوازی سەرچەم پێغەر مەبرانە:

سەرجه‌م بانگه‌وازیان بۆ یکتا په‌رستی خودای گه‌وره‌ کردووه‌ که بریتی یه (له‌ ته‌واوی ملکه‌چی) بۆ خودا. وه‌خۆپاراستن له‌ سنووره‌کانی گوێپایه‌لی کردنیی.

وه‌له‌ (صحيحین) دا هاتووه‌ له‌ فهرمووده‌ی "أنس رضی اللہ عنہ" که پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه‌تی: (والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى اكون أحب إليه من ولده ، و والده والناس أجمعين) ^١ واته‌: سویندبیت به‌وکه‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌، هیچ کام له‌ ئیوه‌ باوه‌رتان ته‌واو دامه‌زراو نی یه‌، گهر من تان له‌ خۆتان ومن‌دال ودايک وباوکتان وسەرجه‌م خه‌لکی خوشتر نه‌وێت.

وه‌له‌ (صحيح البخاری) دا هاتووه‌ که عومهری کورپی خه‌تاب ده‌لێت: والله‌ ی پیغه‌مبه‌ر من تۆم له‌هه‌موو که‌س زیاتر خۆش ده‌وێت، ته‌نها له‌خۆم نه‌بێت. پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فهرمیّت: (لا یا عمر حتى اكون أحب إليك من نفسك) واته‌: نابێ ئه‌ی عومهر ده‌بێت من‌ت له‌خۆت زیاتر خۆش بوێت. عومهری کورپی خه‌تاب ده‌لێت: سویند به‌وکه‌سه‌ی که‌تۆی به‌حه‌ق وپاستی په‌وانه‌ کردووه‌ من تۆم له‌ خۆیشم زیاتر خۆش ده‌وێت. پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فهرمیّت: (الآن یا عمر) واته‌: ئیستا باوه‌رت ته‌واوه‌ ئه‌ی عومهر ^٢.

جا ئه‌مه‌ پله‌ وپایه‌ی پیغه‌مبه‌ری خه‌ودا بێت که پێویست کات له‌خۆت ومال و من‌دال و سەرجه‌م که‌س وکار زیاتر خۆشت بوێت، ئه‌ی ده‌بێت خۆش ویستنی خودا چۆن بێت؟ به‌لکو خۆشویستنی خودا پێویسته‌ له‌سه‌رووی هه‌موو خۆشه‌ویسته‌کانه‌وه‌ بێت، به‌بێ هاوبه‌شی

^١ -ئهم فهرمووده‌یه (صحيحه)، بخاری: ١٥٠) و (مسلم: ١٨/٢ نووی) گێڕایانه‌ته‌وه‌.

^٢ -ئهم فهرمووده‌یه (صحيحه)، پێشتر باسمان کردووه‌.

ۋە ھاۋەل بېرساردان بۆي، ۋە بە تەۋايى خۆشەۋىستى ۋە گۈيپرايەلى بۆي
، كەنابىت ھەچ كەس ۋە شىتېك ھاۋەبەشى بىكات.

خۆشەۋىستى بىنەماۋ بزوئەنەرى ھەموو كارو جولەيە لە جىھاندا

سەر جەم جولە كارەكانى جىھان ۋە بونەۋەر ، بىنەپرەتى
دەگەر پىتەۋە بۆ خۆشەۋىستى ، چۈنكى سەر جەم جولەكانى بونەۋەر
بەگشتى سى جۆرە : _

۱. جولە خۆۋىستىيەكان "الاختيارية والارادية".

۲. جولە خۆنەۋىستىيەكان "القسرية".

۳. جولە سىروشتىيەكان "الطبيعية".

۱- جولە سىروشتىيەكان "الطبيعية".

بىنەپرەتى جولەيى مەۋۇ ۋە بونەۋەر بەگشتى بىرىتى يە لە سەقامگىرى
ۋە چەق بەستۋىيى پراۋەستان ۋە جولان. ۋە كاتىك لە چەقى پراۋەستاۋى
سىروشتى خۆي دەترازىت ئەۋا پىيى دەۋترىت "جولە".

جا ھەر بەھۇي ئەۋ جولەيەۋە دەپىت كاتىك دەيەۋىت بگەر پىتەۋە
بۆ دۆخى سىروشتى چەق بەستۋىيى خۆي. بەمە دەۋترىت "جولە
سىروشتى يەكان".

۲- جولە خۆۋىستىيەكان "الاختيارية والارادية".

بىرىتى يە لە جولەۋەكارىك كە خۆۋىستانەۋە مەبەست دارانە بە
ۋىست ۋە ئىرادەيى خۆت ئەنجامى دەدەيت.

بریتی یه له وجوله وکارانه ی که به بی ویستی خوت ،له ژیر فشارو پالنه ری ترده نه نجامی ده دیت .

پوخته ی بابه ته که:

هه رکاريو جوله یه که هه ست پی کرد ،پی ویستی ده وتریت خو ویستی .
وه هه رکاريو جوله یه کیش هه ست پی نه کرد ، نه واکر گه پانه وه بیت
بو دؤخی پیشت پی ویستی ده وتریت "سروشتی" ، وه نه گه هه ست پی
نه کردن وگه پانه وهش نه بو نه واکر پی ویستی ده وتریت "خوڼه ویستی" .

جا پاش سه لماندنې نه م پاستیان ماوه ته وه بلین:

سه رجه م جوله وکاری بونه وهر وپیکهاته کانی ،وردو درشت له
ناسمانه کان وهه ساره و نه ستیره... هتد. هه روه ها بالنده و پوهه
و،دابارین و... هتد. هه مو نه م جوله وکارانه له لایه ن فریشته کانی
خوداوه نه نجام ده درین، که تاییه ت کراون بو نه م مه به سته .

وه ده قی زوری قورئان و فهرمووده مان هه یه له سه ر پاستی نه م
بابه ته ، وه باوه ره یئان به م پاستیه له پیداو یستی هه کانی باوه ری
پاست و دروسته . جادابه ش بوونی فریشته کان به سه ر کاريو جوله ی
بونه وهر پوون و به لگه داره . که خوی گه وره بو پزق و پوزی، گیان
کیشان، گیان به خشین، باران، با، هه ور... هتد. پاراستنی مروّ
و تو مارکردنی چاکه و خراپه کانی... هتد. ته نانه ت کاروباری به رزه خ
و به هه شت و دؤزه خ، هه ر هه مووی سپی درواوه به فریشته کان له لایه ن
خوی گه وره وه ، هه روه کو ده فهرمیّت: (وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
مَا كُنْ أَيْدِيًا وَمَا خَلْفًا وَمَا نِيرَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
نَسِيًّا... مريم: ۶۴) واته: نه ی محمد: نیمه به ته نها فهرمانی

په روه ردگار ت نه بښت دانابه زښتن ، هر چي داهاتو وياړدوومان و
 نه وانه يشي له نيوانياندا هيه ، هر هه مووی بؤ په روه ردگاره ، وه نایا
 په روه ردگاری تو هيچ شتيك فه راموش بکات؟ ... (وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي
 السَّمَاوَاتِ لَا تُعْطِي سَفَاعَتَهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَرْضَى... السجم: ۲۶) واته: چه ندين فريشته ي به پړزو پايه دار هيه
 له ناسمانه كاندا ، كه هيچيان ناتوانن تكاو شه فاعه ت خوازي بكن ،
 تنها به مؤله تي خوي گوره و فهرمانی نه و نه بښت .

وه خوي گوره سويند به فريشته كان ده خوات كه كاروباري
 بونه وهریان پي سپړدراوه: (وَالصَّافَّاتِ صَفًّا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا *
 فَالَّتَالِيَاتِ ذِكْرًا... الصافات: ۱-۳) واته: سويند بښت به فريشته
 پړبووه كان. وه به و فريشته نه ش كه توره دهن به سر
 سته مكاراندا "له سره مرگ وبهرزه خ وقيامه تدا". وه سويند به و
 فريشته نه ش كه په يام ده گيه نن به پيغه مهران و به سر ياندا
 ده ديخينه وه .

(وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا * فَالْعَاصِفَاتِ غَصْفًا * وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا *
 فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا * فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا * عُذْرًا أَوْ نُذْرًا.. المرسلات: ۱-۶)
 واته: سويند به و فريشته نه ي كه به كاري چاك ودروست هل دستن ،
 كه به گورج وگولي فهرمانه كاني خودا ده گيه نن. كه شارو گوندي
 سته مكاران خاپور ده كن. كه هور بلاو ده كنه وه وياخود هه مو
 شتيكي كوت وپر ده كن. كه حق وناحق له يه ك جيا ده كنه وه .
 كه په يامي خودا ده گيه نن. كه باوه پداران به لگه دار وبی باوه پان
 وريا ده كنه وه .

(وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا * وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا * وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا *
 فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا * فَالْمُذَبِّحَاتِ أَمْرًا... النازعات: ۱-۵) واته: سويند

به و فریشتانه ی که گیانی خه لکی ده کیشن. وه به و فریشتانه ی که گیانی باوه رشداران ده کیشن وه میشه بی وچان ده سوپینه وه و که س فه راموش ناکه ن. سوین به و فریشتانه ی که به خیرایی فه رمانی خودا جی به جی ده کهن. وه سویند به و فریشتانه ی که گیانی باوه پداران به به هشت شاد ده کهن. وه به و فریشتانه ی به ویستی خودا کار ده به نه ریوه.

جا که وا بوو سه رجه م نه م کارانه له وردو درشتی ، گه وره و بچوکی هه ره مووی به شیوازی په رستن و ملکه چی وگوپرایه لی نه نجام ده دن، چونکه سه رجه م نه م هه موو جولّه وکارانه چ سروشتی بیت یاخود خوویستانه یان خوئه ویستانه هه ره مووی به هوکاری خوشه ویستی بۆ خودا به م شیوه ده چن وده بزویترین.

جا پاك وبي گهردي بۆ ئه و خودايه ی که: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِيمًا غَفُورًا... الإسراء: ٤٤) واته هه ره ههوت ئاسمانه کان وزه وی هه موو نه وانیه که تییدان ، ته سبیحات وستایش و سوپاس گوزاری خودای تاک وته نها ده کهن، هیچ شتیک نی یه له م بوونه وهره دا که سوپاسو ستایشی نه م زاته نه کات، خوی گه وره هه رخوی به گه وره یی خوی نه رم و نیان ولی بورده یه.

خوشه ویستی و ئیراده له په یوه ستیه کانی هه موو مروفتیکه

نه گه ره نه و راستی یه مان زانی، هه موو بوئه وه ریک له ژیاندا ویست و خوشه ویستی هیه، وه بگره سه رچاوه ی هه موو جولّه وکاریکن له م ژیانده دا. جا چاکسازی و به رژه وه ندی سه رجه م بوونه وهر له وه دایه که مه به ست و ئامانجی و ئیراده ی له هه موو کارو جولّه یه ک دا ته نها

خۆشه‌ويستی بێت بۆ خوای گه‌وره‌ . به‌تاک و ته‌نها و بێ هاوه‌ل
 دروست کردن . هه‌ربۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمیّت: (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ
 إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا... الانبياء: ٢٢) واته‌: نه‌گه‌ر بێت و له‌ژياندا دوو خوا
 هه‌بوايه ته‌واوی ژيان تێک ده‌چوو وه ده‌شیوا.

جا خوای گه‌وره لی‌رده‌دا ئاماژه به‌وه‌ده‌کات بابته‌تی بوونی دوو
 خودای ده‌بیته‌ مایه‌ی تێکچون و تیاچوونی ژيان به‌گشتی . چونکه
 له‌و ساتانه‌دا . هه‌ر خوادایه‌ک بۆخۆی هه‌ولێ به‌زاندن و ژالبوونی ده‌دا
 به‌سه‌ر نه‌وی تر دایا خود هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا بریارو دروست کراوی بۆ
 خۆی بریار ده‌دا . که نه‌مه‌ش مایه‌ی وێران بوونی
 ژيانه . چاکه‌وابوو . هاوه‌لیتی و هاوبه‌شیتی بۆ خودا . مایه‌ی که‌م و
 کوپی و کوژی خودایه . ناشیّت و ناگونجیّت له‌گه‌ل که‌مال و
 ته‌واویتی خوای گه‌وره‌دا . که هاوبه‌شی هه‌بیّت هه‌روه‌کو چۆن بونی
 دوو پادشا له‌ ولاتی‌ک دا مایه‌ی وێران بوون و کاولکاریه‌تی . وه‌بوونی
 دوو ژن له‌ یه‌ک مال و بۆ یه‌ک پیاو مایه‌ی شیوانی ئه‌و
 ماله‌یه . وه‌بوونی دوو هه‌وی‌نی له‌ شیریکدا مایه‌ی تێکچوونی ئه‌و
 ماسته .

ناکوکی پادشاکان ، بناغه‌ی خراپه‌کاریه‌کانی جیهانه

جیاوازی و ناکوکی و دژایه‌تی نیوان پادشاو سه‌رکرده‌کان
 سه‌رچاوه‌ی وێران بوون و کاولکاری وولاتانه . وه‌هیچ کاتی‌ک ناحه‌زو
 دوژمنانی نی‌سلام . ته‌ماحیان نه‌کردۆته‌ وولات و ژيانمان به‌ئه‌ندازه‌ی
 نه‌وسه‌ر ده‌مانه‌ی که‌ وولات پارچه‌ پارچه‌ ده‌بیّت و هه‌ر
 پاشاوکار به‌ده‌ستی‌ک خۆی له‌وی تر به‌باشتر ده‌زانیّت و به‌رامبه‌ر
 ده‌سپێته‌وه . جا نه‌گه‌ر به‌وردی له‌ یاسای ژيان و بونه‌وه‌ر بکۆلینه‌وه

بۆمان دەر ده که ویت. که سه قام گیر بوونی ژیان له سه ریه ک په وت و یاسا. که له لایه ن خودایه کی تاک و ته نها وه به پړیوه ده چییت. که وره ترین به لگه یه له سه ریه کتا په رستی و بی هاوه لی خودا له هه موو پرویه که وه... که ته نها خوئی دروستکه رو مړینه رو ژینه رو بریار ده ری سه رجه م بوونه وهره. (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لُذِّحَتْ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ * عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ الْمُؤْمِنُونَ: ۹۱-۹۲) واته: هه رگیز خوای که وره که سی نه کردوه به پړوله ی خوئی وه هیچ خوایه کی له گه لدا نی یه. چونکه نه وکاته هه ر خوایه ک ده چوون به لای دروستکه رواه کانی خویه وه، وه هه ندیکه خوئی بلاند ده کرد به سه ر هه ندیکه تردا (نه وسا بوونه وهر تیک ده چوو) .

پاک و بیگه ردی بۆ نه و خودایه له به رامبه ر نه و شتانه ی که (خوا نه ناسان) ده یلین، هه روه ها ده فه رمیت: (أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ * لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يُصِفُونَ * لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ... الْأَنْبِيَاء: ۲۱-۲۲) واته: ئایه خه لکی ناله بار په رستراوی ساخته یان بریارداوه له زه ویدا ئایه نه وانه ده توان ژیان ببه خشن. نه گه ر له ژیاندا چه ند خودایه ک هه بوایه جگه له (الله) نه و ژیان کاول و ویران ده بوو به سه ر یه ک دا. پاکه و بیگه ردی بۆ نه و خودایه ی ده لین. په رسیار ناکریت له وه ی که خودا ده یکات. له کاتیکدا نه وان لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کړیت.

وه ده فه رمیت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابْتَغَوْا إِلَهًا إِلَىٰ دِي الْعَرْشِ سَبِيلًا... الْأَسْرَاء: ۴۲) واته: نه ی پیغه مبه ر (د.خ) پیان بلای: نه گه ر خوایه کی تر هه بوایه جگه له (الله) وه ک نه وان ده یلین:

ئەو كاتە ھەموویان كۆی بېركى و ھەولئ ئەو ھەيان دەدا بۆ ئەو ھى دەسلەت لە پەرۋەردىگار خاۋەن ەرش و تەختى فەرمان پەرۋايتى بېن و لئى زەوت بكن.

سەبارەت بەپرگەى (لاتغبوا) واتە ھەر يەكە ھەولئ زالبون دەدات بەسەر ئەوى تردا بەزۆر و زەبەند ھەرۋەكو ھاوشىۋەى پادشاكانى سەر زەوى وە بەلگەش لەسەر ئەم بۆچۈنە ئەم ئايەتەيە كە دەفەرمىت: (وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ الْمُؤْمِنُونَ....: ۹۱) واتە: ھەندىك خۆيى بلند دەكرد بەسەر ھەندىكى تردا.

وہ شیخ الاسلام (ابن التیمیہ) دەلئیت: واتای (لا تبغوا إلیہ سبیلًا) واتە بەنزىك بوونەوہ لئى و ملکہ چى کردنى. جا چۆن جگە لە خودا ئەوان دەپەرستەن؟ ھەرۋەھا ئەگەر ئەوان خودا بن وەك خۆيان دەلئین ئەوا دەبوونە بەندەيان. وە بەلگەش لەسەر ئەم باسە لە چەند پروویەكەوہ:.

یەكەم: خۆای گەورە دەفەرمىت: (أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا....الاسراء: ۵۷) واتە: ئەوانەى كە ئىۋە دەيان پەرستەن و بە خودايان دەزانن. لەبنەپەتدا ئەوانیش ھەر بەندەى منن وەكو ئىۋە لەمن دەترسن بە ئومىدى پەحم و بەزەيى منن. جائىتر بۆچى دەيان پەرستەن؟!

دووەم: خۆای گەورە لەم ئايەتەدا نافەرمىت: (لا تبغوا عليہ سبیلًا) بەلكو دەفەرموویت (لا تبغوا إلیہ سبیلًا) واتە: ئەم ووشەيە بۆ نزىك بوونەوہيە. ھەرۋەكو دەفەرمىت: (اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ...مائدة: ۳۵) واتە: لەخوا بترسن و خۆتان بپاریزن لەپرگەى

هه موو هۆکارو کرده وهیه کی چاکه وه هه ولبدن په زامه ندی خودا به ده ست بښن.

به لام بوزال بوون نه وا (علی) به کار ده هښتیت. وهك ده فهرمیت: (فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَتُغَوَّا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا... النساء: ۳۴) واته: نه گهر ئافره ته کانتان گوږپرایه لټان بوون چی تر پږیگه ی تر مه گرنه بهر بو نازار دانیان و چه وسانه وه یان وزال بوون به سه ریاندا.

سییه م: نه وان به م ووتانه یان نه یان ووتوه: که خودا کانیان داوای بلندی له خوای گه وره ده کهن. به لکه و نه وان ده لښ: خواکانی ئیمه ده یانه ویت له خوای مه زن نزیك بښنه وه و ئیمه ش نزیك بکه نه وه به لام خوای گه وره ده فهرمیت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ... الاسراء: ۴۲) واته: پښیان بلای: وایی وهك ده لښ: نه و خویانه به نده ی خوای مه زن. باشه بوچی به نده ی خوا ده په رستن؟ بو راسته وخو خودی خودا خو ی نا په رستن؟

په یوه سټی یه کانی خوښه ویستی

خوښه ویستی به هه ردو به شه که یه وه به (چاک و خراب) وه شویننه وارو کاریگری یاسایی خوایی هیه. له: شادی و ناره زو، چیژو، تامه زړویی و، گونجاندن و، ژووان و، داپړان و، خوښی و ناخوښی فرمیښک و خنده و... هتد له نه ریته کانی.

خوښه ویستی باش و خوښه ویستی خراب

خوښه ویستی باش: نه و خوښه ویستی یه به رژه وه ندی دنیاو قیامه تی تڼدایه، وه به و خوښه ویستی یه ده وتریت خوښه ویستی به خته وه ری.

خۆشەويىستى خراب: ئەو خۆشەويىستى يەكە زەرەرمەندى دۇنياۋى
قىيامەتى تېڭىدا، بەسەر گەردانى ناسراۋە. جاھەر مۇۋەپپەقىيەت پەچاۋى
بەرزەۋەندىيەكانى بىكەت ئەۋا مۇۋەپپەقىيەتلىكى وشىيارو ژىرە. ۋەبە
پېچەۋانەۋە ھەر مۇۋەپپەقىيەتكار لەسەر زەرەرمەندىيەكانى بىكەت ئەۋا نەفام
ۋە گىل ۋە ساۋىلەكەيەۋ سەتەم كارە. چۈنكى دەرونى مۇۋەپپەقىيەت ھەمىشە ئەۋ
شە ھەلەدە پىژىرەت كەلە زەرەرمەندىيەتلىكى. ئەمەش سەتەمى مۇۋە
لەخۇيى دەيكەت. بەلام ئەگەر لەۋ ھەلپىزاردەنەدا بى ئاكەم بولەۋە
كە ئەم كارە خۆشەويىستى يەكە زەرەرمەندىيەتلىكى ئەۋا ئەۋ كەسە گىل ۋە
گەۋجەيە. ۋەبەندە ئارەزۋەكانىيەتلىكى. بەلام ئەگەر زانىيارى تەۋاۋى
ھەبۈلە ژيان زەرەرمەندى ئەۋ كارە خۆشەويىستى يەكە. بەلام ھەر
شۈيىنى كەۋت ۋە بەگۈيى دەرونى خۇيى دەكرد ئەۋا سەتەم كارە. ئەۋ
ساتە پىكەيىنە رەكانى ئەۋ خۆشەويىستى يەكە ۋە بىنەماي سەرەكەن
(بىرو بۆچۈنلىكى خراب ۋە ئارەزۋەيەكە ناپەسەندە) كە لىرەدا
(گومان ۋە ھەز) يەكەدەگەن ۋە ھاۋكەرى يەكەتلى دەكەن، جۈنكەرى
بۆكەرە ناپەسەندەكان دەكەن ۋە نەشەرىن ۋە ناپەسەندەن-جۈن
پەسەندە دەكەن. (ھەز) داۋا مەفە خۇيى دەكەت ۋە (گومان)
كار ئاسانى بۆكەت. ۋە سۈپەي (ھەز ۋە ئارەزەۋە) ھەش
دەكەنە سەر سۈپەي (ژىرە ۋە باۋە) ۋە جەنگ بەرپا دەپەت. ۋە سەر
كەۋتەن بۆكەتلىرىنە. جاكارىگەرى ۋە شۈيىنەۋارى ھەر يەكە لەۋ
جۈرە خۆشەويىستى يەكە نەرىت ۋە ياساى خۇيى. بەپىي ئەۋ ياساى
شۈيىنەۋارى خۇيى لەسەر كەسەكە دىيارى دەكەت. جاخۆشەويىستى
چاك: كەمايەيى بەختەۋەرى سەر فەزەلى خاۋەنەكەيەتلىكى. شۈيىنەۋارو
كارىگەرىيەكانى ھەر ھەموو سوۋد بەختەن چەكەتلىكى-پىي بىكەتلىكى-
دەكەتلىكى بىيەت... ھەتدەگەر لەۋ پەكانى ئەم خۆشەويىستى يەكە سەر
دەكەتلىكى ۋە سوۋدەندە بىيەت.

به لام خۆشه ویستی خراپ: که مایه ی چرمه سهری یه شوینه وارو
 کاریگه ریه کانی هر هه مووی زیان به خشن. ده بیته مایه ی دوری له
 په روه ردگاریه وه. هه میسه له خه ساره ت مه ندیدایه. ئه مه سروشتی
 هه موو کاریکه که سهرچاوه ی له ملکه چی و سهر پیچی یه وه وهر
 گرتبیّت. ئه وه ی له ملکه چیه وه سهرچاوه ی وهرگرتبیّت هه میسه
 هیژو ووزه به خشه و پیزه بو خاوه نه که ی وه ئه وه ی که سهرچاوه ی
 له سهر پیچی وه وهرگرتبیّت ئه وا هه میسه خه ساره ت مه ندو زیان
 به خشه بو خاوه نه که ی. خوای گه وره ده فهرمیّت: (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا
 يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْؤُونَ مَوْطِئًا
 يَغِيظُ الْكَفَّارَ وَلَا يَمَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ * وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا
 يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ.... التوبة: ۱۲۰ - ۱۲۱) واته: به راستی هیه تینویه تی و
 ماندوبوون و برستیه کیان توش نه ده هات له پیناوی خودا به زایه
 بجیت، وه نه ده چونه هیه شوینیک و پینان نه ده خسته هیه
 جیگه یه ک بی باوه ران پیی سه غله ت بن و ده ستیان له هیه دوژمنیک
 نه ده وه شانده که نه بیته هوی ئه وه ی به کارو کرده وه یه کی چاک بویان
 تۆمار نه کریت به راستی خودا پاداشتی چاکه کاران چه ند قات
 ده کات. هه روه ها هیه به خشیشیکیان پیشکه ش نه ده کردبچووک یان
 گه وره، وه به هیه دۆل و شوینیکدا تینه ده په رین به چاکه بویان تۆمار
 نه کریت، تاخوا به چاکترین شیوه پاداشتی ئه و کرده وانه یان بداته وه
 ده یان کرد.

جالیره دا خوای گه وره له نایه تی یه که مدا ئاماژه بوئه وه ده کات
 هه رچی کاریک سهرچاوه که ی له ملکه چی یه وه بیّت به کرده وه ی چاکه

بۆيان دەنوسرېت. وه له ئايهتي دووه مدا. ئاماژه بۆ ئه وه دهكات ئه و
 كرده چاكانه ي كه ئه نجاميان داوه هه موويانيان به گرانبه هاترين بۆ
 دهنوسرېت.

جياوازي نۆوانيان: له ئايهتي يه كه مدا كرده وه كان هين خۆيان ني
 يه به ئكو سه رچاوه ي له ملكه چي يه وه يه به لام له ئايهتي دووه مدا.
 كاره كه كاري خۆيانه هه به چاكه بۆيان نووسيويه.

واتايي ئايين

پوخته ي هه موو ئاينيك به بي ره چاوكردي پاستي و دروستي
 بریتی يه له خۆشه ويستی و ئيراده چونكه ئاين پيكدیت له كرده وه
 ناخی و پواڵه تي يه كان كه ئه مه ش راسته وخۆ په يوه ندي به
 خۆشه ويستی و ئيراده وه هه يه. كه واته ئاين: ملكه چي و په رستن و
 ره وشته. ئه و ملكه چي يه كه دواتر ده بيتته خوړه وشت و نه ريت. هه
 بۆيه هه نديك په وشت به رزي به ئاين ليكه ده نه وه. كه ده فهرمیت:
 (وانك لعلى خلق العظيم... القلم: ٤) واته: به پاستي ئه ي محمد تۆ
 له سه ره په وشت به رزيت.

(امام احمد) له (ابن عينه) ده يگيرپي ته وه. كه (ابن عباس)
 له سه ره ئه م ئايه ته وتويه تي واته: (ئه ي محمد تۆ له سه ره مه زنترين
 ئاييني) وه كاتي له (خاتو عايشه) يان پرسى سه باره ت به ره وشتي
 پيغه مبه ر (د.خ) ئه ويش له وه لامدا ده آيت: (كان خلقه القران)
 واته: په وشتي پيغه مبه ر (ﷺ) قورئان بوو. هه روه ها "ئاين" چه ندين
 واتاي تر له خو ده گریت له وانه ناچار كردن و كه ساس كردن

¹ - ئه م فهرموده يه (صحيح) ه، (مسلم ٣٠/٦ - ٣١ - نووي) گيراويه ته وه.

وہ کہ ساسی و گوپرایہ لئی و ملکہ چسی . جا کہ سسی دیندار لہ ناخہ وہ
 پیویستی بہ خوشہ ویستی و ملکہ چسی یہ وہ ک پەرستن . بہ پیچہ وانہ ی
 دینداری پوائتہ تی کہ ہر چہ ندہ گوپرایہ لئی و کہ ساسی پیوہ
 دیارہ . بہ لام مہرچ نی یہ خوشہ ویستی لہ گہ ل دا بیت . ہر بویہ
 خوائ گہ ورہ بہ پوژی قیامت دہ لیت (یوم الدین) واتہ لہ و پوژہ دا
 خہ لکی لہ سہر بنہ مای کردہ وہ کانی نا چار دہ کریں و پاداشتی
 کردہ وہ کانیان دہ درینہ وہ . ہر بویہ بہ (یوم الدین) دہ وتریت:
 پوژی سزاو پاداشت . وہ خوائ گہ ورہ دہ فہ رمیت (فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ
 عِزَّ مَدِيْنٍ... الواقعة: ۸۶) واتہ: جا تہ گہر نیوہ سزاو پاداشت
 نہ درینہ وہ وہ ناچارو کہ ساس نہ کریں بۆ چسی ہہ ولتادہن تہ و پوحہ
 بگیڑیتہ وہ .

واتای تہم نایہ تہ پیروژہ بہم چہ شنہ یہ: دیارہ بی باوہ پان و
 گومرایان بروایان بہ خواہ کی بہ ہیژ و توانا نی یہ کہ دہ یان مرینیت
 و زیندوویان دہ کاتہ وہ و سزاو پاداشتیان دہ داتہ وہ لہ سہر کارو
 کردہ وہ کانیان . جا تہ گہر تہمہ بیرو باوہ پانہ دہ ی بتوانن ہول
 تہ وہ بدہن مردن و مہرگ لہ خویان دووربخہ نہ وہ و نہ مرن یاخود
 دہ بیت ملکہ چ بکھن و دانبنین بہ خوادا کہ ناچار یان دہ کات و
 زیندویان دہ کاتہ وہ .

(ثاین) دوو جوڑہ:

۱- فہ رمایشتی "امری":

۲- خہ لاتی "جرائی":

وہ ہہ ردوو جوڑہ کہ ی بہ تہ نہا بۆ خودایہ . وہ بنہ مای ہہ ردوو
 جوڑہ کہ شی بریتی یہ لہ خوشہ ویستی لہ لایہن ہہر یاساو برپاریکی

خودایی که فرمانی پی کردوین. ئەوا لەلای خوای گەوره
خۆشه‌ویست و پەسەندە. وەهەر کاریکی ناساغ و قەدەغەت کردبێت.
واتی لای خوای گەوره ناپەسەندە و پیچەوانەی پەسەندکراو
خۆشه‌ویستیەکانی نێتی. وەکاتی خوای گەوره دینداری لە کەسیک
پەسەنددە کات کە لە سەر بنەمای خۆشه‌ویستی و پەسەندی
دامەزرا بێت. ئەوەتا پیغەمبەری خودا (ﷺ) دەفرمێت. (ذاق طعم
الایمان من رضی بالله رباً و بالاسلام دیناً و بمحمد صلی الله علیه
وسلم رسولاً) واتە: هەر کەسیک پازی بێت بەوەی لە (الله)
پەروەردگاری بێت و ئیسلام ئاین بەرنامەی بێت، وە پیغەمبەر (ﷺ)
پیشەوا و پابەری بێت. ئەوا شیرینی باوەر دەچێژێت.

کەواتە ئەم ئاینە بەندە بەخۆشه‌ویستی یەو، وە دامەزراوە لە
سەر بناغەی خۆشه‌ویستی وە لەسەر خۆشه‌ویستی پەوانە کراوە.

وە هەروەها ئاینی خەلاتیش (جزائی): - پیکدیت لەسەر خەلات
کردنی بەندەکان لەسەر کردە وەکانیان. باش بەباشە، وە خراپە
بە خراپە. وە هەردوو کارە کە لای خوای گەوره پەسەند و خۆشه‌ویستن.
کە (دادپەروەری و بەخشینی خودا) بەر جەستە دەکەن. کە
هەردووکیان دووسیفەت و ئاکاری جوانی خودان. وە خودا خۆشی
دەوێت وە ئەو کەسانە شی خۆش دەوێت کە خۆشی دەوین.

جا هەردوو جۆرە کە ئاین شاپیگای پاستی (صراط المستقیم)
پیک دەهێنن کە خودای گەوره لەسەری کار و فرمان پاداشت و سزا
ئەنجام دەدات. کە لەسەر زاری (هود) ی پیغەمبەرەو (س.خ)
دەفرمێت: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوكَ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ

¹ - ئەم فرمودەیە (صحیح)ە، و پیشتر باسمان کردووە.

دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ* إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ: (هود: ٥٤-٥٦) واته (من خودا ده که م به شایهت، وه ئیوه ش شایهت بن که من به ریم له هاوبه ش وهاوه ل په یداکرنی ئیوه بۆ خوای گه وره جا به خۆتان خواکانتانه وه پیلانم دژیکه ن و مۆله تیشم مه دن. من بئ باکم، چونکه من پشتم به خودای گه وره ی خۆم و ئیوه به ستوه. که هیچ گیان له به ریکش نی یه جلّه وی به دهستی خودای گه وره نه بیّت وه به دلنیا ییه وه خوای گه وره له سه ر شاپیگای راستی یه). به لئ کاتئ (هود) دلنابوو له وه ی که خوای گه وره له سه ر شاپیگای رستی یه له هه موو فه رمان و کارو بارو بریار و سزاو خه لات و به خشین و تۆله و به لا و هیدایهت و سۆزو داد په روهری تیدا.

وه هه موو شتیک و بریاریک له شوینی شیاوی و به جیی خۆیدا ده دات. هه ر بۆیه به دهنگیک زووال و له پیش چاو و کورپی سه رجه م ده م سپیانی مۆزه که ی هاواری کردو ووتی: (إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ* مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ* إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.... هود: ٥٤-٥٦)

پاشان ئاماژه به وه ده کات که ده سه لاتئ خوای گه وره به سه ر هه موو شتیک زاله و هه موو به شیک له م بوونه وه ره ناچار و ملکه چی ده کات. (ما من ما من دابّةٍ إلا هو آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) واته: نه گه ر جلّه وی هه مووی گیان له به ریک و زینده وه ریک به دهستی خوای گه وره بیّت ئیتر بۆچی من له هه ره شه و پلانی ئیوه به ترسم که ئیوه خۆشیشان هیچتان به ده ست نیه.

دواتریش ئه وه پوون ده کاته وه که خوای گه وره له سه ر شاپرگای
حق و راستی و دادپه روه ری فه رمان ده کات له و په ری لوتکه ی دانای
و به زهیدا بریار ده دات. هه ربۆیه پیغه مبه ر (د.خ) له فره موو ده یه کدا
ده فره میّت: (ما اصاب عبدا قط هم ولا حزن فقال: اللهم اني عبدك
ابن عبدك، ابن امتك، ماصيتي بيدك ماض في حكمك، عدل في
قضاؤك أسألك اللهم بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او نزلته في
كتابك او علمته أحدا من خلقك او استأثر به في علم الغيب عندك
ان تجعل القرآن العظيم ربيع قلبي ونور صدري و جلاء حزني و
ذهاب همي وغمي الا اذهب الله همه وغمه وابدل مكانه فرجا
قالوا: يا رسول الله: الا نتعلمهن، قال: بلى ينبغي لن سمعن ان
يتعلمنهن) ^۱ واته: (هه ر که سی توشی خه م و په ژاره بوو ئه و
بلایت: په روه ردگار: من به نده و وه چه ی دوو به نده ی تۆم سه راپای
ژینم به ده ستی تۆیه فه رمانده ری تۆم داهاتووم به ده ستی تۆیه
برپاره کانت له لوتکه ی دادپه روه ری دا بۆم، وه ده پارپیمه وه به هه موو
ناوه جوانه کان که له خۆت ناوه یان له تینوسی مه زندا ئامه ژه ت
پیداوه یان فیّری یه کیّ که به نده کانت کردوه یاخود له جیانی
په نها و نه یّنی دا هه لّت گرتووه لای خۆت. داوا کارم له قورئانی مه زن
بگیّره به نووو پاکی سینه م، په وینه ری خه م و په ژاره کانم جا هه ر
کات به نده ئه م نزایه ی کرد خوای گه وره ناخۆشیه کانی
ده ره وینیته وه خۆشی دیته ئاراهه) جا هاوه لانی پیغه مبه ر (د.خ)
وتیان ئایه پیغه مبه ر (د.خ) خودا فیّری نه بین؟ پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رمووی: (پیویسته هه رکه سیّک گوئیستی بیّ فیّری و بلایت) ئه مه
پوخته ی فه رمان و داوو برپاری خوای مه زن.

^۱ ئەم فەمودەیه (صحیح) ە امد (۱، ۳۹۱، ۴۵۲) گێڕایەتیەوه.

کۆتایی وه لām

لیره دا دینه سه ر بابه ته یکی تاییه ت له کۆتای وه لāmی ئه و
که سانه ی توشی داوی عه شق و خراپه کانی بوونه . که راسته و خۆ
کاریگه ری ده کاته سه ر دل و لاوازی ده کات پاشان په نگدانه وه ی
ده بیته له (مه به ست و وته و کرداره کاند) که سه ر ئه نجام درز ده کاته
کۆشکی به کتاپه رستی .

خوای گه وه ره باس له م نه خۆشیه ده کات که مه به ستی دوو پیپه
له خه لکی که بریتین له : (نیر بازان له پیاوان) وه (نیر بازان
له ئافره تان) که هه زیان له پیاوانه . بۆ نمونه : خوای گه وه ره باسی
پوداوی ژنی (عزیز و پادشای) ولاتی میسر ده کات که چۆن شه یداو
عاشقی (یوسف) ی پیغه مبه ر بووه و چی به سه ر هیئاوه له و پیئاوه
دا خۆگری ئارامی و له خوا ترسی (یوسف-س.خ) له م تاقی
کردنه وه گه وه ره یه دا که شییوازی زۆر ده گمه نه که سه رجه م
هۆکاره کانی ئه نجام دانی ئه وکاره چه په له سازو له بار بووه . له چه ند
پروویه که وه :

۱. بوونی ئه و هه زو ئاره زووه ی که خوا دا له دلی پیاواند چاندوویه تی
به رامبه ر به ئافره تان (وه ئافره تیش به رامبه ر به پیاو) بگه ره
له هه زی تینووبۆ ئاو زیاتر ئه مه ش شتیکی دروسته زۆر باشه
گه رییتوو به هه لآلی و دروستی جی به جی بکریته . هه ره کو
له کتیبی (الزهد) ی (امام احمد) دا هاتوو هه رموویه تی
(یوسف بن العطیه) که گوئی له (انس) بووه ووتیه تی که
پیغه مبه ر هه رموویه تی : (حبیب الی من دیناکم النساء

والطيب، اصبر على الطعام والشراب ولا اصبر عنهن) ^١ واته: (له دونيا كه تاندا ئافرهت و بۆنى خۆشم لاخۆشه ويست كراوه وه من ئارام گرم له سه ر خواردن خواردنه وه به لام ئارام گر نيم له ئافره تاندا) .

٢. (يوسف) ى پيغه مبه ر له لوتكه ى لاوييتيدا بووه بيگومان له و ته مه نه دا حه زو ئاره زوى سيكسى له و په رى به هيژى دايه .

٣. هه روه ها (يوسف) ى پيغه مبه ر ربه ن بووه واته خيزاندار نه بووه تاوه كو له ريگه شه رعيه وه ئاره زوى سيكسى دابمركي نيته وه .

٤. : (يوسف) ده ربه ده رى وولاتانى غه ريب بووه دوور بوه له هؤز كهل و شارى خۆيه وه كه ئه مه يان هؤكارى كى ترى به هيژه كه ريگه ى كه متره بۆ ئه نجام دانى كارى سيكسى و كه سيش ناينا سيّت و مه ترسيه كانى كه متره .

٥. : هه روه ها ئه و ئافره ته خاوه نى شوخ و شه نگى و جوانيه كى بى سنور بووه له هه مان كاتدا خاوه ن ده سه لات و پله و پايه كى زۆر بووه كه له لوتكه ى ده سه لات و خانمى يه كه مى وولات بووه كه ئه مه دوو هؤكاره گه وره ترين پالنه رن بۆ جيّبه به جيّكردى ئه و كاره ناشرينه .

٦. له هه مووى گرنگتر ئه وه بوو كه ئافره ته كه خۆى يه خه ى به (يوسف-س.خ) ى پيغه مبه ر گرتووه و خۆى به ته واوى ئاره زوى خۆى بى زۆر ليّكردن. زۆريّك هه ن له خه لكى، كاتى ئافرهت ريگري ده كات و خۆى نادات به ده سه ته وه بۆ كارى سيكسى چيتر ئه و پياوه ئه و حه زه ى نامي نيّت. جاسروشت و حه زه كانى مروّف

^١ نهم فممودهيه پيشتر باسمان كردوه.

جیلاوازن، هه یه به پریگری ئافره تان له خۆدان هه
به دهسته وه یان زیاتر ده جۆشینی و حهزی زیاد ده کات بو
ئه نجام دانی کاری سیکیسی. وه هه یشه به پیچه وانه وه که پریگری
کرا چی تر حهزی به و کاره نامینی.

۷. ئافره ته که داواکاری کاری سیکیسی کرد. وه جه ختی له سهری
کرده وه هه وئی بو دا. که (یوسف) پریگری کرد تاوای لیها ت پاوی
نا و په لاماری دا. که چی (یوسف) هه لده هات و پای ده کرد له
دهستی.

۸. ئه م پودا وه له مال و کۆشکی ئافره ته که دا بو وه. له ژیر فشارو
ده سه لاتی خانمی یه که می وولاتدا بو وه. که هیچ که س نه یده توانی
له فهرمانی ده رب چی ت. لی ره دا دوو هۆکاری گرنگ کۆبوونه ته وه
له سه ر (یوسف-س.خ) هۆکاری (ترس و حه ز).

۹. ئافره ته که هۆکاری ئه م پلانه ی سازدا بو به داخستنی ده رگا و
په نجه ره که له ژووری نوستنی خۆیدا یه. و دوور له چاودیری دا یه.

۱۰. له گه ل هه مو ئه مانه شدا که ئافره ته که خانمی وولاته (یوسف-
س.خ) ته نها به نده یه ک و خزمه ت کاریکی ساده یه و له ژیر
ده سه لات و برپاری ئه و ئافره ته دا یه. له هه رچی گه و شوینی ک دا
له گه لی ده رب که ویت چی گه ی گومان و توانج و چاودیری نی
یه. واته زۆربه ی کات (یوسف-س.خ) له گه ل ئه و ئافره ته دا بو وه
وه ک خزمه ت کاریک. وه ک ده لێن: له ئافره تیکی خانه واده ی
عه ره بیان پرسییوه چی وات لی کردیت که زینا ئه نجام
به دیت؟ له وه لامدا ووتی: نزیک ی پیاوان لی مه وه، وه مانه وه م زۆربه ی
کات به ته نها ی.

۱۱. ئەو ئافرىدە تە ھەر تەنھا بەۋدەنە ۋە سىنا، بەلكو ھاناي بۆ چەندىن خانىمى تىرى كۆشك بىرد و لەخىزانى دەسەلات دارانى كۆشك، تاھاۋكارى بىكەنو (يوسف-س.خ) لەخىشتە بەرن بەبەكارھىنانى نازو فىل و ھەزو... ھتە. بەلام لەبەرامبەر (يوسف-س.خ) ھاناي بۆ خۋاي گەۋرە بىرد لە پلانى ئەوان (وَالْأَنْصُرُفُ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ... يوسف: ۳۳) واتە: خودايە فرىاد پەسم نەكەيت و دەربازم نەكەيت لەفىل و مەكرىان ئەوا توش دەيم و دەچمە پىزى نەفامانە ۋە.

۱۲. دواتر كە ئافرىدە تە كە زانى بەورژاندنى ھەزو ئارەزوو خۆپووت كۆردنە ۋە پەلاماردانى بى سودە ۋە بى ئاكامە. دەستى دايە ھەپەشە كۆردن بەبەند كۆردنى ۋە ئەشكەنجە دانى. كەلىرەدا (ترس لەبەند كۆردن و ئەشكەنجە، ھەزو ئارەزووش لە ۋاۋە بوەستىت) ھەر ھەمووى فشاربوو بۆسەر (يوسف-س.خ).

۱۳. ئەو ئافرىدە تە لەتەۋاۋى سەر كەشى و بى ھودەيى و بى منەتيە ۋە بەم كارە ھەل دەستاۋ باكى لەكەس نەبوو چونكە بىغەرەتى بالى كىشا بوو بەسەر ۋولاتدا. بەتايىبەتى كار بەدەستان. ھەر بۆيە پياۋى يەكەمى ۋولات لەگەل پايۋىژكارىكى دا دىنە سەر ئەم دىمەنە بى ئابروى يە. جگە لەۋوشەى (اعرض عن هذا) واتە (يوسف پشت لەكار بىكە ۋە رامۆشى بىكە).

چى تىرى نەوت دالنىاش بوو كە ئەمە پىلانى خىزانە كە يەتى، كەچى پوو دەكاتە خىزانە كەيى و دەلىت: (يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ... يوسف: ۲۹) واتە: (تۆش داۋاى لىخۆش بوون بىكە بۆ ھەلەكەت چونكە بەراستى تۆ لە ھەلەكارو تاۋانبارانیت).

جاغیره تی پیاو زۆر پیگری ته واوه له وهی ئافره ته که ی جلّه و شل نه کات بۆ کاری زینا... که چی لیڤه دابه دی نه کرا؟ له گه ل بوونی ئەم هه موو هۆکارو فشارانه ی سه ر (یوسف- س.خ) ی پیغه مبه ر هیشتا په زامه ندی و خۆشه ویستی خوای له دلدا له هه موو شتیکی تر به لاهه گرنگتره. هه ر بۆیه به ندیخانه و نه شکه نجه ی پی باشتره له وهی پشت له خۆشه ویست خودا بکات و توشی داوی زیناکاری ببیت. (قَالَ رَبُّ السَّحْرِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ ۚ يٰٓيُوسُفُ هه روه ها (یوسف- س.خ) ده یزانی که ته نها وه ک سروشتی خۆی ناتوانیت پرگاری ببیت هه ر بۆیه هانای بۆ خودای گه وره هیئا تا ده ربازی بی له پیڤری نه فامان و گه وچه کان ئەم پروداوه په ندو نامۆزگاری زۆر له خۆ ده گریت که سودی زۆره بۆ که سانی هۆشیار.

عه شقی نیربازی

پیڤری دووه م: که خوای گه وره باسی (عه شق) یان ده کات بریتی یه له (نیربازی) جا له سیاقی ئایه ته کاندایه و تامه زرووی و په رۆشییه ی هۆزه که ی (لوگ) هه یان بووه بۆ نه نجام دانی ئەم کاره. به لگه ی عه شق بوونیان به م کاره چه په له (نیربان) ی. نه وه تا خوای گه وره باسی ده کات و ده فه رمیت (وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ * قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَافِي فَلاَ تَفْضَحُونَ * وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُحْزِنُوا * قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ * قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ * لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ... الحجر: ۶۷-۷۲) واته: نه وساته خه لکی بیڤه وشتی نه و شاره به میوانه به پرێزه کانیان زانی و به وپه ږی شه یدای و تامه زرووی یه وه مژده ی مژده ی نارپه واییان به یه کتر ده دا* پیغه مبه ر لوگ پی ووتن نه وانه میوانی

بە پىزى منن شەرمە زارم مەكەن و ئابرووم مەبەن لە خوا بترسن و
شەرم كەن و پىسوام نەكەن.

شەپوال پىسەكان ووتيان: ئايە پىگىرى ئەو مەن لى نەكردىت
بەرگىرى لەكەس نەكەيت؟! لوط پىغەمبەر پىسى ووتن: ئەمانە كچى
منن وەرن با حەلالى لىتانی مارەكەم و ئارەزووى خۆتان بەدروستى
بەجى بگەيەنن وە دەست بەردارى ئەم بى پەوشتى يەبن ئەگەر
ئامادەن.

سویند بى ئەى پىغەمبەر ئەوانەى لەسەر خۆشى خۆياندا
سەرگەردان بوونەو دەتلىنەو (ئەم پىپرە شەيدای و عەشقى چ
بەدروشتىك ببوون. جابەراستى ئەمە دەردىكى يەكجار كوشندەو
شەرمە زارىە. كەچارەسەر كەردنى دژوارە و لەهەركۆمەلگايەكدا سەر
هەلپـدات و تەشـهـنەبكات زەنگـى تياچـوونى و
هەلۆشەندەو يەتى. ئەم بەدروشتىە بەهەردوو جۆرەكەيەو
حەزى ئافرەتان بىت بۆ پياوان چ حەزى پياوان بىت بۆنير بازى.
و دەربازبوونيان لەخەشم و قارى خودا زەحمەتە. چونكە لەچەندىن
لاو تەرازاون لەلايەكەو پەيوەست بون و خۆشەويستى يان بۆ ئەم
كارەدەيانگەيەنیتە ئاستى هاوەل و (نید) برپيار دان بۆ خواى
گەرەكە بەندازەى خودا زیاتر خۆشيانت دەویت. ئەمەش يەكێكە
لەهەرە پر مەترسیەكانى ئەم عىشقە. كەتەنها بەتەوبەيەكى گەرەى
يەك لاكەرەو لەو تاوانە ببوریت. (و پەرەزامەندى و ماف و حەق خودا
پیشیل دەكەن لەپیناوە دەست هیئەنى پەرەزامەندى عاشقەكەيان)
جائەگەر وەك هەلسەنگاندنێك حالى زۆربەى عاشقەكان لىبەدەينەو
بەبەرەود كەردن لەنیوان باو پەرەو عەشقەكەياندا دەبینیت ئەو نەندە
هەول و كۆشش بۆ عەشقەكەى دەدات بۆخوا نايدات ئەو ساتانەى كە

به دیداری عاشقه که ی ده گات زور لای به پږزترو پږۆزتسه له به جی
 که یاندنی فرمانه کانی خوی گه وره. هیڼده له بیراندایه نیو نه و نه ده
 خودایان له بیر نی یه... هتد. ته نانه ت کاریگری کردۆ ته ئاستیک
 که هه ندی له و گومرایانه ناوویادی عاشقه که یان زور لاپږۆزتسه
 له ناوویادی خوی گه وره. وه ک نه م شاعیره گومرایه ده لیت:

یترشف ت من فمی رشفات هن ا حلی فیه من التوحید

واته: نه و پرشانه ی له ده میان ده پږۆتته ناو ده می

من لام شیرینتره له شیرینی یه کتا په رستی.¹

جا بیگومان نه م جوړه عیشه - له گه وره ترین جوړه کانی
 هاو به شی بریار دانه بو خوی گه وره و تاک و ته نها. ته نانه ت هه یانه
 ده لیت. چیت شوینیک نه ماوه له دلمدا جیگه ی خوشه ویستی که سی
 تری تیا بیته وه جگه له عاشقه که م ! به م چه شنه ته واوی ملکه چی
 و گوپرایه لی و خوشه ویستی بو نه م عیشه ی ده رده بریت که نه مه
 واتای په رستنه. لیتره دا جیا کاریه که هه یه له نیوان نه نجام دانی تاوانی
 داوین پیسی "زینا" وه له نیوان نه م جوړه عیشه ی باسما ن
 کرد. چونکه نه نجام ده ری نه م تاوانه سزای تایبه تی خوی هه یه و
 تاوانیکی گه و ره یه. جو دایه له که سی ت توشی نه م عیشه هاو به شه
 بووه. ته نانه ت هه ندی له خواناسه کان ده لیت: توشی زینا بم لام
 باشتره وه ک شه یدای نه و جوړه عیشه بم بممه به نه ده ی
 به نه ده کان... هتد.²

¹ - خواهنی نه م شیعره (الحسنی) یه. هه رچه نه ده نه و تریت مه به ستی له بر گه ی (التوحید) له م
 شیعره دا جوړیکه له شیرینی خورما.

² - غوونه و هاو شیوه ی نه م شیعرا نه له نه ده بیاتی کوردیدا هه یه وه کو:

۱. دلدارو جوان په رستم کهیل و خومارو مهستم

چاره‌سهری نیربازی

چاره‌سهری ئەم دەرده کوشندهیه. له‌وه‌دایه که پێویسته پێشه‌کی ئەو که سه بزانی‌ت که ئەم دەرده دژوارو پێچه‌وانه‌ی یه‌تکتا‌په‌رستی یه. وه‌له‌ئه‌نجامی بی‌ئاگای و گیل و گه‌وجیدا توشی هاتوه. و دل و دهرونی داگیر کردوه. هه‌ربۆیه ئەم مه‌به‌سته پێویسته له‌پێشدا خۆی گۆش بکات به‌بیرو باوه‌ری یه‌کتا په‌رستی و خوا ناسین، وه‌زیندوکردنه‌وه‌ی خه‌سله‌ته‌کانی جوامی‌ری ومه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تی و مرو‌ف دۆستی له‌خودی ئەو که سه‌دا وه‌ژیرو عه‌قل شوینی ئاره‌زه‌کانی بگریته‌وه‌ باشتر پێویسته‌دل و دهرونی پاک و بی‌گه‌رد بکات ته‌نها دلسۆزی و ئەمه‌کداری بۆ خوا هه‌بی‌ت.

ئەم دلسۆزیه‌ی که خوا چاره‌سهری ئەم کاره له‌قورئاندا ئاماژه‌ی پێ ده‌کات که ده‌فه‌رمی‌ت (كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ: یوسف ۲۴) جازۆر گرنگه که‌سی ژيرو هۆشیار پاستیه‌ك هه‌یه بیزاینی‌ت ئه‌ویش نه‌وه‌یه: عه‌قل و ژیری و شه‌رعی خودا، جه‌خت له‌سه‌ر ته‌واوی به‌ده‌سته‌ته‌ینانی ته‌واوی به‌رژه‌وه‌ندیه‌كان ده‌که‌نه‌وه، وه‌پێگری له‌توش‌بوونی ته‌واوی زه‌ره‌رمه‌ندیه‌كان ده‌که‌نه‌وه.

جاهه‌رکاتی کارێک پووبه‌پوی ژيرو عه‌قل بوویه‌وه که له‌یه‌ك کاتدا به‌رژه‌وه‌ندی و زه‌ره‌رمه‌ندی‌شی تێدا‌بی‌ت ئەوا دوو کار ده‌که‌ویت‌ه ئه‌ستۆیان (کارێکی زانست و تیۆری، وه‌کارێکی پراکتیزه) ی.

یەكەم:كارىكى زانستى و تىۋرى:كەبرىتى يە لە دەست
نیشانکردن و دیاری کردنى بالاترین و زۆرتىن و کارگەرتىن یان لە
(بەرژەوهندى و زەرەرمەندى) واتە:كامیان لەم کارەدا بالایە و زۆرە.

دووەم:كارىكى کردارى پراکتیزەى (عملى):كە ئەویش لەپاش
زانینى پێژە و پاوەى بەرژەوهندى و زەرەرمەندى لەوکارەدا،ئەوساتە
پێویستە ئەوەیان ھەلبژێریت کەباشترینە و سودمەندترینە بۆمان.

خراپەکانى ئەم جوۆرە عیشقە

لای ھەمووان پوون ئاشکرایە کەتوش بوون بەم دەردە کوشندەى
و پەيوەست بوون بەو جوۆرە عیشقانەوہ ماىە لەدەست دانى
بەرژەوهندىە تايبەت و گشتى يەکانى ئەو کەسەىە. چ بەرژەوهندى
دونیا و چ بەرژەوهندى ئاینى بیّت،بگرە دەبیّتە ماىە چەرمەسەرى
و هیلاک بوونى لەژیاندا لەچەند پووەکەوہ:

١- سەرقال بوون بەخۆشەويستنى دروستکراوہکان و پشت گوى
خستنى خواى گەورە:

لەيەک دالدا خۆشەويستى خوداو دروستکراوہکانى لەيەک ئاستدا
نابیّت بەلکو پێويستە يەکیکیان ئەوى تریان کزولوازو سست بکات.

٢- بەو ھۆيەوہ توشى سزاو ئازار دەبیّت:

جاھەرکەسيّک جگە لەخودا شتيّک يان کەسيّک بەئەندازەى خودا
خۆش وويست، ئەوا خواى گەورە ھەربەو شتە ئازارو چەرمەسەرى و
سزای توش دەکات. بەبیر لىّ کردنەوہ، بەدەست نەخستنى،
بەلەدەست دانى، بەتياچونى...ھتد. بّيگومان ئازارى دلى عاشق
لەھەموو ئازارەکان کوشندەترە.

۳ دل و دەر وونی ده بیته کۆیله ی کهسانی تر:

به هۆی سه رخۆشی بوون و مه ست بونی به و عیشه وه ناگاداری
نی یه که توشی چه هاتوه، دلی به ده ست کهسانی تره وه یه وه ک
مندال یاری پی ده کریت و دیل و کۆیله ی دهستی کهسانی تره .

۴ به پیچه وانهی به رژه وه ندیه کانیه وه کار ده کات:

واته هه نگاو به پیچه وانهی به رژه وه ندی یه وه ده نیت، به رژه وه ندی
ئایینی: هه میسه دل و دهر وونی سه رقائی غهیری خودایه خوداش
له بیری ده کات.

به رژه وه ندیه دونیایه کان: کی هه یه له م راسته یه بی ناگا بیته
که ی عاشقه کان مال و حال و ژیانان ده که نه قوربانی له و پیتا وه دا.

۵ به لاو ناشوبی دونیا و قیامهت روویا تی ده کات:

هه رکاتی دل شهیدای غهیری خودا بوو ئه و شهیتان ده بیته
دۆست و یاوه ری له م ساتانه شدا ده پی حالی میگه له مه پ چون بیته
که که له گورگ شوانیان بیته؟!

۶ دل و دهر وون بیرو هۆش ده شیوینیت:

کاتی دل و دهر وون گیرۆده ی ئه م دهر ده بوو چی تر
ته شه نه ده کات و بیرو هۆشیش ده گریت وه وه هه میسه دله راوکی و
خه مۆکی و مهستی ده بیته میوانی هه میشه ی ئه و که سه، به ره و
شیتی هه نگاو ده نیت... نموونه ش له م بابته له که لاند زۆره .

۷. پیوه رو ههسته کان ده شیوینیت:

هه رکاتی دل و دهر وون به م دهر ده وه تلایه وه، چیتر پیوه رو
هه لسه نگاندن و لیكدانه وه کانی ئه و که سه ده شیوینیت. هه ریه که

لە دەزگاكانى بىنن و بىستى و لىكدانه وه كارى ته واوى خويان
 لە دەست دەدەن بە وهى شتى ناشرىن بە جوان دە بىنن
 وه به پىچه وانه وه جارى واهيه جوانى كه سيك له لاي ئەم بى عەيب و
 كه م و كوپى يە بى وینه يە، واتە ئە وهى چا و بىنى كه سيكى ئاسايى
 دركى پى دەكات، ئەم دركى پىناكات. چونكه ئاويتە بسووه
 (تواوه ته وه له ونيوه نده دا) بە لام كه سيكى تر له دەر وه و ناوه وه
 ژيا بىت باشتر كه م و كورتى و راستى و دروستى شته كان دە زانىت له
 (مسند) دا فەرموده يە كه دە درى ته پال پىغه مبه ر (ﷺ) به (مرفوعا)
 (حبك الشيء يعمى ويصم) ^١ واتە: (خوشويستى بۆ شتى له ئاستى
 كه م و كوپيه كانى كه رو كويرت دهكات). هەر له م پروانگه يه وه - ئە و
 هاوه لانه ي پىغه مبه ر (ﷺ) كه پىشتر له نه فامى دا ژيا بوون وه دواتر
 هاتنه ناو ئاينى ئيسلام وه باشتر و رياترو ليه اتوو تربوون،
 له وانه ي كه ته نها له سه رده مى ئيسلامدا ژيان و نه فاميان نه بينيوه.
 (عمر بن الخطاب) ده ئىت: (كۆله كه ي ئيسلام پارچه پارچه ده بىت -
 كاتى كه سانى سه ره له ل بدهن كه ته نها ئيسلام بناسن نه فامى و
 نه زانيان نه دبىت).

وه ده گيرنه وه لاو يكي زۆر لاوازي نه خوش ده هيننه خزمهت
 (عبدالله بن عباس) له (عرفه) ئە وىش ده پرسىت: ده ردى ئەم لاوه
 چى يه؟ ئە وانىش ده لىن توشى داوى عىشق بووه بۆيه به م
 ده رده چووه (عبدالله) ش له و پۆژه دا هەر هاوار دهكات و په نابە
 به خودا ده گرىت له هه موو جوړه كانى عىشق.

^١ - ئەم فەرموده يه (ضعيف الاسناد)، (احمد - ٦- ٤٥٠) وه ابو داود (١٥٣٠) بروانه
 (السلسلة الضعيفة - ١٨٦٨)

۸- عیشق- زیاده رۆیکردنه له خۆشه ویستیدا:

پیشتر له سهر ئهم بابته دواين كه زیاده رۆی كردن له خۆشه ویستیدا، ده بیته مایه ی داگیر کردنی دل و دهره وون وه مه به ست کردنی بیرو هۆش، له کار خستنی ده زگاكان بئ هیز کردنی توانای جهسته، سهر قال بوون و سهرکesh بوون له دونیای خه یال و نه ندیشه دا. نه و که سه له مروفیککی ئاساییه وه ده گورپیت بۆ که سیکی نامۆ...

عیشقیش بنه ماکانی ساده و ساکاره له سه ره تادا. وه دواتر له ناوه ندیدا توشی سه رقائی مه ستی ده بیته پاشان سه ره نه نجامی شیته و تیاچوون ده بیته که به م پییه سته م له خودی خویی و به رامبه ر و چواره وریشی ده کات.

رێگری کردن له عیشق

عاشقی راسته قینه به سی قوناغی سه ره کیدا تی ده په رپیت:

(قوناغی سه ره تای، ناوه ندی، کو تایی)

(قوناغی سه ره تایی): هه رکاتی مروفه هه ستی کرد له سه ره تای تووش بوونیته به داوی عیشق. وه به تاییه ت کاتی بۆی ده رکه وت که گه یشتنی به دۆست و یاره که ی له رپگه ی شه رع و یاساو عورفه وه. زۆر دژواره و نه سته مه. پیویسته زۆر به وریایی رپگری بکات له م عیشقه بئ نه نجامه و خۆی ده ربازیبکات له لافاوی نه م ده ریا بئ ئاکامه. هه روه ها پیویسته به هیچ شیوه یه ک ناوی یارو دۆسته ی نه درکینی و پارێزگاری له ئابرو که سایه تی بکات. چونکه بازارپی قسه هینان و داستان دروست کردن ئابروشکاندن عاشقان زۆر گه رمه و به جۆشه. به ته نها گومانیک، وته یه ک ته ماشایه ک ئیتر ناویان

ده زېږېدنې وښيي او ناشوب دروست ده کړې او مه گړ خورا بزانيټ
چې نده قورباني لې ده که وټه وه. خو نه گړ که سې عاشق ده سټي
هېښت له ناو زړاندې نه و کچه دا. نه وه دوو تاواني گوره نه نجام
ده دات تاواني هاوېه شي، وه تاواني سټم کړدن له وکچه.

خه لکې به بې پړوا به بې به لکه هر له خووه بوختان و قسه بې
خه لکې له م باره يه وه هله ده به سټن، ته نانه بې شه رمانه تانه يان دا
له خانه واده ي پيغه مېر (د.خ) له پرووداي (عايشه) و (صفوان) دا
که خوي گوره له سړي حوت ناسمانه وه پاكي و بې گړدياني
سه لماند. نايه ده بې دوي پيغه مېر (ﷺ) کي له م حالته پاريزاو
بيټ؟! باشتر وايه - که سې عاشق هر له سهره تاوه خوي بپاريزيټ
ونه بيټه نيچري نه م گورگ و پړويانه. به تايه تي کاتي که زاني نه م
کاره سهر نه نجامي نايټ وه هر که سيکيش هاواريان بکات له م
نيوه نده دابه تايه تي نه و که سه سور بزانيټ که نه م عيشقه دوره
سهر نه نجامي باش نايټ وه به يه ک گيشتنيان له ژير سايه ي
شهر يه تدا دژواره. نه و تاوانبار ده بيټ گړ کومه کيان بکات
هاوشيوه ي نه و که سه يه هاواري گياندني به رتيل خور و به رتيل
دهر ده کات. که پيغه مېر (ﷺ) نه فره تي له هر که سيکيان
کړدووه. وه هندی جار نه م عيشقه هنگاوي پر مه ترسي ده نيټ
کاتي که که سيک عه شقي نافرته تيکي خيزاندار ده بيټ که ميړدي
هيه. وه هر که سيک هاواريان بکات نه و له گوره ترين تاوانه کان
نه نجام ده دات بگره کوشتني نه و که سه زور ناسانتره له و جوړه
ناپاكي کړدنه لي. که نه مه يان به ته و به کړدنش پاک نايټه وه چونکه
مافي مړوشي تري تيډايه. هره و کو پيغه مېر (ﷺ) ده فره ميټ
(له قيامه تدا له چاکه و باشه ي ده بات له ټوله دا).

(خُذْ مِنْ حَسَنَاتِ مَا شِئْتَ) ^۱ وەدواتر پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمیت (فما ظنکم) ^۲ ئایە پیتان وایە هیچی بۆ دەهیلایتهوه؟! جا ئەگەر ئه و ستمەت لیکراوه خەزم بێت یان دراوسی...؟! کەچەندین فەرموودهیه هیه باس له قەدەغەکردنی بههشت دەکات له کەسانیک دراوسیکە ی له شەری پارێزراوه بێت.

پوختە ی مەبەست:

هاوکاری کردن لهم بوارهدا هاوکاریکردنه له سه شهرو دوژمنایهتی و تاوانکاری (ولاتعاونوا علی الاثم والعدوان) زوریک بههوی عیشقی ئافرهتیکهوه توشی سه رگەردانی و پاشگەز بوونهوه هاتوه له ئاینی ئیسلام وهك ئه و پروداوه ی (عبدالحق) له کتیبی (العاقبة) دا هیناویتی که بانگ بێژیک له کاتی بانگدا له سه ربانی مزگهوتە که چاوی به کچیکی شوخ وشهنگی گاور ده بێت و خوی ناگریت و پروی تی ده کات بیخواییت ئه ویش ده لیت من گاورم کاتی شوت پی ده کهم بێته سه ر ئاینی مه سیحی. ئه ویش پازی ده بێت و پاشگەز ده بێته وه له ئیسلام به لام پیش ئه وه ی بیخواییت له سه ربانی ئه و ماله وه ده که ویتە خواره وه و ده مریت.

کاتی خوی له جهنگه کاندایه گه ر مه سیحیه کان بیان وویستایه دلیکی موسلمان بکه نه مه سیحی ده چوون جوانترین ئافره تی مه سیحیان پی نیشان ده دا تا به هویه وه بێته سه ر ئاینی مه سیحی جالیره دا: (بُشِّرَ اللَّهُ الدِّسَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّانِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَهُوَ اللَّهُ الطَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ: ابراهيم ۲۷) واتە: خوی گه و ره باورداران له سه ره ووتە ی راست و په وان ده چه سپینیت و

^۱ - فەرمووده کی (صحیح) پیشتر باسمان کردووه له (صحیح المسلم) داهاتووه

^۲ - فەرمووده کی (صحیح) پیشتر باسمان کردووه له (صحیح المسلم) داهاتووه

سه قامگیریان ده کات له دنیاو قیامه تدا. وه خوای گه وره سته م کاران
گومړا ده کات وه هر چی یه کی بیه وی نه نجامی ده دات.

وه هه ندی له عاشقان هیه ده بیته مایه ی فیتنه بو ئه وی
تریان، ئه ویش به خورازاندنه وه ده رخستنی جسوانی جه سته ی
له به رامبه ردا که سه که که ی تریش توشی نه هامه تی ده بیته و خوی
پیناگیرئ. چه ندین که سمان بینی که ده وله مه ندبوو له و پیناوه دا
هه ژار که وت و پله و پایه ی له ده ست دا وه چه ندین ئافره ت هه بووه
که زانویتی میړده که ی ناپاکی له گه ل ده کات ئه ویش له
توله سه ندنه وه دا ده ستی داوه ته ئه وکاره نابه جییه لیړه داپیاو تیا
ماوه له نیوان ده ست به رداربوونی له وکاره یاخودجیا بوونه وه و
کاو لکردنی خانه واده که ی. جا که و باشتر وایه مروّف خوی توشی
داوی ئه م جوړه عیشقانه نه کات مال کاو لی له دوايه جا هه رکه سیك
له دواي زانینی ئه م هه موو کاریگریه خراپانه هه ر سور بوو له سه ر
ئو جوړه عیشقه ئه و ته نها لومه ی خوی بکات و گلله ی له که س
نه کات. به به رده وامی ته ماشا کردنی پوخساری عاشقه که ت تو ی
گه یانده ئه م حاله. گه ر هاتوو هه ربه و ته ماشا کردنه وه، وه ستاو
کاریگری تری نه بوو ئه و ده ربازی بوو له وداوه به لام له دواي
ته ماشا کردنه که چه زو ئاره زووی قسه کردن و دانیشتن و
به یه که گه یشتنی لادروست بوو. ئه و ساته خه یال و ئه ندیشه و بیری
ئو که سه داگیر ده کات وه به ته و اوته ی ئاویتته ی ژيانی ده بیته
ده ربازبوونی له م حاله ته زور دژواره. لیړه دا پیویسته مروّفی ژیر
په چاوی به راودی ئه م هه موو کاریگریه خراپانه بکات. له هه مان
کاتدا تورپیون و یاخی بوون و سه رپیچی کردنی خوای گه وره له پیش
چاوبگریت که سه ر نه نجامه که ی ناپاکی و سزای دوزخ و سوتانه

له نښو ئاگر دا. يا خود مه ترسی له کاریگریه خراپه کانی بیت
له دنیا دابه له ده ستدانی که سایه تی و پوشاندی شکوه ندی و
ناوړاندن... همد. که توشی مړوډ دیت له م پیناوه دا.

باشیه کانی عیشق گومان و وه لām

هه ندی که س ده لښ: سه باره ت به خراپه کانی عیشق زورت باس کرد.
به لām له ولاشه وه عیشقی باشی و چاکی زور هیه له وانه: پاک کردنه وهی
ده روون، نیسک سوکی، هه ست ناسکی، جوامیری و مه ردايه تی... همد. وه به
(یحیی بن معاذ الرازي) ده لښ: کوړه که ت عیشقی فلان کچ بووه وه هه ندی کی
تر ده لښ، دهر دی دل شکو مه نده کانه وه که سیکی تر ده لښ: عیشق ده بیته
مایه ی نازا کردنی تر سنوک و ووشیار کردنه وهی گیل و سه غی کردنی په زیل.
سه ربه رزی پادشاکان نارام کردنی هه لچوونه په وشتیه کان... وه هاورپی
پیوارانه و دوستی بی دارانه. وه هه روه ها ده لښ: هاندر و بزوینه ری
په وشته به رزه کانه.

وه هه ندی له دانایان ده لښ: (عیشق دهر وون پاک ده کاته وه و په وشت پالا
فته ده کات...

وه که سیکی تر ده لښ: (هه رکه سیکی پوخسار جوان و دیمه نی شوخ و
قه شه نگ و دهنگی خوش نه یه روژینیت نه واسروشتی ته واوی نییه)
پیویستی به چاره سه ره وه

هه ندی له عاشیقه پاک داویننه کان ده لښ: (پاک داوین بن سه ر
به رزبن، عاشق بن ژيرو قه شه نگ ده بن). وه له یه کی له عاشقه کانیا ن پرسى:
نه که رتو هه لت بوړیکه وت و به ته نها خوشه ویسته که ت بینى چی ده که یت؟
نه ویش ووتی: چیژ له بینى پوخساری وه ده گرم، وه دلم به یادو قسه کردنیه وه

ده چه وينمه وه ئه وش تانه ي كه پيشي خوش ني يه ليسي ده شارمه وه
وله كرداره ناشرينه كاني خوم ده پاريزم تامني له بهرچاو نه كه ويئت.

وه (ابو اسحاق بن ابراهيم) ده لئيت: روحی عاشقان بۆن خوش و ناسكه
وه ئيسكيان سوكه هه ميشه دل گه شن و وته كانيان خه م له دل لا ده بات
وه ژيري به هيز ده كات جانه گهر عيشق و خوشه ويستي نه بي سرجه م
نيعمه ته كاني دونيا تيا ده چيئت).

وه يه كيكي تر ده لئيت: عيشق بۆ رووح وهك و خوراك وايه بۆ جهسته، جا
ئه گهر ده ست به رداری بيئت زيانن پي ده گيه نيئت وه ئه گهر پۆچوي
ده تكوژيئت.

* وه (الخراطمي) ده گيرپته وزه له (ابي غسان) وتويه تي: (ابو بكرى
الصدیق) به لای كه نيزه يهك تى ته پهرى گوئي له كه نيزه كه يه
ده لئيت: به پارچه شيعرێك هه ستى خوشه ويستي خووى بۆ كه سيكي ناديار
ده رده بريئت. (ابو بكر) لى ده پرسيت. تۆ كه نيزه يت يان خاتونيت ئه ويش
ده لئيت: كه نيزه. (ابو بكر) پي ده لئيت عيشقى كي بويت؟ كه نيزه كه بي
دهنگ بوو به لام (ابو بكر) سويندى لى خواردكه نيزه كه به م پارچه شيعره
ده ري خست. كه عيشقى (محمد بن القاسم) بووه.

وانا التي لعب الهوى بفؤادها قتلت بحب محمد بن القاسم

واته: من كه خوشه ويستي يارى به دلم كردوه

كوشته ي خوشه ويستي محمد كورپى قاسم

پاشان (ابو بكر) ئه م كه نيزه يه له خاوه نه كه ي ده كرپت پوانه ي لای
(محمد بن القاسم بن جعفر بن ابي طالب) ده كات وه ده لئيت به راستى ئه م

ئافره تانه مایه‌ی فیتنه‌ی پیاوان ئای چه‌ندین پیاوی پێژدار به‌مردن چوو
وه‌چه‌ندین له‌ش ساغ بیان ده‌رده‌دار بوو.¹

جا (که‌نیزه‌یه‌ک) هاته‌لای (عثمان بن عفان) و شکاتی له‌پیاویکی
ئه‌نساری کرد، چه‌زره‌تی (عوسمان) پێی ووت به‌سه‌ره‌اتی تو چی یه‌ ؟
که‌نیزه‌که‌ ووتی من ته‌رخان کراوم بۆ برازای ئه‌م پیاوه‌. که‌چی ئه‌م پیاوه‌
وازم لێ ناهێنیت و کۆڵ نادات. چه‌زره‌تی (عوسمان) به‌پیاوه‌که‌ی
ووت: یان ئه‌وه‌ ده‌بیئت بۆ برازا که‌ت بێ. یان من به‌پاره‌ی خۆم نرخێ ده‌ده‌م
پیاوه‌که‌ ووتی: پاستیه‌که‌ پێشه‌وا‌ی بره‌واداران ئه‌م که‌نیزه‌یه‌ هین برازه‌که‌مه‌.
ئێمه‌ لێره‌دا مه‌به‌ستمان له‌و عیشقه‌ خراپانه‌ نی یه‌که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی کاری
ناپه‌وا و خراپه‌کاری. به‌لکو ئێمه‌ باس له‌عیشقیکی پاکی بێگه‌ردی خاوی
ده‌که‌ین. خاوه‌نه‌کانی له‌خودای گه‌وره‌ بترسن و سنور نه‌به‌زینت ئه‌مه‌ش
عیشقی (سلف) ی به‌پێژه‌کان و پێشه‌وا‌یانی ئه‌م گه‌له‌ن ئه‌وه‌تا (عبدالله بن
عبدالله بن عتیبه‌ بن مسعود) که‌یه‌کێک بووه‌ له‌حه‌وت زاناو پسپۆرانی بواری
فیه‌قه‌-که‌عاشق بووه‌ عیشقه‌که‌شی زۆر ئاشکراو دیار بوو له‌نیو خه‌لکیدا
وه‌که‌سیش لۆمه‌ی نه‌کردوه‌ و به‌سته‌م کاریش ناو زه‌رد نه‌کرا.

هه‌روه‌ها تا عاشق بوونی (عمر بن العزیز) شتیکی زۆر ئاشکرا بووه‌
له‌نیو خه‌لکیدا که‌عاشقی که‌نیزه‌یه‌کی (فاطمه‌ بنت عبدالملك) که‌ ئه‌و
که‌نیزه‌یه‌ له‌جوانی شوخ و شه‌نگیدا به‌ناو بانگ بووه‌ وه‌زۆر جار (عمر بن
العزیز) داوای له‌خیزانه‌که‌ی کردوه‌ که‌ ئه‌و که‌نیزه‌یه‌ی بۆ پێک بخات. به‌لام
خیزانه‌که‌ی پازی نه‌بووه‌. دواتر کاتی (عمر بن العزیز) بووه‌ به‌خه‌لیفه‌ی

¹ - نه‌م رووداوه‌ زۆر باس ده‌کریت. به‌لام له‌راستی دا گومان له‌م رووداوه‌ هیه‌ چونکه‌ عه‌قل
ناپیرێت که‌ (محمد بن القاسم بن جعفر بن ابی‌ غالب) گه‌یشتی (ابو بکر الصدیق) چونکه‌
ماوه‌ی نیوان زۆری که‌واته‌ پێی ده‌چیت نه‌و (ابو بکر الصدیق) ه‌ که‌سیکی تریست وه‌ وشه‌ی
(الصدیق) له‌خیزه‌وه‌ دانراپێت وه‌هه‌روه‌ها (خرانگی) له‌لای زۆر که‌س له‌زانیان جیگه‌ی
مهمانه‌ نی یه‌.

موسلمانان خیزانه‌کە ی پێی ووت: تۆ زۆر عاشقی ئەم کەنیزە یەم بووی ئەو
 من پێگرم دەکرد، ئێستاش پێشکەشی دەکەم من پازیم. یە کسەر دەموو
 چاوی (عمر بن العزیز) لەخۆشیاندا گەشایەو داوای کرد خێرا بۆی بهێنین
 کاتێ هێنایان زیاتر پێی سەرسام بوو. (وتی هەندێ لە جوانیە کەم بۆ
 دەربخە، کە بێنی ئێتر بەتەواوی شەیدای بوو. (عمر بن العزیز) بە
 کەنیزە کە ی ووت وەرە لەسەر خۆت باسی پوداوی خۆت بۆ بکە لە پێشدا
 لەکۆی بووی، وەچۆن گەشتیتە ئێرە...

کەنیزە کە ووتی (حجاج) والی (کوفە) منی بە پارە یەکی زۆر لە یەکی
 لە کریکارەکانی ئەو شارە کړی و پەوانی کردم بۆ (عبدالمک) ئەویش منی
 داو بە (فاتمە). (عمر بن العزیز) ووتی: ئە ی چی بەسەر کریکارە هات
 لەپاش تۆ؟ کەنیزە کە ووتی: لەپاش من بە هیلک چوو- (عمر بن العزیز)
 ووتی: هیچ مندالی لەپاش جی ماو. کەنیزە کە ووتی: بە ئی کورپکی بە جی
 ماو. ووتی ئە ی حالی چۆنە؟ ووتی: زۆر خراپە. یە کسەر (عمر بن العزیز)
 ووتی خۆت پۆشتە بکەرەو. یە کسەر بە والی (عبراقی) دا ناردی بە شوین
 ئەو کورپەدا کاتێ کورپە کە هات (عمر بن العزیز) پێی ووت: پۆلە (حجاج)
 چی زیان و زەرەری لەباوکت داو. هەر هەموویم پێی بلی: کورپە کەش
 هەرچی یەکی زانی هەمووی بۆ باس کرد. (عمر بن العزیز) یش هەر هەموو
 زیانەکانی بۆ بژرادهو و قەرەبووی کردو. پاشان بە کەنیزە کە ی
 ووت: هەستە بکەرەو تەنیشتی وە پووی کردە کورپە کە ووتی ئەم کەنیزە یە
 بەرەو ديارە باوکت بەهۆیەو چەرەسەری زۆری چەشتوو. کورپە
 ووتی: ئەمە ئێستا مولکی تۆیە (عمر بن العزیز) ووتی: من هیچ پێوستی
 یەکم پێی نی یە وە لێمی دور بخەرەو، کاتێ کەوتینە پێ و بپروین
 کەنیزە کە بە (عمر) ی ووت ئە ی کوا شەیدا کەت بۆمن چی بەسەر هات؟
 (عمر) ووتی: وە ک جارانی وایە بگرە زیاترە. جا ئەگەر من دەست بەردارت

نەبەم نابمە يەككە لەو كەسانەى كە بە پيچەوانەى حەزە دەرونى خۆيەو
مامەلەى كردبەت. جاشەيداي (عمر) بۆ ئەم كەنيزەيە هەربەردەوام
بوو تەواوەفاتی كردو مرد.

و هەرودەها (ابو بكر محمد بن داود الظاهري) زانای بەناو بانگ لە
زانستەکانی (فيقه و تەفسير و فەرموودە ئەدەب) وە بەيەككە
لەگەورەترین زانایان دەژمێردرێت وەعاشق بوونشی زۆر ئاشکرا بوو لە نێو
خەلکیدا. (نقطوية) دەلالت: (لە سەرە مەرگیدا چوومە دیداری لێم
پرسی: حالت چۆنە؟ لەو لەمدا ووتی: خۆشەوێستی ئەو كەسەى كە دەيزانیت
ئەمەى بەسەرمدا هێناو. منیش ووتم: ئەى باشە بۆچى ناچیتە پيشەو لێى
چيژ وەربگریت لەكاتێكدا تۆ بەسەريدا زانیت؟

ئەویش ووتی: چيژ وەرگرتن دوو جورە: تەماشاکردنى دروست، وە چيژى
قەدەغەکراو.

تەماشاکردنى دروست: منى بەم حالە گەيانده كە ئیستا دەبينى.

بەلام چيژ وەرگرتنى قەدەغەکراو: ئەوەى پيگري لیکردووم لێى ئەو
فەرموودەو ووتەيەى (بن العباس) هەكەلەلەين باكمەو ئەویش لە (سويد
بن سعيد) دەگيژيێتەو ئەویش لە (على بن مسهر) ئەویش لە (ابى يحيى
القتان) ئەویش لە (مجاهد) وە دەگيژيێتەو كەلە (بن العباس) دراو تە پال
پيغەمبەر (د.خ) كە (من عشق و كتم وعف وصبر غفر الله له دخلة الجنة)
واتە: هەركەسێك تووشى عيشق بێت وەبتوانی تەبشاريێتەو خۆگرو داوین
پاك بێت ئەو خەودای گەورە لێى خۆش دەبێت و بەبەهەشتى شاد دەكات.

پاشان چەند ديێرى شعری ووت. منیش پيى ووت: چى يە ئەو بەواو پەرت
بە (قياس) نى يە لەبوارى فيقهدا. كەچى لە شيعردا دەيسەلمينيت.
ئەویش ووتی: شەيدا دل و دەوروونم بانگەشەى بۆ كردم. پاشان لە دواى ئەو

شه‌وه‌وه كۆچى دواى كرد. وه شه‌وه‌ى شايه‌نى باسه به‌هۆى شه‌ه‌يداي و عيشقه‌يه‌وه كتىبى (الزهد) ى داناه.

هه‌روه‌ها له‌وته‌يه‌كى تردا ده‌لێت: هه‌ر كه‌س يك ناو مي‌د بوو له‌خۆشه‌ويسته‌كه‌ى وه‌به‌هۆيه‌وه نه‌مرد، شه‌وا توشى دل نه‌واى ده‌بيست چونكه شه‌وا به‌كه‌م شه‌يداكانى ناو مي‌دى به‌ و دل ناماده نه‌بووه بوى به‌لام بۆجارى دوهم توشى ناو مي‌دى ده‌بيست ئيتىر كارى گه‌رى به‌كجاريشى له‌سه‌ر ده‌ر ده‌كه‌ويت و كاوى ده‌بيست.

وه (عبدالله معمر القيسى) ده‌لێت: (ساليكيان له‌مه‌راسيمى شه‌ه‌جام دانى هه‌جكرندا بووم. له‌شه‌ويكدا له‌ مزگه‌وتى پيغه‌مبه‌ر خودا وه‌له‌نيوان گوپى پيغه‌مبه‌رى خودا و بلند گۆكه‌يدا دانيشت بوم له‌پرگويم له‌ده‌نگي ك بوو چه‌ند دي‌ره شعريكى ووت به‌كارى گه‌رى و له‌پر دا بى ده‌نگ بوو نه‌م زانى له‌كوپوه شه‌م ده‌نگه‌هات پاشان ماوه‌يه‌كى تر هه‌مان ده‌نگ كه‌وته‌وه ووتنى چه‌ند دي‌ره شعريكى تر و ده‌ستى كرد به‌گرىان. منيش به‌كه‌سه‌ر هه‌ستام و به‌ره‌و ئاراسته‌ى ده‌نگه‌كه‌ پويشتم له‌ته‌نيشتى دانستم و هه‌ستى پى نه‌كردم بينيم لاويكى خوين گه‌رمى جوان بوو فرميسك گۆناكانى ته‌ر كردبوو. كه‌بينى سلاوم لي‌كرد وه‌لامى دايه‌وه. ووتى دانيشه‌ تو كييت؟ منيش خۆم پى ناسان ووتى هيچ كاريكت هه‌يه ؟ ووتم به‌لى من له‌ هه‌وشى مزگه‌وته‌كه‌دا بووم ده‌نگى تو سه‌رنجى پاكيشام هه‌رچى به‌ كت پيوسته من له‌ خزمه‌تتدام چيت ده‌ويت من ناماده‌م؟ ووتى من (عتبة بن الحباب بن المنذر بت الجموح الانصارى) م پۆتيكيان به‌ره‌و مزگه‌وتى (احزاب) پويشتم پاش نويز كردن له‌ده‌ره‌وه‌ى مزگه‌وته‌كه‌دا بووم. هه‌ر كاتى هه‌ستم كرد پيپى له‌ ئافره‌تان به‌لامدا تپه‌رين كه‌نيزه‌يه‌كى زۆر شوخ و شه‌نگيان له‌گه‌ل دا بوو پوى تى كردم و پيى ووتم: شه‌ى (عوتب) ه تو چى به‌ كه‌سيك ده‌لێت. شه‌ه‌يداي تو بيت؟ پاشان به‌جى هيشتم و پوى ئيتىر له‌و پۆزه‌وه من سه‌رگه‌ردان و

شەيدای بووم. ھەموو شوئینیکی بە دوودا دەگەرام ھیچ سۆراغیکی نازانم.
پاشان گریاو لە ھەژمەدا بوورایەو و لەخۆ چوو. پاش ماوێک ناگاھاتەو
بوخساری زەرد ھەڵگەرابووچەند دێرە شعریکی شەيدای چڕی...

منیش پێم ووت: بڕام تەوێبە بکەو داوای لێ خۆش بوون لە خودابکە
سەفەریکی پڕ مەترسیت لە پێشە ئەویش ووتی: من کۆڵ نادم و باش نابم
ھەتا ئێوە کچە نگەرێتەو. پاشان تا دەمەو بەیان لەگەڵیدا ماوێو دواتر
ووتم بابجین بۆ مزگەوت (احزاب) بەلکو خوای گەورە دەرگای خێرت
لێبکاتەو. ئەویش ووتی تکام وایە بەلکو بەھۆی خواناسی تو وە خودا
پەحم بەمنیش بکات. پێشبین گەیشتینە مزگەوتەکە - چەند دێرە شعریکی
تری چڕی پاشان لەوێ مایەو تانویژی نیوەرۆ پاش نوێژ چەند ئافەرەتێک
ھاتن بۆ مزگەوتەکە بەلام ئێوە کەنیزەیی تیا نەبوو. پویان کردە ئێمەو بە
(عتبە) یان ووت ھا (عتبە) دەلێی چی بەسەر بارەت بەو کەسە شەیدات
بوو. توێ سەرقال کردوو؟ (عتبە) ش ووتی: بۆچی بەسەر
ھاتوو. ووتیان باوکی بردویتیو بۆ شاری (سماوہ) لەعێراق. منیش
پرسیم ئێوە کەنیزەیی کێ بوو؟ ووتیان: ناوی (ریا بنە الغطریف السلمي) یە.
لێرەدا (عتبە) خۆی پێ نەگرا و چەند دێرە شعریکی تری چڕی. پاشان
پووم کردە (عتبە) و پێم ووت: (عتبە) من سوپاس بۆ خودا کۆمەڵ
پارەییەکی باشم ھەیە دەمەوێت لە پێناوی ئێوە کەسەدا سەرفی بکەم
کە دەیانەوێت ھاوسەر پێکەو نەن. بەلێن بیئت ھەر ھەمووی دەکەمە
قوریانت تا بەمەبەستی خۆت دەگەیت، ھەستە بابجینە مزگەوتی
(الانصار) کە گەیشتینە مزگەوتەکە کۆمەڵێک پیاوی زۆری لێ بوو پاش
سلۆ کردن پووم تێ کردن و ووتم: ئەی خەلکینە چ دەلێن لەسەر (عتبە)
و باوکی؟ ووتیان لە پیاو چاکەکانی عەرەبن. منیش ووتم ئێوەتا (عتبە)
توشی داوی عیشق بوو وەمن تەنھا ھاوکاری ئێوەم دەوێت پێکەو بەجینە

(سماوه) ئەوانىش ووتيان بەسەر چاۋ ئىمە ئامادەين. ھەر ھەموومان بەسۋارى بەرپى كەوتىن تاگەيشتىنە نزيك ئاۋاي (بنى سليم) (غطريف) ى باۋكى كچە بەھاتنمانى زانى پىشۋازىيەكى زۆر لى كىردىن ئازەلى سەر بىرى وخۋادىن ئامادەكرا لەكاتى نان خۋاردىندا پىمان پاكەياندى كە ئىمە نانت ناخۋىن تاداۋاكارىيەكەمان بۆ جى بەجى نەكەن ووتى بلىن بزانم ووتمان ھاتۋىن داۋاي كچە خانمەكەت دەكەين بۆ (عتبە بن الحباب بن المنذر) ئەۋىش ووتى كچەكەم بىريارى بەدەست خۋىيەتى بالىي بېرسىم. بەتورپىيەۋە چۈۋە ژورەۋە بۆلای. كچەكەى پىي ووت بۆچى تورپە ديارىت ئەۋىش ووتى (ئەنسارەكان) ھاتۋىن بتخۋازىن. كچەكەش ووتى پىاۋانى ناۋدارو خانەدانن ۋەپىغەمبەرىش (د.خ) پىزى گىرتۋىن و داۋاكارى لىخۋش بىۋىنى بۆ كىردۋىن لەخۇدا. بۆكى منيان دەۋىت، باۋكىشى ووتى (عتبە بن الحباب)، كچەكە ووتى ۋاللە زۆرم لەسەر (عتبە) بىيىستۋە كەكەسىكى بەئەمەك و ۋەقادارە، مەبەستى خۋى دەزانىت باۋكى ووتى مىن پىشتر سۋىندىم خۋاردۋە نەتدەمەۋە (ئەنسارەكان) ؟ كچەكەش ووتى كەۋاتە بەباشى ۋەلامىيان بىدەرەۋە... باۋكەكە ووتى چۋن چۋنى كچەكە ووتى مارەبىيەكەيان لەسەر گىران بىكە ناچار دەپۋن و نايەنە دۋاۋە... باۋكى ووتى دەم خۋش ئەمەقسەيەكى باشە باۋكى كچەكە ھاتەدەرەۋە پىۋى تى كىردىن و ووتى: كچى ئاۋايەكە ۋەلامى دايەۋە بەلام مارەيەكى زۆرمان دەۋىت. جا كى بەم كارە ھەل دەستى؟ (عبدالله بن معمر) دەلىت مىنىش ھەستام ووتىم چىت دەۋىت سەر پىشك بە. ووتى: ھەزار مىسقال ئالتۋىن جىل ۋەبەرگى ناياب و پىنج پارچە قوماشى عەنبەر. ئەۋىش ووتى: بەسەر چاۋ ھەموۋىت بۆ ئامادەدەكەين. چەندپىاۋىكم نارد بۆ شارى مەدىنە بۆھىنمانى داۋاكارىيەكانى، پاشان خۋادىنمان خۋاردو زەماۋەندىمان گىرا چەند پۆزىكىمان پى چۈۋ. دۋاتر بەرپى كەوتىن بەرەۋ شارى مەدىنە بەسى بار لەپىداۋىستى و شتى ناياب. گەيشتىنە نزيك شارى مەدىنە لەناكاۋدا پىپى چەتە بەسۋارەۋە

هیرشیان بۆ هیناین پیّم وابوو له ئاواى (سليم) وهبوون. (عتبه)
 روبه پویان بووه چهند پیاویکی لى کوشتن وه هندیکی لى بریندار کردن.
 دواتر هاته وه دیار بوو بریندار کرابوو وه خوینتیکی زۆری لى ده پۆیشت.
 که وته سهر زهوى و منیش پوخساریم سپری (عتبه) گیانی سپارد لێره دا
 گریان و هاوار کردن ئه ی هاوار بۆ (عتبه) کاتى که نیه که گوێ
 له دهنگمان بوو خۆی له سهر حوشتره که وه فێدایه خواره وه باوهشی به
 (عتبه) کردم به ده م گریان وه چهند دێره شعریکى خه مناکى چپى و ئه ویش
 به سهر لاشه ی (عتبه) دا گیانی سپارد ئیمهش له و شوینه دا ههردووکیانمان
 له یهک گۆرڤا به خاک سپارد. دواتر پاش حهوت سال سهرمدا له ناوچه ی
 حجاز و یستم سهردانى مه دینه بکه م- و وتم والله ده بى بچه سهردانى گۆری
 (عتبه) که چومه سهرگۆریان بینیم واداریکی له سهر پوواوه گۆله لاولاوی
 سوور زهردى گرتووه منیش له و خه لکه ی ئه و ناوه م پرسى ئه م داره چى پى
 ده لئى؟ ئه وانیش ووتیان: پیاو ده لئى دارى باوک و زاوه که... ههروه ها
 فه رمووده یه که هیه به م شیوه یه گێرا وه ته وه له (سوید بن سعید بن علی بن
 مسهر) له باوکییه وه (ابى یحیی القتان) له (مجاهد) ئه ویش له (ابن
 العباس. پ. خ) داوێته پال پیغه مبه ر (د. خ) (من عشق وعف وکتم فمات
 فهو شهید) واته: (هه رکه سیك تووشى عه شق بیّت بتوانیّت بیشاریته وه
 وه خۆگرو داوین پاک بیّت ئه گه ر بمیّت ئه و ا شه هیده .

وه ههروه ها له پێگه یه کی تریشه وه ئه م فه رمووده له وانه: له پێگه ی
 (سوید) له (ابن مسهر) له (هیشام بن عروه) له باوکییه وه ئه ویش له
 (له خاتو عایشه) وه به (مرفوع) ی ههروه ها له (الخطیب) له (الزهري)
 ئه ویش له (معافى بن زکریا) ئه ویش له (ابن الفضل) له (احمد بن
 مسروق)⁽¹⁾. ههروه ها (زبیر بن بکار) ده گێرپێته وه له (عبدالعزیز
 الماجشون) ئه ویش له (عبدالعزیز بن ابى حازم) له (ابن ابى نجیح)

ئەویش لە (مجاهد) ئەمیش لە (ابن عباس. پ.خ) پاشان ئەوەتا پێغه مبه‌ر
 ی ئازیز پابه‌رو سه‌روه‌ری هه‌موان کاتێ چاوی به‌ شوخ و شه‌نگی (زینب بن
 جحش) ده‌که‌وێت یه‌که‌سه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت (سبحان قلوب القوب) واته‌: پاک
 و بێگه‌ردی بۆ ئەو خوايه‌ی که‌ دلان ده‌گۆرێت له‌ و کاته‌دا (زینب) خێزان و
 هاوسه‌ری (زید بن حارث) بووه‌ که‌ خه‌زه‌ تکاری پێغه‌مبه‌ر بووه‌. کاتێ
 (زید) ویستی له‌ (زینب) جیا بێته‌وه‌ و ته‌لاقی بدات پێغه‌مبه‌ری خودا
 (ﷺ) پێگه‌ری کرد و پێی فه‌رموو (اتق الله واسمك عين زوجك) واته‌:
 له‌ خوا بترسه‌ و ده‌ست به‌ هاوسه‌ره‌ که‌ ته‌وه‌ بگه‌ره‌.

دواتر (زید) ته‌لاقی داو لێی جیا بووه‌. خوای گه‌وره‌ له‌ سه‌روی هه‌وت
 ته‌به‌قه‌ی ئاسمانه‌وه‌ (زینب) ی ماره‌ کرد له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
 وه‌ گه‌ڕێه‌ ستنی ماره‌ برینه‌ که‌ی له‌ سه‌روی عه‌رشێ مه‌زنه‌وه‌ بپه‌یاری له‌ سه‌ر
 درا. (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ
 اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ:
 الأحزاب- ٢٧) واته‌: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ر جانسی ئەوه‌ بکه‌ کاتێک که‌ خودا
 نيعمه‌تی ئيماني به‌ سه‌ردا په‌شتوووه‌ تۆش ئازادی نيعمه‌تی په‌روه‌رده‌ کردنت
 پێ به‌ خه‌شيوه‌ له‌ خه‌زمانی خۆت ژنت بۆ هه‌تا که‌ کاتێ ئەو که‌ سه‌ (زید)
 ویستی له‌ (زینب) ی خه‌زانی جیا بێته‌وه‌ و نه‌ ده‌گونجان توپي‌ت ووت: له‌ خوا
 پترسه‌ و ده‌سته‌ به‌رداری هاوسه‌ری خۆت نه‌ بیت. به‌لام ئەوه‌ی له‌ دلی خۆتدا يه‌
 ده‌یشاريته‌وه‌ و ناته‌وێ که‌ س بيزاني‌ت ئەوه‌ هه‌ر خودا خۆی ئاشکرای
 ده‌کات پي‌ويسته‌ له‌ خوا بترسي‌ت نه‌ له‌ قسه‌ی خه‌لکی...

ئەو ھەتتا پېغەمبەر داود (س.خ) لە گەل ئەو ھەي ئەو ھەت و نۆژنى ھەبوو كاتىك خىزانى يەككە لە سەربازەكانى بينى يەكسەرە شقى بوو دواتر خواستى بوو ژنى سەدەمىنى.^۲

و (الزهرى) دەلىت: يەكەم خۆشەويستى لە ئىسلامدا خۆشەويستى پېغەمبەر بوو. بۆخاتوو (عائىشە) و (مسروق) ھەمىشە بەناوى خۆشەويستەكەى پېغەمبەر (ﷺ) ناوى دەبرد (ابوقيس) غولامى (عبدالله بن عمرو) دەلىت (عبدالله بن عمرو) منى نارد بۆلاى خاتوو (ام سلمە) تا پرسىارى لى بکەم: ئايە پېغەمبەرى خودا (ﷺ) كاتى كەبە پۆژوو بوو خىزانەكانى ماچ دەکرد؟ (ام سلمە) دەلىت: نەخىر جا (أبوقيس) پىي ووتم خاتوو عائىشە دەلىت: (كە ئەگەر پېغەمبەرى خودا خاتوو عائىشەى بىبينىايە، خۆى پى ئەدەگىرا و ماچى دەکرد) "

و (سعيد بن ابراهيم) لە (عامر بن سعد) ئەویش لەباوكى ھە دەگىرپتەو ھە: پېغەمبەر (ابراهيم س.خ) ھەمىشە پۆژانە بەسوارى (بۆراق) لە وولاتى شامەو ھە سەردانى خاتوو (ھاجەرە) ى دەکرد. ھىندە خۆشى دەويست و دلى لای بوو.

و ھەر ھەھا (الخرائطى) دەگىرپتەو ھە (عبدالله بن عمر: ن.خ) كەنیزەيەكى پۆمى كړى وە ژۆرى خۆشەويست. وە دەلىت: جارتيكان ئەو كەنیزەيە لەسەر پىشتى ھىستىكەو (قاترىك) كەوتە خوارەو. يەكسەر (عبدالله) پىرى دايەو ھەلى ساندەو ھە و دەم و چاوى سىرى و ماچى دەکرد.

۱ - ئەم چىرۆكە (داود - پېغەمبەر) ھە گەل يەككە لەسەر كۆردەكانى سوپاكەيدا كەناوى (نۇريا) يە لە كىيەكانى ئىنجىل و تەورات داھاتوو بەفراوانى. بەلام بىروانە وەلامەكەى ئىمە لەسەرى لەبابەتەكانى داھاتوو لەم كىيەى بەردەستدا.

۲ - ئەم چىرۆكە (ضعيف) وە (ابن القيم) تەبھا وەك بەلگەى بەرامبەرەكان ھىناوتەو ھە دواتر ھەر خۆى رەتى دەكاتەو ھە ھەلى دەو ھىتتەو ھە

وه ئه و كه نيزه يه هه ميشه به زمانى پۆمانى ده يوت: (يا بطرون أنت قالون) واته: ئه ي به پيژم تو زور باشى له گه ل مندا.

وه ده لئيت: جار ئيكيان ئه و كه نيزه يه هه ل دئيت و پاده كات. (عبدالله) ش زور دلگران و پي ي ناخوش بوو. ته نانه ت ئه م ديڤه شعره ي چري:

قد كنت أحسبني قالون فانصرفت فاليوم اعلم أنى غير قالون

واته: (تو هه ميشه به منت دهوت زور زور باشيت، به لام كه چي ئيستا هه لهاتيت. وه زانيم ئيستا زور باشنيم).

وه ههروهه (ابو محمد بن حزم) ده لئيت: زوريك له خليفه راشدينه كان و پيشه وايان خو شه ويستيان ئه نجام داوه. ته نانه ت پوژيكيان پياويك به (عمر بن خطاب) ده لئيت ئه ي پيشه واي برپاداران من ئافره تيكم بينى و به ته واي عه شقى بووم. خليفه عمر ده لئيت: (ئه مه له و شتانه يه كه مروڤ به ده ستى خو ي نى يه).

ئه مانه ي باسما ن كرد. ووته و به لگه ي ئه و كه سانه بوو كه پتيان وايه عاشقى و عه شق بازى حه لالى و قه ده غه كراوى نى يه). پاشان ديينه سه رشيكار كردن و ليكدانه وه ي به لگه و بو چوونه كانيان. (وه لام دانه وه ي ئه م گومانانه).

جا قسه كردن له سه ر ئه م بابه ته پيويستى به جياكارى هه يه له نيوان په سه ندى و نا په سه ندى، باشى و خراپى، وه نابييت راسته و خو سه رجه م بابه ته كه به خراپه يا خود به باشه بدهينه قه لىم. به لكو بو ده رخستنى راستى و دروستى و باشى و خراپه كانى ليكدانه وه بكه ين چونكه عيشق نه باشه و نه خراپه. به لكو به نده له سه ر چونيته ي به كارهيان و شوينه وارى له سه ر زيانمان. وه جياكارى كردن له نيوان خو شه ويستى حه لال و خو شه ويستى حه رام باش و خراپى پيويسته.

*سهره تا ئه وه بزانی که باشترین و پهسه ند ترین وسو دمه ندرین خوشه ویستی به شیوه یه کی په ها، خوشه ویستی به دیهین هری دل له کان وهوشداری خوشه ویسته کانه که به دیهین هری هه ست و سوزو نه ست و جوانیه کانه. که له سهر ئه و خوشه ویستی یه بناغی زهوی و ئاسمانه کان دامه زراوه سروشتی خه لکه که بینا کراوه که ئه ویش نهینی (لا اله الا الله) یه ، به لئ تاکه خودایه ک که شایه نی په رستن و شایسته ی خوشه ویستی بیست. چونکه په رستن واتای ته وای خوشه ویستی و ته وای ملکه چی یه. وه هاوبه ش برپاردان له خوشه ویستی خودا وه له گه وره ترین تاوانه کانه له جیهانه دا. وه خوای گه وره سه رچاوه ی خوشه ویستی یه. وه سه رجه م کتیبه کانی وه پاستی و دروستی پیغه مبه ره کانی هه ره مووی ئاماره و گه واهی خوشه ویستی خودی گه وره دهن. چونکه به ته نها به دیهین هری و دروستکه ر و نیعمه ت دهر ی هه موانه (وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّيْلِ تَنسَوْنَ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ: النحل ۵۳) واته: هه رچی نیعمه ت به سهرت دا پژاوه هه ره مووی له لایه ن خوای گه وره وه یه وه کاتی ناخوشیه کتان هاته پییش - پاسته وخو هانا و په نا بو ئه و ده به ن.

خواسته کانی خوشه ویستی

خوشه ویستی دوو خواستی هه یه: (جوانی و گه وره یی و شکومه ندی)

خوای گه وره له هه ر دوو پوه که وه ته وایتی و که مالی په های هه یه جوانه جوانیشی خوش دهویت، مه زن و به پیز و گه وره و شکومه نده وینه ی نی یه. هه ر بویه له هه موو پویه که وه شایسته و شایه نی ته وای خوشه ویستی یه: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ: ال عمران ۳۱) واته: ئه ی پیغه مبه ر - پیا ن بلای ته گه ر ئه وان پاست ده که ن و خودایان خوش دهویت ئه و شوین من بکه ون خوداش خوشتانی دهویت.

و ده روه ها ده فرمويټ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُحَاحِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ * إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: المائدة - ٥٤-٥٦) واته: (نهى پيړې بږواداران. هر كه سيك له نايښي خودا پاشگه ز بڼته وه نه وا خواي گه وره له نايښده دا كه سانيك ده هښنښته كايه وه. كه خودا زوري خوڅ ده ويښ و نه وانښ خودايان زور خوڅ ده ويټ. كه زور به سوزو به زه ي به رامبه ر به بږواداران. وه سه ريلندو دهر وڼ به رزن به رامبه ر به بي باوه پان، له پيناوي پيازي خودا دا تيده كوڅن، له لومه ي لومه كه ران ناترسن نه م (خوڅه ويستي وه لېژارډن و سوز و تيكوڅانه) فه زل و پيزي تابيه تي خودايه كه ده بيه خشيت به هر كه سيك بيه ويټ وه خواي گه وره فراوانگير و زانايه به هه موو شته كان به راستي ته نه خوڅه ويستي و پشتيواني ئيوه هر خودا و پيغه مبه ر و باوه پدارانه كه به هه ميشه يي نويز ده كن و زه كات دده ن و هه ميشه ديارده ي كړنڅش بردنيان بو په روه رډگار پيوه دياره. جا نه وه ي خواو پيغه مبه لر و بږواداران به پشتيواني خوي قبول بكات نه وا بادليا بڼت كه واهر تاقم و پيړو حزبي خوا زال و سه ركه وتوون) .

جابناغي پشتيواني و دوستايه تي - بريتي يه له خوڅه ويستي هر وه كو چوڼ بناغي دزايه تي - بريتي يه له پق و كينه وه خوايي گه وره پشتيوان و دوستي باوه پدارانه باوه پدارنښ به هه مان شيوه. به خوڅه ويستي پشتگيري و پشتيواني ده كن. جا خواي گه وره به نه ندازه ي خوڅه ويستي بنده كه ي پشتيواني لي ده كات. هر له بهر نه م هوپه يه خواي گه وره زور به توند په دي نه و كه سانه ده داته وه كه جگه له خوا پشتيوان و دوست بو خويان بريار دده ن. هه روه ها دژي نه و كه سانه ده وه ستيته وه كه ده يانه ويټ يه كساني له نيوان خودا و كه ساني تر دروست

بکه ن له خوښه ویستی دا وه ئاماژه ی به وه داوه که هه رکه سیڅ ئه م کاره بکات ئه و هاو به شی بۆ خوا بریار داوه که ده هغه رمویت (وَمِنْ النَّاسِ مَنِ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ: البقره ۱۶۵) واته: هه ندی له خه لکی هه ن ده چن جگه له خودا که سانی تر هه لده بژیرن و به نه ندازه ی خودا خوښیان ده ویت. به لام باوه پداران ته نها خودایان خوښ ده ویت.

هه روه ها هه والی ئه وه شمان ده داتی که پاشه پوژی ئه و که سانه ی هاو به شی بۆ خودا بریار ده ده ن له خوښه ویستی دا له دۆزه خدا به هاو به شه کان ده لێن (تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * اِذْ تُسَوِّیْکُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ: شعراء ۹۷-۹۸) واته: به راستی ئیمه له ولوتکه ی گومرایی و سه ر لیښیاو یدا بووین که ده چوین ئیوه مان ده کرده هاو به شی خودای گه وره له خوښه ویستی دا "به م یه کتای یه و هاوتای یه له خوښه ویستی دا.

خوای گه وره سه رجه م پیغه مبه رانی په وانه کردوه کتیبه کانی ناردووه. وه زه وی و ناسمانه کانی به دیه پناوه و به هه شت و دۆزه خی سازداوه به هه شت بۆ خوښه ویستانی، دۆزه خیش بۆ هاو به ش بریار ده رانی .

* وه پیغه مبه ر (ﷺ) سویند ده خوات که: (لَا یُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتّٰی یَکُوْنَ هُوَ اَحِبُّ اِلَیْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ) واته: (هیچ کهس باوه ری نی یه گه ر بیښو و منی له مندال و باوک و دایک و سه رجه م خه لکی خوښتر نه ویت) .

جا باوه پداریتی به بی خوښو یستنی پیغه مبه ر دانامه زړیت ... ئه ی ده بی بۆ خوښو یستنی خودا چیی بیث ؟! وه له فهرمووده یه کی تر دا به (عمر بن الخطاب) ده لیت: لاحتی اکون احب الیک من نفسک^۱ واته: (نه خیر ئه ی

^۱ - ئه م فهرمووده یه (صحیح) پیښر باسمان کردووه.

^۲ - ئه مه به شیکه له فهرمووده یه کی (صحیح) که پیښر باسمان کردووه.

عمر ئەبىي مەنت خۇشت خۇشتەر بويىت). (جالبۇ ئەوئە باوئەرمان دامەرزايويىت پىيويستە پىيغەمبەرمان لە ھەموو كەس خۇشتەر بويىت). بەلام خىواي گەورەو ئاكارە جوانەكانى دەبيىت لەلوتكەي خۇشەويستەكانماندا بيىت. وەپىيويستە دەست بگريىن بەوكارو ووتانەي كە خۇشەويستى خودامان پىي زياد دەكات وە دەست بەردارى ئەو كارانە بيىت كە دىرى خۇشەويستى خودايە.

وە ھەشتىك لە خوداوە بيىت لە پەحم و بەزەيى خوداوە بۆمان. جەند جار لە لوتكەي تاوانباريدا بووينە كەچى خىواي گەورە بەلوتف و سۆزى خۆي پۆشيمانىتى. ئابوورى نەبوردين و كار ئاسانى بۆ كردووين. وە تۆلەي لى نەسەندووين. ئەمانە ھەر ھەمووى ھاندەرمانن بۆ زياتر گەرانەو و پاشگەز بوونەو و لەتاوانكارى و خۆ فرىدانە نىوو خۇشەويستى خوداوە. ھەركەسيك كەتۆي خۇش بوويىت، مەبەستىكى تايبەتى خۆي پىتە تەننەت دايكيش بەلام تەنھا خىواي گەورە خۇشەويستەكى تايبەتە خودى خۆت و بەيى ھىچ مەبەستىك. ھەر وەكو لە (اثر) يك داھاتووە:

(عبدى كل يريدىك لنفسه وانا اريدىك لك). واتە: (ئەي بەندەكەم ھەموويان تۆيان بۆمەستى تايبەتى خۆيان دەويىت بەتەنھا مەن تۆم بۆ خۆت دەويىت). جا جۆرە مەوفايىك شەرمەزار ئەبيى كاتى ھەست دەكات پەروەردگارى بەو ئاستە بەرزە مامەلەي لەگەل دەكات كەچى ھىشتا سەر قالى خۇشەويستى ترە خىواي پىشت گويى خستو...؟! ھەركەسيك لەم ژيانەدا مامەلەت لەگەل بكات بەشيوەيەك لەشيوەزەكان قازانجى خۆي مەبەستە. تەنھا خىواي گەورە نەبيىت، كە ھىچ مەبەست و قازانجىكى پىت نىيە تەنھا قانجى خۆت نەبيىت كەگەورەترين و مەزىنترين قازانج دەكەيىت. ھەردىنارىك بە دەھىندە تا ھوت سەدسەت ھىندە بگرە زياتر و

زیاتر دهکات. به لām هر تاوانیک به یهک تاوان ده ژمیردریت. وه نه گهری سرینه وهی هیه له هر کاتیک له کاته کانداه. هر وه ها خوی گه وره سرجه م بوونه وهری لی پیناو تۆدا دروست کردوه جا نایه کی شایه نی ته وای خوشه و یستییه...؟ نه و شتانه ی نیو بوونه وه ره که له بهر تۆ دروست کراون؟ یان نه و که سه ی بوونه وهری له پیناو تۆدا دروست کردوه؟ هه ره ها داواکاریه کانی سر جه م دروستکراوه کانی دابین دهکات و ده ول مه نترین و به خشنده ترین هیزه پیش نه وهی به نده کانی داوی لی بکه ن نه و نیعمه ت له سه ر نیعمه ت پیی به خشیوون. وه پیش نه وهی سوپاس گوزاری بکه ن نه و زیاد ی ده خاته کاره کانیا نه وه. هه مو نه وانیه ی که له زه وی و له ئاسمانه کاندان هه مو پۆژیک له یهک کات و ساتدا ده پاریتنه وه لی. به گه وره یی خویی گوپیستی هه مو نزاکان ده بیّت. زیاتر پیی خوشه له نزا کاراندا پۆچین و سورین له سه ری. به لām توپه ده بیّت له یهک کات لی نه پاریتنه وه و نزانه کات. شه رمی له به نده کانی دهکات که چی به نده کانی شه رمی لی ناکه ن، له کاتی تاوان کاریدا ده یان پۆشیت، په حم و به زه یی به به نده کاندایته وه که چی خویان به زه یی به خویاندا نایاته وه. په یتا په یتا پیغه مبه رانی په وان ه کردوون ته نانه ت خوی به میه روگه وره ی خوی له گه لیاندا په یامه کانی بو ناردوون، ته نانه ت پیان ده لیّت (من یسألنی فاعطیه؟ من یستغفرنی فاعفرله)^۱ واته: (کی داوا کاری هیه تا بوی جی به جی بکه م، کی ده یه ویت لی خوش ده بم). جا چون دلانیك نه وزاته یان خوش نه ویت له ه لکان ده بوریت. چاکه که مان قوبل دهکات، ئابرو کان ده پۆشیت وه ده یان پاریزیت فریای لی قه وماوان ده که ویت. پیو یستییه کان

^۱ - نه مه به شیکه له فهرمووده یه کی (صحیح) بخاری (۶۳۲۱ و مسلم ۴۱/۶ - ۴۲ - نووی).

دابین دهکات،... هتد. هر خویی نه و زاته شایسته ی یادو زیکره شایسته ی وه بیر هینانه وه یه و خوشه ویسته، شایسته ی ملکه چی گوپرایه لی یه. تاک و بی هاو و بی وینه یه. زور زیاتر پزگار بوونی پیواریکی بی نه و له بیابانیکی بی سنور دلخوشتره به پاشگه ز بوونه وه و تهویه کردنی بهنده یه کی. زور زیاتر له سوزو مهره بانی دایکیك بو کوره بزیه که ی به سوز تره بو بهنده کانی. سوزو پهم و میهره بانی خودا بی وینه یه زاناو داناو بیسه رو لی برده یه. نورو پوناکی پاکی پوخساری هه موو تارک ستانی جیهانی پووناک کردوته وه.

گر په رده ی پوناکی له سهر پوخساری لا به ریت هه موو جیان له تاواندا گر ده گریت. هه روه که چۆن (موسا) له حه یبه تدا بی هوش که وت. به پاستی هه خویی شلیسته ی یادو خوشه ویستی و گوپرایه لی و ملکه چی یه.

لوتکه ی چیژو په یوه سته به که مالی و خوشه ویسته وه

لیره دا کاریکی گرنه هیه پیویسته که سی ژیر گرنگی ته واوی پییدات. نه ویش بریته لوه ی که: چیژی ته واوی خوشی و شادی و کامه رانی دل و دهروون بهنده له سهر دوو بنه مای سهره کی.

یه که م: خوشه ویسته که ت له وپه پری لوتکه ی جوانی و بی که م کوپی و ته واوی پری پوختی دابیت. که شایه نی هه موو قوریانی و خوشه ویستک بیت.

دووه م: به هیژی و بی پایانی و بی وینه ی نه و خوشه ویستی یه که له نیوانیاندا یه. واته هه رچه نده نه ندازه و پیژده ی نه و خوشه ویستی یه به رزو زور بیت نه و نده زیاتر هه ست به تام و چیژی خوشی شادی و کامه رانی ده که یت. جا پاش زانینی نه م دوو بناغه سهره کییه نه وه ماوه ته وه بلیین

که هه موو که سیکی ژيرو هۆشیار هه میشه له هه ولێ به دهست خستنی گه وره ترين و مه زترين شادی و خوشه ویستی یه وه ئاماده یه قوریانی به ژۆر شتی لاوه کی و ساده بدات له پیناوی به دهست هینانی ئه و خوشیه دا. جاجۆن په وای حه قه ئیمه ی مروۆ له پینا و خوشی یه کی که م و کورت و سنوردار خوشی یه کانی قیامه تی هه تایمان له دهست ده ریچیت. (بَلْ تُؤْزِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأُنْقَى: الأعلى ۱۶-۱۷) واته: به لام ئیوه هه ر ژیا نی دونیاتان به دهسته وه لده بژین، به لام ژیا نی قیامه ت نه برا و خیر و پر به ره که ت تره.

وه میشه نه مه راستیه که جادوو گه رانی فیر عه وون له ساته چرکه کانی ته مه نیاندا هه ستیان پی کردوه ئاماده بوون له م پیناوه دا هه موو شتی به خت بکه ن ته نانه ت گیان و جه ستیان که به و په ری ژيرو بو ترانه به فیر عه ونیان ووت: چیت له دهست دیت بی منه ت به ... (فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأُنْقَى: طه ۷۲-۷۳) واته: ئه ی فیر عه وون هه ر چیت له دهست دیت قسور مه که تو هه ر ئه وه نده ت له دهست دیت له ناومان به ریت و له م ژیا نه وه ده رمانه یت. جا به راودی ئه و دویا (قیامه ت) له گه ل ئه م دویای کاتی نا کریت. چونکه ئیمه باوه پمان به خودای به راسته قینه ی خۆمان هیناوه، به ئومیدین له تاوانه کانمان بیوریت.

به لی هه یج کاتیک نیعه ته کانی به هه شت به راود نا کریت له گه ل دویا دا. هه ر بۆیه مامۆستای ئامۆژگاری کاران پوو ده کاته گه ل و هۆزه که ی و پینان ده لیت: (يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ * يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ : غافر ۳۸-۳۹) واته: ئه ی گه ل هۆزه که م شوینم که ون به ووته ی من بکه ن رینمایان ده که م بو پینازی سه ر فرازی وچاکه * ئه ی گه ل و هۆزه که م بی گومان ژیا نی ئه م دویایه بریتی یه له

پاڤردووییه کی کهم وه ژيانی ئه و دونیا (قیامت) ژيانی دانه بپاوه جیی
 ئومیدو حه وانه ویه. وه پیی پاگه یاندنه که خوشی دنیا کاتی به سر چوه
 سنور داره به لام به هشت هتا هتای و بی کوتایی یه.

دواترگه ره شهیدایان و عاشقان بپرسین: خوشترین نیعمت چی یه؟ بی
 گومان ده لیت دیداری خوشه ویسته که مه. به لی زور پاسته هر بویه
 گه وره ترین و به نرخترین نیعمت له نیعمه ته کانی به هشت و قیامت بریتی
 یه له شادو شوکر و به هر مه ندبون به دیداری لوتکه ی خوشه ویسته کانه
 که بینینی خوتی گه وره یه. هه ره کوله فرموده یه کی (صحیح) دا هاتوه
 که پیغه مبه (علیه السلام) ده فرمیت: (فو الله ما اعطاهم شیئنا احب الیه من
 النظر الیه) ^۱ واته: (سویند بیت به خوا هیچ نیعمه تی به نه ندازه ی به بیني
 ته ماشاگردنی خودا لایان خوشتر نیه). وه له فرموده یه کی تر دا هاتوه.
 (انه اذا تجلی لهم وراوه نسوا ما هم فیه من النعم) ^۲ واته: (کاتی خوی
 گه وره زاتی خوی نیشان به هشتیه کان ده دات ئیتر خویان له بیر ده که ن
 که چین و له کویدان) ..

وه له (نسائی) و (مسند) دا هاتوه عمار بن یاسر که پیغه مبه (د.خ)
 له کاتی نزاو پاڤانه وه دا فرموده یه تی (الشوق الی لقائك) ^۳ واته: وه داوای
 چیژی خوشیه کانی بینینی ده که م وه تامه زروین بۆ دیدارت. وه له (کتاب
 الحسنه) دا هاتوه که (عبدالله بن امام احمد) به (مرفوعی) (کان
 الناس یوم القیامة لم یسمعوا القرآن إذا سمعوه من الرحمن فکانهم لم
 یسمعوه قبل ذالك) ^۴ واته: (وهك بلّیسی خه لکی پیشتر قورتانیان

^۱ - نهم فرموده یه (صحیح) ه (مسلم-الایمان- ۱۸۱) گیراوتیه وه.

^۲ - نهم فرموده یه (حسن) نه (ابن ماجه - ۱۸۴) گیرایه تیه وه.

^۳ - نهم فرموده یه (حسن) نه (ابن ماجه) گیرایه تیه وه.

^۴ - نهم فرموده یه (حسن) نه (ابن ماجه - ۱۸۴) گیرایه تیه وه.

نەبىستۈۋە. خەلكى كاتى گويىيان لە قورئان دەبىت لەلايەن خۋاى گەۋرەۋە
ۋا دەزانن يەكەم جارە دەبىستن) .

كەۋاتە باشتىن ھۆكارى گەيشتن بەچىژو خۋشى يەكانى بەھەشت برىتى
يە لە ناسىن و خۋش ۋويستنى خۋاى گەۋرەيە ئۇ بەھەشتى كە ھەر
لەبنەپرەتدا نىشتىمانى سەرەكى گيان و جەستەي ئىمە بوۋە. ۋاتە: خۋشتىن
و شىرنترىن شت لەم دوونىادا برىتى يە لە ناسىنى خودا خۋشەۋيستن.
ۋەخۋشتىن و شىرىنترىن شت لە بەھەشتدابرىتى يە لە تەماشاكردن و
گەيشتن بەدىدارى خۋاى گەۋرە. چ نىعمەت ھەيە لەژياندا بگاتە نىعمەتتەك
خۋسازادان كە بەۋپەپى تامەزىۋىيەۋە بۆ گەيشتن بەژۋان و دىدارى
گەۋرەترىن خۋشەۋيست، كەسەر جەم دل و دەروونى داگىركردبىت. تەننات
ھەندى لەخۋشەۋيستان دەلەين: ھەندى كاتمان بەسەردا تى دەپەرەيت
ئەۋەندە ھەست بەخۋشى و دلئايى دەكەين. دەلەين: ئەگەر بەھەشتى يەكان
لەو جۆرە ژيانەي ئىمەدا بن ئەۋە ژيانىان خۋشە.

ھەرۋەھا دەلەيت: ئەگەر پادشاكان و دارو دەستەكانىان بەخۋشى و
شىرىنى ژيانى ئىمەيان بزانىايە. ئەۋە شەپريان لەسەرى دەكرد. خۋشەۋيستى
چارەسەرۋ خۋراكى پوۋجە ھەركاتتەك دل لەم خۋراكە بپا چىتر توشى
نەھامەتى دەبىت، بگرە زۆر ئەستەمترە لەناخۋشى يەكانى لەدەست دانى
پوۋناكى بۆ چاۋەكان ياخود لەدەست دانى ھەستى بىستن يان بۆنكردن.
دللى مەرۋف ژوانگەي خۋشەۋيستى خۋاى تاك و تەنھايە - بەبى ئەم ۋوزەيە دل
توشى گەۋرەترىن دەردو نەھامەتى دەبىت چىتر لەجەستەيەكى ئاژەلى
بەۋلاۋە ھىچى تر نامىننئەۋە كەئامادەيە ۋەك دپندەيەك ھەموو شتتەك
لەپىنناۋى ئارەزوۋەكانىدا تەك بشكىنئەيت.

چيژه کانی دوونیا هوکارن بو گه یشتن به چيژه کانی قیامت

واته: مه زنترين خوشی و چيژه کانی دوونیا هوکارن بو گه یشتن به خوشیه کانی قیامت.

چيژو خوشیه کانی دنیا سی جورن:.

گه وره ترين و مه زنترينيان: نه وه يانه که ده بيته مايه ی گه یشتنمان به خوشی و چيژه کانی قیامت. هه ربويه مروّف کاتي له سه رجه م کارو باره کانیدا گه ر به مه به ست و نيعمه تي خواي گه وره بيت، نه وه پاداشتي هه يه له سه ر خواردن و خواردنه وه به رگ پو شينين، هاوسه ر گيري و... هتد. که چيژو شيريني باوه پوناسيني خودا. خوش ويستنی و تامه زرویی بؤديداری گه وره ترين خوشیه له به شتي به ريندا.

جوري دووهم: نه و چيژو خوشيانه ی که ده بنه مايه ی پيگري و به ربه ست له گه یشتن به به خته وه ريه کانی قیامت. که هوکاري سه رقال بوون و بچوک بونه وه ی شکومه ندي مروّفیه. خزانه نيو ده رباره ی دنیا بازي، وهك خوش ويستنی که س و شتي تر له بري خواي گه وره، وه هاويه ش برياردان بوي وهك چيژو وه رگرتن له يه کتری هه روه کو له قیامتدا دان به م راستيه ده نيئنده لّين (رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَنَلْعُنَا الَّذِي أَحْلَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ * وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ: الانعام ۱۲۸) واته: نه ی په روه ردگار هه نديکمان سودمان له وانی تر وه رگرت نيستاش گه یشتونه ته نه و کات و ساته ی تو بؤت ديارى کردوين. خواي گه وره ش فه رمووی: نه م ناگره جيگاتانه به هه تاهه تايي. مه گه ر خوا ويستنی له سه ربیت (که به سزايه کی تر

سزان بدات) به پراستی په روه ردگاری تۆ ئه ی پیغه مبه ر^{صلوات} (داناو زانایه .وه چیژی لووت به رزی و خراپه کاری ستم کاران له سر زه ویدا .

له پراستی دا ئه م چیژو خوشیا نه کاتی و که مه ند کی شکر د نه و پی شه کی به بۆ که وتنه نیو ژانه بی کۆ تاکانه وه که ده بیته پیگری و مه به ست له به ده ست هینانی به خته وه ریبه هه می شه بیه کان .نمونه ی ئه م چیژو خوشیا نه ،هاوشیوه ی ژه هر تی که ل کردنه به هه نگوینه وه تا سه ر ئه نجام تیا چونی له دوا یه : (سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ * وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ : الأعراف ۱۸۲) واته : (له ئاینه دا ورده ورده به ره و تیا چوون ده یان به ی ن له کات وشو ی نی کدا که نه وان هه سستی پی نا که ن و نایزانن وه مؤ له تیشیان ده دم به لام که تۆ له م لی سه ندن به پراستی نه خشه و پلانی من توندو به هیژه) .

وه هه روه ها پی پړیک له (سلن) له لی دانه ووه ی ئه م ئایه ته دا ده لاین :هه رکاتی تاوانیک ئه نجام ده ن ئیمه نیعه تیکیان بۆ زیاد ده که ی ن (حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ * فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ : الانعام - ۴۴- ۴۵) واته : (هه تا کاتی دلخۆش و شادومان بوون به وه ی که پییان دراوه .ئیترا له نا کاو گرتمانن و هه موویانمان سه رگه ردان و پیسوا کرد وه به غه م و په ژاره یه کی زۆره وه تیا چوون ئه و گه له ستم کاره بنپ کران وه سه رجه م بوونه وه ده لایت :سه پاس بۆ په روه ردگاری جیهان) .

وه خوای گه وره سه باره ت به م پی پره ده فه رمی ت : (أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ * نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ : المؤمنون ۵۵-۵۶) واته : (ئایه نه وان واده زانن که ئیمه مال و سامان

و نه وه یان پئی ده به خشین* نه خیر وانی به به لکو مه به ستمان به به له نازو نیعمه ت به هره یان بکهین! به لکو نه وانه ههستی پیناکه ن).

وه ههروه ها ده فهرمیت: (فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ: التوبة- ۵۵) واته: (ئهی پیغه مبهه، نه مال و سامان و نه وه یان سهه سامت نه کات وه به باشیان نه زانیت. چونکه خودا دهیه ویت له ژیان دونه یادا توشی سزاو به لایان بکات له ده پښگای مال و سامان و نه وه کانیانه وه گیانیان ده ربکات. له کاتی کدا که نه وان بی باوه پښ. جائه م چیژو خوشیانه کاتین له ناچونیان زور نزیکه وه گه وره ترین به ره به ست له ده ست خستنی به خته وه ری هه میشه یی و مایه ی سزاو نه شکه نه جو چه ره سهه ری به له قیامه تدا).

چیژی دروست:

جور سییه م: هه ندیک چیژو خوشی هه یه که نابیته پښگر له خوشیه کانی قیامه ت، وه له هه مان کاتدا پښ پښدراوه و مایه ی قه ده غه کاری نی به که ته نها بۆ حه وانه وه ی ده روونه. به لام پیو یسته زیاده پوی تیانه کریت. وگرنگی زیاتر به ده سته یانی به خته وه ری هه میه یی بدریت. وه هه نه مه یه مه به ستی پیغه مبهه (د.خ) له م فه رمو ده یه دا باسی ده کات که ده فهرمویت: (کل لهو یلهو به الرجل فهو باطل الارمية بقوسه، و تادیبه فرسه، و ملاعبه امراته فان نهن من الحق)^۱ واته: (هه موو گالته و گه مه و یارییه که که مروف ده یکات

^۱ - لهم فرموده یه (حسن) ه (ترمزی ۱۶۳۷) و (ابرو داود- ۲۵۱۳) و (احمد/ ۱۴۴/ ۱) گیراوییه تیه وه.

ھەر ھەمووی پۈپۈچە كەتەنھا تىرو كەوان وەشاندىن وراھىتەنى
وسوار چاكي دەست بازى كردن لەگەل خىزانە كەيدا. كەئەمانە راست و
دروستەن) .

واتە ھەركارىك چىژى لەم بابەتەى تىبا بوو دروستە جاكە واتە ئەم
خۆشەىيە خراپ و ناشىاو نادروست نى يە بەلكو باشترىن جۆرى
خۆشەىيەتى يە وە ھەر ھەروەھا خۆش وىستنى خوداو پىغەمبەرى خودا
كە لە دلى ھەموو موسلمانىك دا ھەيە وەبە بى ئەو خۆشەىيەتى يە
باوەر دانامە زرىت. لەكە سىكە وە بۆكە سىكى تر پىژە و ئەندازەى
دەگۆرپىت. ھەر ئەم خۆش وىستنى يە ھۆكارو پالەنەرو ئاسانكارى زۆرىك
لەكارە ئالۆزو زەحمەتەكان وەسەغى و دەستى بلاو كارى
قىرچۆكەكانە وە ئازاكارى ترسنۆكەكانە ھەر ھەروەھا پالغە و خاوين كارى
دەونەو پىاكارى بىروھۆشە. خۆشكارى ژيانە. وە ھەر ھەروەھا ھەر
خۆشەىيەتى خودا و پىغەمبەرەكەيەتى كە پۆشنكارى پوخسارەكان و
فراواكارى سىنگەكان و زىندوكەرى دلەكانە. وە خۆشەىيەتى وتەى
خوای گەرە كە نىشانەى تەواوى خۆشەىيەتى يە بۆ خودا. كى ھەيە
حەزو ئارەزوى بىستنى وتەو دەنگى خۆشەىيەتەكەى نەبىت. قورئان
و گوئىبىستى خوئندەنەو ھەي بەلگەى خۆشەىيەتى خودا يە. بە پىچەوانى
ئەوانەى ھەمىشە لەنىو بارو مەلھەكاندا گوئىبىستى شتى ناشرىن
و ەتە ماشاىى نادروست و شتى خراپەكارى دەبن. جاگەر خۆشەىيەت
راست بىكات ھەمىشە ئارەزوى بىستنى وتەى خۆشەىيەت راست
بىكات. وەك شاعىرىك دەلەيت:

ان كنت تزعم حبي فلم هجرت كتابي

اما تأملت مافيه من لذىذ خاطبي

واته: گەرتۆ منت خۆش دەوێت بۆپشتت له کتێبه که ی من کردوه .

ئایه نایه نه تھویندۆتـه وه که چـی تـیدا یـه . له چـیژو خۆشـی
گوتاره کانم. وه (عوسمان کوپی عه فان) ده لـیت: (ئه گـه ر دـله کانمان
پاک و خاویـن ببوایه . ئه و هـه رگـیز تـیری له گـوته کانی خـوای گـه وره
نه ده خوارد) . جا ئه م زۆر کردن و ئاره زوکردنی، خۆشه و یسیت بۆ
وتـه ی خۆشه و یسـته که ی شـتیکی به لگـه نه و یسـته ؟ هـه ر بۆیه پیـغه مـبهـر
(ﷺ) پـۆزێکیان پـویکـرده (عبدالله بن مسعود) و پـیـی ده لـیت: اقـرا
علي فقال: اقرا عليك، وعليك انزل؟ فقال ﷺ: اني احب ان اسمعه من
غيري (فاستفتح فقرا سورة النساء حتى اذا بلغ قوله: (فَكَيْفَ إِذَا
جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا: النساء ٤١) .
قال ﷺ: حسبك فرفع رأسه فاذا عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم
تذرفات من البكاء) ^١ واتـه: یه پیـغه مـبهـری فـه رموو قـورئانم به سـه ردا
بخوینـه ره وه عبدالله و تـی قـورئان به سـه رتۆدا بخوینـمه وه له کاتـیکدا بۆ
تۆ دابه زیوو ه ؟ پیـغه مـبهـر فـه رمووی: مـن پـیـم خۆشه له که سی تره وه
بیبیسـتم عبدالله ش له سورـه تی (نساء) وه ده سـتی پـیکـرد به قـورئان
خویندن تاگه یشتـه ئایـتی (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) . واتـه: (ئه گـه ر له هـه موو نه ته و گـه لـیک
پیـغه مـبهـریک بکه ینه شایه ت له سـه ریان وه تۆش بکه ینه شایه ت له سـه ر
هـه ره موویان) لـیره دا پیـغه مـبهـر (ﷺ) فـه رمووی به سـه راوه سـته کاتـی
عبدالله سـه ری به رز کـرده وه بـینی پیـغه مـبهـر (ﷺ) هـه ردوو چاوی
پـرپـوو له فرمیـسک. وه هاوه له کانی پیـغه مـبهـر (ﷺ) کاتـی کۆبوـونه وه

^١ ئه م فـه رمووده یه (صحیح) ه (بخاری- ٤٥٨٢) فـیراویه تـه وه .

ئەگەر (ابو موسی) یان تیدا بوايه داوایان لی دەکرد که به قورئان
 خویندن خودایان بیربھینیتەوہ ئەویش دەستی دەکرد به قورئان
 خویندن و ئەوانیش لە چواردەوری دادەنیشتن و گوئی بیستی دەبوون.
 لەلای شەیدایانی قورئان. قورئانی پیروژ شیرینی و تام و چێژ و
 خوشیەکی تایبەتی ھەیە. کەزۆر خوش ترە لە شەیدایانی شەیتان.
 شەیدایانی شەیتان ئەو پێزانەن کە دلایان لە ئاستی قورئانی پیروژ ڕەق
 و مردو بێ گیانە. ھەر وہ کو شاعیرێک دەلێت:

تقرا عليك الختمۃ وانت جامد كالجر و بین من الشعر نیشد تمیل
 کالسران.

واتە: خەتمە یەك قورئان بۆ دەخویندریتەوہ - کەچی تۆ وەك بەردی
 بێ گیانی و کاریگەریت تیناکات.

بەلام دوو دیر شعر بخویندریتەوہ وەك سەر خوشت لی دەکات. جا
 ئەم حالەتە بەلگەی تەواوہ لە خاڵی بوونی دلی ئەو کەسە لەخۆش
 ویستنی خودا و وتەکانی خودا. و پیغەمبەرە کە ی. کە ئەو دلە وەك
 کە لاوہ وایە. چونکە دل تەنھا بەخۆش ویستنی خودا و قورئان و
 پیغەمبەرە کە ی ھەمیشە زیندو ئارامە.

خۆش ویستنی دروست

خۆش ویستنی خودا و پیغەمبەرە کە ی سەرچاوە و چلە پۆپە ی
 سەرچەم خۆشە و یستەکانن لەژياندا. لەپاش ئەمانە سەرچەم
 جۆرەکانی تری خۆشە ویستی سەرچاوە لەوہوہ وەر دەگرن و دابەش
 دەبن. نموونە خۆشە ویستی ھاوسەرەکان (خیزان) خوای گەرە
 لە قورئانی پیروژدا دەفەر مێت: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةَ وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ: روم- (۲۱) واته: (هاوسه ری بۆ دروست کردون بۆنه وهی ئارام بگرن له دیدارو خۆشه ویستی و سۆزو میهره بانی له نیتوانندا فه راهم هیناوه ئەمه به لگه یه بۆ که سانیك تیپگهن.

که واته خوای گه و ره خۆشه ویستی هاوسه ره کانی به به لگه ی گه و ره ی خویی باس ده کات. وه هه ره ها له جیگایکی تردا - له پاش باس کردنی نه و ئافره و کچانه ی که دروستن بیان خوانن - ده فه رمیت: (يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا * يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا: النساء ۲۶-۲۸) واته: (بیگومان خوای گه و ره ده یه ویت به م شیوه یه هه موو شتیکتان بۆ پروون ده کاته وه وه رینمویتان بکات بۆ یاساو به رنامه کانی پیش خوتان. (که پیغه مبه ران هیناویانه ... وه ته وبه و په شیمانیتان لی وه ربگریت خودا زاناو دانا یه وه خوای گه و ره ده یه ویت لیتان خۆش بیت لیتان ببوریت به لام نه وانه ی شوین که وتوی ئاره زوه کانیان، ده یانه ویت توشی ناشوبوو لادانتان بکه ن به لام خوای گه و ره ده یه ویت به م به رنامه بارتان سوک و کارتار تاسان بکات. چونکه ئاده میزاد به لاوازی دروست کراوه (له به رامبه ر به ئاره زوه کانی وه خۆپاگرنی یه.

وه (سفیان الثوري) له (ته فسیره که یدا له (ابن طاوس) نه ویش له (باوکی) یه وه ده گپرتیه وه: نه گه ر ته ماشای ئافره تی بکر دایه خویی پی رانه ده گپرا. وه له فه رموده یه کی (صحیح) دا هاتوه له (جابر) هوه (ﷺ) ده لیت: (أنه رأي امرأة فأتى زينب- رضي

الله عنها فقضى حاجته منها، وقال (ان المرأة تقبل في صورة
 شيطان، وتدبر في صورة شيطان، فاذا رأى احدكم امرأة فاعجبته
 فليات اهلها، فان ذلك يرد ما في نفسه) ^١ واته: (پیغمبری خودا ﷺ)
 ئافره تیکی بینی دواتر چوو بۆلای زینه بی خیزانی و جووت بوو دواتر
 پیغمبری خودا فەرمووی: ئافرهت هەندێ جار وەکو شەیتان دێت و
 دەچێت (مەبەستی خۆنمایش کردن). جا هەریەکێک لە ئێوه
 ئافره تیکی بینی و سەرنجی پاكیشتا بابچیتە لای خیزانی خۆیی و
 کاری جووت بوون ئە نجام بدات. چونکە بە مەچی لە دەرونی دایەت
 دایە مەریکێتیتهوه.

سوودەکانی ئەم فەرموو دەیه: .

یەكەم: پیغمبری خودا ﷺ پێنمایمان دەکات کە هەروەکو
 چۆن خواردن - جێی خواردن پێدەکاتەوه. وە جل و بەرگ جێی جل و
 بەرگی تر پێدەکاتەوه. بەهەمان شێوەش - کاری سیکیسی جێگەی
 کاری سیکیسی پێدەکاتەوه. واته کاتی ئارەزووی سیکیسیت بەبینینی
 ئافره تیێک هوروزا - کە چویتیە لای هاوسەرەکەت. چیتەر لەو کارە
 دەربازت دەبێت.

دووەم: چارەسەرکردنی کاریگەری ئافرهتان بەسەر پیاوانەوه
 یاخود پیاوان بەسەر ئافرهتانەوه. دەشیێت هەریەکەیان لە پیاوان و
 ئافرهتان بەبینینی پەگەزی بەرامبەر هەزو ئارەزووی سیکیسیان
 بجوێت. جا بۆ چارەسەرکردنی ئەم حالەتە باشترین چارەسەر
 ئە نجامدانی کاری سیکیسی یە لەگەڵ هاوسەرەکانیاندا. لەهەمان کاتدا

^١ - ئەم فەرموودەیه (صحیح) ه (مسلم ٩ / ١٧٧ - نووی)

ناماژدهیه که بۆلوان و خوشه ویستان ههروه کو له (سند) ی (ابن ماجه) دا هاتوو به (مرفوع) ی (لم یر للمتحابین مثل النکاح) واته: (من جگه له پڕۆسه ی هاوسه رگیری هیچ چاره سه ریکی ترم نی یه بۆ دوو خوشه ویست). که واته: هاوسه رگیری باشترین چاره سه ره بۆ دوو خوشه ویست و دوو عاشق له پړوانگه ی شه رعه وه وه حه ززه تی (داود- علیه سلام) هه ربه هه مان شیوه چاره سه ری ده ردی عه شقی کرده به وه ی که ده سستی نه چۆته تاوانکاری. کاتی که ئافره ته که ی چۆته دلّوه یه کسه ر خواستویه تی و فره ژنی به کاره ی ناوه ۱۰- له مه زیاتر ئیمه بۆمان نی یه له سه ر ئه م پووداوه بنوسین.^۱

پووجه لّ کردنه وه ی پووداوی (زینب بن جحش)، پووداوی خاتو زهینه ب به م چه شنه بوو (زید بن حارثه) خزمه تکاری پیغه مبه ری خودابوو (ﷺ) پیغه مبه ر (ﷺ) (زید) ی له کۆیله ی و بنده ی ده رباز کردو سه ربه سستی کرد. دواتر به (زید) یان ووت کۆری پیغه مبه ر. پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) (زینب بن جحش) ی بۆ خواست که ده کاته پورزای پیغه مبه ر (ﷺ) به لام دیار بوو به یه که وه نه ده گونجاو ته با نه بوون. چه ند جارێک (زید) وویستی لیسی جیابیته وه و ته لاقی بدات. به لام پیغه مبه ر (ﷺ) نه ی ده هیلا. دواتر پیغه مبه ر (ﷺ) دلّیا بوو که (زید) هه رلیی جیاده بیته وه وویستی له پاش جیابوونه وه یان ببخوازیت. به لام له ترسی ده م و قسه ی خه لکی ده ری نه بری. لیڤره دا خوای گه وره به دانایی خوایی وویستی له شکاندن

^۱ - تهواوی ئه م چیرۆکه له کتێبه کانی ته ورات دار (المهد القديم) هاتوو به لام به شیۆیندرای و ده ستکاریه وه. هه رچهنده گرمان ههیه له راست و دروستی ئه م چیرۆکه. بۆ ئه م مه بهسته بروانه شیکارمان بۆ ئه م چیرۆکه له کتێبی (تلبیس ابلیس/ص ۹۸) ضائی یه که م/ضائی (المکتب الثقافی فی القامره)

ياسا و عورفيكى ئو سەردەمە بوو. كەبرىتى بوولە (بنونىت) واتە: كەسكىك بەتەبەنى كەسىكى تەردەكات بەكۆرى خۆى و چىتر مىرات وەموو مافىكى ترەمەبوو. وەك كۆرپكى سىروشتى. جاخوای گەورە بەم كارە. واتە بەمارە كۆردنى (زىنب) لە پىڭمبەر (ﷺ) ئو ياسايە ھەل دەوە شىننەتەو. كەدواتر خەلكى دەلىت پىڭمبەر (ﷺ) بو خۆى مەرەى كۆدۆتەو ئو ھە ئايەتەكان ئامازە بەم پاستى يە دەكەن (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ: الأحزاب- ۲۷) پاشان دواى كە (زىد) جىا بوو ھە عىدەى بەسەر چوو خوای گەورە ھەرمانى بە پىڭمبەر (ﷺ) كۆرد كە دەبىت بىخوازىت و لەووتەى خەلكى نەترسىت.

ھەربۆيە پىڭمبەر (ﷺ) زىدى نارد تاداواى (زىنب) بۆيكات. (زىد) پۆيى بۆلاى و پۆيى راگەيانەد كە پىڭمبەر (ﷺ) دەيەووت بىخوازىت (زىنب) يش ووتى (من لە گەل ھەرمانى خودا پىڭمبەرى خودا ھىچ وەلامىكىم پى نى) . پاشان پۆى دوو پكات نويزى كۆرد. خوای گەورە لەسەروى ئاسمانەو ھە عەرشى مەزنى ھە (زەينبى) مەرە بۆي لە پىڭمبەر (ﷺ) ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو (فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا: الأعزَاب- ۲۷) واتە: (كاتى زەيد لى جىابو ھە عىدەى تى پەپى ئىمە (زىنب) مان لى مەرە كۆردى) ھەربۆيە خاتو زەينب شانازى بەسەر ھەوسەرەكانى تى پىڭمبەر (ﷺ) دەر كۆرد پۆي دەوتن: ئىو ھەرمەمووتان خزم كەسەكانتان مەرەيان بۆين لە پىڭمبەر (ﷺ) بەلام من خوای گەورە خۆي مەرەى بۆي لە پىڭمبەر (ﷺ) لەسەروى عەرشى

مه زنده وه^۱، شه وهی شایه نی باسه پیغه مبه ری خودا (ﷺ)
 هاوسه ره کانی خوئی زور خوش ویستوه. هه روه کو له (صحیح)
 داهاتوه له (انس) ه ده گپرتیه وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ)
 فهرموویه تی (حبیب الی من دنیاکم النساء والطیب، وجعلت قرة
 عینی فی الصلاة)^۲ واته: (من له دنیا که تاندا ئافرهت و بۆنی خوشم
 لاخوشه ویسته وه نویتیم لا وه ک بلبیله ی چاوه کانمه) .

جا له م فهرموو ده یه دا ئه م بره گه یه یی بۆ زیاد کراوه. حبیب الی دنیاکم
 ثلاث واته (سی شت له دنیا که تاندا لای من خوشه ویست کراوه). وه
 هه روه ها (امام احمد) له کتیبی (الزهد) ئه م بره گه یه یی بۆ ئه م
 فهرموو ده یه زیاد کردوه. اصبر علی الطعام والشراب ولا اصبر عنهن.
 واته: ده توانم ئارام بگرم له سه ر خواردن و خواردنه وه به لا ناتوانم
 له سه ر ئافره تان ئارام بگرم. وه جوله که سه رسه خته کانی دوزمنی
 هه سودیانی پی ده برد وه ده یان ووت هه ر له خه می ماره کردنی
 ئافره تدا یه. وه خوای گه وره په دیان ده کاته وه ده فهرمیت: (أَمْ
 یَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكَ عَظِيمًا: النساء - ۵۴) واته: یان هه ر
 ئه وه یه هه سادته و به خیلی به خه لکی باوه پدار مه به ن له سه ر شه وه ی
 خوا له فه زل و به خشیشی خوئی به شی داون (پیغه مبه ری (ﷺ)
 له نیویاندا هه لپژێردراوه) خو بیگومان ئیمه به نه وه ی ابراهیم
 کتیبمان به خشیه (موسا ته ورات و عیسی ئینجیل و به محمدیش
 (ﷺ) قورئان).

^۱ - بۆ زیاتر بر وانه کتیبی (الطیب النوری/بابه تی - علاج العشق).

^۲ - ئه م فهرمووده یه (حسن) ه (نسائی - ۶۱ / ۷) و (احمد - ۳ - ۱۲۸) گپرایانه تموه.

ههروهه ها له جوړه ها دانایي به هره دهرمان کردونه وه هندیکیان
 وهك يوسف داود و سلیمان دسه لات و پادشایه کی گهره مان پی
 به خشیون.^۱ نه وه تا ابراهیم (س.خ) له گهل نه وه ی که خاتو و سارا
 که شاجوانی نافرته تانی جیهان خیزانی بووه (خاتو هاجره) شی
 خوش ویستووه و دلشاد بووه پی. وه ههروهه ها نه وه (داود) ی
 پیغه مبه ر (س.خ) که نه وه ت و نو هاوسه ری هه بووه نافرته تیکی تری
 خوش ویست و راسته و خو نه ویشی خواست و کردی یه سه
 هاوسه ر. وه نه وه تا (سلیمان) ی پیغه مبه ر (س.خ) شه وانه ده چووه
 لای نه وه ت هاوسه ری. وه پرسسیارین له پیغه مبه ر (د.خ) که
 خوشه ویستین مروفت لات کییه ؟ نه ویش فرموی (عائیشه)^۲ واته
 خاتو و عایشه یه، وه سه باره ت به خاتو (خه دیجه) ده فره میت (انی
 رزقت حبها) واته من خوشه ویستی خاتو خه دیجه م پیبه خشرا...

خوش ویستنی نافرته تان له ته و اوکاری مروفتایه تیه (ابن عباس پ-
 خ) ده لیت خیر و چاکه ی نه م گه له له زوری نافرته تدایه، وه (امام احمد)
 ده گپ پیتیه وه که له کاتی دابه ش کردنی غه نیمه کان له جهنگی
 (جه لولا) که تیتیدا فارسه کان شکان که نیزه یه کی زور جوان درا به

^۱ - (حافظ بن حجر) ده لیت نه م بر گیه به ناو بانگه زیاده (ثلاث). هه ری که له (امام ابو بکر
 بن قورك) له (جزو مفرد) دا وه (امام غزالی) له (احیاء) دا شهر حیان کردوه وه (حافظ) ده لیت
 : له هیج کام له مانه بر گیه (ثلاث) مان نه بیووه
^۲ - نه م فرموده یه (صحیح) ه پیشت باسمان کردوه، وه ههروهه ها له فرموده یه کدا
 ها تو ه. له پیغه مبه ر (ﷺ) یان پرسى نه ی له پیاوان کیت خوش ده ویت، پیغه مبه ر (د.خ) فرموی
 (اباها) واته باوکی خاتو و عایشه. ۳- نه م فرموده یه (صحیح) ه (مسلم ۲۰۹/۱۵ -
 نووی) گپ راوتیه وه

(عبدالله بن عمر) . وه (عبدالله) ده لئيت كه بينيم خوم پى نه گيرا
له بهر چاو هه موو خه لكى ماچم كرد.

تكا كردن له نيوان دوو عاشق بۆ به يهك گه يشتنيان به دروستى

پيغه مبهري خودا (ﷺ) سه ر سام بوو به پوداوى دوو عاشق
وه كه وتۆته نيوانيان هه وه وه لئى داوه به حه لالئى و درووستى
به يه كيان بگه يه نييت به لام سه رته نجامى هه و له كه ي سه ركه وتو نه بوو
به هوى پازى نه بوونى ئافره ته كه وه نه مهش له پوداوى چيروكى
(موغيث و بوره يره) دايه كه كاتى پيغه مبهر (ﷺ) هه ستي
به شهيداى و په ريشانى (موغيث) كرد كه وهك ديوانه ده گريا بۆ
(بوريره) و له هه مووشو ينيك داشو ينى ده كه وت. پيغه مبهر (ﷺ)
به (بوريره) ي فه رموو: (لوراجعته؟) واته نه گه ر بكرىت نه و پياوه
بگه پيڤيته وه لاي خۆت وهك جارن ببنه وه به هاوسه رى يه كترى ؟
به لام بوره يره پيى ووت: فقال (أما رني يارسول الله؟) ئايه
فه رمانم پيى ده كه يت نه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) ؟ پيغه مبهريش
(ﷺ) فه رموى: (لا اما اشفع) . واته: نه خير من ته نها تكاكارم
بوره يره ووتى: (لا حاجة لي به)، واته: من هيچ پيويستم پيى نى
يه . دواتر پيغه مبهر به (عباس) ي مامى ده فه رميئت: (يا عباس
الاعجب من مغيث بريرة ومن بغضها له؟) . واته: نه ي عباس تو
سه رت سوپماوه له خو شه ويستى شهيداى موغيث بۆ بوره يره
وه له رقى بوره يره بۆ موغيث؟ له گه ل نه وه شدا كه پيغه مبهر (ﷺ)

تکاکاریش بوو بۆی ههروهه پێگری له (موغیث) نه کردوه و نه یهه رموو نه که ی ئه مه حه رام و قه ده غه یه؟!^۱

وه پێغه مبه ر (ﷺ) به یه کسانى هاوسه ره كانى خوښ ده وىست
وه ده یهه رموو: (اللهم هذا قسمی فیما املك، فلا تلمني فیما لا املك). واته: (خودایه ئه مه دابه ش کردنى منه له وه ی ده سه لاته وه گله یم لى مه که له وه ی له ده ره وه ی ده سه لاتی منه له خوښه وىستى دا).

وه خواى گه وره ده فه رمیت: (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ: النساء-۱۲۹). واته: هه رگیز ئیوه ناتوانن له نیوان هاوسه ره کانتاندا دادپه روه رانه په فتار بکه ن، هه رچه نده سوریش بن له سه رى ..

واته ئیوه له خوښه وىستى وچونه لایاندا ناتوانن دادپه روه ر بن- به به رده وامى خه لیهه کانی پاشدین و خه لکانى به په حم و به به زه یى هه میشه تکا کاربوونه و هه ولئى به یه ککه یاندى عاشقانان داوه به شیوه یه کى دروست و په وا. هه روه کو پێشتریش باسمان کرد له وانه (ابو بکروه عوسمان) ته نانه ت (على كوبرى ابى طالب) یش پوژیکیان لاویکیان هینا بۆلای که له مالى یه کیکدا گرتبویان. به دز تۆمه ت باریان کردبوو (على) لى پرسی: به سه رهاتى تۆ چى یه؟ ئه ویش له وه لامدا ووتى: (والله ى من به هیه شى وه یه ک دزو جه رده نیم پاسته که یت پى ده لیم ئه ی

^۱ - ئه م فه رموو ده یه (حسن) (ابو داود- ۲۲۳۱) وه (ابن حاجه- ۲۰۷۵) گێڕاویانه ته وه.

پیشہ‌وای برپواداران) لیرہ دا بہ پارچہ شعریک ئہ وہ ی راگہ یاندکہ :
 عہ شقی کچہ شوخیکی ئہ و بنہ مالہ یہ ی (الرباح) بووہ .خوئی
 پینہ گیراوہ وویستویہ تی بجیت بۆ بینینی .کاتی کہ چۆتہ مالہ وہ بۆ
 ئہ م بہ سستہ خوئی حہ شارداوہ . دواتر پییان زانیوہ و
 گرتویانہ ووتویانہ ئہ م دزہ بۆ دزی ہاتوہ .کاتی خلیفہ (علی)
 گوئی لہ م شعرہ بوو یہ کسہر تیگہ یشت و بہ زہ ی پیدہ ہاتوہ
 پرویی کردہ (مہلب بن رباح) وپی ووت: ئہ و کچہ ببہ خشہ
 بہ ولاوہ .ئہ ویش ووتی: ئہ ی پیشہ وای برپواداران لیی بپرسہ ئہ م کورہ
 کیہ تابیناسم؟ لاوہ کەش ووتی: من (نہاس بن عینہ) م . (مہلب)
 ووتی ئہ و کچہ ت پیشکەش بیت وەرہ بیخوازہ .

جاریکیان (معاویہ) کہ نیزہ یہ کی کری . کہ زۆر شوخ و شہنگ
 بوو . (معاویہ) زۆر پیی سہ رسام بوو . پۆژیکیان گوئی لہ و
 کہ نیزہ یہ بوو چہ ند دیرہ شعریک کی چری، کہ تییدا دہرکە وت ئہ و
 کہ نیزہ یہ عاشقہ و حەزی بہ پیاویکی ترہ . یہ کسہر (معاویہ) بانگی
 کردو لیی پرسی کہ بہ سہرہاتی چی یہ ؟ کہ نیزہ کەش پیی
 راگہ یاند، کہ حەزی بہ خواوہ نہ کە ی پیشوتریتی و عاشقی ئہ وہ .
 (معاویہ) راستہ وخۆ کہ نیزہ کە ی ناردہ وہ بۆلای خواوہ نہ کە ی
 ہەرچہ ندہ لہ دلیدا زۆر شیرین بوو .

وہ (زمخشری) لہ کتیبی (الربیع) دا دہ گیریتہ وہ کە (خاتو
 زیبیدہ) کاتی لہ پریگاد بہرہ وشاری (مہکە) دہ چوو لہ سہر
 دیواریک دا . دیرہ شعریک کی پیش چاو کە وت کہ تییدا نوسرابوو:

ئەرى لە بەندەکانی خودا- پیاویکی جوامیر نی یە یاخود خاتونێکی بەبەزەیی کە چارە ی دەردی دوو عاشق بکات کەوا عەقل لە دەست دەدەن... هەرلەوێ (خاتوو زبێدە) بەلێنی دا و نەزری کرد کە هەرکات خاوەنی ئەو دێرە شعرە بناسێتەو هەول بەیەگەیشتنی بدات لە گەل عاشقە کەیدا. لە کاتی کدا (خاتوو زبێدە) لە (موزدەلیفە) بوو گوێی لە هەمان شیعەر بوو و کە کە سێک دەیخویند. کاتی بانگیان کرد بۆی. بینی لاویکە وتی من ئەم شیعەرم وتوو و عەشقی کچیکێ ئامۆزای خۆم بوومە بەلام کەس و کاری بەلێنیان داو کە ئەم دەنی... (خاتوو زبێدە) لاو کە ی بردو پۆیشتن بۆ مائی کچە کە بەردەوام (خاتوو زبێدە) پارە ی بۆ زیاد کردن هەتا ناچاری کردن و ئەو دوو خۆشەویستە ی بەیەک گەیاندن. (خاتوو زبێدە) دەلێت: کچە کە زۆر زیاتر شەیدا تریو بۆ کۆرە کە پاشان هەمیشە (خاتوو زبێدە) دەیوت: من بەهیچ شتێک دڵم خۆش نی یە بۆ قیامەتم بەئەندازە ی ئەو کارە ی ئەو دوو عاشقەم بەیەک گەیاندووە.

(خراطی) دەلێت: (سلیمان بن عبدالملك) خزمەتکاریک و کەنیزە یەکی هەبوو. یەکتریان خۆش دەویست. جاریکیان خزمەتکارە کە پارچە شعرێک دەنوسیت بۆ خۆشەویستە کە ی. تییدا باسی ئەو دەکات کە ئەم شەو لە خەونیدا پێکەووە بوونە لەیەک مالد... وە کەنیزە کەش: بە پارچە شعرێک وەلامی دەداتەو کە تییدا باس لەو دەکات هیوا خوازە بەیەک بگەن. کاتیک ئەم بەسەر هات و شیعەرانی دەگاتەو دەستی (سلیمان) هەرچەندە لەم ڕووەو

بەتونىد پەو ناسراپو. يەكسەر بانگيان دەكات و لەيەكتريان مارە
دەكات و ئازاديان دەكات وە ھەرچى پىداويستى ھەيە بۆيان دابىن
دەكات و گوزەرانىان خۆش دەكات.

(جامع بن برخيە) دەلّيت: لە (سعيد بن المسيب) م پرسى
كە موفتى شارى (مدينه) بوو: ئايە ئيمە تاوانبار دەبين لە
خۆشەويستى يەك كە توشمان بىت و بە دەستى خۆمان نەبىت؟
سعيد ووتى. تۆ لە كارىكدا تاوانبارىت كە بە دەستى خۆت بىت. و
زالبىت بە سەريدا. دواتر (سعيد) ووتى: ھىشتا كەس لەم جۆرە
پرسىارەى لىم نەكردووە وە ھەر كە سىڭىش پىرسىت ھەر بەم
شيۆەيە وەلامى دەدەمەو.

عەشقى ئافرەت سى جۆرە:

۱- مایەى چاكە و خوا پەرستى يە:

ئەم عىشقەيان مایەى چاكە و خوا پەرستى يە كە عەشقى
ھاوسەرەكەتە كە ئەنجامى ھەلالى و دروستى نەوہى چاك و ژيانى
خۆش دەبەيتە سەر دەبنە قەلغان بۆ پاراستنى داوينى و چاوى
يەكتى- ھەربۆيە ئەم جۆرە عىشقە مایەى خىرو خۆشى يە و لەلای
خوا و پاشان خەلكى مایەى رىزوسەر بەرزىيە.

۲- مایەى پىسوايى و دوركە و تنەوہيە لەرەحمى خودا:

ئەم جۆرە عىشقە برىتى يە لە عىشقى ھاو پرەگەزى (نۆربازى)
ھەركەسىڭ توشى ئەم جۆرە عىشقە بىت ئەو چ لەلای خواى گەورە

وه چ لای کۆمه لگاش پيسواو سهرشۆرو بى ريز ده بىت. جواميرى و مهردايه تى له دهست ده دات. وه هه ر ئه م جوړه عيشقه بوو كه چى به سهر گه لى پيغه مبه ر (لوط) دا هينا. كه خواى گه وره ده فهرميّت: (لَعْمَرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ: الحجر- ٧٢)، واته: (سویند بىت به ته مهنى تو پيغه مبه ر، ئه وان له گيژاوى سهر ليشيواوى دا كوړو مه ست و پوچوون)

چاره سهرى ئه م ده رده:

بريتى يه له گه پانه وه بۆلاى خواى گه وره و بيركرده وه له سزاي خواى گه وره له دۆزه خدا. دواتر بير كرده وه له پيسوايه تى له م پوه وه كه توشى مروّف ده بىت له نيو كۆمه لگادا. دواتر دلنيا بين كه ئه م حاله ته - دابه زينه بو ئاستى خواتر له ئاژه ل.

٣- عيشقى دروست، كه له ده سه ل اتدا نه بىت:

ئه م جوړه عيشقه يه كه هه ر به بنينى ئافره تيكي شوخ و شهنگ به بى مه به ست راسته وخو بكه ويته عيشقه وه. به لام به مه رجى ئه و عيشقه توشى سهر پيچى و تاوانكاريت نه كات. ئه مه له سه روى ده سه لاتى مروّفه وه يه كاتى زانرا ئه و كه سه ي كه عيشقى بوويته، هاوسه ر داره يا خود ناكريّت بيخوازيست. باشترين كار ئه ويه كه پشتى تيپكه يت و لى دوركه ويته وه پوه له باشتر بكه يت كه بگونجىّت و دروست بىت. گه ر نا توشى خه م و په ژاره ت ده كات. باشتر وايه كه ئارام گر يا خوڤاگرييت و چاو و داوينى خوت بپاريّزيت. به مه ش پاداش ده دريّيته وه له لاي خواى گه وره. كه دژى

هه زو ئاره زوه كانى خۆت وه ستايت هه و ئارام گربوويت. پزامه ندى
خوات هه ئبژارد له تاوانكارى.

خه ئكى له عيشقدا سى جۆرن :-

هه يه: عيشق و شهيداى هه موو جوانيهك ده بىت. وه دلى له
هه موشوئىنكدا ديوانه و سه رگه ردا نه.

وه هه يه: ته نها شهيداو عه شقى كه سىك و جوانيهك ده بىت جا ئىتر
نيازى به يه كگه يشتنى هه بىت يان نا...

وه هه يه: ته نها شهيداو عه شقى كه سىك و جوانيك ده بىت كه دلتيا
بىت به ئاسانى پىي ده گات. جا له نيو ئه م سى چينه دا عيشقى
به هيزو لاواز هه يه.

جۆرى يه كه م: كه سىكى ناسه قام گيره هه پۆژه ي له سه ر
به زميكه. وه هه ر ساته ي به كه سىكه وه گيرۆده ده بىت. سه ره تاو
كوئاي ديار نى يه.

جۆرى دووهم: شهيداى كه جىگيره و چه سپاوه، زۆر به هيزتره
له جۆرى يه كه م - ته مه نى خو شه ويسته كه ي دوو رو دريژه. به لام ته نها
ئه وه لاوازي ده كات. كه نيازى گه يشتنى به عه شيقه كه ي نى يه.

جۆرى سىيهم: له هه ر هه موويان خو شه ويستى به هيزترو ته مه ن
دريژترو شهيدا تره. كه نيازى گه يشتنى به خو شه ويسته كه ي هه يه له
چوار چيوه يه كه ي دروستدا. چونكه نيازو ته ماحى گه يشتنى
به خو شه ويسته كه ي مايه ي به هيزبوونى عيشقه كه يه تى.

پوچەل کردنه وهی فرموده‌ی عیشق

پاشان دیننه سەر فرموده‌ی: (من عشق وکتم، وعف وصبر
غفر الله له، وادخله الجنة)^۱ واته: (هه‌رکه سێک توشی عیشق بێت
و شارددیه وه داوین پاک و ئارام گریبت، ئه وه خودا له تاوانه‌کانی
خۆش ده‌بێت وه به به‌هشتی شاد ده‌کات).

ئهم فرموده‌یه (سوید بن سعید) ده‌یگێڕێته وه وه‌سه‌رجه‌م
پیش‌ه‌وایانی فرموده‌ ئه‌مه‌یان په‌ت کردۆته وه. وه (ابن عدی) له
(الکامل) دا ده‌لێت: ئهم فرموده‌یه له سویده وه ده‌یگێڕێته وه.
وه‌که‌ سیش نی یه بلێت ئه وه نه‌یگێڕاوه ته وه. ئه‌مه‌ بۆچونی هه‌ریه‌ک
له (بیهقی) و (ابن طاهر) له (الذخیره) و (التذکره) دا هاتوه.
وه‌هه‌رووه‌ها (ابو فرج ابن الجوزی) یش ته‌نانه‌ت له فرموده
هه‌لبه‌ستراوه‌کاندا (الموضوعات) هیناویتی.

وه (ابو عبد الله الحاکم) ده‌لێت: من ئهم فرموده‌یه په‌ت
ده‌که‌مه وه سه‌رم سوپماوه لی که‌چه‌ند ئاسانکاری تێدایه. منیش
ده‌لێم: راستی ئهم فرموده‌یه. بریتی یه له وته‌ی (ابن عباس)
نه‌ک پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) وه (محمد بن خلف بن المرزبان)
ده‌لێت: (ابو بکر الازرق) له (سویده) وه ئهم فرموده‌یه‌ی
گێڕایه وه بۆمان گله‌یی له (سویده) کرد که ئهم فرموده‌یه نه‌داته
پال پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر بۆیه له‌دوای ئه‌مه‌ هه‌ر کاتێ باسی ئهم
فرموده‌یه‌ی بکر دایه نه‌یداته وه پال پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه

^۱ - ئه‌مه‌ فرموده‌ نی یه و (باطل) ه پیشتر باسمان کردوه، بۆ زیاتر ناشنا بوون بروانه
لیکۆلینه‌وه‌مان له سه‌ر کتیی (روضة‌ الخبیر) و (الطب النبوی)

سه رجه م پيشه وایان و زانایانی سواری فره موده - نه م
 فره موده یه یان نه به (صحیح) یان (حسن) یان... هتد وهر
 نه گرتوه. پوخته ی نه م بابه ته نه وه یه که نه مه ووتی (ابن
 عباس) ه. منیش ده لیم مه به ستم (ابن القیم) ه. هه روه ها (ابو
 محمد بن حزم) ده لیت: پرسیان له (ابن عباس) که سی به هوی
 عیشق و شه یداییه وه بمریت؟ (ابن عباس) یش ووتی: (قتیل
 الهوی لاعقل له ولا قود) واته: (کوشته ی خو شه ویستی یه. نه
 عه قلی هه یه ونه خوینی هه یه).

وه پیشتریش باسمان کرد. که له (عرفان) که نجیکیان بوی هیئا
 به هوی عیشقه وه ته واو لاوازو نه خوش بوو، پرسی نه مه چی یه تی
 ؟ ووتیان تووشی عیشق بووه. نه ویش به دریزای شه و وړژیک
 ده یووت به نا به خودا ده گرم له عیشق. وه هه روه ها پیغه مبه ر (دخ)
 له (صحیح) دا سه رجه م شه هیده کانی ژماردو پو لینی کردون.
 له وانیه (کوژراو له به ره کانی جه نگ و جیهاد، سک نی شه
 سوتاوی، ثافره تی سک پر، خنکان له ئاودا، پرووخانی دیوارو شاخ
 به سه ریدا) ^۱ که چی باسی که سی که ناکات به هوی عیشه وه بمریت.
 جا مه به سستی (ابن عباس) له م ووتیه دا نه وه یه که که سی که عاشق
 بیت پیویسته بو نه وه ی بجیت به هه شته وه ئارام گرو داوین پاک و
 نهینی پو شه ر بیت، جا نه گه ر که سی که له پیئاوی خوی گه وره دا
 نه م کارانه نه نجام بدات و له خوا ترس بیت نه وا له پیړی نه و
 که سانه یه که خوی گه وره له حه قیان ده فره میت: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ

^۱ - نه م فره موده یه (صحیح) ه (صحیح المسلم - ۶۷۹/۱۳) به شرحی نه وه ی.

مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى: النازعات
 ٤٠-٤١) واته: (ههركه سيك له خواى گه وره بترسييت، پيگه له
 خراپه كارى بگرييت و ملكه چى ئاره زوه كانى نه بيت نه وه جيگه ي
 به هه شتى به رينه) . وه هه روه ها ده فه رمووييت: (ولمن خاف مقام ربه
 جنتان... الرحمن: ٤١) واته: (ههركه سيك له خواى گه وره بترسييت و
 ملكه چى بكات نه وا خه لآتى دوو باخى هه يه له به هه شتدا) .

جا داوا ده كه ين له خواى مه زن و په روه ردگارى عه رشى مه زن
 كه بمان كاته نه و كه سانه ي كه پشت له هه زو ئاره زوه كانيان ده كه ن
 و پووده كه نه خو شه ويستى و په زامه ندى و ملكه چى خواى گه وره .

..... ناهين- ناهين يا ارحم الراحمين...